

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

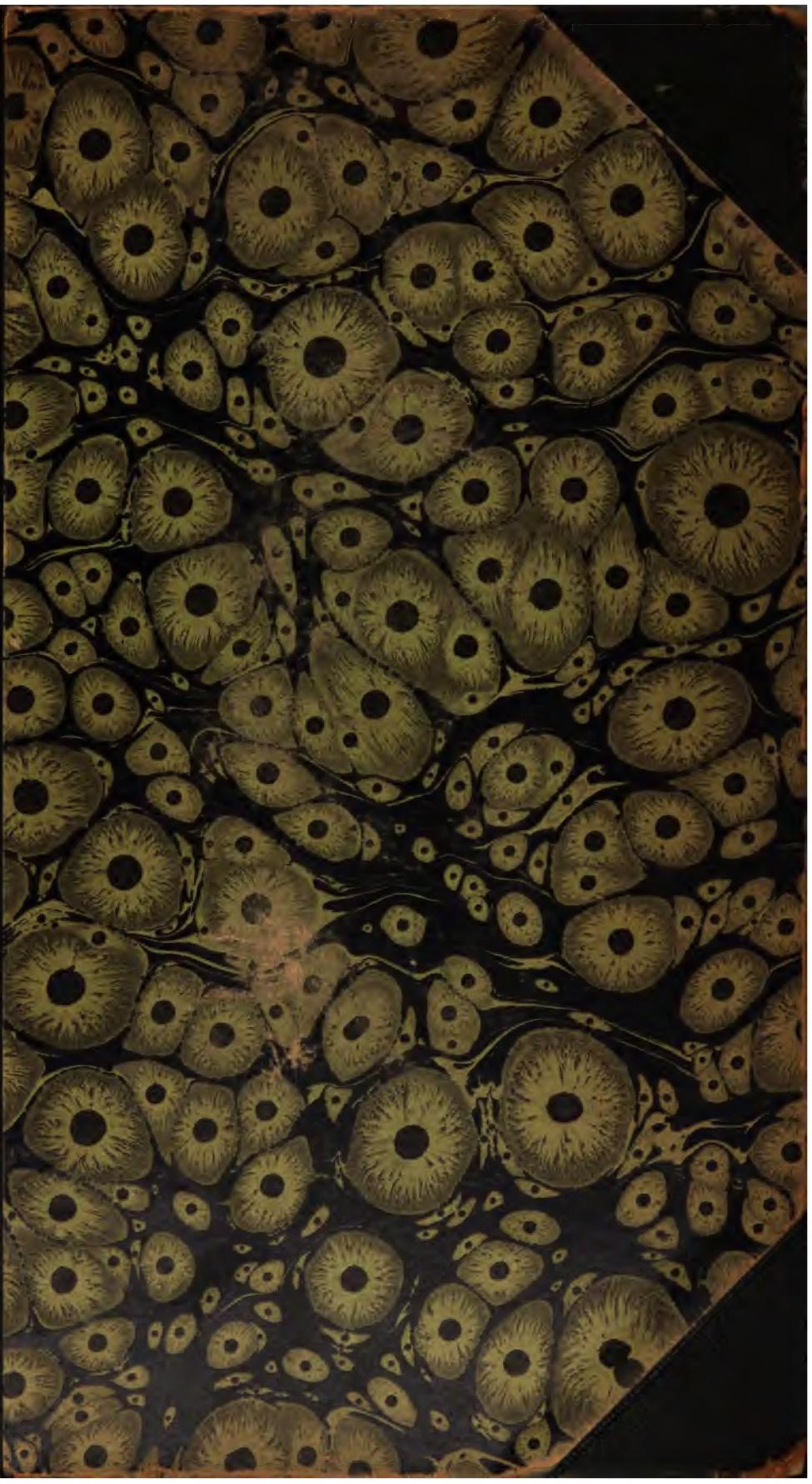
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

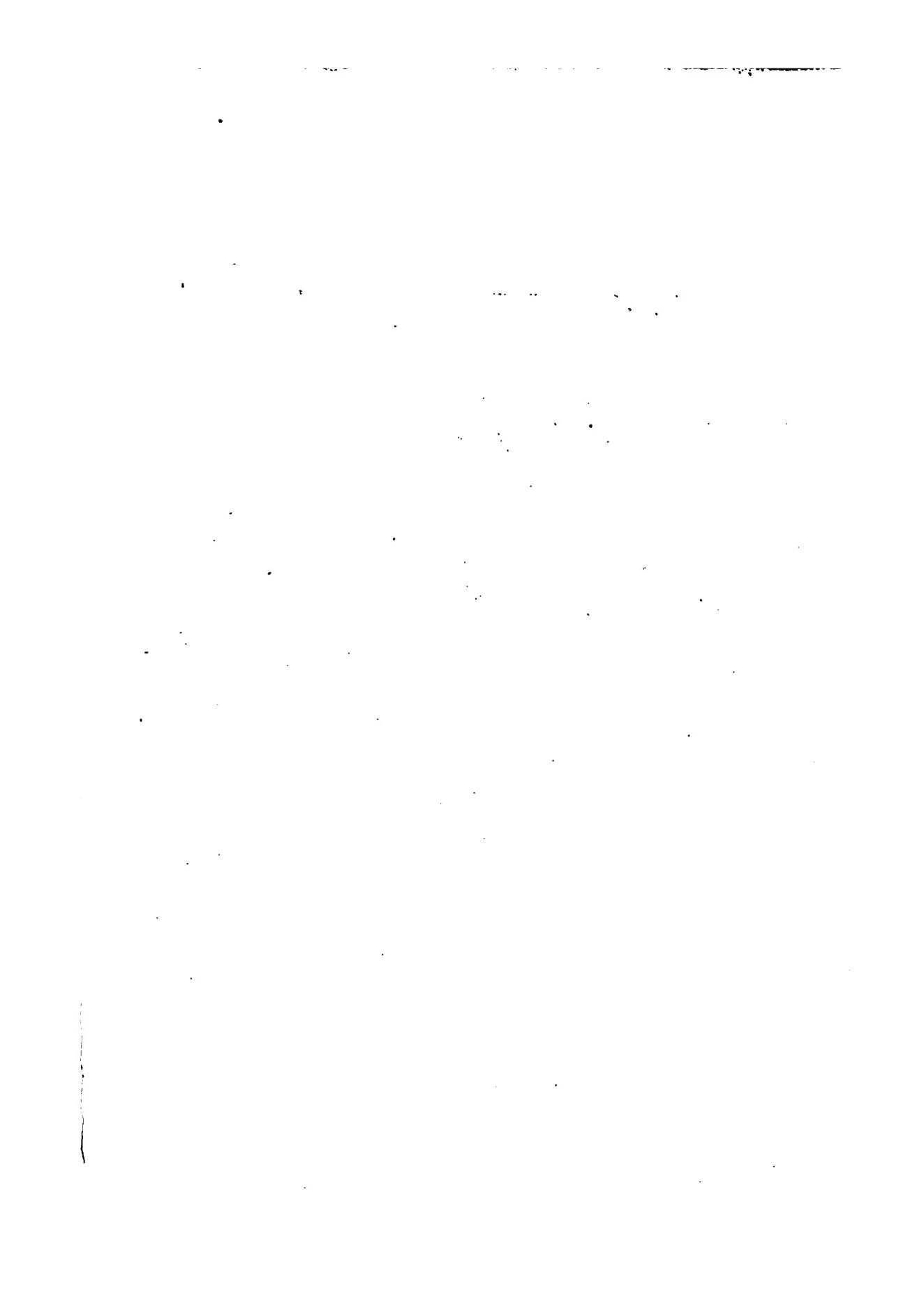

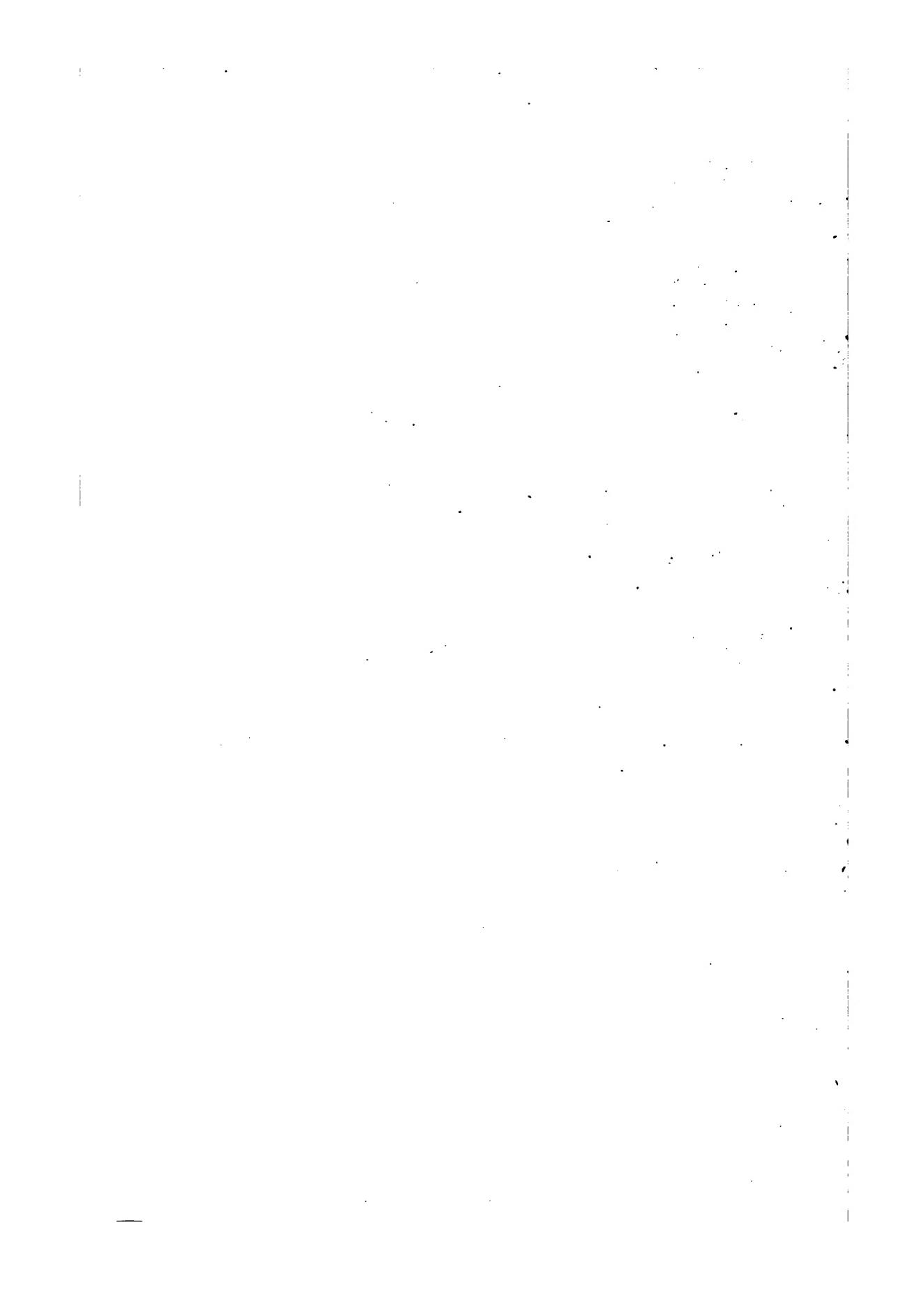
8459,5

Harvard College Library
FROM THE
CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." (Will, dated 1880.)

2573

ANALECTA COMICA GRAECA

SCRIPSIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

HON. LL.D. DUBLIN. PHIL. D. BUDAPEST. SODALIS SOC. LITT. ATHEN. ETC.

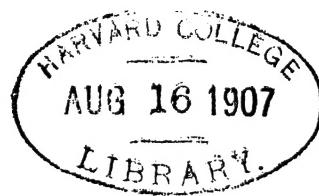
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCCV.

G 459,5

Constantine fund

Corrigenda.

- Eccl. 942. Pro "Cf. ad 103." corr. "Cf."
Eccl. 1201. Dele "1092."
Pac. 885. Pro "Plut. com. II. 657." corr. "Plat. com. II. 657."
Pac. 981. Dele "554."
Pac. 1237. Pro "τοὶ θεοῖ" corr. "τοὶ θεοῖ."
Pac. 1306. Pro "καὶ τινάς" corr. "καὶ τινας."
Pac. 1307. Dele "et ad Eq. 1295."
Pl. 316. Dele "ὑμνων — βουλεύματος."
Pl. 323. Pro "Cf. 1357." corr. "Cf. Nub. 1357."
Pl. 524. Pro "ποιονσῖν" corr. "ποιοῦσιν."
Pl. 529. Pro "στατοῖσι" corr. "σταχτοῖσι."
Ran. 1124. Dele "Παρδιονίς."
Alicubi in annotatione pro "Ariadne" corr. "Ariadna."
-

A C H A R N E N S E S.

Pers. Δικαιόπολις] Cf. ἡδύπολις (Soph. O. R. 510.).

1. Cf. Vesp. 374. τοῦτον — ποιήσω δακεῖν τὴν καρδίαν. 1471. κοάτος — καρδιόδηκτον. Aesch. Ag. 791. δῆγμα δὲ λύτης | οὐδὲν ἐφ' ἡπαρ προσικνεῖται. Trag. adesp. 110. πῆμ' ἐλευθέραν δάκνον | ψυχήν. Eur. Alc. 112. ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν.

2. Cf. Ran. 748. καὶ τοῦθ' ἥδομαι. Hermipp. 77. ἀ (γὰρ) τόθ' ἥσθηρ, ταῦτα νῦν ἀγήδομαι (ἀφῆδομαι?). Soph. O. R. 785. τὰ μὲν κείνοιν ἐτερόπομην. Eur. Fr. 674. χαίρω σὲ — ἐξολωλότα. Fr. 757, 4. καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί —; Trag. adesp. 27. τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα. Soph. O. R. 936. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἄν | ἥδοιο. τέτταρα] Sic Vesp. 440. κλάειν τέτταρα. Antiph. 82, 4. ἐλεφάντων τεττάρων. 121. οικίνοις τέτταρας. 172, 3. δπον | τέτταρα λίψει κρέα μίκρον δβόλον. Alex. 285, 1. κοτύλας τέτταρας. 432. ἐπιχέας — κυάνθονς — τέτταρας. Epigen. 5, 3. δντά τέτταρα. Anaxipp. 6, 3. κοπίδας τέτταρας. Damox. 2, 4. τάλαντα — τέτταρα. Philem. 120, 1. ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων. Men. 42. τεττάρων φῶν — τὸ νεοττίον. 67, 4. ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων. Com. adesp. IV. 652. δργοί κάθηνται μοι γυναικες τέτταρες. Ut hic ἥσθηνται τέτταρα, sic κλάειν τέτταρα Vesp. 440. Similiter fere δώδεκα pro numero finito saepe usurpatum. V. Ind. Com. in h. v.

3. ἀ δ' ὀδυνήθηγ] Cf. Soph. Phil. 1021. σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι | τοῦτ' αὐθ', δτι ζῶ κτλ. 906. τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι. Eur. Fr. 757, 4. καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοί. Hom. Il. 5. 361. ἄχθομαι ἔλλος. ψαμμ.] Cf. Eupol. 286. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους (add. ἥρξατο?). Athen. VI. 230 C. καλῶν τὸν οἰκέτην ἔνα δυτα μόνον δνόμασι δὲ χρώμενον ψαμμακοσίος. Herod. I. 47. οἴδα ψάμμουν ἀριθμόν (orac.). Trag. adesp. 442. χρημάτων τε γάργαρα.

4 sq. Cf. Pher. 6, 1. φέρ' ἵδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο; | B. δ Πεισίον Μέλης. A. μετὰ δὲ Μέλητα τίς; | B. ἔχ' ἄτρεμ', ἐγβδα· Χαῖρις. φέρ' ἵδω, οὐ δ' ἥσθηρ —;] Cf. Vesp. 563. φέρ' ἵδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν —; Soph. O. C. 332. τέκνον, τί δ' ἥλθες; χαρηδόνος] Formatum ut ἀλγηδών et ἀχθηδών (Thuc.). Similiter fere comice ἥσθημα pro ἥδονη posuit Eupolis 131.

5. ἔγῳδα] Cf. Th. 850. Cratin. 187, 3. Chionid. 1, 11. Stratt. 34, 2. 40, 1. Plat. com. 160, 2. ὅδι μὲν Ἀραγυρόσιος δρφάς ἐστί σοι. | *B. οἰδ'*, φίλος Μυνίσκος ἐσθ' δ Χαλκιδεύς. Scribendum sic, ἔγῳδ', ἔφ' φίλος —.

6. οἰς ἐξήμεσεν] Quidni οῦς —? Cf. Eq. 1148. ἔπειτ' ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν ἀπ' ἀν κεκλόφωσί μου. Plaut. Cure. V. 3. 10. ‘argentum propera vomere.’

7. ταῦθ' ὡς ἔγανωθην] Cf. Aesch. Eum. 968. τόδε τοι — γάνυμαι. Ran. 748. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.

8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι] Cf. 206. Nub. 473. πράγματα — ἄξια οῇ φρενί.

12. Cf. 24. Pl. 742. Nub. 881. Ran. 54. πῶς οἴει. Eccl. 399. πόσον δοκεῖς. Ararot. 13. πῶς δοκεῖς.

15. Cf. Ran. 17. διαν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, | πλεῖν ή 'ναντῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. Th. 846. Ήλός γεγένημαι προσδοκῶν. 1089. Antiph. com. III. 103. δρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι. Menand. IV. 153. γέλωτι πρὸς τὸν Κύπρου ἐκθανούμενος. διεστραφῆν] Cf. Athen. VIII. 339 E. διάστροφος τοὺς δρθαλμούς. Eustathius, οἱ φύσει τὰς ὅψεις διεστραμμένοι λέγονται παραβλέπειν. ἴδων] Anglice, at the sight. Cf. 5.

16. Χαῖρις] Cf. Pher. II. 257. κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἔγενετο; — *B. ἔχ' ἀτρέμ'* ἔγῳδα· Χαῖρις. Nomen Χαῖρις occurrit etiam Anth. Pal. VII. 435. et in schol. Vesp. 1238. τὸν δρθίον νόμον] Cf. Aesch. Ag. 1153. μελοτυπεῖς — δρθίοις ἐν νόμοις. Soph. Fr. 14. διαν τις ἄδη τὸν Βοιωτίου νόμον. Eur. Tro. 1266. δρθίαν διαν | σάλπιγγος ἡχὴν δῶσιν δρχηγοὶ στρατοῦ.

17. Cf. Antiph. III. 81. ἥκει, πάρεστι, δύπτεται, προσέρχεται.

18. κονίας] Cf. Lys. 470. et (*i* in mel.) Ran. 712. et (*i* in anap.) Aesch. Ag. 604.

19. Secundum scholiastam singulis mensibus ternae erant κύριαι aut νόμαιοι ἐκκλησίαι, sed grammatici fide dignissimi qui Aristotelem sequuntur, Pollux (VIII. 96.) et Harpocratio primas tantum cuiusque πρωταρείας κύριας appellatas fuisse docent.

20. ἐωθινῆς] Cf. Soph. Fr. 445, 1. ἐωθινὸς γὰρ — εἶδον στρατὸν etc. ἡ πνὺξ] Πνὺξ etiam πνυατία appellabatur teste Stéph. Byz. p. 529, 4. Cf. Ion. trag. 65. Mane habebantur conciones. Cf. Eccl. 84. ἡκκλησία — ἐξ ἔω γενήσεται.

22. Cf. Eubul. III. 250. ἴδρως ἄλονα μιτώδη ποιεῖ.

24. εἴτα δ'] I. q. κάτα. De constructione cf. ad Nub. 623. Eq. 392. ὀστιοῦνται] Cf. Telecl. 1, 13. τῶν δὲ πλακούντων ὀστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός. Lucian. Lexiph. 4. μετὰ τοῦ σύρφακος βύζην ὀστιζόμενοι. Cognata vocabula videntur nostra to oust, to hustle. πῶς δοκεῖς] Cf. 12. Nub. 881. Pl. 742. Eur. Hipp. 446. Iph. A. 1590. Hec. 1160. Similiter Theophil.

com. 2. τῶν Θηρικείων πᾶς δοκεῖ κεραυνίει ετο. Ararot. 13. ἀναρπάσας μόναυλον εὐθὺς πᾶς δοκεῖ | κούφως ἀνήλλετ'. Diph. 96, 1. δειπνεῖ τε καταδὺς πᾶς δοκεῖς Λακωνικῶς. Synes. Epist. 7. πᾶς δοκεῖτε δέδηγμα τὴν καρδίαν. Ran. 54. πᾶς οἰει. Eccl. 309. πόσον δοκεῖς.

25. Cf. Nicoph. Fr. 14. ἀλλᾶς μαχέσθω περὶ ἔδρας παροψίδι.
πρώτους ἔντον] Cf. 32. Vesp. 90. στένει | ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθέζηται ἔντον.

26. Cf. Eccl. 384. ἀνθρώπων δῆλος — ἡλιθ' ἀνθρόδος ἐς τὴν πύκνα. Eubul. 9, 4. δύναται καταπεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων | ἀνθρόδος τεμαχίτας. Phalar. Epist. IX. 40. ὅπως δὲ αὐτὸς ἀπονοστήσῃς (l. -εις) ἀπαθῆς — οὐδὲν φροντίζεις. Schol. σταν (ῶς σταν?) λέγη, etc.

27. Cf. Vesp. 248. ὁ πάτερ πάτερ. 1403. ὁ κύον κύον. Eupol. 205, 2. ὁ πόλις πόλις, | ώς εὐτυχῆς εἰ μᾶλλον ή καλῶς φρονεῖς. Neophr. Fr. 2, 12. ὁ χέρες χέρες. λαΐνων σταθμῶν] Cf. Soph. O. C. 1596. λαΐνον τάφον.

29. Rarum est in comoedia verbum νοστεῖν. Cf. Av. 1270. νοστήσεις. Pl. 610. νοστήσει. Pher. 82, 2. ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα.

30. σκορδινῶμα] Cf. Vesp. 642. Ran. 922. Com. adesp. 952. ἀσκορδίνητος.

32. ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀργὸν] Cf. Eq. 805. Aesch. de F. L. 21. ἀποβλέπειν εἰς τὰ προτύλαια ἐκέλενον ἥμᾶς. Demetr. com. 4, 2. εἰς γὰρ τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέποντος' ἀει. Theophr. Char. 2. καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων τοῖς ἄλλοις λαλεῖν.

33. Schol. ὁ στίχος ἐκ τραγῳδίας.

34. Cf. Cephisod. 3, 1. πρώι (μοι) μύρον Ἰωνον.

35. πρώι] Cf. Eupol. 1, 2. ἔρει, πρώι μοι σελάχι'. Altera forma πρώσσο est 870.

38. ὑποκρούνειν] Interpellare, interruptere. Cf. Eccl. 256. 588. 596. Henioch. 5, 4. Alex. 32. Plat. Eryx. 395 E. Bekk. Anecd. 68, 10.

41. Cf. Soph. O. C. 838. οὐκ ἡγόρευον ταῦτ' ἔγω; Pac. 64. τοῦτ' ἔστι τοντὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὼ 'λεγον. Pac. Antiph. III. 303. τοῦτ' ἔκειν' ἔστιν σαφῶς. Soph. El. 1116. τοῦτ' ἔκειν' ἥδη σαφὲς — δέρχομαι. 289. Av. 507. Ran. 318. 1341. Liv. V. 2. 'hoc illud esse quod aera militibus sint constituta.' Pacuv. Dulor. XVII R. 'hoc est illud quod fore occulte Oeax praedixerat.'

42. Cf. Dinarch. II. 13. εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθιζεν.

43. πάροι' εἰς τὸ πρόσθεν] Anglice come forward —. Cf. Eccl. 129. πάροι' εἰς τὸ πρόσθεν. Th. 645. αὐθὶς εἰς τὸ πρόσθεν οἴχεται. Plat. Phaed. 59 E. Herod. VIII. 89. ἐς τὸ πρόσθε παριέναι πειρώμενοι. Thuc. I. 139. καὶ παριόντες ἄλλοι τε πολλοὶ ἔλεγον etc.

46. τίς ὁν;] Cf. Nub. 893. ἀπολεῖς σύ; τίς ὁν; 895. 900. Plat. Gorg. 452 A. σὺ δὲ τίς ὁν ταῦτα λέγεις;

47. ἀθάνατος] Producta prima. Cf. Ran. 629. Alex. 159, 3. δι γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται. Antiph. 86, 6. δ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον. Sic ἀκάματος (ᾶ) Nub. 285. ἰσόθεος (ι) Antiph. 147, 2. Men. 805. ἴσοτρόπεξος (ι) 182, 2.

47. Δε anapaesto post tribrachyn cf. Eccl. 315. καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἔκεινο ψηλαφῶν etc.

48. Κελεδες] Cf. Hom. H. Cer. 105. τὴν δὲ ἵδον Κελεοῖο Ἐλευσιδαο θύγατρες. 96. Κελεοῖο δαίφρογος.

55. περιώψεσθέ με;] Cobetus confert Hyperid. c. Euxenipp. p. 80, 2. μὴ περιδητε (f. προδῷτε) αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς ἀξίω. Dem. p. 896. ἐγὼ δὲ τὸν πιστέωσαντα ἐμαντὶς τοσούτῳ ἔφην ἡτοιν ἀν περιδεῖν δοσῷ φυγὰς ὁν — ἡδικεῖτο ὑπὸ τούτου. Cf. Vesp. 439. ὁ Κέκροψ — περιορᾶς οὐτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;

59. κάθησο σίγα Al. — σίγα. Cf. 123. σίγα, κάθιζε. Eccl. 130. κάθιζε. Th. 381. σίγα, σιώπα. Vesp. 905. σίγα, κάθιζε.

61. Cf. 169. Ran. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;

63. Cf. Stratt. II. 774. πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια.

64. Cf. Av. 61. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος. Eq. 144. Vesp. 161. Plat. Euthyd. 303 A. πύππαξ, ὁ Ἡράκλεις — καλοῦ λόγου.

66. δόν δραχμάς] Cf. 90. 159. 161. Ran. 173. 176. Hinc δίδραχμοι δπλίται Thuc. III. 17. μισθὸν φέροντας] Cf. Archipp. 19, 2. ἐπτ' δβολὸν μισθὸν φέρων. Theopomp. 55, 2. τριώβολον φέρων. Men. 357. τέτταρας τῆς ἡμέρας | δβολὸν φέρων. Eur. Bacch. 257. ἐμπύρων μισθὸν φέρειν.

68. καὶ δῆτ] Cf. Ran. 52. Dem. p. 749. καὶ δῆτα καὶ τεθαύμακα τὴν ἀγασχνητίαν etc.

69 sq. Cf. 73 sq. Plat. com. 208. κάτι' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτιοις.

70. Cf. Eq. 785. καθίζον μαλακῶς. Theopomp. 64. ἐπίνομεν — κατακείμενοι μαλακῶτατ' ἐπὶ τρικλινῶ etc. Eubul. 90, 1. οὐκονν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί; 108, 1. ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον. Antiph. 187, 6. μαλακῶς καθεύδειν. Timocl. 16, 2. σκληρῶς καθηῦδον. Plut. Mor. 789 E. καθεύδοντο μαλακώτερον. Lucian. Lex. 2. μαλακίζομαι ἐπ' ἀστροβῆς δχηθείς. Contra Eq. 783. σκληρῶς — καθήμενον.

73. Cf. Crobyl. 5, 4. ἡς ἐχθὲς πιεῖν | κνάθονς ἔκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα. Soph. Fr. 701, 1. τὸ πρὸς βίαν | πίνειν ἵσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν. Plut. Cic. 37. ἀπεκρίνατο πρὸς δργήν.

74. ὑαλίνων ἐκπωμάτων] Cf. Epinic. IV. 505. συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθον.

75. ὁ Κραναὸς πόλις] Et Aeschylus et Sophocles his verbis usi sunt teste schol. Cf. Lys. 481. Av. 123. Hom. H. Cer. 357. Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχονσα.

76. Cf. Aesch. Ag. 1264. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' (l. κατάγελων) ἔχω —;

82. ἔχεῖεν — ἐξὶ χρουῶν] Cf. Ran. 483. ὁ χρουσοῖς θεοῖς. Eccl. 329. 1061. Demetr. de Eloc. 126. ὀσπερ ἐπὶ Περσῶν τῆς ἀπλησίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη διτὶ πεδία ἔξέχειον δλα.

83. πόσον χρόνον] I. e. ἀντὸς πόσου χρόνον. Cf. Eupol. II. 500. πόσου χρόνον γάρ συγγεγένησαι Νικίᾳ:

85. παρεῖθει] Cf. Nub. 59. ἀνετίθει. Eq. 1223. παρεῖθει. Eubul. 14, 1. παρατίθει. Antiphont. trag. 1. διετίθοντ. Clearch. IV. 563. ἀπιτίθει. Thuc. VI. 14. προτίθει (imper.). Ran. 1462. ἀνίει (imper.). Cratin. II. 110. ἀνίει (imperf.).

85. Cf. Ran. 506. βοῦν ἀπηνθόακις' δλον. Antiph. 172, 4. παρὰ δ' ἡμέτεροις προγόνοισιν (?) δλοντις δπτῶσιν βοῦς, ἔλαφονς, ἄρνας. III. 94. βασιλεὶ | θεομήν παρέθηκε κάμηλον. Herod. I. 133. οἱ εὐδαιμονες αὐτῶν (Περσῶν) βοῦν καὶ δνον καὶ ἵππον καὶ κάμηλον προτιθέαται (παρατιθέαται?) δλοντις δπτῶντος ἐν καμίνοις.

87. Cf. ad Nub. 818. Eur. Bacch. 263. τῆς δνοσεβείας. Iph. A. 327. ὁ θεοί, σῆς ἀναισχυντίας φρενῶν. Hel. 672. τοῦ πέμψαντος.

88. δροντι τοιτίλαιον Κλεωνίμου] Cf. Eq. 718. αὐτὸς δ' ἔκειγον τριπλάσιον κατέσπακας. 285.

92. ἐκκόψει γε —] Cf. Men. 903. ἐκκορηθείης σύ γε.

95. Cf. Eupol. 282. σκύτη βλέπει. 557. βλέπων ἀπιστίαν. Timocl. 12, 7. Ἀρῃ βλέπων. Euphron. IV. 493. γλίσχον βλέπει. ναύφρακτον] Cf. Eur. Iph. A. 1259. στράτευμα ναύφρακτον. Ion. trag. 6. καταφράκτοις ψυχᾶς.

96. κάμπτων] Cf. Men. 15. τὴν ἄκραν | κάμπτοντας ἥμᾶς εἰδον. Thuc. V. 2. τὴν ἄκραν κάμψασαι (αἱ νῆες) εἰς τὸν Τορωναίων λιμένα εἰσέπλευσαν.

104. οὐ λῆψι χρυσὸν, —] Cf. Aesch. c. Ctes. § 238. δ γάρ τῶν Περσῶν βασιλεὺς οὐ πολλῷ πρότερον χρόνῳ — κατέπεμψε τῷ δίημῷ καὶ μάλα ὑβριστικὴν — ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ — ἐπὶ τελεντῆς ἐνέγραψεν, Ἐγὼ, φησίν, ὑμῖν χρυσίον οὐ δώσω· μή μ' αἰτεῖτε, οὐ γάρ λήψεσθε. χανύόπωρωντ'] Cf. Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει. Eq. 380. 78. Anaxandr. com. III. 185. τουδὶ | τοῦ χάσκοντος διατεναμένη | δὰ τοῦ πρωκτοῦ etc. Barbari Graecos Ιάνονας appellabant. V. ad Soph. Fr. 54. Aesch. Pers. 179. Ιαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων.

107. Cf. Metag. II. 753. δεῖ τενθίσιν δπτᾶς (τενθιδίοισι?) καὶ φάγδοις καὶ καράβοις.

111. Nimirum et λέγειν τινὶ et πρός τινα dicebant. Aesch. Prom. 457. εἰδνίασιν δν ὑμῖν λέγοιμι. Suppl. 750. λέγω πρὸς εἰδότα. Aesch. Ag. 857. οὐκ αἰσχυνοῦμαι — λέξαι πρὸς ὑμᾶς.

1402. πρὸς εἰδότας λέγω. Vesp. 44. εἶπε πρός με τρανλίσας, etc. Eupol. 159, 2. δίαιταν — πρὸς ὑμᾶς λέξομεν. 1, 3. φράσει τὸ πρὸς τὸν αἴπολον. et Pl. 297. ἡμεῖς δέ γε ζητήσουμεν — σὲ τουτονὶ ἐκτυφλῶσαι. Men. 474, 2. τὸν (τὸν δ'?) ἐμὲ τουτονί. Eur. Fr. 934. τί δ' ἔστι; πρὸς χρόνον γὰρ οἰκείων ἔρεις.

112. βάμμα] Cf. Pac. 1174. 1176. Plat. Legg. XII. 956 A. Antiph. 264. μὴ βάμμασιν τὸ σῶμα λαμπρύνειν θέλει. βάμμα Σαρδιανικόν] Sardibus venibant vestimenta Persica (Vesp. 1139.). Σαρδιανικόν] Α Σαρδιανὸς, ut Λακωνικὸς α Λακῶν, Μεγαρικὸς α Μεγαρεὺς, etc. Appellativum Σαρδιανός (κόσμος) occurrit Iōn. Fr. 24. Schol. Κύρον διέχονσα (ἀπέχονσα?).

115. ἐπένενοσαν]. Adnuerunt.

118. Cf. Stratt. 34, 1. ολοθ' ὁ προσέσουκεν —;

119. ὁ θερμόβουλον —] Parodia alicujus loci tragici. Ex Aegeo hoc sumptum esse conjicit Wilamowitz, ex Peliasin Elmsleius, probante Nauckio Fr. Eur. 852. ἔξυρημένε] Dixerat forsan Euripides — ἔξωπλισμένε. Athen. XIII. 565 F. ξυρουμένους τὴν ὑπήρην καὶ τὸν δρόπον. Cf. Pl. 415. ὁ θερμὸν ἔργον κάνοσιον καὶ παράνομον | τολμῶντε δρᾶν —.

125. ἀγχόνη] Cf. Vesp. 686. δ μάλιστά μ' ἀπάγχει. Nub. 988. ὅστε μ' ἀπάγχεσθ' δταν etc. Aeschin. de, F. L. p. 35. τοῦτο δ' ἀσα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. Aesch. Eum. 746. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἦ φάσις βλέπειν.

126—128. Cf. Aesch. Ag. 1285 sq. τί δῆτ' ἔγω καὶ οἰκον ὥδ' ἀναστένω —; | Ιοῦσ' ἀτρέστως τιλήσουμαι τὸ κατθανεῖν. Machon. Athen. XIII. 580 E. στραγγεύσμενον (στρατ. libri) δρῶσα περὶ τὰς συμβολάς.

127. Cf. Eccl. 530. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι | οὕτως ἔχούσης. Xén. Hell. V. 1. 14. ἢ γε μὴν θύρα ἡ ἐμὴ ἀνέψκτο — καὶ πρόσθεν εἰσένειται τῷ δεομένῳ τι ἐμοῦ, ἀνεψήσεται δὲ καὶ νῦν. Eur. Fr. 362, 20. τὸν δὲ — πονηρὸνς κλῆθρον εἰργέτω στέγης.

134. Σιτάλκονς] Cf. 141. Thuc. II. 29. πείσειν γὰρ Σιτάλκην πέμψειν (l. πέμψαι) στρατιὰν Θρακίαν Ἀθηναίοις ἵππεων τε καὶ πελταστῶν. III. 101. Σιτάλκον est Hermipp. 63, 7.

135. εἰσικηρύττεται] Cf. Soph. El. 690. εἰσεκήρυξαν.

136. Cf. Dem. de Cor. 30. βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς δλους μῆνας, ἔως etc.

142 sq. Cf. Anaxil. 22, 24. αἱ λαλοῦσ' — ὡς ἐρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἤδεως.

144. Cf. Theocr. XXIV. 46. γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῦς τοίχους χαράξω (χαραξῶ?).

145. ἐπεποήμενά] Passiva forma perfecti medio sensu, ut in Eq. 63. τέχνην πεποίηται. Cf. Dem. p. 173. φθόρους ἀνθρώπους — ποιεῖσθε πολίτας.

154. Cf. Soph. El. 1115. τοῦτ' ἔκειν' ἥδη σαφές.

158. ἀποτεθράκε] Quasi ἀποτέθρικεν Eur. Or. 128. εἴδετε γὰρ ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας. Simplex θριάζειν (i. e. φυλλολογεῖν) legitur Soph. Fr. 415 a. et ἐνθράκιος Fr. 489. Cf. v. ἀτιοκόλλητειν Soph. Fr. 373.

162. ὁ θρανίτης λεώς] Cf. Eq. 224. δ τε πένης βδύλλει λεώς. Pac. 632. οὐργάτης λεώς. Aesch. Ag. 825. ἀσπιθηφόρος λεώς. Soph. Fr. 760. πᾶς ὁ χειρῶνας λεώς. Thuc. II. 24. νηῆτη σιρατᾶ. IV. 85. νηίτη — σιρατῶ.

163. σωσίτολις] Cf. σωσίτολις Aesch. Sept. 128.

166. οὐ μὴ πρόσει —;] Cf. Ran. 607. οὐ μὴ πρόσαιτον; ἐσκορδοδισμένοις] Cf. Diphil. IV. 381. κάθαλα ποιήσας πάντα κάσκορδοδισμένα. Xen. Conv. IV. 9. τοὺς ἀλεκτηρύνας σκόροδα σιτίσαντες (σκορδοδισαντες probabiliter Cobet).

167. Similis invocatio est Vesp. 438. ὁ Κέκρωψ — περιορᾶς οὗτω μ' ὅπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;

169 sq. Cf. Eccl. 791 sq. Nub. 580. Thuc. V. 45.

171. ἔανις βέβληκε με] Cf. Eur. Iph. T. 58. θνήσκουνοι δ' οὓς ἀν χέρνυβες βάλωσ' ἔμαι. Rhes. 791. θερμὸς κρουνὸς — βάλλει με — αἷματος νέον.

176. μῆπω πρὸν ἀν γε στῶ] Cf. 296. Eq. 961. Vesp. 920. Eccl. 760. 798.

177. Cf. Eur. Phoen. 1231. ήν μή με φεύγων ἐκφύγης πρὸς αἰθέρα. Herod. V. 95. Ἀλκαῖος φεύγων ἐκφεύγει. Thuc. IV. 19. 2. ἔως ἀφίκοντο ἐξ Ἀχαρνᾶς, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλούμενων.

180. στιπτοὶ γέροντες πρίνινοι] Cf. Vesp. 383. πρινώδη θυμόν. 877. τὸ λίαν στρυφὸν καὶ πρίνινον ἥθος. Infra 667. ἀνθράκων πρίνινων. Antiph. 227, 3. μύκητας πρινίνους. Theophr. H. Pl. V. 4. 8. καὶ τὸ τῆς μυρίκης ἕδον λιχνόθρον ὁσπερ πρίνινογ. Plin. N. H. XVI. 38. 73. tota ossea est ilex.'

181. ἀτεράμονες] Cf. Vesp. 730. Aristaen. Epist. II. 20. ὡς φιλόνεικος — ὡς ἀτεράμων, ὡς γῆ καὶ θεοί. Μαραθωνομάχαι] Cf. ἐνδομάχης, Pind. Ol. XII. 20. σφενδάμνινοι] Cf. Cratin. 301; 2. τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

187. γεύματα] Anglice samples. Cf. 191. Ephipp. 18. γεύματα οἶνων. Plut. Nic. 29. δείγματα καὶ γεύματα. Eupol. 12. τοῦδε νῦν γεῦσαι λαβών.

191. δεκέτεις] Cf. Lys. 644. δεκέτις. Alia forma est δεκαετής.

194. ἀλλὰ — τοι] Cf. Ran. 1039. ἀλλ' ἄλλοις τοι πόλλοις etc. Pac. 334. Aesch. Ag. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάροις βροτῶ. Eur. Fr. 102. ἀλλ' ἡμέρα τοι —. Eur. Fr. 553. ἀλλ' ἡμαρ ἐν τοι μεταβολάς πολλὰς ἔχει. τριακοντούτιδες] Soluta forma τριακοντούτιδες σπουδαῖ est Herod. VII. 149.

196. δῖσον ἀμβροσίας] Cf. Eq. 1332. οὐ χοιριῶν δῖσων ἀλλὰ σπουδῶν. Lys. 943. μύρον — οὐκ δῖσον γάμων.

197. σιτί' ἡμερῶν τριῶν] Cf. Pac. 312. ἔχοντας ἡμειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. 716. Eq. 1079. Eubul. III. 215. Men. IV. 242. ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων.

198. ἐν τῷ στόματι] Cf. Hermipp. 82, 7. οὖν (οἶνον) καὶ ἀπὸ στόματος στάμνων ὑπανοιγομενάων | δῖει ἵων. Philem. IV. 16. ἀπὸ στόματος ἀπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ. λέγονται, "βαῖν' δποι θέλεις"] Aesch. Sept. 646. ὡς τὰ γράμματα | λέγει, "κατάξω —".

200. χαίρειν κελεύων] Cf. Pl. 322. 1187. Nub. 609. Eur. Fr. 342, 7. Κύπρων δὲ τὴν Διὸς χαίρειν ἔστιν. Fr. 1014. τὰς θυητῶν δ' ἔγώ | χαίρειν κελεύω θεῶν ἀτερο προσθυμίας. Unde χαῖρε dicebant (ut ἔρρωσο), non χαίροις (ut εὐδαιμονοίης, δλοιο, etc.).

201. Cf. Com. adesp. 133, 1. νῦν τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγεῖς | εἰς τὸν ἀγρὸν εἰμι etc.

202. Cf. Aeschin. I. 157. πρόφητ' ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν δητῶν. εἰσιών] Sc. domum meam. Schol. ὁ ἐπιλήγαος (I. ἐπὶ Ληγαίῳ) ἀγών. Cf. 504.

203. Cf. Trag. adesp. 71. ἔγώ δὲ φεύξομαι γ' ἐλεύθερος γεγώς.

204. τὸν ἀνδρα] Schol. περὶ τοῦ ἀνδρός. πυρθάνου τῶν ὀδοιπόρων] Cf. Av. 1119. δτον πενσόμενα τάκει πράγματα. Aesch. Ag. 599. ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πενσομαι λόγον.

205. Cf. Nub. 475. πράγματα — ἀξια σῇ φρενί. Xen. Mem. I. 1. 1. ἔπεισαν Ἀθηναίους — ὡς ἀξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει.

211. ἐφ' ἥβης] Sic ἐπὶ νεότητος Vesp. 1199. ἐπὶ γήρως. Eq. 524.

215. ὡδε φαύλως] Cf. Eq. 386. τὸ πρᾶγμ' ἦν ἀρ' οὐ φαύλον ὡδ'. φαύλως] I. q. ὁρδίως aut ἐλαφρῶς. Lys. 566. φαύλως πάντων (διαλύσομεν etc.). Eq. 213. 509. Av. 961. Nub. 778. Vesp. 656.

217. ἀπειπλέξατο] Anglice stepped (walked) off. Cf. Stratt. 63. τὰ θυγάτρια | περὶ τὴν λεπάνην ἀπαντα περιπεπλιγμένα. Soph. Fr. 539. ἀμφιπλέξ (i. e. περιβάθην). Theocr. XVIII. 8. ἐγκροτέοισαι ποσσὶ περιπλίκτοις. Hesychius περιπεπλίχθαι per διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως explicat. ἐλαφρῶς] Anglice nimbly.

220. Λακρατείδη] Confer nomina Λαχάρης (Plut.), Λάμαχος. τὸ σκέλος βαρύνεται] Cf. Trag. adesp. 196. οὐ βαρυσκελεῖς ποιεῖ | δ τῶν νεβρῶν μυελός. 250. βαρυσκελής. Soph. O. R. 17. οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς. Tyrt. Fr. 10, 19. τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὡν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρόδ, etc.

221. Cf. Vesp. 1007.

222. μηδέ περ γέροντας δητας] Cf. Aesch. Suppl. 399. οὐδέ περ κρατῶν.

223. γέροντας δητας] Cf. Vesp. 276. γέροντος δητος. 1192. γέοων ἄν. 1384. γέρων ἄν. Nub. 129. γέρων ἄν. Pac. 698. Eccl. 323. Pher. II. 284. Xenarch. III. 617. γέροντας δητας. Phryn. II. 580. συγκύψαντες ἀπαντες. Men. IV. 220. γερων ἐρῶν. Appian. B. C. I. 93. γέροντος δητος. Nicostr. IV. 280. κατεσθίοντες δητες δώδεκα.

230. Cf. Vesp. 437. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγῆσεται. Hom. Il. 4, 185. οὐκ ἐν καιρῷ δὲν πάγη βέλος.

235. γῆν πρὸ γῆς] Cf. Incert. apud Suid. in πρὸ γῆς, Ἐγώ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος. Incert apud Suid. in Ἰτω, Ἀλλ' ἵτω, καιρέτω, γῆν πρὸ γῆς δποι βούλεται. Henioch. 5, 13. ημέραν ἔξη ημέρας. Sic τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλειν (Hesych. v. πάππος).

236. Cf. Vesp. 603. ἐμπλησσο λέγων. Eur. Hipp. 664. μισῶν οὖποτ' ἐμπλησθήσομαι | γυναικας. Ion. 925. οῖτοι σὸν βλέπων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον. Eur. Fr. 688, 1. ἐμπλήσθη μον | πίνων κελαινὸν αἷμα. Xen. Anab. VII. 7. 46.

238. Cf. Soph. Fr. 819. ἀκονε σῆγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

241. Oratio soluta, ut in Eq. 941. Av. 865 sq. 1661 sq. Th. 295.

242. ἡ κανηφόρος] Cf. 260. Av. 1551. Lys. 1194. Eccl. 732. Theocr. II. 66. ἡνθ' ἀ τῶ Εὐθούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἄναξῳ | ἀλσος ἐς Ἀστέμιδος.

244. Cf. 253. Thuc. VI. 56. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην ἐπαγγείλλαντες ἡκειν κανοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινι ἀπήλασαν.

245. ἐτνήρουσιν] Cf. ζωμήρουσις (Antiph. 249, 3.).

246. ἐτνος — ἐλατῆρος] Cf. Calliam com. 21. ἐτνος, πυριάτης, γογγυλίδες, δάφναι, δρυνπεπεῖς, ἐλατῆρες.

247. Cf. Com. adesp. 1279. ω Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.

248. κεχαρισμένως] Grate. Cf. Pac. 386. εἰ τε κεχαρισμένον etc. Plat. Phaedr. 273 E. κεχαρισμένως — πράττειν οὐτοις.

250. τυχηρῶς] Cf. Th. 305. Aesch. Ag. 464.

253. Cf. Nub. 489. ἀγε νν δπως — ὑφαρπάσει. καλὴ καλῶς] Cf. Eccl. 730. Cratin. 162. ἀρξει γὰρ αὐτοῖς διποδίας (καλὴ) καλῶς. Soph. Tr. 613. θντῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι. Herod. II. 173. 3. ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα.

254. βλέπονσα θυμβροφάγον] Sic νᾶπιν βλέπειν, κάρδαμα, δρύγανον, ἀστραπάς, δρυμὸν, οὐτοις.

255. Cf. Theocr. XXII. 161. τάων εὐμαρεὶς ὕμμιν δπνίειν ἀς κ' ἐθέλητε. Lucian. Gall. 19. δτε οε Περικλῆς ἀπνιειν. Hesych. βινεῖν· παρὰ Σόλωνι τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ νόμον δπνίειν. Scribendum suspicor δπνίειν (unde fut. δπνώσω Ach. 254.) potius quam δπνίειν.

257. πρόβανε] Procede, incede. Cf. Vesp. 230. Pl. 759.

258. Cf. Herod. I. 82. μηδὲ τὰς γυναικάς σφι χρυσοφορήσειν.

262. πρόβα] Cf. Ran. 377. ἔμβα. Eccl. 478.

264. νυκτοπεριπλάνητε] Cf. Aesch. Ag. 12. 304. Ch. 522. 749.

266. ἔκτω — ἔτει] Cf. 890.

269. πραγμάτων — ἀπαλλαγείς] Cf. Aristoph. Fr. 373, 3. ἀπαλλάγετα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων.

272. ὁρικὴν ὑληφόρον] Cf. Fr. 235. ὁρικὸν μείρακιον.

273. Cf. Plat. Theaet. 174 A. Θράτιά τις — θεραπαινίς.
274. μέσην λαβόντ'] Cf. Eccl. 260. μέση γὰρ οὐδέποτε λη-
φθήσομαι.
275. καταγιγαρίσαι] Cf. v. κατασκελίζειν Vesp. 911.
278. εἰσήνης δοφῆσαι τρύβλιον] Cf. Eq. 905. μισθοῦ τρύβλιον
δοφῆσαι. Cratet. 9, 1. ἔτνους — τρύβλιον.
282. Cf. Cratet. II. 244. παῖ' ἐκεῖνον, ἄγχ' ἐκεῖνον· ἐν Κέω
τις ἡμέρα;
284. Schol. συντριβείη (συντρίβειν Mein.).
285. Cf. Ran. 511. ὡς μαρὰ φάρνγε.
287. Cf. Dem. p. 1068. τούτων γένοιτ' ἀν ἀνθρώποι ἀναι-
σχυντότεροι ή μιαρώτεροι; p. 778. ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδῆς. et ad
Ran. 464.
293. ἀλλ' ἀκούσατε] Cf. Eupol. II. 546. ἀλλ' ἀκούετ', ὡς θε-
ταλ, τάμα καὶ ξυνίετε | ὥηματ'
301. κατατεμῶ — καττύματα] Anglice, I will cut up into
shoe-leathers. Cf. Eq. 768. κατατηθείνη τε λέπαδνα. Ephipp. 22, 2.
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμών. Euphron. 11, 7. ταύτην (sc. γογγι-
λίδα) ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά. Alex. Fr. 183. Eur. Fr. 475, 5. τη-
θεῖσα δοκοὺς — κυπάρισσος. Herod. I. 80. ἡ πόλις κατατέμηται
τὰς ὅδοὺς ἰθείας. IV. 67. 4. ἐπεὰν τὴν φιλόνοην τρία (sic F. K.
M. P. τρίχα vulg.) σχίσῃ. Vesp. 63. οὐδ' — αὐθίς τὸν αὐτὸν ἄνδρα
(Cleonem) μυτωτεύσομεν.
307. Cf. Av. 829. καὶ πῶς ἀν ἔτι γένοιτ' ἀν εἴτακτος πόλις —;
Eur. Suppl. 447. Tro. 961.
308. Cf. Lys. 629. Herod. VIII. 142. ὡς βαρθάροισι ἔστι οὔτε
πιστὸν οὔτε ἀληθὲς οὐδέν.
314. Cf. Eur. Fr. 504, 1. ἀνθρώποισιν ἔστιν οἰς βίος | δι μ-
κρὸς εὑκρας ἐγένεθ'. Thuc. II. 89. 5. ἔστι δὲ οὐ καὶ τῇ ἀπολιμά
(ἔπεσεν). V. 72. 3. εὐθὺς ἐνδόντας καὶ ἔστιν οὖς καὶ καταπατηθέντας.
Thuc. VI. 88. 7. ἔστιν οὐ πόλεων ἐπαγγελλομένων.
315. Cf. Vesp. 426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἥδη. Eccl. 645. τοῦτ'
ἥδη δεινὸν ἀκούσαι. Herod. VII. 157. τοῦτο ἥδη δεινὸν γίνεται μὴ οὐτο.
Eq. 600. Pl. 329. Xen. Mem. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἥδη λέγεις
δεινὸν πάλαιαμα. ταραξικάρδιον] Cf. Bacch. 1322. τίς σην ταράσ-
σει καρδίαν —;
318. ἐπιξήνον] Cf. 355. 366. Aesch. Ag. 1277.
320. καταξιανείν] Cf. Aesch. Ag. 197. πνοαί — τριβῇ κατέ-
ξινον ἄνθος Ἀργείων.
321. θνυμάλωψ] Cf. Apostol. IV. 23 a. θνυμάλωπες οἱ ἀπολελειμ-
μένοι τῆς θνύψεως ἀνθρακες, ἥγονν οἱ ἡμίκαντοι.
323. Cf. Ran. 252.
324. ὀχαρνικού] Cf. Timoc. III. 594. δ' δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέ-
μαχος ἔτι δημηγορεῖ;
325. τεθνήξων] Cf. Plat. Gorg. 469 D. τεθνήξει οὗτος δν ἀν

δόξῃ. Soph. Ant. 1063. Ph. 253. 415. 557. Cum τεθνήκω cf. κεκλήγω (Hes. Scut. 405. 412.), δεδοίκω (Theocr. XV. 58.). τεθνήξων ἵσθι —] Cf. Aesch. Agam. 1670. ἵσθι — δώσων. Soph. El. 298. Aj. 1174. Ant. 1065. 460.

330. ἔνδον εἴρξας] Cf. Vesp. 70. ἔνδον καθείρξας. ή 'πὶ τῷ θρασύνεται;] Cf. Nub. 1349. ἀλλ᾽ ἔσθ' διώ (ἔστ' ἐφ' ώ?) θρασύνεται.

332. ἀνθράκων τι κήδεται] Cf. 1028. ἀλλ', εἰ τι κήδει Δερκέτουν Φυλασίου. Soph. O. R. 1060. εἰπεο τι τοῦ σαντοῦ βίου | κήδει. Nub. 1144. τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον. Lys. 1114. τάχα δ' εἴσομαι γά.

333. Cf. Com. adesp. 75. δρυαχαρνεῦ. Aesch. Sept. 261. λέγοις ἀν ως τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

335. ως —] Anglice know that. Cf. Vesp. 416. Nub. 209. Lys. 32. 499. Eur. Hec. 400. ως τῆσδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.

κέκραχθ] I. e. κέκραχθι. Cf. Vesp. 198. Th. 692. Elisio ut in ἄνωχθ' Aesch. Cho. 772.

339. διώ τρόπῳ σούσι τῷ φίλον] Anglice, in whatever way you please. Cf. Soph. O. C. 1205. ἔστω δ' οὖν δπως ὑμῖν φίλον. Plat. Lach. 189. λέγ' οὐν δ τι σοι φίλον.

341. ἔξεράσατε] Cf. Cratet. com. II. 237. τὴν χύτρον χρῆγ
ἔξερᾶν τὰ τεῦτλα. Dem. p. 965. ult. ἔξέρα τὸ ὕδωρ. p. 993, 17.

343. ἐγκάθηται] Cf. Vesp. 1114. Th. 600. 688. Th. 184. ἐγκαθεῖόμενος. Ran. 1523. Eccl. 98.

345. μὴ μοι πρόφασιν] Cf. Alex. com. III. 437. καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' "οὐκ ἔχω."

347. ἐμέλλετ' ἄρα —] Cf. Lucian. Demon. 1. ἐμελλεν ἄρα μηδὲ δ καθ' ἡμᾶς βίος — ἀμοιδος ἔσεσθαι ἀνθρῶν — λόγου καὶ μνήμης ἀξίων. πάντως] Cf. Vesp. 603. ἐμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ etc. ἀνήσειν τῆς βοῆς] Cf. Pac. 318. ἐξολεῖτέ μ' — εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε. Eur. Med. 457. οὐκ ἀνής μωρίας.

348. δλίγον] Cf. 381. Vesp. 829. ἐπισχεις, οὗτος· ως δλίγον μ' ἀπώλεσας. Nub. 722. Th. 935. Plat. com. 166, 2. βουλεύειν δλίγον 'λαχεις πάνν. Plat. Euthyd. 303 B. γελῶντε — δλίγον παρετάθησαν. Thuc. VIII. 35. δλίγον εἶλον. Sic μιχροῦ Fr. 280 K.

350. τῆς μαρίλης — συχνῆν] Cf. Pac. 224. δρᾶς | δσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων. 1225. Pl. 1051. ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἐντίδων δοας ἔχει. 694. τῆς ἀνθάρης πολλήν. Vesp. 199. Alex. III. 509. τοῦ βίου τὸν ἥμασν. Herod. I. 24. 1. τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου. Thuc. I. 5. τὸν πλειστον τοῦ βίου. τῆς μαρίλης] Cf. Hippom. 59. πρὸς τὴν μαρίλην τὸν πόδας θερμαίνων οὐ πάνεται. Hinc μαριλοκαῖται (i. e. ὀνθρακεύται) Soph. Fr. 964. Cypriis μαρίλη i. q. λιγνύς, σποδός teste Hesychio in ἀλαβή.

352. Cf. Com. adesp. 877. ὅμφακας βλέπει (i. e. αὐστηρὸν καὶ δριμύ). Plat. com. 32. καὶ τὰς ὅφρους σχάσασθε καὶ τὰς ὅμφακας.

Epich. Fr. 163. Σικελὸς δημοφανῆςται. Aesch. Ag. 970. ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' δημοφανος πικρᾶς | οἶνον, etc. Schol. τὰς δημοφανας λέγει (λεγομένας Nauck. λέγονσιν Mein. delendum videtur).

354. ἵσον ἵσω] Cf. Cratin. 273, 2. ἀλλ' ἵσον ἵσω μάλιστ' ἀκράτων δύο χόδας | πίνουσ'. II. 118. τὸν ἵσον ἵσω φέροντ' (οἶνον). Xenarch. III. 623. Archipp. 2. τίς ἐκέρδασε σφράν, ὡς κακόδαιμον, ἵσον ἵσω; Stratt. 22, 2. δν ἔλκουσ' — ἵσον ἵσω κεκραμένον. 61, 2. οἶνος — μέλας Σκιάθιος ἵσον ἵσω κεκραμένος. Philetaer. 1, 1. ἐνέσεισε μεστὴν ἵσον ἵσω μετανιπτρίδα. Aristophont. 14, 3. ἵσον ἵσω κεκραμένην (χύλικα) | προσφέρων ἔθωκεν. Timocl. 20. πατάξω τ' (ἀναγκάσω γάρ σ')? ἵσον ἵσω ποτηρίοις | μεγάλοις ἀπασαν τὴν ἀλήθευσαν, φράσαι. Sophil. 3. συνεχῆς (συνεχὲς?) ἀκρατος ἐδίδοτ' ἵσον ἵσω. Alex. 230, 2. ἵσον ἵσω μικροῦ (αὐτῷ δίδον). 244, 3. ἀπνευστὶ τ' ἐκπιάνω — ἵσον ἵσω κεκραμένον. Com. adesp. 106, 12. ἀν ἵσον ἵσω δὲ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ. Anglice half and half. φέρον] Vina dicebantur aquae aliquam portionem ferre (φέρειν). Sic Cratinus II. 117. ἀρ' οἴσει τοίᾳ;

355. Cf. Vesp. 522 sq.

362. ἥπερ] Cf. Vesp. 1270.

366. ἐπίξηνον] I. q. ἐπικόπτανον recentioris comoediae (Men. 33. ἡγεῖται μ' ὀλως | ἐπικόπτανόν τι).

367. τυννοντοόι] Cf. Eq. 1220. Nub. 878. Ran. 139. Cf. v. τυννός (i. e. μικρός, ut explicat Hesychius) et τυνθός.

373. Cf. Eq. 256. οὐδεὶς ἔγώ βόσκω κεκραγώς καὶ δίκαια κάδικα. Nub. 97. Pl. 232 sq. Andoc. I. 135. δεῖ τοῦτον ἐκποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως. Trag. adesp. 436. δοῦλε, δεσποτῶν ἀκούει καὶ δίκαια κάδικα. 437. κρεισσόνων γάρ καὶ δίκαια κάδικ' ἔστι ἀκονοτέα.

374. λανθάνονος' ἀπεμπολώμενοι] Cf. Pac. 633. Soph. Ant. 1063. Ph. 579. Eur. Ion. 1371. Ph. 1228.

375. τῶν — γερόντων] Ex iis qui comitia frequentabant non-nisi seniores suffragia ferebant (schol. Pl. 330. ἐδίκαιαζον).

376. Cf. Vesp. 847. τιμᾶν βλέπω. Lys. 1232. εὐθὺς βλέπομεν δ τι ταραχόμεν. Epicrat. III. 365. τὸ καθ' ἡμέραν δρῶσσα πίνειν κάδισθεν | μόνον. Alex. III. 425. δροχεῖσθαι μόνον | βλέποντες. Dionys. com. 5, 4. ποτήριοι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

377. Cf. Vesp. 1284. εἰσὶ τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλάγην. Eq. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἰς ψωμίζεται.

380. διέβαλλε] Cf. Eq. 63. τοὺς γάρ ἔνδον ἄντικρος | ψευδῆ διαβάλλει. κατεγγέλλεται] Cf. Eq. 352.

381. Cf. Fr. 200 K. Diocl. 2. πλινεῖ τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

382. μολυνοπραγμονούμενος] Cf. πολυπραγμονεῖν, δισθογνωμονεῖν (Lucian.).

383. πρῶτον πρὸν λέγειν] Cf. Ran. 673. ἐβούλόμην δ' ἀν τοῦτο

σε | πρότερον ποιῆσαι πρὸν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν. Thesm. 380. περίθουν νῦν τόνδε πρῶτον πρὸν λέγειν.

384. Cf. Eq. 978. πρεσβυτέρων τινῶν οἵναν ἀργαλεωπάτων.

385. τί ταῦτα στρέφεις —;] Cf. 514. Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; Th. 473. Plat. Phaedr. 340 F. τί δῆτα ἔχων στρέφει (στρέψεις?); πορίζει τριβάς] Cf. Philem. IV. 48. καὶνὰ δήματα | πεπορισμένος γάρ ἐστι.

390. Cf. Eur. Or. 467. τίνα σκότον λάβω προσώπῳ; Phoen. 1530. ἀέροιν σκότον δύμασι σοῖσι βαλάν. σκοτοδασυπυρύχα] Cf. v. εὐνόης (Cratin. II. 69. Eubul. III. 251.), οὐλόθροιξ, τετανόθροιξ, δρόθρονθροιξ.

395. Cf. Soph. Ph. 253. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἤσθι μ'.

396. Cf. Eq. 1119. δ νοῦς δέ σου | παρὼν ἀποδημεῖ. Plat. com. 166, 3. ἀτὰδ οὐ λαχῶν δύμας ἔλαχες, ήν νοῦν ἔχης. Men. IV. 226. μάταιός ἐστι καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖ. Eur. Iph. T. 1139. δ νοῦς νοῦν οὐκ ἔχων. Andr. 420. δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. Tro. 625. αἴνυμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. Or. 902. Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος. Eur. Fr. 523, 2. ἀλλ' ἀπεισὶ καὶν (κῆρ) παρῶν δύμας. Trag. adesp. 517. δ δεῖ παρὼν φρόντιζε μὴ παρὼν ἀπῆς.

398. Cf. Trag. adesp. 458, 12. ἥτις γάρ ημῶν καρδίαν θύρας' ἔχει. ξυλλέγων ἐπύλλια] Cf. Ran. 849. ὁ Κορητικᾶς μὲν ξυλλέγων μονῷδιας, κτλ. 1297. Pac. 830. Pac. 532. ἐπυλλίων Εὔριπιδον. Ran. 942. τὸ βάρος (Aeschyl. verborum) ἀφεῖλον | ἐπυλλίοις κτλ.

399. Cf. Achill. Tat. I. ἡ παρθένος μέσους ἐπεκάθητο τοῖς νύτοις τοῦ βρός οὐ περιβάθην ἀλλὰ κατὰ πλευράν. Sic διαβαίνειν cruribus divaricatis stare, Lys. 60. Arist. H. A. V. 2.

400. Euripides dicit Ran. 949. ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τέ μοι χῶδοῦλος οὐδὲν ἥττον κτλ.

401. Cf. Vesp. 964. ἀπόκριναι σαφῶς. Nub. 1245. ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. Ran. 1434. δ μὲν σοφῶς γάρ εἶπεν, δ δ' ἔτερος σαφῶς. Vesp. 53. οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς δνείρατα.

404. Cf. 475. Eur. Cycl. 265. ὁ κάλλιστον, ὁ Κυκλώπιον.

405. Cf. Lys. 878. Eccl. 515. Nub. 274. 360. Plat. Phaed. 59 E. δ θυρωρός, δσπερ εἰώθει ὑπακούειν.

407. ἀλλ' οὐ σχολή] Monometer ut in Nub. 1233. ποίους θεούς; Soph. Ant. 1281. Eur. Iph. A. 1133. Eur. Fr. 563, 1. σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι κτλ.

410. λέλāκας] Cf. Henioch. III. 562. Παύσων φῆς τὸ δεῖνα προσλελακέναι (προσλελακηέναι al. et Mein. Male).

412. δάκι'] Anglice rags. Α δηγγύναι (Xen. Cyr. I. 6. 15. ἴματίων δαγέντων). Cf. Eur. Fr. 698. πτώχ' ἀμφίβληστρα σώματος λαβὼν δάκη.

413. οὐκ ἐτὸς] Cf. Av. 915. Lys. 138. Th. 921. Eccl. 245. Pl. 404. 1166.

415. τοῦ παλαιοῦ δράματος] Cf. Herod. IV. 35. 3. καὶ τὸν ἄλλους τὸν παλαιὸν ὑμίνοις ἐποίησε. Nub. 556. ήν τὸ κῆτος ἥσθιεν. Fabula Telephus, quae una cum Cressis, Alcmeone, et Alcestide tetralogiam constituit, anno 438 docta est, trédecim annis ante hanc nostri fabulam.

418. τὰ ποῖα τρύχῃ;] Cf. ad Ach. 963. δὲ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχειν; Οἰνεὺς —] Cf. Timocl. 6, 16. γέρων τις ἀτυχεῖ; κατέμαθεν τὸν Οἰνέα. Fabulae Oenei supersunt fragmenta 13.

421. Φοίνικος] Phoenicis fabulae supersunt fragmenta 15. οὐν Φοίνικος, οὐδὲ] Cf. Ran. 1308. Nub. 1470. Menand. IV. 152. οὐκ ἔλαττον, οὐδὲ | μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. Aesch. Ag. 1299. οὐκ εἴστιν ἀλυξις, οὐδὲ, ξένοι. Soph. Fr. 762. οὐ κόσμος, οὐδὲ, ὡς τλῆμον. Aj. 970.

423. λακίδας] Cf. Antiph. 181, 2. τέμαχος ἐν τεύτλῳ λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασιν.

424. Cf. Timocl. 6, 15. χωλός τις ἐστι; τὸν Φιλοκτήτην δρᾶ. | γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα (418). Philoctetae fabula supersunt fragmenta 17.

426. δυστυχῆ — πεπλώματα] Haec tragoediam sapiunt, utrum ex Bellerophonte an aliunde sumpta non liquet. Cf. Pac. 135. 146. Soph. O. C. 1597. εἰτ' ἔλυσε δυστυχεῖς στολάς. Aesch. Ag. 561.

427. Bellerophontis fabulae supersunt fragmenta 28.

428. ἀλλὰ μὴν κάκεινος ήν —] Cf. Poll. X. 98. ἀλλὰ μὴν καὶ τίγανον ἔχοις δὲ εὑρεῖν etc.

429. Cf. Men. 249, 6. δὲ προσαυτῶν καὶ δυπῶν. Eur. Fr. 324, 4. οὐδεὶς προσαυτῶν βίοιν ἡράσθη βροτῶν.

430. Cf. Nub. 922. Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων. Metag. 13, 2. Σάκας δὲ Μυσός. Timocl. 6, 19. δὲ μὲν ὅν γάρ πένης | πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον | γενόμενον ἥδη τὴν πενίαν δᾶσον φέρει Eur. Fr. 703, 1 N. (οἰδ' ἄνδρα) Μυσὸν Τήλεφον. et ad Av. 1461. Nub. 102. Vesp. 1507. Euripides scripserat (Fr. 703.) οἰδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον, (ξένος δὲ δέ supplet Nauck.) | εἴτ' ἐστὶ Μυσὸς εἴτε κάλλοθέν ποθεν | (ἐκ τοῦ) προσώπου Τήλεφος γνωσίζεται. Verba Ulixis fuisse videntur. Cf. Lucian. Somn. 14. οἴδα, τὸν σμὸν — δε τὸ κεραμεοῦν τρύβλιον ὑφελόμενος φέρετο —. Telephi fabulae fragmenta supersunt 32.

432. δακώματα] Max. Tyr. VII. p. 126. δὲ Ἀγαμέμνων τὸ σκῆπτρον φέρει, — δὲ (δέ) Τήλεφος δάκια καὶ θύλακον.

433. τῶν Θυετείων δακῶν] Schol. ητοι τὰ τῶν Κοησοῶν η αὐτοῦ τοῦ Θυέστον. Fortasse igitur eadem fabula erant Cressae et Thyestes. Dramatis Thyestae supersunt fragmenta 7.

434. Cf. Av. 187. ἐν μέσῳ δήπονθεν ἀήρ ἐστι γῆς (sc. καὶ οὐρανοῦ sive τῶν θεῶν). Aesch. Cho. 63. Soph. O. C. 291. Aptæ Gallicum entre-sol contend Clark. Ἰνοῦς] Cf. Vesp. 1414. Eur. Fr. 402. εῦδονσα δὲ Ἰνοῦς συμφορὰ πολὺν χρόνον | νῦν δῆμος ἔγειρε. Fabulae Inûs supersunt fragmenta 26.

435. παντόπια] Cf. Aesch. Fr. 192, 5. δ παντόπιας Ἡλιος.
Etym. M. διοπτεύων: ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν.

436. ἐνοκενάσσασθαι] Sic Ran. 1066. δακίοις περιλάμενος (sc. έαυτόν).

440. 441. Falli scholiastam, qui Telepho haec tribuat, judicat Clark.

440. εἶναι τήμερον] Meinekius Euripidem — εἰς τὸ σήμερον scripsisse censem, quod parum credibile est. Versus aut corruptus aut, quod probabilius est, ab Aristophane mutatus est.

442. εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἔγω] Qu. εἰδέναι δοτις εἰμ' ἔγω. Vulgata soloeca est. Cf. Soph. O. R. 415. ἀρ' οἰσθ' ἀφ' ὡν εἰ; Schol. οὐ (l. οὔτε) τὰ ἀκόλουθα.

444. δηματίοις —] Cf. Nub. 943. δηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν | καὶ διανοίας κατατοξεύον. σκιμαλίσω] Cf. Phot. p. 520, 11. σκιμαλίσαι: καταδακτυλίσαι δοχημόνως. Apostol. IV. 98. ἐσκιμαλίζθαι (l. — λούθαι) σε δεῖ (com.).

445. πυκνῆ — φρενί] Cf. Eq. 1132. Av. 430. Th. 438. Eccl. 571. πυκνῆν φρένα — ἔγερεν. Amph. 33, 5. Plat. Resp. VIII. 568 A.

446. Veram lectionem esse εῦ σοι γένοστο ostendit sequens dativus Τηλέφω. Cf. Strab. XIV. p. 658. εῦ σοι εἴη, ἔφη. Euripides scripsisset fortasse καλῶς ἔχοι σοι. Num ex Telepho haec sumpta sint dubitat Clark.

450. Etiam haec Euripidea esse suspicatur Nauck. p. 657.

452. λιπαρῶν τ'] Qu. λιπαρής τ' (i. e. γλίσχος λιπαρής τ'). Sed corrigendum videtur λιπαρῶ σ' Εὐρυπίδη, —. λιπαρῶν] Verbum comicis fere inusitatum. Legitur praeterea Telecl. 38. et λιπαρής Lys. 672. λιπαροῦς χειρονογύλας. Machon. Athen. XIII. 581 D. λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος. Cf. Aesch. Pr. 529. μή με (μηδὲ vulg.) λιπάρει. 1004. λιπαρίων τὸν μέγα στυγούμενον. Soph. O. R. 1435. καὶ τοῦ με χρείας ὥδε λιπαρεῖς τοχεῖν. O. C. 776. 1201.

454. Parodia versus Euripidei. Achillis haec verba esse censem Nauck. Trag. p. 460. ὁ τάλας] παρατραγωδεῖ hic et Th. 1038. Tragicorum enim est ὁ τάλας, ut monuit Cobetus. πλέκοντος χρέος] Qu. χρεία πλέκοντος. πλέκοντος] I. q. πλέγματος. Schol. μέλλεις (θέλεις Valck. με λῆσ Nauck. prob. Dind.). Etiam hic falli scholiastam arbitratur Clark.

458. μᾶλλά] Cf. Phot. p. 244, 1. μαλαν (l. μᾶλλά): ἀντὶ τοῦ οὐ καλά (l. οὐκ ἀλλά).

459. ἀποκεκρουμένον] Cf. Aesch. Agam. 817. χεῖλος οὐ πληρούμενφ (qu. χεῖλος ἀποκεκρουμένω).

461. οἰσθ'] οἰσθα contractum ex οἰδασθα. Confer ἔδησθα Eup. II. 570. etc.

463. Cf. Hegesipp. IV. 480. βεβυσμένος | τὴν δῖν'.

466. Cf. Nub. 792. ἀπὸ γὰρ δλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοστροφεῖν. Eur. Iph. T. 1041. μὴ γὰρ αἰνούσσον λόγον | δλωλα κάγω.

471. ἀλλ' οὐκέτ'] Cf. Thuc. VIII. 58. ἐνταῦθα δὴ οὐκέπι, ἀλλ' ἀπορὰ νομίσαντες ετc.

472. Cf. Aesch. Ag. 549. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; Eur. Fr. 343, 1. μὴ νεῦνος, ὡς γεραιὲ, κοιράνοις τίδον. Eur. Alc. 540. λυπουμένοις δχληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος. Verba καὶ γὰρ εἰμ' ὅγαν δχληρὸς εκ Telepho sumpta sunt secundum Symmachum apud schol.

475. Cf. Eq. 725. Soph. Phil. 799. Eur. Cycl. 266.

476. Cf. Lys. 235. εἰ δὲ παραβαίην, ὅδατος ἐμπλῆθ' ἢ κύλιξ. Pac. 1072. Eq. 694. Vesp. 1431. Soph. Aj. 1175. εἰ δέ τις στρατοῦ | βίᾳ σ' ἀποσπάσειε — ἀδαπτος ἐκπέσοι χθονός. Theogn. 982. ἀλλ' ἔρδων φαίνοι', εἴ τι δύναι', ἀγαθόν. Callim. Fr. 219. τεθνατήν ὅτ' ἐκεῖνον ἀποπνεύσαντα πυνθόμην. Hom. Od. 1, 47. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὁ τις τοιαῦτά γε ὕβρις.

478. Cf. Eq. 19. πῶς ἀν οὖν ποτε | εἴποιμ' ἀν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς; | ΔΗ. μή μοί γε, μή μοι, μή διασκανδικίσῃς. Aesch. Cho. 750. δν ἐξένθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.

479. πηκτά δωμάτων] Cf. Eur. Phoen. 490. πηκτῶν κλιμάκων. Eur. Fr. 991. λῦε πακτά (πηκτά recte Nauck.) δωμάτων.

480. ὡς θυμέ] Cf. Eq. 1194. ὡς θυμέ, νννὶ βωμολόχον ἔξενρέ τι. Eur. Med. 1057. Eur. Fr. 916. μή μοι | λεπτῶν θίγγανε μύθων, ψυχῆ. Neophr. 2, 1. εἰεν· τί δράσεις, θυμέ; βιούλενσαι καλῶς | ποιν ἔξαμαρτεῖν. 9. οὐ μὴ προδώσεις, θυμέ, σαυτὸν ἐν κακοῖς; ἐμπορευετέα] Confer nostra 'to travel' et 'traveller.' Cf. Thuc. VII. 13. s. f.

483. γραμμὴ] Cf. Eur. Fr. 169. ἐπ' ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν. Eur. Med. 1244. ἄγ', ὡς τάλαινα χεὶρ ἐμὴ — ἔρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν (λυπηροῦ?) βίον.

484. Cf. Plat. Lys. 204 C. ἡμῶν — ἐκκεκάφωκε τὰ ὀτα καὶ ἐμπέληκε Λύσιδος. Vesp. 380. Lucian. Jup. trag. 1. τὸν Εὐρυπίδην δλον καταπεπωκαμεν. οὐκ εἰ —;] Nonne ibis —? Cf. Eur. Hec. 577. ξοτηκας, ὡς κάκιστε; — οὐκ εἰ τι δώσων τῇ περίσσῃ εὐκαρδίῳ —;

487. εἰποῦσ'] Lege εἰπέ θ'.

488. Cf. Cephisod. 3. ὅγαμαι Ξανθίον.

490. ἀλλ' ἵσθι ννν] Malim ἀλλ' ἵσθι γοῦν, aut ἀλλ' ἵσθι τοι, quod legitur Soph. Ant. 473. El. 298. Cf. Aesch. Ag. 1302. ἀλλ' ἵσθι τλήμων ούσα.

491. Cf. Pind. Fr. 100, 3. ἐξ ἀδάμαντος ἡ οιδάρον κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾶ φλογί. Lys. c. Theomn. I. § 20. ἀλλ', εἰ μὴ οιδηροῦς ἐστὶν οἴδμα.

494. Cf. Eq. 265. Theocer. XXVII. καὶ μάν φασι γυναικας ξοὺς τρομέειν παρακούτας.

497. μή μοι φθονήσητ', —] Cf. Alex. III. 410.

498. εἰ πιωχὸς ἀνὴρ ἔπειτα —] Cf. Eq. 1036. ὁ ταῦ, ἀκούσας (ἀκούσον αλ.) εἴτα διάκρινον τόδε. Vesp. 49. ἀνθρωπὸς ἀνὴρ εἰτ' ἐγένετο ἐξαίρωντος κόρας.

503. Cf. Aesch. Ag. 1200. ἀλλόθορν πόλιν | κυρεῖν (f. κακῶς) λέγουσαν. Xen. Athen. II. 18. κωμῳδεῖν δ' αὐτὸν καὶ κακῶς λέγειν τὸν μὲν δῆμον οὐκ ἔωσιν κτλ. In Equitibus publicam Atheniensium vitam coram civibus solis incusat.

504. οὐπὶ Ληραίω τ' ἀγάρ] Cf. 510. οὐπὶ Τανάρῳ θεός.
 Sannyr. Fr. 3. τὸν ἀπὸ Ληραίου νεκρόν. Plat. Prot. 327. οὓς πέ-
 ρουσι ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληραίων (Ληραίω recte Mein. Com. I. 71 sq. 79.).
 Sic τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ, Δελφινίῳ, etc. Tribunal Athenis τὸ ἐπὶ
 Λύκῳ vocabatur. V. schol. hic et ad 378.

507. Cf. Thuc. V. 8. τῶν γὰρ Ἀθηναίων διπλοὶ καθαρὸν ἔξηλθε (ita Cobet). Plut. Solon. 22. Λυκούργῳ καὶ πόλιν οἰκοῦντι καθαρὰν δῆλον ἐσικοῦ καὶ χώραν κεκτημένῳ. Lucian. Tim. 52. οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδὲ ἀστὸς ὁν. Diogenian. III. 13. διάρο ἐκ καθαρῶν | ἀχύων σῖτον τετράγυρκας. Totius Atticae incolarum numerum circa quingenta millia fuisse ecomputat Boeckhius (Publ. Econ. Athens I. 46 — 52.), quorum octoginta quinque millia puri putidi cives, quadraginta millia metoeci (Anglice, sojourners, resident aliens), reliqui (375,000) servi essent. Civium purorum et metoecorum qui adulti essent non plures fuisse quam circiter unum et viginti millia, sive sextam partem totius incolarum numeri, computatum est.

508. Cf. Act. Apost. XVII. 21. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ζένοι etc.

510. Neptunum noster γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγρον μοχλευτὴν dicit Nub. 567.

511. Cf. Thuc. IV. 52. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἴσταμένου ἔσεισε.

512. ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα] *Legē ἐστι τάμπελι' ἐκκεκομμένα.*
Cf. Pac. 629. κορώνεων — μον ἐξέκοψαν.

513. ἀτάρ, φίλοι γὰρ —] Cf. Vesp. 147. ἀτάρ, οὐ γὰρ ἐκφρήσω σε, —. οἱ παρόντες —] Cf. Av. 30. ὄντος οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Eur. Rhes. 149. τίς δῆτα Τούθων οἱ πάρεσσιν ἐν λόγῳ — ;

514. Cf. Th. 473. *η ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιωμένα;* Nub. 131.

517. παρακενομένα] I. e. τοῦ πονηροῦ κόμματος, ut loqui-
tur Pl. 862, 957. Cf. Bon. 725 ss.

518. παράσημα] Cf. Aesch. Agam. 780. δύναμιν οὐ σέβονσα πλούτον παράσημον αἴνω. Demosth. p. 307, 26. παράσημος ἔγητωρ. Schol. Eur. Hec. 379. παράσημον, τὸ παρακεχαραγμένον. παρά-
ξενal Anglice of alien origin. Formatum ut παράσημα.

519. ἀνδράρια μοχθηρά Cf. Eq. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην. χλανίσκια] Eadem forma legitur Aeschin. I. 131. τὰ κομψά ταῦτα χλανίσκια. Alciph. I. 38. 4. Alia forma χλανισκίδιον est

Pac. 1002. *χλανιδίσκιον* Aristaen. I. 11. *χλανίδιον* Herod. I. 95. Eur. Or. 42. Soph. Fr. 400. Cf. Xen. Mem. II. 7. 6. *Μεγαρέων οἱ πλεῖστοι ἀπὸ ἐξωμιδοποίας (ἐπωμ.?) διατρέφονται.* Pac. 1002. *δούλουις χλανισκιδίων μικρῶν.*

520. Cf. Plat. Apol. 22 B. εἴ τινε ἵδοιέν πη τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας ἀνεθάρσησαν ἄν.

521. Cf. Alciphron. III. 35. *λιβανωτοῦ χόνδρους.*

522. *ἀνθημερόν]* Cf. Lys. 114. Th. 820.

524. Cf. Stratt. 26, 2. *ἡκουσιν Μεγαρόθεν* (sc. meretrices aliquae). Pro *Μεγαρικαὶ σφίγγες* (proverb.) corrigendum *Μεγαρικαὶ φύσιγγες* esse monuit Jacobi p. 1221.

525. *μεθυσοκότταβοι]* Formatum ut *ταραξιπόστρατος*, *κυκηστέφρος*, *χαραξίτοντος* (*ταραξ.?*), *ψηλαφησικότταβος* (Hesych.), *οποδησιλάνος*, *διγωσιβίος*, *μεθυσοχάρονθδις* (Com. adesp. 297 M.). Cf. Nub. 1073. *κοττάβων — πότων.*

527. Cf. Pac. 1118. *ἀρπάσσομαι σφῶν αὐτά.* Eccl. 866. *τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσσομαι τὰ σινία.* Dem. p. 570. *Κυζικηγῶν ἥρπασε πλεῖον (πλεῖν?) ἢ πέντε τάλαντα.* Aesch. c. Ctes. 94. *τὰ δέκα τάλαντα — ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι.* Xen. An. I. 3. 14. *ἄν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηροπάκοτες.*

528. Cf. Eq. 644. *ἔξ οὖν γάρ ήμην ὁ πόλεμος κατερράγη.* Herod. I. 87. *χειμῶνά τε καταρραγῆναι.* Lucian. Ver. Hlst. II. 35. *βροντῆς μεγάλης καταρραγείσης.*

529. Cf. 536. Pher. 149, 2. *καλόν γε δῶρον ἔπιτ' ἔχειν λαϊκαστρίας.* Supra 79. *λαϊκαστρίας.*

530. Cf. Athen. X. 436 F. *ἥς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἔραν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡαύδοις. ὀργῇ]* Angl. in anger. Cf. Aesch. Ag. 215. *ἔβρόντα]* Cf. Vesp. 671. *βροντήσας.* Com. adesp. IV. 677. *δεινὸν (γέ τοι) κεραυνὸν ἐν γλώττῃ φέρει* (Pericles).

532. De hoc decreto v. Thuc. I. 139. Plut. Per. 29. De Timocreonte epigramma exstat apud Athen. X. 415 F. *πολλὰ πιῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν | ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκέων Ρόδιος.* In Timocreontis loco, ὕφελες (ὕφελές γ' Clark, malim ὕφελες δ') — *φανήμεναι* (*φανήμεν'* Clark) — *ἐν (ἔστ' ἐν recte idem) ἀνθρώπῳς.*

540. Cf. Pac. 1071. *ἄλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς* (sub. δρᾶσαι), οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας —; Eubul. 116, 10. *ἔρει τις ὁς Κλυταιμνῆστρα κακή.* Si hic versus Euripidis est, excusanda erit syllaba longa ante creticum finalem propter interpunctionem. Versum corruptum habet Nauck. ad Eur. Fr. 707. Seriphos parvula et sterilis insula est prope oram Laconicam sita. Exilitas ejus proverbialis erat. Plat. Resp. I. 4. *δει τῷ Σεριφίῳ λοιδορούμενῷ — ἀπεκρίνατο* etc.

542. *ἀπέδοτο φήνας]* Cf. 522. *κεῖ πον σίκνον ἵδοιεν — ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ (519) καπέπρατ' αὐθημερόν,* Locum obscuriorem sic

explicat W. G. Clark, "Before a foreign vessel was allowed to unload her cargo or even moor alongside the quay, a custom-house officer went out in a boat (*ἐκπλεύσας σκάφει*) and examined the cargo to ascertain the amount of duty payable by the owner. If he found among the cargo any article not included in the bill of lading, he had the right to denounce it as contraband, to seize and sell it. If he exceeded his powers, the injured owner would appeal to his country for redress."

543. *καθῆσον* ἀν —] Cf. Eur. Bacch. 259. *καθῆσον* ἀν —. "Ulixis, opinor, verba sicut Fr. 711. 712. 715. 717." (Nauck. Trag. p. 460.).

544. Cf. Eq. 1315. *τὰς σκάφας* — *καθελκύσας*. Eccl. 197. *ταῦς δεῖ καθέλκειν*;

546. Cf. Eq. 666. *οἱ δὲ ἐθορύβοντι περὶ τῶν ἀφίων.*

547. V. schol. h. l. Schol. V. ad Il. 1, 241. *ἐπὶ τῶν ἀκροστόλιων ἡσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες θεῶν.* Herod. III. 37.

548. *στεναχούσης*] Anglice roaring. Cf. Hom. Il. 16, 391.

549. Cf. Eubul. 52. *τροποῦσθαι κάπηρ.* Xenarch. 1, 8. *φλεβὸς τροπωτήρ.*

550. Cf. Eq. 600. *εἰσεπήδων* — *πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ σκόροδα καὶ (σκόροδ', ἐλάς,?) κρόμμινα. κρομμύων ἐν δικτύοις]* Cf. Pher. 148, 2. *ἀμύγδαλα — κάξ οἴνον βότρως.* Nicostr. III. 278. *βολβὸν ἐν ὑπότριμματι.*

552. *κωπέαν*] Cf. Herod. V. 23. 3. *ἴνα ἵδη τε ταυπηγήσιμός ἔστι ἄφθονος καὶ πολλοὶ κωπέες.*

553. *θαλαμάνων*] Sub. διτῶν. Cf. Lucian. Cat. 1. *τῶν κωπῶν ἐκάστη τετράπτωται.*

554. Connecte *αὐλῶν κελευστῶν*, et redde tibiarum celeustarum. Vix enim ipsa tibia *κελευστὴς* dici poterat. Harum tibiarum, ni fallor, memorantur *νιγλαδοι* et *συρόγματα* Eurip. Hel. 1576. *κελευστοῦ φθέγμαθ'* ὡς *ἡκούσαμεν.* *νιγλάρων*] I. q. *τερετισμάτων.* Cf. Eupol. 110. *τοιαῦτα μέντοι νιγλαρεύων κρούματα.* Pher. 145, 27. Phryn. 69, 1. *νιγλάρους θρηνεῖν ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέθησκεν.* Hesych. *νιγλαδοι* *τερετισμάτα, περίεργα κρούματα.*

555. *ταῦτ' — ἔδρατε*] Haec non Euripidea esse monuit Nauck. Trag. p. 460. *τὸν δὲ Τήλεφον — ἔνι]* Ulixis verba secundum Nauck. Ipsius Telephi fuisse evidentur, qui Ulyssis argumentis contra ipsum utitur. Cf. Aristid. Vol. II. p. 19. *τὸν δὲ Τήλεφον οὐκ οἶει τὰ αὐτὰ ταῦτα; ubi schol. p. 376. τὶς τῶν ποιητῶν εἰσάγει τὸν Τήλεφον ἐλέγχοντα τὸν Ὀδυσσέα ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων οὓς πρὸς τὸν Τήλεφον εἴπε.*

556. *νοῦς ἄροις οὐκ ἔνεστί σοι*] Euripidea haec esse putat Nauck. Cf. Lys. 1124. *ἔγω γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι.* 572. Eq. 1121. Eccl. 856. Eur. Andr. 231. *δόσοις ἔνεστι νοῦς* Hipp. 920. *φρονεῖν διδάσκειν οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς.* Ion. trag. Fr. 26. *οἶνος*

οὐκ ἔνι | ἐν τῷ σκύφει. "The brevity of the quotation implies in the audience a very familiar knowledge of Telephus' speech." (W. G. Clark).

558. Cf. 311. Eq. 810. οῦκον δειπόν ταντί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ —; Cratin. 314. ταντὶ καὶ (ταῦθ' ἡμᾶς?) τολμᾶς σὺ λέγειν δοδοδάκτυλος οὖσα;

561. Cf. Nub. 1162. ἔχθροῖς βλάβη. Theogn. 872. τοῖς δ' ἔχθροῖς ἀνή καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

564. οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;] Cf. Av. 1199. Th. 610. Lys. 728. αὕτη σὺ, ποῖ θεῖς; Soph. O. R. 532. οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἤλθες; Eur. Hec. 1280. οὗτος σὺ, μαίνει —; ὡς] Ang'ice, know (be assured) that.

566. ὁ βλέπων ἀστραπὰς] Cf. Soph. Fr. 433, 2. ἀστραπήν τιν' ὅμμάτων ἔχει. Fr. 161. ὅμμάτων ἄπο | λόγχας ἥσιν.

567. ὁ Γοργολόφα] Cf. Lys. 344. ὁ χρυσολόφα. Eq. 1181.

568. Cf. Ran. 841. σὺ δῆ με ταῦτ', ὁ —;

569. ταξιαρχος] Taxiarchi deni quotannis eligebantur, ut docet Pollux VIII. 87. Praeerant cum στρατηγοῖς copiis pedestribus, ut ἵππαρχοι bini numero et φύλαρχοι deni equitibus.

570. τειχομάχας ἀνήρ] Sic Cratin. 374. ἀγροβόας ἀνήρ. Cf. τεττυγοφόρας Eq. 1331. γοργολόφας Ach. 567. ἐκατογκεφάλας Nub. 336. ἐνδομάχας Pind. Ol. 12, 20. τικομάχας Soph. Fr. 801, 1. ἐγρεμάχης Soph. O. C. 1054. δπλομάχης Plat. Euthyd. 290.

571. Cf. Ran. 469. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.

574. σάγματος] Cf. 1184. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. Alio sensu Vesp. 1142.

575. τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων] Cf. 269. μαχῶν καὶ Λαμάχων. 1071. 606. κἀν Γέλα κἀν Καταγέλα.

576. Cf. Eq. 1392. οὐ γάρ δ' Παφλαγῶν | ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον —;

580. Cf. Cratin. 314. ταντὶ καὶ (ταῦθ' ἡμᾶς?) τολμᾶς σὺ λέγειν δοδοδάκτυλος οὖσα; Pher. 73. ὁ Ζεῦ πολυτίμητ', ἀρ' ἀκούεις ἂ με λέγει | δ' πανοῦργος νίός;

583. ὅπτιαν] Cf. Eur. Cycl. 326. εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὅπτιαν. Thuc. VII. 82. τὸ ἀργύριον — κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας.

584 sq. Cf. Nub. 907. Cratin. 251. μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; | πτερόδων ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω. Theopomp. II. 808.

587. Cf. Eur. Hel. 483. πῶς φήσ; τί λέξεις;

589. οὐκ οἰδά πω] Eadem verba Soph. Phil. 580.

590. οἴμ' ὡς τεθνήξεις] Cf. 1117. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Vesp. 1449. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ'. Av. 1501. Th. 920. Pl. 899. Pac. 173. 1210. Lys. 462. Th. 1212.

591. Cf. Eur. Fr. 1035. δστις καὶ λαχὼν πρῶτος ὀνομάζετο (δν ἐκλήζετο?) etc.

595. πολίτης χοηστὸς] Cf. Pac. 909. ἡ χοηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἔστιν δοτις etc. Cf. 603. σπουδαρχίδης] Cf. Eupol. 234. Sic ἐρασμονίδης (Cratin. 10.), συκοτραγίδης (Archil. aut Hippo.), ζοφοδορπίδης (Alcaeui), ἀρχογλυπτάδης, κλεπτίδης (Pher. 219.), ἀποδρασιπάδης (Vesp. 185.), βουλοκοπίδης (Bekk. Anecd. 221, 3.) etc. V. Lobeck. ad Aj. 880.

596. στρατωνίδης] Formatum a Στράτων, ut Φειδωνίδης a Φείδων (Nub. 65. 134.) et ἀρχωνίδης.

603. πανονυγιπλαρχίδας] Cf. σπουδαρχίδης (595. Eupol. 234.).

605. Διομειαλαζόνας] Cf. Ran. 651. Ἡράκλεια τὰν Διομείοις. Eupol. 235. ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων. Γέροντο —] Nomen proprium Γέροντος legitur Eccl. 932.

608. ἀμηγέπη] Cf. Th. 429. ἀμωσιγέπως. Plat. Prot. 331 D. ἀμηγέτη. Soph. 259 D. Polit. 278 D. Resp. V. 474 C. D. Legg. v. 736 E. 739 C. IX. 861 C.

616. ἀπόνυπτρον] Cf. Aesch. Fr. 225. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρεν.

622. Cf. Aesch. Prom. 214. πρὸς τὸ καρτέρον. Ag. 130. πρὸς τὸ βίαιον. Sic πρὸς βίαν, δργῆν, χάρων, ἡδονῆν, etc.

623. Cf. Ran. 1172. κηδύσσω πατρὶ — κλίνειν, ἀκοῦσαι.

627. ἀποδύντες] Sc. τὰ ίμάτια. Cf. ad Vesp. 408. Pac. 729. Com. anon. IV. 609. ἀπόδυνθι ταχέως, Πάμφιλ' ἡμέτερος δὲ πλοῦς. Plat. Menex. 236 D. εἰ με κελεύοις ἀποδύντα δοχήσασθαι. Alex. 237, 5. γυμνοῦνθ' αὗτοὺς θάττοντα ἀπαντες. Schol. Pac. 729. γυμνὸν γὰρ ποιοῦσι τὸν χορὸν οἱ κωμικοὶ δεῖ, ἵνα δρχῆται. τοὺς ἀναπαίστους ἐπίλαμεν] Cf. Eur. Hel. 165. τίνα μοῦσαν ἐπέλθω;

630. ταχυβούλοις] Cf. v. ταχυπειθής, Theocr. VII. 38.

633. Cf. Pac. 918. Trag. adesp. 410, 1. πολλοῦ σε θνητοῖς ἀξιον τίκτει πατήρ. Dem. p. 584. εἰμὶ δὲ οὐ τούτων ὑμῖν ἀξιος.

635. Cf. 1116. ὁ Δῆμε — εὐπαράγωγος εἰ θωπευόμενός τε χαίρεις καξαπατώμενος. Eur. Andr. 931. κακῶν γυναικῶν εἴσοδοι μ' ἀπώλεσαν, αἵ μοι λέγονται τούσδε ἔχαντασαν λόγον. Eur. Suppl. 412. ἐκχαντῶν (inflans) λόγοις. Av. 819. χαννοπολίτας] Cf. μικροπολίτης (Eq. 817.), διαδραστολίτης (Ran. 1014.), χαννόπορωντος (Ach. 106.), σεμνόμαντις (Soph.), αἰνοπάτηρ, ἀμβροτόπωλος (Eur.), ἀλυκτοπέδη (Hesych.), πλαγίανλος, μονόλυκος, etc.

637. ἐπειδὴ τοῦτο τις εἶποι] Cf. Ran. 923. ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε] Cf. Plat. com. 84. ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον | δίμυξον. Eur. Ion. 1166. ἐπ' ἄκροισι βὰς ποσί.

640. ηὗρετο πᾶν ἄν] Cf. Vesp. 348. ὡς πᾶν ἄν ἔγωγε ποιοίην.

διὰ τὰς λιπαρὰς] I. e. propter epithetum αἱ λιπαραῖ. Cf. Nub. 544. ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας (i. e. fabulam nostram Equites). 30. ἀταρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν (τὸν Πασίον?);

Ευπολ. 78. κάκείνους τοὺς Ἰππέας | συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ
κάδωρησάμην. ἀφύων τιμὴν περιάρας] Sc. τῇ πόλει. Cf. Pl. 590.
πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἰσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάραι. Athenion.
com. IV. 557. τοντον περιῆγεν δν νννὶ βίον | ζῶμεν. Plat. Apol.
35 A. αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν. Ep. VII. 334 B. ὡς αἰσχύνην
οὗτοι περιῆγαν τῇ πόλει. Lucian. Somn. 13. τιμὴν καὶ δόξαν προσ-
άπτων. ἀφύων —] Cf. Fr. 421 D. ἄλις ἀφύης μοι, παρατέταμαι
γὰρ τὰ λιπαρὰ κάππων.

642. δημοκρατοῦνται] Cf. Eccl. 940. Herod. IV. 137. 2. βου-
λήσεσθαι — δημοκρατέεσθαι μᾶλλον η τυραννεύεσθαι.

643. τοιγάρτοι] Vox rara in poetis scenicis. Cf. Aesch. Suppl.
653. τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες] Cf. ad Vesp. 707. εἰσὶν γε πό-
λεις χίλιαι αἱ νῦν τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγονται.

645. Cf. Eq. 510. τολμᾶ τε λέγειν τὰ δίκαια. ἐν Ἀθηναίοις]
Sc. Dionysiis magnis, quando non aderant socii vectigales.

646. οὕτως —] Fabula lepide ficta a poeta secundum Bergk.
ad Fr. p. 45. Huc respicit Scriptor Vit. Aristoph. p. 35 D. οὕτω δὲ
γέγονεν η φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν etc.
Ευπολ. 94, 6. οὕτως ἔκήλει etc. Eubul. 39, 1. οὕτω σφόδρ' ἔστι
τοὺς τρόπους Βοιώτιος | ὥστ' —.

647. ὅτε καὶ] Cf. Nub. 34. 1474.

652. Cf. 984. Eq. 796. Herod. IV. 201. ἐς λόγους προεκαλέετο
τοὺς βαρβάρους. Thuc. VII. 18. ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λα-
κεδαιμονίων οὐκ ἦθελον ἐπιτρέπειν. II. 72. ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι
ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ἀ προκαλεῖται. Xen. Cyri. I. 4. 4. οὐχ ἀ
κρείσσων ἥδει ὅν ταῦτα προουκαλεῖτο τοὺς συνόντας.

657. μισθοῖς] Concionalem et judiciale. Eodem sensu τὰ
τριώβολα Av. 1541. ἐξαπατύλλων] Cf. Eq. 1144. ἐξαπατύλλειν.

659 sq. V. Nauck. ad Eur. Fr. 911.

659. πρὸς ταῦτα] Igitur. Cf. O. R. 343. Aj. 1115. 1313.
Aesch. Prom. 992. πρὸς ταῦτα ἀντιέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλὸς etc.
Eur. Phoen. 524. πρὸς ταῦτ' οὐ μὲν πῦρ, οὐδὲ φάσγανα, etc.
Her. 978. Med. 1358.

661. τὸ — εὖ] Cf. Eur. Fr. 287, 16. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος |
οὐκ οἶδεν.

662. Cf. Eur. Fr. 910, 5. κοῦ μή ποθ' ἀλῶ κακὰ πράσσων.

664. Cf. v. λακατάρατος (Phot. 203, 5. et 204, 15.).

665. ἔντονος] Cf. Ran. 1306. δεῦρο Μοῦσον Ἐνδριπίδου. Cratin.
222, 1. ἔγειρε δὴ νῦν, Μοῦσα, Κορητικὸν μέλος (i. e. ἔντονον). Eur.
Hipp. 118. σπιλάγχνον ἔντονον φέρων. Fr. 291. νέων τι δρᾶν μὲν
ἔντονοι χέρες. πυρὸς — μένος] Cf. Com. adesp. IV. 605. πυρὸς
φλέξον μένος.

666. πρινίνων] Cf. Ran. 859. σὺ δ' εὐθὺς ὁσπερ πρῖνος ἐμ-
πρησθεὶς βοῆς.

668. *οἶον*] Cf. Nub. 1374. Menand. 298. φέψαλος ἀνήλατ'] Cf. Vesp. 227. πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

671. Θασίαν] Cf. Cratin. 6, 1. εἰδες τὴν Θασίαν ἄλμην οἱ ἄττα βαῦζει. Sotad. 1, 9. ἔσται δι' ἄλμης (qu. δ' ἐν ἄλμῃ) λιπαρός. 13. ἄλμη τε λιπαρῷ παρατίθημ' δογίανον. Diogenian. III. 93. ποὺς τοὺς ἵχθυς ἐλεῖν (ποὺς ἐλεῖν δὲ τοὺς ἵχθυς?) σὺν τὴν ἄλμην κυκῆς. Poll. VI. 63. καὶ Θασία ἄλμη καὶ Θάσιαι δαφανίδες. λιπαράμπυκα] Cf. Eq. 529. Δωροῖ συνοπέδιλε (quasi χρυσοπέδιλε). Nub. 1024. καλλίπνυχον σοφίαν. Xenocl. 1. ὁ τύχαι χρυσάμπυκες. Pind. Ol. VII. 64. χρυσάμπυκα — Λάχεσιν. Pind. Prosod. 1, 7. κίστες ἀδαμαντοπέδιλοι. Pind. H. 7, 6. τὰς χρυσάμπυκας — Ωρας. Aesch. Eum. 806. λιπαροθρόνουσιν ἐσχάρας. Eur. Phoen. 175. λιπαροζώνον — ἄλιον. Incert. Stob. Ecl. I. 6. 12. λιπαροθρόνους τ' ἀδελφᾶς Δίκαν καὶ — Εἰράναν. Cf. Av. 535. κατάχνυσμα — λιπαρόν. 1590. Schol. ἐκ (ἐπὶ aut τὸ?) τῶν ἀπὸ πυρὸς ἵχθυῶν.

674. ἔντονον] Cf. ἔντόνως (vehementer), i. q. ἔντεταμένως. ἀγροικότερον] Cf. Eq. 41. 808.

677. ὁν ἐναιμαχήσαμεν] Cf. Vesp. 558. μόνον τούτων ὁν εἴρηκας. 894. Eccl. 665. Vesp. 467. 414. Th. 835. Men. 485, 3. καὶ πᾶσιν οἷς ἐσχηκεν ἀνθρωπος κακοῖς.

679. ἔμβαλόντες ἐς γραφὰς] Litibus implicantes. Cf. Nub. 1460. Soph. Aj. 60. Schol. ἀγτὶ τοῦ εἰς δικαστήρια καὶ κατηγορίας. Inter γραφὰς et δίκας distinguendum, ut docet Pollux VIII. 41. ἐκαλοῦντο αἱ γραφαὶ καὶ δίκαι, οὐ μέντοι καὶ αἱ δίκαι γραφαὶ.

681. οἱ συνήγοροι δεῖν erant sorte lecti, ut docet Aristoteles.

683. τονθούντοντες] Cf. Aesch. Fr. 433. ἔτονθόρην ταῦρος ὡς νεοσφραγής. τῷ λίθῳ] I. e. τῷ βήματι. Cf. Pac. 682. δοτις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τῷ 'ν τῇ πυκνῇ.

685. ἔντηγορεῖν] οἱ συνήγοροι συναγορεύειν τινὶ dicebantur. Athen. XIII. 590 E. δ δὲ Ὑπερειδῆς συναγορεύων τῇ Φρύνῃ etc.

σπουδάσας ἔντηγορεῖν] Cf. Eq. 926. ἐς τοὺς πλούσίους | σπεύσω σ' ὅπως ἀν ἔγγραφῆς.

687. ἀνελκύσας] Cf. Vesp. 568. τὰ παιδάρι' — ἀνέλκει. σκανδάληθρο'] Cf. ἀλινδήθρα et ἐνονθήθρα (Soph. Fr. 430.).

688. ἄνδρα Τιθωνὸν] Cf. Av. 1009. ἀνθρωπος Θαλῆς. Τιθωνὸν] Cf. Nicoph. 22. (Philonid. 15.) νῦν δὲ Κρόνον καὶ Τιθωνοῦ παπτεπίπαπτος νενόμισται. ταράττων καὶ κυκῶν] Cf. Eq. 251. 692. Pac. 320. 641. 654. Cratin. min. III. 376. Aesch. Prom. 994. κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω. Dem. p. 785, 18. σπαράττειν τὰς κληρωτὰς (l. κληρωτὸν) ἀρχάς.

691. οὗ — πρίλασθαι] Cf. Pac. 1223. οὐκ ἀν πριαίμην οὐδ' ἀν ἰσχάδος μᾶς.

692. περὶ κλεψύδραν] Cf. Vesp. 93. Epinic. Fr. 2, 2. πίνειν δεήσει τήμερον πρός κλεψύδραν.

693. Cf. Ran. 697. οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ — ἐναυμάχησαν.
695. Cf. Hom. Od. 11, 528. παρειῶν | δάκρυν' δμορξάμενον.
697. Cf. Pl. 568. περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.
- Dem. p. 520. ἀνδρῶν βέλτιστος περὶ ἐμὲ τότε ἐγένετο.
698. ὅτ' ἡμεν] Cf. Eur. Fr. 313. ἥσθ' εἰς θεοὺς μὲν εὐσεβῆς ὅτ' ἥσθ' ἀεὶ etc.
700. ἀλισκόμεθα] I. q. αἴροντεθα. Cf. ad Vesp. 1207. εἶλον διώκων λοιδορίας.
702. Cf. Eur. Iph. A. 1210. οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντερεῖ βροτῶν.
Μαρψίας] Cf. Σωσίας, Σκηνφίας, Ἐρυξίας, Πεισίας, Τιοίας, etc.
 Notatur Marpsias ut Calliae adulator Eupol. 166.
703. τῷ γὰρ εἰνὸς —;] Quo argumento. Cf. Ach. 703.
 Nub. 385. Th. 839. Pl. 48.
704. συμπλακέντα —] Cf. Eubul. 9, 1. θεοῖσι (θυννείοισι?) συμπεπλεγμένοι. Herod. III. 78. Demosth. IX. 51. Monost. 54. ἀδίκοις φίλουσιν ἢ κακοῖς μὴ συμπλέκον. Soph. Fr. 561, 2. τῇ παντούσῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε. Eur. Bacch. 800. ἀπόρω γε συμπεπλέγμεθα ξένω. Plat. Symp. 191 A. συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις.
708. ἔκεινος — Θονκνδίδης] Sine articulo. Cf. Nub. 534.
Ἡλέκτραν κατ' ἔκεινην. Eccl. 167. δὲ Ἐπίγονον γ' ἔκεινον.
709. Cf. Simonid. Fr. 197, 7. οὐδὲ ἔτλη Κυβέλης ιερὸν βρόμον ὄλονόμος θήσ. Cratin. 383. ἀνεξιώμη (i. e. ήσ οὐκ ἀν ἀνάσχοιτο δὴ κώμη, Hesych.).
710. Euathlus ut δήτωρ συκοφάντης notatur in schol. Vesp.
592. Fr. 411. Cratin. 75. Plat. 102.
711. Cf. Eq. 286. καταβόσσομαι βοῶν σε.
712. Cf. Nub. 943. δηματίσσοιν — αὐτὸν — κατατοξεύσω.
- 715 sq. Cf. Plut. Mor. 127 F. τὴν παροιμίαν — ὡς οὖν δὴ τὸν οἶνον, κραιπάλῃ δὲ τὴν κραιπάλην, ἔξελάντας. Antiph. 300. Com. adesp. 494.
717. ἔξελάնτειν —] Cf. Plat. Theaet. 154 D. ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἔκρονομεν. Aesch. I. 184. Σόλων τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι κελεύει, κανὸν ἀλλοι, θανάτῳ ζημιῶσαι.
722. Cf. Men. 531, 2. ἐφ' ω τε διατελεῖν.
723. ἀγορανόμονς] Cf. 824. Alex. 247, 1. ἀγορανομήσας, ἀνθεοὶ θέλωσι, σὺ, | ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον, εἰ φιλεῖς ἐμὲ, | παύσης καταιγίζονται δὲ δλῆς ἥμέρας.
724. τούσδε ἴμάντας] Δεικτικῶς, unde articuli omissio. ἴμάντας ἐκ Λεπρῶν] Cf. Vesp. 231. ἥσθ' ἴμας κύνειος. Theocr. V. 95. λεπρὸν — λεπύριον.
725. Cf. Epilyc. com. 3, 2. παρ' Ἀπέλλω (i. e. παρ' Ἀπόλλωνα) | βάρακες πολλοὶ etc.
726. *Φασιανός*] Cf. Trag. adesp. 392. *Φασιανὸν νάπος*. Nomen gentile erat *Φασιανὸς*, *Φασιάτης*, *Φασιανικὸς*, teste Stephano Byz. p. 661, 5.

727. τὴν στήλην — μέτειμ'] Cf. Eq. 605. Pac. 274.

730. τν] Dorice pro σε. Cf. Theocr. XV. 39. οὐκ ἀξῶ τν,
τέκνον. ναι τὸν φίλιον] Cf. Pher. 96, 4. νὴ τὸν φίλιον. Diodor.
com. 2, 5. τὸ γὰρ παραστεῖν ηὔρεν δ. Ζεὺς δ φίλιος.

732. Cf. Vesp. 977. ἀναβαίνετ', ὡς πονηρὰ (παιδία), καὶ etc.
Eq. 149. ἀνάβανε σωτῆρος τῇ πόλει καὶ νῦν φανεῖς. 169. ἀλλ' ἐπα-
νάβηθι καπὶ τούλεδον τοδί.

733. ποτέχετ' — τὰν γαστέρα] Pro — τὸν νοῦν.

734. Cf. Menand. 623, 2. πεινῆν (πᾶσιν mss.) κακῶς.

735. Dimeter baccheus, ut in Nub. 707. τί πάσχεις; τί κάμνεις;

736. Cf. Eur. Ph. 603. τίς ὁδὸς ἄνους δστις —; Alc. 192.
Adesp. 91, 1. τίς ὁδὲ μῶρος — δστις ἔλπιζει —; Soph. Ant. 220.
Dem. p. 100. οὐ γὰρ οὗτω γ' εὐήθης ἔστιν ὑμῶν οὐδεὶς δς ὑπο-
λαμβάνει κτι.

737. Cf. Antiph. 267, 2. τὸ προῖν' ἀποθανεῖν ἔστι φανερὰ
ζημία. Soph. El. 966. πημονὴν αὐτῷ σαφῆ. Plat. Men. 91 C. ἐπεὶ
οὗτοὶ γε φανερά ἔστι λώβη — τῶν συγγιγνομένων.

738. Cf. Eq. 1086. ἀλλὰ γάρ ἔστιν ἔμοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτε-
ρυγωτός. De γάρ bis repetito cf. Pl. 76 sq. Nub. 798.

742. ἀπρατα] Nomen ἀπρασία legitur Eupol. 62.

743. Cf. Plat. Symp. 191 B. ἀπένθησον ὑπὸ τοῦ λυμοῦ etc.
τᾶς λυμᾶ] Doricum esse ἡ λυμὸς statuant grammatici; occurrit
tamen in Hom. H. Cer. 112. et Anth. V. Lobeck. ad Phryn. p. 188.

744. Cf. Pher. 102. δύγχος — ύδρις.

745. σάκκον] Atticas formas constanter esse σάκον et σακίον
monuit Meinekius Fr. Com. IV. 102. Hic Megarensis loquitur.

751. Cf. Anaxand. 57, 2. διαπίνω τ' ἀμβροσίαν.

752. ἦν αὐλὸς παρῇ] Cf. Philetaer. 18. καλόν γ' ἔστ' ἀποθα-
νεῖν αὐλούμενον. Apollod. Car. 5, 13. ὑποπεπωκότας | αὐλονμένους.

753. τί — πράττεν'] Cf. Hermipp. 58, 2. χαῖρ', ὡς διαπόντιον |
στρατευμα, τί πράττομεν; Calliam. com. 5. εἴψ' δ τι πράσσει. Py-
thon. trag. 1, 10. Ἀθίδα χθόνα | τίνες τύχαι κατέχοντων ἡ πρά-
τονοι τί; ολα δή] Sub. πράσσομεν. Engl. So so! Cf. Plat. Criti.
113 E. ολα δή θεός. Thuc. 8, 84. ολα δή γαῖται. Menand. Fr. Genet.
v. 43. γύναι, τί πράττεις; Plat. Resp. II. 372 C. καὶ λάχανα ολα
δή ἐν ἀγροῖς ἐψήματα ἐγήσονται. Crit. 53 D. ολα δή εἰώθασιν ἐν-
σκενάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες. Herod. I. 160. 2. ἐπὶ μισθῷ δσω
δή. IV. 151. 5. δσων δή μητῶν.

754. Cf. Soph. Fr. 789, 1. δστις γὰρ ὡς τύραννον ἐμπορεύε-
ται etc.

755. Cf. Aesch. Ag. 1355. φροιμάζονται γὰρ ὡς | τυραννίδος
σημεῖα πράσσοντες (φαίνοντες?) πόλει. Thuc. III. 69. 1. καὶ ἐπρασσον
οὗτοι — δπως ἀποστήσωσιν (l. ἀποστήσουσιν) Ἀθηναίων τὴν πόλιν.

756. Cf. Polyzel. 3, 3. ἡ προδόντα | τὴν ναῦν δπως τάχιστα
τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.

757. δπως] Qu. δπα. ἀπολοίμεθα] *Lege ἀπολούμεθα.*
 758. *Μεγαροῖ*] Confer *Γαργηττοῖ* (Demosth.), *Σφηττοῖ*, *Ισθμοῖ*,
Πνυθοῖ, etc. πῶς] Cf. Eq. 480. Machon. Athen. XIII. 580 C.
 πῶς ίστης; φράσον. | δ δὲ μειδάσας, *Κῦβδ*, ἔφη, τριωβόλον.
 759. Cf. Fr. 451 K. γννᾶκα — ἦν φασὶν εἶναι παρὰ σέ. Alex.
 248. παρ' ἡμᾶς οἰκεῖ. πολυτίματος —] Cf. Antiph. III. 79. ὁ
 πολυτίμηται θεοί. Men. IV. 231. Menand. IV. 101. πολύτυμοι θεοί.
 Antiph. 147, 3. πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα.
 761. σκόροδα] Hinc proverbium *Μεγαρέων δάκρυα* (i. e. προσ-
 ποιητά).
 763. ἄγλιθας] Cognata vox fortasse est nostra clove. Cf.
 Vesp. 680.
 773. Ἐλλάγων νόμῳ] Cf. Aesch. Suppl. 220. τοῖσιν Ἐλλήγων
 νόμοις.
 783. Sic προσέχειν τὸν νοῦν τινι et πρός τινα (Cratin. II. 116.),
 δργὴν ἔχειν τινὶ et πρός τινα (Chæremon. 36.), ἐγκαλεῖσθαι τινι et
 πρός τινα aut τι (Eur. Fr. 494, 5.), προσφέρειν τι τινι et πρός τινα
 (Nub. 480.), ἀντιλέγειν τινὶ et πρός τινα (Ran. 1007.), ὀγειδίζειν
 τινὶ et εἰς τινα (O. C. 754.), συμβάλλειν τινὶ (Eur. Fr. 759, 4.) et
 πρός τινα (Eccl. 446.), ἀνθίστασθαι τινι et πρός τινα (Soph. Fr.
 234 b.), ἀντιλέγειν τινὶ et πρός τινα (Ran. 1007.), μάχεσθαι τινι
 et πρός τινα (Eur. Fr. 491, 5.). Sic ζευγνύναι τινὶ et πρός τινα.
 (Eur. Fr. 906. κακὸν γννᾶκα πρός νέον ζεῦξαι νέαν), προσάπτειν
 τι τινι et πρός τι (Eur. Fr. 364, 9.), ἀνθίστασθαι τινι (Plat. Symp.
 196 D.) et πρός τι aut τινα (Soph. Fr. 235.), ζυγομαχεῖν τινι (Men.
 IV. 126.) et πρός τινα aut τι (Men. IV. 264.), ἐμβάλλειν τινὶ τι
 (Orest. 1355.) et εἰς τι (Or. 6.), προσιθέναι τι τινι et πρός τι
 (Nub. 63.), προσιζάνειν τινὶ (Aesch. Sept. 696.) et πρός τινα (Prom.
 276.), διαλλάττεσθαι τινι et πρός τινα, διατοξεύεσθαι τινι et πρός
 τινα (Theophr. Char. 27.).
 785. Cf. Plat. com. 145. κέρκοντος (i. e. οὐράς). Ut barbara
 vox et Asiatica damnatur Bekk. Anecd. 103, 6. Pluries tamen
 legitur apud comicos. Eodem sensu οὐρὰ Soph. Fr. 974. et Latinum
 cauda (Hor.).
 786. δελφακονμένα] Cf. Eq. 1241. ἔξανδρούμενος. Cratin. 3.
 Athen. IX. 375 A. τῶν συῶν τὰ μὲν ἥδη συμπεπηγότα δέλφακες,
 τὰ δ' ἀπαλὰ καὶ ἔνικμα χοῖροι (ex Aristophane grammatico).
 790. Cf. Eur. Iph. T. 800. ὁ συγκασιγνήτη τε κάκι ταῦτον
 πατρός.
 791. Cf. Metag. 4, 3. ἄρτι χροαζόντας αὐλητρίδας.
 793. Cf. Schol. Ran. 338. ὅτι Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύνοντι τὸ
 ζῆδον (τὸν χοῖρον).
 795. Cf. Plat. com. 28, 2. τὰ γὰρ κρέα | ἥδιστ' ἔχοντι (ῦες).
 798. Cf. 276. νὴ τὸν Ποσειδῶνα γωγε, καὶ τυνί γ' δρῶ. 313.
 182. 183. Th. 86.

801. τρώγοις] Cf. Hippo. Fr. 35, 6. σῦνα μέτρια τρώγων καὶ πρόθυνον κόλλικα, δούλιον χόρτον. ἐρεβίνθους] Cf. ad Ran. 545. ibique schol.
802. Cf. Eur. El. 244. φεῦ φεῦ· τί δὴ σὺ σῶς κασιγνήτῳ δοκεῖς;
803. Τραγασαῖα] Cf. 853. Poll. VI. 63. καὶ ἄλες Τραγασαῖοι. Cum Τραγασαῖ confer oppidi nomen Παγασαῖ (Hermipp. 63, 19.). Similiter in nomine Εὐτρόχιος ludit Eupolis Fr. 56.
812. Cf. Theophr. Char. 10. οὕτε ἔλανη ἡ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπιωκότων ἀνελέσθαι.
815. Cf. Pac. 1261. ἐπει | τούτῳ γ' ἐγώ τὰ δόρατα ταῦτ' ὀνήσομαι. ταῦτα δῆ] Cf. Pac. 275. Eq. 111.
820. Cf. Thuc. I. 43. 2. γνόντες τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν καιρὸν ἐν φῷ etc.
821. Cf. Lys. 599. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποδνήσκεις;
822. Atticum esse σάκος, vulgare σάκκος docet Moeris p. 354. Cf. 745. Lys. 1213. Eccl. 498.
826. τί δὴ μαθὼν —;] Cf. Vesp. 251. Lys. 599.
833. Cf. Herod. II. 39. 4. εἴ τι μέλλοι ἡ σφίσι — κακὸν γενέσθαι, ἐς κεφαλὴν ταύτην τραπέσθαι. Dinarch. p. 104. ἡ — πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε (l. τέτραφε).
835. ἐφ' ἀλλ] Cf. Pl. 628. μεμυστιλημένοι — ἐπ' δλιγίστοις ἀλφίτοις. Eq. 707. Fr. 528 D. Com. adesp. IV. 608. ἐπὶ τοῖς παροῦσι διαπλέκειν δεῖ τὸν βίον (τὸν βίον διάπλεκε vulg.).
841. οἰμώζων καθεδεῖται] Cf. Eccl. 942. Fr. 912. Bl. οἰμώζων κάθον. 33 Bl. Telecl. 59. καθεδοῦμαι.
842. ὑποψωνῶν] Cf. Anecd. Bekk. p. 67, 32. ‘Υπεροψωνεῖν (ὑποψωνεῖν recte Cobet.) τὸ ἀγοράζοντός τυρος ὅφον ἔτερον τῇ τιμῇ ὑπερβάλλοντα ὠνεῖσθαι. Theophr. Char. XI. ὑποπρίασθαι φίλου (φίλον?) ἐπιλαβὴν (εἴτα λαβὴν Cobet.) ἀποδόσθαι.
843. ἔξομόρξεται — σοι] Sic προστρίβεσθαι τινὶ τι Eq. 5. Dicebant etiam ἔξομόρξασθαι τι εἰς τι. Sic Chaeremon 14, 15. πρόκον τ', δις ἥλιωδες εἰς ὑφάσματα | πέπλων σκιᾶς εἴδωλον ἔξωμόργυντο.
845. φανῆν] Cf. Phryn. 93. φανόν (i. e. λευκὸν, λαμπρόν). Antiph. 33, 3. φαῦδς (φανὸς recte A.?) χιτωνίκος καλός.
846. κοὐ —] Pro οὐδὲ —. Cf. ad Nub. 994. ‘Υπέρβολος] Cf. Plut. Alc. 13. ἔχρητο δ' αὐτῷ (Hyperbolo) πολλάκις δ' δῆμος ἐπιθυμῶν προτηλακίζειν (Ran. 730.) τοὺς ἐν ἀξιώματι.
847. Cf. Nub. 1022. τῆς Ἀντιμάχου κατατυγοσύνης σ' ἀναπλήσει. Plaut. Men. V. 5. 3. 'Qui me complevit flagitii et formidinis.'
848. βαδίζων] Ambulans. I. q. περιπατῶν. Cf. Theophr. Char. 21. ἀναβαλόμενος δὲ θοιμάτιον εἰς τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. Phryn. II. 580. εἰθ' ἡδυλογοῦσιν ἀπασιν ἀει κατὰ τὴν ἀγορὰν περιόντες.

849. Similiter Herod. IV. 175. 1. οἱ λόφους κείρονται. Trag. adesp. 206. δεσπότην κεκαρμένοι (ἴπποι). Tonsurae genus etiam ὅγκος erat (Anglice a bushy knot), et σάβυττος apud Hesychium (σαβύττης Photio). μᾶ ἡ μοχαίδα] I. e. cultello, novacula. Anglice, with a rasor. Cf. Ephipp. 14, 6. εν μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα. Hermipp. 14. οἶμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;

850. V. schol. Diph. 36. ὁ περιφόρητος Ἀριέμων. Plut. Per. 27. Anacr. 21 B. Athen. XII. 533 E. Append. Prov. IV. 32. Dithyrambicus poeta fuisse videtur Artemo concitatoris musicam indolis, qualem amabat Cinesias (de quo schol. Ran. 153. ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήσατο), exercens. Memoria tamen ejus fere periit, ut et alias poetae dithyrambici Dicaeogenis, cuius meminuit Suidas v. Δικαιογένης.

851. Cf. Cratin. 199, 1. οἰνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀσιδᾶ.

852. Cf. Vesp. 38. ὅζει κάκιστον τούνπυνον βύρσης σαπρᾶς. Ach.

852. Duplex genitivus ut in Eccl. 524. τῆς κεφαλῆς ὅζω μύρον.

855. Λυσίστρατός] Pro οὐδὲ Λυσίστρατος. Cf. Nub. 994. ἄλλο τε μηδὲν (pro μηδὲ ἄλλο τι) αἰσχρὸν ποιεῖν. Pac. 97.

856. περιαλονργῆς] Anglice deep-dyed. Cf. Com. adesp. IV.

672. στρώματας ἀλουργούσ. Sed Pher. II. 296. μίραν ἀλουργῆ. Anaxand. III. 183. στρώματ' ἀλουργῆ.

858. Cf. Lucian. de Paras. 15. ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας ἴεράς ἄγει.

860. τύλαν] Cf. Telecl. 50. (ap. schol.) τραχήλου τύλαν (τύλην?). τύλη aut τύλος (clavus) videtur appellationem fuisse os quod clavi instar in sūmmō humero eminet, quod onus aliquod impositum compressurum esset.

861. Nomen Thebanum Ἰσμηνίας legitur Aristot. Rhet. II. 23.

863. τοῖς δοτίνοις] Cf. Trag. adesp. 348. Κρητικοὺς αὐλοὺς, θανούσης κῶλα ποικίλης νεβροῦ. φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός] Cf. Eq. 364. ἐγὼ δὲ κινήσω (l. φυσήσω) γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσης.

864. Cf. Vesp. 456. παῖε — τοὺς αγῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

866. Cf. Soph. Fr. 795. βομβεῖν δὲ νεκρῶν σμῆνος ἀρχεται μέλη (ita enim legerim).

867. Cf. Xen. Cyr. VIII. 2. 2. οὐδέν ἔστιν ἐπιχαριτώτερον ἢ (l. ἢ ἢ) σίτων καὶ ποτῶν μετάδοσις. Xen. Apol. 4. ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσαν.

871. Cf. Plat. II. 624. τῶν — τετραπόδων οὐδὲν ἀποκτείνειν ἔδει. Stratt. 47, 4. τὸν ἀλεκτρύνα δ' ὀρτάλιχον (δνομάζετε). Τῷ Στράτῳ τοῦ ἀλεκτρύνα τοῦ ὀρτάλιχον.

872. Cf. Eq. 1254. ὁ χαῖος καλλίνικε. Nicom. IV. 588. ὁ χαῖος χρυσόκλυντα. Aesch. Ag. 23. ὁ χαῖος λαμπτήρ. Suppl. 602. ὁ χαῖος πρέσβυν, φίλατ' ἀγγέλων ἐμοί. Soph. Aj. 92. ὁ χαῖος Ἀθάνα. Eur. Med. 665. ὁ χαῖος παῖ Πανδίονος | Αἴγεν. Sed Eq. 1333. χαῖος',

δὸς βασιλεῦ τῶν Ἐλλήνων. κολλικοφάγε Βοιωτίδιον] Ut δὸς φίλε τέκνον, et similia. Cf. Ephipp. 1, 2. ἐκ Θετταλίας | κολλικοφάγου. III. 322. κόλλικα φαγόν. Archestrat. Athen. III. 112 A. κόλλιξ Θεσσαλικός σοι ὑπαρχέτω. Nicoph. 15, 2. κόλλικας, διβελλαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτονς. Com. anon. IV. 645. διυσθοκόλλιξ. Hippoact. 34, 6. καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

873. δο' ἐστὶν — ἀπλῶς] Cf. Vesp. 537. καὶ μὴν δο' ἀν λέξῃ γ' ἀπλῶς μημόσυνα γράφομαι γράψω.

875. Clemens Alex. (Paed. IV. 1. 3.) ἀπταγᾶς Αἰγυπτίους memorat.

877. χειμῶν — δρυιθλας] Procella avium, i. e. aves affrenis. Eustathius aliter explicat (ad II. XII. 890.), δν οἱ δρυιθες προσημαίνονοι. Cum δρυιθλας cf. Στρομονίας Βορέας (Callim. Del. 26.), στρονθίας (Com. anon. 172.). Ventum Favonium Ornithiam nonnulli vocabant teste Plinio N. H. II. 47. Cf. Aesch. Ag. 564. χειμῶνα — οἰωνοκτόνον.

879. σκάλοπας] σκάλωψ sive σκάλωψ talpa, i. q. ἀσπάλαξ.

882. Qu. — εἰπερ ἔγχελεις φέρεις. Cf. Soph. Aj. 538. δός μοι προσευπεῖν αὐτὸν ἔμφανή τ' ἰδεῖν.

883. Κωπάδων κορᾶν] Sic Φαληρικὴ κόρη audit apua Eubul. Athen. 108 A.

884. Cf. Eur. El. 1236. τί ποτ' εἰς φανερὰν | δψιν βαίνονοι βροτοῖσιν; Etiam ἔκβαθι Aeschyli est. V. schol.

887. Μορύχῳ] De Morycho cf. Vesp. 506. 1142. Pac. 1008. Plat. com. 106.

888. ἐσχάρα portabilis intelligenda est. Cf. Stratt. 55.

890. ἔκτιω — ἔτει] Cf. 266.

893. εἴσφερ' αὐτὴν] Anguillam foculo (ἐσχάρᾳ) portabili impositam intro ferri jubet.

894. ἐντετευτλιωμένης] Quasi τεύτλοις (aut μετὰ τεύτλων) ἐντευτλιγμένης. Athen. VII. 300 C. ἥσθιον τὰς ἔγχελεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλλέσαντες. Cf. Eubul. 35. νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτή | λευκοχοδὼς πάρεσται | ἔγχελνς. 64, 1. τεύτλ' ἀμπτεχομένης παρθένον Βοιωτίας. Pher. 108, 12. τεύτλοισι δ' ἔγχελεια συγκεκαλυμμένα.

895. τοῦ μήρος ἐκάστον] Supervacaneus videtur articulus. Cf. Lys. 32, 44. θήσω — χιλίας δραχμὰς ἐκάστον ἐνιαυτοῦ.

896. τέλος] Anglice toll. Germ. zoll (a zahlen).

900. Cf. Herod. IX. 2. 1. ἐν Βοιωτοῖσι. Thuc. I. 107. 3. ἐν Βοιωτοῖς.

904. ἔξαγε] Exporta. Cf. Eq. 278. 282. Xen. Vect. 3, 2. Pher. II. 321.

907. ἀλιτρίας] Legitur etiam Soph. Fr. 42. 45. Cf. Theocr. X. 17. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν.

909. *κακὸν ἄπαν*] Sic πᾶν κέρδος (purum lucrum) Eur. Med. 453.

913. Cf. Plat. com. 107. δες πρῶτα μὲν Κλέωνι πόλεμον ἡράμην. Aesch. Suppl. 439. ή τοῖσιν ή τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν. Eur. Fr. 51, 2. πρὸς τῶν ὁμοίων (τοὺς ὁμοίους;) πόλεμον αἴρονται μέγαν. Fr. 1037, 2. οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἱρεσθαι κακοῖς. δραπετίοις] Qu. τοῖς δραπέτοις.

920 sq. Cf. Eur. Fr. 411, 2. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτῆρος (σπυνθῆρος Scal.) Ἰδαῖον λέπας | πρήσειν ἀν τις. Simile fere commentum memoratur Zenob. IV. 92. ὁ δὲ ἔξαφας μύρμηχος λίνον καὶ τρήσας τὸν κοχλίαν εἴσει δι' αὐτοῦ διελθεῖν. ἐνθεὶς — εἰς τύφην] Sic ἵρᾳ ἐνθεδέμενα ἐν καλάμῃ πυρῶν dicit Herodotus IV. 32—35. τίφη καὶ ζειὰ conjunguntur Theophr. H. Pl. VIII. 8. 3.

922. Cf. Ran. 1151. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

932. Cf. Trag. adesp. 257. οὐκ οἰσθ', ἐπει τοι καν ἐκάκνες μέγα (μακρά?).

933. σαθρὸν] Cf. Lucian. Paras. 4. σκοπῶμεν μὴ καθάπερ αἱ πονηραὶ χύτραι διακρονόμεναι σαθρὸν ἀποφθέγγηται. πυρορραγές] Anglice, cracked in the fire. Cum πυρορραγής confer αἰμορραγής Soph. Phil. 825.

937. *κρατήρος κακῶν*] Cf. Aesch. Agam. 1397. τοσῶνδε κρατῆρος ἐν δόμοις κακῶν ὅδε | πλήσας δραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

τριπτήρος δικῶν] Cf. Nub. 447. περίτρομμα δικῶν. 260. τρίμμα.

939. ἐγκυκᾶσθαι] Pro ἐγκύγνασθαι, ut videtur. Similiter Cleon ἐγκυηθρον καὶ τάραχτρον dicitur Pac. 654. δοῦδυξ et τορύνη Eq. 984.

940. Cf. Eupol. II. 569. πεπαγοίην.

947. ἥδη καλῶς ἔχει οοι] Cf. 601. Antiph. III. 90. καλῶς ἔχει μοι.

951. Cf. Pl. 493. χρήσιμος εἰς ἄπαν ἔργον.

952. Cf. Eq. 398. ὃς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται.

954. Ἰσμήνιχε] Confer nomen Τυνδάριχος (Baton. 4, 5.).

958. Cf. Isocr. Or. XV. 174. ἀσφαλῶς ἀν ἔζων ἐνεκά γε συνοφαντῶν. et ad Nub. 420.

959. τί με βωστρεῖς;] Sic ἐπιβωστρεῖν τινα, Theocr. XII. 35.

963. Cf. 418. τὰ ποῖα τρύχη, Nub. 1270. τὰ ποῖα ταῦτα χρήματ'; Timocl. 12, 4. ὁ ποῖος οὗτος Βοιάρεως.

964. *κραδαίνων*] Cf. Eur. Herc. 1003. Παλλὰς κραδαίνονος ἔγχος. Aesch. Prom. 1007.

966. Cf. Vesp. 297. Nub. 108. Pl. 924.

970. Cf. Aesch. Eum. 1006. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν κατὰ γᾶς σύμεναι. Soph. El. 711. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἥξαν.

972. ὁ πᾶσα πόλι] Cf. Fr. 162. ὁ πόλι φίλη Κέμροπος. Eupol. 276. πόλι. Men. 321. Νέμεσι. et Eupol. II. 463. ἄπασα γὰρ ποθοῦμεν ἡ κλεινὴ (αὐτὸν ἡ?) πόλις.

973. διεμπολᾶν] Cf. Soph. Fr. 517, 7. διεμπολώμεθα.

974. ἐν οἰκίᾳ] Cf. ad Vesp. 827. Pher. II. 254. αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἄπαντ' ἐν οἰκίᾳ. Anaxandr. 28, 1. οὐ μανικόν ἔστ' ἐν οἰκίᾳ | τρέφειν ταύτας —; Vesp. 1180. τοὺς καὶ οἰκίαν (μύθους). Eur. Fr. 1051. τοῖς ἐν οἴκῳ χοήμασιν.

980. Cf. Eq. 1288 sq. Soph. Ant. 374 sq. Aesch. Fr. 296. Eur. Fr. 29, 2. Fr. 848, 3. Fr. 889, 6. Hor. Carm. III. 2. 26. παρ' ἔμοι] Cf. Fr. 181. παρ' ἵτρῳ.

981. ἔνγκατακλινεῖς] Cf. Vesp. 1208. κατακλινεῖς. Nub. 694. Diodor. com. III. 544. συγκατακλιθεῖς (-νεῖς Cobet.) κοσμώς. παροίνιος] Lege παροινιός. Cf. Vesp. 1300. τῶν ἔννότων πολὺ παροινικάτατος.

982. Cf. Men. 881. ἡμέραν τρίτην | ἐπεκώμασ' ἡμῖν.

985. τήνδε φιλοτησίαν] Cf. Eq. 568. τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.

988. Cf. Calliam com. II. 739. τί — φρονεῖς οὕτω μέγα; Antiph. 40, 3. δοτις δὲ μεῖζον ἢ καὶ ἄνθρωπον φρονεῖ. 151. ἐπὶ χοήμασιν — φρονεῖ μέγα. Diph. 86, 3. δις τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖς μόνος. Men. 538, 5. καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν. Eur. Fr. 77, 2. φρονεῖν — μέγα. Fr. 955, 2. μεῖζον ἢ χρεών φρονεῖν. Chaerem. Fr. 31. δλως τὸ κρείσσον οὐκ ἔξι φρονεῖν μέγα. Trag. adesp. 285. μικρὸν φρονεῖν. Plat. Lys. 210 D. ἐπὶ τούτοις — μέγα φρονεῖν.

989. Cf. Plat. Pol. 273 B. τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ἔντριφον.

990. ὡς καλὸν ἄρ' ἐλάνθανες] Cf. Pac. 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺν τῶν θεῶν.

992. δι γεγραμμένος] Cf. Aesch. Eum. 50. εἰδόν ποτ' ἥδη Φινέως γεγραμμένας (sc. κόρας) | δεῖπνον φερούσας. Eubul. 41, 1. τίς ἦν δι γράμμας πρῶτος — Ἐρωθ' ὑπόπτερον;

993. γερόντιον] Cf. Nub. 788. Eq. 42. Th. 413. Eubul. III. 258. τὰ γερόντια. Adesp. IV. 614. νύσταλον (qu. δύσκολον, ex Eq. 42.) γερόντιον. Theocr. IV. 58. νενόμικας] Cf. 300. μεμίσηκα. Eq. 54. κεχάρισται. 718. κατέσπακας. 63. πεποίηται. 300. μεμίσηκα. 714. νενόμικας. Nub. 294. πεφόβημαι. 319. πεπότηται. 388. τετάρακται. 392. πέποδας. 1133. δέδοικα καὶ πέφρικα. 1135. νενόμισται. Vesp. 389. κεχάρισσαι. 561. πεποίκη. 616. εἰσκενόμισμαι. 494. εἴσηγκε. 591. ἐψήφισται. 673. ἥσθηται. 764. κεχάρικας. 1049. νενόμισται. Ran. 744. πεποίκης. 970. πέπτωκεν. 981. κέκραγε. Lys. 291. ἐξιπάνταν. 1003. ἐπικεκύφαμες. 1234. ὑπονενοήκαμεν. Metag. 1. τετύχηκα. Eupol. 118, 1. εἴληφε. Antiph. 68, 11. νενόμικα. 129, 5. νενόμικα. 166, 3. πεπίστευκα. 184, 2. ἐσπούδακα. 191, 10. εἴσηγκε. 204, 3. ἡμάρστηκεν. 204, 3. ἡρπακε. Timocl. 6, 14. κεκούψικεν. Axionic. 6, 8. νενόμικα. Cratin. jun. 8, 1. πεφύλαξο. Nicoph. 22. νενόμισται. Anaxandr. 34, 6. ἀναπέψητεν. Alex. 257, 8. εἰσελήλυθεν. III. 391. τὰς ὁροῦς — ἀνεσπακότας. III. 481. εἰ δὲ νέον ἢ παλαιὸν οὐ πεφρόντικεν. Philem. 79, 12. ἐσπούδακεν. 183. τεθαύμακα. Men. 718, 2. νενόηκα. 728. νενόμικα. IV. 260. πεφρόντικεν. Philem.

IV. 48. καινὰ δήματα | πεπορισμένος. Herod. I. 126. 136. ἡγημα. II. 40. 69. 72. 115. I. 173. ἐν τόδε ίδιον νενομίκασι. IV. 183. νενομίκασι. VII. 153. νενόμικα. Soph. Aj. 253. πεφόβημα. El. 1101. ὅπηνεν. Eur. Phoen. 550. ἡγησα. Eur. Fr. 475 a, 19. πεφύλαγμα. Fr. 496, 3. κεκοίνωνται. Fr. 1063, 2. τεθνυμάσθαι.

994. τρία δοκῶ γ' δν ἔτι προσβαλεῖν] Lege τρία δοκῶ μ' —. Cf. ad Av. 1256. στύομαι τριμβολον. Cratin. 183, 3. ἀρ' οἴσει τρία;

997. ἡμερίδος] Confer ἀμπτελίς, συκίς, ἐλαῖς, ἀμυγδαλίς, etc. Marcell. Inscr. in Regill. 501. χορὸν (ὅρχον?) ἡμερίδων.

998. Cf. Pl. 493. ἄπαν (ὑ in thesi) ἄπαν (ἄ in arsi). Trag. adesp. 538. τὸ νέον ἄπαν (ἄ) ὑψηλὸν ἔστι καὶ θρασύ.

1000. Cf. Vesp. 937. Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι. Eubul. 20, 3. λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἔξειλθεν δπλα | καὶ οὐτί' ἐπὶ μώρμηκας ἡμερῶν τριῶν. Apollod. Car. 5, 19. πίνειν Ἀθηναίους ἄπαντας, τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ' ἔξιέναι, τοὺς δ' ἵππεας | ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα, — εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους, | κεραυνύναι τὸν οἶνον Εὐβοϊς. Aesch. Eum. 1006. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν | κατὰ γῆς σύμεναι.

1001. Cf. Archil. 122. ἄδων ὁπ' αὐλητῆρος. Eur. Fr. 307. στὰς ἐν μέσοισιν εἴπει κηρύκων ὅπο. Fr. 812, 2. μαρτύρων ὅπο. Xen. Lac. 5, 7. ὁπὸ φαροῦ πορεύεσθαι. Schol. πρὸς (ὑπὸ recte, Headlam) σάλπιγγος.

1002. Cf. Antiph. III. 8. τοῦτον — ἀσκὸν καλοῦσι πάντες.

1005. ἀναβράστετ] Cf. Pac. 1197. Ran. 510. 553. Fr. 271. Pher. 130, 10. κίχλας τ' ἀναβράστοις. 108, 23. 183.

1006. Cf. Plat. com. II. 687. σχοινίου πλάτος (στέλεχος?) λαβῶν | ἀνειρε τὰ κρέα.

1008. ζηλῶ σε τῆς εὐβούλίας] Cf. Eq. 837. ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. Vesp. 1450. Th. 175.

1016. δειπνητικῶς] Cf. δειπνητικὸς ετ ἀριστητικὸς (Eupol. II. 480.).

1017. διακονεῖται] Cf. Soph. Ph. 287. Diog. L. VI. 2. 5.

1019. κατὰ σεαντόν ννν τρέπον] Cf. Nub. 1263. Vesp. 1493. κατὰ σαντὸν δρα.

1021. Cf. Vesp. 92. ἦν δ' οὖν καταμύσῃ κᾶν ἄχνη, etc. 126. ἔλαν ἀναβλέψης σὺ κᾶν μικρὸν χρόνον. Alex. 276, 4. κᾶν κύαθον. Men. 342. εἰσελθε κᾶν νῦν. Soph. El. 1483. ἀλλά μοι πάρες | κᾶν συμκρόν εἰπεῖν. Soph. Fr. 375, 1. ἥδην κᾶν (καὶ libri) βραχὺν | χρόνον λαθέανται τῶν παρεστάτων κακῶν.

1026. Cf. Lucian. Jup. conf. 8. ἐν ἀπασιν ἀγαθοῖς βιοῦμεν. βολίτοις] Cf. Eq. 658. διε δὴ γρων τοῖς βολίτοις ἡπημένος. Ran. 295. Cratin. 39. βόλιτα χλωρὰ — πατεῖν. Hinc βολεῶν (βολιτῶν?). Anglice reddas, in all kind of muck (instead of luck), ut monuit Green.

1027. Cf. Aesch. Agam. 889. ἐν δψικοίτοις δ' δμμασιν βλάβας ἔχω | τὰς ἀμφί σοι κλάονσα λαμπτηρονχίας —.

1028. εἴ τι κήδει] Cf. Eq. 1342. Nub. 106. 1410.
 1031. ἦν πως κομίσωμαι] Cf. ad Vesp. 399. ἦν πως πρύμνην
 ἀνακρούσηται. 271. Ran. 175. Soph. O. C. 1770.
 1040. χορδῆς] Cf. Axionic. III. 535. χορδῆς τόμον.
 1042. δρυθιασμάτων] Cf. Apoll. Rh. IV. 70. δέείη δρυθια φωνῇ |
 ἥπνειν.
1047. ξανθίζετε] Anglice, brown. Cf. 1106. καλόν γε καὶ
 ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Lys. 43. Epicrat. III. 369. δελφάκων
 ἔγω κρέα | κάλλιστ' δπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα (l. ἀκμῇ 'ξαν-
 θισμένα). Philem. 79, 6. οὐ πεφαρμακευμένον | τυροῖσιν οὐδ' ἀνω-
 θεν ἐξηνθισμένον (l. ἐξανθισμένον), | ἀλλ' οἶος ἦν ζῶν κάπτος
 ὅν τοιούτος ἦν. Pherecr. 108, 16. καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξαν-
 θισμένα. et ad Antiph. 301.
1049. ταντὶ κρέα] Cf. 585. τοντὶ πτίλον σοι. Vesp. 1132. τηνδὶ¹
 δὲ χλαιναν ἀναβαλοῦ τριβωνικᾶς. Eq. 1166. φέρω σοι τήνδε μα-
 ζίσκην. 1177. τοντὶ τέμαχός σοῦδωκεν. 1181. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέ-
 λενε τοντονὶ φαγεῖν | ἐλατῆρος. Ran. 170. καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι
 τοντονὶ νεκρόν. Ecl. 1150. ἔχω δέ τοι καὶ δῆδα ταντηνὶ καλῶς.
 Aristomen. 12. ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημι σοι κρέα. Philem. IV. 21.
 τοῦτόν σοι φέρω — ἀμφιφῶντα. Sed Pac. 192. τὰ κρέα ταντὶ
 σοι φέρω.
1050. καλῶς γε ποιῶν] Anglice, very kind of him. Cf.
 Eq. 1180. Herod. V. 24. εὖ γάρ ἐποίησας ἀπιόμενος.
1052. βινοΐη μένων] Sc. οἴκοι. Cf. Pac. 341. πλεῖν, μένειν,
 βινεῖν, καθεύδειν.
1053. ἀλάβαστον] Cf. Lys. 947. Cratet. 15, 6. ἔπειτ' ἀλάβαστος
 εὐθέως ἥξει μύρον. Alex. 62. 143. Men. 990. Herod. III. 20. μύ-
 ρον ἀλάβαστρον. Theocr. XV. 114. Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
1063. τούξάλειπτον] Cf. Antiph. 208, 3. λοντηρίοισιν, ἐξαλείπ-
 τοισις, κυλιχνίοισι.
1064. Cf. Hermipp. 43, 1. οἰσθά τυν δ μοι ποίησον;
1066. Cf. Lys. 943. μύρον — οὐκ δέον γάμαν.
1069. τὰς δφρῆς ἀνεσπακῶς] Cf. Eq. 631. τὰ μέτωπ' ἀνέ-
 σπασεν. Dem. p. 442, 11 τὰς δφρῆς ἀνέσπακε.
1072. Cf. Ran. 963. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλονς.
1076. Schol. τρίτη ἐπὶ δεκάτῃ (δέκα?).
1077. ἐνέβαλον] Cf. Pac. 700. δθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Xen.
 Cyr. III. 3. 22. ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν.
1082. Similiter Eq. 416. μαχεῖ σὺν κυνομεφάλλῳ;
1087. Cf. ad Ran. 297. ιερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἦ' ὁ σοι ξυμ-
 πότης.
1088. Similis locus est Eubuli Fr. 15.
1091. Cf. Nicostr. 26, 4. τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποίει. |
 κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν | μύρον, στεφάνους, λιβα-
 νωτῶν, αὐλητρίδα λαβέ.

1092. ἕτοια] Producta prima syllaba. Cf. Archipp. 9. Soph. Fr. 199. ἐγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς ἕτοια βλέπω. Solon. Fr. 38. τρώγοντιν οἱ μὲν ἕτοια, | οἱ δὲ ἄρτον αὐτῶν. ἕτοια erant πεμμάτια λεπτὰ διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενα (Athen. XIV. p. 646 D.).

1095. Λεγε καὶ γὰρ σὺ τὴν μεγάλην ἐπεγράφον Γοργόνα, aut potius καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγέγραψαι Γοργόνα. Lucian. 69, 16. τῶν — Κράτητα ἐπιγραφομένων.

1096. Cf. Vesp. 1257. Pher. II. 274. συσκευασάμενος δεῖπνον.

1097. γύλιον] Anglice knapsack. Cf. 138. Paed. 527. γυλίον στρατιωτικὸν. 788. γυλιάνχερας. Philem. 35. καὶ γύλιόν τιν' ἀργομάτων.

1099. οἰσε] Cf. Alex. 120, 3. οἰσε δεῦρο μοι. Men. 62. οἴσ· εἰσιών | πανὸν, etc. Theocr. XXIV. 48. οἴσετε πένδρ δ τι θᾶσσον.

1106. ξανθὸν — κρέας] Anglice browned. Cf. 1047. διπλάτε ταντὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

1108. λεκάνιον] Aliae formae hujus vocis sunt λεκανὶς et λεκανίσκη (Fr. 637.).

1110. μίμαρκυν] V. schol. ad 1112. Pher. 221.

1111. τριχοβρῶτες] Confer σαρκοβρῶτες, ὀμοβρῶτες, ἀνδροβρῶτες, χειροβρῶτες (Stesich. 4.), etc.

1112. μίμαρκυν] Cf. Pher. 221. Diph. 1, 2. χειλιδόνειος δ δασύποντος. B. γλυκεῖά γ' ή μίμαρκυν.

1115. Cf. Men. 183. ἐπιτρεπτέον τινὶ | ξετιν περὶ τούτων.

1116. ἀκρίδες] Quae edebantur. V. Fr. 51. Anaxand. 41, 59. Athen. IV. 133 B.

1117. οἵμ' ὡς ὑβρίζεις] Cf. Nub. 1238. οἵμ' ὡς καταγελᾶς. Th. 920. κρένει] Sub. νικᾶν. Cf. ad Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον.

1119. ἀφελῶν] Cf. Alex. 186, 10. ἀφεῖλόν τ' ἐπιγανώσας σιλφίῳ (sc. τὸ τέμαχος). Dorion. Athen. VII. 309 F. στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἀλλ ὀλίγῳ, ἀφελόντα δὲ ὅξει δᾶναι (φῆσι δεῖν).

1124. γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον] Cf. Eur. El. 1255. γοργῶφ' ὑπερτείνουσά σου κάρδα (l. σοῦ κάρδα) κύκλον.

1125. πλακοῦς formatum a πλάττειν, ut etiam πλάθανον. τυρόντωτον —] Cf. Eur. Fr. 159. χρυσεόνωτον ἀσπίδα. Soph. Aj. 847. χρυσόνωτον ἥριαν.

1126. Cf. Clem. Alex. Paed. II. p. 162. χλεύη δὲ καὶ γέλως πλατὺς οὐροδόχας ἀργυρᾶς — ἐπιφέρεονθα τοὺς ἀνδρας. Theophyl. Sim. Epist. 10. πλατὺν γέλωτα καταχέω τῶν σὸν καλῶν δογμάτων.

1129. ἐνορῶ] Cf. Xen. Cyr. I. 4. 27. ταῦτ' ἄρα — καὶ ἐνεάρας μοι. δειλίας φευξούμενον] Cf. Eq. 368. διάξομαί σε δειλίας. Pl.

447. φευξούμενα. 496. φευξεῖται. Men. 283, 1. φευξούμενα.

1130. κατάχει τὸ μέλι] Cf. 1040.

1134. Cf. Hesych. ἀκροθάρακες· μέθυσοι (ἡμιμέθυσοι Kock).

1135. Cf. Soph. Fr. 175 N. θωχθείς (i. q. θωρηχθείς, μεθυσθείς).
1136. τὰ στρογύματα] Stragula, qualibus utebantur milites. Cf. Eq. 605. Diph. 46, 2. Theogn. 413. 470. 508. 842. 884. Plut. Mor. 656 C.
1137. κιστίδος] Diminutivum nominis κιστη. Cf. ad 1211.
1141. Cf. Vesp. 1496. μαγικά πρόγυματα. Antiph. III. 101. πρόγυματα | ἐλευθέρια. Aesch. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πρόγυματα. Eum. 715. ἀλλ' αἰματηρὰ πρόγυματ' οὐ λαχῶν σέβεις.
1145. Cf. Cratin. jun. 4. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐθαίμονα | κρεεῖτον, μάρχης δ' ἄλλουι καὶ πόνον μέλοι.
1146. Cf. Eur. Rhes. 919. περῶσα γὰρ δὴ πολεμίους διὰ δοάς.
1150. τὸν φακάδος] Cf. Soph. Fr. 563. ὑπὸ στέγη | πυκνῆς ἀκοῦσαι φακάδος εὐδούσῃ φρενί. Sic Cleombrotus δέ πέρδικος (*Πέρδικος*) νίδος dicitur Phryn. 53.
1156. Cf. Men. 335, 1. εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶν ψυχὴν (πάλιν) | λάβοιμ' ἔγώ.
1158. Cf. Magnet. 1. ταγηνίας — χλιαροὺς σίζοντας. Alex. 261, 3. τὴν τράπεζαν ἡκ' ἔχων | ἐφ' ἣς ἐπέκειτ' οὐ τυρὸς etc.
1164. ἡπιαλῶν] ἡπιαλεῖν ab ἡπιαλος deductum, ut ἐπιδημεῖν ab ἐπίδημος. Schol. ἀντὶ τοῦ ἡπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες (l. ἡπιαλοῦντος καὶ βαδίζοντος).
1171. ἐπάξειεν] Cf. Hom. Il. 19, 817. τοῖς μὲν ἐπήξειν.
1172. μάρμαρον] Cf. Eur. Phoen. 663. δὲ — Κάδμος δλεσε μαρμάρῳ κράτα φύνιον κτλ.
1174. διμῆς] Cf. 887. Vox tragica.
1175. ὕδωρ ὕδωρ] Cf. Th. 241. ὕδωρ ὕδωρ, ὃ γείτονες, etc. Xenarch. III. 621. βοᾶ δὲ τις, ὕδωρ ὕδωρ.
1179. Cf. Pac. 63. Lys. 364. 448. Nicom. 3, 2.
1180. Cf. Vesp. 1428. κατεάγη τῆς κεφαλῆς. Eupol. 323. οὐ γὰρ κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ δήματα (f. δάμματα).
1182. Cf. Soph. Fr. 1026. πτῖλον κύκνειον.
1184. ὅμμα] Object of sight, object. Cf. Aesch. Cho. 238. ὡς τερπνὸν ὅμμα. πανόστατον —] Cf. Aesch. Ag. 1322. ἥλιον δὲ ἐπεύχομαι | πρὸς ὄστατον φῶς etc. φάσις τόδ'] Cf. Eur. Bacch. 210. ἐπει σὸν φέγγος, Τειρεσία, τόδ' οὐχ ὁρᾶς,
1185. οὐκέτ' οὐδέν εἴμ' ἔγώ] Cf. Eq. 1243. οἵμοι κακοδαίμων. οὐκέτ' οὐδέν εἴμ' ἔγώ. Vesp. 997. Eur. Alc. 387. ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδέν δὲν λέγοις ἔμε. 399. Androm. 1077. Hel. 1194. Soph. Aj. 1275. Tr. 1107.
1197. ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν] Cf. Nub. 1264. Αν. 1726.
1199. Cf. Canthar. 6. Κυδωνίοις μῆλοισιν ίσα τὰ τιτθία.
1200. Cf. Lys. 930. δεῦρο νν, ὃ χρυσόν. et ad Vesp. 1353.
1201. Alia oscularum genera erant σύστομον, δρεπτόν, γιγγιλμωτόν, μανδαλωτόν. V. Telecl. 12. 13.

1204. ἐξοπιᾶτε] Cf. ad Eq. 1204. Eq. 954. θρῶν ἐξωπηγμένον. Pher. II. 299. τεμάχη — ἐξωπηγμένα. Telecl. II. 361. Eubul. III. 212.
1206. ἢ [τῇ] Deridentis exclamatio. Cf. Vesp. 1335. Pac. 195.
1214. Cf. Eccl. 1021. ἔλκειν — λαβομένας τοῦ πατιάλον. Antiph. 245, 3. μον λαβόμενος τοῦ δέρματος. Eubul. 16, 1. τίς ἀν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι (μον?);
1219. Αδδοθανατᾶν, βεμβικᾶν, βονβωνᾶν, στρατηγᾶν, Ἰλιγγᾶν.
1222. Lege εἰς τὰ Πιττάλον] Cf. Vesp. 1432. παράπορεχ' εἰς τὰ Πιττάλον. Euthydicī λατρεῖον in Piraeo erat (Aesch. I. 40).
1227. καλλίνικος] Cf. Plat. Alc. II. 151 C. βουλοίμην ἀν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν.
1228. τήνελλα δῆτ'] Concise dictum pro τήνελλα καλλίνικος δῆτα. Cf. ad Lys. 529.
1229. καὶ πρός γ'] Cf. Pac. 19. καὶ σαντόν γε πρός. Ran. 415. κάγω γε πρός. Plat. Resp. 328. καὶ πρός γε παννυχίδα ποιήσονται. Eur. Phoen. 610. καὶ κατακτενῶ γε πρός. ἄμνοτιν ἐξέλαψα] I. e. ἐξημύστισα. Cf. Cratin. 291. ἄμνοτιν δεῖ πιεῖν. Antiph. 74, 14. ἔλκειν ἀπνευστί. Alex. 244, 3. ἀπνευστί τ' ἐκπιῶν —. Pher. Fr. 93. λεπαστὴν λαφαμένοις. Est autem ἐξαμνοτίζειν ἐφ' ἐν πνεῦμα πιεῖν (Anglice in one breath), ut docet Athenaeus XI. 783 D.
1232. σὴν χάρων] Cf. Ran. 109. κατὰ σὴν μίμησιν. Th. 869. καρδίαν ἔμήν. Cratin. II. 222. σῆ (τῆ?) γαστρὶ δίδον χάρων. Sed Soph. Phil. 1413. τὴν σὴν δ' ἥκια χάρων —.
1233. καλλίνικον ἄδοντες] Cf. Eur. Med. 45. καλλίνικον ἄστει. Aesch. Ag. 174. Ζῆρα — ἐπινίκια κλάζων.

AVES.

Αν. Pers. Εὐνελπίδης] Cf. Thuc. VIII. 1. ὡργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις — καὶ δύσσοι τι τοτε θειάσαντες αὐτὸνς ἐπήλπισαν (ἐπεισαν Β. ἐλπίσαν ἐποίησαν?) ὡς λήψονται Σικελίαν. Cf. τρυσάρωρ, δηγήρωρ.

2. κρώζει] Crocitat. Cf. 24. 710. 1020. πολλοὶ γάρ μίσει σφε κατακρώζοντο κολοιοί. Euphorion Fr. 65. ὑετόμαντις δτε κρώξει κορδώνη. Athen. XI. 507 C. δοκεῖν γάρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενέθμενον — κράζειν (κρώζειν?). πάλιν] Retro. Cf. 648.

3. ἀνω κάτω] Cf. Com. adesp. IV. 651. εὐθὺς ἦν ἀνω (l. τάνω) κάτω. 4. Cf. Poll. VII. 32. καὶ προφροεῖσθαι· οὕτω γάρ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὸ νῦν διάξεσθαι. Eust. 284, 37. τὸν πέπιλον διάζονται.

8. τῶν δακτύλων] Cf. 26. Hermipp. 24. δύζων ἀπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους. Alex. III. 462. προσκατέδει τοὺς δακτύλους. Theocr. VII. 123. μηδὲ πόδας τοίβωμες.

11. Ἐξηκεστίδης] Cf. Phryn. 20, 2. In schol. ἔτι δὲ καὶ ἐν ἐτέ-

- οοις· Ἐξηκεστίδης Bergk. ad Arist. Fr. II. 1189., coll. schol. Eq. 129. Ibid. l. τούτον.
13. οὐκ τῶν δρυέων] Anglice, he of the fish-market. Cf. Nub. 1065. οὐκ τῶν λύχνων.
14. Hesych. πινακοπώλης· δρυιδοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν, τὰ λεπτά δρυμαδίζοντες.
16. Cf. Vesp. 49. ἄνθρωπος ὅν εἰτ' ἔγενετ' ἔξαιφρης κόραξ.
18. τηρδεδί] Cf. Eccl. 989. et ad Eq. 1357.
19. Cf. Amph. 13. ὁ Πλάτων, | ὃς οὐδὲν οἰσθα πλὴν σκυθωπάζειν μόνον. Eubul. 41, 3. ὃς οὐδὲν ηδει πλὴν χειδόνας γράφειν. Alex. 214, 2. δ δὲ Διόνυσος οἴδε τὸ μεθύειν μόνον. Menand. IV. 273. δς — οὕτ' ἔργυραν οἴδεν οὕτε δεδίεναι. Soph. Fr. 317. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ηστε τὸν Προμηθέα. Schol. Pac. 607. οὐδὲν ηδάκνειν βλέποντα.
22. δόδος est via, ἀτραπὸς semita. Cf. ad Nub. 75.
26. βρύκονος] Cf. Pac. 1315. Lys. 367. Diph. IV. 395. τὰ πατοῦσα βρύκει καὶ σπαθᾶ. Cratin. II. 43. Hinc βρυγμός, Eupol. II. 492. Ephipp. III. 330.
28. ἐς κόρακας ἐλθεῖν] Cf. Pac. 117.
30. Cf. Ach. 513. φύλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ.
31. τὴν ἐναρτίαν Σάκᾳ] Cf. Aesch. Ag. 1638. Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναρτίαν ἔχεις. De Acestore Saca cf. Cratin. 85, 1. Eupol. 159, 14. νόσον νοσοῦμεν] Cf. Pl. 517. λῆσον ληρεῖς. Th. 793. μανίας μαλνεσθ'. Eur. Andr. 219. χείρον' ἀρσένων νόσον | ταύτην νοσοῦμεν. Eur. Fr. 826, 2. νοσεῖν αἰσχρῶν νόσον.
34. Cf. Eq. 60. Menand. Fr. 490. Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας εἰστήκεσαν. Dem. p. 1315, 20. ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἔγγυητῆς (Dobr.).
35. Cf. Alex. 59, 4. μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ἐνθμοῖν. Thuc. V. 29. 3. ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν. ἀμφοῖν ποδοῖν] Cf. Soph. O. C. 483. ἀμφοῖν χεροῖν. Eq. 826. ἀμφοῖν χειροῖν. Sed Plat. Prot. 314 D. ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν.
38. ἐναποπατεῖν] Cf. Polyzel. com. II. 869. λεκανίω — ἐναπονίψεις, ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποπατήσεις. Pro ἐνδιαιτᾶσθαι. Cratet. trag. 1. πάσης δὲ χέρουν καὶ πόλισμα καὶ δόμος | ἔτιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.
40. κραδῶν] Cf. Pac. 627.
43. χύτραν] Cf. 365. 386. 391. Pl. 1197. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν | ἴδρυσόμεθα. Th. 37. ἐξέρχεται θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυροίνας. 44. ἀπράγμονα] Cf. Eq. 261.
46. Cf. Pers. 914. Cho. 410. Soph. El. 479. Eur. Hipp. 1119. Med. 814. Xen. An. II. 10. δ αὐτὸς ὑμῶν στόλος ἐστὶ καὶ ἡμῖν. Teleclidis verba apud schol. sic probabiliter restituit Herwerden, καὶ κολοιδὲς μικρὸς ὅν | ἐν τῶν πτερῷν (μόνων) ἔχει τὴν σύστασιν.
47. Cf. Aesch. Pers. 877. λέλυται γὰρ ἐμῶν γνίων ὁώμη τήνδ' ἥλικίαν ἐσιδόντ' (ἐσιδῶν?) ἀστῶν.

48. ἐπέπετο] Cf. 1470. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυμάστ' ἐπεπτόμεοθα καὶ δεινὰ ποάγματ' εἴδομεν.
51. ὁσπερεὶ δεικνύς] Cf. Nub. 1360. ὁσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα.
1358. Eccl. 537. ὁσπερεὶ προκείμενον. Nub. 268. Ran. 741. Pl. 593.
- 54 sq. Cf. Fr. 488. ubi similis jocus est.
54. τὴν πέτραν] Pro τὴν θύραν. Cf. Ach. 403. Ran. 460.
55. Cf. Philem. 160, 2. ἀτεχνῶς διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά.
60. βοῶν τὸν δεσπότην] Cf. Vesp. 161. Eq. 144. Pac. 238. Ach. 64. Fr. 314. Χάριτας βοῶν.
61. Cf. Vesp. 161. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος. Eq. 144. ὁ Πόσειδον, τῆς τέχνης. Cratin. 186, 1. ἄναξ Ἀπολλον, τῶν ἐπῶν τῶν δευμάτων. et ad Ach. 64.
62. δρυιθοθήρα] Cf. v. λαγοθήρας (Anthol.), ταγηνοκνισοθήρας (Eupol. 173.), μετεωροθήρας (Arist.), περδικοθήρας, χλαινοθήρας, et δρυιθοθῆραν Telecl. 26.
63. Cf. Menand. Fr. Genev. v. 66. οὗτω τίς ἔστι σκληρὸς διγέων τῷ βίῳ.
65. Ὑποδεδίως] Quod ad nominis formam, praeter Ἐπικεχοδώς conferri potest nomen Ἀραράς.
66. τὰ πρὸς ποδῶν] Cf. ad Vesp. 438.
68. Ἐπικεχοδώς] Cf. Lys. 440. ἐπιχεσεῖ πατούμενος. Th. 570. Av. 68. Eq. 69. Ran. 308. ὃδὲ δὲ δείσας ὑπερεπιφρίσασέ σου. Eccl. 1061. αὐτοῦ τι δρῶντα πνοδὸν ὅψει μ' αὐτίκα | ὑπὸ τοῦ δέοντος.
- Φασιανικός] Sic Σαρδιανικός α Σαρδιανὸς Ach. 112. Pac. 1174.
73. δρυν] Cf. 264. 336. 512. 562. 708. etc. Accusativus δρυθα est 472 721. Soph. Fr. 133.
75. ἀτ' — ὥν] Cf. Lys. 418. τὸ δακτυλίδιον μου πιέζει τὸ ζυγὸν | ἀθ' ἀπαλὸν ὅν.
76. ἀφύας Φαληρικάς] Cf. Ach. 901. Av. 76. Fr. 422. Φαληρικά — ἀφύδια.
77. Cf. Fr. 285. τρέχ' ἐς τὸν οἴνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν | τῶν ἔνδοντεν.
78. Cf. Ran. 62. ἡδη ποτ' ἐπεθύμησας ἔξαιφνης ἔτινος; Euphron. 11, 4. ἀφῆται ἐπιθυμήσαντι (Νικομήδει — παρέθηκε). τορύνης] Cf. Eq. 980. Sophron. Fr. 73. τορύναν ἔξεσεν. Anth. Pal. VI. 306. τὰν ἐνοδόντον τορύναν.
79. τροχίλος δρυν] Cf. Soph. Aj. 630. δρυθος ἀηδοῦς. Fr. 300, 2. δρυθος — πέρδικος. Servi, ut videtur, nomen est *Tροχίλος* in cognomine Heniochi fabula.
82. μύρτα] Myrti baccas. Cf. 160. 1100. Antiph. 179, 4. σῦκα — μύρτα, θύμα. Eubul. 74, 5. Theophr. Char. 10. προσελθῶν πρὸς τὰ κάρωνα ἢ τὰ μύρτα ἢ τὰ ἀκρόδρυα etc. Plat. Epist. XIII. p. 361 B. Resp. II. 427 E. καὶ μύρτα καὶ φηγὸς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες. Athen. XIV. 653 F.

84. σφρῆν — εἶνεκ'] Cf. Eur. Fr. 143, 4. χρυσοῦ νόμιζε σαντὸν εἶνεκ' εὐτυχεῖν. Tro. 1129. Soph. El. 579. τούτου θαρεῖν χρῆν αὐτὸν εἶνεκ' ἐκ σέθεν.

87. ὁ δειλότατον σὺν θηρίον] Cf. Pl. 439. Ran. 486. Vesp. 448.

88. οὐκ ἄρο' ἀφῆκας;] Cf. Eccl. 462. 672. Th. 8. et ad Nub. 1252. Soph. Aj. 1238. Phil. 106. 114. Alex. III. 410. τέτταρας | περιστεράς ἀφῆκεν etc. Schol. Nub. 133. οὐς (κόρακας) παιδες ἀφῆκαν. Schol. Pl. 604. ιεροὺς κόρακας, οὐς παιδες ἀφῆκαν γυψώσαντες.

93. Cf. Nub. 184. ὁ Ἡράκλεις, ταντὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

94. Cf. Soph. O. R. 99. ποίω καθαροῦ; τίς δὲ τρόπος τῆς ἔνυμφοροᾶς;

95. Cf. Ach. 377. ὑπὸ Κλέωνος ἀπαθον. Nub. 1055. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν. Vesp. 1434. μέμησ' αὐτὸς (οὗτος;) ἀπεκρίνατο. 965. Lys. 376. οὐκ οἰδά σ' εἰ — σταθεύσω. 753. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι. 1027. τοῦτ' ἄρο' ἦν με τούτωρισθον. Ran. 504. σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ'. 917. νῦν οἱ λαλοῦντες. Pl. 338. ἐπὶ τοῖσι κονοείσι τῶν καθημένων. Monost. 157. τάλλοτρα τὸν δειπνοῦντα. Alex. 178, 5. αὐτὸν δὲ κεκληκὼς. Men. 3. τὴν κόσμην δὲ διεφθοράς. Soph. Ant. 325. ταῦτα — τοὺς δρῶντας. O. C. 994. εἰ πατήρ σ' δὲ καίνων. Fr. 269. ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν. Eur. Ion. 324. τάλαινά σ' η τεκοῦσα. 672. ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' η τεκοῦσ' εἴη γνῆν. El. 264. μήτηρ δέ σ' η τεκοῦσα etc. Cycl. 14. ναυστολῶ | σέθεν κατὰ ζήτησον. Astydam. 8, 5. καὶ τοῦτον οἱ ζητοῦντες ὡσι μυρίοι. Trag. adesp. 546, 1. εἰ νοῦν είχε μ' διπειράς πατήρ. Xen. Mem. I. 6. 13. τὴν σοφίαν τοὺς — πωλοῦντας.

οἱ δώδεκα θεοί] Cf. Amph. III. 303. δνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελήλυθας. Aristophont. III. 361. ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ'. Herod. II. 7. 2. ἀπὸ τῶν δνόδεκα θεῶν τοῦ βιωμοῦ.

96. εἴξασι] Cf. 383. Nub. 341. 343. 383.

97. η] Cf. Pher. 146, 3. Eubul. 31. Antidot. 2, 5.

102. δρυς η ταῦς] Cf. 269. τίς ποτ' ἔστιν (δρυς); οὐ δῆπον ταῦς;

106. πτερορροεῖ] Cf. 284. πτερορρόησις ex Hierocle affertur.

ἔτερα] Sub. πτερά. Cf. Eq. 572. 1352. Ran. 498. Pl. 503. 1025. 1466. Av. 1006. Nub. 555. Eccl. 807.

108. Cf. Alex. 90, 1. έστιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος οὗτος; Aesch. II. 4. γυναικα — τὸ γένος Ὄλυρθιαν.

109. Schol. ἀπὸ μεγάλον (l. ἀπὸ τοῦ μεγάλον aut potius μεγίστον) δικαστησίον. Cf. Schol. Vesp. 772. Suid. v. ἡλιαία etc.

θατέρον τρόπον] Cf. Eur. Med. 808. μηδεὶς με φαύλην κάσθεντή νομίζετω — ἀλλὰ θατέρον τρόπον. Eur. Il. 948. ἀλλ' ἔμοιγ' εἴη πόσις | μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τάνδρείου τρόπον.

110. ἀπηλιαστά] Contra φιληλιαστής Vesp. 88. Dicebant autem ἀπηλιαστής, non ἀφηλιαστής, ut ἀντήλιος (Menand. 511. Eur.

Fr. 538.), ἔπηλις, Γλαύκιππος (non Γλαύχιππος), λεύκιππος, λευ-
κηπαζίας, etc.

111. σπέρμα] Cf. Eur. Iph. A. 520. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα
φιλότιμον κακόν. Eur. Fr. 977. εἴθ' ήν ἄφωνον σπέρμα δυστήγων
βροτῶν. Fr. 1001. δεῖ ποτ' ἐστὶ σπέρμα κηρούκων λάλον. Trag. adesp.
160. τοίων γάρ ἀνδρῶν σπέρμα' ἔδωκεν Ἐλλάδος (Ἐλλάδι?). Dem.
p. 784, 29. Athen. VI. 256 B.

118. Cf. Alex. 211, 1. δοτις διαπλεῖ θάλατταν. Men. 924, 3.
διὰ θαλάττης. Plat. Politic. 289 E. οἱ δὲ πόλιν ἐκ πόλεως ἀλλάσ-
σοντες κατὰ θάλαττον καὶ πεζῇ.

122. ἐγκατακλινῆναι] Cf. Hyperid. c. 27. ἐγκατακλινῆναι (sic)
εἰς τὸ ιερόν. Schol. ἐγκατακλινῆναι (ἐγκατακλινῆναι Cobet.). κλιν-
θῆναι (κλιθῆναι id.).

123. τῶν Κραναῶν (sc. Ἀθηνῶν). Cf. Lys. 481. τὴν Κραναάν
(arcem). Ach. 75. Pind. Ol. VII. 151. Κραναῖς ἐν Ἀθάναις.

126. Σκελλίου] Α nom. Σκελλίας. Cf. ad Ran. 608.

127 sq. Cf. Nub. 1250 sq. Ran. 96 sq.

131. παρέσει] Cf. Lys. 1101. ἐπὶ τῷ πάρεστε δεῦρο; Eubul.
III. 262. μακροτέρος δ' οὐσης | πλεῖν ἡ δυοῖν ποδοῖν παρέναι τῆς
σκιᾶς. Archedic. 2, 2. πάρεισν οἱ κεκλημένοι. Straton. 1, 9. οὐδεὶς
παρέσται (sc. ἐπὶ δεῖπνον). Herod. I. 118. πάροιδί (non πάριδί) μοι
ἐπὶ δεῖπνον. I. 126. 2. δεινέρᾳ σφι προεῖπε ἐς τὴν ὑστεραίην πα-
ρεῖναι λελουμένονς. Plat. Hipp. maj. p. 286 C. ἀλλ' δπως παρέσει
καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλονς ἀξεῖ.

133. καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις] Pendent haec a praec.
δπως. Cf. Theophr. Char. 24. καὶ ἐνιστέλλω — γράψαι — "Οπως
ἄλλως μὴ ἔσται. εἰ δὲ μὴ] Cf. Pac. 380 sq. Vesp. 434 sq. Ran. 629.

136. τί δαλ σύ;] Cf. Lys. 136. Ach. 803. Ran. 1454.

139. καλῶς γε —] Cf. Pher. 149, 2. καλόν γε δῶρον ἔπιτ' ἔχειν
λαικαστοίας. Confer nomen Στιλβίδης Pac. 1031.

141. Cf. 979. οὐκ ἔσει οὐ (l. οὐκ ἔσεαι) τρυγῶν, οὐ λάπος, οὐ
δρυκολάπτης. 1133. Pl. 1114. οὐδεὶς οὐδὲ λιθανωτὸν, οὐ δάφνην, |
οὐ ψαιστὸν, οὐδὲ ιερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεὲν etc. Ach. 34. Eccl. 452.
560 sq. 565 sq.

143. ὁ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾶς] Cf. Eq. 1218.
οἵμοι τῶν ἀγαθῶν δσων πλέα.

145. Cf. Dem. p. 438, 19. μόνον οὐκ ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θά-
λατταν προεβέίας πέμπειν. Scholiastae verba emendat Valck. ad
Herod. IV. 80.

146. ἀνακύψεται] Emerget. Angl. will pop up. Cf. Ran.
1068. περὶ τοὺς ἵχθν̄ς ἀνέκυψεν. Plat. Phaed. 109 E. etc.

147. Aliae triremes in usum publicum destinatae erant Ἀμ-
μωνίας (sive Ἀμμωνίς), Δημητρίας, Ἀντιγονίς, quae tamen ad
recentiorem aetatem pertinent. Cf. Eur. Iph. A. 411. Ἐλλὰς δὲ
σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

149. *Λέπρεον*] *Λέπρεος* oppidum Triphyliae Eliacae memoratur Paus. V. 5. 3. VI. 15. 1. Incolae ejus *Λεπρεᾶται*, Paus. V. 5. 3.

151. *Μελανθίον*] Cf. Pher. 139. Eupol. 41. 164. Plat. 132. Archipp. 28.

155. *βίος — τριβήν*] Cf. Aesch. Ag. 155. παλιντυχεῖ τριβῇ βίον.
Sic τρίβειν βίον Soph. El. 602. δυστυχῆ τρίβει βίον. Eur. Her. 86. Arist. Pac. 589.

157. οὐ πρῶτα μὲν δεῖ —] Cf. Eupol. 291. οὐ δεῖ πρῶτον μὲν ὑπάρχειν πάντων ἴσηγορίαν.

158. *βίου κίβδηλαν*] Cf. Anacreont. Athen. p. 533 E. κίβδηλον εὐδοίσκων βίον.

160. *μύρτα*] Cf. 1100. Fr. 476, 5. Theopomp. com. II. 817. τρώγονοι μύρτα καὶ πέπονα μημαίκνια. Pher. II. 338. μῆλα καὶ μημαίκνια καὶ μύρτα καὶ σέλινα. Eubul. III. 241. Antiph. III. 98. Phoenicid. IV. 509. μήκωνα καὶ οισύμβρια] Cf. Thucyd. IV. 26. 5. καλαδίῳ — ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην καὶ λίνον σπέρμα κεκομμένον. Theophil. com. III. 631. Μήκωνίδ' ή Σισύμβριον. Athan. 41, 55. δόαι, ἔρπυλλος, μήκων, ἀχράδες. Euphron. 11, 10. μήκωνος ἐπιτάσας ἄνω | κάκινος μελαίνης. Append. Prov. III. 100. ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην. Herod. II. 92, 4. τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ, τῇ (τῷ al.) μήκωνι ἐὸν ἐμφερὲς, πτίσαντες etc. Athen. XI. 476 F. ἐν οἷς εἰοὶ μήκωνες λευκοί, πυροί, κρυθαί. οισύμβρια] Cf. Cratin. 109, 3. καὶ μῆλα καὶ σέλινα καὶ οισύμβρια.

161. *ὑμεῖς μὲν —*] Cf. Soph. Fr. 317. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθέα.

162. *δονίθων*] Absque articulo, ut alibi semper in hac fabula. Cf. 179. 332. 562. bis. etc.

163. Cf. Lys. 1031. ἡ μέγ', ὁ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.

167. Cf. Eur. Bacch. 332. νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν οὐδὲν φρονεῖς.

168. *Τελέας*] Cf. Pac. 1008. Plat. 161.

169. *ἄνθρωπος δρυς*] Cf. 1009. Ran. 207. βατράχων κύκνων. Com. anon. IV. 663. *Αἴτηνη* ἄνθρωπος. 666. ὀνύγαστρις ἄνθρωπος. Eodem sensu Eupolis 376. ἀνεμος καὶ δλεθρος ἄνθρωπος dixit.

ἀστάθμητος] Cf. Eur. Orest. 981. βροτῶν δ' δ' πᾶς ἀστάθμητος αἰών. Dem. p. 383, 2. ὡς δ' μὲν δῆμός ἔστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων καὶ δουνθετώτατον.

170. *ἀτέκμαρτος*] Simplex *τεκμαρτὸς* est Cratin. II. 164. οὐδέποτ' ἐν ταῦτῷ μένων] Cf. Vesp. 969. κούδέποτ' ἐν ταῦτῷ μένει. Ran. 1103. ἀλλὰ μὴ 'ν ταῦτῷ καθῆσθον. Soph. Fr. 93. οὐ γῆρα ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταῦτῷ μένει. Eur. Hel. 1026. ἐν ταῦτῷ μένειν. Tro. 350. ἀλλ' ἔτ' ἐν ταῦτῷ μένεις. Herod. I. 5. οὐδαμὰ ἐν ταῦτῷ μένουσαν.

171. Cf. Eccl. 189. *νὴ τὴν Ἀφροδίτην εῦ γε ταυταὶ λέγεις.*
 174. Cf. Eur. Suppl. 547. *σκαιόν γε τάναλωμα τῆς γλώσσης τόδε.*
 175 sq. Cf. similes locos Eq. 162 sq. 173 sq.
 177. Cf. Nub. 259. *εἴτα δὴ τί κερδανῶ;*
 179. Cf. Vesp. 858. *ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἔστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;* Nub.
 201. Pl. 261. *πόλος]* Cf. Eur. Fr. 903, 3. *βάσομαί τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς.* 836, 10. Aesch. Prom. 430. Timoth. Fr. 11. *πόλον οὐρανοῖον.* Plat. Tim. 40 B. *γῆν — εἴλλομένην περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον.* Euripides scripserat τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον, ut constat ex Clem. Alex. Strom. V. 563 D.
 187. *ἐν μέσῳ — γῆς]* Cf. Xen. An. III. 1. 2. *ποταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἰκαδε ὄδοι.* Plena constructio est Xen. Anab. V. 3. 27. *πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμῶν ποιησάμενοι.* Cf. Eur. Fr. 451. *τὸ δ' ἐν μέσῳ τοῦ τ' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς | χάος μὲν δυναμάζοντις (ita Valck.).*
 189. *Πυνθῶδε]* Cf. Herod. I. 54. *πέμψας ἐς Πυνθώ.* *δίοδον αἴτουμεθα]* Cf. Aeschin. p. 75, 9. *δίοδον αἴτεν ἐπὶ Φίλιππον.*
 191. Cf. Vesp. 1099.
 193. Cf. ad Vesp. 125. Thuc. VII. 32. *πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας — δπως μὴ διαφρήσονται τοὺς πολεμίους ἀλλὰ ξυστραφέντες κωλύσονται διελθεῖν.* — *Ἀκραγαντῖνοι γάρ οὐκ ἀδίδοσσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδού.*
 194 sq. Cf. ad Lys. 917. Hom. Il. 10, 329. 14, 36 sq. Nub.
 627. *μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα (Αἰθέρα?).* 296. *μὰ γῆν, μὰ κοήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα.* Timocl. 38. *παγίδας]* Cf. Alex. 66. *τοῖς ἄρτοις δσας | ιστάσι παγίδας οἱ ταλαίπωροι βροτοί.* Men. 689, 2. *κεκρυμμένη κεῖται παρὶς τοῖς πλησίον.* Charax apud Schol. Nub. 508. *δὲ παγίδας ἔστησεν, αἷς περιπεσὼν Ἀγαμήδης ἀναιρεῖται.* Cf. 527.
 195. *μὴ γὰρ ὕνόσα]* Cf. Ran. 508. Eccl. 1000. Qu. *οὐπω 'νόσα.* Nub. 627. *μὰ τὴν Ἀναπνοὴν — οὐκ εἰδον οὕτως ἀνδρὸς ἀγροικον οὐδένα.* *κομψότερον]* Cf. Th. 93. *κομψὸν τὸ πρᾶγμα.*
 204. Cf. Aesch. Eum. 140. *ἀνίστω κάπολακτίσασ' ὕπνον | ἰδώμεθ' εἴ τι —.* Hesiod. Op. 446. *εὗτ' δν γεράνον φωνὴν ἐπακούσῃς.*
 205. *θεύσονται δρόμῳ]* Cf. Eq. 485. *θεύσει γάρ ἄξεις.*
 209. *σύννομε]* Cf. 1756. *φῦλα πάντα συννόμων.* Antiph. 217, 17. *ἢ τε σύννομος — οηπίας — τευθίς.* Eur. El. 1309. *ὦ σύγγονέ μοι (μον?).* Soph. Ant. 451. *ἢ ξύνοικος τῶν θεῶν Δίκη.* Ph. 203. *φωτὸς σύντροφος.* Eubul. 75, 2. *τηγάνων — σύντροφα μειρακύλλια.*
 210 sq. Cf. 744 sq.
 210. *λύσον]* Qu. *χεῦσον.* Cf. Hom. Od. 19, 521. *θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνάρ.* et versum apud Athen. 622 C. *ἀπλοῦν δυνθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει.*
 212. *Ἴτυν]* Cf. Eur. Fr. 773, 26. *μέλπει δ' — ἀηδῶν ἀρμονίαν δροενομένα (οἰκτιζομένα?) γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηγνον (πολυθρήγνοις?).*

214. γένος ξουθῆς] Cf. 743. Eur. Hel. 1111. διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλεῖζομένα (ἀηδῶν).

215. φυλλοκόμου] πολύφυλλος dicitur Eupol. Fr. 1. χλοήρης καλλίκαρπος Eur. Bacch. 108. ἀνθεσφόρος 703. Cf. 742. Nub. 280. δρέων — κορυφάς δενδροκόμους.

218. ἐλεφαντόδετον φύρωγγα] Cf. Ovid. Met. XI. 167. “instructamque fidem gemmis et dentibus Indis | sustinet.” Cf. v. δάδαμαντόδετος Aesch. Prom. 148. 426.

221. ἔνυμφωνος] Cf. 660. Soph. O. R. 421.

225. Cf. Eq. 808. εἰδ' ήξει σοι δρυμὸς ἄγροικος κατὰ σοῦ τὴν (τε?) ψῆφον ἵχνεύων.

229. δμοπτέρων] Cf. Stratt. 78. Eur. El. 530.

230. εὐσπόρους — γύας] Cf. Theocr. XXV. 30. πυροφόροι τε γύα.

232. σπερμολόγων] Cf. Dom. XVIII. 127. et v. κνιπολόγος (Arist. H. A. VIII. 3. 9.).

234. θαμά] Cf. Th. 952. Pl. 1166. Fr. 198.

235. λεπτόν] Cf. Hom. Il. 18, 570. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε | λεπταλέῃ φωνῇ. Eur. Fr. 773, 23. μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτάν δηδών ἄρμονίαν.

238. Qu. ὑπὸ (pro ἐπὶ) κλάδεσι. Cf. 615. κλάδεσι] Forma anomala dativi ut κλαδὶ Lys. 632. νομὸν ἔχει] Cf. Theocr. XXVII. 34. πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις. Soph. O. C. 674. τὸν οἰνῶπα νέμονος κισσόν (ἀηδῶν). νομὸν] Pabulum. Cf. 1287.

241. κομαροφάγα] Cf. 620. ἐν ταῖσιν κομάροις. Theocr. IX. 11. κόμαρον τρωγούσας (δαμάλας). Cf. v. κραδαφάγος, i. e. συκοφάγος (Hesych.).

242. ἀνύσατε πετόμενα] Cf. Vesp. 1168. ἀνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος. Eq. 1107. ἀνύσατέ ποθ' —.

244. Poetae θηλυκῶς vocem αὐλῶν usurpabant, prosae scriptores ἀρσενικῶς. Sic Carcinus trag. 1. βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα. Trag. adesp. 159. αὐλῶνά ὁν ἀρσενοῖ. Athen. V. 159 D. Sed Herod. VII. 128. αὐλῶν στεινός. 129. 130. II. 127. δξυστόμονος ἐμπίδας] Cf. Aesch. Prom. 674. δξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα. 803. δξυστόμονος — Γρῦπας.

248. δρυς τε πτεροποίκιλος] Cf. 1410. δρυιθες — πτεροποίκιλοι. Theogn. 729. φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλη ἔχονσαι.

249. ἀτταγᾶς] Forma recentior ἀτταγῆν legitur Phoenic. IV. 509.

250. πόντιον οἴδμα θαλάσσης] Cf. 1339. Pind. Fr. 242, 4. ἐπ' οἴδμ' ἀλιον διαστείβων. Eur. Hec. 446. ἐπ' οἴδμα λίμνας.

253. ἀνθροΐζομεν] Cf. Archil. Fr. 102. ἡθροΐζετο. 62. ἀνθροΐζεται στρατός. Eur. Alc. 886. κεραιζομένας. Herod. III. 156. καταπροΐζεται.

255. δρυμὸς] Cf. Eur. Cycl. 104. δρυμὸς Σισύφον γένος. Anachand. 15, 3. εἰτ' ἐσχεδίασε δρυμέως.

257. ἐγχειρητής] Cf. Pollux II. 154. Ἐγχειρητής (Av. 257.) δὲ καὶ ἐγχείρησις ἀριστοφάνης.

266. ἐπώζε] Αب ἐποίζω, quare scribendum, ni fallor, ἐπώζε. Cf. ἀποίζειν (i. e. ἀπομωκᾶσθαι, Hesych.) et δυσοίζειν. Alio sensu ἐπώζειν (ab φόνῳ) Cratin. 108. Epich. Fr. 96, 5. οὐ τίκτει τέκνα | ζῶντ', ἀλλ' ἐπώζει καὶ ποιεῖ ψυχὰν ἔχειν. χαραδρὸν] Cf. 1141. Plat. Gorg. 494 B. χαραδροῦ τῷ αὖ σὺν βίον λέγεις.

271. τῶν ἡθάδων] Cf. Eur. Andr. 818. τῶν γάρ ἡθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι.

272. φοινικοῦ] Tribunal erat Athenis τὸ φοινικοῦ dictum (Paus. I. 28. 8.), et alterum βατραχιοῦ.

274. Cf. Eur. Iph. A. 855. ὃ σέ τοι λέγω, κτλ.

275. "Errant qui τις ὅρνις οὗτος — Sophoclei dramatis initium fuisse tradunt, ὅρνις delendum puto; ἀρχὴ corruptum, fortasse ex ἄθρει." Nauck. ad Soph. Fr. 588. Schol. Τυροῦς ἀρχὴ (Τυροῦς, ἵς ἡ ἀρχὴ;).

276. μουσόμαντις] Cf. ἰατρόμαντις, Eum. 62.

277. Cf. Cratin. 259. ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὅρνις ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ.

280. ἔποψ] Upupa est avis solitaria, duabus simul raro conspectis. Caput ejus crista ornatur ex duobus plumarum pallidi rubri coloris ordinibus nigro colore ad terminos tinctis constante. Arist. H. A. IX. 49. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἴδεαν. Plin. N. H. X. 86.

281. Hic Philocles Sophoclem superavit quando hic Oedipum Regem commisit. Cf. Cratin. 292. ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν. Tetralogiae Πανδιονίδος Pandionis ejusque filiarum Procnēs et Philomelae Tereique mythum complexae tria tantum fragmenta supersunt apud Nauck. Schol. Ἄλμινος αὐτὸν (l. αὐτὸν νίστρον) φασιν.

283. Ἰππόνικος Καλλίον] Sic Teleclides II. 371. Νικίας Νικηφόρον.

284. ὡς πτερορρονεῖ] πτερορρονεῖν τὸν πλοῦτον citatur ex Philostrato.

288. καταφαγᾶς] Cf. Mytil. 4, 3. ὡς δὲ μὲν κλέπτης, δὲ δ' ἄρπαξ, | δέ δ' ἀνάπληρος πορνοβοσκός | καταφαγᾶς. Cratin. 451. φαγᾶς Lobeck. Phryn. p. 437.

298. πηρέλοψ] φοινικόλεγνος dictus ab Ione trag. 68. Cf. 1302.

299. Cf. Eur. Iph. T. 346. ἐς θούμοφυλον ἀναμετρονμένη δάκρυ.

301. Cf. Antiph. 175, 2. ἐν Ἡλίον μέν φασι γίγνεσθαι πόλει | φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας. Hor. Serm. I. 10. 34. 'In silvam non ligna feras insanias ac si etc.' Ἀθήνας] Cf. Ἀφίδνας (Dem. p. 1348, 6.).

302. ὑποθυμίς] Avis aliqua quae sub thymo (θύμῳ) latere solet. Sic ὑπολαῖς quae sub lapidibus.

303. κεβλήπυρις] Anglice dicas red-poll.
 307. τρέχονσι διακέκραγότες] Cf. Vesp. 226. κεκραγότες πηδῶσι καὶ βάλλουσιν etc. διακέκραγότες] Cf. Eq. 1403. πόρναισι διακέκραγέναι. Confer v. διαβοᾶσθαι (Dem. p. 806, 2.). et διασυρίζειν (Apollon. Dys. c. 10. ἵκτινων ἐν τῇ πανηγύρει — διασυρίζονταν).
311. ἀποστατῶ φύλων] Cf. Aesch. Cho. 826. ἀποστατεῖ φύλων.
 316. ὠφελήσιμον] Alterum hujus adjectivi exemplum est Soph. Aj. 1022. πολλοὶ μὲν ἔχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα. Cf. δνήσιμος.
 321. πρέμνον πράγματος] Cf. Trag. adesp. 202. πρέμνον ἑστίας (i. e. θεμέλιος οἰκίας, Hesych.). Similiter Vesp. 30. λέγε ννν ἀνύσσας τὴν τρόπων (πρὸ τὸν τρόπον) τοῦ πράγματος.
 322. ἐξ ὅτον τράφην] Cf. Ach. 17. ἐξ ὅτον γὰρ δύπτομαι.
 324. Cf. Vesp. 474. ὡς μισόδημε καὶ μοναρχίας ἔρῶν.
 329. δμότροφά δ' ἡμῖν] Cf. Herod. II. 66. δμότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρίᾳ.
 331. παρέβη —] Cf. Soph. Ant. 796.
 333. Cf. Philippid. IV. 468. μηδὲ τῇ τύχῃ | διὰ πλειόνων αὐτὸν παραβάλλειν πραγμάτων. Herod. VII. 10. ἡμέων ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα. Thuc. I. 133. ὡς οὐδὲν πώποτε (οὐδεπώ ποτε?) αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλλοιτο. V. 113. τύχῃ καὶ ἐπτίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλήσεοθε. Lucian. de merc. cond. 30. παραβαλλόμενος ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις. Zenob. VI. 24. ἀπὸ τῶν — παραβαλλομένων τῷ (τινὶ?) κινδύνῳ. Similiter προσπίπτειν τινὶ et πρὸς τινὰ Eq. 31.
334. Cf. Pl. 85. δς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
 335. Cf. Th. 141. πότερον ὡς ἀνήρ τρέφει;
 336. Cf. Aesch. Ag. 1666. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι. Eur. Iph. T. 1443. πρὸς μέν σ' ὅδ' ἡμῖν μῆδος, δν δ' ἀποκτενεῖν | δοκεῖς Ὁρέστην, etc.
 337. τὴν δίκην] Cf. Soph. O. R. 552. Eur. Her. 1025. Xen. Hell. II. 3. 9. III. 3. 11. etc.
 338. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα] Cf. Ach. 333. ὡς ἀπωλόμεσθ'.
 340. ἐπὶ τί] Quamobrem, quare. Cf. Lys. 1101. ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; 481. Nub. 256. Eur. Or. 151.
 342. τάφθαλμῶν ἔκοπῆς] Cf. Nub. 24. εἰδ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν δφθαλμὸν λέθω.
 344. ἐπίφερε — δρμάν] Cf. Eq. 837. εἰ γὰρ ὁδὸς ἐποίσεις, etc. Sic αἰτίαν ἐπιφέρειν τινὶ Herod. I. 68.
 348. Parodia ex Andromeda Euripidis. Schol. τὰ μηδέπω διδαχθείσης τῆς (dele τῆς, aut τὰ τῆς μηδέπω —) τραγῳδίας.
 353. Cf. Eq. 243.
 354. τοῦτ' ἐκεῖνο] Cf. Ran. 1341. τοῦτ' ἐκεῖν'. ποῖ φύγω —;]
 Cf. Pl. 438. ποῖ τις φύγη; Soph. Aj. 403. ποῖ τις οὖν φύγη;

358. Cf. Xen. Hell. IV. 5. 4. πέμπει — δέκα φέροντας πῦρ
ἐν χύτραις.

361. προσθοῦ] Cf. Ran. 483. ίδον λαβὲ, προσθοῦ (τὴν σπογγιάν).

362. Cf. 820. Eq. 421. ὁ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προυνόήσω. 1402. αὐτὸ] Lege τοῦτο.

363. ὑπεροχαντίζεις] Cf. Eq. 659. Av. 825. Pl. 666. Diph. IV. 407. Schol. Pl. 178. χαλεπὸς — Βούσιοιν ὑπερηκοντικώς.

364. Cf. Achaearum Fr. 35, 4. (apud Suid. in ἐλελεῖν), ὡρα βοηθεῖν ἔστ' ἐγὼ δ' ἡγήσομαι. | προσβαλλέτω τις χεῖρα φασγάνον λαβῆ, | σάλπιγγι δ' ἄλλος ὡς τάχος σημανέτω. | ὡρα ταχύνειν, ἐλελεῖν. οὐ μέλλειν ἔχοην] Cf. Fr. 110 D. Pl. 606.

365. ἔλκε — παῖς — κόπτε] A re fullonia haec petita sunt, ut videtur. Cf. Hippocr. de vietu san. 1, 8. οἱ γναφεῖς λαχίζοντο (μαστιγοῦντο?), πάιονται, κόπτονται, ἔλκονται. Cratin. ap. schol. (361.) σφάττε, δεῖψε, κόπτε.

366. εἰπέ μοι] Ad plures dictum, ut in Ach. 319. 328. Vesp. 403. Pac. 383. 1142. τί μέλλει — ;] Cf. Soph. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρονόσιαν ἔχειν; Aesch. Prom. 628. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

371. Cf. Soph. El. 1023. Fr. 840. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται. Theocr. 22, 160. κόρα — οὕτε φυῆς ἐπιδενέες οὕτε νόοιο.

383. τῆς ὀργῆς χαλᾶν] Cf. Vesp. 727. τὴν ὀργὴν (τῆς ὀργῆς?) χαλάσσας. Eur. Fr. 724, 2. φρονήματος χάλα. Aesch. Prom. 256. οὐδαμῆ χαλᾶ κακῶν. 1057. τί χαλᾶ μανιῶν; Trag. adesp. 341. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσσαι μεγάλῃ | κύματος ἀλκῇ. Vesp. 574. τῆς ὀργῆς δλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες.

ἄναγ' ἐπὶ σκέλος] Cf. 400. 1720. Athen. XIV. 622 C. ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες, εὐρυχωρίαν | τῷ θεῷ ποιεῖτε. Xen. Cyr. I. 4. 24. ἀνῆγεν δὲ Σατυάγης. Eur. Phoen. 1400. ἐπὶ σκέλος πάλιν | χωρεῖ.

In schol. ἐπὶ πόδα Headlam.

387. τὴν χύτραν — καθίει] Cf. Xen. An. VI. 5. 27. μετὰ ταῦτα ἡλάλαζον καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίσσαν. καθίει] Cf. Vesp. 387. Sic ἀνέι Ran. 1462. ἀφίει Ran. 1005.

390. τῶν δπλων ἐντὸς] Cf. Thuc. I. 111. δσα μὴ προιόντες πολὺ ἐκ τῶν δπλων. Xen. Lac. XII. 2. φυλακὰς — πρὸς τὰ δπλα εἴσω βλεπούσας. 396. δημοσίᾳ] Sic ἰδίᾳ, κοινῇ.

400. ἀνάγ')] Recede. Cf. ad 383.

401. τὸν θυμὸν κατάθον] Cf. Vesp. 567. ἵνα — τὸν θυμὸν κατάθωμαι. Theogn. 983. φίλον καταθώμεθα θυμόν. Herod. IX. 52. ἔθεντο πρὸ τοῦ ἴροῦ τὰ δπλα. Thuc. II. 2. θέμενοι ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ δπλα.

406. Cf. Th. 1145. δημός τοὶ σε καλεῖ γνωμῶν.

412. Cf. Eur. Fr. 775, 39. ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως ὑμεῖν. Deleatur nota in editione mea.

416. Cf. Th. 705. *ταῦτα δῆτ' οὐδεινὰ πράγματ' ἔστιν καὶ περιπτέρω.* Soph. Fr. 195. ὁ πᾶν σὺ τολμήσουσα καὶ πέρα γύναι. Eur. El. 1185. ἄλαστα μελέα καὶ πέρα παθοῦσά γε. Dem. p. 1123, 20. οὐκονν δεινὸν — καὶ πέρα δεινοῦ τούτους περιορᾶν —;

417. Cf. Aesch. Eum. 991. μέγα μέροδος δρῶ τοῖσδε πολίταις.

419. Cf. Xen. Mem. IV. 5. 10. καὶ φίλοις καὶ πόλει ὀφέλιμος γένοιτο καὶ ἔχθρονς κρατήσειν.

424. Cf. Soph. Tr. 929. τὸ κεῖσε δεῦρο τ'. Eur. Andr. 619. ἐκεῖσε δεῦρο τ'. Ph. 266. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο. 320. ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύοντα. Eur. Phoen. 266. κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ. 314. πολυέλικτον ἀδονάν ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύοντα. Dem. p. 786. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε. προσβιβᾶται λέγων] Ostendet argumentis. Cf. Eq. 35. Aeschin. c. Ctes. c. 28. τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὅμας. Xen. Mem. I. 2. 17. πάντας τὸν διδάσκοντας δρῶ τῷ λόγῳ προσβιβάζοντας. προσβιβᾶται Cf. Amips. 30. ἀναβιβῶμαι. Xen. An. V. 7. 8. ἐμβιβῶ. Herod. I. 97. δικᾶν (fut.).

427. ἄφατον ὡς φρόνιμος] Cf. Lys. 198. 1148. Vespr. 1279. ὑποκριτὴν — ἀργαλέον ὡς συφόν. Herod. VII. 190. χρέος αἴφατα χρήματα.

429. πυκνότατον κίναδος] Cf. Critiam trag. 1, 12. πυκνός τις (ἥδη) καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ.

430. παιπάλημ'] Cf. Aesch. II. 40. ὅ τι ἦν πόθ' ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα ἢ τὸ παλίμβολον ἢ τὰ τοιαῦτα δήματα οὐν ἥδη πρότερον. Lucian. Pseud. 32. ὁ παιπάλημα καὶ κίναδος. Anth. P. III. 10. 4. λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα | ἔγραψεν οἵ ἔγραψεν. Cf. παλημάτιον Fr. 548.

433. ἀνεπτέρωμαι] Cf. 1443. 1445. Cratin. 384. ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχήν. Eupol. II. 554. ὁ λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῦ. Herodot. II. 115. ἀναπτερώσας αὐτὴν οὔχει τῶν ἔχων ἐκκλέψας. Aesch. Cho. 292. Eur. Or. 874. Suppl. 89. Xen. Hell. III. 4. 2.

435. τύχαγαθῆ] Cf. 675. Th. 283. Eccl. 131. Pl. 788. Nicostr. com. III. 285.

436. Schol. ὡς παρὰ (ῶσπερ ἐν Lobeck. Aglaoph. p. 971.) ταῖς καμίνοις.

437. Cf. Lys. 834. ιθ' δρθὴν ἥντερος ἔρχει τὴν δόδον.

440. Cf. Phryn. 20, 1. μεγάλους πιθήκους οἰδ' ἔτερονς τινὰς λέγειν, | Λυκέαν, Τελέαν, Πείσανδρον, Ἐξηεατίδην. Aeschines αὐτοτραγικὸς πίθηκος dicitur Dem. de Cor. § 242.

441. Schol. (τὴν δψιν ἥν, συνεγῶς δὲ?) πλησ. (διαμαχόμενος?).

442. δρχίπεδ' ἔλλειν] Cf. Pl. 312. 955. Eq. 772. καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν δρχιπέδων ἔλκοίμην ἐς Κεραμεικόν. 365. Nub. 713. καὶ τοὺς δρχεις ἔξελκουνοιν. Pac. 898. παίειν, δρύπτειν, πὺξ δμοῦ καὶ τῷ πέει.

444. κατόμοσον] Cf. Ran. 305. ταῦτα μοι.

447. παραβαίην] Cf. Herod. VI. 12. τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν;

448. νυνμενὶ] Cf. ad Eq. 1357. νυνδί (νῦν δὲ libri). Pl. 1033. et schol. h. l.

451. δολερὸν] Cf. Soph. Ph. 1112. δολερᾶς φρενός. El. 124. Herod. VII. 35. δολερὸς — ποταμός (Hellespontus). Virg. Ecl. III. 80. 'Trista lupus stabulis'. κατὰ πάντα δὴ τρόπον] Simplificiter πάντα τρόπον est Nub. 700. Ran. 618.

457. Cf. Eur. Orest. 774. ἐς κοινὸν χρὴ λέγειν.

461. πρότεροι] Cf. Vesp. 1017.

462. δργῶ] Sc. λέγειν. Cf. Lys. 1113. Long. Past. III. 9. οὐδὲν ὡν ἔνεκα ὠργα ποιεῖν ἐπίσταμενος ἀνίστησιν αὐτήν. Hesychius δργῶ περ ἐπιθυμητικῶς ἔχω explicat. προπεφύραται] Cf. Th. 75. ξεστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. Athen. IV. 140 A. τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν. Hesych. τολύτη (l. τολύπαι)· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν. Eund. βάρακες· τὰ προφυράματα τῆς μάζης. Nub. 979. μαλακήν φυρασάμενος τὴν φωνήν. Aesch. Sept. 48. γῆν — φυράσειν φόνῳ. Similiter Eq. 539. μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας. Plat. Phaed. c. 45. ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῇ φύων.

463. οὐ κωλύει] Suspectum. Qu. κωλύει οὐδὲν, aut τί με κωλύει, aut δην κωλύει οὐδὲν διαμάττειν. Οὐ κωλύει (ū) legitur Eq. 723. 972. κωλύει (ū) Fr. 156 D. κωλύεις (ū, in anapaestis) Lys. 607. κωλύοντος (ū, in anap.) Pac. 499. Poll. X. 60. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ etc. διαμάττειν] Cf. Eq. 1105. μαζίσκας — διαμεμαγμένας.

464. Cf. Vesp. 1216. ὕδωρ κατὰ χειρός. Fr. 427. φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρός ὕδωρ. Amips. 21. κατὰ χειρός ὕδωρ. Alex. III. 502. κατὰ χειρός ἐδόθη. Arched. IV. 435. δίδον κατὰ χειρός.

465. μέγα — ἔπος] Cf. Vesp. 481. τῶν τριχοινίκων ἐπῶν. Cratet. II. 241. ἔπη τριπτήχη.

466. θραύσει ψυχήν] Cf. Clem. Alex. I. p. 220. οώφρονας πειριάθησι λόγους (τοῖς ὡσὶ τῶν παιδίων) ὡς μὴ δύνασθαι ἐξικνεῖσθαι εἰς (εἰς τὴν?) θραῦσιν τῆς ψυχῆς τὸ κροῦσμα τῆς πορνείας.

469. ἀρχαιότεροι — Κρόνον — καὶ Γῆς] Cf. 586. Com. adesp. 895. προεβίτερος Κρόνον.

471. πεπάτηκας] Contrectasti (Hor. Epist. I. 20. 11.). Cf. Plat. Phaedr. 273 A. Τισίαν πεπάτηκας. Hinc ἀπάτητος λόγος, ἀπάτητον πρᾶγμα, etc.

472. ἔφασκε λέγων] Cf. Soph. Aj. 757. ἔφη λέγων. Ag. 205. τόδ' εἴτε φωνῶν.

474. πεμπταῖον] Cf. Fr. 344. ἰχθύδια — τριταῖα. Thuc. III. 3. 4. τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφιεόμενος. Menand. Fr. Genet. v. 50. ὡς τριταῖον ἐγένετο (τὸ ἔλκος). Theocr. X. 12. ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

478. Βασιλεῖα] Ut δυναστεία.

480. Cf. Soph. Fr. 799 N. δ σκηπποβάμων ἀετὸς, κύων Διός.

483. Cf. Fr. 619 K. χωρεῖ πὶ γραμμὴν λορδὸς ὡς εἰς ἐμβολήν.

484. *Μεγάβαζον*] Cf. Lucian. Tim. 22. ἀντὶ τοῦ τέως Πυρούλον — *Μεγάβυζος* — μετονομασθείς. Aelian. V. H. II. 2. Cratet. 33. Menand. 127. Quintil. V. 12. 21.

487. *κυρβασίαν*] Cf. Fr. 465. καὶ τὴν κυρῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἔρεται. Herod. V. 49. ἔχοντες κυρβασίας ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι. VII. 64. περὶ τῆσι κεφαλῆσι κυρβασίας ἐσ δὲν ἀπηγμένας. Xen. Cyr. VIII. 3. 13. ἥδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν προυφαίνετο δὲ Κῦρος ἐφ' ἀρματος δρόθην ἔχων τὴν τιάραν etc. Anab. II. 5. 23. Arrian. Anab. III. 25. 5. Joseph. Ant. XX. 3. 3. τὴν τιάραν δοθῆν φορεῖν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης καθεύδειν, ἀπερ μόνων ἐστὶ γέρα καὶ σημεῖα τῶν Πλαρθῶν βασιλέων. Senec. de Benef. VI. 31. 12. ‘Petit ille ut Sardis — currū vectus intraret rectam capite tiaram gerens: id solis datum regibus.’ Poll. V. 97. ή δὲ τιάρα καὶ (καὶ ή?) κυρβασία Περσικά.

488. μέγας ἦν — καὶ πολὺς] Cf. Eq. 430. 760. Herod. VII. 14. ὡς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἔγενεο, οὗτοι καὶ ταπεινὸς ἔσεαι. VIII. 138. μέγας οὕτως ἔρονται. Thuc. II. 102. τὸ τε γὰρ δένμα ἐστὶ μέγα καὶ πολὺ, etc. IV. 22. *Κλέων* δὲ πολὺς ἔνεκειτο. Dem. XXV. 57. πολὺς παρ' ἥμιν ἔπειτι καὶ λαμπρὸς. XL. 53. πολὺς γὰρ πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν. Ran. 1221. τὸ ἱηκύνθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ. [Dem.] c. Neacri. § 99. δὲ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἔρονται.

491. *τορνευτολυνθασπιδοπηγοί*] Cf. ἀρματοπηγός (Theocr. 25, 247.), ἀρμαξοπηγός, σοροπηγός (Nub. 846.).

492. ἐμὲ τοῦτο γ' ἔρωτα] Cf. Th. 809. οὐδὲν αὐτὸς τοῦτο γε φήσεις. Pl. 499. ἐγὼ τούτον μάρτυς· μηδὲν ταύτην ἀνερώτα. Ran. 1012. μὴ τούτον ἔρωτα.

493. *μοχθηρός*] Miser. Cf. Soph. Phil. 254. ὁ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός.

494. ἐν δεκάτῃ] Cf. 922. Anaxand. 3, 1. νῦν δπως τὴν τύχθ' δλην | ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίον χορεύετε. Hesych. v. δεκάτην θύμομεν. ὑπέτινον] ὑποπίνειν valet parcius bibere, Angl. to tipple. Valet etiam i. q. πρῷ πίνειν. Cf. Lys. 395. Fr. 428. ὑποπεπώκαμεν (γάρ), ὄνδρες, καὶ καλῶς ἡρίσταμεν. Pher. 153, 5. ἥδη σύ; τι οὐχ ὑποπίνεις; Apollod. Car. 5, 13. ἔξδην Ἰλαρούς παῖζοντας ὑποπεπωκότας | αὐλούμενονς ὠδει (θ' ὅρᾶν?). Alex. 286, 1. ἔχθες ὑπέτινες, εἴτα νῦν κραιπαλᾶς. Plat. Resp. II. 372 C. μετρίως ὑποπίνοντες. 427 E. Xen. Hell. V. 4. 40. οἱ μέντοι τῶν Θηβαίων ἵππεῖς ἀφέοσαν ὑποπεπωκόσι πον ἐν μεσημβρίᾳ. Plin. N. H. XIV. 28. 143. ‘Tiberio Claudio principe ante hos annos XL institutum ut jejuni biberent potusque vini antecederet cibos. — Gloriam hac virtute Parthi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades meruit.’ De eo Eupolis II. 547. τίς δ' ἔστιν ὅστις πρώτος ἔξηνδρεν τὸ πρῶτον πιπίνειν (τὸ πρῶτον πίνειν?). ‘Υποπίνειν per μεθύσκεσθαι explicant Pho-

tius, Suidas, Anecd. Bekk. 115, 10. Schol. τις Suidas — μάτηρ Elmsl. — ἀνόμασεν id.

496. Cf. Pl. 682. κάγδῳ νομίσας πολλὴν δολαὶ (sc. εἶναι) τοῦ πράγματος etc. Ran. 776. κάνθρισαν σοφώτατον. Eq. 1338. ἔμε γάρ νομίζους ἀν θεόν. Nub. 1078. νόμιζε μηδὲν αἰσχούρ. Pac. 970. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; Eur. Fr. 935. τούτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἥγον θεόν. Soph. Ant. 1167. τούτον — ἔμψυχον ἥγοῦμαι νεκρόν.

ἐκάρδονν] Ambulabam. Cf. Pac. 763. Eccl. 819. Nub. 524. ἀνεκάρδονν. Ach. 754. ἔμπορενόμαν. Ἀλιμοῦνταδε] Thucydides historiographus ἀλιμούνταδε fuisse traditur.

501. Cf. Nub. 408. νὴ Δί' ἔγδῳ γοῦν ἀτεχγῶς ἔπαθον τοντί.

503. κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον] Cf. Eccl. 382.

507. κόκκινον] Idem valet quod ταχύ (Etym. M.). Cf. ad Ran. 1380. Ita heri servos, festo eo terminato, ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντες incitabant. Cf. proverbium Zenob. IV. 33. θύραζε, Κᾶρες· οὐκέτι' Ἀνθεστήρια. Simile dictam fuisse videtur ‘λύω λέσχας’, quando agricultae ad opera exituri erant. Plat. com. 223. Diogenian. VI. 32. Cf. ad Hor. Sat. I. 7. 31. ‘magna compellans voce cucullum.’ Scilicet vinitores putationem et culturam vitium donec cuculi vox audiretur differentes deridere solebant viatores cuculi cantum (κόκκινον) exprimentes.’ Vide omnino Plin. H. N. XVIII. 26., qui inter alia, ‘Dedecus enim habetur opprobriumque meritum falcam ab ista volucre in vite deprehendi, ut ob id petulantiae sales etiam cum primo vere ludantur.’ Idem ibid. ‘Putationem aequinoctio (nempe verno) peractam habeto.’ πεδίονδε] Sic χέρσονδε Theobr. XVI. 61. ἀλαδε Av. 1395.

508. ἥρχον — ἀρχὴν] Cf. Vesp. 619. ἀρχὴν ἀρχω Av. 557. ἀρχὴν ἀρχαῖς. οὔτω σφόδρα] Cf. Eupol. 117, 2. οὔτω σφόδρῃ ἀλγῷ —. Antiph. 273, 3. οὔτω σφόδρῃ ἦν ἀρχαῖος. Com. adesp. 17. ὀκνεῖς λαλεῖν; οὔτω σφόδρῳ εἰ τηθελλαδοῦς;

511. Cf. Hom. Od. 10, 326. θαῦμά μ' ἔχει. Soph. El. 928.

513. Λυσικράτης] Cf. Eccl. 630. 736.

514. δὲ δεινότατόν γ' —] Cf. Vesp. 605. Xen. Oecon. VII. 42. τὸ δὲ πάντων ἡδιστον, ἐὰν βελτίων ἐμοῦ φανῆς etc. Isocr. p. 314. δὲ πάντων δεινότατον, δταν τις etc.

521. δημνού — τὸν χῆν'] Cf. Telecl. 27. ναὶ μὰ τὰς κράμβας. Eupol. 70. 74. Cratin. 231. οἰς ἦν μέγιστος δρκος | ἄπαντι λόγῳ κύων, ἔπειτα χῆν. θεοὺς δ' ἔσιγων.

523. Μανῆς] Cf. 1311. 1329. Lys. 1212. Pher. II. 254. οὐ γάρ ἦν τότε οὔτε Μανῆς οὔτε σηκίς οὐδενί.

524. βάλλονος δμᾶς] Cf. Ran. 778. κούκη ἐβάλλετο; Vesp. 1491.

526. δρυθεντῆς] Cf. Plut. 157.

527. ίστησι — παγίδας] Cf. Alex. III. 409. τοῖς ἄρτοις δσας | ίστασι παγίδας. Amph. III. 310. Menand. IV. 253. Herod. II. 121. πάγας (παγίδας?) — στῆσαι. Xen. Cyn. 9. 11. ίστανται δὲ καὶ

ποδοστράβαι ταῖς ἐλάφοις. βρόχονς] Cf. Theogn. 1097. ήδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι (leg. ἀείρομαι) ὥστε πετεινὸν — βρόχον ἀπορήξας.

528. ἔρκη] I. e. θηρευτικὰ πλέγματα (Poll. V. 26.) sive πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν (Eust. Od. p. 1572, 21.). Herod. VII. 85. ἐν ἔρκεσι (ἀρκοσι οlim) ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται.

530. βλίμάζοντες] Cf. Soph. Fr. 443.

533. ἐπικνῶσιν] Cf. 1582. 1586. Com. anon. IV. 658. κάπι-κνῆν κάπεσθίειν. τυρὸν —] Cf. Eccl. 1170. — δριμυποτριμμα-τοσιλφιονρομελιτοκατακεχυμενοκιλ —.

534. Cf. 1579 sq. Philox. 2, 31. χρανμάτιον σεσυλφιωμένον.

535. Cf. 1589 sq. Philonid. com. 9. τὰ καταχύσματ' (τὸ γάρ κατάχυσμ' Kock.) αὐτοῖσιν δῆξος οὐκ ἔχει.

536. κάτ' —] Cf. 674. 1455. Eq. 392. Lys. 560.

539. Cf. Eur. Alc. 442. πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικίς ἀρίσταν.

543. κατέλνοσαν] Cf. Hyperid. Or. fun. fin. τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλνομέναις βοηθήσαντας.

544. Cf. Herod. III. 74. ἐγένετο κατὰ συντυχίην τάδε. IX. 91. κατὰ συντυχίην, θεοῦ ποιεῦντος. IX. 21. Theogn. 590. συντυχίην ἀγαθήν. Eur. Iph. A. 411. Ἐλλὰς σὸν σοὶ κατὰ θεὸν γοσεῖ τινα. Dem. de Cor. 303. εἰ δὲ η δαίμονός τινος η τύχης ισχὺς — ἔλυ-μαίνετο τοῖς δῖοις. Aelian. V. H. II. 34. πάντες γάρ οἱ συνελθόντες κατά τινα δαίμονα ἐπὶ δυσμαῖς ἐσμέν.

546. ἀναθεῖς] Cf. Av. 546. Thuc. VIII. 82. οἱ δὲ στρατηγὸν (τὸν Ἀλκιβιάδην) ἐβούτο καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν. Plut. Per. 32. τῆς πόλεως ἐκείνῳ μόνῳ ἀναθείσης ἐντήν. Athen. VIII. 347. ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτὲ ἔφη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι, εἰδὼς ὅτι κομεῖται τὴν προσήκουσαν τιμὴν. Similiter ἀνακεῖσθαι ἐπὶ τινι infra 638. ετ ἀνακεῖσθαι τινι Eur. Bacch. 934.

548. δίδασκε παρὸν] Cf. Lys. 284. ἐγὼ οὐκ ἀδα σχήσω πα-ρὸν τολμήματος τοσούτον; ζῆν οὐκ ἀξιον ἡμῖν] Cf. Nub. 1074. τί σοι ζῆν ἀξιον;

550. καὶ δὴ τοίνυν —] De particulis καὶ δὴ cf. 175. Eccl. 1014. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι. ΓΡ. καὶ δὴ σοι λέγω. Eq. 21 sq. Nub. 778. 1097. Pac. 326 sq. Th. 214. Sed corrigendum suspicor δεῖν δὴ —. Cf. Thuc. VI. 29. 3. ὁρτορας ἐνιέντες, οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν (πλεῖν δεῖν jure requirit Herwerden) αὐτὸν, etc.

551. τὸ μεταξὺ τούτον χώρῳ —.

552. Cf. Theocr. XVI. 99. καὶ δπα πλατὺ τεῖχος | ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλενεν.

555. γνωσμαχήσῃ] Cf. τειχομαχεῖν, ἀψιμαχεῖν, θυμομαχεῖν (Act. Apost. XII. 20.), σιαμαχεῖν (Cratin. II. 29.), ὑπνομαχεῖν, ζυγομαχεῖν (Men. IV. 126.), etc.

556. πρωνδᾶν] Cf. ad Ran. 369.

559. ἐπιβάλλω] Sc. σφραγίδα. Cf. 1214. Th. 415. Theogn. 19. ἔμοι σφρογγής ἐπικείσθω | τοῖσδ' ἔπεισιν.

560. ψαλὴν] Cf. Lys. 143. 963. 979.

563. Cf. Alex. 116, 12. τὸν μὲν ἡ τύχη | ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τὸν δὲ ἐλάττοσιν. Athen. p. 16 B. προσνέμονται δὲ αὐτῷ (Mercurio) αἱ γλῶσσαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν. Sic Veneris sacra erat columba, Minervae draco, Apollinis corvus, Dianaee sive Hecatae canis. Similiter inter pisces κίνδαρος Apollinis sacer erat, βόαξ Mercurii, καττός Dionysi.

565. ὅρνιθι φαληρίδι] Cf. Hom. Il. 12, 200. ὅρνις — αἰετός. Cratin. 114. ὅρνιθα φοινικόπτερον. Soph. Fr. 301 N. ὅρνιθος — πέρδικος. Eur. Iph. T. 1089. ὅρνις — ἀλκυών. Matron. Χαιρεφόρων πεινῶντι λάρῳ ὅρνιθι ἐσικώς.

566. καθαγίζειν] Cf. ad Lys. 238. φέρ' ἔγώ καθαγίσω τίνδες. Damoxen. com. 2, 5. καθήγισα. Menand. IV. 161. ἔγώ μὲν οὖν ὁν γε θεὸς οὐκ εἴσασα τὴν | δοσφὺν ἀν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι ποτε, | εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἄμα τὴν ἔγχεινν. Herod. II. 47. καταγίζοντοι αὐτὰ πυρί. II. 130. θυμιήματα παντοῖα καταγίζοντι. I. 198. VII. 54. I. 183. 3. καταγίζοντοι λιβανωτοῦ χίλια τάλαντα. VII. 167. ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα δὲ καταγίζων. I. 86. Pausan. VIII. p. 456. πέμψατα δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καθήγισεν. Athen. 149 A. καθαγισάντων δὲ ταῦτα (μᾶζαν, τυρὸν etc.) —. Cf. ἐναγίζειν, Herod. I. 167. II. 44.

567. Ἡρακλέει] Haec forma in anapaestis locum habet, in senariis Ἡρακλεῖ semper occurrit. Sic Θεμιστοκλεῖ Eq. 813. 818. Ἀνδροκλεῖ Vesp. 1187. V. Kock. ad Eq. 283. Ἡρακλέει θύη — βοῦν] Cf. Theophr. Char. 27. κἄν πον κληθῇ εἰς Ἡρακλεῖον, — τὸν βοῦν αἰρεῖσθαι (l. αἰρεσθαι), ἵνα τραχηλίσῃ. μελιτούττας] Cf. v. οἰνοῦττα Pl. 1121.

568. Cf. Xen. An. VI. 1. 22. δύο ἴερεῖα ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ, δύσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν. Theocr. XXIV. 98. Ζηνὶ δὲ ἐπιφρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον (κοιρόν;).

570. σφαγιαζομένῳ] Cf. Xen. Hell. IV. 2. 20. σφαγιασάμενοι τῇ Ἀγροτέρᾳ ὁσπερ νομίζεται τὴν χίμαιαραν. Ζάρ] Sic Pl. 555. ὁ Δάματερ. 872.

572. Cf. 574. καὶ νῇ Διὶ Ἔρως γε.

574. Cf. Aristophont. 11, 8. τὰς δὲ πτέρυγας δις εἶχε τῇ Νίκῃ φρορεῖν | ἔδοσαν (οἱ θεοί). Alex. 20, 1. λέγεται γὰρ λόγος — μὴ πέτεσθαι τὸν θεόν | τὸν Ἔρωτα, τὸν δὲ ἐρῶντας. Com. adesp. 172. ταχὺ γὰρ ἐπιτίσας | Ἔρως πτεροῦται, καὶ δὲ πτελπίσας ταχὺ | πτεροργοῦεν εἴωθεν. Callixenum Athen. V. 197 E. νῦν καὶ χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας.

575. τρήρων πελείῃ] Cf. Pac. 1067. κέπροι τρήρωνες.

576. Cf. Pl. 580. κάκεῖνος γὰρ (οἱ Ζεὺς) τὸν Πλοῦτον ἔχει. ΒΔ. ταύτην δὲ ἡμῖν ἀποπέμπει. πτερούετα κεραννόν] Cf. 1714.

577. τὸ μηδέν] Cf. Vesp. 674. τραγαλίζοντα τὸ μηδέν. Eur. Her. 167. γέροντος εἶνεκα | τύμβου τὸ μηδέν ὄντος. El. 369. τὸ μηδέν ὄντα. Tro. 412. οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδέν ἦν ἄρα. 609. τὰ — τὸ μηδέν ὄντα. Cycl. 355. τὸ μηδέν ὄντος. Eur. Fr. 332, 7. τοὺς δ' ἐκ μέγιστον δλβίας τυραννίδος | τὸ μηδέν ὄντας. Fr. 536, 2. τὸ μηδέν εἰς οὐδέν δέπει. Fr. 326, 3. οἱ δ' οὐδέν ἡσαν πρόσονθεν δλβιοι δὲ νῦν etc. Trag. adesp. 68. δὲ γάρ θανὼν | τὸ μηδέν ἔστι etc.

579. ἀνακάψαι] Cf. Herod. II. 93. ἀνακάπτοντο (deglutiunt, devourant).

583. ἐπὶ πείρᾳ] Cf. Menand. 118, 2. ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἥμέρας.

584. Schol. μισθοῦ aut ἐπὶ μισθῷ Headlam.

588. τὰς οἰνάνθας] Cf. Eur. Phoen. 238. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ιεῖσα βότρυνν.

589. διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν] Cf. Soph. O. R. 1320. κούδέν γε θαῦμα — διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακό.

590. κνῖπες] A κνίζειν formatum. Hinc κνιπολόγος, Arist. H. A. VIII. 3. 9. Cf. θρίψ, ἵψ et ἵξ. ψῆνας] Cf. Herod. I. 193. δ ψήν τὴν βάλανον ἐσδύνων ψῆνας γάρ φορέουντο ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες (τῶν φονίων) κατάπερ οἱ δλυνθοί. Eq. 523. ψηνίζων.

593. τὰ μέταλλα] Cf. Thuc. VI. 91. 6. τὰς τοῦ Δαναοείν τῶν ἀργυροείνων μετάλλων προσόδους. “Errant qui tīs δρνις ούτος — Sophocleae fabulae initium fuisse arbitrantur. Potius δρνις delendum; ἀρχή corruptum, fortasse ex ἀθρει.” (Nauck. Trag. p. 273.). Qu. ἀνή· τīs ούτος —;

597. Cf. Aesch. Eum. 540. ποιητὰ γάρ ἐπέσται. Soph. El. 1467. ἐπεστι νέμεσις. Pind. P. 1, 82. μείων ἐπεται μῶμος.

598. Cf. Theocr. V. 58. δκτώ μὲν γαύλως — γάλακτος. V. 104. γαῦλος κυπαρίσσιος. Epich. Fr. 24. γαύλουσιν ἐν Φοινικησί. Herod. III. 136. 1. γαύλδων (sic libri omnes) μέγαν. 137. 5. VI. 17. VIII. 97. γαύλοντες τε Φοινικητον. Sed γαῦλον (sic) Hesych. et Etym.

600. Caesura neglecta ut in Nub. 987. Vesp. 568. Calliam com. 5. τί γάρ η τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεξος Ἰωνία; εἰφ' ὁ τι πράττει.

601. πλήν εἴ τις ἄρ' ὅρνις] Cf. Nub. 361. Vesp. 351. et ad Th. 532. Eur. Fr. 325, 2. Metag. 13. πλήν ἄρ' εἰ Σάκας (s. Bergk. et Mein.). Eur. Andr. 331. Xen. Hell. IV. 2. 21. οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλήν εἴ τις ἡ συμβολῆ. Xen. An. IV. 1. 14. οἱ δὲ ἐπειθόντο πλήν εἴ τις τι ἐκλεγεν. V. 3. 3. οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο πλήν ὑπό τε τῶν πολεμίων καὶ χιόνος καὶ εἵτις νόσῳ. Hell. IV. 3. 21. οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν πλήν εἴ τις ὑπὸ Τεγεατῶν. Schol. ad Nub. 64. πλήν εἰ μὴ ἄρα διὰ Κοισύραν.

603. οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσι] Cf. Nub. 603. φέρε γάρ ποῦ στιν (δίκη); | ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖσι.

605. Cf. 731. Vesp. 777. Eq. 1091. Pind. Ol. V. 55. ὑγίειντα δ' εἴ τις δλβον ἄρδει.

607. παιδάρι' ὅντ'] Cf. Nub. 878. et ad Vesp. 687. Plat. Resp. VI. 474 G. δεῖ μειράκια μὲν ὅντα καὶ παιδας μειρακιώδη παιδείαν — μεταχειρίζεσθαι. 467 D. πτεροῦν χοὴ παιδία ὅντα εὐθύς.

609. Cf. nescio cuius versum, εἰ μὲν ζῆς ἐλάφον ταναὸν χορόνον ἡὲ κορώνης. Hor. Od. III. 17. 13. ‘annosa cornix.’ IV. 14. 66. ‘cornices vetulae.’ λακέρους] Cf. Hesiod. Op. 747. μή τοι ἐφεξομένη κρώζῃ λακέρους κορώνη. Hesychius λακέρους per κράκτρα, μέγα κράζουσα explicat.

610. πολλῷ κρείττονς] Cf. Soph. Ant. 1347. πολλῷ — πρῶτον ὑπάρχει.

620. ταῖσιν κομάροις] Cf. 241. κομαροφάγα. Eupol. II. 426. πρίνον κομάρον τε πτόρθοντος ἀπαλούς.

628. ποθ' — ἔτ' ἀφείμην] Cf. Ach. 232. Pac. 1075. οὕποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν προτανείω. 1078. ἀρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει; τῆς σῆς γνώμης — ἀφείμην] Cf. Pac. 705. ὥστ' οὐδέποτ', ὃ δέσποιν, ἀφησόμεσθα σου. Soph. O. R. 1521. τέκνων δ' ἀφοῦ. ἀφείμην] Cf. Ran. 830. οὐκ ἀν μεθείμην τοῦ θρόνον. Eur. Fr. 885, 2. προσείμαν. Alex. 193, 3. προσεῖτ' ἀν — ἀποθανεῖν. Com. adesp. 479. προσείμην.

632. δμόφρονας λόγον] Cf. Theogn. 81. δμόφρονα θυμὸν ἔχοντες.

633. Cf. Lys. 169. Thuc. V. 18. ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῦσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. V. 47. 1. σπονδάς ἐποιήσαντο — ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς. 10. ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ — δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως.

635. τοῖχειν] Cf. Herod. II. 37. οὔτε τι τῶν οἰκητῶν τοίβοντι etc.

637. ἀνάκειται] Cf. Antiphont. p. 130, 4. ἀπαγτα γάρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὅντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. Thuc. VII. 71. πάντων ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς. Herod. III. 31. πάντα ἐς τούτους ἀνακέαται (l. ἀνακέεται). I. 97. Theocr. X. 33. χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀγενείμεδα τῷ Ἀφροδίτᾳ. Sic ἀνακεῖσθαι τινι Eur. Bacch. 934. οὐδὲν ἀνατιθέναι τινί τι Eur. El. 1296. Ion. 1384.

638 sq. Cf. Epigramma in Demosthenem apud Pseudo-Plut. Vit. X. Orat. εἰ μὲν ἵσην γνώμῃ δόμην, Δημόσθενες, εἰχει, | οὕποτ' ἀν Ελλήνων ἤσχεν ἀρις Μακεδών.

638. ννοτάζειν] Legitur Dionys. III. 549. Xenarch. III. 616. ὡς ὑπό τι ννοτάζειν γε καντὸς ἀρχομαι. Alex. 286, 2. κατανόστασον. Com. anon. IV. 669. δταν — ννοτάζοντά μ' ἡ λύπη λάβη. Vesp. 12. ννοτάκτης ὑπνος.

639. μελλονικῶν] Haec ad Niciae non modo in expeditione ad Pylum suscipienda sed etiam in altera ad Siciliam suscipienda cunctationem spectare suspicor. Cf. Eccl. 1153. μέλος τι μελλοδειπνικόν.

640. Cf. Plut. Nic. 3. τῇ φύσει ἀν ἀθαρσῆς καὶ δύσελτις. 6. δπον δ' αὐτὸς στρατεύοιτο τῆς ἀσφαλείας ἔχόμενος καὶ τὰ πλεῖστα κατορθῶν.

642. κάρφη] Cf. Herod. III. 111. Eur. Ion. 172. Aesch. Fr. 24. κάρφει παλαιῷ. φρύγανα] Cf. Pac. 1026. Herod. IV. 62. φρυγάνων φάκελοι. 69. ἐποπρήσαντες τὰ φρύγανα.
648. τὸ δεῖνα] Cf. Pac. 268. τὸ δεῖνα γὰρ, | ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος. Vesp. 524. Lys. 924. 926. 1168. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδονθ' ἡμῖν τοντον etc. Fr. 109.
- 651 sq. V. Aesop. Fab. I. Herod. II. 134. Αἴσωπος ὁ λογοποιός.
652. τὴν ἀλώπεχ'] De accusativo sic posito cf. Nub. 1356. τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη. Pl. 200.
653. φλαύρως] Cum damno ejus (sc. aquilae). Cf. Herod. VI. 94. φλαύρως πρήξας τῷ στόλῳ.
656. οὗτω μὲν εἰσίωμεν] Cf. 1503. Eq. 1131. οὗτω μὲν ἀνεῦ ποιοῖς, εἰ etc. Ξανθία καὶ Μαρόδωρε] Cf. Eccl. 867. Eq. 243.
657. τὰ στρώματα] Cf. Xen. Mem. III. 13. 6. καὶ ἀκόλουθος ἡκολούθει φέρων τὰ τε στρώματα καὶ τὰλλα σκεύη. Aeschin. II. 99. συνηκολούθοντον γ' αὐτῷ ἀνθρώποι δύο στρωματόθεσμα φέροντες. Plut. Caes. 49. Ἰμάρτι συνδῆσας τὸν στρωματόθεσμον.
659. ἀριστοσον] Cf. Eq. 537. ἀριστίζων. ἡδυμελῆ] Cf. Soph. Fr. 227, 2. τὰ τ' ἐν Ἑλλησι ξόαν' ἡδυμελῆ. Pind. Ol. X. 13. κόσμον — ἡδυμελῆ κελαδήσω.
664. νὼ θεασώμεσθα] Cf. Pl. 958. νὼ δ' εἰσίωμεν.
665. Cf. Nub. 269. ἔλθετε δῆτ', ὁ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν. Ach. 884. Eur. El. 1236. τί ποτ' ἐς φανερὰν δψιν βαλνονοι βροτοῖσιν; ἡ Πρόκνη] Cf. Hor. Epist. II. 3. 190. 'aut in aene Procne vertatur, Cadmus in anguem.'
667. ὁ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοῦργιθιον] Cf. Fr. 303. Eq. 1390. Menand. Fr. Inc. 480. ὁ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναι.
668. ὡς ἀπαλὸν, ὡς δὲ λευκὸν] Cf. Lys. 1061. κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά. Cratin. 163, 3. οἵμ' ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός. ἀρ' οἴσει τρία;
669. διαμηροῖζοιμ] Cf. 1254. Diog. L VII. 172. σὺ μέντοι τοὺς διαμηροῖσμοὺς ἔχε (οἴσθα aut λέγε?), μειράκιον. Simplex μηρίζειν valet εἰς τοὺς μηροὺς τύπτειν, ut γαστρίζειν εἰς τὴν γαστέρα, λαγονίζειν εἰς τὰς λαγόνας.
670. τὸν χρυσὸν —] Cf. Lycophronidem apud Athen. 564 B. παρθένων τῶν χρυσοφόρων. et ad Ach. 258.
671. Cf. Ran. 1421. τοῦτον ἀξεινοι μοι δοκῶ.
672. διβελίσκοι] Quasi αὐλίσκοι. Cf. Theogn. 241. αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις.
674. οὗτω φιλεῖν] Cf. 717. 1116. Pl. 321. βουλήσομαι — μασώμενος τὸ λοιπὸν οὗτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.
675. τύχαγαθῆ] Cf. Eccl. 131.
- 676—800. Parabasis omnes septem partes a Polluce (IV. 111.) commemoratas continens, quales sunt Eq. 448—610. et Vesp. 1009—1121. Cf. ad Eq. 498.

678. ξύννομε — ὕμνων] Sic Pl. 508. ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν.
Eubul. III. 242. τηγάνων — σύντροφα πειρακύλια. Sed Ach. 988.
ὦ Κύπριδι — ξύντροφε Διαλλαγή.

682. κρέκοντος' αὐλόν] Schol. κρέκειν· κυρίως τὴν κιθάραν
κρούειν. Hesych. κρέκει· κιθαρόζει. Cf. 772. συμμαγῆ βοήν — κρέ-
κοντες. Theocr. Epigr. V. 2. κῆργῶν παπτίδ' ἀειράμενος | ἀρξεῦμαί
τι κρέκειν. Anth. Pal. XVI. 231. 2. ἀδυβός τῷδε κρέκεις δόνακι
(de Pane).

683. καλλιβόαν] Cf. Soph. Tr. 640. δ καλλιβόας αὐλός. Confer
τηλεβόας, ὁξυβόας, ἡδυβόας, κοκκυβόας.

686. δλιγοδρανέες] Cf. Aesch. Prom. 547. οὐδ' ἐδέχθης δλιγο-
δρανίαν ἄκιντν. Ion. trag. 53. δλιγοδρανέων (partic.). Plut. Mor.
p. 658 C. τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφίεναι τὰς αὐγάς. p. 929 A.
αὐτῆς (τῆς σελήνης) — τὸ θεομόν ἀδρανὲς καὶ ἀμανδόν. Plat. com.
II. 697. αἱ ποιαὶ — ἀδρανέες. Verbo δλιγοδρανέω utitur Homerus.
Formatum ab a et δρᾶνος (i. e. δύναμις, Hesych.). Id. Δρανές· δρα-
σικόν. δθεν ἀδρανεῖς. πλάσματα πήλου] Cf. Aesch. Fr. 369. τοῦ
πηλοπλάστον σπέρματος θνητή γυνή. Prometheus 'auctor vulgi ficti-
lis' dicitur a Phaedro Fab. V. 14. 5. σκιοειδέα] Cf. Soph. Fr.
682. Soph. Fr. 12. ἀνθρωπός ἔστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον. Plat.
Phaed. 81 D. σκιοειδῆ (al. σκοτοειδῆ) φαντάσματα (al. φάσματα).

ἀμενηγά] Cf. Plat. Loer. 100 C. τῷ τὰς κινάσιας ἀμενηγοτέρας
γίγνεσθαι.

687. ταλαιοί] Cf. Pac. 236. ἵλιοι βροτοί βροτοί πολυτλή-
μονες. Eur. Fr. 196, 1. τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώδων βίος.
εἰκελόνειροι] Cf. Hom. Od. 11, 206. σκῆνη εἰκελον ἥ καὶ δνείρω |
ἴππατο. Eur. Fr. 25, 3. δνείρων δ' ἔρπομεν μιμήματα.

688. Cf. Nub. 575. Eq. 503. Vesp. 1015. Pher. II. 283.

692. Προδίκω κλάειν εἴπητε] Cf. Pl. 62. κλάειν ἔγωγε σοι λέγω.
et ad Vesp. 584. Plat. com. II. 673. ἐφθῆ κλάειν ἀγορεύω.

693. Cf. Schol. Nub. 627. χάος δὲ τόπος ἐν φ δ ἀήρ.

694. Cf. Herod. I. 215. 4. οιδήρω δὲ οὐδ' ἀργύρω χρέονται
οὐδέν. IV. 29. ἡμίονοι δὲ οὐδὲ δνοι οὐκ (del.?) ἀνέχονται. Thuc.
VIII. 99. καὶ αἱ Φοίνισσαι γῆς οὐδὲ δ Τισσαφέροντης τέως πον
(πω?) ἡκον. Pindar. P. X. 41. νόσοι δ' οὔτε (l. οὐδὲ) γῆρας οὐλό-
μενον κέκραται ἴερῷ γενεᾷ. Aesch. Ag. 532. Cho. 294. Soph. Phil.
771. Incert. ap. Plut. de Pyth. orac. 29. ἀσκός δ' οὐδέ τις ἀμ-
φορεὺς ἐλίνεται ἐν δόμοις. Sic 'more nor less to other paying'
Shakespeare Measure for measure III. 2.

695. ὑπηρέμιον] Cf. Fr. 186 K. Plat. com. 19. Sed Araros
com. III. 274. ἀνεμιάον φόν. Men. IV. 99. ἀνεμιάον ἐγένετο. Plat.
Theaeitet. 151 E. γόνιμον ἥ ἀνεμιάον τυγχάνει δν. 157 D. 161 A.
ἀνεμιάον τε καὶ φεῦδος. 210 B. ἀνεμιάα — καὶ οὐκ ἄξια τρυφῆς.
Arist. H. A. VI. 2. ζεφύρια δὲ καλεῖται τὰ ὑπηρέμια ὑπό τινων,

Στις ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν φαίνονται δεχόμεναι τὰ πνεύματα αἱ δρυνθεῖς. Plin. X. 58. ‘irrita (ova) ex quibus nihil gignitur.’

701. γένετ’] Cf. Eur. Fr. 472, 10. γενόμην (anap.).

703. ἐσμὲν Ἔρωτος] Cf. Ran. 531. ὡς δοῦλος ὅν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει. 582.

704. πολλοῖς δῆλον] Sc. τεκμηρίοις, multis argumentis. Cf. Ran. 1484. πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

705. ἀπομωμοκότας] Cf. Lys. 903. νῦν δ' ἀπομώμονα. Eodem sensu ἀναίνεσθαι Menand. 446. πρὸς τέρμασιν ὥρας] Cf. Men. IV. 264. ἐπὶ γῆρας ὁδῷ. Eur. Andr. 1082. γῆρας ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν.

706. διεμήρισαν] Cf. 669. 1254. Eubul. 130, 2.

712. Notatur Orestes ut Calliae adulator Eupol. 166.

714. Simile fere est illud Eupolidis 278. ἔπειθ' ὁ κονρεὺς τὰς μαχαιρίδας λαβὼν | ὑπὸ τῆς ὑπῆρνης κατακερεῖ τὴν εἰσφοράν (i. e. publicos reditus). πόκον ἡρινόν] Cf. Photium, ἡρινοῦ πόκον: ἐπὶ (l. ἐπει) ἔσος οἱ φόροι ἐφέροντο.

715. ληδάριον] Cf. 915. Menand. 1028. λήδιον.

719. πάνθ' δοσαπερ] Cf. Anaxil. 22, 31. οὐδὲ ἔν | ἐσθ' ἔταιρας δσα περ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον. Nicol. 1, 42. πάντα γὰρ πρόσεστί μοι | δοσαπερ ἔχειν — δεῖ.

720. φῆμη] I. q. κληδῶν (Herod. V. 72.). Cf. O. R. 86. 475. 723. φῆμαι μαντικαῖ. Tr. 1150. Eur. Hipp. 1056. Hom. Od. 2, 35. 20, 100. Φῆμαι erant omnia quae a vocibus hominum capiuntur. Cic. de Div. I. 45. 102. πταρμόν] Cf. Men. 534, 9. λυπούμεθ', ἀν πτάρη τις. Hom. Od. 12, 545. νίδις ἐπέπταρε πᾶσιν ἐπεσσιν. Hymn. III. 297. Herod. VI. 107. ταῦτα διέποντι ἐπῆλθε πταρεῖν. Theocr. XVIII. 16. ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι | ἐς Σπάρταν. δρυν] Cf. Pl. 63. δέχον τὸν ἄνδρα καὶ τὸν δον τοῦ θεοῦ.

721. ἔνυμβολον] A ἔνυμβολος. Hesychius ἔνυμβόλους τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς interpretatur. Cf. Soph. Fr. 161. ἔνυμβόλους. Xen. Mem. I. 1. 3. δοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φῆμας καὶ συμβόλους καὶ θνοίας. Apol. Socr. 13. οἰωνούς τε καὶ φῆμας καὶ συμβόλους. Hesych. σύμβολος οἰωνός. Id. σύμβολα· σημεῖα.

722. μαντεῖος Ἀπόλλων] Cf. Eur. Or. 1666. ὁ Λοξία μαντεῖε, etc.

728. Cf. Lys. 528. ἀντισιωπᾶν ὠσπερ χῆμεῖς.

733. χοροὺς, θαλίας] Cf. Nub. 308. Pac. 780. Eur. Med. 192. ἐπὶ μὲν θαλίας ἐπὶ τ' εἴλαπληνας. Hesiod. Scut. 284. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροί τε | ἀγλαῖαι τ' εἴλην.

744 sq. Cf. 210 sq.

745. ὠσπερ χῶ Ζεύς] Cf. Hom. Il. 1, 87. Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφένεις. Aesch. Suppl. 829. βοὸν ἀμφαίνω.

748. ἐνθεν] Cf. Ran. 826. Lys. 625. ὠσπερεὶ μέλιττα] Cf. Cephisod. II. 884. ὠσπερεὶ θεράπαινα. μέλιττα] Cf. Vesp. 220.

750 sq. Cf. Vesp. 462. Parodia loci alicujus Phrynichei: quid tamen mutaverit Comicus non liquet. Cf. 1066. δένδρεσι τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται. Phrynichi tragici supersunt nonnisi fragmenta 22.

754. διαπλέκειν ζῶν ἥδεως] Cf. Alcman. Fr. (p. 2, 4.) δστις εὐφρων ἀμέραν διαπλέκει. Euphron. 5. ὁ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χούνον τοῦ ζῆν βραχὺν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἔξει; Herod. V. 92. διαπλέξαντος τὸν βίον εὐ. IV. 205. οὐκ εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε (διέπλεξε?).

759. πλῆκτρον] Cf. 1365.

766. Πεισίον] Pisias ut perquam nequam notabatur. V. schol. Cratin. 174. 233. 261. Pher. 6. φέρ' Ἰδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἔγένετο; | B. ὁ Πεισίον Μέλης. A. μετὰ δὲ Μέλητα τίς; | B. ἔχ' ἀτρέμ', ἔγῳδα, Χαῖτος (858). Arist. Fr. 174. 233.

767. Cf. Anaxand. 38. Ἀρεως παιδὸν. Com. adesp. 672. τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον. Eupol. 99. οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεννᾶν τέκνα, | ὅρεις δ' ὀμοίους τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρὶ.

768. Cf. Apollod. IV. 454. οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἔστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖν | πράττοντος πάντα. Eur. Andr. 176. ἔστιν ἐκπερδικίσα] Qu. ἔστι διαπερδικίσα. Cf. Com. anon. IV. 634.

772. βοὴν δμοῦ — κρέκοντες] Cf. Telest. Fr. 5, 4 B. τοὶ δ' — κρέκον Λύδιον ὕμνον. Anth. P. V. 139. 2. ἀδὲν κρέκεις τι μέλος. IX. 488. 1. εὐφόρμυγγα κρέκων — ἀοιδάν. XVI. 231. 2. ἀδυρόα τῷδε κρέκεις δόνακ (de Pane). VII. 192. 4. ἀδὲν κρέκονσα μέλος. 195. 3. κρέκει μοί τι ποθεινόν. 196. 6. Πανὶ κρέκων κέλαδον. 213. 3. ἔκρεκες μολπάν. Aesch. Ch. 823. δμοῦ κρεκτὸν γοητῶν νόμον μεθήσομεν. ἵαχον A. V. ἵαχον cet. Qu. ἔκλαγξαν αὐτ ἔμελψαν. Cf. Nicomach. trag. 1. μέλπονσιν ἀηδόνειον κλαγγήν.

774. Cf. Theocr. VII. 102. Ἐβρον πάρ ποταμόν.

778. κύματά τ'] Lege κύματα δ'. νήνεμος αἴθρη] Vox raga in poetis Atticis. Cf. Hom. Il. 17, 646. Od. 6, 44. ἀλλὰ μάλιστα αἴθρη | πέπιπαται ἀνέφελος. Herod. VII. 188. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης. Th. 43. 56. Hinc αἴθριος ετ αἰθριάζειν. Corrigendum, ni fallor, αἴθρη.

782. Ὄλυμπιάδες — Χάριτες] Cf. Fr. 325. Χάριτας βοὰν ἔς χορὸν Ὄλυμπίας.

783. μέλος — ἐπωλόλνξαν] Cf. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἄξιον πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.

785. φύσαι πτερά] Cf. Alex. 107, 6. μὴ φύσας πτερά. Verbum πτεροφνεῖν legitur Lucian. Icar. 10.

786. ὑπόπτερος] Cf. 797. Th. 1100. Soph. Phil. 288. ὑποπτέροντος — πελείας. Eubul. III. 226. γράμψας Ἐρωθ' ὑπόπτερον. Aesch. Cho. 603. δστις ὑπόπτερος φροντίσιν. Eur. Fr. 424, 4. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος. Herod. III. 107. δφιες ὑπόπτεροι. 109.

787. χοροῖσι — τραγῳδῶν] Cf. Pac. 807.

790. Cf. Pollux V. 91. δθεν καὶ χεσᾶς Πατροκλείδης.

795. πτερυγίσας] Cf. 1466. Eq. 522. Pl. 575.

798. Nomen Διιρέφης (*Διειρέφης*) occurrit Thuc. VII. 29. 1. Notatur Diitrephe in scholiis ut δρπαξ, πονηρὸς, πολυπράγμων, ξένος, μανόμενος, et νεόπλουντος (Suid.). πυτιναῖα] Α πυτίνη (Fr. 672.). Cratini fabulae titulus fuit Πυτίνη.

799. Cf. Eq. 158. ὁ νῦν μὲν οὐδεὶς αὖδιον δ' ὑπέρμεγας. 704. ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον. 1321. τὸν Δῆμον — καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα. Com. adesp. 115, 4. ἐκ πλούσιον | πτωχὸν γενέσθαι. Eur. Fr. 152, 1. δ μὲν ὅλβιος ἦν, τὸν δ' ἀπέκρουψεν | θεός ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν. Moschion. trag. 10, 2. λιτός ἐκ τυραννικῶν θρόνων. Theocr. XXII. 112. ἐκ μεγάλον δὲ | αἷψ' ὀλίγος γένεται ἀνδρός. Dem. Or. Phil. III. § 21. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ — ηὔξηται. οὐδενὸς] Cf. Eur. Andr. 700. φρονοῦσι δήμον μετεῖζον ὅντες οὐδένες. Suppl. 425. οὐδὲν ὅν τὸ πότιν. Schol. γραφέντα (?).

800. μεγάλα πράπτει] Cf. Eccl. 104. πρότερον ἦν οὗτος γυνή· | νῦν δ', δρᾶς, πράπτει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει. Pl. 633. Eur. Iph. A. 346. πράσσοντα μεγάλα.

801. ἔσεσθον ἐπιπερωμένω] Sic Ran. 1113. ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι.

803. ὀκυπτέροις] Cf. Stratt. 27, 2. οὓς (ταῦς) βόσκειν' ὑμεῖς ἔνεκα τῶν ὀκυπτέρων.

804. Cf. Vesp. 1308. εἴτ' αὐτὸν, ὡς εἶδ', ἥκασεν Λνοίστρατος, | ἔοικας, ὡς πρεσβῦτα, νεοπλούντῳ τρυγὶ | κλητῆρί τ' εἰς ἀχνρυμὸν ἀποδεδρακότι. | δ' ἀναπραγῶν ἀντίκαστρον αὐτὸν πάροντι | τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι etc. Stratt. 34. οἰσθ' φ προσέοικεν, ω Κλέων, τὸ βρέγμα σου; | ἐγὼδα, δίνω περὶ κάτω τετραμμένω.

805. Cf. Ran. 404. ἐπ' εὐτέλειᾳ. Herod. II. 92. πρὸς εὐτέλειαν. Thuc. VIII. 86. 5. εἰ δὲ ἐς εὐτέλειαν ξυντέμηται. Antiph. 20, 2. εἰς εὐτέλειαν. 226, 2. μᾶζα — πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις. Herod. II. 92. 3. πρὸς εὐτελῆτην τῶν σιτίων τάδε σοι ἄλλα ἐξεύρηται. Suidas, τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἡσκημένων. Sic παίειν ἐς τάχος Ach. 686.

806. σὺ δὲ κοινίχω γε οιάριον ἀποτετιλμένω] Cf. Th. 838. οιάριον ἀποκεκαρμένην. Lys. 151. δέλτα παρατετιλμέναι. Eccl. 724. καπωνάκην τὸν χοϊδὸν ἀποτετιλμένας. et ad Ach. 849. Anaxil. 22, 20. ἡ Θεαρὼ δ' οὐχὶ Σείρην ἐστίν ἀποτετιλμένη; Mnesim. 9, 3. καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς. Nicostr. 32, 2. μειράκιον — ὑποκαρφιόκαρτον. Anacreont. ap. Athen. p. 533. κόμην πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος.

807. ἥκασμεσθα] Pro voce media habet Kock. Com. I. 31. Cf. Eq. 1076. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἥκασεν, | διτὴ etc. Vesp. 1308 — 1311.

808. Cf. Macar. III. 85. ἐν τοῖς ἔμαντοῦ δικτύοις ἀλώσομαι. Ad hoc Aeschyli dictum multi resperexerunt. Athen. XI. 494 B. Aristid. vol. II. p. 17. Dionys. Hal. vol. VI. p. 971. Galen. vol. V.

p. 395. Philo Jud. vol. II. p. 501. Eust. ad Il. p. 632, 35. Suidas v. πάγας aliquie apud Nauck. ad Aesch. Fr. 135. Similiter fere Aristarchus trag. Fr. 4. τάδ' οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

810. εἴται τοῖς θεοῖς | θῦσαι μετὰ τοῦτο] Cf. Ran. 1026. Sosip. com. 16. ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν, ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν. Philem. 89.

811. συνδοκεῖ] Cf. 1630. Lys. 167. et Platonem passim.

814 sq. Similis jocus est Cratini 110. Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν οπαριτίνην (ita enim recte corrigit Mein.).

815. Cf. Vesp. 1159. ἐγώ γάρ ἀν τιλάτην ὑποδήσασθαι ποτε | — δυσμενῆ καττύματα; Nub. 1366. ἐγώ γάρ Αἰσχύλον νομίζω ποῶτον ἐν ποιηταῖς —; Soph. Aj. 1130. ἐγώ γάρ ἀν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; θείμην] Sub. δνομα. Eadem ellipsis est Nub. 65.

816. Cf. Polluc. X. 35. τῶν γάρ ἀδοξοτέρων ἡ χαμεύνη καὶ τὸ χαμεύνιον. Per ταπεινὸν κλινίδιον explicant alii. Cf. Eur. Rhes. 852. τίς δ' ἀν χαμεύνας — ‘Ρήσον μολὼν ἐξηῆρεν, —; Fr. 677, 1. σχεδὸν χαμεύνη σύμμετρος Κορινθίας | παιδός. Soph. Fr. 184 b. Theocr. XIII. 33. πολλὸν δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν. Com. incert. apud Aelian. V. H. IX. 24. σχολῇ γ' ἀν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη | ή σιβάδος.

819. χαῦνον] νοῦς χαῦνος est Solon. 10, 8. πραπὶς Pind. P. II. 112. κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος. Nem. VIII. 78. χαῦνα φράσασθαι. Solon. 31. Plat. Polit. 282 E. Arist. Eth. IV. 3. 6.

823. Cf. Men. IV. 156. τὰ Ταντάλου τάλατά' ἔκεινα λεγόμενα.

824. λῶστε] Legitur in comoedia etiam Telecl. II. 364. v. 4.

826. λιπαρὸν τὸ χοῦμα τῆς πόλεως] Cf. Lys. 83. καλὸν τὸ χοῦμ' ἔχεις τῶν τιτθίων. 1085. ἀσκητικὸν τὸ χοῦμα τοῦ νοσήματος. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χοῦμα τάνδρος

827. πολιοῦχος] Cf. Nub. 602. πολιοῦχος Ἀθάνα. Eq. 581. ὁ πολιοῦχε Παλλάς. Th. 1140.

829. Versus tragicoloris. Cf. Soph. Fr. 618 N. οὐ γάρ ποτ' ἀν γένοιτ' ἀν ἀσφαλῆς πόλις, | ἐν ἦ etc. Eur. Suppl. 447.

832. Pars arcis erat τὸ Πελασγικὸν in inferiori ejus parte sita. V. Herod. V. 63. VI. 137. Thuc. II. 17. Strab. IX. 401. Cleidem. Siebelis p. 44. Suid. v. Ἀπεδα. Hesych. II. 954. ubi τειχίον dicitur. V. schol. et Aristot. Resp. Athen. 19. κατακλείσας τὸν Ἰππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελασγικὸν (sic) τεῖχος.

835. Cf. 1556. Plat. com. 104. Ἄρεος (l. Ἀρεως) νεοττός.

836. Cf. Aesch. Fr. 305, 3. θρασὸν περιαῖτον δρόντιν ἐν παντευχίᾳ.

839. Cf. Soph. Fr. 432. καὶ πρῶτον ὅρχον πηλὸν δργάζειν χεροῖν. Ibid. θέλοιμι πηλὸν δργάσαι. Incert. ap. Athen. X. 445 E. κωιδῆς ἀφλοίον χυλὸν δργάσας πίε. Thuc. I. 93. ἐντὸς δὲ οὕτε χάλιξ οὕτε πηλὸς ἥν. Plut. Cimon. 13. etc. Lucian. Trag. 225. ἐστρωμένη χάλιξιν δόδος. Cf. v. κάχληξ.

841. φιλακάς κατάστησαι] *Excubias dispone.* Cf. Herod. II. 30. φυλακαὶ κατέστασαν. III. 89. καταστήσας τὰς ἀρχάς. Thuc. II. 24. φυλακᾶς κατεστήσαντο. V. 3. φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης.

842. κωδωνοφορῶν] Cf. Harpocr. p. 96, 13. Aesch. Ag. 445.

843. κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν —] De structura cf. 131.

Vesp. 452. Nub. 935. Eq. 75. Phryn. Fr. 32. ὁ καδίσκος δέ σοι | δ μὲν ἀπολύων οὗτος, δ δ' ἀπολλήν δόλ. Aesch. Cho. 1020. μόχθος δ' δ μὲν αὐτίχ', δ δ' ἥξει. Ag. 445. Nisi κήρυκε corrigendum.

851. δρυορροθῶ] Cf. Soph. Ant. 536. Eur. Or. 429. Quid Sophocles dixerit non constat.

852. συμπαρανέσας ἔχω —] Cf. Ran. 687. χρηστὰ τῇ πόλει | ξυμπαρανέντι καὶ διδάσκειν. Soph. Fr. 14.

853. προσόδια μεγάλα] Cf. Pac. 396. προσόδοις — μεγάλαις.

857. Cf. Eur. El. 879. ίτω ξύρανλος βοὰ χαρᾶ. Ex Peleo Sophoclis. Cf. schol. ad 851.

858. Χαῖρις] De Chaeride et Melete (766) v. schol.

861. ἐμπεφορβειωμένον] Cf. ad Vesp. 582. Soph. Fr. 733. φυσᾶ γάρ οὐ σιμιχροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι, | ἀλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβειᾶς ἄταρ. Xen. Eq. 5, 1. Plut. Mor. 456 B. φορβειᾶς τινι καὶ περιστόμιοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ δαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε.

862. Cf. 315. σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὡς χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἔξεγείρειν. Lys. 381. σὸν ἔργον, ὠχελῶε. Nub. 1494.

866. Cf. Men. 292, 3. θεοῖς Ὄλυμπίοις εὐχώμεθα | Ὄλυμπίαιοι (l. Ὄλυμπίαις τε) πᾶσι πάσαις. Demosth. alicubi, [τοῖς] θεοῖς εὐχόμαι πᾶσι καὶ πάσαις.

870. δρυνγομήτρα] Avis quaedam. Cf. Cratin. 246. Ἰδακηοία δρυνγομήτρα.

873. Metagenes ap. schol. (1.) τίς ἡ (τί σοι bene Kock) Κολαινὶς Ἀρτεμις; | ιερεὺς γάρ ἀν τετύχηκα τῆς Κολαινίδος. De Colaenide Diana v. Paus. I. 31. 5. Schol. μόνω (μόνωπα Cobet).

874. Schol. καὶ (ώς?).

875. Connecte μεγάλῃ cum μητρὶ. Cf. ad Ach. 1105.

877. Cleocritus idem videtur esse atque ille qui ut mystarum praeco memoratur Xen. Hell. II. 4. 20. Ejusdem nominis archon fuit Ol. 91, 4. Ingentis corporis fuisse videtur. Cf. Ran. 1437. εἰ τις περοώσας Κλεόκουτον Κινησίᾳ.

878. Cf. Men. 292, 3. θεοῖς — εὐχώμεθα — διδόναι σωτηρίαν, | ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά.

879. Cf. Pher. 34. Ἀθηναῖας αἴταις τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις.

881. ἥρωσι —] Cf. inscript. 2447. ap. Rangabé, καὶ ἥρωας καὶ ἥρωέσσας — καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας (δύμνω).

885. ταῦνι] Cf. Com. anon. IV. 678. ταῦνας.

886. καταράκτη] Cf. Herod. V. 16. θύρην καταπακτήν (καταράκτην?).

987. Cf. Soph. Aj. 115. φείδον μηδὲν ὄντερ ἐννοεῖς.

891. ἀλιαέτονς] Cf. Eur. Fr. 636, 3. ξα ξα· | δρῶ γ' ἐπ' ἀκταῖς νομάδα κυματοφθόρον | ἀλιαέτον.

893. τὰ στέμματα] Cf. Herod. VII. 197. θύεται — στέμμασι πᾶς πυκασθείς. Theophr. Char. 10. μήτε οὐλάς μήτε στέμματα μήτε θυλήματα (1040).

898. καλεῖν] Invitare. Cf. Fr. 559. Pherecr. com. II. 335. ἡμῶν δ' ἦν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον etc.

899. ἔνα τινὰ μόνον] Cf. Eq. 140. πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; Alex. 239, 2. ἔκει γὰρ ἂν τις ἔνα τιν' ἐπὶ δεῖπνον καλῇ (ita enim lego), | πάρεισιν δκτωκαίδεκ' ἄλλοι. Plat. Pol. VIII. 565 C. οὐκοῦν ἔνα τινὰ δεὶλος δῆμος εἴωθε — προστασθαι ἔντοῦ. Theaet. 203 C. μίαν τινὰ ἰδέαν. Phaedr. 263 C. ἐν τι τῶν δητῶν. Lucian. Fug. 21. ἀδύνατον — κάνεν ἔνα τινὰ προσαγαγέσθαι αντῶν. et ad Ran. 911.

908. μελιγλώσσων ἐπέων] Cf. Pind. Isth. V. 9. μελιφθόγγοις δοιδαῖς.

909. Μουσάων θεράπων] Cf. Theogn. 769. χορὸς Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον etc. Theocr. XVII. 115. Μουσάων δ' ὑποφῆται δείδοντι Πτολεμαῖον.

911. Cf. Nub. 1249. 860. Pl. 79. 1148. Amph. 36. Dem. de Cor. 122. ἐπειτα τοιαῦτα ποιῶν λέγεις δὲ —;

912. οἱ διδάσκαλοι] Dithyramborum, ut comicorum et tragicorum, διδάσκαλοι erant teste Harpoer. s. v. διδάσκαλος.

917. Cf. 963. 1023. Alibi singularis est ἡ Νεφελοκοκκυγία, 819. 821. 904. 1565. Sic ἡ Κραναὰ Ach. 75. Lys. 480., sed αἱ Κραναὰ (sc. Ἀθῆναι) Av. 122.

921. πάλαι πάλαι δὴ —] Cf. Eur. Fr. 583. πάλαι πάλαι δὴ σ' ἔξερωτῆσαι θέλων | σχολή μ' ἀπεῖχε. Rhes. 396. πάλαι πάλαι χοῦν τῆθε συγκάμνειν χθονί. Med. 1116. φίλαι φίλαι (l. πάλαι πάλαι) δὴ προσμένουσα τὴν τύχην | καραδοκῶ. Soph. O. C. 1628. τήνδ' — πόλιν] Ut in sermone ornatori. Sic Eq. 568. τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.

922. θύω τὴν δεκάτην] Cf. Dem. p. 1016. ult. δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιασαι.

926. ἀμαρνγά] Cf. Theocr. XXIII. 7. ἀμάρνγμα χείλεος.

930. Cf. Pind. P. IX. 56. δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων. Theocr. XXV. 3. πρόφρων μυθήσομαι δοσ' ἔρεείνεις.

933. σπολάδα] Cf. Soph. Fr. 16. σπολὰς Λίβνοσσα, παρδαλη-φόρον δέρος.

941. Hic Strato alius est atque mollis ille qui memoratur Ach. 118 sq. Eq. 1374. etc.

943. ἔσθος] Cf. Lys. 1096.

946. χιτωνίσκον] Cf. 956. Antiph. III. 17. Apollod. IV. 453. Plat. Legg. XII. 954 B. Dem. p. 403, 3. 583, 21. 949, 3. Aeschin. p. 18, 30. Lys. p. 117, 6. Theophr. Char. 19. χιτώνισκον παχὺν — ἀναβαλόμενος. Χιτωνίσκος vestimentum virile, erat, ut χιτώνιον muliebre. V. Poll. VII. 54. Alia forma χιτωνάριον est Men. IV. 287.

960 sq. Cf. Plat. Resp. II. 364 C. ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις ἐπὶ πλονούσιν θύρας ἰόντες. Soph. O. R. 387 sq. Ant. 1055 sq.

961. φαύλως φέρε] Cf. Fr. 739. φαύλως φέρει τὸν τὸ κακόν. Eur. Iph. A. 850. ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε. 897. Contra βαρέως φέρειν τι Th. 385. Eccl. 174.

962. χρησμὸς ἄντικρους λέγων] Cf. Eq. 128. δὲ χρησμὸς ἄντικρους λέγει | ὡς etc. Th. 442.

966. οὐδὲν οἰόν ἔστ' —] Cf. Lys. 135.

970. Cf. Eq. 1085. ἐς τὴν χεῖρ' δρυθῶς ἥντιξατο τὴν Διοπείθους. Pac. 47. ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται.

974. ἔνεστι] Cf. 976. Eq. 122. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν “Ἐτέοντας ἔγχεον”;

979. Cf. Alex. III. 420. οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν' (οὐ χελιδόν'), οὐ τρυγόν', οὐ τέττιγα. Herod. VIII. 98. τοὺς οὐτε (οὐτι Schaefer. leg. οὐ) νιφεῖς, οὐκ δύμφος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἔέργει μὴ οὐ κατανύσαι etc. οὐ λάϊος] Qu. οὐκ δέτος

982. ἔξεγραψάμην] Cf. ad Soph. Trach. 1167.

984. σπλαγχνεύειν] Cf. συσπλαγχνεύειν Pac. 1115.

988. Cf. Amips. 10. Διοπείθει τῷ παραμανομένῳ. Schol. αὐτοῖς δίδοσθαι δεῖν (αὐτὸ δίδοσα' ἄδειν Dобр.).

991. Cf. 1260. Ach. 828.

992. Μέτιων] Sc. δὲ Λευκονοιεὺς (tribus Leontidis), philosophus celeberrimus. De eo cf. Phryn. 21.

993. ἰδέα βούλευματος] Cf. Ran. 382. ὑμνων ἰδέαν.

994. τίς ἡπίνοια — ;] Cf. Pac. 127. τίς δ' ἡπίνοια σου 'στιν — ;

997. Sehol. καθεῖται (f. καθεῖτο).

999. ἔνεόττευσεν γένος ἡμέτερον] Cf. Nub. 999. μηησικαῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἡς ἔνεοττοτροφήθης.

1000 sq. Cf. Nub. 98 sq.

1001. πνιγέα] Cf. Nub. 96. Fr. 137.

1002. κανόν'] Cf. 999. 1004. Ran. 799. 956. Eur. Hec. 603. οἴδεν τό γ' αἰσχρὸν κανόνι τοῦ καλοῦ μετρῶν. Tro. 6. λαΐνονς πύργους πέριξ | δροῦσιν ἔθεμεν κανόσιν. Plat. Phil. 56 B. κανόνι γάρ — χρῆται καὶ διαβήτῃ καὶ στάθμη.

1007. Schol. λείπει τὸ ἵνα (ἴν' ἢ ἵνα δ') ὕσπερ διστέρες Headlam.

1009. Cf. Ach. 688. ἀνδρα Τιθωνόν. Nub. 180. Eupol. II. 557. ἄνθρωπος ἀποφράς. 570. ὀλεθρος ἄνθρωπος. Phryn. II. 601. ἄνθρωπος ὑδατοπότας. Com. anon. IV. 663. Αἴτην ἄνθρωπος. 666. ὀνύγαστρος ἄνθρωπος. Cratin. II. 190. ἄνθρωπος λυπησίλογος. Diogenian. III. 39. ἄνθρωπος Εὔρωπος.

1011. ὑπαποκίνει] Cf. Th. 924. ὑποποκυνητέον. Eccl. 284. ὑπαποτρέχειν. Thuc. III. 111. V. 9. ὑπαπιέναι.

1013. ξενηλατοῦνται] Cf. ἀνθρηλατεῖν, βοηλατεῖν, δηνηλατεῖν, ἐπηηλατεῖν, ἀγηλατεῖν, λεηλατεῖν, διφρηλατεῖν, χινηλατεῖν, ἵχρηλατεῖν, δημηλατεῖν.

1014. πληγαὶ συχναὶ —] Cf. Xenarch. 7, 11. ἡσαν δὲ πληγαί.

1018. ἐπίκεινται] Cf. Eq. 252. Vesp. 1285. ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπίκειμενος. αὗταί] Cf. 1688. ἐξ καιρὸν κατεκόπησαν οὗτοι. Eq. 490. 493. Nub. 1146. Ran. 160. Th. 1203.

1020. οὐκ ἀναμετρήσει σαντὸν —;] Cf. Nub. 1297. οὐκ ἀποδιώξει σαντὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας; 203. γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

1021. πρόξενοι] Cf. Eur. Andr. 1080. Ion. 553. 1039. Valck. ad Ammon. p. 153.

1022. ἐπίσκοπος ἥκον] De hac caesura cf. 1363. Eccl. 1027. ἄλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Av. 1226. εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρξομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί. Lys. 731. 746. Th. 219. τῷ κνάμῳ λαχῶν] Cf. Herodot. VI. 109. δ τῷ κνάμῳ λαχῶν Ἀθηναίων πολεμαρχέειν.

1024. Cf. Cephisodor. 8. κρεάδιν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον. βιβλίον Τελέον] Cf. Phot. Bibl. 192. p. 151. τὸ βιβλίον Τέλλιδος.

1025. Lege Τελέον τι. ΠΕ. βούλει δῆτα —; Cf. Eq. 439. τι δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβών σιωπᾶν; τὸν μισθόν] Comitialem. Cf. 1028.

1030. Cf. Lys. 83. μέλλουσι περὶ μου τήμερον | ἐκκλησιάζειν.

1032. Cf. 1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; Long. Past. III. 5. ἀποσοβεῖν (i. e. ἀποτρέχειν) ἐγκεκυφότα. Men. IV. 315. ἀποσοβᾶμεν.

1033. οὐ δεινά;] Cf. Ach. 770.

1034. ποὺν καὶ τεθύσθαι] Cf. Ran. 1185. ποὺν καὶ γεγονέναι.

1040. Singulas tribus Dionysi διθυραμβοποιὸν alere consuetudinem fuisse monet schol. h. l. Cf. Amph. III. 306. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις | εἰς τὸν δχλον αὐτὸ (τὸ καινὸν ἔξενοημα); A. διότι φυλὴν περιμένω | σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν'. οἴδα γάρ | διτι ταῦτα πράγματα ἀνατριανώσει (ταῦτα πάντα συντριανώσει?) κρότος.

1041. Cf. Eq. 1383. ἀναγκάσω κυνηγεῖτεν — τούτους — πανσαμένους ψηφισμάτων. Lys. 704.

1045. Cf. 1468. Eur. Med. 399. πικρὸνς δ' ἐγώ σφι καὶ λιγνρὸνς γάμους, | πικρὸν δὲ κῆδος.

1046. καλοῦμαι — ὕβρεως] Cf. Vesp. 1417. προσκαλοῦμαι σ' ὕβρεως.

1052. γράψω σε.—] Cf. Antiph. 277, 2. στρεβλοῦν γράψουσι τοῦτον ὡς κατάσκοπον.

1054. μέμνησ'] I. e. μέμνησαι. Cf. ad Vesp. 354. Philem. 74, 1. χαλκοῦς δφεύλειν πέντε μοι μέμνησ'; τῆς στήλης κατετίλας] Cf. 1117. Ran. 366. ἡ κατατιλὰ τῶν Ἐκατείων. Eccl. 331.

1057. ἀπίωμεν ἡμεῖς — θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον] Cf. Pac. 1020.
1058. παντόπιτα] Cf. Aesch. Eum. 1045. Ζεὺς παντόπιτας. Soph. O. C. 1085 ὡς παντάρχα θεῶν παντόπιτα, —.
1060. Cf. Plat. Legg. X. 960. θεοὺς πειθεῖν θυσίαις καὶ εὐχαῖς.
1061. Cf. Hesiod. Scut. 393. ἥχέτα τέτιξ | δέξφε εφεζόμενος.
1062. εὐθαλεῖς] Producta penultima. Cf. v. έριθηλής, Hesiod. Theog. 30. δάφνης ἐριθηλέος δέσον.
1065. κάλυκος] Cf. Cratin. II. 72. ἀνεμωνῶν κάλυξι τ' ἡρινᾶς.
- Arist. Fr. 74. σταθερὰ — κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.
1066. δένδρεσι τ' ἐφεζόμενα] Cf. Hesiod. Op. 581. τέτιξ | δενδρέω ἐφεζόμενος. καρπὸν ἀποβόσκεται] Cf. 750.
1069. ἐρπετά] Cf. Theocr. XV. 118. πάντ' αὐτῷ πετεγνὰ καὶ ἐρπετὰ τῷδε πάρεντι. δάκητα] Zonaras p. 469. δάκητα περ φῆρία ιοβόλα ἐρπετὰ explicat.
1070. Cf. Aesch. Ag. 447. ἐν φονᾶς — πεσόντ'. Soph. Ant. 696. ἐν φονᾶς πεπτῶτ'. Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37.
1072. Cf. Sext. Empir. p. 172, 18. θεοὺς γὰρ οἱ μὲν πολλοὶ φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ οὐκ εἶναι, ὥσπερ οἱ περὶ Διαγόραυ τὸν Μήλιον καὶ Θεόδωρον καὶ Κριτίαν τὸν Ἀδηραῖον.
1078. Cf. Herod. III. 127. τίς μοι Ὁροίτεα ή ζώοντα (adde ἀν) ἀγάγοι ή ἀποκτείνει; Thuc. VIII. 5. η ζῶντα ἀξειν η ἀποκτεῖναι (l. ἀποκτενεῖν).
1079. συνείδων] Cf. Plat. com. 201. σχοίνους λαβὼν ἀνειρε (σύνειρε?) τὰ κρέα. Anglice, stringing. στίνους — κίχλας] Cf. Pac. 1149. Fr. 344. Ephipp. III. 325. Soph. Fr. 382. κάτω κρέμανται σπίζ' ὅπως ἐν ἔρκεσι. Fr. 344, 7. ὅψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις. καθ' ἐπτὰ —] Cf. Th. 811. κλέψασα — κατὰ πεντηκοντά τάλαντα. Vesp. 669. Eq. 649. Timocl. III. 604. τῶν ἀν' ὀπτῷ τούβολοῦ | θέρμοντις μαλάξας. Antiph. III. 75. τῆς πλείστης τούβολοῦ | μάζης. Append. prov. I. 93. δέκα τούβολοῦ: ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Antiph. 135. Timocl. 18.
1080. In ed. mea Add. pro "Antiph. III. 330." corr. "Antiph. III. 96."
1081. Cf. Ran. 620. ἐς τὰς δίνας δέξος ἐγχέων.
1083. Schol. γλωσσηματικὸν Headlam.
1090. ἀμπισχροῦνται] Cf. ὑπισχρεῖσθαι Vesp. 750.
1091. πινύονται] Caloris. Cf. Aristophont. 10, 6. πινύος ὄπομεναι — | τέτιξ. θερμὴ — ἀκτίς] Cf. Soph. Tr. 685. ἀκτῖνος — θερμῆς.
1093. ἀνθηρῶν λειμῶνων — ἐν κόλποις] Cf. Ran. 351. ἀνθηρῶν ἔλειον δάπεδον. 373. χώραι των — εἰς τὸν εὐανθέες κόλπους λειμῶνων. 448. λειμῶν — ἀνθεμύδης. 440. Plat. Axioch. 371. παντοῖο δὲ λειμῶνες ἀνθεσι ποικίλοις ἐσριζόμενοι. Aelian. N. A. VI. 19. καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν κλάδων ἐπὶ τὸν κλάδους μεταθέοντα

ἀδει, — τὰ δὲ ἐν τοῖς λειμῶσι κατάδει (λειμῶσιν αὖ ἄδει), οἵονεὶ πανηγυρίζοντα καὶ βίον ὡς ἀν εἴποις ἀνθρῷδὸν καὶ ἀβρὸν διαιτώμενα.

1095. Cf. Hesiod. Op. 582. ἡχέτα τέττιξ. Long. Past. III. 16. ἀκρίδας λάλους — τέττιγας ἡχοῦντας. Pac. 1159. Eust. p. 396, 1. τὸν μὲν μέγιστον τέττιγα ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, etc. Etym. M. 760, 47. (et 396, 1.) τὸν μέγιστον τέττιγα ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Πανασίαν, κερκώπην (Fr. 51, 2.) δὲ τὸ ἐλάχιστον τεττίγιον — τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτυρόν, ἵσως παρὰ τὸ τυτίζειν. Plin. N. H. XI. 92.

1096. Cf. Aesch. Sept. 427. μεσημβριοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἥλιον. Suppl. 746. ἐν μεσημβρίᾳς θάλπει.

1099. ἡρινά] Pro adverbio hic est, ut in Pac. 800. Cf. Eur. Fr. 316, 3. γῆ τὸ ἡρινὸν θάλλονσα.

1100. Χαρίτων ἡηπεύματα] Cf. Pac. 797. Χαρίτων δαμάρια καλλικόμων. Pind. N. IX. 27. ἔξαιρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.

1106. γλαῦκες] Cf. schol. Plut. Thes. 25. οὖποτ'] Cf. Eq. 1289. Multo frequentius est oūdēpōtē. ὑμᾶς — ἐπιλείφονσι] Cf. Vesp. 1445. κλητῆρες ἐπιλείφοντο τοὺς καλούμενοντος. Thuc. V. 103. ἐπειδὴν αὐτοὺς ἐπιλέπωσιν ἐλύθες. Isocr. p. 4 A. ἐπιλείπει με διορύνος. Herod. VII. 21. ὕδωρ μιν ἐπέλιπε. II. 25. 174.

1108. Cf. Fr. 211. φήμη 'στὸν ἐξ φροτὸν διπάντας ἐκλαπῆγαι.

1110. ἀετόν] Anglice the gable (of a house), especially the pediment (of a temple, fastigium). I. q. ἀετωμα. Cf. Eur. Fr. 764. ἰδού, πρὸς αἰθέρ' ἔξαμιλλησαι κόρας | γραπτούς (γλυπτούς?) τὸν ἐν ἔπεσσιν μέτρα | ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέδηκ'; Paus. III. 17. 4. ἢ δὲ πρὸς δυσμάς ἔχει τῶν στοῶν ἀετούς τε δύο τοὺς δρυιδας καὶ ἵσας ἐπ' αὐτοῖς Νίκας. Plin. N. H. N. XXXV. 43. 'primusque personas tegularum imbricibus imposuit (ἐπέδηκε) —.' 'Hinc et fastigia templorum orta.' Ergo ἀετὸς sive ἀετωμα ornamentum (ἀκρωτήριον) fuit tympani apici impositum, unde postea orta sunt fastigia templorum. Tacit. alicubi, 'sustinentes fastigium aquilae'?

1111. ἀρχίδιον] Ab ἀρχῇ, ut δικιδιον a δίκη.

1115. Cf. Eur. Fr. 997. γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη.

1116. χλανίδα λευκὴν] Cf. Fr. 494 Bl. χλανίδ' ἔχοην λευκὴν λαβεῖν.

1119. ἀπὸ τείχους] Sic ἐς Κεραμεικόν (Eq. 772.), ἐν ἀγορᾷ, ἐν πόλει, etc.

1121. Ἀλφείδην πνέων] Cf. Lys. 276. Δακωνικὸν πνέων.

1126. Προξενίδης δο Κομπασεύς] Quasi δο Κονθυλεύς. Sic Ἀχεραδούσιος pro Ἀχερόδούσιος Eccl. 362. Similiter Hermippus 42, 3. Διαγόρον τοῦ Τερψιθέας (i. e. τοῦ τερψιθέανομένου).

1127. Cf. Thuc. I. 93. 3. δύο γὰρ ἄμαξαι ἐναρτίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον.

1128. Cf. Plat. com. 210. κριὸν ἀσελγόκεφων, χαλκοῦν βοῦν, δούριον ἵππον (ita Kock.).

1131. Cf. Herod. IV. 191. λίμνη βάθος διόργυνος (διορόγυνος?).

1133 sq. Diversa opera quae hic et in seqq. memorantur sunt πηλὸν ἐμβάλλειν 1143—1146., πηλοφορεῖν 1142. πιλινθοποιεῖν 1139—1141. πιλινθοφορεῖν 1148.

1135. αὐτόχειρες] Cf. Lys. 269. Theopomp. 86. αὐτόχειρα.

1138. ἐπύκιζον] Α τύκος. Herod. VII. 89. εἰχον δόρατα ναύμαχα καὶ τύκους μεγάλους. κρέκες] Cf. Herod. II. 76. Ιβις μέγαθος δύον κρέξ. Fortasse cognata vox est nostra crake (corn-crake). Phot. κρέξ: ἀντὶ τοῦ ἀλαζών.

1140. ὕδωρ] Ad macerandum lutum.

1142. In voce ἔρωδιοι nonnulla videtur allusio fieri ad v. ἔρα (terra).

1147. Cf. Soph. O. R. 340. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἀν οὐκ ἀν δρυγίζοιτ' ἔπη | κλύων; Soph. Fr. 789. πᾶς ἀν οὐκ ἀν ἐν δίκῃ | θάνοιμ' ἀν; Versus ex tragœdia repetitus.

1149. ὑπαγωγέα] Inter οἰκοδόμους σκεύη memoratur ὑπαγωγέντος Poll. X. 147. Vox nusquam alibi, ni fallor, obvia. Simplex ἀγωγέντος (i. e. ίματς) legitur Soph. Fr. 801. et (deductor) Herod. II. 175. Cf. v. ἀμολγεῖν (Theocr. VIII. 87.).

1150. Cf. Hor. Serm. II. 3. 248. ‘equitare in arundine longa.’ ὁσπερ παιδία] Cf. Fr. 346. λέξεις ἄρα | ὁσπερ τὰ παιδί', 'Ἐξεχ', φίλ' ἦμε.

1151. πηλὸν] Lutum, limum (Virg. G. IV. 45.), quo parietes oblinuntur aut avium nidi construuntur. Anglice mortar. Cf. Plut. de Soll. anim. p. 966 D. de hirundinibus, καν πηλοῦ τινος ἔχεούλλον δεομένην αἴσθωται τὴν νεοπτιάν, λίμνης ἡ θαλάττης ἐν χρῷ παραπετόμεναι ψάνουσι τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς δύον νοτεραὶ μὴ βαρεῖαι γενέσθαι τῇ ὑγρότητι, συλλαβοῦσαι δὲ κονιορτὸν ἐπαλείφοντιν οὗτως καὶ συνδοῦσι τὰ χαλῶντα. Eaedem πηλὸν φυρᾶν dicuntur ibid. p. 983 B.

1154. τέκτονες σοφώτατοι] Cf. Cratet. II. 248. δ — χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφὸς etc. Criti. trag. 1, 34. χρόνον — τέκτονος σοφοῦ.

1157. πελεκάντων] Cf. Hom. Od. 5, 244. αὐτὰρ δ τάμνετο δοῦρα — πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ. Ararot. com. 5. ἡ σὴ θυγάτηρ, δτ' ἐκεῖνος αὐτὴν ἐπελέκα.

1158. ἀπαντ' ἐκεῖνα] Cf. Fr. 460. ἦν δὲ πάνθ' 'δκως' | ἐκεῖνα. Pher. II. 299. Iucian. Iuc. 42. πάρτα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων.

πεπύλωται] θυρῶσαι (janua munire) legitur Xen. Hell. I. 4. 6.

1160. ἐφοδεύεται] Cf. Timoel. 32, 2. ἐφοδεύων. Hesych. ἐφοδεύειν· τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα.

1175. Cf. Pl. 445. Eur. Med. 1121. ὁ δεινὸν ἔργον παράνομόν τ' εἰργασμένη.
1177. Cf. Eupol. 341. καὶ τὸν περιπλόκον ἀπέν' εἰς τὰ φρούρια.
1182. δύμη τε — καὶ δοιζήμασιν] Vulgata vix sana est. Lege δύμη δὲ τῶν πτερῶν γε —. Cf. Nub. 407. ὑπὸ τοῦ δοιβδον (l. δοῖζον) καὶ τῆς δύμης αὐτὸς ἕαντὸν κατακάων (δ ἄνεμος). Pac. 85. Thuc. II. 76. ή δὲ δύμη ἐμπλόπονσα etc. Soph. Ant. 1004. πτερῶν γὰρ δοιβδος (l. δοῖζος) οὐκ ἀσημός ἦν. Eunap. Fr. 86. ιέραξ — ἐπειρᾶτο διαφεύγειν ἀετοῦ δύμην καὶ φρούριν. Trag. adesp. 458, 13. θᾶσσον μὲν οἰστοῦ καὶ πτεροῦ χωρίζεται (?).
1183. αἰθῆρ δονεῖται] Ex tragœdia. Cf. ἀεροδόνητος 1385.
1184. ἐνταῦθά πον] Cf. Vesp. 234. Ran. 319. Eur. Fr. 506, 8. ἀλλ' ἡ Δίκη | ἐνταῦθά πον 'στιν ἔγγὺς, εἰ βούλεσθ' δρᾶν. Lucian. Prom. 1.
1188. πόλεμος αἱρεται —] Cf. Ach. 913. Aesch. Suppl. 341. 439. Eur. Fr. 50, 2. πρὸς τῶν δομῶν πόλεμον αἱρονται μέγαν.
1193. περινέφελον] Cf. Plat. com. 65. ἐπινέφελον (malim περινέφελον).
1197. 1198. Versus tragicoloris.
1199. αὔτη οὐ, —;] Cf. Th. 610. αὔτη σὺ, ποῖ σιρέφει;
1200. Cf. Lys. 742. Cratin. Fr. 70. ἐπίσχες αὐτοῦ, μὴ πέρα προβῆς λόγου.
- 1203 sq. Cf. Vesp. 1509. τοντὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; δέξις ἡ φάλαγξ; Eccl. 1071. ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τοντὶ ποτε; | πότερον πιθηκος ἀνάπλεως ψυμνόν | ἢ γραῦς ἀναστηκνῖα παρὰ τῶν πλειόνων; Fr. 293 Bl. οοὶ δὲ δύνομα δὴ τί ἔστιν; Nicostr. III. 282. ἡ ναῦς δὲ πότερος εἰκόσιοδός ἔστιν ἢ κύκνος | ἢ κάνθαρος; Soph. Fr. 250. γυνὴ τίς ἥδε γυμνάς; Ἄρκας ἢ κυνῆ; Schol. τῆς Ἰριδος (περὶ τῆς Ἰριδος?).
1206. τριόρχος] τριόρχης de homine lascivo Polyb. XII. 15. 2.
1210. λύνον] Qu. χεῦνον. Quae epicā forma est.
1214. σύμβολον] Anglice, permit, license, pass. De συμβόλῳ concessionali cf. Eccl. 297. de judiciali cf. schol. ad Pl. 277.
215. ἐπέβαλεν] Cf. Th. 415. ταῖς γυναικωνίτοι | σφραγῖδας ἐπιβάλλοντοι ἥδη καὶ μοχλούς. παρών] Cf. Lys. 188. ἐπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
1220. τῆδε μὲν γὰρ οὖ] Cf. ad Pl. 422.
1221. Cf. Soph. Ant. 316. οὐκ οἰσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις. Soph. El. 583. Eur. Her. 970.
1222. Cf. Pl. 445. δεινότατον ἔργον — ἔργων ἀπάντων. Nub.
1132. εἰδ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν | δέδοικα etc. Soph. Tr. 874. βέβηκε — τὴν πανυστάτην | ὅδῶν ἀπασῶν. Eur. Hel. 570. τηλημονεστάτην | πασῶν γυναικῶν. Herod. II. 181. ἔστι τοι οὐδεμίᾳ μηχανή μὴ οὐκ ἀπολωλέναι κάκιστα γυναικέων πασέων.

1226. ἄρχομεν, ἀλλ'] Cf. Lys. 1150. ἀδικίομες, ἀλλ' —.

1227. ἀκολασταγεῖτε] Ut σημανεῖτε a σημαίνειν. Hinc ἀκολά-
στασμα, Lys. 399. Ἀκολασταίνειν formatum ut δυσκολαίνειν, χαλε-
παίνειν, δυσχεραίνειν, μωραίνειν, δυσμεναίνειν, δυμαίνειν, etc. Mne-
simach. III. 569. ἀκολαστάνει νοῦς μειρακίων. ἀκροατέ'] I. e.
ἀκροᾶσθαι δεῖ. Sic ἀκονοτέα Herod. III. 61. ὡς ἀκονοτέα εἶη. et
πειστέον Pac. 218. Eccl. 1022. Ran. 498.

1229. τὰ πτέρυγε ποῖ νανοτολεῖς] Stylus tragicus loquendi.

1232. Cf. Lys. 189. 196. Eur. Fr. 630. μηλοσφαγεῖ τε δαι-
μόνων ἐπ' ἐσχάρας.

1233. κνισᾶν τ' ἀγνιάτας] Cf. Eq. 1320. Demosth. 43, 66. Lucian.
Prom. 19. Bis accus. 2. ἀκνίσωτοι (ἀκνίσητοι?) αἱ ἀγνιάται. Aesch.
Cho. 485. ἔμπύρουι κνισωτοῖς (κνισητοῖς?).

1237. οἰς θνήτον αὐτοῖς] Similiter fere Soph. O. R. 1374. οἴν
ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰγασμένα.

1238. μὴ θεῶν] κίνει φρένας] Cf. Eur. Med. 97. μήτηρ | κινεῖ
χραδίαν, κινεῖ δὲ χόλον. Trag. adesp. 361. κινοῦσα χροδάς τάς
ἀκνήτους φρενῶν. Pher. II. 282. κινεῖται γάρ εὐθύς μοι χολή. et
ad Vesp. 403. Fortasse Sophoclis versus, ut fere est v. 1240.
V. Nauck. p. 658.

1239. πανώλεθρον —] Cf. Lys. 1039. Herod. VI. 37. πανώ-
λεθρος ἔξαπόλλυται.

1240. Cf. Aesch. Ag. 525. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφό-
ρου | Διὸς μακέλλη. Soph. Fr. 767. Schol. παρὰ τὸ Σοφόκλειον
χονσῆ μακέλλη (ἐν Χρύσῃ μακέλλῃ Fritzsch. Nauck.). Ibid. (qu.
μὴ καὶ μακέλλη —).

1241. Cf. Soph. ap. schol. χρυσῆ μακέλλη Ζηνὸς ἔξαναστραφῆ.

1242. καταιθαλώσῃ] Cf. 1248. 1261. Eur. Ion. 214. τὸν δάιον
Μίμαντα πνῷ καταιθαλοῖ. Schol. ὑπομνήμασι (ὑπομνημάτων Dind.).
Hesychius, Λικυμνίοις βολαῖς: τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδον Λικυμνίῳ
μημονεύοι ἀντὶ τοῦ ιωαῖς κεραννοῦται γάρ ή ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον,
οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίον κατεσκημμένου.

1243. Cf. Lys. 762. παύσασθε τῶν τερατενυμάτων.

1244. Φρύγα] Cf. Tertullian. De anim. 279 b. 'Comici Phrygas
timidos dicunt.'

1245. μορμολύπτεοθαι] Cf. Cratet. 8, 1. Plat. Gorg. 473 D.
Crit. 46 C. οὐδὲ δν — ὥσπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύπτηται. Ruhnk.
ad Tim. 182.

1247 sq. Cf. Pl. 119 sq.

1247. Schol. ἔξέρωπται (ἐνέρρωπται recte Herm.). μονωδίας
(παρωδίας idem). αἰέτοις (ἀστραπαῖς recte Wecklein).

1250. παρδαλᾶς] Cf. Anaxandr. III. 200. ἀρκτῆ, λεοντῆ, παρ-
δαλῆ, μοσχῆ, κυνῆ. Adde ἀλωπεκῆ, λυκῆ, ἀνθρωπῆ. ἐνημμέ-
νον] Cf. Eccl. 80. διφθέραν ἐνημμένος. Fr. 249. ἐναψάμενος δάπι-

δας. Herod. VII. 69. λεοντέας ἐναμμένοι. Lucian. Tim. 6. ἐναψά-
μενος διφθέρων. δρυς] Eadem forma est 1610. Utrobiue for-
san corrigendum δρυεις ut πόλεις.

1251. ή 'ξακοσίους] De aphaeresi in ή 'ξακοσίους cf. Ran. 18.
η 'τέρα. Damox. IV. 536. ἐκκαίδεκ' ή 'πακαίδεκα.

1254. ἀνατείνας τῷ σκέλῃ] Cf. 623. ἀνατείνοντες τῷ χεῖρι].
Eccl. 265. εἰδισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τῷ σκέλῃ.

1256. στύομαι τριέμβολον] Cf. ad Ach. 994. Fr. II. 1190. λορ-
δὸς ὡς εἰς ἐμβολήν. Cratin. II. 117. οἷμ' ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός·
ἀρ' οἶσει τρία; et v. δεκέμβρος Aesch. Fr. 136.

1257. Cf. Pac. 1288. ἀλλ' ἔξοδοι', ὁ παιδάριον, αὐταῖς μάχαις.

1258. οὐκ ἀποσοβῆσεις; οὐ ταχέως;] Cf. Soph. Aj. 369. οὐκ
ἐκτός; οὐκ ἀγορρον ἐκνεμεῖ πόδα; ενράξ πατάξ] Cf. nostra topsy-
turvy, hurly-burly, pell-mell, harum-scarum. Schol. χα-
ματύποι (χαματύπαι Mein. cf. Men. 879.). παρὰ Μενάνδρῳ πρώην
(Ἡρῷ recte Mein.).

1260. Cf. 991. οὐκονν ἐτέρωσε χοησμολογήσεις ἐκτρέχων;

1272. γλαφυρώτατε] Cf. Alex. 110, 19. σοφῶς | ταῦτ' οὐκονο-
μῆσω καὶ γλαφυρῶς. Anaxipp. IV. 460. ἐμβαμματίους γλαφυροῖσι.
Dionys. com. III. 551. τι κομψὸν η σοφὸν η γλαφυρὸν — τῶν
πραγμάτων. Diphil. 64, 1. δειπνάριον — γλαφυρόν. Astydam. trag.
Fr. 4. ὥσπερ δείπνον γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν. Athen. X. 451 C.
Ἄχαιός — γλαφυρὸς ὅν ποιητὴς etc.

1273. ὁ —] Cf. Nub. 1378. Dem. p. 232, 20. ἀλλ', ὁ —
τι ἀν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσέποι;

1275. οἱ πάντες λεώ] Cf. Pac. 298. Lys. 638. ὁ πάντες ἀστοί.

1281 sq. Hanc insanam morum Laconicorum apud Athenien-
ses affectationem riserunt etiam Antiphanes (44), Plato comicus
(124), Stephanus, ut videtur, in fabula Φιλολάκων, et plus semel
Plato philosophus (Prot. 342 B. et alibi). Notatur eadem vel Pho-
cianis aetate (Plut. Phoc. 10.).

1282. Cf. 1554. ἄλοντος οὖν ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. Aristophont. 9, 2. οἰόμεθα — τοὺς Πυθαγοριστὰς λεγομένους οὐτω δύ-
πταν | ἐκόντας η φορεῖν τρίβωντας ηδέως; Men. 249, 6. δ προσαιτῶν
καὶ δύπτων. Plat. Symp. 174 A.

1283. Λεγε ἐσκυταλιοφόρονν. Cf. μιτροφορεῖν (Th. 163.), ρι-
χωτοφορεῖν, θυλακοφορεῖν (Fr. 619.), σιδηροφορεῖν. Schol. αὐτοῖς
(l. αὐτοῖς).

1287. νομόν] Pabulum. Cf. 239.

1288. Cf. Men. 847. καθίζάνει μὲν ἐνίστ' εἰς τὰ σήσαμα. Thuc.
III. 75. 4. καθίζοντας ἐς τὸ Ἡραῖον ἵκεται. Plat. Hipp. Maj. p. 95 D.
ὅς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Plut. Q. R. 93. πόρ-
ρωθέν ποθεν ἐξαπίνης κατάρουσι (γῦπες).

1292. Πέρδιξ] Cf. Soph. Fr. 300. δρυιδος ἥλθ' (ἥν?) ἐπώνυμος | Πέρδικος (Πέρδιξ τις?) ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις. Schol. δτε (l. δι).

1295. χηναλώπηξ] Avis quaedam. Cf. Lys. 957. Herod. II. 72. χηναλώπηξ audiebat Lysistratus teste schol. Ach. S55.

1296. Χαιρεφῶντι νυκτερὶς] Cf. 1564. Fr. 486. Χαιρεφῶντα Ἀριστοφάνης ἐν Ὡραις Νυκτὸς πᾶδα καλεῖ.

1297. De Midia v. Schol. h. l. et Schol. Lucian. p. 186. Jacob. Schol. κλοπῆς (κλοπὴν recte Schneider) δημοσίων. Ibid. Ἀριστοφάνης (Πλάτων?) — δ αὐτὸς (Φρύνιχος Mein.).

1298. Carcini filii propter exiguam staturam δρυγες ἔκαλοῦντο (schol. Pac. 778).

1299. δρυγοκόπου] δρυγοκόπος legitur Plat. com. II. 653. δρυγοκοπεῖν Plut. 2. 34 D. δρυγοκοπία Poll. II. 102. δρυγοκοπικὸς Poll. IX. 107. Cf. δρυγοκόμος Fr. 36. et δρυγοτρόφος Plat. Euthyd. 290 D. Eupol. 250. ή κόψομεν τὴν μᾶζαν ὀσπερ δρυγα;

1301. ἐμπεποιημένη] Cf. Dion. Hal. A. R. IV. 62. ἐν οἷς (χοησμοῖς) ενδισκονταί τινες ἐμπεποιημένοι τοῖς Σιβυλλείοις. Strab. I. p. 33. καὶ δὴ γε τῇ δραματονογίᾳ τοῦτο παραπέλεκται (παρεμπ.?).

1304. ἐν δέ σοι λέγω] Cf. Fr. 488, 2. ἐν δέ σοι φράσω, etc.

1309. Cf. Long. Past. II. 1. δ μὲν ἐβάσταξεν ἐν ἀρρένων βότρους.

1310. κοφίνους] Cf. Fr. 129. κοφίνους — λίθων.

1314. Cf. Lys. 446. πάσω τιν' ὑμῶν etc. Nub. 1491.

1316. Cf. Cratin. 138. τίνες αὖ πόντον κατέχοντος αὔραι; Mnesim. 4, 64. τοιάδε δόμους δύμαχῃ κατέχει. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρυβοι κατέχοντος ἡμᾶς. Eur. Fr. 360, 23. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ. Pythōn. trag. 1, 9. ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ Ἀιθίδα χθόνα | τίνες τύχαι κατέχοντοι ή (κατέχοντοι καὶ?) πράττοντο τι. Athen. XV. 669 B. θόρυβος κατεῖχε τὸ συμπόσιον.

1321. ἀγανόφρονος] Cf. Cratin. 288. ἄνδρες ἀγανόφρονες ἥδυλγῳ σοφίᾳ βροτῶν (ἀγανόφρονος ἥδυλόγον σοφίας πλέω?) περισσοκαλλεῖς. Lys. 887. ἀγανώτερον βλέπειν. 1111. ἀγανήν. 1289. ἡσυχίας περὶ τῆς μεγαλόφρονος (l. ἀγανόφρονος). Vesp. 1467.

1322. Ἀσυχίας — πρόσωπον] Cf. Soph. Fr. 743. τὸ τὰς Πειθοῦς πρόσωπον. Eur. Iph. A. 1089. τὸ τὰς Αἰδοῦς ή τὸ τὰς Ἀρετὰς πρόσωπον. Eur. Fr. 490. Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον.

1323. βλακιῶς] I. q. κατεβλακευμένως Pl. 325. Cf. Plat. Polit. 307 C. δειλὰ καὶ βλακιά. Pol. IV. 432 D. βλακιώτερο. Polit. IV. p. 450 D. ή μὴν βλακιόν γε ἡμῶν τὸ πάνθος. Legg. I. 637 B.

1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἴδμα λίμνας] Cf. Ran. 666. Hesiod. Th. 365. βένθεα λίμνης. Soph. Fr. 342, 2. γλαυκᾶς — εὐανέμον λίμνας. Eur. Hec. 446. ἐπ' οἴδμα λίμνας. 634. ἀλιον ἐπ' οἴδμα. Or. 992. ἐς οἴδμα πόντον. Herc. 410. δ.' Εὗξεινον οἴδμα λίμνας. Hipp. 744.

πορφυρέας λίμνας. Hel. 400. ἔγώ δ' ἐπ' οἰδμα πόντιον γλαυκῆς ἀλὸς | τλήμων ἀλῶμαι. 1501. γλαυκὸν ἐπ' οἰδμ' ἀλιον.

1340. ἐλ'] Eadem elisio est Nub. 1357. Ran. 692. Men. IV. 150.

1350. πεπλήγη] Cf. 1457. ὠφλήκη. Eq. 11. κεκλόφωσι. Ran. 813. ἐσπονδάκωσι.

1353. Huc fortasse respicit Photii glossa p. 407. *Πελαργικοὶ νόμοι:* ἀντεπτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὐτως Ἀριστοφάνης.

1354. Cf. Cratin. 274. πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος οἷον νῦν | φούγουσιν ἥδη τὰς κάχοντας τοῖς κύρβεσιν.

1355. ἐκπετησίμους] Cf. Fr. 500.

1358. Cf. Ach. 71. σφόδρα γάρ ἐσωξόμην ἔγώ etc.

1360. οὐδέν γ'] Cf. Nub. 694. Eur. Ion. 404. μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξεπλήξθεις; | KP. οὐδέν γ', ἀφίκον δ' ἐς μέριμναν. Similiter εἰεν, Aesch. Cho. 657. εἰέν, ἀκούων etc.

1364. ταυτηνδί] Cf. 644. τιθεδί. Eq. 1357. νυνδί.

1365. πλήκτρον] Cf. 759. εἰ μάχει] Cf. Ran. 607. εἰεν, καὶ μάχει; Utrobius fortasse scribendum μαχεῖ.

1369. τάπι Θράκης] Cf. Vesp. 288. Thuc. VI. 63. τά τε ἐπέκεινα τῆς Σικελίας. Herod. VI. 33. τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηκίης. V. 57. ἐπόλοντο ἐπὶ Αθηνέων. VI. 34. IX. 47. ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου. VII. 193.

1370. Cf. 171. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾶς τανταγί.

1372. Cf. Ran. 1352. δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κονφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς. Anacreont. 87. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κονύμφαις. Theogn. 1093. ἥδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι (ἀείρομαι?) ὅστε πετεινόν.

1373. δόδον — μελέων] Cf. Pind. Fr. 201. Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

1375. Schol. δηλοντί Headlam.

1377. ἀσπαζόμεσθα φιλύριον *Κινησίαν*] Cf. Nub. 1145. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. Fr. 714. ἀσπαζόμεσθ' ἐρέτμια καὶ σκαλμίδια —. Pl. 1042. Alex. III. 460. ἀσπάζομαι γοῦν Σφίγγα. φιλύριον] Cf. Herod. IV. 67. φιλύρης φλοιοῦ μαντεύονται. Cinesiae saltandi genus tangere hic videtur, qui ἐν τοῖς χροῖς πολλῇ κινήσει ἔχονται (schol. Ran. 153.).

1379. πόδα — κυκλεῖς] Cf. Eur. El. 561. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα; ἀνὰ κύκλον] Angl. in a circle (ring). Cf. Th. 941. ἄγ' ἐς κύκλον χειρὶ σύναπτε χεῖρα.

1381. λιγύφθογγος] Cf. Theogn. 241. αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις.

1382. Cf. Com. adesp. IV. 659. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλὰ πεῖῃ μοι φράσον. Eur. Fr. 188, 2. παῦσαι μελῳδῶν (παῦσαι δ' ἐλέγχων libri), πολεμίων δ' εὐμονοῖσιν | ἀσκει.

1383. μετάργοις] Cf. Com. adesp. 378. ἄγει δέ σ' αὐτὸν (τὸ χρονίον) καὶ ποιεῖ μετάργοις.

1385. ἀεροδονήτους — ἀναβολάς] Cf. Eup. 245. τί κατακροᾶσθε (τάδ' ἀκρ.?) μον τὰ μουσοδονήματα; Theocr. XXIV. 89. ἡ ἀνέμῳ

δεδονημένον αὐτον ἄχερδον. Cf. πτεροδόνητος (1390. 1402.), οἰστροδόνητος (Th. 324.), γυιοδόνητος (Phryn. trag. 2.), ἀεροφόρητος (Eubul. III. 251.).

1387. **κρέμαται —**] Cf. Eur. El. 950. τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν Ἀρεος ἐκκρεμάννυται.

1389. Cf. Eur. Phoen. 1534. ἀέριον σκότου δύμασι σοῦσι βαλών.

1390. **πτεροδόνητα]** Cf. 1402. et ad 1385. Phryn. trag. Fr. 2. **σῶμα — γυιοδόνητον.**

1392. **δίειμι]** Narrabo. Cf. Sosipat. 1, 44. τί οὖν; ξι τοι δίειμι τὰ σπατηγικά. Plat. com. II. 672. Amph. III. 303. Lucian. Nec. 3. δίειμι τὴν γνώμην τὴν ἐμήν. Herod. I. 24. διεξελθὼν τὸν δρθιον. Isocr. Panath. 269 E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους;

1393. **πετειῶν]** Cf. Pac. 129. πετειῶν. Sic μελανάετος ὁκιστος πετειγῶν dicitur Hom. Il. 21, 253.

1394. Cf. Aesch. Fr. 281. αἰθέρα θ' ἀγνὸν πόρον οἰωνῶν.

1395. ἀλαδε legitur Hom. Il. 1, 308. etc. εἰς ἀλαδε Od. 10, 351. Confer πόντονδε, Aesch. Suppl. 34. πέμψατε πόντονδε.

1400. **αῦλακα τέμυνων]** Cf. Th. 1100. δι' αἰθέρος | τέμυνων κέλευθον.

1402. **πτεροδόνητος]** Cf. οἰστροδόνητος Th. 324.

1404. **περιμάχητος]** Cf. Th. 319.

1406. **Λεωτροφίδη]** Cf. Hermipp. 35. Θύουσιν ἥδη βοίδια | Λεωτροφίδουν λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος (Eq. 1268.).

1407. **Κεκροπίδα φυλήν]** Cf. Eubul. III. 208. Κεκροπιδῶν κόροι (Eurip. v. Fr. 225.). Κεκροπίς φυλὴ memoratur Poll. VIII. 109. 110. Λεγε Κρεκροπίδα φυλήν. Sic ἐν Κλωπιδῶν pro ἐν Κρωπιδῶν dixit Eq. 79. καταγελᾶς μου, δῆλος εἰ] Cf. Lys. 919. ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη στιν καλῶς. Eq. 330.

1410. **δρυιθες — πτεροποίκιλοι]** Cf. 24. δρυις τε πτεροποίκιλος.

1412. **τανυσίττερε]** Cf. Hom. H. 32, 1. μήνην — τανυσίττερον.

1414. **δεῦρο τις προσέρχεται]** Cf. Lys. 65. ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες. Eq. 1196.

1423. ὡς μακάριε τῆς τέχνης] Cf. Pac. 715. ὡς μακάρια βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας. Vesp. 1292. 1512. Eq. 186. Nub. 166.

1424. **πραγματοδίφης]** Cf. δικοδίφης Lucian. Lex. 9. Nub. 192. ἐρεβοδιφῶσιν.

1425. **περισοβεῖν]** Cf. Dem. p. 565. διὰ τῆς ἀγορᾶς οοβεῖ.

1429. ἀνθ' ἔρματος] Pro saburra. Cf. Arist. H. A. VIII. 12. 8. IX. 40. 46. Virg. G. IV. 195. Sic fere Vesp. 1367. ὡς ἥδεως φάγοις ἀν ἔξ οὗ δίξονς δίκην.

1432. **τί γὰρ πάθω;**] Cf. Eccl. 860. βαδιεῖ δὲ δευτηήσων δμως; AN. τί γὰρ πάθω; | τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ etc. Lys. 884. Nub. 798. ἀλλ' οὐκ ἔθέλει γὰρ μανθάνειν τί γὰρ πάθω; σκάπτειν —] Cf. ad Vesp. 959. et Fr. 4. Eupol. 13. ἐπίσταμαι γὰρ αἴπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν.

1434. ἀφ' ὅν διαζῆν] I. q. διατρέφεσθαι. Cf. Pl. 906. πῶς οὖν διέζης; Xen. Mem. II. 7. 6. Μεγαρέων οἱ πλεῖστοι ἀπὸ ἐξωμαδοποίας διατρέφονται.
1435. Cf. Pl. 400. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ. ΒΛ. τί φῆς; | οὐ τῷ μεταδοῦναι; Eur. Or. 1162. βάρος τι κάν τῳδ' ἔστιν, αἰνεῖσθαι λίαν. Ph. 750. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' η πατρός.
1439. Cf. Xen. Symp. IX. 5. πάντες ἀνεπτερωμένοι ἐθεᾶσθο.
1441. Lege τὰ μειράκια τὰν —. Cf. Eq. 1375. τὰ μειράκια ταντὶ λέγω τὰν τῷ μώρῳ. ad Soph. O. C. 1096.
1443. λέγων] Cf. 425. Lys. 1229. ήν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων.
1444. δέ δέ τις] Cf. Pl. 1180.
1445. πεποτῆσθαι τὰς φρένας] Cf. Nub. 319. η ψυχή μου πεπότηται. Eur. El. 175. οὐκ ἐπ' ἀγλαῖας — θυμὸν — πεπόταμαι.
1446. λόγοισι τῷρα —;] Cf. 1542. et ad Vesp. 259.
1451. τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ] Cf. Nub. 1220.
1452. παππᾶς δὲ βίος] Cf. ad Ran. 1146. πατρᾶς τοῦτο
1457. ὀφλήκῃ δίκην] Cf. Theophr. Char. 12. δίκην ὀφληκότα ἔγγυής.
1460. Connecte aὐτοῦ ειπιν ἀρπασόμενος. πάντ' ἔχεις] Cf. Fr. 198, 7.
1462. βέμβικα] Sc. λέγεις. Cf. Vesp. 1507.
1467. Cf. Eupol. 206, 2. οὐκ ἀπολιθάζεις εἰς ἀποικίαν τινά; Diph. Fr. 137. ἀπολιθάξω (i. e. ἀπέλθω).
1468. πικρὰν —] Cf. Th. 853. πικρὰν Ἐλένην ὅψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίας | ἔξεις. Eubul. 120, 6. πικρὰν σιρατείαν δ' εἰδον, οἴτινες etc. στρεψ.] Redde, cunning in the perversion of justice.
- 1470 sq. Cf. 481. εἰ πον τοιαύτην εἰδε πόλιν η 'πέπτετο.
1473. δένδρον] Cf. Eupol. 102. ταῦτα δὲ (l. ταδεδή) τὰ δένδρα Δαισποδίας καὶ Δαμασίας — ἀκολονθοῦσι μοι.
1474. Καρδίας ἀπωτέρω] Cf. Nub. 771. Cratin. II. 150. ἀπωτέρω κάθηνται τῆς λύρας. Isaē. VII. 25.
1476. ἄλλως δὲ —] Anglice, but in other respects. Cf. Pl. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δὲ εὐπρόσωπον καὶ καλὸν etc. Th. 290. ἀνδρὸς — πλοντῶντος, ἄλλως δὲ ἡλιθίου καρβελέρον. Pl. 976.
1481. φυλλορροεῖ] Cf. Pher. II. 316. Arist. Anal. Post. II. 16. 1. Pind. Ol. XII. καὶ τεὰ κεν — ἀκλεής τιμὰ κατεψυλλορόσθε. Sic φυλλοροεῖ (Hesiod. Plut.).
- 1482 sq. 1553 sq. 1694 sq. Tres ejusdem carminis portiones (ἀποκοπαὶ) separatae, ut Lys. 1043 sq. 1188 sq.
- 1490 sq. ηρω] ηρωες aliquando vocabantur οἱ λαποδύται. Cf. Plat. Resp. VIII. 558 A. οὗτε φροντίζοντος οὗτε ὁρῶντος οὐδενὸς περινοστεῖ ὕσπερ ηρως. Alex. III. 414. ὅστις ἀγοράζει πιωχὸς ὅν ὅψον πολὺ — τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ | γυμνοὺς ἄπαντας.

1490. Cf. Fr. 692. Zenob. V. 60. Schol. διὸ μοι δοκοῦσι καὶ (διὸ καὶ μοι δοκοῦσι, aut διὸ καὶ δοκ.?) —.

1492. γυμνὸς ἦν] I. e. sine pallio. Cf. Alex. 78, 3. τῆς νυκτὸς οὗτος τὸν ἀπαντῶντας ποιεῖ | γυμνοὺς ἀπαντάς. Aesch. 9, 14. γυμνὸς ἔρχεται εἰς τὴν ἀγοράν. 4, 33. γυμνὸς ἐπαγκρατίας. De heroum iracundia cf. Fr. 692. Menand. 459. Com. adesp. 257.

1495. ἔα monosyllabum est ut in Th. 176. 64.

1501. τί γὰρ δὲ Ζεὺς ποιεῖ;] Cf. Vesp. 263. φιλεῖ — ποιεῖν νετόν. Theophr. Char. 3. εἰ ποιήσειν δὲ Ζεὺς ὑδωρ.

1502. ἀπανθροίζει] Intransitive, ut videtur. Deinde construendum ἡ ξυννέφει τὰς νεφέλας. Cf. Eur. El. 1078. εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχοῖ, κεχαρομένην· | εἰ δὲ ἡσον' εἶη, συννέφουσαν ὅμματα. Sed cf. Alex. III. 397. πῶς ἐπινέφει τὸ ποῶτον δὲ Ζεὺς ἡσυχῇ, | ἐπειτα μᾶλλον μᾶλλον; ξυννέφει] Cf. Fr. 349. ὃς ἐξ τὴν γῆν κύμασα κάτω καὶ ξέννενοφυῖα βαδίζει. Eur. Fr. 332, 6. οὕτω δὲ θυητῶν σπέρμα τῶν μὲν εὐτυχεῖ | λαμπρῷ γαλήνῃ, τῶν δὲ συννέφει πάλιν. Herod. I. 87. ἐκ δὲ αἰθρίης καὶ νηνεμίης συνδραμέειν ἐξαπίνης νέφεα. Confer ν. συσκοτάζειν (Thuc. VII. 73.) et συσκατάζειν.

1503. οὕτω μὲν —] Cf. 655. Eq. 1131.

1504. παῦε παῦε, μὴ βόα] Cf. Vesp. 37. παῦε παῦε, μὴ λέγε.

1194. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις. Ran. 269. ὁ παῦε παῦε.

1505. Cf. Ran. 298. οὐ μὴ καλεῖς μ' — μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα;

1506. ἀπὸ γὰρ δλεῖ μ'] Lege ἀπὸ γὰρ δλοῦμ'.

1511. Cf. Eq. 1402. εὖ γ' ἐπενόησας οὐπέρ ἐστιν ἄξιος.

1514. πηνύ' ἄπτ' —;] Cf. Fr. 499.

1519. Θεσμοφορίοις] Cf. Andoc. 17, 19. Ἡφαιστείοις.

1521. κεκριγότες] Cf. Eupol. 120, 2. δν χρῆν — κάεσθαι τετριγότα. Affinis vox est Anglicā to cry. Fort. τετριγότες.

1523. Cf. Thuc. II. 94. λιμένων τε κλήσει etc.

1526. ἀνωθεν ἕμάν] Cf. Ach. 433. ἀνωθεν τῶν Θυεστείων δακῶν. Soph. Tr. 815. δμμάτων — ἀπωθεν. Eur. Iph. T. 108. νεώς ἀπωθεν.

1529. Cf. Alex. 241, 1. οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτα γ' ἐστὶν ἔννομα.

1530. τοῦπιριβεῖν] Cf. Th. 557.

1531. μάλιστα πάντων] Cf. Eccl. 768. Soph. El. 665.

1536. Etiam Cratinus personam Βασιλείαν induxit teste schol

1541. τὰ τριώρολα] Eodem sensu μισθὼν Ach. 657.

1542. ἀπαντά τρόπον —;] Cf. 1446. et ad Vesp. 259.

1545. ἀεί ποτε] Cf. Pher. 166. ἀεί ποθ' ἥμιν ἐγκιλικίζοντος οἱ θεοί. Henioch. 4, 9. Alex. 85, 4. Eur. Or. 868. οφ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ | ἀεί ποτ' εἶχον. Ion. 1329. προγόνοις δάμαστες δυομενεῖς ἀεί ποτε. Iph. A. 638. φιλοπάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἰ. 870. κάμδος ἥσθ' ἀεί ποτε. Rhes. 653. ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει. 610. Eur. Fr. 205, 6. τὰ πράγματα | κρείσσω νομίζω τῶν λόγων ἀεί

ποτε. Fr. 101. *δεὶ ποτ'* ἐστὶ σπέρμα κηρύκων λάλον. Herod. VIII. 29. *πλέον αἰεὶ ποτὲ* ὑμέων ἐφερόμεθα. IX. 26. 3. *αἰεὶ ποτε.* Thuc. III. 96. *κατὰ τὴν Ἀθηναίων δεὶ ποτε* φιλλαν. VI. 89. *τοῖς γὰρ τυράννοις δεὶ ποτε διάφοροι ἐσμεν.* IV. 103. *δεὶ ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὅντες ὑποπτοι.* VI. 82. *δεὶ ποτε πολέμοι.* II. 102. IV. 57. 78. etc. Hell. VI. 5. 33. *δεὶ ποτε ἀλλήλοις — παρίσταντο.* De collocatione particulae γὰρ cf. Pl. 146. ἀπαντά τῷ πλούτεν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα. 1120. 1205. Nub. 1198. *ὅπερ οἱ προτένθαι γάρ δοκοῦσι μοι παθεῖν.* Vesp. 814. Antiph. III. 89. *ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ.*

1546. *ἀπανθρακίζομεν]* Cf. Ran. 506. *Ἀπανθράκισμα* est ap. Hesych. s. v. *χραύματα.*

1547. Cf. Aesch. Prom. 975.

1549. *καθαρὸς Τίμων]* Cf. Antiph. 9. *καθαρὸς δοῦλος. Τίμων]* Cf. Lys. 808. Phryn. 18. Plat. 218. et ad Ran. 130.

1551. *κανηφόροι]* Cf. Eccl. 732.

1552. *Σκιάποδες]* Memorantur etiam Archipp. 53.

1553. *Σκιάποσιν]* Reddas Umbripedibus.

1554. *ἄλοντος — Σωκράτης]* Cf. Lys. 279. *ἔξ ἐτῶν ἄλοντος.* Nub. 837. Plat. Symp. 174 A. *Σωκράτη ἐντυχεῖν οἱ λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἀ ἐκεῖνος διηγάντις ἐποίει.*

1555. Cf. Python. trag. 1, 5. *ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι | ὁρῶντες αὐτὸν παγκάνως διακείμενον | ἔπεισαν ὡς ἀξονοι τὴν ψυχὴν ἄνω | τὴν Πυνθιονίης.* Phryn. Bekk. p. 3, 13. *Ψυχαγωγός — οἱ ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητεῖας τιοὺν ἄγοντας (ἀναγόντας?).*

1556. Pisander, populi imperio subverso, quadringentorum dominationem instituit. De eo cf. Fr. 81 K. Hermipp. 9. Eupol. 31. 182. Phryn. 20, 2. Platonis comici fabula inscripta fuit *Πλειστάρχος.*

1557. Cf. Plat. 68, 2. *ψυχὴν δ' ἀνήκειν ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ.*

1563. *θαῖμα]* Cf. Lys. 205. Sic θοῦκάτειον 64. *θοῦδατος* 370. *θοῖμάτιον* Nub. 54. *θαῖμάτια* Eccl. 26.

1564. Cf. 1296. Fr. 486 a.

1567. *ἐπ' ἀριστέρ']* Cf. Ephipp. 23, 2. *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φρεγεῖς.* Men. 838.

1568. *ἐπὶ δεξιά]* Cf. Theocr. XXV. 18. *τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός.*

1569. Cf. Eupol. ap. schol. (102.) *ταῦλ δὲ (δὲ del. Elmsl. leg. ταδεδί) τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας | αὐταῖσι ταῖς κνήμαις ἀκολονθοῦσι μοι.* Phryn. 16. Schol. *αἴτιας* (Anglice blemishes, faults).

1571. *εἰ τοντού· γ']* Arcte cohaerunt particulae *εἰ — γε,* cf. ad Th. 709. Plerumque enim non *τοντού· γε* dicebant, sed *τοντογή.*

1572. ἔξεις ἀτρέμας;] Anglice, Will you keep quiet? Cf. 1299. ἔξεις; Pac. 259. οἴσεις ἀλεπίβανον τρέχων; Nub. 633.
1573. ἔσρακέναι] Cf. Th. 32. Pl. 98. 1045. Alex. III. 503.
- 1575 sq. De constructione cf. Nub. 1370. et ad Ran. 427.
1575. Cf. Eccl. 362. οὐτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, | δοτις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος.
1579. τυρόκηρησιν] Cf. Plat. 8. Hom. II. 11, 639. ἐπὶ δ' αἰγειον κτῆτι τυρὸν | κτήστι χαλκείη.
1581. Cf. Nub. 608. ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι | πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ἔνυμάχοις. Eupol. II. 556. πρῶτος γάρ ἡμᾶς, ὡς Κλέων, | χαίρειν προσεῖτας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν.
1585. ἔδοξαν ἀδικεῖν] Cf. Ran. 1485. εν φρονεῖν δοκήσας. Lys. XX. 16. ἐκπριάμενοι τὸν κατηγόρους οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Thuc. III. 81. 3. σφῶν αὐτῶν τοῦς ἔχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον.
1589. ἔλαιον —] Cf. Nub. 56.
1593. τέλμασιν] τέλμα valet caementum (Anglice mortar) Herod. I. 179.
1603. ἀπόχροῃ] I. q. ἀρκεῖ. Cf. Pl. 482. νῦν δὲ δύ' ἀποχρόσιον μόνο. Aesch. Ag. 1574. κτεάνων τε μέρος | βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρον μοι.
1604. γάστρις] Helluo. Cf. Th. 816. et ad Ran. 200. Antiph. III. 49. γάστριν καλοῦσι καὶ λαμψρὸν δειν φάγη | ἡμῶν τι τούτων. Com. adesp. 878. δνόγαστρις ἄνθρωπος.
1610. δρυς] Cf. ad 1250.
1615. ναβαισατρεῦ] Cf. Ach. 104. Ιαοναῦ (barb.). Latet fortasse ναί. Cf. Hesych. v. νακισσορεύοντας.
1620. Cf. Thuc. I. 142. τοῦ δὲ πολέμου οἱ καιροὶ οὐ μεντοί. μὴ ἀποδιδῷ] Eadem crasis est Nub. 1278. Sic μὴ ἀλλὰ Ach. 458. Αν. 109. Th. 646. etc.
1636. Cf. Ran. 1136. δρᾶς ἢ ληρεῖς; ΛΙ. ἀλλ' δλίγον γέ μοι μέλει.
1638. Cf. Ran. 835. ὡς δαιμόνι' ἀνθρῶν. 1227. 1472. Ubi deum Dionysum alloquitur Euripides.
1647. Schol. δι (ἐστι;) δμοιον.
1649. οὐδ' ἀκαρῆ] Cf. Vesp. 541. 701. Pl. 244. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ (f. χρόνον). Nub. 496. ἀκαρῆ διαλιπών.
1656. νοθεῖ'] Cf. Eur. Fr. 495, 21. τύραννα σκῆπτρα — πρεσβεῖ' ἔχοντας. Strab. IX. p. 392. δ πατήρ δρισεν ἐμοὶ μὲν ἀπελθεῖν εἰς ἀκτὰς τῆσδε γῆς πρεσβεῖα νείμας. Cum νοθεῖα cf. ἀγχιστεῖα, πρυτανεῖα.
1664. τοῖς ἔγγυτάτω γένους] Cf. Dem. p. 1099. τῆς κατὰ γένος ἀγχιστεῖας. Dem. p. 1100. τοῖς ἔγγυτάτα (ἔγγυτάτω unus codex optimus) γένους. Sic ἀγχιστάτω Eur. Fr. 620, 2.
1671. αἰκίαν βλέπων] Cf. Ach. 566. ὡς βλέπων ἀστραπάς.
1678. βασιλινᾶν] Cf. Ιαοναῦ barbaræ loquentis Persæ Ach. 104.

1680. Cf. Aesch. Ag. 1050. χελιδόνος δίκην | ἀγνῶτα φωνὴν
βάρβαρον κεκτημένη. Fr. 450. χελιδονίζειν (i. e. βαρβαρίζειν).

1683. ξυμβαίνετε] Cf. Ran. 175. ἔλν ξυμβῶ τί σοι.

1688. εἰς καιρὸν] Cf. Alex. III. 452. ἀν — τύχῃ — εἰς καιρὸν
ἔλθων. κατεκόπησαν] Cf. Antiph. III. 134. βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προ-
κατακόπτειν. Heracl. com. III. 565. ἀλεκτρυόνα — πλανώμενον |
κατέκοψεν. Theocr. XIV. 14. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσούς. οὗτοι
Cf. ad 1018. ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταῖ.

1692. δπτᾶς τὰ κρέα;] Roast the meat? Subjunctivus est
δπτᾶς. εν γε μέτιāν διετέθην] Cf. Men. 591, 1. τῷ μὲν τὸ σῶμα
διατεθειμένῳ κακῶς | χρεία 'σι' λατροῦ. Herod. VII. 155. ἀνηκέ-
στως διαθεῖναι τινα. Lys. III. 4. ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειούμενον
διατεθεῖς. Thuc. VI. 57. ληφθεὶς οὐδὲ δαδίως διετέθη. et Ran. 743.
φύμαξε μέτιāν.

1693. χλανίδα δότω] Qu. χλανίδ' ἐκδότω. Cf. Pl. 1194. ἀλλ'
ἐκδότω τις δεῦρο δῆδας ἡμμένας. Fr. 127.

1694. Cf. Achae. trag. 33. Φαρᾶος Ἀπόλλων. πρὸς τῇ κλε-
ψύδρᾳ] Cf. Ach. 693. περὶ τὴν κλεψύδραν.

1696. ἐγγλωτογαστόρων] ἐγγλωτογάστωρ formatum ut ἐγχει-
ρογάστωρ (δ ἀπὸ τῶν κειρῶν βιοτεύων, Poll. VII. 7.). Cf. κοιλο-
γάστωρ (Sept. 1035.), κειρογάστωρ (Nicoch. com.), προγάστωρ,
ἐγγαστριμάχαιρα. (Hipponact. Fr. 85. Ἐνδρυμεδοντιάδεα — τὴν ἐγ-
γαστριμάχαιραν, δις ἐσθίει οὐδὲ κατὰ κόσμον), et ἐγγλωτοτυπεῖν (Eq.
782.).

1699. συκάζουσι] Cf. Com. anon. IV. 634. Διὸ Συκασίω.

1701. Φίλιπποι] Cf. Vesp. 421. οἰς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν
δίκῃ τὸν Γοογίον.

1707. πτηγὸν δρονίθων γένος] Cf. Th. 46. πτηγῶν γένη.

1708—1717. "Imitatio tragediae manifesta, sed dubitari
non potest quin hic illuc ab exemplari suo discesserit Aristophanes."
(Nauck. p. 658.).

1713. οὐ φατὸν λέγειν] Cf. Aesch. Prom. 766. οὐ γὰρ δητὸν
(θεμιτὸν?) αὐδᾶσσθαι (ἐξανδᾶν?) τόδε. Orph. Arg. 1731. δεινὸς ὄφις,
θνητοῖς δλοδὸν τέρας οὐ φατὸν εἴπειν. Soph. Tr. 694. ἀξύμβλητον —
μαθεῖν. Aesch. Ch. 170. εὐξύμβολον — δοξάσαι.

1714. πτεροφόρον Διὸς βέλος] Cf. 576. πτερόεντα κεραυνόν.

1715 sq. Cf. Nicostr. III. 284. δσμὴ δέ, τοῦπλῆλημ' ἐπεὶ περιη-

ρεθῆ, | ἄνω 'βάδιζε καὶ μέλιτι μεμιγμένος | ἀτμός τις εἰς τὰς δῆνας.
1716. δ' in fine trimetri, ut in Eccl. 351. μ' in Ran. 298.
τ' in Archipp. 9.

1717. διαψαίρονσι] Cf. Hermipp. 6. λεπτοὺς διαψαίρονσα (sc.
αὖτα) πέπλους ἀνθέων γέμοντας.

1718. δδὶ δὲ καντός] Cf. Ach. 1189. Eccl. 934. Vesp. 1360.

1719. εὐφημον στόμα] Cf. Aesch. Ag. 1247. εὐφημον, ὃ τά-

λαινα, κοίμησον στόμα. ἀνοίγειν — στόμα] Cf. Aesch. Prom. 611. οἴγειν στόμα.

1720. Cf. carmen ithyphallicum Athen. XIV. 622 D. ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντις, εὐρυχωρίαν | τῷ θεῷ ποιεῖτε | ἐνθέλει (θέλει Mein. I. μέλλει) γάρ δὲ θέσις δρόθδες ἐσφυδωμένος | διὰ μέσου βαδίζειν. ἀναγε — πάρεχε] Cf. Vesp. 1326. ἀνεχε (ἀναγε?), πάρεχε. ἀναγε] Angl. fall back. Cf. 383. ἀναγε' ἐπὶ σκέλος. 400. Xen. Cyr. I. 4. 24. ἀνῆγεν δὲ Ἀστυάγης. Eur. Tro. 325. πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἀναγε χορόν. δίλεχε] Stand apart, make way. πάραγε] Step aside. Cf. Alex. 173, 12. παῖδες, παράγετε. Euphron. Fr. 1, 15. εἴσω πάραγε. πάρεχε] Cf. Vesp. 949. πάρεχ' ἐκποδών.

1726. Cf. Cratin. II. 94. τίνες αὖ πόντον κατέχοντος' αὗραι; Aesch. Pers. 426. οἱμωγὴ — κατεῖχε πελαγίαν ἀλλα. Python. 1, 9. Ἀτθίδα χθόνα | τίνες τύχαι κατέχοντοι —; Theogn. 604. οὐτα τὰ νῦν ἔροὴν τήνδε πόλιν κατέχει. 292. ἀναιδείη δὲ καὶ ὑβρις | νικήσασα δίκεην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει. Pind. P. I. 96. ἔχθρος Φάλαριν κατέχει παντα φάτις. Plut. Cic. 13. τὸ θεάτρον ἀκοσμία κατεῖχεν.

1733. ἀρχοντα θεοῖς] Cf. Eur. Or. 363. δὲ ναυτίλοισι μάντις. Eur. Fr. 271, 4. οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

1734. Cf. Ran. 453. δὲ δλβιαι Μοῖραι ξυνάγονοι. Eur. Fr. 623. κλίνετ', ὡς Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ (αὖ παρὰ τὸν?) | θρόνον ἀγχοτάτῳ θεῶν ἐξόμεναι.

1736. Ὑμὴν ὡς, —] Haec in nuptiis celebrandis cantare mos erat.

1740. πάροχον] Formatum a παροχεῖσθαι.

1745. χθονίας βροντᾶς] Cf. Eur. Hipp. 1201. χθόνιος ὡς βροντὴ Διός. Aesch. Pr. 994. βροντήμασι χθονίοις.

1750. βαρναχέες] Cf. Nub. 278. Ὡκεανοῦ βαρναχέος.

1752. διὰ σὲ —] Cf. Nub. 916.

1753. πάρεδρον — Διός] Cf. Soph. O.C. 1382. ξύνεδρος (f. πάρεδρος) Ζηνός. Lucian. Phal. I. 1. πάρεδροι τοῦ Πνεύμονος. Dem. p. 1399. παρέδροντος — τοῖς κάτω θεοῖς. Phylarch. ap. Athen. XIII. 593 C. ἡ πάρεδρος τῆς Λαοδίκης Δανάη.

1757. πέδον Διός] Cf. Pl. 772. Παλλάδος κλεινὸν πέδον. Eur. Iph. T. 972. Φοίβον πέδον. Andr. 1085. τὸ κλεινὸν — Φοίβον πέδον. Aesch. Cho. 1036. μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Δοξίον πέδον. Pind. Ol. I. 42. ὑπατον εὐρυτίμον ποτὶ δῶμα Διός μεταβᾶσαι.

1759. ὡς μάκαιρα] Cf. Nub. 599. ἡ τ' Ἐφέσον μάκαιρα πάγκρουσον ἔχεις οἶκον.

1762. Cf. Th. 311. ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τάγανθά. ἵη παιῶν, ἵη παιῶν. χαίρωμεν. Lys. 1291.

ECCLÉSIAZUSAE.

Eccl. Arg. — Lenaeis doctam fuisse hanc fabulam colligi posse videtur ex v. 18., ubi Σκίρα nuper a mulieribus celebrata esse dicuntur: post id festum autem proxime sequebantur Λήγαια. Hanc fabulam imitati esse videntur Amphis et Alexis in fabulis quarum titulus fuit Γυναικοφρατία. Ἀθηναλών cum Petito Dind.

1—6. Parodia loci alicujus tragicis, ut videtur, in quo sol compellatur.

1. δῆμα] Hoc nomine non utuntur comici nisi in melicis carminibus aut ubi παρατραγῳδοῦσι. τοῦ διφρηλάτου κύκλου dixisse tragicum poetam arbitratur R. Methner. Cf. Xenarch. III. 614. τῆς τροχηλάτου κόρης — κύτος. Critias Athen. I. 28 C. τὸν δὲ τροχοῦ γάλης τε καμίνον τ' ἔχονον ηὔρε | κλευνότατον κέραμον.

4. κεραμικῆς δύμης] Cf. Sannyr. 4. κεραμικὴν γῆται στρέψων. Antiph. 52, 2. ἡ τροχοῦ δύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος.

7. Cf. Eur. Fr. 528, 1. ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε τῷ σκότῳ φύλη. εἰκότως] Cf. Lys. 640.

10. Cf. Fr. 496. χωρεῖ 'πλι γραμμὴν λορδὸς ὁς εἰς ἐμβολήν. Fr. 191. λόρδον. Mnesim. 4, 55. πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ.

11. δόμων] Vox tragica. Cf. Ach. 450. 456. Lys. 707.

13. ἀφεύων —] Cf. Th. 216. 236. 590. Pac. 1144. Lys. 827. ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ (τὸν σάκανδρον). τὴν ἐπανθόναν τοίχα] Cf. Vesp. 1065. ἐπανθόνοι τοίχες. Nub. 978. χροῦς — ἐπήνθει.

14. καρποῦ] Frumenti. Cf. Nub. 1119. τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν. Pl. 515. καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι.

νάματος] Cf. Theocr. XXIII. 61. νᾶμα δ' ἐφοιτίχθη. Eur. Bacch. 415. ήσθεις τῷδε βαχχίῳ ποτῷ.

15. ὑπογγύσασι] Cf. Th. 424. ὑποῖξαι τὴν θύραν. συμπαραστάτει] Cf. Ran. 385. Aesch. Prom. 218. Ζηνὶ συμπαραστάτειν. Pl. 326. δπως δέ μοι — συμπαραστάται | ἔσεούθε καὶ σωτῆρες.

16. συνδρῶν] Cf. Soph. El. 498. 1025.

17. συνείσει —] Cf. Eq. 184. ξννειδέναι τί μοι δοκεῖς σαντῷ καλόγ. Vesp. 999. πᾶς οὖν ἐμαντῷ τοῦτ' ἔγώ ξννείσομαι; Th. 477. Soph. Phil. 1085. O. C. 641. Aesch. Suppl. 243. Eur. Phoen. 260.

20. πρὸς δρόμον] Ut πρὸς ἔω, ἐσπέραν, etc. Cf. Lys. 1089.

22. Nomen Φυρόμαχος legitur Euphron. 8, 6.

23. Cf. Apollod. IV. 454. τὴν γάρ αἰσχύνην πάλαι | πᾶσαν ἀπολωλέκασι καθ' ἐτέρας θύρας. Eur. Cycl. 500. Ran. 1523. ἐγκαθεδεῖται.

26. θαίματια] Cf. 75. 93. 275. Sic θοίματιον Nub. 54. etc. θοῦδατος Lys. 370. θούκάτειον Lys. 64.

30. δ κῆρυξ — δεύτερον κεκόκκυκεν] Cf. 390.

31. δεύτερον] I. q. τὸ δεύτερον (390). Sic τρίτον et τὸ τρίτον.

Theocr. XXIV. 63. δρυιδες τρίτον ἀρι τὸν ἔσχατον δρυδον ἄειδον.
Cf. ad Ran. 369. κεκόκκυνκεν] Cf. Ran. 1380. Arist. H. A. IX.
49. 50. etc. Theocr. VII. 123. δ' δρυδοις ἄλλον ἀλέκτωρ | κοκ-
κύσδων etc.

- 36. κῆρυξ] Α κηρύξ (Th. 481.).
- 38 sq. Cf. Ran. 204 sq.
- 38. Σαλαμίνιος] Contra ἀσαλαμίνιος Ran. 204.
- 39. ἥλιαντέ μ'] Cf. 1091.
- 41. Cf. Vesp. 433. ὁ Μίδα καὶ Φρονξ, βοήθει δεῦρο (f. βοη-
θεῖν' ὠδε) etc. Κλειναρέτην] Confer nomen Φαιναρέτη Ach. 49.
Σωσιράτην] Idem nomen Vesp. 1397. Th. 374.
- 49. Γενουσιράτην] Quasi Λυσισιράτην.
- 51. Cf. Nub. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μαρδὸν καὶ Σωκράτη.
- 53. δ τι περ δφελος] Sic Eupol. II. 458. δ τι περ κεφάλαιον
τῶν κάτωθεν ἤγαγες. Theocr. XIII. 18. ἀριστῆς — πασᾶν ἐκ πο-
λίων προλελεγμένοι ὡν δφελός τι. Lucian. Lexiph. 34, 14. δ τι
περ δφελός ἐσμεν τῆς ἀττικίσεως.
- 54. καὶ πάντι] Ut καὶ μάλα, καὶ λίαν, etc.
- 55. παρέδυν] Huc elapsa sum. Angl. slipt forth hither.
- 56. Cf. Eq. 934. τῶν τενθίδων ἐμπλήμενος. Vesp. 424. 1127.
- 60. πρῶτον μὲν γ'] Cf. Aν. 612. μασχάλας] Cf. Ach. 852.
Cratin. II. 198. τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπικότες.
- 69. Cf. Thuc. VII. 4. ἐπι φρυγανισμὸν — δόποι' ἐξέκλιθοιεν οἱ
ναῦται.
- 70. Cf. Ach. 1049.
- 74. Cf. Herod. VIII. 137. περιγράφει τῇ μαχαίρᾳ —.
- 76. Cf. 78. Herod. III. 137. τοῖσι σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας.
Pind. Ol. IX. 43. σκύταλον τίναξε χερσίν.
- 77. Nomen Lamias occurrit Hor. Carm. I. 27. 8. ‘Necte
meo Lamiae coronam.’ Cf. Hesych. Λάμιον τὸν πρίονα. η Λά-
μιος δ πέλεκυς. ην τις Ἀθήνησιν, δς ἐκωμῳδεῖτο. V. schol. et
Mein. Fr. Com. IV. 643.
- 79. Cf. Eur. Or. 796. ὡς τι δὴ τόδε; Iph. A. 1342. Phoen.
621. ὡς τι; Ion. 525. Dem. F. L. 257. ἵνα τι; ἵνα — κατηγορῶ.
- 80. διφθέρον ἐνημένος] Cf. ad Nub. 72.
- 81. βουκολεῖν] Cf. Aesch. Ag. 669. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν
νέον (νεᾶν?) πάθος. Eum. 78. μὴ πρόκαμψε τόνδε βουκολόμενος
(schol. περοέπων). Eur. Fr. 744, 2. ποιμάνειν στρατὸν (dicitur στρα-
τηλάτης). Soph. Fr. 399, 10. νεᾶν — ποιμαντῆραν. τὸ δήμον] Cf.
Aesch. Suppl. 370. 699. Ag. 580. πόλει μὲν Ἐλκος ἐν τῷ δήμον τυχεῖν.
- 84. ἡκελησία — ἐξ ἔωθεν.] Cf. 20. Ach. 20.
- 87. τῷ λίθῳ] I. e. τῷ βήματι. Cf. Ach. 683. Pac. 682. Th.
528. τῶν πρυτάνεων κατατικρύ] Cf. Eubul. 80, 1. κατατικρύ |
τῆς οἰκίας.
- 88. Cf. 105. τούτον γέ τοι δὴ τὴν etc.

91. Cf. Vesp. 609. *δταν — παππίζονσ' ἄμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.* Hermipp. II. 389. *παῖςων ἄμα.* Alex. III. 471. *τὸ δ' ἄλλο σῶμα — δειπνούντων ἄμα | ἐπὶ τοῦ ταγήνου σίζον εἰσιών φέρω.* Philetaer. 6, 2. *ἡδιστόν ἔστιν ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἄμα.* Phoenicid. com. IV. 511. *ἡδείκνυνθ' ἄμα λέγων τὰ τραύματα.* Euphron. 9, 2. *ἔσθιονθ' ἄμα | ἐποίησε πηδᾶν (ἀντόν).* Aesch. Cho. 897. *πολλὰ δὲ βροῖςων ἄμα | οὐλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.* Theocr. VIII. 85. *αἱ δέ τι λῆσ με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι,* etc. Thuc. III. 49. *ἡσθιον ἄμα ἐλαύνοντες.* Plat. Phaed. p. 60 B. *καὶ τρίβων ἄμα — ἔφη* etc. Xenophont. φεύγοντες ἄμα ἐπιτραποκον. Theophr. Char. 7. *ἄμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν.* Char. 11. *ἔστηκὼς τραγηματίζεσθαι ἄμα τῷ πωλοῦντι προσολαῶν.* Char. 20. *καὶ ἐσθίων δ' ἄμα διηγεῖσθαι ὡς* etc. Char. 27. *καὶ εἰς ἀγρὸν ἔφ' ἵππον ἀλλοτρίον ὅχονύμενος ἄμα μελετᾶν ἵππάζεσθαι.*

93. *ἴδον γέ σε ξαίνονσαν]* Cf. 136. *ἴδον χέ σοι πίνοντι.*

95. *οὐκονν — γ']* Cf. ad Vesp. 823.

97. *τὸν Φορμίσιον]* Eodem sensu usurpatur nomen *'Ιπποκλείδης.* Similiter Θεόδωρος, *Ἐξήκεστος,* et *Ἄριστιννος* dicebatur in comoedia δ πρωκτὸς teste Hesychio v. Θεόδωρος.

100. *καθῶμεν]* Cf. Th. 841. *κόμας καθεῖσαν.*

104. *πράπτει τὰ μέγιστ'*] Quam optima fortuna utitur. Cf. Aen. 800. *εἰτ' ἔξ οὐδενὸς | μεγάλα πράπτει.* Pl. 633. Eur. Suppl. 324. *σκοτεινὰ πράσσονται πόλεις.*

105. Cf. 88. *ταντὶ γέ τοι νὴ τὸν Δίν' ἐφερόμην ἵνα* etc. *τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν]* Cf. Thuc. VII. 74. *τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμέναι.* Theogn. 1376. *οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.* Xen. Anab. I. 7. 2. *ἄμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.* Cigr. VII. 2. 3. *τῆς ἐπιούσης νυκτός.* Plat. Crit. 44 A. *τῆς ἐπιούσης ἡμέρας* (ubi opponitur ἡ ἐτέρα, eras). Eur. Fr. 813, 7. *οἱ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν | ποθεῖται.*

107. *τὰ πράγματα]* Cf. 175. Eq. 130. 175. 557. Pl. 919. *ῶστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.* Lys. 32. Herod. VI. 83. *οἱ δοῦλοι ἔσχον τὰ πράγματα.*

109. *θέομεν]* Cf. Eur. Hel. 1073. *πόδιποι — πνοαὶ — καὶ νεῶς δρόμοις.* Schol. δ κ' (δκ' Bentl. leg. δκκ') *δργύοιον* ἥ.

110. *γυναικῶν θηλύφρων ξυνονούσια]* Ex tragedia teste schol.

112. Cf. Eq. 880. *κούκης ἔσθ' δπως ἐκείνους (τοὺς βινονμένους) | οὐχὶ φθονῶν ἔπανσας ἵνα μὴ ἔγιορες γένοιτο.* Eq. 425 sq. Nub. 1018 sq. Ran. 1070.

113. *σποδοῖνται]* Cf. 908. 942. 1016. 939. Th. 492. Hinc *σποδησιλαύρα de prostibulo* Eust. p. 1921, 58. *δεινοτάτους — λέγειν]* Cf. Ach. 429. *δεινὸς λέγειν.* Nub. 243.

114. Cf. Xen. Symp. VIII. 40. *τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρχει. εὐπατριόδης εἰ etc.* Mem. II. 3. 4. *πρὸς φιλίαν μέγα ὑπάρχει τὸ εἰ τῶν αὐτῶν φῦναι.* *τοῦτο]* Sc. *τὸ σποδεῖσθαι.*

115. δεινὸν —] Cf. Vesp. 834. ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία. ἡ μὴ μπειδία] Cf. Thuc. V. 35. κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλους οὐκ ἀπόδοσιν.

117. ἄκει] I. e. ἀ ἔκει. Similiter δέι (ἀ δέι) ποιεῖ Th. 150.

118. Cf. ad Pl. 485. Eur. Iph. T. 233. κατάργματα | οὐκ ἀν φθάνοις ἀν εὐτρεπῆ ποιουμένη. Alc. 678. Or. 936. 941. 1551. Tro. 456. Herod. VII. 162. οὐκ ἀν φθάνοιτε τὴν ταχίστην δύσιον ἀπαλλασσόμενοι.

123. Cf. Timocl. III. 592. ἀκονσον, ἥν τι σοι δοκῶ λέγειν. et ad Vesp. 1409. Ran. 175.

124. τάλαν] Ad feminam dictum ut alibi. Cf. Ran. 559. μᾶς Δί' οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν, τάλαν. Lys. 102.

126. ὀσπερ εἰς τις — περιθήσειν] Cf. Ran. 1158. νὴ τὸν Δί' ὀσπερ γ' εἰς τις εἴτοι γέτονι. Av. 282. σηπίαις — ἐσταθενμέναις] Cf. Ach. 1041. τὰς σηπίας στάθενε.

128. περιστίαρχος] Pro περιστίαρχος, ut περιών pro περιών aliquando euphoniae aut metri gratia dicebant (Phryn. II. 580. Pher. II. 347. Antiph. III. 141. Plat. II. 685.). Similiter περιήε pro περιήες (apud Herodotum).

129. πάροιτ' ἐσ τὸ πρόσθεν] Cf. Eq. 751. ἀλλ' ἐσ τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν ἐσ τὴν πύκνα. Ach. 43. Herod. VIII. 89. ἐσ τὸ πρόσθε παριέναι περιώμενοι.

130. Lege κάθιζε. παριὼν τίς ἀγορεύειν βουλέται; aut κάθιζε, πάροιτε τίς —;

131. περίθον — τὸν στέφανον] Hanc coronam, ut archontes, gestabant qui in concione loquebantur ad sacram suam et inviolabilem auctoritatem indicandam. Cf. 147. 163. 171 Lys. 533. περίθον περὶ τὴν κεφαλὴν (τὸ κάλυμμα). Th. 380. Eq. 1228. τύχαγαθῆ] Cf. Av. 436. 675. Eccl. 131. et ad Th. 283.

136. Cf. 93. ίδού γέ σε ξαίνουσαν.

137. εὑζωρον] Cf. 227. Eupol. 382. εὑζωρον κέρασον. Cratin. 412. Eur. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὑζωρον μέδν. Herod. VI. 84. ζωρότερον πέειν.

142. λοιδοροῦνται] Ipsi se conviantur. ἐμπεπωκότες] Cf. Cratin. II. 198. τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες (ἐμπεπτ. cod.).

144. οὐδὲν γάρ εἶ] Cf. 1504. οὐδέν ἔστ'.

145. Cf. 477. νὴ Δί' ἡ μοι κρείττον ἐκοτῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς | μᾶλλον ἡ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν δοṣμέραι. 209. Alc. 239, 6. ὡστ' ἡν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδένα. γενεῖαν] Pro γενέονται, ut loqui solent tragicis. Cf. Hom. Od. 18, 176. 269. Plat. Polit. 270 E. Theocr. XIV. 28. εἰς ἄνδρα γενεῖαν. Aliae formae hujus verbi sunt γενειάζειν (Philem. IV. 7.) et γενειάσκειν (Plat. Xen.).

146. Cf. Eq. 534. στέφανον μὲν ἔχων αὖτον (ἔχων, αὖτος?) δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Ran. 1089. ἀφηνάνθην — γελῶν. Athen. IX. 401 F. οὐν μὴ καὶ σὺ ἡταῖν τὸν σύναγρον ἀφανανθῆς, μάθε διτε etc. Archil. 63. πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείσιος κατανανεῖ (καθ.).

148. τὸ χρῆμα' ἐργάζεται] Cf. 1164. εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν. Ran. 795. Nub. 907. χωρεῖ τὸ κακόν.

150. Cf. Ephipp. 14, 11. σχῆμα' ἀξιόχρεων ἐπιπαθεῖς βακτηρίᾳ. Anaxandr. III. 180. αὕτη δὲ καρδοῦ τὸ σῶμα (σῶμ' ή?) καμπύλη | ἀγκυρά τ' ἐστὶν ἄντωρυς τοῦ σχήματος (σώματος vulg.). Eur. Tro. 150. σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα. Hes. 65. σοκοῦσι σκίπτωντι χερδὸς (χερδοῖ?) διερειδομένα.

152. Cf. Eur. Fr. 442, 1. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πρόγυματ' ἀνθρώποις ἔχειν | φωνὴν, οὐν ἡσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.

153. κατά γε τὴν ἐμήν] Sub. γνώμην. Cf. Herod. IV. 59. κατὰ γνώμην γε τὴν ἐμήν.

154. Photius s. v. λάκκος, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῶν ἀλλων Ἐλλήνων τινὲς δορύγματα ὑπὸ γῆν (l. γῆς) ποιοῦντες εὐρυχωρῇ (εὐρύχωρα?) καὶ σπρογγύλα καὶ τετράγωνα καὶ κονιῶντες αὐτὰ οἵοντα ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. ταῦτα καὶ λάκκους καλοῦσιν. Cf. v. σιρός (Angl. silo), Demosth. etc.

161. οὐκ ἀν προβαίνην τὸν πόδα —] Cf. Theogn. 283. ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐδὼν πόδα τῶνδε πρόβανε.

167. Ἐπίγονον — ἐκεινονί] Absque articulo. Cf. Ach. 708. ἐκεῖνος — Θουκυδίδης. Nub. 534. Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην.

173. ἐμοὶ — τῆς χώρας μέτα] Cf. ad Ran. 1163. διτῷ μετῇ πάτρας.

176. Cf. Pl. 920. νὴ Δία πονηρὸν τᾶρα προστάτην ἔχει. Eq. 1128. Theodect. 15, 2. εὐγένειαν — τὴν προστάταιοι χωραμένην ἀναξίους. Aesch. c. Ctes. 154. δτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ή πόλις καὶ βελτίσσοι προστάταις ἔχοιτο.

185. χωραμένων] Sub. ἡμῶν αὐταῖς. Cf. ad Eq. 29.

186. ὑπερεπήγνεσεν] Cf. Eq. 680. Ran. 706. ὑπερεμάνησαν.

189. Cf. Av. 171. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμῷ τανταγί. 1614.

192. ἐθίζον] I. q. ἐθίζει σαντήν. Sic Plut. Mor. 511 F. σαντὸν ἐθίζει σιωπᾶν. Vit. Cat. min. 6. ἐθίζων ἔαντὸν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι μόνοις.

194. γένοιτ'] Exspectabam γενήσοιτ'.

195. δτε δὴ δ' ἐγένετ'] Cf. Ach. 10. δτε δὴ κεχήνη etc.

197. ναῦς — καθέλκειν] Cf. Ach. 544. Eq. 1315.

202. παρέκνυψε] Peeped forth. Vesp. 178. Pac. 982. 985. Th. 797. ὠράζεσθαι formatum ut ματάζειν a μάταιος.

206 sq. Cf. Vesp. 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι — στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ' etc. Pl. 785.

208. Cf. Vesp. 492. ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται. Apollod. Car. 5, 8. ἡμᾶς κυλίνδοντος ὅντιν' ἀν τύχῃ πρόπον.

221. Cf. Phryn. 37. ἔβουλόμην δν ἡμιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
224. πέττοναι] Cf. Herod. I. 160. 6. οὗτε πέμματα ἐπέσσετο.
225. μοιχοὺς ἔχονσιν] Cf. Th. 332. τὰς μοιχοτρόπους (μοιχοτρόφους recte, ni fallor, Palmer.).
230. Cf. Teleclid. com. II. 372. Εὐρυπίδης δ' δ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς. Ran. 839. ἔχοντ' — ἀθύωτον στόμα | ἀπεριλάλητον.
236. Cf. Eq. 759. Vesp. 1112. Aesch. Prom. 59. δεινὸς γάρ εὑρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους. Eur. Fr. 433, 2. ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὑρισκώτατον | Ἐρωτα. Append. Prov. II. 70. οὗτος εὐμήχανος δόδονς ἐφευρίσκειν etc.
246. αὐτόθεν] Cf. Pher. 84.
248. σοι λοιδορῆται] Dicebant aequē λοιδορεῖσθαι τινι et λοιδορεῖν τινα (254).
252. "Malum Praxagora Cephalum dicit figulum, pejorem politicum." (Herw.)
253. κεραμεύεν] Cf. Av. 1538. ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς, etc. εὖ καὶ καλῶς] Cf. Th. 301. καλλιστα καὶ ἄριστα. Alex. III. 443. μάστιξον εὖ τε καὶ καλῶς. Aelian. V. H. III. 25. ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι.
255. Cf. Eur. Suppl. 1213. σοὶ μὲν τάδ' εἴπον, παισὶ δ' Ἀργείων λέγω. 1171. πᾶσιν δ' ὑπεῖπον τούσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους. Or. 643. οὐ χρήματ' εἴπον. 1606. Phoen. 778. σοὶ μὲν τάδ' εἴπον, προσπόλοις δ' ἐμοῖς λέγω. 936. Med. 272. Eur. Fr. 235. σοὶ δ' εἴπον, ὡς παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων | θηρᾶν. Eur. Fr. 812, 1. δημωῖν δ' ἐμοῖσιν εἴπον —. Sic etiam ἥσθιόμην Alc. 715. ἐς κυνὸς πυγὴν δρᾶν] Proverbia erant *Πυγὴ γέροντος*, *Πυγὴ γυναικὸς*, *Πυγὴ Κρόνου*. V. Paroemiographos.
256. ὑποκρούωσιν] Cf. 558. 596. et alio sensu 618.
257. κρονμάτων] Sensu obscoeno. Cf. Bekk. Anecd. p. 101. s. v. κρονέων. et ad Eupol. Fr. 184.
258. ἦν σ' οἱ τοξόται ἔλκωσιν] Cf. Eq. 665. καὶ δ' εἴλκον αὐτὸν οἱ προτάνεις χοὶ τοξόται.
260. μέση — ληφθήσομαι] Cf. Ach. 274. μέσην λαβόντ' (αὐτήν). Aesch. Eum. 157. μεσολαβεῖ κέντρῳ (ἔτυψέ με).
265. Cf. Av. 1254. τῆς διακόνου | πρώτης ἀνατέίνας τῷ σκέλῃ etc.
267. ἔξωμισάσαις] Ab ἔξωμις (tunica non manuleata). Cf. Lys. 662. ἀλλὰ τὴν ἔξωμάδ' ἀποδνάμεθ', ὡς etc. 1021. Fr. 114. Eubul. III. 229.
274. περιηρμοσμέναι] Cf. Plat. Ax. 366 A. τὸ δὲ σκῆνος τοντὶ πρὸς κακοῦ περιηρμοσεν ἡ φύσις.
277. ἐπερειδόμεναι] Cf. 150. Ran. 1102. Alciph. III. 55. 2. στελέχει πρωτίῳ ἐπερειδόμενος. Eur. Hec. 114.
283. τοῖς μὴ παροῦσιν δρθρίους ἐς τὴν πύκνα] Cf. 281. ἐς τὴν πύκνην ἤξειν. et ad Eq. 751. παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.

284. ὑπαπογέχειν] Confer ὑπαποκινεῖν, Αν. 1011. ὑπαποκίνει τῆς δόδοι. Th. 924. ὑπαποκιητέον. μηδὲ πάπταλον] Cf. nescio-cuius illud οὐδὲ πάπταλον δίδωσι.

286. ἔξολσθη ἡμᾶς] Cf. Eq. 491. ἵν' ἔξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς. Sed sic potius interpungendum est, ἔξολισθη, | ἡμᾶς.

291. κεκονιμένος] Cf. 1176. κόνισαι (κόνισον?). Hom. Il. 13, 820. κονίοντες πεδίου. 14, 145. ενδρὶ κονίσονται πεδίον (ι. πεδίον). Theocr. I. 30. κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένος. Aesch. Pers. 168. κονίσας οὐδας (ι. ε. σπουδάσας). Blomf. Gl. Sept. 60. Prom. 998.

292. στέργων σκοροδάλμη] Cf. Trag. adesp. 546, 6. στέργειν δ' ὑδρηλοῖς ὥστε θήρας αἱρεῖ ποτοῖς. Eur. Suppl. 257. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς. Herc. 711. τὸ τριώβολον] Mercedem concionalem. Cf. 308. 380. 392. Pl. 329.

293. Σμίκνθε] Nomen *Mīknthos* legitur Herod. VII. 170.

Δράκης] Idem nomen est Lys. 254.

294. ἔπον] Quamquam plura nomina antecesserunt. κατεπείγων] Cf. Alciph. III. 51. Αθήναζε κατεπείγομαι.

295. παραχορδεῖς] Cf. Com. adesp. 1103. παρακεχόρδικεν. Cf. παραπαίεν, παραχρούειν.

296. τὸ σύμβολον] Anglice, the voucher, ticket (to certify attendance). Σύμβολον etiam οἱ δικασταὶ ad tribunalis introitum accipiebant. Hinc patet non modo judices sed etiam τοὺς ἐκκλησιάζοντας symbolum accipere solitos esse. Cf. Bekk. Anecd. p. 300, 33. εἰδικῶς δὲ τὸ σύμβολον δηλοῖ γραμματεῖόν τι δ ἐλάμβανε τῶν δικαστῶν ἕκαστος εἰσιών εἰς τὸ δικαστήριον, δ ἐστι πινάκιον.

300. δρα δ' δπως ὀδήσομεν —] Cf. Thuc. V. 27. 2. ὡς χρὴ — δρᾶν τοὺς Ἀργείους δπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος.

302. δβολὸν] Cf. Nub. 863. δν πρῶτον δβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν. λαλοῦντες ἐν τοῖς στεφανώμασι] Cf. Pher. II. 253. ἐν τοῖς στεφανώμασιν λαλεῖτε. Pher. 2, 2. ἐν τῷ μύρῳ λαλεῖτε.

303. Myronides Lacedaemoniorum ad Oenophyta victor fuit (Ol. 83, 3.). V. Thuc. I. 105. 108. IV. 95. Diod. Sic. XI. 79. 81. 82. Plut. Per. 16.

307 sq. Cf. Eupol. II. 526. ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμινον | λέποντα καὶ τρεῖς ἀλμάδας. Philemon. IV. 29. εἰς ἀρτος, δψον ἰσχάς, ἐπιπεῖν ὅδωρ. Sic allia secum in concessionem portaverat Dicaeopolis Ach. 164.

308. ννι δὲ] Cf. 986. et ad 523. τριώβολον] Quae merces hoc tempore comitialis erat. Cf. 188. 293. 380. Pl. 329.

309. πράττωσι τι κοινὸν] Cf. Demosth. alicubi.

315. δτε δὴ δ'] Cf. Lys. 523. δτε δὴ δ' ὅμων etc.

317. ἐπεῖχε κρούων] I. q. ἐπέχων ἐκρούετε. Cf. Thuc. II. 101. δ δὲ τὴν τε Χαλκιδικὴν — ἐπέχων ἐφθειρεν. Act. Apost. XII. 16. δ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων (sc. τὴν ὅντα). Similiter Alciphron

III. 70. ὁ δὲ λιμὸς τὴν γαστέρα ἔθνυρονόπει. *κρούων*] Cf. Plat. Prot. p. 310 B. Praeferendum dicitur *κόπτειν*. V. Lob. Phryn. p. 177. ὁ κοπρεαῖος] Suspecta forma. Cf. 360 sq. Vesp. 1184. τῷ κοπρολόγῳ. Pac. 9. ἄνδρες κοπρολόγοι.

318. *ἡμιδιπλοίδιον*] Cf. verbum *διπλοίζειν* Aesch. Ag. 808.

319. *Περσικὸς ὑφέλκομαι*] Cf. Eubul. III. 220. *ὑπεδυσάμην ἀπαντά δῶν τὰς ἐμβάδας*.

320. ἐν καθαρῷ] Cf. Hom. Il. 8, 491. ἐν καθαρῷ, δθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος. 10, 199. 23, 61. κείτο βαρὺ στενάχων — ἐν καθαρῷ. Soph. O. C. 1575. ἐν καθαρῷ βῆναι — τῷ ξένῳ. Pind. Ol. 10, 60. Liv. 24, 14. ‘campus purus ac patens.’ Plat. Legg. X. 910 A. ἐν καθαροῖς. Theocr. XXVI. 5. ἐν καθαρῷ λειμῶν κάμον δυοκαίδεκα βωμώς. Menand. IV. 294. εἰς (γὰρ) τὰ καθαρὰ λιμὸς ἔσοικίζεται.

321. Cf. Theocr. XV. 73. *θάρσει, γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.*

326. *ἐστιν ἀποπατητέον*] Parodia loci tragicī, in quo ἐστι *καρτερογένεον* scriptum fuisse suspicatur Nauck. p. 658. (849.).

327. Cf. Ach. 122. Av. 269. Ran. 526.

329. *πνηρόν*] Cf. 1061. Eq. 900. et ad Ran. 308.

330. *κατατετίληκεν*] Confer v. προστιλᾶν (Com. anon. IV. 639.).

De re cf. Av. 1054. Vesp. 394. Ran. 366.

332. *κροκωτίδιον*] Cf. Lys. 48.

335. *φράσαι*] Indicare.

338. Cf. Eur. Phoen. 155. δ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ’ δρυθῶς θεοί.

339. Cf. Eur. Iph. T. 657. *Πυλάδη, πέπονθας ταῦτὸ πρὸς θεῶν ἔμοι.*

343. *οὐκονν λαβεῖν γ'*] Saltem non etc. Cf. 95. 350. et ad Vesp. 823. Ran. 1065. Pl. 342.

346. *τὼ πόδ' ἐνθείς*] Cf. Vesp. 1161. *ἐνθεις πόδ', ὡς τὰν.* Ephipp. III. 332. εὐ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ,

347. *φανή*] Cf. Ach. 845. *χλαῖναν δ' ἔχων φανήν δίει.*

349. *γνώμην γ' ἐμήν*] Cf. 153. Vesp. 983. Pac. 232.

350. *οὐκονν πονηρά γ'* —] Qu. *οὐκονν πονηρά γ' ἔσθ' ὅσα γε κάμ' εἰδέναι, aut — ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι.* Cf. 95. 343. 926. et ad Vesp. 823. ad Th. 34. Plat. Theaet. 145 A. *οὐχ ὅσον γ' ἔμε εἰδέναι.*

351. Cf. Alex. III. 465. *οὐχ ἴμονιάν, οὐ λάκκον εἶδον, οὐ φρέαρ.*

δ] In fine trimetri ut in Av. 1716. Similiter μ' Ran. 298.

353. *θοιμάτιον*] Cf. 527. 544.

354. *κᾶγωγ'*] Sub. *βαδιοῦμαι.*

360 sq. Cf. 317. Eq. 899.

361. Cf. Av. 1159. *ἄπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις | καὶ βεβαλάνωται.*

362. *ἀχραδούσιος*] Pro δ Ἀχερδούσιος. Com. anon. IV. 621. τὴν γνώμην ἀχερδούσιος. Sic Κομπασεὺς pro Κονθυλεὺς Av. 1126.

364. Cf. Anaxipp. 1, 25. ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην. κατα-
πρώπτων] I. q. κατατυγόνων.
- 366 sq. Cf. 806 sq.
367. ἐνεκά γε στεναγμάτων] Cf. Isocr. XV. 174. ἀσφαλῶς ἀν
ἔξων ἐνεκά γε συκοφαγτῶν.
369. Ἐλεῖθυνα] Cf. Lys. 742. Theop. II. 815. Men. IV. 82.
Cf. 1054. Arist. Pac. 10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιουδεῖν.
371. Cf. Pac. 148. τίθει μή τραγῳδία γένη. σκωραμίς] For-
matum ut πυραμίς.
374. Cf. Fr. 530. ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοῦτο χιτώνιον.
377. δρόθριον] Cf. 526. Pac. 800. ἡρίνα. Αν. 1099. ἡρινά.
Theocr. VII. 21. μεσαμέριον (adv.). XXI. 39. δειλινὸν (adv.). Herod.
III. 104. ἔωθινόν (adv.). Epich. Fr. 11. πόλτον (πολφὸν? coll. Arist.
Fr. 548). ἔψειν δρόθριον. Aristid. I. 280. δρόθριον ἡκων. Theocr.
XXIV. 11. μεσονύχτιον (adv.).
378. ἡ μίλτος] Cf. Diocl. 9. ἡ μίλτος, οἶμαι, καὶ τὸ τιγγάβαρι. 10.
379. ἡν προσέρραινον κύκλῳ] Scilicet τὸ μεμιλτωμένον σχοι-
νιον huc illuc jactitando.
381. ὕστερος — ἥλθον] Cf. Lys. 69. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν —;
382. Cf. Fr. 259. οὐδεῖς βεβαλάνωκε τὴν θύραν. ubi v. Dind.
Diph. 12. λάγυνον ἔχω κενὸν, ὃ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.
385. σκυτοτόμοις] Cf. Pl. 162. ὁ μὲν γάρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ
καθῆμενος. 514. et proverbium οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον εἰ μὴ
σκυτοτομεῖν (schol. Pac. 1310.).
386. ὑφερφυῶς ὡς —] Cf. Plat. Phaed. 66 A. ὑπερφυῶς —
ὡς ἀληθῶς λέγεις. 99 D. ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. Theaet. 155. ὑπερ-
φυῶς ὡς θαυμάζω. Clit. 407 E. θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ. Phaed.
92 A. θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὅπ' αὐτοῦ. 95 A. 96 A. 102 A. Parm.
135 A. Conv. 200 A. Pol. I. 331 A. Ep. VII. 330 A. XII. 359 C.
et ad Pl. 750.
387. Cf. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιὰν — ἔχεις | οὐχ
ἡλίον βολαῖσιν ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς. λευκοπληθῆς] Cf. Dion. Chrys.
LXII. p. 323. ὑπὸ δὲ ἀργίας καὶ σκιᾶς λευκός. Plat. Pol. VIII.
556 D. πλονσίῳ ἐσκιασθροφημένῳ.
389. πόθεν;] Minime. Cf. 976. Ran. 1455. Vesp. 1145. Fr. 723.
390. τὸ δεύτερον ἀλεκτρονῶν ἐφθέγγετ'] Cf. 31.
393. τὰμα γάρ διοίχεται] Etiam haec Aeschyli esse vidit
Gataker.
395. ἐν ὦρᾳ] Tempestive. Cf. Vesp. 242. 689. Nub. 1117.
Pac. 122.
396. Cf. Ran. 1435. ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἴπατον |
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν (σωτηρίας frustra Wecklein).
397. Cf. Dem. p. 858. τοῦτον γάρ τὸν λόγον καθῆκεν. Vesp.
174. Thuc. VI. 14. γνώμας προτίθει — Ἀθηναῖοις.

399. ἀναβοᾶ] Cf. Ran. 779. δὸς δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν.
πόσον δοκεῖ] Cf. Eubul. Fr. 82. ἡφάντικε πηλίκον τινὰ | οἰεσθε
μέγεθος.

404. Cf. Pl. 718.

405. Cf. Cratin. 325, 1. αὐτομάτη δὲ φέρει τιθύμαλλον καὶ
σφάκον etc.

406 sq. Sic cibaria secum in concionem affert Dicaeopolis
in Ach. v. 164.

413 sq. Euripidis locum ridere videtur, Her. 11. σώζω τάδ'
αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας.

413. ἐρῶ ὡς — σώσετε] Cf. Lys. 183. πάρφαινε μὰν τὸν
δρκον ὡς δμοόμεθα.

416. ἐπειδάν πρῶτον —] Cf. Aesch. Ag. 1286. ἐπεὶ τὸ πρῶ-
τον εἶδον Ἰλίου πόλιν.

418. κλίνη —] Cf. Diodor. com. III. 544. καλῶς ἐστρωμένην
κλίνην. ibid. κλίνας ἐστρωμένας.

419. ιέναι —] Ite jubeo. Subaudire licet κελεύω aut simile
quid. Cf. Ach. 172. τοὺς Θράκας ἀπίεναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔητην.

420. ἐν τῶν σκυλοδεψῶν] Cf. Lys. 407. ἐν τῶν δημονογῶν.
Plat. com. II. 674. ἐν τοῦ καπήλου (τῷ καπήλῳ vulg.) νοῦς ἐνεῖναι
μοι δοκεῖ. σκυλοδεψῶν] I. q. βυρροδεψῶν. Δειγεῖν legitur Hom.
Od. 12, 48. κηρὸν δεψήσας μελιηδέα. ην δ' ἀποκλήη] Sub. τις
αὐτῶν. Cf. ad Vesp. 775. Dem. p. 778. κεκλειμένης σοι τῆς παρ-
ογσίας οὐ κιγκλίσιν οὐδὲ θύραις. Herod. I. 31. ἐκκληϊόμενοι τῇ
ἀλῃ (tempore exclusi). Hor. Sat. I. 2. 67. exclusus fore.

424. τρεῖς χοίνικας] Cf. Pac. 1217. Fr. 79.

427 sq. Similis narratio ficta legitur Ephipp. 14.

431. Cf. Xen. An. V. 1. 3. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατῶται
ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι.

433. νοῦν γὰρ εἰχον τὴν Δία] Cf. Ran. 917.

434. κατεῖχε τῇ βοῇ] Sc. αὐτούς. Cf. Nub. 571. δς — ἀκτῖ-
σιν κατέχει γῆς πέδον.

440. τωρδὶ] Sc. spectatorum.

441. Cf. Lys. 677. ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάποχον γυνή.
Plat. com. II. 648. γυνὴ γάρ — ὑβριστον χρῆμα κάκολαστον. Amph.
17, 1. εἴτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστι πρᾶγμ' ἐρημία; Monost. 734. ὑπερή-
φανον πρᾶγμ' ἐστὶν ὀραία γυνή. Theocr. XV. 83. σοφόν τοι χρῆμ'
ἄνθρωπος. 145. Dem. p. 383, 2. ὡς δὲ μὲν δῆμός ἐστιν ἀσταθμη-
τώτατον πρᾶγμα. Xen. Cyr. VI. 1. 36. ἄμαχον πρᾶγμα. Ovid. Ep.
Pont. II. 7. 37. 'Res timida.'

442. Cf. Ran. 362. η τάποροη' ἀποπέμπει. Eq. 282.

443. ἐκ Θεσμοφόρου] Cf. Th. 83. ἐν Θεσμοφόρου. Exspe-
ctabas ἐκ τοῦ Θεσμοφόρου.

446. Cf. Eur. Fr. 759, 4. τοῖς μὴ δικαίοις δὲ οὐδὲ συμβάλλειν

χρεών. Herod. VII. 29. αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον ἔμοι ἡθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα.

449. ἀποφέρειν] Anglice, bring back.

453. πολλὰ κάγαδά] Sub. δρᾶν (450). Cf. Pac. 538. ἄλλων τε πολλῶν κάγαδῶν. Av. 918. κύκλια τε πολλὰ καὶ καλά. Th. 351. Trag. adesp. 18. τούτῳ δὲ, τέκνον, πολλὰ κάγαδ' οἱ θεοὶ — δοῖεν. Antiph. III. 89. τούτῳ — πολλὰ κάγαδ' οἱ θεοὶ — δοῖεν. Xen. An. V. 6. 4. πολλά μοι κάγαδά γένοιτο.

454. εὐλόγει] Cf. Aesch. Ag. 589. εὐλογεῖν πόλιν. Suppl. 480. 260.

462. πρᾶγμα'] Opus. Cf. 670. τί γάρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι; Pac. 244. τοιτὶ μὲν, ἀνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω. Eur. Med. 451. κάμοι μὲν οὐδὲν πρᾶγμα. Herod. I. 207. 2. οὐδὲν ἀν εἴη πρᾶγμα γνώμας ἐμέ σοι ἀποφαίνεσθαι. III. 11. ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρᾶγμα εἴη μηδὲ — κινδυνεύειν. στένειν τὸν δρόμον] Cf. Alciph. I. 39. 4. ἥρεμα δ' οἷον ἐνεργοῦσά τι δρωτικὸν ὑπεστέναξεν. Men. IV. 149. φύμην — τοὺς πλονοίους — οὐ στένειν τὰς νύκτας. Lys. 966. καὶ μὴ βινῶν τοὺς δρόμους. Ach. 256.

465. Cf. Xen. Hell. 3. 25. ἡμεῖς δὲ γνόντες τοῖς οἷοις ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν χαλεπὴν εἶναι πολιτείαν δημοκρατίαν etc.

466. παραλαβοῦσσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας] Cf. Eq. 1109. τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. Plat. Polit. 266 E. παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Plut. Per. 11. τῷ δήμῳ τὰς ἡνίας ἀνείς. Alciph. III. 61. Δωσιάδης δ', ὡς θεοί, τὴν πύκνα καταλαμβάνει δημητηρῶν — καὶ τὰς ἡνίας ἔχει τοῦ δήμου.

471. εἰ τῇ πόλει τοῦτο ἔννοισε] Cf. Nub. 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ἔννοισεται. Pac. 688.

477. σὺ δ' ὑγίαινε] Cf. Ran. 165. Achae. trag. 42. σὺ δ' ὑγίαινε μοι.

478. ἔμβα] Procede. Cf. Lys. 1303. Ran. 377.

485. τὸ πρᾶγμα' ἐλεγχθὲν] Cf. Aesch. Ag. 1351. καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρήτῳ ξέφει (δοκεῖ).

486. συστέλλον σεαντήν] Cf. Eur. Iph. T. 295. ἡμεῖς δὲ συσταλέντες ὡς θαρούμενοι | σιγῇ καθήμεθ;. Plat. Lys. 210 E. Legg. III. 691 E.

487. Cf. Th. 666. καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς. Plat. Theaet. 155 E. ἄνθραι δὴ περισκοπῶν, μή τις τῶν ἀνοήτων ἐπακούῃ.

490. De collocatione verborum cf. 515.

491. ἡ στρατηγὸς] Sic τῆς γραμματέως Th. 432. τὴν δήτορα Fr. 673.

494. Cf. Iophont. trag. Fr. 1. πολλῶν σοφιστῶν δχλον ἐξηρτημένος. Aeschin. p. 77. ἐξηρτημένος ἐπιστολάς. Sic πήραν ἐξηρτημένος. et similia.

496. ἐπὶ σκιᾶς] Cf. Schol. Av. 1553. ὡς ἐπὶ σκιᾶς βαδίζοντας.

498. θατέρω] Cf. Vesp. 497. Soph. Tr. 272.

502. μίσει — ἔχονσα] Rarior constructio. Aliter Eupolis II.
547. μισῶ λακωνίζειν. σάκον] Cf. Lys. 824. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
507. δύπτετε χλαΐνας] Cf. 850. ἐμβάς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. Vesp. 408. Eupol. II. 560. οὐ πάντα ταχὺ | δύψας ἐμοὶ τοῦτ' ἀναβαλεῖ τὸ Κορητικόν; Lys. III. 35. τὸ μειράκιον — δύνας θοῖμάτιον φεῦγον ὠψετο. Plat. Resp. v. 474 A. δύναντας τὰ ἴματα γυμνοὺς — θεῖν. Theophr. Char. 27. δύψας τὸ ἴματον τὸν βουνὸν αἰλεῖσθαι (l. αἴρεσθαι). δύπτετε] Ionica forma est δύπτεῖν ut βυνεῖν. V. Herod. IV. 94. 188. VIII. 53. VII. 50. Theogn. 176. δύπτεῖν. Eur. Fr. 1055, 2. δύπτειν (δύπτεῖν al.). Cf. ad Vesp. 59.
- ἐμβάς] Sc. Λακωνική. Cf. 74. Λακωνικὰς γάρ ἔχετε καὶ βακτηρίας | καὶ θαλαμάτια τάνδρεῖα (hic χλαΐνας) καθάπτει εἴπομεν.
508. Cf. Men. 109, 2. ὑποδούμενος τὸν ἴματα γάρ τῆς δεξιᾶς | ἐμβάδος ἀπέρρηξ.
512. καταθέσθαι θοῖμάτιον] Cf. Nub. 497. κατάθον θοῖμάτιον. Ecel. 512.
515. Connecte *sui* cum ὑπακούειν.
520. τί δ' — οὐλ τοῦθ';] Cf. ad Eq. 1198. Lys. 514. Th. 498.
522. παρὰ τοῦ μοιχοῦ] Cf. Pl. 360. κεκλοφὼς — παρὰ τοῦ θεοῦ. et ad Ach. 415.
523. τοντί γε] I. q. τοντογί. Sic νυνὶ δὲ (i. q. νυνδί) infra 986.
524. Cf. Pac. 529. τοῦ μὲν γάρ δέει κρομμυοξυρεγμάτις, etc. et ad Vesp. 1058.
526. δοθριον] Cf. 377.
527. θοῖμάτιον] Cf. 544.
530. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι] Cf. Ach. 127. τούσδε ξενίζειν. Soph. Aj. 410. ὡς δυστάλανά, τοάδ' ἄνδρα χοήσιμον | φωνεῖν etc. λεχοῦς] Eupol. II. 529. λεχώ σιραπιῶτις. Eur. El. 652. 654. 1108.
533. Cf. Xen. Hell. IV. p. 511. κατεκλίθη οὖν καὶ αὐτὸς ὁσπερ εἶχε χαμάτιον.
534. μεθῆκε μ'] Cf. Eq. 937. πολὺ φαγεῖν ἀνήρ μεθῆκοι (σε) etc.
537. ὁσπερεὶ προκείμενον] Cf. Nub. 1360. ὁσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶτα. Av. 52. ὁσπερεὶ δεικνύει τί μοι.
538. Cf. Fr. 488, 6 K. οὐδὲ γάρ ἀν ἀποθανόντες ἐστεφανωμένοι | προσκείμεν' οὐδὲ βακκάροι κεχριμένοι, | εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει. Fr. 417. ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γάρ ἡλικίαν ἔχεις | ἀποχρᾶσαν ἥδη. λήκυνθον] Ampullam unguentum continentem. Cf. Fr. 8. τῆς μυρηρᾶς ληκύνθου. 14.
540. Cf. Men. 832. ἥδη δ' ἀλεινει πρὸς τὸ πῦρ καθημένη.
543. ἥκεις δὲ κατὰ τί;] Cf. Av. 916. Pac. 192. Nub. 239.
549. ἀρρεν — παιδίον] Cf. Lys. 748. Th. 564. τῆς δούλης τεκούσῃς ἀρρεν.
550. ἔγῳχόμην] Eadem crasis atque in Hom. Il. 18, 458. νίεῖ ἐμῷ ὀκυμόρρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν.

559. κατὰ τί;] Quamobrem? Cf. 604. κατὰ δὴ τί; Ran. 1162. δίδαξον γάρ με καθ' δ τι δὴ λέγεις.
561. Cf. ad Th. 1162. Fr. 662.
565. μὴ λωποδυτῆσαι —] Notanda particulae negativaes mutationis μὴ pro οὐ, quasi praecessisset ἀπειρημένον ἔσται.
567. 'νεχνοδαῦμενον] Medio sensu.
- 569 sq. Cf. Nicostr. 8, 2. οὗτοι διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' ὥστ', οἴομαι, | μηδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον (*Mῶμον* sagaciter Kock.) ἀντερεῖν ἔτι.
571. Cf. Aesch. Suppl. 406. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου etc. πυκνὴν φρένα] Cf. Ach. 445. πυκνὴ γάρ λεπτὰ μηχανᾶ φρενί. Adv. 430. Critias Fr. 1, 12. πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ. νῦν δὴ —] Cf. Eq. 756. Vesp. 526.
574. πολίτην δῆμον] Cf. Eq. 42. πυκνίτην δῆμον. Ach. 161. δὲ θρανίτης λεώς.
575. ἐπαγλαύκουσα] Cf. Fr. 548. ἐπαγλαύη. Cratin. II. 177. ὁδὸς ἐπηγλαύσμέναι | μείρακες. Antiph. III. 148. ἐπηγλαύσμέναι — τράπεζαι.
581. ἀπτεσθαι — ταῖς διανοίαις] Qu. — τῆς διανοίας (aut τῶν διανοῶν). Cf. Vesp. 1019. μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάγοναν. Ran. 894. δρθῶς μ' ἐλέγχειν ὅν δν ἀπτωμαι λόγων. Aut ἐπιθέσθαι — ταῖς διανοίαις. Soloeca est vulgata.
582. Cf. Men. IV. 278. ὁ νὺξ, σὺ γάρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις (sc. μέρος). Thuc. I. 84. αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει. Cobet N. L. p. 109.
584. τοῖς ἡθάσι] I. q. τοῖς εἰωθόσι (Ran. 1.).
588. ὑποκρούσῃ] Cf. 596. Ach. 38.
592. Cf. Pl. 556. εἰ φεισάμενος — καταλεψει μηδὲ ταφῆναι. Vesp. 926. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας] Cf. Pl. 685. μὴ φθάσειε με | ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθών. ὑποκρούσας] Cf. 256. τι δ', ην ὑποκρούώσιν οε; 588. 618. Ach. 38. Alex. 32. Henioch. 5, 4. τάχ' ἀν τις ὑποκρούσειεν δ τι ποτ' ἐνθάδε | νῦν εἰσὶ κανέοιτο.
602. Cf. Xen. Oecon. 7, 13. σὺ τε ὅσα ἡνέγκω πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας. Herod. VII. 164. ἐς μέσον Κώοισι καταθεῖς τὴν ἀρχήν. III. 142.
603. διὰ τούτη] Cf. 741. διὰ τὸν δρόμον νόμον.
604. κατὰ δὴ τί;] Quamobrem? Cf. 559.
607. σὺ γάρ ἔξενδρῶν ἀπόδειξον] Cf. Nub. 1062. φράσον καὶ μ' ἔξελεγξον εἰπών (ενδρών Mein.).
611. σκαλαθῆσαι] Cf. ad Pac. 440. ἔχονθ' ἔταιραν καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας. Eq. 1286. Hinc σκαλαθυρμάτιa Nub. 630.
612. τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ] Cf. 625. ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
616. ἐρείδειν] Cf. Th. 488. Fr. 577.

618. Cf. Philippid. 28. *αἰσχρὸν γυναικί* ἔγημας ἀλλὰ πλούσιαν.
ταύτης] Sc. τῆς ὁραιοτάτης (616).

620. Cf. Vesp. 1445. *κλητῆρες ἐπιλείφονται τὸν καλούμενον.*

621. Cf. Pl. 1076. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. *XP.* τὸ
τί (f. *τι* = *quare*); | *NE.* *αἰσχυνθόμενος* etc.

623. *τὸ μὲν ὑμέτερον*] Cf. Lys. 592. καὶ θήμετερον μὲν ἔστε.
Eur. Med. 313. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν. Herod.
VIII. 140. ήν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένεται.

624. *τρύπημα*] I. q. *τρύμη* Nub. 448. Cf. Pac. 1234. Sotadem
apud Apostol. VI. 53. et Plut. Mor. 11 A. εἰς οὐχ διάνη τρυμαλήν
τὸ κέντρον ὥθεις. Cf. 906. Eupol. II. 562. οὐδὲν κενὸν τρύπημ'
ἄν ἐν ταῖς οἰκίαις ἄν εὑροις. Hesych. *Τρυμαλῆς*. Ἀφροδίτη.

627. *ἀπὸ τοῦ δεῖπνου*] Usitatus foret ἀπὸ δεῖπνου, ut in 694.
Vesp. 1401. Pac. 839. Sic πρὸ δεῖπνου Ach. 1112. ἐπὶ δεῖπνον
Ach. 1085. etc. Sed ἐπὶ τὸ δεῖπνον est Ach. 988.

629. *χαρίσωνται*] Cf. 705. *τοῖς γὰρ οιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς* |
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν. 940. Eq. 517.

631. *καταχήνη*] I. e. *κατάγελως*. Cf. Vesp. 575. *τοῦ πλούτου*
καταχήνη.

633. *παραχώρει*] Concede viam. Cf. Ran. 767. Lys. 1216.
ἐπιτήρει δταν] Cf. Ran. 1002. καὶ φυλάξεις ἡνίκ' ἄν τὸ πνεῦμα
λείου — λάβῃς.

634. *δευτεριάζειν*] Cf. v. *δευτερεύειν*, et *δευτερίας* (*οἶνος*).

638. *εν καὶ χρηστῶς*] Cf. Alex. III. 443. *τῷ οὐλφίῳ μάστιξον*
εν τε καὶ καλῶς. Sic ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς non raro conjunguntur.

640. *ἄγρως*] Cf. Aesch. Ag. 1051. *χειλιδόνος δίκην* | *ἄγνωτα*
φωνὴν βάρβαρον κεκτημένην.

642. ήν πληγέντος ἀκούση] Sc. αὐτοῦ. Cf. ad Ran. 815. Xen.
Mem. I. 1. 12. οὐδεὶς δὲ πώποτε *Σωκράτον* οὐδὲν ἀσεβὲς — λέ-
γοντος ἤκουσεν.

643. *αὐτὸν ἐκεῖνον*] Cf. Ran. 552. *ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα*. Pl. 704.
αὐτὸς δ' *ἐκεῖνος*; Cratin. 255. *ἐκεῖνος αὐτός* (*ἐστιν*) *ἐκμεμαγμένος*.
Themist. XXI. 262 C. δι, οἷμαι, αὐτὸς *ἐκεῖνος* ὑπάρχεις.

645. *Λευκολόφας*] Cf. Eur. Phoen. 119. *τίς οὗτος ὁ λευκολό-*
φας —; et *γογολόφας* Ach. 567. *πάππαν με καλοῖ*] Cf. Pac.
120. *ἡνίκ' ἄν αἰτίζῃτ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι.* *τοῦτ' ἡδη δει-*
νὸν ἀκοῦσαι] Cf. Ach. 315. *τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἡδη* etc. Vesp. 426.
τοῦτο μέντοι δεινὸν ἡδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα.

648. *καλαμίνθης*] Cum allusione ad voc. *μύνθος*, unde *μύ-*
θοῦν. Qu. *καλαμίνθον*. V. Theophr. Hist. Plant. I. 7. 1. Anglice
catmint.

650. *δεινὸν μέντην ἐπεπόνθη*] Cf. Lys. 1098. *δεινὰ τὰν ἐπε-*
πόνθεμες.

651. *ἔσθ'*] I. e. *ἔσται*.

652. Cf. Fr. 564. ἐπάπονς γοῦν ἡ σκιά ὅτιν ἡπὶ τὸ δεῖπνον (?) ὡς ἥδη καλεῖ μ' δὲ χρόδες δὲ φιλοτήσιος. Poll. VI. 44. τῇ σκιᾷ δὲ ἐπεκμαρόντο τὸν καυρὸν τῆς ἐπὶ δεῖπνον δόδον, ἦν καὶ στοιχεῖον ἐκάλονν· καὶ ἔδει σπεύδειν, εἰ δεκάπονν τὸ στοιχεῖον εἴη.
λιπαρῶς] Lege λιπαρῷ. Cf. Eq. 536. θεᾶσθαι λιπαρόν. Pl. 616. λιπαρὸς χωρῶν ἐν βαλανέον. Nub. 1002.

655. Cf. Av. 1457. δπως ἀν ὠφλήκῃ δίκην. Nub. 34.

658. Cf. Herod. I. 120. ταύτῃ πλεῖστος γνώμην εἶμι. Thuc. VI. 50. προσέθετο καὶ αὐτὸς τῇ Λαμάχον γνώμην. τάλαν] Correpta posteriori ut in 1005. Notanda articuli omissio ante γνώμην, quod in senario non licet.

662. De personae permutatione cf. Pl. 375. 932. Lys. 486.

663. τὰς αἰκίας] Anglice actions for assault. Cf. Dem. p. 1153. Ἐλαχον αὐτῷ δίκην αἰκίας. Lys. Fr. 27. Athen. XIII. 586 B. Υπερείδης ἐν τῷ κατὰ Μανιθέου αἰκίας — τάδε λέγει, etc. Gravius crimen erat ὑβρεως γραφή. Dem. p. 525, 14. ἦν δὲ τῆς βλάβης ὁ μῦνος νόμος πάλαι, ἦν δὲ τῆς ὑβρεως. Malim τὰς αἰκίας (sic).

665. Cf. Pl. 1128. οἵμοι δὲ καλῆς ἡς ἔγώ κατήσθιον. 1130.

666. φαύλως οὔτως] Angl. So easily. Cf. ad Ach. 215.

668. Cf. Av. 492. οἱ δὲ βαδίζοντος ἀποδύσοντες νύκτωρ. 497 sq. 1490 sq. 712. Ran. 715. Antiph. 1, 2, 5. Εστι δὲ εἰκός ἀωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθαρῆναι. Alex. com. III. 414. τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ | γνυμοὺς ἀπαντας.

669. οὐδ' ἦν —] Sub. ξέπλοις.

670. τί γάρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι;] Cf. ad Vesp. 715. 462. οὐδὲ στένειν τὸν δρόδον ἐπι πρᾶγμ' ἀρά μοι;

673 sq. Et hic et in Pl. 314. rideri Platonem censem Bergkius ad Arist. Fr. II. 1162.

676. Notandum πάγτα a nomine suo sejunctum. Usitatus fuisse πάσας. Tribunalia prope omnia, ut porticus, aut in foro aut prope forum sita fuisse credibile est.

678. τὸ — βῆμα] Schol. δὲ λέθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Cf. Pl. 382.

681. πῶι τούτεις] Anglice, to what use will you turn? αληρωτήρια] Cf. Fr. 194. Eubul. III. 241. αληρωτήρια — αλεψύδραι, νόμοι, γραφαί. Cf. v. παλητήριον. Schol. τὰς αληρωτὰς ἀρχάς (τὰ αληρωτικὰ ἀγγεῖα T. Halbertsma).

682. στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ] Cf. Lys. 635. Eq. 536. θεᾶσθαι — παρὰ τῷ Διονύσῳ.

683. Cf. Pl. 277. Aristot. Resp. Athen. c. 63. ἐπέθηκε φέρων δὲ ὑπηρέτης ἐφ' ἔκαστον δικαστήριον τὸ γράμμα τὸ λαχόν.

684. τοὺς ἐκ τοῦ βῆτος] Sc. γράμματος. Cf. Pl. 277. ἐν τῇ σορῷ τυνὶ λαχόν τὸ γράμμα σου δικάζειν, etc. 1185. στοιδιν] Forma epica ut χροιά, ροιά, etc. Cf. Dem. p. 776. ἐν τῇ βασιλείῳ στοῖχοι καθεξομένη (ἥ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή). Paus. I. 14. 6. ὑπὲρ δὲ τὸν

Κεραμεικὸν καὶ στοὰν τὴν καλουμένην βασιλείου ναός ἐστιν Ἡφαίστου.
Poll. VIII. 86. πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ.

685. Cf. Ach. 11. δ' δ' ἀνεῖπεν (sc. δ κῆρυξ).

686. τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππῃ] *Κάππα* est littera numerum decem indicans. Erant autem Athenis decem tribunalia. V. Paus. I. 28. 8 sq. Quod vel ex hoc loco colligi potest.

687. ὅτῳ — μὴ ἔεικυσθῇ] Cf. ad Ran. 1163. ὅτῳ μετῇ πάτρας.

691. στεφάνῳ — τὴν δᾶδα] Cf. ad Pl. 1041. στέφανόν γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται. Antiphon. III. 114. δᾶδα καὶ στεφάνους λαβόντες. Eur. Alc. 353.

693. κατὰ τὰς διόδους] Cf. Vesp. 361. Th. 658.

705. Cf. 629. πρὸν ἀν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς σιμοῖς χαρίσωνται.
τοῖς — σιμοῖς] Inter se opponuntur σιμὸς et γρυπός. Cf. Plat. Resp. 474 E. δὸ μὲν ὅτι σιμός ἐπίχαρος κληθεὶς ἐπανεθήσεται ὑψ' ὑμῶν, τὸ δὲ γρυπὸν βασιλικόν φατε εἶναι. Xen. Cyt. VIII. 4. 21. σιμὴ (γυνὴ) ἀν σοι ἰσχυρῶς συμφέροι. Πρὸς τὸ δῆ αὖ τοῦτο; "Οὐ, ἔφη, σὺ γρυπὸς εἶ. πρὸς οὖν τὴν σιμότητα σάφ' ἔσθι ὅτι η γρυπότης ἀριστ' ἀν προσαρμόσειε.

708. διφόρον συκῆν] *Biferae ficus.* Cf. Antiph. 198. τὴν δίφορον συκῆν. Theophr. de C. Pl. V. 1. 6. ὥσπερ καὶ δ τῶν διφόρων συκῶν λεγομένων καρπός. H. Pl. I. 14. 1. μηλέαι τῶν διφόρων. Pher. 97. σῦκα τῶν διφέρων.

711. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοῖ] Cf. Ran. 656.

713. κηρύκαιναν] Sic μαγείραινa Pher. 64, 4.

719. ἵνα τί;] Cf. Plat. Apol. 26 C. ἵνα τί ταῦτα λέγεις;

720. αἴται] Choreutae.

724. κατωνάκας] Cf. Lys. 1151. 1155. Herod. II. 42. τὸ νάκος τοῦ κριοῦ. τὸν χοῖρον] Cf. Ach. 773. ἀποτειλμένας] Cf. Lys. 151. δέλτα παρατειλμένας. Pher. II. 299. ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ δόδα κεκαρμέναι.

726. ἀποβλέπωμαι] Cf. Men. 402, 5. ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης | πρόσωπον. Theophr. Char. II. εἰς ἐκεῖνον ἀποβλέπων τοῖς ἄλλοις λαλεῖν.

730 sq. Similis locus est Cratetis 14, 5 sq. παρατίθον, τράπεζα — μάττε, θυλακίσκε, | ἔγχει, κύανθε. Cf. Theopomp. 32, 1. χώραι σὺν δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον. Men. 303 M. ἐπύθεις τὸ πῦρ η ζάκορος. Aesch. Fr. 225. οὐ δ' δ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώφας ἄνθρει. Cf. Ach. 253. δπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς οἴσεις. Pac. 1330.

732. ἐντεριμμένη κανηφορεῖν] Cf. Av. 1551. Hermipp. 26. ὥσπερ αἱ κανηφόροι | λευκοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐντεριμμένος.

733. Connecete πολλοὺς δῆ. κάτω — στρέψασ'] Cf. Soph. Ant. 716. κάτω | στρέψας (τὴν ναῦν) τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται. Eur. Herc. 1307. ἀνδρο' — ἀνω κάτω στρέψασα.

734. η χύτρα δεῦρ' ἔξιθι] Cf. Eq. 1389. δεῦρ' ιδ' αἱ σπονδαὶ

ταχύ. Men. IV. 160. ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος. Clearch. 4, 2. ἡ πᾶς, ἐπιτίθει — τραγήματα. Plat. Symp. 218. οἱ δὲ οἰκέται — πύλας — ἐπίθεσθε.

737. κομμάτρια] Cf. Fr. 309, 8. κομμάτριον (κομμάτριαν?). Plat. Resp. 373 C. Masculinum κομματῆς est Lucian. Merc. cond. 32. Plut. II. 348 E. ἡ κομμωτικὴ Plat. Gorg. 463 B. 465 B. κόμμωσις Athen. 568 A. Etym. M. p. 228, 52. Κομμοῦσθαι: καλλωπίζεσθαι. Εὐπολις. Naevii comoedia fuit ‘Commotria’. Cognata vox fortasse est nostra to comb.

739. ἡ κιθαρῳδὸς] I. e., ni fallor, ἡ μύλη.

741. ἀωρὶ νυκτῶρ] Cf. Antiph. 1, 2, 5. ἀωρὶ τῶν νυκτῶν πλανῶμενον. Theocr. 24, 38. οὐ νοέις δι τυκτὸς ἀωρὶ πον —; διὰ τὸν δρυόν πόμον] Cf. 603. κάκτησατο γὰρ διὰ τοντί. Lys. 488. 936. Pac. 323.

743. κόμμιξ] Puerum alloquitur. Cf. 833.

745. τὸν δχλον] Cf. Aesch. Prom. 827. Thuc. VII. 78. τοὺς δὲ σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον δχλον ἐπτὸς εἰχον οἱ δπλῖται.

746. κακοδάμων ἄρα —] Sub. ἄρα καταθῶ αὐτά. Cf. 977. καὶ τὴν θύραν γ' ἥραπτες. NE. ἀποθάνοιμ' ἄρα. Lys. 531.

751. οὐδὲν πρὸς ἔπος] Anglice, on no account. Cf. Soph. O. C. 443. ἔπονς σμικροῦ χάσιν.

755. ἐνέχυρα θήσαω] Ut pignora depositurus, oppigne-raturus. Cf. Plat. Legg. 820 E. ἐνέχυρα — τοὺς θέντας. Ἐνέχυρα θέσθαι de iis dicitur qui pignora accipiunt (Angl. the mortgagees). Soph. O. C. 858.

758. ἀποφέρειν] Ferre, pendere, solvere. Cf. Herod. IV. 35. V. 84.

761. πῶς;) Pro δπως; Cf. ad Ran. 1424. Av. 1234. Antiph. Com. III. 9. κρέα δὲ τίνος ἀν διστοι' ἀν ἐσθλοις; B. τίνος;

770. φυλάξομαι] Anglice, I will be upon my guard.
πρὶν ἀν γ' ἰδω] Cf. Ach. 176.

775. Cf. Pl. 390. ἀπολεῖς. B.L. οὐ μὲν οὖν σεαυτόν. Ran. 1245.

776. δ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτόκειεν] Cf. Pl. 119. Av. 95.

778. οὐ γὰρ πάτιμον τοῦτ' ἐστιν] Cf. Tyrt. Fr. 15, 6. οὐ γὰρ πάτιμον τῷ Σπάρτᾳ (φειδεσθαι τᾶς ζωᾶς).

781. τάγαθά] Cf. Ran. 1462. ἐνθένδ' ἀντει τάγαθά. Th. 311.

784. τῶν προύργου τι δρᾶν] Cf. Pl. 623. μὴ — ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προύργου ποιεῖν.

785. ποῦ μοῦσθ' ἴμας;) Cf. Vesp. 902. ποῦ μοῦ (i. e. μοι διώκων —; Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου στὶ παιδίον; Canticum Athen. XIV. 629 E. ποῦ μοι τὰ ἔόδα —; ἴμας) Cf. Fr. 472. καὶ τὸν ἴμαντα μον | ἔχονσα καὶ τάγαροσον.

786. καὶ δὴ] Iam. Idem fere quod ἡδη. Cf. Vesp. 1324. Soph. O. C. 31. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα.

787. τῆς μωρίας τὸ μηδὲ —] Ήμι stultitiam. Cf. Nub. 818. τῆς μωρίας, | τὸ Δία νομίζειν etc. 268. Pl. 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ etc. Ran. 530. 741. Eur. Med. 1051. Alc. 832. Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ τῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν.

789. τηνικαῦτ' ἥδη] Ut alibi τότ' ἥδη.

790. Cf. 493. Lys. 74. Nub. 804. 843. Herod. VIII. 141. ἐπανέμειναν διατριβούστες.

791. Cf. Plat. Phaed. p. 60 E. ἀφοσιούμενος, εἰς ἄρα πολλάκις ταύτην τὴν μουσακήν μοι ἐπιτάπτοι ποιεῖν. Lach. p. 179 B. p. 194 A. Phaedr. p. 238 C.

792. διάξειν γαλῆ] Cf. Theophr. Char. 16. καὶ τὴν ὅδὸν ἐὰν παραδρόμη γαλῆ, μὴ πρότερον πορευθῆναι ἔως ἂν διεξέλθῃ τις, etc.

793. ὁμβρόντητε] Cf. Antiph. com. III. 149. ἐγένετ' ἐμβρόντητος. Ophelion. com. III. 381. βρελίον Πλάτωνος ἐμβρόντητον. Philem. IV. 14. οὐκ οἰδας, ἐμβρόντητε (ὁμβρό?) σύ; Menand. IV. 97. ἐμβεβρόντησαι; Dem. 308, 5. ἐμβρόντητε, τί τῦν λέξεις; Xen. Anab. III. 4. 12. Eur. Tro. 1204. ἐμπλήκτος ὡς ἀνθρωπος.

794. Cf. Eupol. 224. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω. Dem. 413, 11. οὐκ ἔχειν δποι τὰ ἔαντον δύπτη. Marc. Anton. 5, 12. τὸ τὸν κευτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν δποι χέση. Eupol. 224. [Diog.] Epist. 38 f. δποι πτύσαμι τόπον οὐκ εἰχον. Eur. Herc. 1245. γέμω κακῶν δή, κούκετ' ἔσθ' δποι (al. δποι, δπη) τεδῆ. Soph. O. C. 227. δ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;

795. Cf. Thuc. III. 57. δειδίμεν μῆ οὐ βέβαιοι ἥτε.

796. τιή;] Cf. 1086. Eq. 126. 731. Pac. 927.

797. Cf. Eupol. II. 485. οἴδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ — παθόντα.

806 sq. Cf. 366 sq.

806. πάντι γ'] Ironice, ut videtur. Cf. Eq. 344. Ran. 1261. πάντι γε μέλη θανατάστα. Eur. Med. 504. καλῶς γ' ἀν οὖν (l. γὰρ ἀν) | δέξαιτό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 588.

807. ἐμμελέστερον] Magis congruum (sive scitum). Cf. Plat. Theaet. p. 174 A. Θρῆπτά τις ἐμμελῆς καὶ χαρίεσσα θεραπαινίς.

808. χέσαι —] Cf. Ach. 82.

811. Cf. Soph. O. R. 1160. ἀνήρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβάς ἔλᾱ.

818. Cf. Fr. 400. ἔχουσα γαστέρα (ἔχων τὴν γαστέρα;) | μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε. Fr. 111. Theophr. Char. VI. καὶ τοὺς κόκοντος (χαλκοῦ;) [ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος] εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν. ἀπῆρα] Cf. Lys. 539. Av. 1288. κατῆρον.

819. ἔχώρουν] Cf. Av. 496.

820. ὑπέχοντος] Cf. Pac. 431. ὑπεχε τὴν φιάλην.

821. Itaque vacuum saccum domum reportavit. Cf. Av. 503.

822. τὸ λοιπόν] Posthac. Cf. Av. 562.

825. τῆς τεττ.] I. e. ἐκ τῆς τεττ., ut videtur. Anglice, from the tax of one fortieth. Nisi legendum τὴν τετταρακοστήν.

826. κατεχούσον] Cf. Diph. IV. 402. δ κατάχρουσος — Εὐφι-
πίδης. Sic καταχαλκοῦν Herod. VI. 50. καταβυρροῦν Thuc. VII. 65.
Et inaurare aliquem' Cic. Fam. VII. 13. 1.

829. κατεπίττον] Cf. Cratin. II. 127. δψει — αὐτὴν — κατα-
πιττονμένην.

833. τάναφορον] Cf. Fr. 472. καὶ τὸν ἴμαντα μον | ἔχονσα καὶ
τάναφορον.

834. ὁ πάντες ἀστοί] Cf. Lys. 638. Soph. Ant. 1183.

835. στρατηγίδος] Cf. 870. Pher. 235. Cum στρατηγίς cf. στρα-
τιώτις Eupol. 256, 2.

841. ἐγκιρνᾶσιν] Cf. Com. adesp. 1203, 3. ἐν δ' ἐκίρνατο |
οἶνος. Alcaeum Fr. 45. ἐν δὲ κίρνατε τῷ μελιάδεος — κρατήρα.
Fr. 34. ἐν δὲ κίρναις οἶνον. Pindar. N. IX. 120. ἐγκιρνάτω τίς μοι
(κρητῆρα). Isth. VI. 1. Hom. Od. 6, 182. μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα-
14, 78. κίρνη μελιηδέα οἶνον 16, 14. κιρνάς αἴθοπα οἶνον. Herod.
IV. 66. κιρνᾶς κρητῆρα οἶνον. Simplex κιρνάντες est Fr. 555. (683).

842. τὰ τεμάχη διπλίζεται] Sc. διπλώμενα. Cf. Antiph. III. 130.
τέμαχος — διπλήσις. Pher. II. 299. τεμάχη — ἐξωπτημένα. Ran.
360. ἀνεγείρει καὶ διπλίζει (στάσιν).

843. λαγῷ ἀναπηγνύασι] Cf. Ach. 1007. φέρε τοὺς διβελίσκους,
ἢ' ἀναπήξω (ἀναπείρω vulg.) τὰς κίχλας.

844. φρύγεται τραγήματα] Cf. Ran. 510. τραγήματα | ἔφρυγε.
Herod. II. 94. τοῦτον (τὸν καοπὸν) φρύξαντες διέφυοντο.

845. Cf. Fr. 408 K. ἥψησ' ἔτνος. Epich. Fr. 17. χύτρα δὲ φα-
κέας ἥψετο. χύτρας ἔτνοντο] Cf. Ran. 505. Av. 78.

846. ἵππικήν στολὴν] Cf. Herod. I. 80. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμῆ-
λους ἀνέβησε ἵππαδα στολὴν ἐνεσταλμένους.

847. διακαθαίρει] Pro διαλείχει. Cf. Vesp. 1283. et Eupol.
233, 4. κάξην δλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον ἐκκορδίζειν.

848. Cf. Poll. VII. 86. οἱ δὲ κονίποδες λεπτὸν ὑπόδημα πρεσ-
βυτικόν.

849. καχάζων] Cf. Eubul. III. 216. καχάζετε | ἐπὶ τοῖς καταρ-
ρέονσιν. Plat. Resp. I. 413 G. ἀκούσας ἀνεκάγγχασε μάλα σαρδόνιον.
Plut. Anton. 20, 2. γεγηθῶς καὶ ἀνακαγγάζων ὑπὸ χαρᾶς.

850. Cf. 507. διππεῖτε χλαίνας, ἐμβάς ἐκποδὼν ἵπω.

857. πολὺ ἀν γ' ἀπενέγκης] Cf. ad 770.

860. τί γὰρ πάθω;] Cf. Lys. 884. καταβατέον· τί γὰρ πάθω;
Nub. 798. Av. 1432.

867. ὁ Σίκων καὶ Παρμένων] De structura cf. Av. 656. ἀγε-
δὴ, Ξανθία καὶ Μαγόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα. Pl. 788. ὁ
φύλαττος ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε. Vesp. 433. 452. Eq. 243.
Ran. 670.

868. παμπησίαν] Cf. Aesch. Fr. 156, 2. παμπήδην. Pac. 565.
πανδαισία.

873. δπως — μεθέξω] Anglice, So that I shall participate.

875 sq. Cf. Nub. 1478—1485. et praecipue 1483. δρθῶς παραιεῖς οὐκ ἔτιν δικορραφεῖν, etc.

878. Cf. 1072. Lys. 93, 4. ἔδοξέ μοι τὸ πρόσωπον ἐψιμνθιῶσθαι. Alex. III. 423. συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν; κατέπλασε ψιμνθίῳ. Eubul. III. 250. μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι (κατα.?) ψιμνθίους (ψιμνθίω?). Philippid. IV. 473. τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους δλον | τὸ πρόσωπον (suppleas ἔστιν ἡδε καταπεπλασμένη). In voce ψιμνθίου latet fortasse v. bismuth.

879. ἔστηκα — δργός] Cf. S. Matth. Ev. 20, 3. κροκωτὸν ἡμφιεσμένη] Cf. Eupol. 277. ἡ τροφαλὶς ἐκεινὴ | δρφ' ὕδωρ βαδίζει σκῆρον ἡμφιεσμένη. Alex. Fr. 110, 1. δστρεια — φυκί' ἡμφιεσμένα. III. 478. λάρκον ἡμφιεσμένον | τῶν ἀνθρακηρῶν.

880. Cf. 931. ἄδω πρὸς ἔμαυτήν. Aesch. Agam. 16. δταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῇ. Max. Tug. VII. p. 71. μινυρᾶται πρὸς αὐτόν (τὸ μέλος).

881. Cf. Herod. VIII. 16. ἐκυκλέοντο ὡς περιλάβοιεν αὐτούς. V. 23. ἐπεὰν αὐτὸν περιλάβῃς. VIII. 106. ὡς δὲ πανοικῇ μν περιέλαβε. V. 87. πέριξ τὸν ἀνθρωπὸν τοῦτον λαβούσας.

883. μελύδριον — τῶν Ἰωνικῶν] Cf. ad Pac. 1154. Ἰωνικῶν] Cf. 918. Plat. com. 69, 14. ἥδεν — μέλος Ἰωνικόν τι. Athen. VII. 293 A. Pratinam apud Athen. XIV. 624 F. μῆτε σύντονον δίωκε μῆτε τὰν ἀνειμέναν Ἱαστὶ μοῦσαν.

884. ὁ σαπρά] Cf. 926. Lys. 378. Philem. IV. 58. σαπρὰν γυναῖκα δ' ὁ τρόπος εὑμορφων ποιεῖ.

887. ἀντάσσομαι] Cf. Vesp. 1231.

890. τούτῳ] Podicem intellige, quem anus puellas ex adverso habitanti obvertit.

891. τὸν αὐλὸν] Cf. ad Av. 673. Theocr. Epigr. V. 1. διδύμοις αὐλοῖσιν δέεσαι.

892. προσαύλησον μέλος] Cf. Nicoph. II. 853. προσαύλησον σὺ νῷν πτισμὸν τινα. Theocr. X. 16. δ πρὸν ἀμώντεσσι παρ' Ἰπποκόων ποταύλει. Av. 858. ἔνταντείτω δὲ Χαῖρις φδάν.

896. πεπείροις] Quidni πεπείραι? Cf. Soph. Tr. 728. δργὴ πεπείρα. Eupol. 33. πεπείρονς (πεπείρας?) ἀχράδας. Sed euphoniae fortasse ratio habenda erat.

898. ὁπερ ἔντείν] Eadem constructio est Ran. 97. γόνιμον δὲ ποιητὴν διν οὐχ εῆροις — δοτις ἔῆμα γενναῖον λάκοι.

901. τὸ τρυφερὸν] Cf. Vesp. 1455. τὸ τρυφερὸν (τρυφῶν Dind.) καὶ μαλακόν. 551. 1169. τὸ τρυφερὸν — τοῖς μῆλοις ἐπανθεῖ] Cf. Nub. 978. τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς ὁσπερ μῆλοισιν ἐπήνθει. 1024. ὡς ἥδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστιν ἄνθος. Vesp. 1065. αἴδ' ἐπανθοῦσι τρίχες. Lys. 155. Lucian. Epist. Saturn. p. 413. τὸν χρυσὸν δες (τὴν χάριν ἡ G. A. Hirschig.) ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. Eust. p. 584, 28. αἰς οὐτε κάλλος ἐπανθεῖ οὔτε σύμμετρον

μέγεθος. Theocr. 27. 48. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χροάοντα διδάξω
(ι. πιαξῶ). τοῖς μῆλοις] I. e. τοῖς τινδίοις.

904. Cf. Lys. 827. ἀλλ' δμως ἀν οὐκ Ἰδοις καίπερ οὖσης γραδε
δντ' αὐτὸν (τὸν σάκανδρον) κομῆτην ἀλλ' ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ.
παραλέλεξαι] Cf. Menand. IV. 178. καὶ βάφομαι καὶ παρατιλοῦμαι.

905. Cf. 975. Sapph. Fr. 126. τὸ μέλημα τούμον. Pind. P. X. 92.
νέασιν τε παρθένοισι μέλημα. Pind. Fr. 71. σεμνᾶν Χαρτῶν μέ-
λημα τερπτόν. Αναστον. alicubi, δόδον ἔαρος μέλημα. Aesch.
Cho. 235. μέλημα δώμασιν πατρός. Eur. Andr. 851. ἦν θαροῦσα
νερτέρουσι μέλω;

906. Cf. Lys. 410. δρχονμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας |
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. τὸ τρῆμα] Cf. 624.

907. τὸ — ἐπικλιντόν] Cf. Fr. 145. ὅπδ τριπτικλίντρῳ.

908. σποδεῖσθαι] Cf. 113. 939. 942. 1016. Th. 492. Lucian.
Catapl. 12. τὴν παλλακίδα μου — ἐσπόδει.

909. δφιν] Cf. Theogn. 602. ψυχρὸν (ψυχρῷ vulg.) δς ἐν κόλπῳ
ποικίλον είχες δφιν. Theocr. XV. 58. ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν δφιν
τὰ μάλιστα δεδοίκω.

910. Cf. Theogn. 372. εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμε-
νος (με).

912. μονταῖδος] I. e. μου δ ἐταῖδος (ονταῖδος), ut videtur.
Cf. ad Vesp. 902.

914. τᾶλλ —] Cf. 239. τὰ δ' ἄλλ' ἔάσω.

916. Ὁρθαγόραν] Confer nomen dei fictum Ὁρθάνης. Plat.
com. II. 674. βολβῶν — Ὁρθάνη τρί' ἡμεκτέα. Orthagorae no-
mine τὰ μεμμημένα illa (Lys. 108. 109. 159.) significari censem
Velsen.

919. κνησιᾶς] Cf. Plat. Gorg. 494 E. ϕωρῶντα καὶ κνησιῶντα.
Anaxil. com. III. 344. δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὃδε | δύγχος, ὁ φίλε,
κνησιᾶν. Xen. Symp. IV. 28. κνῆσμα. Cf. κλανοῦān Pl. 1099. φθι-
σιᾶν, μνοῦān, πλονοῦān, κνοῦān (Com. anon. IV. 642.).

920. κάν λάρβδα] Sub. λεῖξαι. Cf. Vesp. 1346. μέλλουσαν ἥδη
Λεσβιεῖν (I. Λεσβιᾶν) τοὺς ἐνυπότας. Ran. 1308.

922. τάμα παίγνια] Delicias meas. Cf. Pl. 1055. βούλει διὰ
χρόνου πρός με πάσαι;

925. Cf. Pl. 242. ην δ' ᾧς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν
τύχω. Xen. Symp. 9, 2. εἴσεισι πρός αὐτήν.

926. οὐκον — γε] Saltēm non. Cf. 95. 350. et ad Vesp.
823. ἐπ' ἐκφορόν] Cf. Pl. 1007.

927. Cf. Pl. 252. τί γὰρ ἀν τις οὐχὶ πρός σὲ τάληθη λέγοι;
Eur. Iph. A. 1424. τί γὰρ τάληθὲς οὐκ εἴποι τις ἀν;

929. τὸ σὸν ψιμύθιον] Cf. Aesch. Fr. 12. τὰς σὰς βακκάρεις.
Amips. II. 702. δνοῖν δβολοῖν ἔγχονσα καὶ ψιμύθιον.

930. Cf. Pac. 77. Diph. 84. διακύψας δρῶ | διὰ τῆς δπαίας
κεραμίδος καλὴν σφόδρα.

931. ḥδω πρὸς ἐμαυτὴν] Cf. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος. Ran. 53. Ἐπιγέρη] Comicus poeta fuit sic appellatus.

932. Γέρης] Nomen non aliunde cognitum. Corrigendum forsitan Χάρητα. Sed obstat Ach. 605. Γερητοθεοδάρους.

933. δεῖξει γε καὶ σοι] Qu. δεῖξω δ' ἔγώ σοι, ut in Eur. Andr. 707. δεῖξω δ' ἔγώ σοι —. Sed cf. Soph. Aj. 66. δεῖξω δὲ καὶ σοὶ —. ὡς ἐμέ] Cf. 1005. 1013. 1028. 1088. I. q. εἰς ἐμοῦ.

934. ὅδι γὰρ αὐτός ἐστιν] Cf. Ach. 1189. Av. 1718. ἀλεθρε] Cf. Th. 860. Eup. II. 570. ἀνεμος καὶ δλεθρος ἀνθρωπος.

935. ὁ φθίνυλλα σύ] I. q. ὁ φθόρε, ὁ δλεθρε. Cf. Com. anon. IV. 657. ὁ προδότη — καὶ μύρανα σύ. Cum allusione ad nomen femininum Φύλιννα et similia. φθίνυλλα] Anglice old hag. Formatum ut Ξένυλλα, Ξάνθυλλα, Κοτύλλα, Αρθυλλα, etc.

941. Cf. Lys. 477. οὐ γὰρ ἀνεκτά τάδε γ'.

942. οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις] Cf. Fr. 86. Ach. 840. σποδήσεις] Cf. ad 103. Apoll. Car. 5, 13. ἔξδν — αὐλονμένονς σποδεῖν. Philetaer. 18. καλόν γ' ἔστιν ἀποθανεῖν αὐλούμενον.

943. Cf. Cratin. II. 98. οὐκ ἴδι' ἄττα τάδ' οὐκέτ' ὅνθ' οἴα τάπι Χαριξένης. Theopomp. II. 811. αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ | αὗτη γε προύμαθ' οἴα τάπι Χαριξένης. Etym. M. p. 367, 21. et Hesych. s. v. Ἐπὶ Χαριξένης. Cf. etiam Eriph. III. 559. τάδ' οὐ Κόσινδος οὐδὲ Λαιᾶς, ὁ Σύρε, etc. Telecl. II. 375. τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν. Thuc. VI. 77. βουλόμενα δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἰωνες τάδε ἐστὶν (dēlendum?) οὐδὲ Ἐλλησπόντιοι etc. Eur. Andr. 168. Cycl. 63. 203. Tro. 100.

946. Cf. Nub. 1344. καὶ μὴν δι τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι. et ad Eq. 342.

951. οὐδὲ μεμημέθα] Cujus mentionem faciebam, quem memorabam. Cf. Nub. 926. οἴμοι σοφίας — ἡς ἐμνήσθης.

956. Cf. Eur. Fr. 813, 9. οὔτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίον.

957. Cf. Ran. 59. τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται. 66. τοιούτοισι τοι νῦν με δαρδάπτει πόδος.

965. ἐκμαίνεις] Cf. Theogn. 1350. ἐξεδάμην (ἐξεδάμην vulg.) καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς. Theocr. V. 90. κῆμε γὰρ δι Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπάναν | ἐκμαίνει. Soph. Tr. 1142. τὸν σὸν ἐκμῆνα πόνθον. Anth. Pal. VII. 99. 6. ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι. V. 56. 1. ἐκμαίνει χεῖλη με δοδόχροα. VII. 221. 6. σὴν Κύπρις ἔμηρε φρένα. Aelian. V. Hist. IX. 39. ἐκμανεῖς καὶ οἰστρηθεῖς ὑπὸ τοῦ πόνθου. Xen. Ephes. I. 11. 5.

969. Cf. Ach. 390. σκοτοδασυπυκνότριχα. Nub. 332. σφραγιδονχαργοκομήτας. Vesp. 1357. κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.

972. Κύπριδος ἔρωτος] Huc fortasse respicit Johannes Eugenius in Boisson. Anecd. Nov. p. 343. σύ μοι — ἔρωτος Χαρίτων, etc.

973. ἐμὸν μέλημα] Cf. Sapph. Fr. 63. ἵνα σε, τοῦμὸν μέλημα,

περιπτύξωμαι. Anacreont. 45, 7. δόδον ἔαρος μέλημα. Virg. Ecl. X. 22. ‘Tua cura Lycoris.’

974. *Χαρίτων θρέμμα*] Cf. Theocr. XXVIII. 7. *Νικίαν Χαρίτων* ἴμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.

977. ἀποθάνοιμ' ἄρα] Sub. εἰ ἥραξα. Cf. Ran. 177. ἀναβιοίην νυν πάλιν. Lys. 531. μή νυν ζώην. Nub. 1255. ή μηκέτι ζώην ἐγώ.

979 sq. [Αναφλοντον] Cf. Ran. 427. κάκεκράγει Σεβῖνον, δοτις ἐστὶν ἀναφλόντος.

981. ήν τε —] Cf. 1097. νὴ τὴν Ἐκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ήν τε μῆ]. Lys. 939.

983 sq. εἰσάγομεν] Cf. Nub. 782. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην. Vesp. 826. 840 sq. ἀναβεβλήμεθα] Forma passiva medio sensu.

985. γλύκων] Deminutivum, ut γλύκων, γλίσχων, κάνθων, πόσθων, σάθων, μαλακίων, δειλαρίων, Ἀτικίων, etc.

986. ννι δὲ] I. q. ννδί. Cf. 308. Sic τοντί γε (i. q. τοντογί) supra 523.

987. ἐν πεπτοῖς] Cf. Herod. I. 94. ή τῶν πεσσῶν παιγνή.

988. ἀλλ' οὐδὲ —] Cf. Lys. 927.

989. οὐκ οἰδ' δ τι λέγεις] Cf. Antiph. III. 109. οὐκ οἰδ' δ τι λέγεις. | οὐδὲν λέγεις γάρ. τηνδεδί] Cf. Av. 18. et ad Eq. 1357.

991. Cf. Ach. 1213. ἀλλ' οὐχὶ ννι τῆμερον Παιώνια.

996 sq. Cf. Pac. 431 sq. et ad Ran. 1121.

996. ζωγραφεῖ] Ad vivum pingit. Cf. Herod. IV. 58. ζωγραφάμενος (leg. ζωγρ.) πᾶσαν τὴν ζεῦξιν etc. Plene Theocritus XV. 81. ποῖοι ζωγράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;

998. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ] Cf. 1201. νὴ τὸν Ποσειδῶν καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. Lys. 1182 sq. 1092.

999. Cf. Trag. adesp. 14. ὁ δαῖμον δς μ' εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἰ. Theocr. IV. 40. αἰαῖ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος δς με λέλογχει (l. λέλογχε). VII. 103. Πάν, Όμόλας ἐρατὸν πέδον δοτε λέλογχας.

1000. Cf. Av. 195. Ran. 508.

1003. καθέντα] Cf. Archestr. ap. Athen. VII. 306 B. ἔψειν εἰς ἀλμην καθαρὰν βαῖα (f. τρία) φύλλα καθέντα.

1005. Cf. Nub. 1267. μὴ σκῶπτε μ', ὁ τāν, ἀλλὰ etc.

1007. κατέθηκας] Cf. Pac. 1214. Sic μισθὸν κατατιθέναι Nub. 246.

1014. καὶ δὴ] Anglice dicas, Well then, see.

1016. σποδεῖν] Cf. ad 113.

1020. ἔλκειν — λαβομένας τοῦ παττάλον] Cf. Eq. 772. καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν δρχιπέδων ἔλκοιμην ἐς Κεραμεικόν. Pl. 995. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύρας' αὐτὸν λαβῶν | τῶν δρχιπέδων.

1022. πειστόν] I. e. πείθεσθαι δεῖ. Cf. Pac. 218. Ran. 498. Sic ἀρκτέον (i. e. ἀρχεσθαι δεῖ) Soph. O. R. 628.

1026. στροφῶν] Cf. Pl. 1154. ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν. Ran. 775. Theophr. Char. VI. ἵκανὸς δὲ καὶ δίκαιας τὰς μὲν φεύγειν, τὰς δὲ διώκειν, τὰς μὲν ἐξόμνυνθαι, ταῖς δὲ παρεῖναι.

1027. ἔμπορος εἶναι σκῆνομαι] Idem numeri sunt Av. 1022.

1029. Διομήδεια feminina forma nominis Διομήδης. Sic Ἰφιγένεια a masculino Ἰφιγενής, Τοτογένεια a τοτογενής, σχοινοτένεια a σχοινοτενής (prolixa,ձօιδά), θεσπιεπής et θεσπιέπεια (Soph.).

1031. τὰ αλήματ' ὑπόδον] Cf. Telecl. II. 371. Σωκράτης τὰ φρούγαν' ὑποτίθησιν. Pac. 1026. τὸ φρούγανον τίθεσθαι (τὰ φρούγαν' ὑποτίθεσθαι?). τέτταρα] Eodem sensu nos diceremus, two or three. Cf. ad Ach. 3.

1032. ταινίωσαι] Cf. Alex. 143, 2.

1034. ἡ μὴν ἔτ' ὁρήσει —] Cf. Pl. 608. ἡ μὴν ὑμεῖς ἔτι μ' ἐντανθὶ | μεταπέμψεσθε. Aesch. Prom. 167. ἡ μὴν ἔτ' ἔμοῦ — χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις. 909. στεφάνηγ] Cf. Eq. 968.

1047. εἰς ἑσπέραν] Cf. Pac. 966. Pl. 988. 1201. Fr. 6. Isae. VIII. 33. εἰς ἥν. Cf. Th. 1230. τῷ Θεομοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν | τούτων χάριν ἀνταποδοίτην. Pac. 761.

1048. Cf. Pac. 927. 1349. Ach. 787. Lys. 23. Nub. 539.

1050 sq. Cf. Fr. 123.

1053. Cf. 1070. Pl. 443. Com. adesp. 1240. οὗτος δ' ἔκείνου φθόγγος ἔξαλεστερος.

1054. Cf. 369. ὁ πότνιος Ἑλλείδηνα, μή με περιδῆς | διαρραγέντα. Pac. 10. εἰ μή με βούλεσθ' ἀποτηγέντα περιδεῖν.

1057. Cf. Vesp. 1172. Eupol. II. 538. τροφαλὶς σκῦρον ἡμιφιεσμένη. II. 561. γυνὴ δέοροι ἡμιφιεσμένη. Alex. III. 429. δστρεια φῦκος ἡμιφιεσμένα. III. 478. Ἀριστογείτονα λάρκον ἡμιφιεσμένον. Anaxil. III. 354. καὶ πᾶς γυνὴ — νῆσον ἀμφιέρνυται; Com. anop. IV. 693. ἄντιβολιμαίαν σύνεσιν ἡμιφιεσμένος. ἐξ αἵματος φλύκταιναν] Connecte ἐξ αἵματος cum φλύκταιναν. Cf. Ach. 146. ἀλλάττας ἐξ Ἀπατονορίων. 724. ἴμαντας ἐκ Λεπρῶν (λεπρῶν). φλύκταιναν] Cf. Vesp. 1119. Ran. 237.

1058. μαλακίων] Cf. δειλακοίων Pac. 193. Ἀττικίων Pac. 214.

1059. ἄφοδον] Cf. Antiph. 40, 5. εἰς ἄφοδον ἐλθών. Hinc ἀφοδεῖσαι (i. e. ἀποπατῆσαι) Plat. com. 5.

1061. αὐτοῦ τι δρῶντα πνερὸν δψει μ' αὐτίκα] Cf. Nub. 1390. αὐτοῦ ποίησα κακᾶν. Ran. 479. Av. 68.

1067. ἀτὰρ ἦτις εἰ γε] Saepre occurruunt particulae ἀτὰρ — γε.

1070. Cf. Trag. adesp. 345. 1071 sq. Cf. Av. 1203.

1071. ἀντιβολῶ] Sine pronomine addito, ut apud Plat. com. II. 629. λέξον, ἀντιβολῶ. Sic ἵκετεύω Eubul. III. 260. Philetaer. III. 295.

1072. Cf. Trag. adesp. 262. πάσης μὲν ὡμότητος ἀνάπλεων φόνον. Herod. IV. 31. Σκύνθαι λέγονται πτερόν ἀνάπλεων (ἀνάπλεον?) εἶναι τὸν ἥρεα.

1082. Cf. Pac. 711. Plat. com. II. 615. *ἡ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς δ' δ' ἔλαύνων.* Philipp. Thess. Anal. II. 219. *ῶς ποτ' ἐπὶ γάιης κανὸν βινθῷ μ' ἐρέσσετε.* Sosipat. ibid. I. 504. *τῆς μὲν ἐρεσομένης, τοῦ δὲ σαλενομένου.*

1086. *ἥστε]* Legitur etiam Pac. 821. *τιή;]* Cf. 796. Eq. 126. 731. Pac. 927.

1087. *ἔλκοντε]* Cf. Pl. 512. *τούτοιν ἀφανισθέντοιν. ἀπεκναίετε]* Cf. Vesp. 680. Menand. IV. 172. *σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.* Dem. p. 564. *ἀποκναίει — ταῦτα λέγων.* Theophr. Char. V. *καὶ δταν γε τοὺς καθ' ἔνα ἀποκναῖσθαι,* etc.

1090. *διαλελημένον]* Cf. Eur. Ion. 1113. Aesch. Ag. 876. *λελημένης.* Soph. Fr. 684. *λέλημαται.* Eupol. Fr. Inc. 76. *λελάβηκα.*

1091. *δικωπεῖν]* Cf. Lucian. Cont. 1. *τὴν δικωπίαν ἔλκων ἐρέπτω μόνος.*

1092. *βολβῶν χύτραν]* Cf. Anaxand. 41, 27. *κέρχγων (βολβῶν Dobr.) τε χυτραν | βολβῶν (κέρχγων) τε σιρόν.*

1094. *οὐδὲν ἔσται σοι πλέον]* Cf. Pl. 531.

1096. *ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι —]* Sc. *κακῶ.* Cf. Isocr. V. 8. *συνέχεσθαι τοῖς κακοῖς.* Plat. Gorg. 512 A. *ἀνιάτοις νοσήμασι συνεχόμενος.* Legg. IX. 863 C. *ἀγνοίᾳ ξυνεχόμενος.* Soph. 250 D. *πάσῃ συνεχόμενᾳ ἀπορίᾳ.* Thuc. II. 49. *τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι.* Trag. adesp. 220. *οἴμοι, τί δράσω;* *δνοὶ κακοῖς μερίζομαι (πιέζομαι?).*

1097. Cf. 981. *ἡ τὴν Ἀφροδίτην, ἥν τε βούλη γ' ἥν τε μή.*

1101. Cf. Timocl. III. 608. *Φρύνη, Πλυδιονίκη, Μύρρινη.* *Φρύνη memoratur Athen. 590 F. et alibi.*

1105 — 1107. Cf. similum locum Vesp. 385 sq. *καὶ, μανθάνετ;* *ἥν τι πάθω γὰρ, | ἀνελόντες — θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.*

1105. *ἔάν τι — πάθω]* Cf. Pac. 169. *ἥν τι πεσὼν | ἐνθένδε πάθω.* Hermipp. 44, 1. *ἥν ἐγώ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐπιών.* Alex. 201, 8. *ἄν γὰρ πάθῃς τι, πῶς ἐγώ βιώσομαι;* Herod. VIII. 102. *Μαρδονίον δὲ, ἥν τι πάθῃ, λόγος δύδεις γίνεται.* Eur. Iph. T. 755. *ἥν τι ναῦς πάθῃ.* *πολλὰ πολλάκις]* Ut persaere fit. Cf. Th. 287. *Δε voce πολλάκις v. Lex. Plat. h. v. Πολλὰ πολλάκις, ut αἰδησις αὖ et alia, copulari posse negat Kock.*

1106. Cf. Fr. 402 D. *τὴν (καὶ?) πόροδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.* Hinc *κασαλβάζειν* Eq. 354. Herm. II. 98.

1107. *θάψαι μ' —]* Cf. Cratin. II. 126. *Ὑπέρθιολον δ' ἀποσβέσσας ἐν τοῖς λύχνοισι θάψον (γράφον vulg.).*

1110. *μολυβδοχοήσαντας]* *μολυβδοχοεῖν* formatum ut *χρυσοχοεῖν* Pl. 164.

1111. Cf. Eur. Iph. T. 702. *τύμβον τε χῶσον κάπιδες μυημένα μοι.* *πρόφασιν]* I. q. *πρόσχημα.* Anglice, a pretence for. Cf. ad Nub. 55. Eq. 466.

1114. Cf. Eubul. 15, 1. *τί, ὃ πόνηρ', ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι, | δλλ' οὐ βαδίζεις;*

1118. Sic ὑπερφέρειν τινὸς, Eq. 592. Herod. VIII. 138. ὁρδα
δόμῃ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων.

1119. τὰ Θάσοι' ἀμφορείδια] Cf. Lys. 196. Θάσιον οἶνον σταμ-
νιον. Eubul. III. 265. Κνίδια κεφάμια. Formatum ἀμφορείδιον
(ἀμφορεῖ-ίδιον) ut Ἐρμείδιον Pac. 382. 924.

1121. Cf. Plat. Symp. 196 A. ἀπηγνθηκός σῶμα. Alex. III. 405.

1123. Cf. Apolloph. com. 6. καὶ λεπαστάμ' ἀδύοινος (l. ἀδύοσ-
μος) εὐφρατεῖ δι' ἀμέρας.

1124. Cf. Diodor. 2, 29. ἐκλεξαμενη τοὺς ἐκ δύ' ἀστῶν γεγο-
νότας. 34.

1125. Cf. 1171. τίς ἀν φράσει μοι Χρεμύλον ποῦ 'στὶν σαφῶς;
Lys. 1086. τίς ἀν φράσει ποῦ 'στὶν ἡ Λυσιστράτη; Fr. 187. τίς
ἀν φράσει ποῦ 'στὶ τὸ Διονύσιον; Ran. 431. ἔχοιτ' ἀν οὖν φράσαι
νῶν | Πλούτων' δπον 'νθαδ' οἰκοι. Pl. 1171. τίς ἀν φράσει ποῦ
'στι Χρεμύλος (Χρεμύλον?) μοι σαφῶς;

1126. Cf. Pl. 4. Soph. Fr. 700, 2. σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκ-
τημένην.

1128. ἐπὶ τὸ δεῖπνον] Ut in v. 1135. Vulgo ἐπὶ δεῖπνον dicebant.

1129. Cf. Vesp. 1512. ὁ Καρκίν', ὁ μακάριος τῆς εὐπαιδίας.

1130. Cf. Pl. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός, ΣΥ. ὡς οὐδεὶς
γ' ἀνήρ.

1132. Similis hyperbole est Vesp. 706. εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι
αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγοντι. De numero civium Atticorum
cf. ad Vesp. 708.

1136. Cf. Eur. Hel. 437. τίς πρὸς πύλαισιν; οὐκ ἀπαλλάξει
δόμων | καὶ μὴ πρὸς αὐλείσισιν ἐστηκάς πύλαις | δχλον παρέξεις
δεσπόταις;

1138. τασδὶ —] Chorum intellige.

1139. Cf. Fr. 208. περίλοιπα.

1141. εἴνοντος τυγχάνει] Sub. ὅν.

1144. Cf. Ran. 202. Eur. Hipp. 498. οὐχὶ συγκλήσεις στόμα |
καὶ μὴ μεθήσεις αὐθίς αἰσχίστους λόγους;

1146. Cf. Th. 157. δταν σατύρους τοίνον ποιῆς, καλεῖν ἐμέ.
Fr. 559.

1149. Notatur choreutarum gulositas voce comice facta φαρν-
γίδην (Adesp. 1185.).

1150. καλῶς] Opportune.

1151. διατρίβεις ἔχων] Cf. Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύο-
μαι, | ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν;

1152. τασδὶ] Cf. Ach. 609. καταβαίνεις] Ex proscenio. Cf.
Vesp. 1514. καταβατέον.

1153. ἐπάσσομαι] Cf. Vesp. 885. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κα-
πάδομεν. μελλοδειπνιών] Cf. v. μελλονικιᾶν Αν. 639.

1154 sq. Cf. Pher. 96. τοῖς δὲ κριταῖς | τοῖς νυνὶ κρίνοντι λέγω |
μὴ πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως | κρίνειν, η̄ τὴν τὸν φίλιον etc.

1155. Cf. Eq. 1311. *καθῆσθαι μοι δοκεῖ | ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσας.* Vesp. 270. Lys. 179. Ran. 1473. *ἐκρινά νικᾶν Αἰσχύλον.* Herod. V. 5. *ἢ δ' ἀν κριθῆ καὶ τιμηθῆ.* Andoc. IV. 21. *τῶν κριτῶν οἱ μὲν φοβούμενοι, οἱ δὲ χαριζόμενοι νικᾶν ἐκριναν αὐτόν.*

1158. *αἴποια*] Anglice, prejudicial.

1160. Cf. S. Paul. Epist. Ran. XIV. 5. δις μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δις δὲ κρίνει πασᾶν ἡμέραν.

1161. *προσεικέναι*] Cf. ad Vesp. 1142. Plat. Phaed. 74 E. Polit. 261 D. Cobet. Collect. Crit. p. 207. Eur. Fr. 167. εἰκέναι.

1164. *τὸ χρῆμα δοῦν]* Cf. 148. *τὸ χρῆμα ἔργαζεται.*

1165. *Κρητικῶς*] Cf. Cratin. II. 144. *ἔγειρε, Μοῦσα, Κρητικὸν μέλος.*

1166. *τοῦτο δρῶ]* Cf. Ach. 815. *ταῦτα δή* (sub. δρῶ aut δράσω).

1167. Verbum λαγαρίζεσθαι occurrit Vesp. 674.

1168. *ἔνθμόν]* Cf. Fr. 191. *λορδοῦ τὸν κιγκλοβάταν ἔνθμόν.* *ἔπεισι*] Sequetur. Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπειστι νέμεσις, οὐ λέγω.* Diph. IV. 406. *ἔπεχόρευσε σαπέρδης μέγας.* 394. *ἄριστον ἔπεχόρευσεν.*

1169. *λεπαδό —*] Cf. Vesp. 505. *δρῳδοφοίτο συκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.* Ach. 3. *ψαμμακοσιογάραφα.* 390. *σκοτοδασπυκνότριχα — κυνῆν.* Nub. 1004. *γλισχοαντιλογεξεπιτρέπτον.* Vesp. 1357. *κυμινοποιοτοκαφαδαμόγλυφον.* Ran. 839. *κομποφακελορρήμονα.* 841. *σταμιλιοσυλλεκτάδη.* 842. *δάκιοσυρραπτάδη.* 966. *σαλπιγγολογχυπηνάδαι* et *σαρκασμοπιτυοκάμπται.* 963. *κωδωνοφαλαροπώλους.* Lys. 457. *σπερδυμαγοραοιλεκιθολαχανοπώλιδες.* 458. *σκορδοδοπανδοκεντριαρτοπώλες.* Fr. 620. *ἴξοδυνποκόνδυλοι.* Cratin. II. 133. *Διονυσιοκονρροπνώρων.* Cf. Pher. II. 315. *λειψιοπολφανεμάναις.* Eupol. II. 569. *ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος.* Pratinas Athen. XIV. 617 C. *φλέγε τὸν — λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν.* Philoxenus Athen. XIV. 643 B. *πυροφρομολευκερεβινθοακανθομικροποαδυβρωματοπανταναμικτον.* *γαλεο.]* Cf. Ephipp. III. 329. *θύννον τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ,* etc.

1170. *δριμυποτριμματο — κιχλ. —*] Cf. Av. 533. *ἄλλ' ἐπικνῶσιν τυδὸν, ἔλαιον, | σίλφιον, δέξιος, καὶ τρίγραντες | καταχνομάτιον γλυκὺν καὶ λιπαρὸν, | καλπεῖται κατεσκέδασαν θερμὸν | τοῦτο καθ' ὕμδον* etc.

1174. *σιραιο.]* Cf. Alex. com. III. 471. *σιραιώ χρωματίσας καὶ σιλφίω | πικρῷ πατάξας.* 1175. *σὺ δὲ —*] Quam alloquitur?

1178. *ἐπιδειπνῆς*] Cf. v. *θύμβρεπιδειπνος* Nub. 421.

1179. *αἴρεσθ' ἄνω*] Cf. Lys. 1292. *αἴρεσθ' ἄνω.* Av. 759. *αἴρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.* *ἀείρεσθ']* Qu. *ἀναίρεσθ'.* Sed cf. Soph. Tr. 216. *δείρομαι.*

1179 sq. Lactantis exclamatio. Lys. 1292. *αἴρεσθ' ἄνω, ἵα, | ὡς ἐπὶ νίκη, ἵα. | εὖοī εὖοī, εὖαī εὖαī.*

E Q U I T E S.

Praef. Certa inter hanc fabulam et Eupolidis *Μαρικᾶν* intercedit similitudo, qualis tamen fuerit non liquet.

Pers. *Παφλαγῶν*] Cf. Lucian. Fug. 27. δῆτας ἀνδράποδον *Παφλαγονιών* — τραχύφωνον λοίδορον.

Argum. Etiam Antiphonis fabula fuit Ἰππεῖς appellata.

1. *λατταταιάξ* — *λατταται]* Cf. Pac. 248. βαβαλ βαβαιάξ. Vesp. 235. ἀππαπαι παπαιάξ.

2. Cf. Soph. Fr. 697, 1. κακὴ κακᾶς σὺ πρὸς θεῶν δλουμένη. Strab. VII. 304. Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα (οἰκέτην προσηγόρευον).

5. Cf. Plut. Mor. p. 186 E. ἐντρίψας αὐτῷ κόνδυλον παρῆλθεν. Hesych. I. 269. ἦν ἀραιός —. οἶον ἀράν προσετρίψετο καὶ κατευχῆν. Suid. προσετρίψατο ἐπέβαλε, κατέχεε. “Τῷ βίᾳ τῶν ἀνθρώπων κηλίδα προσετρίψατο.”

9. Cf. Antiph. 47, 1. ποίαν — ἢδε τὴν (ἢδέτην?) συνανλίαν; Aesch. Sept. 839. ξυνανλία δορός. Aristid. I. 426 D. ποῖαι συνανλίαι καὶ συνωδίαι χορῶν πάντων — ἀρκέσονσιν ἀνοιμῶξι πόλιν; Hesych. συνανλία· συμφωνία. Cf. v. συγχορδία Soph. Fr. 361.

Oὐλύμπου] δλύμπον in anapaestis legitur Soph. Fr. 492, 3. Pollux IV. 78. 9. νόμον δὲ Ὁὐλύμπου καὶ Μαρσύου — καὶ νόμος δ' ἦν Ἱέρακος, etc.

17. οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέπτε] Haec ad Niciae ignaviam, ni fallor, spectant, qui in concione ducis munere se abdicaverat. Plut. Nic. 8. τὸ θρέπτε] Cf. Vesp. 909. τὸ δυππαπαι.

18. κομψενωπικῶς] Pro κομψενωπικιώς. Confer nostra idolatria (pro idololatry) et to dilate (pro dilatate).

19. διασκανδικίσης] Cf. Telecl. 38, 2. ξυγγενέσθαι — δρυπεπέσοι — καὶ διασκανδικίσαι.

20. ἀπόκινον] Cf. Fr. 275 K. Cratin. 120. Cephisod. 2. Athen. XIV. 629 C.

21. λέγε — συνεχές] Cf. Nicostr. III. 288. τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν.

25. ἐπάγων πυκνόν] Cf. Nub. 390. Sosipat. com. 1, 50. πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην. Xen. Conv. II. 22. θάττοντα δυνθμὸν ἐπάγειν.

30. Cf. Aesch. Ag. 1053. Prom. 216. Suppl. 959. Soph. O. R. 1066. Ant. 1160. Plat. Symp. 193 C.

31. βρέτας] Rarum in comoedia. Lys. 262. Anaxand. 11. Eur. Fr. 330, 3. θεῶν συλλαν βρέτη.

34. θεοῖσιν ἔχθρός] Contra θεοῖσι φίλος Θεότυμος, Theogn. 881. οὐκ εἰκότις; Cf. Pac. 1230. οὐδεξιῶς; Vesp. 1496. οὐκ εὖ;

35. προσβιβάζεις] Cf. Av. 426. Xen. Mem. I. 2. 17. δεικνύντας τε τοῖς μανθάνοντοι καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζοντας Lucian. Anach. 12.

οὐ γάρ οὗτοι λέγων ἀν τις προσβιβάσει σε. Plut. Per. 15. προσβιβάζων τῷ συμφέροντι. Plut. Cat. min. 36. τοῖς ὀνομένοις διαλεγόμενος καὶ προσβιβάζων ἔκαστον. Lucian. Philops. 33. τάχα γάρ ἀν — προσβιβασθεῖς πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ δηγήματος.

37. Cf. Clearch. 4, 2. λάβ', ὥγάθ'. οὐδὲν χείρον. Schol. Nub. 96. οὐδὲν δὲ χείρον ἐπιμηθῆναι etc. Jambl. Vit. Pyth. 23. οὐ χείρον δὲ δλίγων μημονεῦσαι etc.

41. Cf. Herod. II. 37. κνάμους οὗτε τρώγοντι etc. Schol. R. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κνάμων· πρὸ γὰρ τῆς εὐρέσεως τῶν φήφων κνάμους ἔχοντο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Schol. Lys. 690. οἱ δὲ δικασταὶ τρώγοντι κνάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. Schol. Lys. 537. κνάμους τρώγων: ἡ δικάζων, ἵνα μὴ κοιμηθῆῃς· γέρων γάρ εἰ. Revera autem κναμοτρῶγες erant et ecclesiastae et judices, i. e. fabas (tostas, opinor), famis et taedii expellendi causa esitabant. Sic lentem (*φακῆν*) inter judicandum sorbet Philocleon (906. 918. 982. 984.). Fabis, ut videtur, quas in concionem manducandi gratia secum portabant pro calculis in suffragiis ferendis olim utebantur. ἀκρόχολος] Non ἀκρόχολος. Cf. Fr. 535, 1. Pher. 164. ἡ τῆς ἀχέρδον τῆς ἀκραχολωτάτης. Epinic. 1, 7. μελίσσης τῆς ἀκραχόλου. Cf. ἀκρομανῆς (Herod. V. 42.).

42. πυκνήτης] Sic Ταραρήτης Com. adesp. 1160., Κρονίτης (a Κρόνος, i. e. Croni aequalis), Com. adesp. 1044.

47. ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην | ἥκαλλ'] Cf. Fr. 523. οὐδέτ' ἀντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότε.

50. ἐκδικάσας μίαν] Sub. δίκην. Cf. Vesp. 595. Dem. p. 1297, 5. μίαν δίκην δικάζοντες νομοθετεῖτε.

51. δόφησον] Cf. 905. Vesp. 812. 814. 906. 982. Pac. 716. ἔντροαγ'] Cf. Vesp. 611. φάγε τοντί, | ἔντροαγε τοντί. τριώβολον] Mercedem intellige judiciale, quod ostendit praecedens ἐκδικάσας.

54. Cf. Strab. VII. 304. Τίβιον τὸν Παφλαγόνα προσηγόρευον.

56. Schol. πανούργως Headlam.

57. Cf. Metag. 6, 2. μάζας μεγίστας αὐτομάτους μεμαγμένας.

59. Cf. Men. 503, 2. Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβιας εἰστήκεσαν. Schol. τῷ β. Headlam.

60. Cf. Theophr. Char. 25. καὶ τοῦτον θεραπεύειν καὶ τὰς μνίας ἀποσοβεῖν.

61. Cf. Thuc. 2, 21, 3. χρησμολόγοι τε ἥδον χρησμοὺς παντοῖον.

62. μεμακοηκότα] Cf. 395. Lucian. Lex. 19. Com. adesp. 1210. ἡ (εἰ) μακκοῦν μέλλοιεν ἡ ληρεῖν δλως, | δπερ γερόντων ἔστιν.

63. τέχνην πεποίηται] Anglice makes a business of it. Cf. Lucian. 33, 9. τοῖς αὐτοῖς ἔγρεγυμνασμένονς, τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένονς. 68, 18. καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. De merc. cond. 30. ἀνδράσι τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοις.

75. Cf. Eupol. Fr. 290. ὁ καλλιστη πόλι πασῶν δσας Κλέων ἐφορᾶ.

78. αὐτόχρημ'] Cf. Com. adesp. 26. αὐτόχρημα Χαιρεφῶν. 1525. Lucian. Dem. encom. 13. κλύδωνα — αὐτόχρημα θαλάττιον. Carcin. 9, 3. λυπεῖ γὰρ αὐτόχρημα τὸν κεκτημένους (φθόνος).

πρωκτὸς — ἐν Χάσσαι] Cf. ad Ach. 104. Vesp. 1493. Eupol. 226. καὶ Χασσῶν καὶ Παιόνων καὶ Μαρδόνων (Μακεδόνων?). Similiter in oppidi Γαληψός nomine lusit Eupolis 404, cum allusione ad verbum λαμβάνειν.

79. Proverbium erat νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύρους (Phot. 613, 1.).

84. Cf. Aesch. Fr. 395. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.

85. ἀγαθοῦ δαίμονος] I. e. τὸν Διονύσου, τὸν οἶνον εὑρόντος. Athen. XV. 675 B. καὶ διὰ τοῦθ' οἱ Ἑλλῆνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπτον ἀκράτῳ προσδιδομένῳ ποτηρίῳ Δίᾳ σωτῆρα ἐπιλέγονται, τῆς ἐκ τοῦ μῆγματος ἀλύπον κράσεως τὸν καὶ τῶν ὅμφοιν ἀρχηγὸν αἴτιον ὑπολαβόντες. Cf. 106. Pac. 300. νῦν γὰρ ἡμῖν δροπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος. Vesp. 525. Xenarch. Fr. 2, 2. ἡ τάγαθοῦ — δαίμονος — φιάλη. Theopomp. 40. λεπταστὴ πάντα πυκνή, | ἦν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος | τέττιξ κελαδεῖ. 76. ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν. Nicostr. 20, 1. ἀλλ' ἐγκέασα θᾶττον ἀγαθοῦ δαίμονος etc.

87. Cf. Isochr. XXI. 15. ὅστε μὴ περὶ τούτο (τούτου recte Coraeo) εἰναι Νικίᾳ, ὅπως — λήψοιτο. Lys. c. Erat. p. 127, 5. Similis ellipsis est in v. 240. ἔσται Λάχητι νυνί.

89. ἀληθες, οὗτος;] Cf. Eq. 89. 1049. Vesp. 1412.

90 sq. Cf. Theopomp. 62, 4. ἡ τρὸν ἄριστον ἔστιν εἰς εὐβουλίαν. Alciphron. I. 33. εἰς τὸ φῦκός με καὶ τὸν παιδέρωτα ἔσκωπτεν. Plut. Mor. 833 C. κεκωμώδηται δὲ εἰς φιλαργυρίαν.

97. τῷ σῷ ποτῷ] Cf. Vesp. 1393. διὰ τὸν σὸν οἶνον.

99. Cf. 176. Pac. 1306. φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν. Αν. 423. σὰ γὰρ ταῦτα πάντα. Cratin. 186, 5. ἀπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν. Plat. com. 24, 2. ταῦτα πάντα συντριμμῶν ἀπολέσω (leg. κατακλύσω) | βουλευματίων (leg. βουλευματίοις) etc. Eur. Fr. 781, 50. ἀπαντα ταῦτ' αὐθῷ τ' ἀκάτητοι θ' ὄδοι.

103. ἐπίπαστα] Cf. 1089. Pher. 130, 3. αὐτόματοι — ποταμοὶ λιμανοῖς ἐπίπαστοις — δεύσονται. δημιόπραθ'] Cf. Vesp. 659. Com. adesp. 972.

105. ἐγκάναξον] Cf. Aelian. Epist. IV. τρεῖς ἀδρᾶς ἐξεκάναξα (ἐν?) κόλικας. Eupol. 272. ἐκκανάξει (ἐγκαν.?).

107. Cf. Telecl. 24, 3. οἶνον Ἐλκειν — τυρίον ἐπεσθίοντα. Eubul. 56, 7. ἐπικαλούμενοι | εἵλκον Διός σωτῆρος. Stratt. 22, 1.

111. ταῦτ'] Cf. Pac. 275. Vesp. 142. Ach. 815. ταῦτα δῆ. Eq. 495. ταῦτα δρῶ.

127. Cf. 199. 976. 1019. Eupol. 182. ἀκονέ νυν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλνται.

128. δ χρησμὸς ἄντικονς λέγει] Anglice distinctly. Cf. A.v.
 962. ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικονς λέγων etc. Th. 442.
129. Cf. Men. 834. στυπτεῖον, ἐλέφαντ', οἶνον, αὐλαῖον, μύρον.
131. πώλης] Cf. 133. 140. Simile est πρατίας eodem sensu
 Com. adesp. 1122. Longus venditorum (*πωλῶν*) catalogus est
 Nicoph. com. 19. μεμβραδοπάλαις, etc. Usitata forma est πωλη-
 τήρ (Hermipp. 93.). Cf. v. φόντης, et φιλο (Vesp. 77.).
134. ἔως — γένοντο] Cf. Plat. Phaed. 59 D. 101 D. Pol. VI.
 501 C. X. 600 E. et ad Soph. Tr. 687.
137. κεκράστης] Cf. βαβάκτης Cratin. 321, 1. et ψέκτης.
139. οἴμοι δελλαιος] Cf. Eubul. 117, 13.
144. Cf. A.v. 61. Ἀπολλον ἀποτροπαῖε, τοῦ χασμήματος. Vesp.
 161. Ach. 64.
159. Ἀθηνᾶν — τῶν εὑδαιμόνων] Cf. Soph. O. C. 282. τὰς
 εὐδαιμονας — Ἀθήνας. ταγὲ] Cf. Aesch. Prom. 96. Pers. 23. 480.
 Soph. Ant. 1051.
160. κοιλίας] Anglice, the small-guts, entrails. Cf. 162.
 302. 356. 488. Pl. 1169.
163. Cf. Aesch. Pers. 1018. ὁρᾶς —; ΧΟ. ὁρῶ —.
166. βουλὴν πατήσεις] Cf. Aesch. Ag. 885. εἰ τε δημόθρονς
 ἀναρχία | βουλὴν καταρρίψειν. Tacit. Hist. I. 40. ‘Proculato se-
 natu.’ Ann. I. 42. ‘Projecta senatus auctoritas.’
170. Cf. Eupol. 290, 1. ὁ καλλίστη πόλι πασῶν δσας Κλέων
 ἐφορῷ.
- 173 sq. Cf. Ovid. Fast. I. 283. ‘Dixit et attollens oculos di-
 versa tuentes | Aspexit toto quicquid in orbe fuit.’
173. τὸν δρθαλμὸν παραβάλλ] Cf. Lucian. Amor. 29. ἡρέμα
 τὸν δρθαλμὸν παραβαλών.
176. ταῦτα πάντα] Cf. Eur. Fr. 781, 50. ἀπαντα ταῦτ' —.
179. ἀνὴρ] Cf. Soph. O. C. 393. δι' οὐκέτ' εἰμὶ, τηρικαῦτ' ἄρ,
 εῖμ' ἀνὴρ;
182. Cf. Plut. Nic. 2. ἵσχε μὲν γάρ δ Κλέων μέγα.
183. οὐ φῆς ἄξιον] Sub. εἶναι.
186. Cf. Vesp. 1292. 1512. Pac. 715. A.v. 1423.
188. Cf. Cratin. 122, 1. ἀλλὰ μὰ Δι' οὐκ οἰδ' ἔγωγε γράμματ'
 οὐδ' ἐπίσταμαι. Quintil. I. 10. 18. ‘Maricas, qui est Hyperbolus,
 nihil se musicae scire nisi litteras confitetur.’
197. ἀλλ' ὅπόταν —] Cf. Hesiod. Op. 569. ἀλλ' ὅπόταν φε-
 ρέουκος ἀπὸ χθονὸς ἀμ φυτὰ βαίνῃ. et Bacidis oraculum fictum
 apud Lucian. 68, 30. ἀλλ' ὅπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα
 πολλὴν | πηδήσῃ —.
202. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἔστιν,] Cf. Apollod. Car. 4, 3.
 πρὸς ἐμὲ γάρ ἔστι τοῦτ' —. Dem. p. 232, 7. οὐδέν ἔστι τούτων
 δῆμον πρὸς ἐμέ. 245, 9. οὐδὲν γάρ ἥγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ.

204. αὐτό που λέγει] Cf. Dem. p. 377. ταῦτ' οὐχὶ βοῇ καὶ λέγει διὰ χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης; p. 366. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοῇ. et ad Vesp. 921.

207. Cf. Th. 775. ξύλον γε τούτοι ταῦτα, κάκειν' ἦν ξύλον.

213. Cf. Vesp. 767. πρᾶτος ἄπερ ἐκεῖ πράττεται.

216. ὑπογλυκαίνων] Cf. v. καταγλυκαίνειν (Chionid. Fr. 1, 2.).

217. Cf. Nicol. com. 1, 41. πάντα γὰρ πρόσεστί μοι | δσαπερ ἔχειν τάλλοτρα τὸν δειπνοῦντα δεῖ.

218. Cf. Men. 533, 11. δις ἀν εὖ γεγονὼς ἢ τῇ φύσει πρὸς τάγαθά. Trag. adesp. 545, 1. τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς. Herod. III. 69. 2. γεγονῖαν εὖ. III. 142. 6. γεγονὼς τε κακῶς καὶ ἐών δλεθρος. Isocr. Aresp. 37. τοῖς καλῶς γεγονόσι.

220. συμβαίνοντι] Congruunt. Cf. Ag. 210. Trach. 1164.

222. ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς πολεῖ] Qu. ταῦθ' ἄπερ —. Cf. ad Vesp. 621.

224. αὐτὸν — βδύλλει] Cf. Lys. 354. τί βδύλλειν' ἡμᾶς; Vesp. 626. Similiter Vesp. 626. κάγκεχόδασιν μ' οἱ πλοντοῦντες.

229. Cf. Eur. Fr. 435, 2. Aesch. Pers. 742. Men. IV. 249.

230. Cf. Aesch. Ag. 1244. κλύνοντ' ἀληθῆ κούδεν ἔξημασμένα.

232. σκενοποιῶν] I. q. προσωποποιὸς ποναε comoediae.

238. In Vespis v. 35. Cleon cum πανδοκεντρίᾳ comparatur.

245. προσκειμένων] Cf. Herod. III. 78. 3. ἔσντων τε ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων.

247. ταραξιπτόστρατον] Cf. ταραξικάρδιος Ach. 315. χαραξιπόντος (ταρ.?) Simonid. 82 B. ἀρπάξανδρος Aesch. Sept. 776. ἀμφιπτολεμοπτηδηστρατος Eupol. 393.

248. Cf. Anaxil. 22, 18. ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρονθδιν οὐχὶ πόρῳ που ποιεῖ; Pher. II. 294. λεπαστὴν — μεστὴν ἐκχαρονθδίσαι. Moschion. Fr. 7, 6. δυσηλίους | φάραγγας ἐνναίοντες. Confer γαστροχάρονθδις (Cratin. 397.), μεθυσοχάρονθδις (Com. anop. IV. 666.), ποντοχάρονθδις.

249. Cf. Eur. Andr. 943. ἀλλ' οὐποτ' οὐποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ, | χρὴ etc.

254. εὐθὺν τῶν κνοηθίων] Cf. Schol. ad 129. Fr. 696. Plat. Lys. 203. ἐπορευόμην μὲν ἐξ Ἀκαδημίας εὐθὺν Λυκείον.

255. ὁ γέροντες ἡλιασταὶ] Scilicet plerique judices pauperes et senes erant. Cf. Vesp. 195. γέροντος ἡλιαστικοῦ. 550. δικαστοῦ — γέροντος. Ach. 375. Schol. ἡλιαία γὰρ (τὸ Suid. v. ἡλιαστής, qu. γὰρ τὸ) μέγιστον δικαστήριον.

256. Cf. Nub. 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δύναια κάγαθά.

259. ἀποσυκάζεις] I. e. τρυγῆς. Cf. Amips. 33. ἀποσεούκασται (i. e. τετρύγηται).

262. διαλαβεῖν] Cf. Plut. Anton. 33. ἡγκύρισας] Cf. Eupol.

262. ἀγκυρίσας ἔρρηξεν. Plat. com. 124, 1. χαίρεις — αὐτὸν διακηρακίσας. Soph. Tr. 520. ἀμφίπλεκτοι κλίμακες.

267. ἐν πόλει] Acropolin intellige. Cf. Nub. 69. Av. 832. Eupol. 183.

269. Cf. Nub. 448. Cratin. 283. ἔχων τὸ πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης. ὑπέρχεται] Cf. Soph. O. R. 386. λάθρα μ' ὑπελθῶν ἐκβαλεῖν ἴμειρεται. Lucian. Dial. mer. I. 1. ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπελθοῦσα. Dion. Chrys. IV. 146 R. δὲ οὐδένα ἀνθρώπων ὑπῆρχε φωπεύων.

271. ταύτῃ] Cf. Vesp. 635. ἕγω ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

272. Cf. Cratin. 462. κυνηγάσσασθαι (i. e. διαμαχέσασθαι).

274. Cf. Dem. p. 255, 24. πάντα καταστρεγάμενος τάκει.

276. Cf. Ach. 1227. Vesp. 596. Av. 1764.

279. ζωμενύματα] Cf. Fr. 591, 2 K. ψρέαδια — ξζωμενυμένα.

282. ἔξαγων — τάπορρηθ'] Cf. Theophr. Char. 22. διδομένης αὐτῷ ἔξαγωγῆς ξύλων ἀτελοῦς.

283. Περικλέης] Cf. Av. 1295. Φιλοκλέει. 567. Ἡρακλέει (in anap.). Cratin. 15, 1. Σοφοκλέει. Eupol. 100. Περίκλεες. 212. Τερόκλεες. Leucon. 1. Μεγάκλεες. Alex. 25, 12. Περικλέης.

285. κεκράξομαι] Cf. Eupol. 1, 3. κεκράξεται.

286. Cf. 1020. σφε κατακράζουσι κολοιόι. Plut. Nic. 8. πρῶτος ἐν τῷ δημηγορεῖν ἀνακραγῶν καὶ περισπάσας τὸ ἴματιον καὶ τὸν μηρὸν πατάξας καὶ δρόμῳ μετὰ τοῦ λέγειν ἀμα χρησάμενος.

291. ὑποτεμοῦμαι —] Cf. Cratin. 289. τούτον δ' ἀπάσας ἀποτεμῶ (ὑποτεμῶ Cobet.) τὰς μηχανάς. Xen. Cys. I. 4. 19. ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς. Aesch. III. 166. ὑποτέμηται τὰ νεύρα τῶν πραγμάτων.

292. ἀσκαρδάμυντος] Cf. Lucian. Cat. 26. τούτον ἀσκαρδαμυκτὶ προσέβλεψεν. Verbum σκαρδαμύσσει legitur Eur. Cycl. 622.

298. Cf. Lys. XIV. 25. πολλῶν δρώντων ἔπινε.

301. Cf. Alex. 200, 4. μόνον οὐχὶ δεκατέονται γάρ | τὰς οὐσίας.

304. Cf. Eur. Hipp. 692. πλήσει πᾶσαν γαῖαν αἰογίστων λύγων.

306. τέλη] Anglice tolls, dues. Cf. Vesp. 658.

307. γραφαῖ] Tabellaria publica intellige: non enim de causis publicis cogitandum. Sic τέλη pro τελωνεῖα.

309. βορθοροτάραξι] Cf. v. ὀτοκάταξις Arist. Fr. 72.

318. Cf. Cratin. 350. οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῦν ἢ δύο δοχμά. De accentu vocis δόχμη cf. Eust. 1291, 45., qui ἐν τοῖς ἀκοιβεστέροις ἀντιγράφοις in prima syllaba acui ut λόχμη monet.

322. Cf. Vesp. 463. δρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα —;

330. Cf. Av. 1407. καταγελᾶς μον, δῆλος εἰ. Lys. 919.

337. Cf. Ran. 1050. γενναῖας καὶ γενναῖων ἀνδρῶν ἀλόχονς.

340. πάρεις — αὐτῷ διαρραγῆναι] Cf. Eur. Alc. 615. οὐ δ' ἔκποδῶν στὰς καὶ παρεῖς ἄλλωρ θανεῖν οὐτε.

342. ἐμοῦ λέγειν ἔναντα] Cf. Eur. Or. 1478. ἔναντα δ' ἥλθε.

352. Numenius Euseb. Pr. Ev. XIV. 6. 14. τὰ μὲν περικρούων (i. παρακρούων), τὰ δὲ ὑποτέμνων, ἄλλα δὲ ὑποσκελίζων κατεγλωτ-

τίξετο αὐτοὺς καὶ πιθανὸς ἦν. Eunap. Liban. p. 99. ἐν τοῖς λόγοις λέξεσι κατεγλωπισμέναις ἐντυγχάνοντα.

354. ἐπιπών —] Cf. 357. Philem. 85, 3. εἰς ἀρτος, δψον ἰσχάς, ἐπιπεῖν ὕδωρ. Theophil. 8, 5. ἐπέπιες δὲ πόσον;

355. κασαλβάσω] Cf. Hermipp. 71, 2. καὶ κασαλβάζονσαν εἶδον (ἀντήγ) καὶ σεσαλακωμένην. Nomen κασαλβάς est Eccl. 1106.

τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς] Cf. Thuc. IV. 29. τῶν ἐν Πύλῳ στρατηγῶν.

357. καταβροχθίσας] Cf. Antiph. 189, 6. καταβροχθίζειν — τεμάχη. ἐπιπών] Cf. ad 354.

359. ἐν δ' οὐ προσίεται με] Cf. Herod. I. 48. τῶν μὲν οὐδὲν προσίετό μιν. Eur. Fr. 893, 4. τὸ δ' ἄκαρδον ἄπαν — μὴ προσείμαν. Thuc. IV. 38. δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα.

360. ἐκροφήσει] Cf. Plat. com. 149. τὸ γὰρ ἔνημά σου | γενόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας.

361. λάβρακα] Hoc de pisce v. Athen. 310 E. F.

362. Schol. τὰ πλευρικά (add. κρέα?) τῶν βοῶν.

370. δερῶ σε ψύλακον —] Cf. Solon. 33, 7. ἥθελον — τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν | δικὸς ὑστερον δεδάρθαι καπιτερῷθαι γένος. Soph. Fr. 432. Σκυνθιστὶ χειρόμακτον ἐκδεδαρμένος.

372. περικόμματ'] Cf. Metag. 6, 7. ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασι. Infra 770. ἐψούμην ἐν περικομματίοις. Dionys. 3, 14. περικόμματος δὲ τάξιν ἢ θέσιν φέρει.

373. παρατιλῶ] Cf. Lys. 89. 151. Ach. 31. Pl. 168. Plat. II. 674. Men. IV. 178. Hinc παρατίλιται Cratin. II. 163.

378. ἐξείραντες] Cf. Herod. III. 87. ἐξείραντα τὴν χεῖρα. Xen. Cyr. VIII. 3. 10. διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων. Aesch. Fr. 280, 3. παρείρας.

379. εἴν κάνδρωκῶς] Cf. Vespr. 153. 450. Th. 656. Eccl. 638.

381. χαλαζῆ] Cf. τομᾶν, καπρᾶν (Pl. 1024.), χολᾶν (Nub. 833.), μελαγχολᾶν, κορυζᾶν, ψωρᾶν, λεπρᾶν, κραιπαλᾶν, λιθᾶν, βραγχᾶν, λημᾶν, θανατᾶν (Alex. III. 480.), φονᾶν, σκυζᾶν, σκοπᾶν (Fr. 679.), ἐτερεγκεφαλᾶν (Fr. 611.), νοσκναμᾶν (Pherecr. II. 71.).

382. πνρός] Cf. Eur. Fr. 429. ἀντὶ πνρός γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναικες πολὺ δυσμαχώτερον. Monost. 231. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν.

386. ἐπιδι καὶ στρόβει] Cf. Nub. 700. πάντα τρόπον τε σαντὸν στρόβει.

390. τοὺς τρόπους] Engl. his ways. Cf. 46. 398.

392. εἰτ' ἀνήρ ἔδοξεν εἶναι] Cf. Eur. Alc. 963. πέφευγεν ἀδην, εἰτ' ἀνήρ εἶναι δοκεῖ. Bacch. 1316. Fr. 419, 4. Aesch. Ag. 1655. Pers. 821. Fr. 738, 1. πολλοὶ γεγῶτες ἀνδρες οὐκ ἔχοντες δπως etc.

393 sq. Cf. Thuc. IV. 41. κομισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἐβούλευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν μέχοι οὐ τι

ξυμβῶσιν· ἦν δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν ἐσβάλλωσιν, ἐξαγαγόντες ἀποκτεῖναι.

397. Cf. ad Vesp. 748. 1451.

398. Cf. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὃν πρότερον εἶχεν τρόπων. 994. Vesp. 1451. μετέστη ἔχοδων τρόπων.

400. Cf. Eupol. 7. ἐν Φαίακος. Eur. Alc. 765. ἐν Ἀδμήτου.

404. Cf. Antiph. III. 116. τὴν ἐνθεού — κατεσπακώς.

407. Animalcula est Ἰονλος. πνευμοπίτην] Qu. πνευμοπίτην aut παιδοπίτην. Cf. Anaxand. 34, 9. θεατροποιός (θεατροπίτης Kock).

408. ἵηπαιανίσαι] Nonne ἵηπαιανίσαι? Cf. Soph. O. R. 154. ἵητε — Παιάν. Vesp. 874. ἵητε Παιάν. 890. Apoll. Rhod. II. 704. καλὸν ἵηπαιῆσα Φοῖβον.

409. Cf. Eur. Fr. 276, 2. τὰ δ' οὐκ ἀν ἡμῶν θράσος ὑπερβάλοιτό τις.

411 sq. Cf. 1236 sq. Eupol. 180. καὶ πόλλ' ἔμαθον ἐν τοῖσι κονορείοις ἔγώ | ἀπόπως καθίζων κονδὲ γιγνώσκειν δοκῶν. Ubi loquitur Hyperbolus.

412. ἐκ παιδίου] Cf. 417. 426. Xen. Cyr. II. 3. 10. Plat. Theaet. 172 C. ἐν δικαιοστηρίοις — ἐκ νέων κυλινδούμενοι.

414. τοσοῦτος ἐκτραφείν] Cf. Eur. Bacch. 183. δεῖ γάρ νιν — αὖξεσθαι μέγαν. Plat. Resp. VIII. 565 C. αὔξειν μέγαν. ἐκτραφείν] ἐκτραφεῖς ἦν (i. q. ἐξετράφην) H. Richards. Verissima correctia, nisi quod ἦ potius scribendum est. Sic Eq. 854. εἰς ἐν ἐστι συγκεκυφός. Pl. 867. ἐστιν ἐξολαλεκώς. Soph. O. R. 126. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. Phil. 1218. στείχων ἀν ἦ. Antiph. III. 67. ἦν δοκοῦντα ταῦτα δέπτων. Alex. III. 427. ἀρ' ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χονσᾶ παρθένων; Ἐκτραφείν posuit, ni fallor, librarius aliquis qui usitatiorem formam restituere volebat de sententia parum sollicitus. Nescio tamen an potius corrigendum sit ἐξενθρέψθην. Forma rarioν ἐνθρέψθη legitur Eur. Hec. 351. θρεψθῆναι. 600.

417. Cf. 787. Ran. 563. Vesp. 1433. δμοιά σου καὶ ταῦτα —. Pher. II. 347. ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω. Dem. p. 1267. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν.

418. ἐπιλέγων] Cf. Athen. VI. 271 A. δεῖ οὖν κάμε κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγέννην ἐπειπόντα 'εἰς οἰωνὸς δριστος —' τετλάναι.

424. τὰ κοχώνα] Cf. ad 484. Fr. 406. τὰς κοχώνας. Eupol. Fr. 77, 3. ταῖς κοχώναις. Lysipp. 9. Stratt. 53. Sed ἐν τοῖν σφυροῖν est Eupol. 100. Schol. προκάταναι (cf. Poll. II. 183.).

430. ἔξειμι] Cf. Ran. 848. Diph. 408. ὡς δαγδαῖος ἔξειλήνθεν. Eur. Fr. 946, 1. ἐκβαίνει πικρός. λαμπρός] Cf. 760. Aesch. Ag. 1180. λαμπρός — πνέων ἔσάξειν. Soph. El. 685. εἰσῆλθε λαμπρός. Alex. III. 403. εἰ πνεύσειε βιορρᾶς — λαμπρός. Athen. VIII. 338 D. εἰ πνεύσειε βιορρᾶς ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός. μέγας] Cf. Thuc. VII. 104. δεῖ ἐκπνεῖ ταύτη μέγας κατὰ βιορέαν ἐστηκώς. καθιεῖς] Cf. Thuc. II. 84. 3. τὸ πνεῦμα κατήσι.

432. συστέλλας] Cf. Eccl. 486. πρὸς ταῦτα συστέλλον σεαντήν.
 93. ξυστειλάμεναι θάλαττα. Vesp. 423.
435. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ | κλέψας Ἀθηναῖων] Cf. Th. 516. οὗτοι μὰ τῷ θεῷ σὺν καταπροίξει λέγοντα ταντὶ. Nub. 1239. Vesp. 1366. 1396.
436. Cf. Trag. adesp. 341. μικρὸν δὲ ποδὸς χαλάσαι ετc.
437. Adde chelidonias (χελιδονίας) Plin. N. H. II. 47. δρυθίας ibid. Ὁκνυτίας, ἀπαρκτίας, Ἐλλησποντίας ibid. 46. ἐκνεφίας (Alex. 46, 5. Arist. Meteor. II. 6. 23.).
442. Cf. Athen. XIII. 589 E. φευγούσης ποτὲ αὐτῆς γραφὴν ἀσεβείας.
443. ἀστρατείας] Cf. Pac. 526. Plat. Legg. XII. 943 D. λιποταξίου τούτων εἶναι γραφὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς οἰσπερ τῆς ἀστρατείας.
445. Cf. Antiph. p. 127, 2. ὑμῖν τὸ μήνυμα τῶν ἀλιτηρίων προστρέψομαι. Aesch. c. Ctes. 131. ὡς τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριοι. 157. τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον. Andoc. I. 51. ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὅντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν. Latine homo piacularis.
463. γομφούμεν'] Cf. Aesch. Suppl. 440. γεγόμφωται σκάφος.
464. ἐξ ἀμαξ.] Redde, from the workshop of a wainwright. Cf. Eur. Fr. 978. τέκτων γάρ διν ἐπιδασσεις οὐν ξυλουργικά.
479. συντροφόμενα] Cf. Demosth. 19, 295. δι μὲν ἦκει ἄγων τοὺς ξένους, δι δὲ ἔνδον ἐπύρενε. Com. adesp. 998. ἐνετύρευσεν. Hinc τύρευμα (Bekk. Anecd. 60, 28.).
480. Cf. Com. adesp. 114, 1. πῶς εἰσιν οἱ πυροὶ (παρ' ὑμῖν ὕποι);
485. θεύσει γάρ ἄξας] Cf. Av. 205. θεύσονται δρόμῳ.
491. ἐξολισθάνειν — τὰς διαβολᾶς] I. e. ἐκφεύγειν —. Qu. — τῶν διαβολῶν (v. Arist. H. A. VIII. 2. 18.). Cf. ad Eccl. 286.
495. σπεῦδε ταχέως] Cf. Soph. Aj. 1164. ταχύνας σπεῦσον.
503. πρόσσοχετε] Cf. Nub. 575. Vesp. 1015. Av. 688.
516. κωμῳδοδιδάσκαλίαν] Cf. Pac. 737. κωμῳδοδιδάσκαλος. Similiter τραγῳδοδιδάσκαλος Th. 88.
521. ἐστησε τροπαῖα] Cf. Thuc. VI. 103. τροπαῖον ἐστησαν.
522. 523. Harum Magnetis fabularum nulla fragmenta exstant.
522. Cf. Vesp. 562. πάσας φωνὰς ιέντων εἰς ἀπόφυξιν. Eur. Hec. 338. πάσας — φθογγάς ιεῖσα μὴ στερηθῆναι βίον.
523. Phot. λινδιάζων (l. λινδίζων). Λινδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. Hesych. λινδίζων· χορεύων. διὰ τοὺς Λινδοὺς, οἱ σώζονται μὲν, διεσκευασμένοι δέ εἰσιν. βατραχέιοις] Tribunal batrachiorum appellatum erat Athenis.
524. τελευτῶν] Postremo. Cf. Eur. Fr. 745, 3. τολμᾶν δὲ χρεών· δι γάρ ἐν καιρῷ | μόχθος πολλὴν εὑδαιμονίαν | τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν. Thuc. VI. 53. τὴν Πεισιστράτον — τυραννίδα χαλεπὴν τελευτῶσαν γενομένην.

526. πολλῷ δεύσας ποτ' ἐπάνω] Cf. Telecl. 1, 4. οὖν γὰρ ἄπασ' ἔργει χαράδρα. Similiter praeter exspectationem αἰθῶντι Κλέωνι (pro σιδήρῳ) dixit Hermippus 46, 7. In his omnium consensu vitiosum est δεύσας, quod alii aliter emendare conati sunt. Mihi hodie maxime probabiles correctiones hae videntur esse: — δς πολλῷ πρώην ποτ' ἐπάνω —, et — δς πολλῷ πολλοῦ ποτ' ἐπάνω (valde multa laude: cf. ad Ran. 1046. ἀλλ' ἐπὶ σοί. τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πεκάθητο) —.

527. παρασύρων] Cf. Soph. Fr. 700. ἕκτινος ὡς ἔκλαγξε παρασύρως (παρασύρων?) κρέας. Aesch. Prom. 1098. οὐ γὰρ δῆ που τοῦτό γε τητὸν παρέσυρως ἔπος. Longin. 32, 4. τῷ δοθίῳ τῆς φορᾶς ταντὶ πέφυκε — παρασύρειν etc. Hesychius ἀποσύρει per ἀποσπῆ explicat. καὶ τῆς στάσεως] Qu. κάκ —.

528. Schol. λέγοντα (l. κλέπτοντα).

529. Δωροῦ] Similiter in oppidi nomine Γαληψὸς lusit Eupolis cum allusione ad v. λαμβάνειν. συκοπέδιλε] Apud Hesiodum Theog. 454. Ἡρη χρυσοπέδιλος.

530. Cf. Cratin. 70. τέκτονες εὐπαλάμων ὑμνων. Pind. N. III. 4. μελιγαρύνων τέκτονες ὑμνων. P. III. 113. τέκτονες ολα (ἔπη) σοφοὶ ἀρμοσαν. Eur. Andr. 476. τεκτόνων δὲ ὑμνον συνεργάταιν | δυοῖν ἔρων Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν. Soph. Fr. 162. τεκτόναρχος (τεκτονοῦργος conj. Nauck.) Μοῦσα. εὐπαλάμων] Cf. Aesch. Ag. 1531. εὐπαλάμων μεριμνᾶν.

531. Schol. ἐν οἷς (ἐν γῇ Kirchhoff) κακῶς λέγει etc.

533. ἀρμονιῶν] Cf. Epicrat. 2, 19. τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾶτον σώματος (Λαῖς). Pro ἀρμῶν. Tim. Locr. 102 B. λνομένων τῶν ἀρμῶν τὰς συστάσιος. Hermesian. ap. Stob. Fl. 120, 7. τῶν ἀρμῶν τοῦ σώματος. περιέρρει] Cf. Pher. 90. ζητῶ περιέρρεων αὐτὸν ἔξ ξωθινοῦ.

534. Κόννας] Nonne Κόννος? Cf. Eupol. 68, 2. ἀναρίστητος ὁν | κονδὲν βεβρωκὼς (πεπωκὼς conj. Kock.), ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Ubi dicitur Connus. Connus Metrobii filius, citharoedus celeberrimus, Socratis in arte musica magister fuit. Cf. Cratin. 317. Phrynichi et Amipsiae fabularum titulus fuii Κόννος.

536. In conspicuo theatri loco sedes Dionysi sacerdoti assignabatur. Cf. Ran. 297. ιερεῦ, διαφύλαξόν μ', ὧν ὁ σοι ξυμπότης. Ubi Dionysus sacerdotem suum compellat.

538. ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης] Cf. Com. adesp. 166. ἀπ' δίλγον νομίσματος. Dem. XXV. 23. τὸ τὴν βουλὴν — ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς τοιαντησὶ κιγκλίδος τῶν ἀπορρήτων κυρίαν εἶναι etc. Xen. Athen. III. 3. ἐγὼ δὲ τούτοις δύμολογήσαιμ' ἀν ἀπὸ χορημάτων πολλὰ διαπράττεοθαι Ἀθήνησι. Athen. XIII. 595 B. ἀπὸ πλειόνων δὲ ταλάντων ἡ διακοσίων δύο μυήματα κατεσκεύασεν αὐτῆς. ἀριστίζων ἀπέπεμπεν] Cf. Com. adesp. 53. εὐφράνας ὑμᾶς ἀπέπεμπε.

539. κραμβοτάτον —] Cf. Theocr. VII. 37. *Μοισᾶν καπνῳδὸν στόμα. ἀστειοτάτας ἐπινοίας*] Cf. 1322. *θαυμαστὰς — ἐπινοίας.* Ran. 1530. *μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.* Vesp. 346. 1044.

540. ἀντίρρησι] Anglice held out. Cf. Plat. Epist. 317 C. *ἀνταρκεσίας τοῖς διαβάλλοντας ἡμᾶς.*

543. διαθρῆσαι] Cf. Nub. 700. Com. adesp. 1209, 2. *ὅψει διαθρῶν οὐδὲν ὅν πάντη καλὸν | οὐδ' αἰσχρόν.*

546. αἴρεσθ' αὐτῷ] Lege αἴρετέ τ' (aut ἄρατέ τ') αὐτῷ. *παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις* mss. Lege παραπέμψατέ θ' —. *παραπέμψατε — θύρων βούν*] Cf. Soph. Phil. 1459. *παρέπεμψεν — στόντον ἀντίτυπον.* 846. *βαιάν μοι — πέμπε λόγων φάμαν.* πολύ τὸ δόθιον] Qu. πολύ τι δόθιον. *ἔνδεκα κώπαις*] Cf. Telecl. 44. *κεφαλῆς ἔνδεκακλίνουν.*

551 sq. Cf. Hom. H. 21. 4. *διχθά τοι, Ἐννοσύγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο, | ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.* Aesch. Sept. 130. δ θ' ἵπποις ποντομέδων ἄναξ. Vesp. 1531. δ ποντομέδων ἄναξ.

554. *κνανέμβολοι* —] Cf. Ran. 1318. *κνανέμβολοι πρῶται.*

560. Cf. 585. 763. Eur. Fr. 912, 2. *σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι.*

561. Oppidum Euboeae erat Geraestus, in quo Neptuni situm erat templum teste Stephano Byzantino.

562. De Phormione cf. Pac. 347. Lys. 804. Thuc. I. 117. II. 29. 58. 68 sq. 80—92. 102 sq. III. 7. 17. Paus. I. 23. 10. I. 29. 3. X. 10. 6.

565. Cf. Aesch. Ag. 580. *τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν.*

567. *νανφάρωτι στρατῷ*] Cf. Thuc. IV. 85. *νηῆτη στρατῷ.*

578. *πρὸς*] Insuper, praeterea. Cf. Vesp. 1420. Pac. 19. Lys. 628. Ran. 415. 611. Pl. 1001.

597. *ξυνδιήνεγκαν*] Cf. Eurip. Fr. 136, 3. *μοχθοῦσι μόχθονς* (εὐμενῆς) *συνεκπόνει.* Eur. Fr. 340. *πατέρα τε παισὸν ἥδεως συνεκφέρειν | φίλους (δεῖ τὸν;) ἔρωτας.* Herod. V. 79. *ἡμῖν — συνδιαφέροντο τὸν πόλεμον.* I. 18. *οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἑρυθραίον πόλεμον συνδιήνεικαν.* V. 99.

599. *ἴππαγωγὸν*] Cf. γλευκαγωγός (βύρσα, Pher. 16.), οἰναγωγός, δριταγωγός, οιταγωγός, λαρκαγωγός (Eur. Fr. 285.).

600. *κώδωνας*] Cf. Pac. 1094. Henioch. 1, 2. *λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον | κώδωνα.* Alex. 176. *τετρακότυλον — κώδωνα.* Crit. ap. Athen. XI. 483 B. *κώδων Λακωνικὸς ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ.*

606. *ποίας*] Cf. Epicrat. 11, 26. *ποίαν* (in anap.). Archipp. 44. *ποαστρίαις. Ποάστραιαι Magnetis et Phrynichi fabularum titulus fuit.*

609. *ἐν βυθῷ*] Cf. Aesch. Cho. 507. *τὸν ἐκ βυθοῦ αἰλωστῆρα σώζοντες λίνον.*

610. *μῆτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ*] Cf. Soph. O. R. 733. *σχιστὴ δ' ὁδὸς | ἐς ταῦτὸ Δελφῶν κάποΔανλίας ἀγει. Ant. 367.*

616. ἀξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι] Qu. ἀξιον πολίταις —.
Parum hic convenit particula γε. ἐπολολύξαι] Cf. Aesch. Sept.
825. ἐπολολύξω. Ag. 587.
618. εἴθ' ἐπέλθοις ἀπαντά μοι σαφῶς] Cf. Ran. 1118. πάντ' ἐπέξιτον. et ad Vesp. 635.
627. ἀναρρηγγής ἐπη] Cf. Pind. Fr. 68. μὴ πρὸς ἀπαντας ἀναρρηγῆσαι τὸν ἀχρεῖον λόγον.
628. Cf. Vesp. 483. δταν ξυνήγορος — ξυνωμότην καλῇ (σε).
630. ψευδατραφάξυνος] Cf. Pher. 75. ἀτράφαξυν ἔψουστος.
631. τὰ μέτωπ' ἀνέσπασαν] Contra Vesp. 655. χάλασσας — τὸ μέτωπον.
634. Σκίταλοι] Ejusdem originis videtur esse nomen σκίτων Pher. 232. Nomen proprium est Σκίτων Herod. III. 130. Demosth. 21, 182. ἦν δ' ἐγώ] Cf. Vesp. 795. Lys. 514. Fr. 107.
635. Cf. Pher. 162. ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.
641. μέγα ἀνέρογον] Cf. Vesp. 1288. μέγα κενραγήτα θεώμενοι.
645. Cf. Vesp. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἔστιν ἀξιωτέρα. Pher. II. 279. ὅδ' ἔστ' ἐφ' οὐ ποτ' ἦν δ πνοδὸς ἀξιος.
646. διεγαλήνιον] Cf. Eur. Fr. 1079, 4. μέθη ταράσσει (μαλάσσει?) καὶ γαληνίζει φρένα. Alex. 178, 5. τὰ Σαμοθράκι' εῦχεται | λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ. Soph. Aj. 268. Eur. Fr. 534, 8. ἐλαφοίζειν (intransitivum). πελαγίζειν (intrans.) Herod. II. 92. 4.
647. στεφανοῦν εναγγέλια ut θύειν ἐπινίκια, ἔστιαν νικητήρια Plut. Phoc. 20. θύειν τὰ νικητήρια Himer.
648. ἀπόρρητον ποιησάμενος] Cf. Herod. IX. 45. 1. παραθήκην ὑμῶν τὰ ἔπεια τάδε τίθεμαι, ἀπόρρητα ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον ή etc.
650. ἐνλλαβεῖν] Coemere. I. q. συνωρηθῆναι, Clem. Alex. Paed. II. 1. 3. δρονεις — συνωροῦνται τοὺς ἀπὸ Φάσιδος.
651. οἱ δ' ἀνεκρότησαν] Sc. τὰ χεῖρε. Cf. Vesp. 1314. οἱ δ' ἀνεκρότησαν etc. Pl. 739.
656. Cf. Dem. p. 855. εὐθὺς οὖν ἔθυον εναγγέλια.
658. βολίτοις] Cf. Ach. 1026. ἐν πᾶσι βολίτοις.
662. τριχίδες] Pisces vilissimi. Fr. 52. Eupol. 5. 154. Pher. 56.
676. ὑπεκρόμαψών] Anglice having stealthily slipped out. Cf. 742. ὑποδραμών. 1161. ὑποθεῖν.
678. ταῖς ἀφύναις ἡδύσματα] Cf. Vesp. 496. 679.
680. ὑπερεπήνοντι] Cf. Eccl. 186. ὑπερεπήνεσεν.
682. Cf. Vesp. 1391. ἀρτους δέκ' ὀβολῶν. Aristom. 7. βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ. Arched. 3, 1. δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον. 4. δραχμῆς τραχήλους. Antiph. 206, 2. λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς. Stratt. 4. ἀχροκάλιον | δραχμῆς ὕειον. Amips. 3. δνοῦν ὀβολοῦ ἔγχονσα καὶ ψιμύθιον. Alex. 189, 1. τριωβόλον κρείσκον. Philem. 64, 3. χαλκοῦ θερμὸν ἦν (ποτόν). ἀναλαβῶν] Cf. Pher. 145, 18. εἰ γόρ τι καδέημαρτεν, ανδήις ἀνέλαβεν.

687. ὁμάσιν θ' αἰμύλοις] Cf. Hom. Od. 1, 56. *αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἷμυλοισι λόγουσι | θέλγει.*

697. ἀπεπιδάρισα μόθωνα] Schol. Hom. Il. 22, 391. *ἡ δὲ ἀπαλὴ δροχησις μόθων καὶ βανκισμὸς — τοῖς μαλακοῖς δέδοται.* Cf. v. *διαπυδαρίζειν* (Hesych.).

707. ἐπὶ τῷ φάγοις — ;] Cf. Eupol. 255. *ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἄλλη η κρόμμυνον | λέποντα καὶ τρεῖς ἀλμάδας.*

718. *κατέσπακας*] Perfectum consuetudinis. Cf. Antiph. 204, 3. *πλεῖστον ἡμάρτηκεν.* 7. 8. Anaxand. 34. Alex. 257. Theophil. 4.

727. *περινθριζόμεναι*] Cf. Herod. IV. 159. *περινθριζόμενοι ὑπὸ τῶν Κυρηναίων.* Vesp. 1319. Th. 535.

750. *καθίζοιμην*] *Lege καθεῖσθαι.*

751. *εἰς τὸ πρόσθετον*] Cf. Lucian. 52, 36. *οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἶνον τέ μοι ἄγειν αὐτό.* Lucian. Somn. 19. *ἔγυνακτίζουν ἐς τὸ ἔταιρικόν.*

756. *νῦν δὴ —*] Cf. Vesp. 526. Eccl. 571.

757. Cf. Alex. III. 423. *τὸ στόμ’ ὡς κομψὸν φορεῖ.* Aesch. Fr. 258, 1. *οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.* Trag. adesp.

182. *μι’ εὐγένεια τὸν τρόπον χρηστὸν φορεῖν.* Soph. Fr. 669, 2. *σιγᾶν ἀνάγκη, κἀν (scr. κῆν) καλὸν φέρῃ (l. φορῇ) στόμα.*

760. *πολὺς*] Cf. Dem. de Cor. 136. *θρασυνομένω καὶ πολλῷ δέοντι καθ’ ὑμῶν οὐκ εἴξα οὐδ’ ὑπεχώρησα.* Aesch. Sept. 80. *ἔει πολὺς ὥδε λεώς.* Hor. Sat. I. 7. 28. ‘*salso multoque fluenti.*’

764. Cf. 831. 873. Lys. c. Agor. 2. *ἄνδρας ὄντας ἀγαθὸνς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον.* Dem. p. 742. *ἄνδρα χρηστὸν καὶ δημοτικὸν καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον πολλὰ σπουδάσαντα.*

765. *Nomen Σαλαβακχὼ derivatum forsitan ex σαλάβη (i. e. ὀπή).* Confer v. *βοσφορόπη* (i. e. meretrix).

768. Cf. Orac. Sibyll. 8, 14. *ὅψὲ θεῶν ἀλέοντι μύλαι, ἀλέοντι δὲ λεπτά. λέπαδνα*] Cf. Aesch. Ag. 218. *ἐπεὶ δ’ ἀνάγκας ἔδυ λέπαδον.* 771. *κατακηνοθείην*] Cf. Vesp. 965. 966.

772. Cf. Lucian. Herm. 73. *εἴλκεν ὑμᾶς τῆς δινός.*

780. *οὐχὶ φιλεῖ σ’ — ἀλλ’ η*] Cf. Philem. 2, 4. *οὐδὲ μικρὸν (διαφέρει) ἀλλ’ η σχήματι.*

783. *σκληρῶς — καθήμενον*] Cf. Cratin. 269. Hermipp. 54, 2. *Contra μαλακῶς καθῆσθαι Ach. 70. Eq. 785.*

784. *οὐχ ὕσπερ ἔγώ —*] Cf. Eubul. 42, 1. *ώς δ’ ἔδειπνει κοσμίως, | οὐχ ὕσπερ ἄλλαι — ἔσαπιον τὰς γνάθους etc. τουτὶ*] Sc. τὸ ὑπηρέσιον. Cf. Hermipp. 54. Cratinus (269) *ἰδίως προσκεφάλαιον id appellavit.*

785. *τὴν ἐν Σαλαμῖνι*] Sub. *Ἐλάσσασαν, ναυμαχήσασαν, aut τικήσασαν.* Cf. Isocr. 59 B. *ζηλοῦν τὴν πόλιν τῆς ἐν Σαλαμῖνι μάχης.*

791. *περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι*] Cf. Nub. 644. Diph. 130.

792. *πιθάκναιοι*] Cf. Ion. trag. 10, 1. *ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὅπταις | οἶνον — .*

798. πεντώβολον] *Lēge πεντωβόλου.* In Phrynichi loco legerim τριώβολον γ', δσουπερ ἡλάζομαι, coll. h. 1.
804. Cf. 1118. Lucian. Pisc. 34. πρὸς τὸ ἀργύριον κεχήνασιν.
806. στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθῃ] Cf. 1300. Vesp. 473. Nub. 252. Fr. 108 K. Eupol. 38. καὶ ξυνεγγνόμην δὲι τοῖς ἀγαθοῖς φάγοισιν. Telecl. 38. ξυγγενέσθαι — δρυπεπέσι μάζαις.
807. τῇ μισθοφορᾷ] Sc. concionali. Cf. Vesp. 601. σκέψαι δ' ἀφ' δσων ἀγαθῶν οἶων τ' ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις.
808. δριμὺς] Cf. Pac. 349. δικαστὴν δριμὺν — δύσκολον. Vesp. 377. Aesch. Ag. 1501. δ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως.
809. δνειροπολεῖς] Cf. Plat. Resp. VII. 534 C. Legg. X. 904 D. Tim. 52 B. etiam Nub. 16. 27.
813. κλύεθ' ολα λέγει;] Eadem verba occurunt Plut. 601. Eur. Med. 168. et iisdem in Telepho usum esse Euripidem jure suspicatur Elmsleius. Cf. Eur. Fr. 71, 2. εἰς Ἀργονς πόλιν. ἀντιφεροῦσις] Eodem sensu ἰσοφαροῦσιν, Hom. Il. 21, 194. 9, 390. 6, 101. Simonides Fr. 149. μνήμη δ' οὕτινά φημι Σιμωνίδη ισοφαροῦσιν etc.
814. δς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμᾶν μεστὴν εὐρῶν ἐπιχειλῆ] Paleius vertit, 'who made our city brim-full, having found it full only up to the rim.' Tentabam olim — κενεὰν εὐρῶν ἐπιχειλῆ (κενεὰν epica forma pro κενήν, ut πείκειν pro πέκειν in Av. 714., in ana-paestis jure locum habens), glossema μεστὴν ad ἐπιχειλῆ adscriptum in alienum locum invectum esse opinatus. Sed attenta consideratione digna est egregia Arturi Palmer conjectura — μεστὴν πυρῶν ἐπιχειλῆ (ipse malim ἐπὶ χεῖλος). Tenendum enim est Atheniensium olim victum praecipuum fuisse frumentum et pisces (815). Praeterea post μεστὴν genitivum aliquem exspectes. Utique vix ambo epitheta μεστὴν et ἐπιχειλῆ requiruntur. Itaque vix dubitari potest quin pro εὐρῶν reponendum sit πυρῶν. Cf. Av. 506. τοὺς πυρῶν ἀν καὶ τὰς κρωθὰς — ἐνθέριζον. 622. κρωθὰς, πυρῶν. Philem. IV. 8. δλκεῖον — πυρῶν τι μεστόν. ἐπιχειλῆ] Cf. v. αὐτοχειλῆς. Qu. ἐπὶ χεῖλος. Cf. Soph. Fr. 926 a. ὡς μῆτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ κεῖλος βάλῃς.
822. ἐγκρωνφάζων] I. q. κρυπτὸς ἐγκαθήμενος (Th. 600.).
824. χασμῷ] Cf. Alex. 257, 7. τῆς θύρας χασμωμένης.
825. ἐκκανλίζων] Schol. Ran. 621. τῷ ἐκκανλήματι τοῦ πράσου etc. 826. ἀμφοῖν χειροῖν] Cf. Av. 35. ἀμφοῖν ποδοῖν.
830. ταύτῃ] Cf. Aesch. Prom. 511. Eur. Med. 366. Hipp. 41.
837. ἐποίεις] Anglice lay on. Cf. Av. 344. ἐπίφερε — δρμάν.
838. καθέξεις τάν τῇ πόλει] Cf. Thuc. IV. 2. νομίζοντες δρίως κατασχήσειν τὰ πρόγματα.
840. σείων] Cf. Pac. 640. Fr. 20 D. Telecl. 2, 1. ἀλλ', ὡς πάντων ἀστῶν λόστοι σείσαι καὶ προσκαλέσασθαι, | παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.

841. λαβὴν δέδωκεν] Cf. 847. Nub. 551. Lys. 671. Nicochar. in Lex. Sabbait. 3, 10. ἀλλ' εἰλήμμεθα | λαβὴν ἄφυκτον.

842. πλευρὰς —] Cf. Nicol. com. 1, 27. Quintilian. XII. 11. 2. neque scientia modo constat orator sed voce, latere, etc. Cic. Verr. IV. 30.

855. δστραχίνδα] Cf. Com. adesp. 1185. φαρυγίδην (cum allusione ad choreutarum gulositatem), πλειστοβολίνδα, etc.

864. Cf. Vesp. 703. βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι — ἵνα γιγνώσκῃς τὸν ιθασευτὴν, etc.

868. σκύτη] Cognata est vox Latina cutis, cuius tamen prior brevis est.

873. Cf. Nub. 1050. Eur. Fr. 894, 2. κρίνω φίλον (αὐτόν).

877. Cf. 879. Cratin. II. 63. δι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρονία ακλέπιοντας ἔπανσεν. et Eupol. 100, 2. μερόκηα βινούμενα. Eccl. 112. Com. adesp. 13. οὐδεὶς κομῆτης δστις οὐ βινητῷ.

888. πίων ἀνήρ] Miror neminem vidiisse corrigendum esse πίων ἀνήρ (obesus homo). Cf. Ran. 1092. λευκός, πίων, —. Teleclid. II. 362. οἱ δ' ἀνθρώποι πίονες ἡσαν τότε. Alex. III. 396. ἀρνός — πίονος. Antiph. III. 100. τάριχος — πίον. Herm. II. 384.

889. Cf. Eur. Or. 769. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'.

890. ίαιβοῖ] Vesp. 1338. ίαιβοῖ αἰβοῖ. Th. 223. ἀτταταῖ ίατταταῖ.

894. κανλὸν] Cf. Hermipp. 63, 4. ἐκ μὲν Κυρήνης κανλὸν καὶ δέρμα βόειον. Antiph. 88, 3. σιλφίῳ, συνωρίσιν, | κανλῷ, κέλησι. Strab. XVII. 838. Plin. N. H. V. 33.

897. Ἡλιαίρ] Cognata vox est Dorica ἁλία (concio).

905. μισθοῦ τρύβλιον δοφῆσαι] Cf. Ach. 278. ἔωθεν εἰρήνης δοφῆσει τρύβλιον. Ludere Comicum in verbis τρύβλιον et τριώβολον censem Richterus p. 160. Non assentior.

907. ἐλκύδωμα] Cf. μελύδωμον, ξιφύδωμον.

923. δώσεις ἔμοι καλὴν δίκηρ] Cf. Vesp. 453. ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκηρ. 924. ἴπονύμενος] Cf. Cratin. 91. ἴπονύμεν.

930. σίζον] Engl. hissing hot. Cognatae voces. Cf. Ach. 1158. Magnet. 1, 1. ταγηνίας — σίζοντας.

940. ἐπαπονιγείης] Cf. Alex. 266, 4. ἀλλ' οὐκ ἀπεπνίγη καταφαγών. Lucian. 68, 37. ἀπονιγεῖς ἐπ' αὐτοῖς.

941. Schol. πολλὰ (τοιαῦτα addit Mein.).

945. Cf. Eupol. 185. τῶν γάρ (γάρ μὴ?) πονηρῶν μικρόν ἔστι τούβολον. Antiph. 135, 2. τῆς δὲ πλεύτης τούβολον | μάζης etc.

955. οὐ τοῦτο γ' ἔστιν] Lege οὐ τοῦτ' ἔπεστιν. Cf. Soph. Tr. 615. δ (σῆμα) — σφραγίδος ἔρκει τῶνδ' ἐπὸν μαθήσεται. Aesch. Sept. 591. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.

967. Cf. Chamaeleont. Athen. IX. 374 A. καὶ ἐφόρει ἀλονρύδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ.

969. Σμικύθην] Cf. Vesp. 401. Eccl. 46. 294.

982. ἥστην] Cf. Plat. Euthyd. 294. ἥστην (?) Theocr. VIII. 3.

984. τορύνη] θεατροτορύνη dicitur *Μέλισσα* Athen. IV. 157 A.
1017. καρχαρόδοντα] Cf. Vesp. 1031. Pac. 754. Theocr. XXIV.
86. καρχαρόδων (sic) — λύκος.
1020. σφε κατακρώζονται] Sic καταβοᾶν τινα 286.
1030. Etiam Plato comicus (216) Κέρθερον Cleonem dixit.
1034. τὰς λοπάδας — διαλείχων] Cf. Eupol. II. 440. πολλῶν — λοπάδων τὸν ἀμβωνας περιλείξας.
1036. Cf. Vesp. 49. ἀνθρωπος ὅν εἰτ' ἔγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.
- Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὅν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν | μέλλω. Soph. O. R. 543. ἵο' ἀντάκουσον, κάτα κοῦν' αὐτὸς μαθών.
1037. Cf. oraculum Herod. V. 92. Λάβδα κύει, τέξει etc.
1039. Cf. Cratin. jun. 8, 1. Κόρυνδον τὸν χαλκοτύπον πεφύλαξο.
1049. 'He bids you put him in the five-holed plank.' (Walsh.)
1050. Cf. Vesp. 799. Eur. Phoen. 1703. νῦν χοησμὸς, ὡς παῖ, Λοξίον περαίνεται.
1056. Cf. Soph. O. R. 936. Aesch. Ag. 1049. 1394.
1068. Cf. Trag. adesp. 182. λαιθάργῳ (ληθ?) ποδὶ.
1076. ἀλωπεκίοις — ἥπασεν] Cf. Eccl. 385. σκυτοτόμοις ἥπα-ζομεν | δρῶντες αὐτούς. Vesp. 1358.
1079. Cf. Pac. 716. δσον διοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.
- Ach. 197. οὐτί' ἡμερῶν τριῶν.
1085. Διοπείθοντος] Cf. Av. 988. Phryn. 9. Amips. 10. Schol. τὸν (l. τὸν τὴν) χεῖρα πεπηρωμένοντος.
1086. Cf. Herod. IX. 42. ἀλλὰ γὰρ ἔστι λόγιον etc.
1094. ἀρνθάλλω] Cf. Fr. 383 D. βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρνταίς. Confer ἀρνθάλλος Eq. 1094. ἀρντικος Vesp. 855. ἀρντήρ (τρυγός) Simonid. Amorg. 25.
1092. νὴ Δία καὶ γὰρ ἔγώ] Anglice, Yes, and by Jove so did I. Cf. Aesch. Ag. 1255. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἐλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὅμως.
1099. Cf. Com. adesp. 11. γερονταγωγῶν κάναμισθαρνεῖν διδούς. Soph. Fr. 633. γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἔγώ.
1102. Cf. Vesp. 1337. οὐδὲ ἀκούων ἀνέχομαι δικῶν. 513. ἐὰν σιγῶν ἀνάσκη. Dem. p. 1459. τούτους οὐδὲ δρῶντες ἀνέξεσθε.
1118. πρὸς — κέχηνας] Cf. Vesp. 695. χάσκεις πρὸς τὸν —.
1120. παρὸν ἀποδημεῖ] Cf. Eur. Fr. 519, 2. ἀπεισι, κάν (l. κῆν) παρῶσ' ὅμως. Adesp. 517.
1130. ἄρας] Subaudiendum τὴν χεῖρα. Cf. Av. 1258. πρώην ἄρας ἐπάταξα. Com. anon. 798. Eur. Cycl. 418. ἐπήνεσ' ἄρας χεῖρα.
- 1135 sq. Cf. Philem. 155. σιρατιῶτα κούκι ἀνθρωπε καὶ οιούμενε | ὕσπερ ἱερεῖν, ἦν' ὅταν ἥ καιρὸς τυθῆς. Aesch. Eum. 304. ἔμοι τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος.
1139. παχὺς] Cf. Pac. 639. τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τὸν παχεῖς καὶ πλουσίους. Vesp. 288. Herod. V. 30.

1140. ἐπιδειπνεῖς] Anglice, you sup off him. Cf. Alex. 242, 2. οὐδὲ τῶν πράσων | ἐκάστοτ' ἐπεδειπνει. Eccl. 1178.

1148. ἔξεμεῖν] Evomere. Cf. Plaut. Curc. V. 3. 10. ‘argentum propere propera vomere (evomere?)’.

1150. Cf. Phryn. 62. ἔμει καταμηλῶν φλέγματος γὰρ εἴ πλέως. Aesch. Fr. 124. καὶ τούσδε κημοὺς στόματος (i. e. δεσμοὺς). Schel. εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι (ἀστ’ αὐτὴν μόνην καθίεσθαι τὴν ψῆφον?). Arist. Resp. Athen. col. 36. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μᾶς ψῆφῳ χώραν ἔχον Poll. VIII. 123.).

1151. ἄπαγ’ ἐς μακαρίαν] Cf. Antiph. 245, 1. ἐς μακαρίαν τὸ λοντρόν. Plat. Hipp. 293 A. βάλλ’ ἐς μακαρίαν. Theophr. Char. 25. ἄπαγ’ ἐς κόρακας.

1153. τρίπαλαι κάθημαι] Cf. Philonid. 8. κατάκειμαι δ’ (καίτοι κατάκειμαι γ’ bene Hanovius), ὡς δρᾶτε, δεκάπαλαι. τρίπαλαι] Cf. τριπέρους (Poll. 6, 165).

1155. πρόπαλαι] Confer προπέρους.

1158. Cf. Pac. 1061. Alex. 133, 2. Nicomach. 1, 7.

1161. ὑποθεῖν] Cf. Pind. P. 2, 83. ποτὶ δ’ ἐχθρὸν ἄτ’ ἐχθρὸς ἐδὼν λύκοιο δίκαιαν ὑποθεύσομαι. οὐκ ἔῳ] Veto. Cf. Trag. adesp. 309. Φοίβου ποτ’ οὐκ ἐῶντος ἐσπειρευν τέκνα.

1165. προτεραιτέρος] Cf. κυντερωτέρος (Pher. 106.), ἀμεινότερος (Mimnerm.), χειρότερος (Hom.).

1171. ἔτνος — πίσινον] ἔτνος erat, teste gramm. Bekkeri p. 10., κυάμων ἡ πίσιν ἡ ἀπλῶς κατερεικῶν τινων, ἀνθάρη vero πυρῶν ἡψημένων καὶ διακεχυμένων. Confer ἔτνος κυάμινον, Henioch. III. 562.

1179. ἡνύστρον — τόμος] Cf. Mnesim. 4, 14. τόμος ἡνύστρον.

1188. τὰ τρία φέρων καλῶς] Cf. Cratin. 183, 3. οἷμ’ ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός. ἀρο’ οἶσει τρία; Pherecr. 70.

1205. οὐ γὰρ ἀλλὰ —] Cf. Eupol. 73, 1. τοῦ παραθέντος ἡ χάρις] Phot. τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις.

1206. ὑπεραγαιδενθήσομαι] Verbum ὑπερασχύνεσθαι legitur Dromon. com. 1, 1. Cf. v. εὐγενίζειν Philem. 180, 2.

1211. κίστην] Cf. 1216. Ach. 1098. 1137. Vesp. 529. Pac. 666. Th. 284. Pher. 122, 1. κίσταις ἐν ἐμαῖσιν ἀπόκειθ’ ἀ μέλλομεν ἀριστήσειν. Eupol. 76.

1219. ἀπέθετο] Anglice, he has put aside for himself. Cf. Machon. Athen. XIII. 580 B. τοῦψον ἀποτιθέσης πᾶν σχεδὸν | τῆς Δεξιθέας. Ach. 156. Lys. 83. Ran. 1278. Av. 826. Nub. 2.

1236. ἐν ταῖσιν εὗστροις κονδύλοις ἡρμοττόμην] Cf. 411. 254. εἰ — κονδύλοις νονθετήσεθ’ ἡμᾶς. Lys. 366. Soph. O. C. 908. τούτοισι κονδύλοισιν (νόμοις) ἀρμοσθήσεται.

1242. καὶ τι καὶ βινεοκόμην] Cf. Antiph. 207, 3. καὶ τι καὶ μελίσκον. Soph. Fr. 305. καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῶν ἀρτυμάτων. Thuc. IV. 28. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ἐνέπεσε μέν τι καὶ γέλωτος etc.

Arrian. Anab. VI. 13. 5. καὶ τι καὶ λαμβέσον ἐπειπεῖν. Plut. Cic. 2. καὶ τι καὶ ποιημάτιον — αὐτοῦ διασώζεται.

1243. οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἔγώ] Cf. Ach. 1184. Eur. Alc. 387.

1244. Cf. Aesch. Ag. 505. πολλῶν ὁρασθῶν ἐλπίδων μᾶς τυχών. Eur. Hel. 277. ἄγκυρα δή μον τὰς τύχας δχεῖ μόνη (l. μία), πόσιν ποθ' ἥξειν. Socrat. ap. Stob. I. 86. οὕτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίον οὕτε βίον ἐκ μᾶς ἐλπίδος δρματέον. Epist. Hebr. VI. 18. Versus tragicoloris.

1247. τάριχος] Vilia erant Athenis salsa menta. Cf. Vesp. 491. νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα (ἢ τυραννίς).

1253. νικητήριον] Sub. ἀδλον praeium. Cf. Eur. Fr. 323, 3. εἰ γὰρ δόλουσιν ἦν τὸ νικητήριον. Trag. adesp. 459, 2. ἡσσημένῳ δὲ δόξα νικητήριος. Versus tragoidiam spirans.

1255. Cf. Ach. 77. οἱ βάροβαροι γὰρ ἀνδρας ἡγοῦνται μόνους etc.

1262. Κεχηναίον] Cf. Eq. 1118. εὐπαράγωγος εἰ — πρὸς τὸν τε λέγοντ' ἀεὶ κέχηνας. Ran. 990. τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες — καθῆντο. Ideo Athenienses κεστρεῖς audiebant (Hesych. h. v.).

1263. τί κάλλιον — ;] Similiter initium loci Euripidei (Fr. 462.) expressit noster Fr. 109, 1. Εἰρήνη βαθύπλοντε etc.

1266. ἔπιπων ἐλατήρας] Cf. Aesch. Pers. 32. ἔπιπων — ἐλατήρ.

1268. Cf. Hermipp. 35. θύνοντιν ἥδη βούδια | Λεωτροφίδον (Av. 1406.) λεπτότερο καὶ Θουμάντιδος.

1271. Cf. Eur. Fr. 781, 68. πατρὸς ίδι πρόσπεσε γόνυν λιταῖς σφαγὰς — ἀρνέσαι σᾶς δειρᾶς. Achae. Fr. 2. νῦν οὖν ἡμεῖς ἴκεται θαλλοὺς — τίθεμεν πρὸ ποδῶν τῶν σῶν λῆξαι τῆς — θυσίας.

1276 sq. Cf. Telecl. II. 371. ὅν δ' ἔκατι τοῦτ' ἔδωκε καίπερ εὖ εἰδὼς ἔγώ | οὐκ ἔρω· φίλος γὰρ ἀνὴρ, etc.

1278. Cf. Hom. Od. 6, 300. δέεια δ' ἀρτίγνωτ' ἐστὶν etc.

1281. Cf. Eur. Fr. 429, 2. οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον οὐδὲ βούλεται.

1282. οὐ γὰρ οὐδ' ἀν ἥσθδμην] Cf. Eur. Hipp. 1416. οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφῳ — .

1285. κασωρίοισι] Cf. Antiph. 320. κασωρῖτις (i. e. πόρνη). Nonne κασωρείοισι (aut κασανρείοισι) scriendum?

1287. Οἰωνίχῳ] Cf. Cratin. 305. Com. adesp. 25. Οἰωνίχον μονοσεῖον.

1290. Cf. Trag. adesp. 72, 1. πολλάκι μοι πραπίδων διηλθε φροντὶς | εἴτε τύχα etc. Schol. Nub. 554.

1293. φαύλως ἐσθίει] Cf. Pac. 25. φαύλως ἐρείδει. Gallice il mange sans façon.

1295. Cf. Plat. com. 173, 10. τὸ γὰρ δέμας ἀνέρος ὁρθοῖ (hexam.). Eur. Fr. 27, 4. ἀνέρος (mel.).

1296. σιτύνης] Cf. Pl. 806. Pher. 142. ἀρ' ἀράχνη' ὕσπερ ταῖς σιτύαισι ταῖς κεναῖς;

1304. ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην] Cf. Pac. 909. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν etc. Eupol. II. 467. ἀνὴρ — ἀγαθὸς — καὶ χρήσιμος

πολίτης. 471. ἀνὴρ πολίτης. 577. Thuc. VIII. 73. 2. Ὑπέρθιολόν τέ τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηδὸν ἄνθρωπον, ὡστρακισμένον — διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνονοι. δξίνην] Cf. Vesp. 1082. Hermipp. 92. Philonid. 12. Theophr. H. Pl. IX. 15. 3. IX. 11. 1. Bekk. Anecd. 110, 17.

1305. δεινὸν — κούκλαν ἀνασχετόν] Cf. Xenarch. III. 617. δεινὰ δεινὰ κούκλαν ἀνασχετά.

1309. Ναυφάρτης τῆς Ναύσωνος] Cf. Cratin. 349. Ναύσων Ναυκράτη (ἐπὶ τῶν δμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις, Suid.).

1310. ἐκ πεύκης ἐπηγγύμην] Cf. Eur. Andr. 864. πευκᾶν σκάφος. Confer etiam oppidi nomen Ναύπακτος.

1311. καθῆσθαι μοι δοκεῖ — πλεούσας] Λεγε καθῆσθ' ἥμιν δοκεῖ — πλεούσας. Cf. 1313. Vesp. 270. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' — αὐτὸν ἔκκαλεῖν.

1312. ἐπὶ τῶν σεμνῶν | θεῶν] Cf. Pausan. Ach. 35. καταφεύγουσιν — ἐπὶ τῶν θεῶν αἱ σεμναὶ καλοῦνται τὸν βωμούς.

1313. ἐγχανεῖται τῇ πόλει] Cf. Vesp. 1007. κούκλαν ἐγχανεῖται σ' ἔξαπατῶν (σοῦξ?) Ὑπέρθιολος. 1349.

1316. εὐφημεῖν δεῖ καὶ στόμα κλείειν] Cf. Soph. O. C. 131. ἀφώνως ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφάμον στόμα φροντίδος λέντες (f. κλήστες).

1320. φήμην ἀγαθὴν] Cf. Vesp. 865. Αν. 1233. ἀγνιάτ] Cf. Eupol. 390. ἀγνιάτ (ἀγνιάτ al.). Est autem Apollo ἀγνιεὺς ὁ ἐφόδιος.

1327. δλολύξατε] Cf. Theocr. XVII. 64. Κόως δ' δλόλυξεν ἴδοισα (prae gaudio)

1329. λιπαραὶ — Ἀθῆναι] Cf. Ach. 639. Nub. 300. Αν. 826. Pind. Ol. 13, 155. λιπαρὰ Μαραθών.

1334. Cf. Herod. VI. 136. τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶν γενομένης. VII. 1. 1. τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶν γενομένης.

1340. δπότ' εἴποι] Cf. 1343. Eupol. 94, 2. δπότε παρέλθοι δ', etc.

1344. ἐγώ;] Cf. Vesp. 1140.

1349. Cf. Soph. O. C. 931. Ant. 281. O. R. 402.

1352. καταμισθορῷσσαι] Cf. καταφροντίζειν τι Nub. 857. κατασκελίζειν Vesp. 911. καταμαραΐνειν Antiph. Fr. 239, 2. καταληρεῖν Eubul. Fr. 54, 3. καταριστάν Antiphont. Fr. 79. καταραθμεῖν, etc.

1354. οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;) Cf. Thuc. VII. 49. 4. κατὰ χώραν ἔμενον.

1362. Cf. Alex. 155, 1. καὶ τοὺς ἀλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.

1367. τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ] Cf. Thuc. VIII. 83. 2. ἀνελογίζοντο — ὡς οὕτε μισθὸν ἐντελῆ λάβοιεν —.

1368. λισπόπνυγοι Athenienses a comicis appellabantur διὰ τὸ ἐγδεῶς πνγῶν ἔχειν (Poll. II. 184.), nempe ob assiduam remigrationem.

1373. Lege οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος. Cf. Cratin. 239, 2.

μῆλον (*ἐκαστος*) *ἔχων σκέπωνά τ' ἡγόραζον.* Com. anon. IV. 620.
ἀγοράζει κλεῖδ' *ἔχων.*

1374. De Clisthene cf. Pher. 135. ἀλλ', ὁ περιστέριον ὅμοιον
Κλεισθένει, | πέτον κόμισσόν τέ μ' εἰς Κύθηρα καὶ Κύπρον.

1377. *Φαίαξ*] Cf. Eupol. 7. ἀπαξ ποτ' ἐν Φαίακος ἔφαγον
καρίδας.

1378. Cf. Lucian. Nigr. 8. τὰ μὲν ἀτάκτως συνείρων. "Die Vorliebe für diese Adjectiva auf -ικός (Wo. 1172) scheint Phäax und noch mehr die ihn bewundernden Jüngelchen übertrieben zu haben. In geringerem Maasse findet sie sich z. B. auch Xen. Oek. 12, 19. (*ἐπιμελητικός*, *ἔφορευτικός*, *ἔξεταστικός*), Denkwürdigk. I. 1. 7. und I. 2. 5. (*τεκτονικός*, *χαλκευτικός*, *γεωργικός*, *ἀρχικός*, *λογιστικός*, *οἰκονομικός*, *στρατηγικός*, *θρυπτικός*, *ἀλαζονικός*). Bei Hippocr. über Wohlstand. p. 68. (Kühn) finden sich eng bei einander *διμιητικοί*, *οιγητικοί*, *ἐνθυμηματικοί*, *καρτερικοί*, *λημματικοί*, *ὑπομονητικοί*." (Kock) Legendum συνεργικός (a συνέργειων).

1381. Valet autem καταδακτυλίζειν τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς
δακτύλῳ. Bekk. Anecd. 48, 23. Eodem fere sensu σκυμαλίζειν et
σιφριάζειν (Hesych. h. v.).

1384. *δικλαδίαν*] Cf. Soph. O. C. 196. *βραχὺς δικλάσας.* Pher.
75. *δικλάξ καθημένη.*

1385. Cf. Av. 569. Lys. 661. Herod. VI. 32. *ἐνόρχιας.*

1389. Cf. Menand. IV. 175. ὁ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶόν ἔστ' ἐλπὶς
κακόν. Av. 667. Fr. 303, 1.

1392. *πῶς ἔλαβες αὐτάς —;*] Cf. Pac. 84. οὐ γάρ —;] Cf.
Vesp. 836. Soph. Aj. 318.

1399. *κύνεια*] Sc. κρέα. Cf. Pher. 45, 3. *ἄφνειον κρέας.* 82, 2.
βόεια — κρέα. Sic ἐγχέλεια, ἐρίφεια, ὀρνίθεια, χήνεια, ἐμβρύεια,
ἄφνεια, ὕεια, δελφάκεια, βόεια, μόσχεια, κενέρβεια, μῆλεια, αἴγεια,
λαγῆα (λαγώεια), etc.

1405. *φαρμακός*] Cf. Ran. 733. Pl. 454. Fr. 634 K. Eupol.
117, 8. *νυνὶ δ' ὅποι τύχοιμεν | στρατευόμεσθ' αἰρούμενοι καθάρ-*
ματα στρατηγούς.

1407. *ώς ἐπὶ τὴν τέχνην*] Cf. Soph. Phil. 58. *πλεῖν δ' ὡς πρὸς*
οἶκον. Thuc. IV. 38. *τὰλλα διεσκευάζοντο ὡς πλοῦν.*

L Y S I S T R A T A.

Arg. *εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου*] Fort. *εἰσήχθη* —. Cf. schol.
ad 173. *Καλλίον ἀσχοντος*, ἐφ' οὖν *εἰσήχθη τὸ δρᾶμα.* Sed schol.
Ran. 53. ἡ γάρ Ἀνδρομέδα δύδόω ἔτει προεισῆκται.

Pers. Nomen proprium *Μυροίη* legitur Timocl. com. III. 608.

1. *ἔς Βακχεῖον*] Ad Bacchi templum. Cf. *Ιανχεῖον* (Plut.
Arist. 27.), *Ἡρακλεῖον*, *Ἡφαιστεῖον*, *Θησεῖον*, *Ποσειδεῖον*, etc. Nisi

significat potius Bacchi festum. *Βακχεῖον* significat orgia Bacchica Eur. Phoen. 21. Pluralis est Ran. 357. γλώττης βακχεῖα. et Plut. comp. Dem. et Anton. 2. κοιμίζων τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων (*Δημήτριος*). Cf. Theophr. Char. 27. κἀν πον κληθῆ εἰς Ἡρακλεῖον, — τὸν βοῦν αἱρεσθαι (l. αἱρεσθαι), ἵνα τραχηλίσῃ.

2. *Κωλιάδος* Cf. Nub. 52. [Lucian.] Amor. 42. *Κωλιάδας* — καὶ Γενετυλλίδας ἡ τὴν Φρογίαν δαίμονα. Herod. VIII. 96. ἐπὶ τὴν ἥϊόνα τὴν καλεομένην *Κωλιάδα*. Sic περὶ Σημιάδα (sc. ἄκρην) Herod. VII. 190. Cf. etiam *Σκιράδας*, Athenae cognomen (Phot.).

Schol. (φασὶ G. Pors.) ibid. (δεῖν Suid.).

8. *τοξοποιεῖν* —] l. e. συνάγειν, Nub. 582. Pl. 756. Anglice, to arch. Cf. Alciph. III. 19. δοιμὸν βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς δφροῦς.

9. *κάομαι* —] Cf. Pind. P. IV. 389. καίσθαι τινος, Hermesianact. 5, 37.

13. Cf. Thuc. VII. 18. εἰδημένον ἐν ταῖς πρότερον ἔννυθήκαις δόπλα μὴ ἐπιφέρειν — οὐδὲ ὑπήκοον. Infra 422. δέον. Vesp. 1288. μέλον. Pl. 910. προσῆκον. Thuc. I. 125. δεδογμένον. V. 30. εἰδημένον.

14. *βουλευομένουσιν*] Accusativus est Thuc. VI. 67. οἷς εἴρητο — ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι.

16. *γυναικῶν ἔξοδος*] Cf. Dem. p. 1182. ἔξόδους λαμπρᾶς ἔξιοῦσαν (ἔταίραν). Lucian. Amor. 42. Theophr. Char. 22. Epich. Fr. 139, 4. αἱ δέ κα φιλέξοδόν τε καὶ λάλον καὶ δαψιλῆ (λάβης γυναικα), etc. Aesch. Suppl. 764. οὗτοι ταχεῖα νανστόλον στολὴ στρατοῦ.

17. περὶ τὸν ἄνδρον ἔκύπτασεν] Cf. ad Nub. 509. κυπτάζεις — περὶ τὴν θύραν. Pac. 731. περὶ τὰς σκηνὰς — κυπτάζειν. Plat. Pol. 469 D. δταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι.

19. *ἔψώμισεν*] Cf. Eq. 715. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἵς ψωμίζεται. Th. 692.

20. *προνογιαίτεροα*] Cf. Eccl. 784. ἕα με τῶν προνόγον τι δρᾶν. Pl. 623. Plat. Gorg. 458. προνογιαίτερόν ἐστι. Thuc. III. 109. προνογιαίτερον ποιεῖσθαί τι. Dinarch. p. 104, 44. προνογιαίτερα χάρις.

22. ἐφ' δι] Cf. 481. 1101.

23. Cf. Eccl. 1048. εἰς ἐσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν. Pac. 1348. Ach. 787.

24. καὶ τῇ Δίᾳ παχύ] Ultima in Δίᾳ est in ictu, ut in Nub. 817. μὰ τὸν Δίᾳ τὸν Ὄλύμπιον. Cf. 52. 102. Eq. 1159. Nub. 884. (Th. 1049.). κάτα πᾶς — ;] Cf. Fr. 345, 1 K. κάπειτα πᾶς | φῶδας τοσαύτας ἐλέ — ;

26 sq. Cf. ad Eq. 1290. Ran. 931. Nub. 75.

31. Cf. Fr. 198, 11. ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα. Trag. adesp. 55. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἡς δχούμενθα. Aesch. 99, 22. λεπτή γὰρ ἐλπίς ἡδε. Herod. VII. 188. ὤρμεον — ἐπ' ἀγκυρέων. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ δοπῆς μιᾶς (l. μικρᾶς) ὅπεις. Plat. Legg. III. 699 B. ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος δχούμενοι ταύτης. Dem. de Cor. 281. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς δρμεῖ τοῖς ἄλλοις.

32 sq. Cf. Eur. Iph. T. 1057. καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἡ καλῶς ἔχειν
ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας. Herod. VI. 109. ἐν σοὶ νῦν
ἔστι ἡ καταδουλῶσαι Ἀθάνας ἢ etc. Lys. p. 178, 4. διπόταν ἐν
χοήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μῆ. Lucian. Pisc. 23. ἐν σοὶ¹
τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται ἡ σεμνότατα δόξαι ἢ τοιαῦτα πιστευ-
θῆναι οὐαὶ οὗτος ἀπέφηνε. Heliod. I. 2. ἐν σοὶ τὰ ἐμὰ — σώζεσθαι
τε καὶ μῆ. VII. 21.

32. ὁδὸς] Cf. 499. Nub. 209. 326. et ad Ach. 335. 499. τῆς
πόλεως τὰ πρόγματα] Cf. Pl. 919. πρόγματα τὰ τῆς πόλεως. Eq.
130. δις πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πρόγματα.

36. ἀφελε τὰς ἐγχέλεις] Cf. Pac. 454. ἀφελε τὸ παιῶν, ἀλλ'
ἢ μόνον λέγε.

37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] I. e. οὐ βλασφημήσω (Phot.). Cf.
Aesch. Prom. 928. σὺ θὴν ἀ χοήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσῷ Διός (Διύ?).
Cho. 1046. μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά.

38. ὑπονόησον] Cf. 1234. Pl. 361. Alex. 267, 6. οὐ δείξας
σαφῶς | ποίας, ἔάσας δ' ὑπονοεῖν εἰς (l. ὑπονοῆσαι) τοῦνομα. Eur.
Iph. A. 1132. ὑπονοεῖς ἀ μῆ σε χοή.

42. Cf. 830. πόλλ' ἀν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δικῇ μεμψαί-
μεθ' ἄν. Ach. 753. τί δ' ἀλλο πράτεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; 1184.
δπως ἀν αἱ γυναῖκες ἡμᾶς — ξενίσωμεν etc. Av. 1581. τὸν ἄνδρα
χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν. Eupol. 221. οὐδέν ἔσμεν οἱ σαπροί. Alex.
116, 13. εἴδ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν, οἱ δ' ἀλύομεν. Apollod. 7, 3. ἀλλὰ
μέγα τοῦνδ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθά. Apollod. Car. 10. οἱ γάρ ἀτ-
χοῦντες τὸν χρόνον κερδάνομεν etc. Posidipp. 28, 3. οἱ δ' Ἐλληνες
ἔλληνίζομεν. Eur. Fr. 21, 6. ἀ δ' οἱ πλοντοῦντες οὐ κεκτήμεθα, etc.
Eur. Med. 231. γυναῖκες ἔσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φῦλον ἀθλ.).
Eur. Fr. 25, 2. γέροντες οὐδέν ἔσμεν ἀλλο πλὴν ὅχλος. Fr. 432.
ἔβλαστομεν γυναῖκες πολὺ δυσμαχώτερον (πυρός). Patrocl. trag. 1, 3.
τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην —; Simonid. Amorg. Fr.
1, 3. ἐφήμεροι | ἀ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν. Stratt. 47, 1. ξυνίετ' οὐδὲν
πᾶσα Θηβαίων πόλις.

43. ἔξηνθισμέναι] Fucatae. Anglice, painted, got up.

45. δροθοστάδα] Tunicae rectae talares. Cf. Dion. Chrys.
63, 17. Subaudiendum φροδοῦσαι. Nisi quidem legendum τί —
καὶ περιβαρίδας; περιβαρίδας] Cf. 48. 53. Poll. VII. 92. περι-
βαρίς· θεραπαινίδων μᾶλλον τὸ ὑπόδημα.

46. Cf. 888. Nub. 1499. τοῦτον ἀντὸν γάρ καὶ βούλομαι. Th. 81.
Ran. 73. Eq. 180. 1281. Xen Mem. III. 5. 19. τοῦτο γάρ τοι, ἔφη,
καὶ θαυμαστόν ἔστι, τὸ etc. 47. κροκωτίδια] Cf. Eccl. 332.

48. διαφανῆ χιτώνια] Cf. Nub. 767. Philem. 81. ἴμάτια δια-
φαίνοντα. Men. 727, 1. διαφανὲς | χιτωνάριον ἔχονσα. Com. adesp.
338, 1. χλανίσι δὲ διαφανέσι (τε) περιπεπεμμένοι — ὅζοντες μύ-
ρον (47). Athen. p. 198 C. κροκωτὸν διαφανῆ. Clem. Alex. III. 3.
χλανίσι διαφανέσι. Etym. M. p. 746, 15. Ταραντινόν: λεπτὸν καὶ

διαφανὲς ἴμάτιον. Poll. VII. 54. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ δ τῶν παρθένων οὗτῳ χιτωνίσκος, οὐ παραλύσασαι ἄχρι τινὸς τὰς πτέρυγας (cf. Fr. 312.) ἐκ τῆς κατώ τέξης παρέφανον τοὺς μηρούς. Unde nomen φαινομῆσις. χιτώνια] Vestimentum muliebre erat τὸ χιτώνιον teste Polluce VII. 54. Cf. 150. Ran. 411. Eccl. 268. 374. Pl. 984.

50. αἰδεσθαι δόρν] Cf. Soph. O. C. 424. καπαναίρονται δόρν. Eur. Her. 314. εἰς (ἐπὶ?) γῆν ἔχθρον αἰδεσθαι δόρν.

52. ἀσπίδα λαβεῖν] Cf. Pac. 438. De caesura cf. Nub. 884. δες ταῦτα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα. Fr. 309 D.

53. Cf. Aen. 598. κιῶμαι γαῦλον καὶ γαυκληρῶ.

55. πετομένας] Cf. 321. Fr. 13 D. ταχύ ννν πέτον. Epicr. 2, 21. ἔξερχεται δὲ πανταχός ηδη πετομένη.

59. οἴδ' δι] Cf. 764. ἀργαλέας γ' εὖ οἴδ' δι | ἀγονοὶ νύκτας.

60. κελήτω] Cf. Ephipp. com. III. 323. πέντε κέλητας πεντεσκάλμους. Plat. com. II. 675. ηρῷος Κέλητι δέρμα. διαβεβήκαστο] Cf. Arist. H. A. V. 2. δικενέται ή θήλεια — διαβαίνοντα. δρόμαι] Cf. Theogn. 863. ἔσπερήν τ' ἔξειμι καὶ δρυθρή αὗτις ἔσειμι. Soph. Fr. 445. ἑωθινὸς — εἶδον etc.

61. Cf. Aesch. c. Ctes. 78. οὐδέ γε δὲ ιδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἀν ποτε γένοιτο δημοσίᾳ χοηστός.

63. ἡ — Θεογένοντος] Scilicet Acharnensis fuit Theogenes, ut docet schol. Vesp. 1178.

64. θοῦνταί τοι] Eadem crasis est in θοῦνταί τοι Soph. Ant. 397. similis in θοῦντας infra 370. θοῦμόφυλον Eur. Iph. T. 346. et θάδωλα Cycl. 238. Ἐκάτειον] Cf. Vesp. 804. Ran. 366.

65. Cf. 77. Aen. 1414. ὅδ' αὖ μινυρῖζων δεῦρος τις προσέρχεται. Eq. 1196. ἐκεινοῦ γάρ ὡς ἔμ' ἔρχονται τινες | πρέσβεις etc. Euphron. 10, 15. οὐτοις | προσέρχεθ' ὁ γέρων.

67. Ἀναγυροντάθεν] Legitur etiam Archipp. com. II. 719. Ἀνάγνορος (Ἀναγυροῦντος?) pagus fuit Atticus, cuius incolae Ἀναγυρόντοι (Plat. com. II. 668.), ita vocatus ab herba ἀνάγνορος. Confer Μυρρινοῦς, Ραμνοῦς, Ἐρεικοῦντα, Πιτνοῦντα, etc. V. schol. Plut. 586.

69. Cf. Herod. IX. 77. ὑστεροι ἥκοντο τῆς συμβολῆς.

70. τί φῆς; τί σιγᾶς;] Cf. Th. 144. Soph. Phil. 805. 951. Eur. Fr. 1008. οὐκ ἐπανῶ Μυρρίνην] Cf. Th. 1213. οὐκ ἐπανῶ γράδιο. Nomen Μυρρίνη legitur Timocl. 25, 3. Φούνη, Πνυθιονίη, Μυρρίνη. Μυρρίνη Hippiae uxoris nomen fuit. V. Thuc. VI. 55. Myrrhinae meretrices memorantur Athen. XIII. 567 F. 590 C. 593 A.

72. ζώνιον] Neque ζώνιον neque ζώνη alibi apud comicos reperitur. Eortasse aliud quid latet.

73. εἰ τι πάνυ δεῖ] Si omnino res urget. Cf. 1219. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν.

77. Cf. Vesp. 1324. δόλι γάρ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται. Λαμπτετώ meretrix Samia memoratur Athen. XIII. 593 E. Eadem Λαμπτετώ dicitur Diog. L. V. 76. et Hesych. Miles. p. 16. Orell.

78. *λάκαινα*] Cf. 140. 1298. Fr. 3, 3. Theogn. 1002. *λάκαινα κόρη*.

80. *εὐχροεῖς*] Cf. Telecl. 26. *εὐχροεῖν, δρυιθοθρῆται, σωφρονεῖν.* Xen. Cyr. VIII. 1. 41. *καὶ ἐποίβεσθαι ὡς εὐχροώτεροι δρῦντοὶ πεφύκασιν. σφριγῇ*] Cf. Aesch. Prom. 380. Eur. Suppl. 478. Com. anon. IV, 654. Achae. trag. 4, 2. *φαιδόμοντις βροχίονας | θῆρη σφριγῶντας.*

81. *οἰώ*] Cf. 156. 998. 1256. Epilyc. com. 3, 1. *ποττὰν κοπίδ', οἰώ, σῶμαι.*

82. Cf. Olympiod. in Plat. Alc. I. 166. *ἄλλὰ καὶ φιλογυμνασίαν ἥσκουν παρὰ τὸν Εὐρώπαν κοινῶς ἄνδρες (καὶ γυναικες) γυμναζόμενοι.* Eur. Andr. 595.

83. *καλὸν τὸ χρῆμα' ἔχεις τῶν πιθίων*] Cf. 1085. *ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.* Αν. 826. *λιταρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως.* Fr. 57. *ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.* Vesp. 933. et ad Ach. 150. Ran. 1278. Eq. 1219. Nub. 2.

86. *πρέσβειρα*] Cf. *σώτειρα, πλειρα.* Ach. 883. Eur. Iph. T. 963.

89. Cf. Pher. II. 299. *ἡρμηλιῶσαι καὶ τὰ δόδα κεκαρμέναι.*

90. *χαῖτα*] I. e. *ἀγαθὴ*, ut explicat Hesychius. Theocr. VII. 4. *αἴ τι περ ἐσθὲλὸν | χαῖτν (χάων?) τῶν ἐπάνωθεν.*

93. *ξυναλλαξεῖ*] Cf. Hesiod. Op. 493. *ἐπ' ἀλέα λέσχην.* Eur. Herc. 412. *ἀγορὰν ἀλίσας φίλων.* Cf. v. *συναλλέειν* eodem sensu, Herod. I. 176. II. 111. V. 15. 102. VII. 13.

94. *ἥδ' ἔγώ*] Cf. Ach. 911. *ἔγὼ τοινν γόνις δόλι etc.* 313. Pl. 868. *μύσιοδέ τοι]* Lege μύσιοδέ τονν. Cf. 1076. Theocr. X. 58. *πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα | μυθίσθεν τῷ ματρὶ etc.*

100. *ἐπὶ στρατᾶς*] Cf. Vesp. 557.

102. *δι γοῦν ἔμδες*] Cf. Nub. 885. *τὸν γοῦν δδικον. τάλαν*] Ad feminam. Cf. Eccl. 124. Ran. 559, Machon. ap. Athen. XIII. 578 E.

103. *Εὐκράτη*] Nec Eucratem Melitensem nec Niciae fratrem hic dici censet Bergk (Mein. Fr. Com. II. 1003.), sed tertium aliquem, qui Antiochidis fuit tribus illoque ipso tempore in Thracia obiit, huc referens titulum apud Boeckh. C. J. I. 171. (quem ad hunc ipsum Calliae annum pertinere contendit) ubi inter milites qui ex tribu Antiochide mortui sunt commemoratur *ἐπὶ Θράκης Εὐκρατης.*

105. *ταγᾶς*] Hinc *ταγοῦχος* (ă) Aesch. Eum. 296.

107. *φεψάλνξ*] Cf. Archil. Fr. 61. *πνρὸς δὲ ἦν αὐτῷ φεψάλνξ.*

109. *δλισβον*] Cf. 309, 13. Cratin. 316. *μισηταὶ δὲ γυναικες δλίσβοισιν χρήσονται. δκταδάκτυλον*] I. e. *δοχμὰ δύο μακρόν.* Erat enim *δοχμὴ τὸ τετραδάκτυλον* (Eust. 1291, 45.). Eur. Fr. 913. *τριδάκτυλον — ξύλον πεύκινον.*

110. *σκυτίνη πικονρία*] Longe alio sensu Strattis 54. *Σαννοίωνος σκυτίνην ἐπικονρίαν.* Cf. Liban. Epist. 613. *σκύτην — ζητοῦντες ἐπικονρίαν.*

113. Cf. Thuc. VIII. 81. ὑπεδέξατο — μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδὲ' ἦν δέῃ τελευτῶτα τὴν ἔαντοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι.
114. ἐκπιεῖν] Joco inexspectato pro ἐξαργυρίσαι videtur dictum.
115. ὁσπερεὶ ψῆτταν] Cf. Nub. 1358. ὁσπερεὶ κάχρος γυναικί ἀλοῦσαν. Ψῆτται Ἀττικαὶ memorantur Clem. Alex. Paed. II. 1. 3. et ψῆτται ἐξ Ἐλευθερίου Poll. VI. 63.
116. θῆμισον] Cf. Th. 452. παραμοῦσα] Cf. 132. Alex. III.
462. τυροῦ Κυνθνίου τροφαλίδα χλωρὰν παρατεμών. Cf. vv. παρατρώγειν, παρεσθίειν, παρασχίζειν (Herod. II. 86. Epich. Athen. 309 E. Alex. 133, 4.).
117. καὶ να — ἐλσοιμ'] Cf. Ach. 798. καὶ κ' ἄνις γα τῷ πατρός. Ταῦγετον] Cf. 1297. Theogn. 879. κορυφῆς ὅποι Τηγέτοιο. Herod. IV. 146. ἐς τὸ Τηγέτον.
118. δπα] Dorice pro δπως, ut in v. 1080.
123. Cf. Pl. 216. ἐγὼ γάρ —, κήν δῆ μ' ἀποθανεῖν, | αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.
124. Cf. Xen. Mem. II. 6. 2. οὐκοῦν ἀφεκτέον καὶ τούτον;
125. Cf. Trag. adesp. 99. ποῖ μεταστρέψεον' —;
128. η τί μέλλετε;] Sub. δρᾶν. Nisi sententia potius est, aut cur cunctamini? Cf. Aesch. Sept. 183. ἡκουσας η οὐκ ἡκουσας; η κωφῇ λέγω; Ag. 1194 sq.
129. Cf. Eq. 673. νννι περὶ σπονδῶν; — οὐ δεόμεθα σπονδῶν· δ πόλεμος ἐρπέτω.
130. Cf. Pl. 99.
131. δψῆττα] Cf. Nub. 1298. δσαμφόρα. Plat. com. 106, 2. καὶ Γλαυκέτης η ψῆττα.
133. κήν με χρῆ, —] Cf. Eq. 1307. ἀλλ', ἐάν με χρῆ, | — ἐνταῦθα καταγηράσσομαι. διὰ τοῦ πνεός] Cf. Posidipp. 1, 10. ὃν εἰς οὐτούς | διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πνεός τ' ἐλήλυθεν. Eupol. 162. Apostol. VI. 2. Ovid. Met. VIII. 76. 'Ire per ignes, per gladios ausim.' Eur. Andr. 489. διὰ γάρ πνεός ηλθ' ἐτέρῳ λέχει. Xen. Symp. 4, 16. ἐγὼ γοῦν μετὰ Κλεινίου κάν διὰ πνεός λοίην. Oecon. 21, 7.
134. μᾶλλον τοῦ πέονς] Potius quam propositum tuum de pene (i. e. de abstinendo ab eo). Cf. ad Av. 987. καὶ φείδον μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλησι. Similiter ludit in voce κύων in Eq. 1029.
135. Cf. ad Av. 966. Xen. Mem. III. 4. 3. μὰ Δι', ἔφη, ἀλλ' οὐδὲν δμούντις ἔστι etc. Schol. ἀντὶ τοῦ κωλύον (κάλλιον T. Halbertsma).
136. τί δαὶ σύ;] Cf. Av. 136. Ach. 803. Ran. 1454.
137. παγκατάπνυγον] Cf. παγκατάραστος 588. et λακαταπύγων Ach. 664. Qu. λακατα —. θῆμέτερον] Eadem crasis est infra 592.
139. Cf. Ran. 227. οὐδὲν γάρ ἔστι' ἀλλ' η κοάξ. σκάφη] Navigia. Α σκάφος. "Sophocleum drama respici verissime intellexerunt grammatici, ipsum locum Sophoclis ignorabant: quem for-

tasse servavit Stobaeus Flor. 98, 1. ὡς οὐδέν ἔσμεν πλὴν σκιᾶς ἔουστες (Fr. 860)." Nauck. ad Soph. Fr. 591. Schol. καθεῖσαν (l. ἐκθεῖσαν) τὰ τέκνα. Ibid. εἰς σκάφη (εἰς σκάφη Bergl. ἐν σκάφῃ recte Nauck.).

142. χαλεπά] Sic ἀφατα in Laconis sermone 1080. Cf. Thuc. VII. 44. χαλεπά ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. V. 14. 3. ἀδύνατα εἶναι ἐφανέτο — πολεμεῖν. VII. 43. 2. ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν. Herod. I. 91. τὴν πεπρωμένην μοίην ἀδύνατά ἔστι ἀποφνύγειν καὶ θεῷ. VI. 106. Sed ἀδύνατον IX. 106.

143. φωλᾶς] Cf. 979. 963. Av. 560. μόνας] Solas, conjugendum cum ὑπνῶν.

144. δμως γα μὰν] Cf. Nub. 631. δμως γε μὴν | αὐτὸν καλῶ θύραζε. 822. δμως γε μὴν πρόσελθ'.

148. πολύ] Cf. ad Nub. 1335.

149. ἐντεριμμέναι] Cf. Eccl. 732. δπως δν ἐντεριμμένη κανηφορῆ. Lucian. 17, 33. φῦκος ἐντεριμμένον. Clem. Alex. Paed. III. 2. 7. ψυμνθὼ τὰς παρειὰς ἐντεριμμέναι. III. 2. 9. τὰ ἐντεριμμάτα καὶ αἱ βαφαὶ νοσοῦσαν ἐν βάθει τὴν ψυχὴν αἰνίτοται. Xen. Oecon. 10, 2. ἐντεριμμένη ψυμνθὼ. Lucian. Hist. conscr. 8. ἐντεριμμένη ψυμνθὼν τῷ προσώπῳ (ψυμνθὼ τὸ πρόσωπον?). Dial. Deor. 20, 10. ἐντεριμμένη χρῶμα. Alex. III. 423. παιδέωντ' ἐντεριβεται. Xen. Cyl. VIII. 8. 20. ὑποχρεούσι τε καὶ ἐντερίβονται. VIII. 1. 41. καὶ ὑποχρεούσαι δὲ τοὺς δρθαλμοὺς προσέτετο ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνοντο ή εἰσι, καὶ ἐντερίβεσθαι, ὡς εὐχροώτεροι δρῶντο ή περύκασιν.

150. ἀμοργίνοις] Cf. 735. 737. Eupol. 241. Antiph. 153. χιτὼν ἀμόργινος. Aeschin. 14, 3. τὸ ἀμόργινα (ἱμάτια). Clearch. apud Athen. 255 E. ἀμόργινον κάλυμμα. Hesychius, Ἀμόργινα: λεπτούφη ἐνδύματα. οὔρα θεῖτε] I. e. οὐριοδομεῖτε.

151. δέλτα] Angl. in delta fashion. Cf. ad Av. 806. Th. 838. Eccl. 724. κατωνάκην τὸν χρῖδον ἀποτετιλμένας. Recte additur articulus supra 89. κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατειλμένη.

154. εν οἰδ' ὅτι] Cf. 100. 764. Ran. 600. ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειράσεται μ' εν οἰδ' ὅτι.

156. Cf. Ran. 409. καὶ γάρ παραβλέψας τι etc. 815. οἰῶ] Cf. 998. ἀρχεν, οἰῶ, Δαμπιτώ. ἐξέβαλ' — τὸ ξίφος] Anglice let fall his sword. Cf. Theocr. XXII. 198. δ δὲ πλαγεὶς ξίφος ἐκβαλεν. Th. 401. ηρ ἐκβάλῃ | σκεῦδε τι. Vesp. 1289.

158. κύνα δέρειν —] I. e. δλίσθοις χρῆσθαι. δεδαρμένην] Cf. Plat. com. II. 675. ηρω κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα. et ad Fr. 336. Corrupte Hesych. Δορναλλός: τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν etc. Diogenian. VI. 85. Κύνα δέρειν δεδαρμένην: ἐπὶ τῶν μάτην τι ποιούντων. Schol. ἐπὶ τῶν ἄλλως (ἄλλα Bergler. qui. κακὰ) πασχόντων.

159. φλναρία —] Cf. 860. Plat. Gorg. 486 C. εἴτε ληρήματα — εἴτε φλναρίας. Aristid. T. II. p. 174. πάντα δ' εἰναι φλναρίαν πρὸς ἐκεῖνον. Δεδαρμένος α δεῖω, ut πεπαρμένος α πείρω, κεκαρμένος α κείρω. φλναρία] Cf. Nub. 365. τὰλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλναρίος. τὰ μεμιημένα] Cf. Herod. II. 78. νεκρὸν — ξύλινον μεμιημένον ἐς τὰ μάλιστα καὶ γραφῇ καὶ ἔργῳ. 86.

160. δωμάτιον] Cubiculum. Cf. Eccl. 8. Fr. 84. Aristaen. II. 14. Theophr. Char. 13. ή μήτηρ ηδη καθεύδει ἐν τῷ δωματίῳ.

161. ἀντέχον σὺ τῶν θυρῶν] Cf. Ach. 1121. Men. IV. 232. ἀντέχον τῶν σχονίων.

162. παρέχειν] Cf. 362. στᾶσ' ἔγω παρέξω.

166. τῇ γυναικὶ συμφέρῃ] Cf. Soph. El. 1465. νοῦν ἔσχον ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. Eur. Med. 13. πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσονι.

167. Cf. Av. 811. ταῦτα κάμοι ξυνδοκεῖ. 1630. Plat. Symp.

177. εἰ οὖν ξυνδοκεῖ καὶ ὑμῖν etc. Lucian. Jup. Trag. 5. κάμοι ταῦτα ξυνδοκεῖ ἄπειρ καὶ τούτῳ.

169. Cf. ad Av. 632. Thuc. V. 18. ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις ταῦσδε δικαίως καὶ ἀδόλως. 23. ταῦτα δ' εἰναι δικαίως καὶ προδύνμως καὶ ἀδόλως. 47. ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ δικαίως καὶ ἀβλαβῆς καὶ ἀδόλως. 18. ἐτῇ δὲ εἰναι πᾶς σπουδὰς πεντήκοντα ἀδόλους καὶ ἀβλαβῆς.

170. τὸν — ξυάχετον] Cf. Vesp. 666. τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν.

172. τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομες] Cf. 243. τὰ παρ' ὑμῶν εὐ τίθει.

173. Cf. Epich. Fr. 10. ἀς κά μ' ἀκρατος οἶνος ἀμφέπη φρένας.

179. δοκούσαις] Cf. 14. Eq. 1312. et ad Eccl. 1155. Vesp.

270. Herod. V. 71. καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρηθῆ.

180. λέγεις καλῶς] Cf. 184. καλῶς λέγεις.

181. Cf. Vesp. 213. Fr. 77. τί οὖν ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

183. πάρφανε] Subindica. ὡς δμούμεθα] Anglice, how we are to swear. Cf. 1077. δρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἵκομες. Eccl. 413. ἀλλ' δμως ἔρω | ὡς τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτας σώσετε.

184. ή Σκύθαια] Cf. Alex. 331. Σκυθαίνας. Formatum ut Λάκαινα (78. 140.), et κηρούκαινα (Eccl. 713.). Sed Aesch. c. Ctes. 172. γυναικα — Σκύθιν τὸ γένος.

185. Cf. Ach. 583. παράθεις ννν ὑπτίαν αὐτὴν (sc. τὴν ἀσπίδα) ἔμοι. εἰς τὸ πρόσθεν] Cf. Th. 645. αὖθις εἰς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

189. Cf. Aesch. Sept. 43. τανδοσφραγοῦντες (μηλοσφραγοῦντες Herw.) etc. Xen. Anab. II. 2. 9. ταῦτα δ' ὕμοσαν σφάξαντες ταῦρον καὶ λίκον καὶ κάπρον καὶ κρούν εἰς ἀσπίδα, οἱ μὲν Ἑλληνες βάπτοντες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην.

191. τίς ἀν οὖν γένοιτ' —;] Cf. Eq. 13. τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἄν;

16. πᾶς ἀν οὖν ποτε | εἴποιμ' ἀν αὐτὸ —; 17. Vesp. 348. Eccl. 363.

Th. 22. 707. Pl. 335. πᾶς ἀν οὖν. λευκὸν — ἄπον] Cf. Herod.

VII. 113. ἐς τὸν (ποταμὸν) οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ὑπουρούς. Proverbium erat *Mūs* λευκός. V. Diogenian. VI. 45. etc.

193. ποῦ;] Cf. 383. et ad Pl. 1055.

196. Cf. Fr. 448. οἴνον τε Χίον στάμνον. Eccl. 1119. τὰ Θάσοι' ἀμφορεῖδια. Vesp. 838. τροφαλίδα τυροῦ Σικελικήν. Hermipp. II. 403. Χία δὲ κύλιξ. etc. Ephipp. III. 340. σταμνάδια — οἴνον μικρὰ τοῦ φωνικίνον. Dem. p. 934. οἴνον *Κώνη* κεράμα.

197. μὴ 'πιχεῖν ἕδωρ] Cf. Stratt. com. II. 780. δταν φακῆν ἔψητε, μὴ 'πιχεῖν μύρον. Futurum hic videtur esse ἔπιχεῖν. Cf. ad Pac. 169. καὶ μύρον ἔπιχεῖς (fut.).

198. φεῦ δᾶ] Cf. Aesch. Prom. 568. ἄλενε, δᾶ. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Theocr. VII. 39. ἔγώ δέ τις οὐ ταχυπενθής | οὐδὲ Δᾶν. ἀφατον ὁς ἔπαινιώ] Cf. 1080. 1148. An. 427. Herod. VII. 190. χρονούς ἀφατα χοήματα (Angl. untold). Plat. Clit. 407 E. θαυμαστῶς ὡς ἔπαινος.

203. δέσποινα *Πειθοῖ*] Cf. 317. δέσποινα *Νίκη*. κύλιξ φιλοτησία] Cf. 985. Alex. III. 515. φιλοτησίαν — κύλικα προπίομαι.

205. ἀποντίζει] Cf. Archedict. 3, 12. διαπνιτοῦσ' (ἀπο. Nauck.) οἴνον δὲ τοιοῦτον χαμαί;

206. ποτόδει — ἀδὲ] Cf. Fr. 246. προσόζειν γάρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. Philem. 41, 4. κούχῃ λοπάδος προσῶζειν οὐδὲ ἥδυσμάτων. Theocr. 1, 28. κισσύβιον νεοτευχές ἔπι γλυφάνοιο ποτόσδον. 7, 16. νέας ταμίσιοι ποτόσδον (δέρμα). ναὶ τὸν *Κάστορα*] Cf. 988.

210. Cf. Fr. 479. ἔγώ δ' ὑπερῷ τὸν δρκον.

212. ἀνήρ] Vir, maritus.

217. ἀτανράτη] ἀτανράτος recte Herwerden. Cf. Aesch. Ag. 244. ἀτανράτος (sic).

219. Redde, si Pylum retineamus, vel quamdiu Pylum retinebimus. Cf. Thuc. V. 35. 3. τὰ τε ἄλλα χωρία εἰχον μένοντες ἔως σφίσι κάκεινοι ποιήσειαν τὰ εἰρημένα. "Pylum Demosthenes anno 425 ceperat. Pace anno 422 composita constitutum quidem est ut castellum Spartiatis redderetur; sed, cum neque in Chalcidice neque in Boeotia quae Atheniensibus promiserant Lacedaemonii perficere possent, Athenienses Pylum retinuerunt (V. 35. 5.), plus semel illis et a. 421 et a. 420. reposcentibus (V. 36. 3. V. 39. 1 sq. V. 45. 2.); nec solum proximis post pacem annis, sed etiam expeditione in Siciliam suscepta (VI. 1052. VII. 18. 4. VII. 26. 2. VII. 57. 7.) Pylus in Atheniensium potestate erat." (Kock) Qui hoc sensu ἔως ἀν ἔχωμεν *Πύλον* potius dicendum fuisse absque causa contendit.

221. ἔπιτυφῆ — μοι] Cf. Aelian. Epist. 1. ἔγώ δὲ παλαιὸν δῆ τι ἔπιτεθμυμένος (ἔπιτεθμυμένος recte Cobet.) αὐτῆς (l. αὐτῇ) διενόσουν δρᾶσαι τι θερμόν. Menand. IV. 220. νῆ τὸν Δία τὸν μέγατον ἔκτυφήσομαι. Sic ἔπιτεθμυμένος pro ἔκκεκανμένος dicebant. Simplex τύφειν legitur Dem. p. 977, 5. et alibi.

226. Cf. Hom. Il. 7, 197. οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκῶν δέκοντα δίηται. Theogn. 371. μή μ' ἀδέκοντα βίη κεντῶν ὑφ' ἄμαξαν ἔλαύνῃ. Eur. Iph. A. 1149. ἔγημας ἀκονσάν με κᾶλαρες βίᾳ.

227. προσκινήσομαι] Cf. Eccl. 256. Pac. 902. Xenarch. 4, 23. δις πῶς ποτ' — βινεῖν δύνανται τὰν Δρακοντείων νόμων | ὑπόταν ἀναμυησθῶσι προσκινούμενοι; Theocr. V. 117. εἰν ποτειγκλίσδεν.

229. Cf. 799. Av. 623. ἀνατείνοντες τῷ χεῖρι. 1254. Pac. 854. Eccl. 265. Eupol. 77, 4. κάνατείνεις τῷ σκέλῃ. 47. σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐδὺν τονδόφουν.

231. οὐ στήσομαι λέαιν' —] Cf. Aesch. Fr. 225, 2. λεοντοβά-μων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; Eur. Fr. 544. οὐράν δ' ὑπίλασ' ὑπὸ λεοντόποντον βάσιν | καθέξετο.

235. Cf. Fr. 161. εἰ δ' ἔγκιλικοισι, ἔξοιλοιμην φαθὶ λέγων. Pac. 1072. ἔξωλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων. Av. 447. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον. Th. 358. δπόσαι δ' ἔξαπατῶ-σιν παραβαίνοντοι τε τοὺς δροκούς etc. Eur. Fr. 286, 7. δροκούς τε παραβαίνοντας ἐκπορθεῖν πόλεις. Thuc. I. 78. σπονδάς μὴ λύειν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς δροκούς. Andoc. in Alc. p. 121. ἐάν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημιὰν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν. Similiter, bibacitatem mulierum ridens, Xenarch. Athen. p. 441 E. δροκούς ἔγώ γυναικὸς εἰς οἶνον (pro εἰς ὕδωρ, monost. 25.) γράφω. ὕδατος —] Cf. Antiph. 5, 24. εἰ δὲ μὴ, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι | ἔλευθέριον.

ἔμπληθ] Cf. Ach. 236. ἔμπλημην. Hom. Il. 24, 74. 5. μεμνῆμην.

238. καθαγίσω] Cf. Av. 566. Damox. 2, 5. καθήγισα. Menand. IV. 161. Paus. Arcad. 237. πέμματα δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καθήγισαν (I. καθήγισαν). Passim apud Platonem. Simplex ἀγί-ζειν est Pl. 681.

240. ὠλολυγά] I. ε. ἀ δλολυγά. Cf. Av. 222. Herod. IV. 189. ἡ δλολυγὴ ἐν ἰροῖσι.

243. τὰ παρ' ὑμῶν —] Cf. 172. τὰ γα παρ' ἡμῖν (f. ἡμῶν) πείσομες. τίθει] Cf. Alex. III. 520. Aesch. Ag. 922. Ach. 532. ἐτίθει. Ran. 1284. προστίθει.

253. ἄμαχοι —] Cf. Pac. 321. Th. 830. Eur. Fr. 429. ἀντὶ γάρ πνεός | πῦρ ἀλλο μεῖζον ἡδὲ δυσμαχώτερον | ἔβλαστον αἱ γυ-ναικες.

254. Δράκης] Idem nomen est Eccl. 293.

255. κορμοῦ] Formatum a κείω. Cf. Soph. Aj. 55. ὅλην τῆς βαθυρρούζου δρυδὸς | κείραντα. Eur. Hec. 575. οἱ δὲ πληροῦσιν πν-εύσαν | κορμοὺς φέροντες πενίνους. Eur. Fr. 990. κορμοῖσι πεύκης. Moschion. trag. 1. ἐν νάπαις βραχεῖ | πολὺς οιδήρως κείρεται πεύκης κλάδος. Ab eadem stirpe veniunt κόρση ετ ἀποκορσοῦσθαι (Aesch.).

256. Cf. Eur. Fr. 761. ἀελπίτον οὐδὲν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

261. κατ' οἶκον] Cf. Hom. Od. 4, 717. πολλῶν κατὰ οἶκον δύντων. ἐμφανὲς κακόν] Cf. Ach. 737. φανερῶν ζαμίαν.

262. κατὰ μὲν — κατὰ δὲ —] Cf. Herod. VIII. 89. ἀπὸ μὲν
ἔθανε δι στρατηγός — ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί. IX. 5. κατὰ μὲν ἔλευσαν
αὐτούν τὴν γυναικα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα.

264. μοχλοῖς δὲ καὶ κλῆθροισιν τὰ προπύλαια πακτοῦν] Cf. Eur.
Andr. 932. εὖ φυλάσσετε | κλῆθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
Iph. T. 99. ή̄ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς.

265. τὰ προπύλαια πακτοῦν] I. e. κλείειν. Cf. Herod. 2, 96.
Arist. Fr. 608. ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας. Vesp. 128. Herod. II. 96.
ἔσωθεν τὰς ἀρμονίας ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ. V. 16. θύρης κατα-
πακτῆς. Πάκτωσις est Poll. I. 84. Schol. (καὶ πάλιν, κάπιπακτοῦν
— Bergk. ad Fr. II. 1210.).

267. πρέμνα] Photius, πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα. Av. 321. πρέμ-
νον πράγματος πελωρίου.

268. ἐνεστήσαντο] Cf. Eccl. 288. ή̄ν ἀλῶμεν | ἐνδυόμεναι (ἐνιστά-
μεναι?) — τόλμημα τηλικοῦτον. Sic ἐνίστασθαί τι Isocr. p. 240. 288.

269. Cf. Thuc. II. 52. ἐπὶ πυράς — νήσαντες — ἐπιθέντες
τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον. Forma Ionica et epica est νήσειν.
Hom. Od. 19, 64. ἐπ' αὐτῶν νήσαν ξύλα πολλά. II. 23, 139. με-
νοεικέα νήσον ὕλην. 169. περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήσι. Od. 15, 322.
πῦρ τ' εν νησσαι. II. 24, 276. 9, 137. 279. 358. Herod. I. 50.

273. ἐπεὶ οὐ] Eadem crasis est Soph. O. C. 1436.

275. ἀγάλλακτος] Cf. Soph. Fr. 505 N.

276. Λακωνικὸν πνέων] Cf. Av. 1121. Ἄλφειδὸν πνέων.

277. θῶπλα] Cf. Av. 449.

279. ἀπαράτιτος] Cf. Eccl. 904. σὺ δ', ὡς γραῦ, παραλέλεξαι
κάντεταιραι. Pher. 195. ἀσμηκτος, ἀπαράλεκτος.

282. Cf. Fr. 47. Ιστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας. Thuc.
II. 90. 1. ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς. VII. 79. στρατιὰν πα-
ρατεταγμένην οὐκ ἐπ' δλίγων ἀσπίδων.

283. Cf. Eubul. com. III. 244. δι θεοῖσιν ἔχθρος Μυρτίος.

284. Cf. 380. 425.

285. μή ννν ἔτι —] Cf. 531. μή ννν ζώγην. Τετράφυλοι Athe-
nienses erant. Herod. V. 66. Una ex duodecim antiquis rebus-
publicis Ionicis Attica fuisse traditur Τετράπολις aut etiam quat-
tuor. Regio Tetrapolis appellata prope Marathonem erat. Cf. [Strab.]
VIII. p. 375. καὶ μᾶς (Οἰνώνη) τῶν ἐκ τῆς τετραπόλεως τῆς περὶ
Μαραθῶνα. Similis precatio est Vesp. 758. μή ννν ἔγω γ' τοῖσι
δικαιοσταῖς | κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

288. τὸ οιμὸν] Cf. Plat. com. II. 643. τοντὶ προσαναβῆναι τὸ
οιμὸν δεῖ (ἔτι σε δεῖ?). Dionys. com. 4, 4. πρὸς τὸ οιμὸν ἀνατρέχειν.
οἱ σπουδὴν ἔχω] I. q. οἱ σπεύδω (266). Cf. 302. Schol. δεῖ
(ἔτι σε δεῖ?). πλατὺν (Πλάτων Elmsl. ad Ach. 385. Dind.).

290. κανθηλίον] Cf. Plat. Symp. 221. δόνος γὰρ καὶ κανθη-
λίονς λέγει etc.

291. ἔξιπώκατον] Cf. Eq. 924. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην | ίπού-
μενος ταῖς εἰσφοραῖς.

293. τὸ πῦρ φυσητέον] Cf. Pher. II. 279. ἀνέπιλησα τῷ φθαλμῷ
πάλης φυσῶν τὸ πῦρ. Anaxipp. IV. 459. πῦρ — φυσώμενον.

306. θεῶν ἔκατι] Deorum favore. Cf. Telecl. II. 371. Pind.
Isth. III. 19. ἔστι μοι θεῶν ἔκατι μυρία παντά κέλευθος. Pind. Isth.
IV. 1. ἔστι μοι θεῶν ἔκατι μυρία κέλευθος. Archil. 58. θεῶν —
ἔκητι. Eur. Ion. 1357. Herc. 277. Aesch. Cho. 214. ἐπεὶ τὶ νῦν
ἔκατι δαιμόνων κυρῶ; Ag. 214. ἔκατι δαιμόνων. 436. Eum. 759.
Παλλάδος — ἔκατι. Vesp. 62. τῆς τύχης χάριν. Pind. P. III. 168.
Διὸς — χάριν.

308. τὸν φανὸν] Cf. ad Fr. 666 D. Alex. III. 418. ποῖος γάρ
ἔστι φανὸς, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, | τοιοῦτος οἶος δὲ γλυκύτατος ἥλιος;
Anaxand. III. 193. οὐκονν λαβὼν τὸν φανὸν ἄψεις μοι λύχνον;
Anth. P. XII. 116. Πανὸς est Aesch. Ag. 280. Eur. Ion. 195. Eur.
Fr. 91 N. πεύκης πανόν. Trag. adesp. 132. πανοῦχον ἀγαντες φλόγα;
Xen. Lac. 5, 7. ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι. Athen. p. 1561. ed. Dind.
ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι φανοὶ ἀνομάζοντο etc. Si fides
Ammonio habenda est, πανὸς tragicorum, φανὸς comicorum erat.
Photius recentioribus φανὸς tribuit. Phryn. Bekk. p. 50, 23. Φανὸς
δὲ φάκελός τινων συνδεδεμένος καὶ ἡμένος. Utique recentior
forma est φανός. V. schol. Ach. 937. Poll. X. 116. Pl. 640. Men.
IV. 87. Diph. IV. 377. Schol. (ἀμπελίδων Both. κληματίδων aut
ἀμπελ. κλημ.).

310. καλούντων] Sub. αὐτῶν. Cf. 60. 298. 678. Eccl. 185.
Vesp. 882. 1375. Ran. 1111.

311. τῷ καπνῷ πιέζειν] Cf. Pac. 1031. ή σχίζα γοῦν ἐνημένη
τὸν Στιλβίδην πιέζει.

312. φεῦ τοῦ καπνοῦ] Cf. Th. 245. φεῦ ἵον τῆς ἀσθόλου.
Av. 1724, Lucian. Dem. enc. 50. βαβαὶ τῆς ἀητήτου ψυχῆς.

313. ἔνιλλάβοιτ' ἀν τοῦ ἔνιλον] Cf. Vesp. 734. σοὶ δὲ νῦν τις
θεῶν — ἔνιλλαμβάνει τοῦ πρόγυματος. Pac. 417. 437. Eur. Cycl.
472. μέγας γὰρ δαλδός, δν (l. οὐ) ἔνιληπτέον.

314. τὴν ἔάχιν θλίβοτά μον] Cf. Ran. 5. τὸν ὕμον θλίβομαι.
Fr. 307. οὐδόνταμαι φέρειν | σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὕμον θλίβομαι.

315. σὸν ἔργον] Cf. 381. Nub. 1494. σὸν ἔργον ὡς δὰς, ίέναι
πολλὴν φλόγα. Th. 1172.

317 sq. Cf. Th. 286. δέσποινα πολυτίμητε — πολλὰ πολλάκις
μέ σοι | θένειν ἔχονσαν etc. Eur. El. 800. νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις
με βουθντεῖν.

318. τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους] Cf. Soph. O. C. 1030. τόλ-
μης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν.

319. Cf. Eur. Fr. 781, 42. καπνοῦ μέλαινα λιγνύς.

321. πέτον] Cf. Fr. 13. τάχιν νῦν πέτον καὶ μὴ τροπίαν οἴνον
φέρε. Alex. 201, 4. πέτεται γὰρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς δδούς.

325. γερόντων δλέθρων] Cf. Th. 860. Eccl. 934. Eupol. II. 570. ἄνεμος καὶ δλεθρος ἄνθρωπος. Dem. de Cor. 39. περίφραμμα ἀγρᾶς, δλεθρος γραμματεύς. Phil. III. 7. δλέθρον Μακεδόνος. Herod. III. 142. γεγονώς τε κακῶς καὶ ἐδὼν δλεθρος.
326. ὑστερόπους] Cf. Anth. Pal. XII. 229. ὑστερόπους Νέμεσις.
327. ἔμπλησαμένη] Cf. Vesp. 380. κνεφαία] Cf. Vesp. 124. δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος etc. Ran. 1350. δπως κνεφαῖος εἰς ἀγοράν φέροντος ἀποδοίμαν.
329. πατάγον χυτρείον] Cf. Fr. 399. λήκυνθον — τὴν χυτρέαν (χυτραίαν Dind.), τὴν καλήν. Τὰ χυτρεῖα (earthenware) est apud Hesych.
330. δούλαιοιν ὀστιζομένη] Cf. Ach. 24. 844.
331. στιγματίαις] Cf. Vesp. 1296. στιξόμενος βακτηρίᾳ.
335. τυφογέροντας —] Cf. Nub. 908. τυφογέρων εἰς κάνα-
μοστος.
336. στελέχη] Stipites. Cf. Lysipp. com. II. 746. εἰ μὴ τεθέα-
σαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἰ.
338. ὡς τριτάλαντον —] Cf. Av. 1136. ὡς τρισιμήραι γέρανοι.
Fr. 264. δεκατάλαντος λίθος. Eur. Cycl. 388. κρατῆρα — ὡς δε-
κάμυφορον. Stesich. 17, 1. σκυφίον (?) δὲ λαβὸν δέπας ἔμμετρον
ὡς τριτάλαντον etc. Herod. V. 83. στάδια — ὡς (ἔς al.) εἴκοσι.
344. ὡς χρυσολόφα] Cf. Ach. 566. Eq. 1181. ἡ Γοργολόφα
(I. Γοργολόφας).
347. ὡς Τοιτογένεια] Cf. Hesiod. Th. 895. κούρην γλαυκώπιδα
Τοιτογένειαν. et ad Nub. 989. Eur. Ph. 119. λευκολόφας.
348. ἐκείνας ὑποπύμποῃσι] Cf. Herod. IV. 69. ὑποπλήσαντες
τὰ φρύγανα.
350. ἔσσον ὡ] Cf. Aesch. Ag. 1089. κατολούξατ' ὡ (ita Mein.).
353. ἐσμας —] Cf. Max. Tyr. VI. 7. κολάκων ἐσμοί. αὐτὸν
I. e. praeter mulieres in arce congregatas.
354. βδύλλεθ' ἡμᾶς] Cf. Eq. 224. οἵ τε πλούσιοι | δεδίασιν
αὐτὸν δ τε πένης βδύλλει λεώς. Lucian. Lex. 10. ἐν δεσμοῖς ἀν-
δρέβδυλλεν ὑπὸ τοῦ δέοντος.
357. περικατᾶσι τὸ ξύλον] Cf. Athen. I. 17 C. ὡς καὶ τὰς
ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγγύνναι.
358. κάλπιδας] Cf. 370. 400. 539. Ran. 1339. Pind. Ol. VI. 40.
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν.
360. η δὶς η τρὶς] Cf. 1052. μνᾶς η δύ' η τρεῖς. Ran. 50.
ναῦς | τῶν πολεμίων η δώδεω' η τρισκαίδεκα.
363. κοὺ μή ποτ' ἄλλη — λάβηται] Cf. ad Ach. 662. κοὺ
μή ποθ' ἀλῶ —. Vesp. 394. κοὺ μή ποτε — ἀποπάρθω. κύων]
Cf. Vesp. 1402. τῶν δραχεων λάβηται] Cf. Hom. Od. 16, 276.
ἡνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε.
364. ἐκκοκκιῶ] Cf. 448. Pac. 63. Ach. 1179. Nicom. 3, 2.

365. Cf. 439. Plat. com. II. 659. ἄψαι μόνον μον κάθην (οὐκ δὲ vulg.) ἀκρω τῷ Μορσίμῳ (f. τῷ δακτύλῳ).

367. τάντερ' ἔξαμήσω] Cf. Ran. 473. Eur. Cycl. 238. τὰ απλάγχ' ἔφασκον ἔξαήσεσθαι βίᾳ.

368. ἐστ' ἀνὴρ Εὐδοτίδου σοφώτερος ποιητής] Cf. Nub. 1377. δοτις οὐκ Εὐδοτίδην ἐπαινεῖ | σοφώτατον. 545. τοιοῦτος ἀνὴρ ὁν ποιητής. 1219. ἀνδρὶ δημότῃ. Ran. 820. φρενοτέκτονος ἀνδρὸς. 858. ἀνδρας ποιητάς. 1008. ἀνδρα ποιητήν. 1030. ἀνδρας — ποιητάς. 1041. ἀνδρα πολίτην. 1369. ἀνδρῶν ποιητῶν. Av. 317. ἀνδρες — σοφιστά. Eq. 1114. ἀνδρα τύραννον. Vesp. 360. ἀνδρες δπλῖται. Lys. 1083. παλαιστὰς ἀνδρας. Th. 149. ποιητὴν ἀνδρα. Fr. 510. ἀνδρὸς χαλκέως. Timocl. 8, 5. ἀνὴρ παράσιτος. Nicostr. com. III. 280. ἀνδρὸς — ταριχοπώλου. Pind. P. I. 91. ὥσπερ κυβερνάτας ἀνήρ. Isth. V. 72. ἀνδράσιν ἀνδριταῖσιν. V. 75. δτε μάντις ἀνήρ. Theocr. 25, 247. ἀσματοπηγὸς ἀνήρ.

370. Ῥοδίπη] Κακεμφάτως, cum allusione ad v. δόδον ετ ἴπιεύειν. Nomen 'Ροδίη legitur apud Herodotum.

372. ὁ τύμβῳ] Cf. Bekk. Anecd. 66, 13. τυμβογέρων: δ τύμβου χρείαν ἔχων. Poll. II. 16. Phot. τυμβογέροντες. ἔμπινχενσων] Cf. Pac. 1137.

375. Cf. Cratin. II. 114. αὐτὸ δεῖξει. Soph. Fr. 356. ταχὺ δ' αὐτὸ δεῖξει τοῦργον. Ran. 1261. δεῖξει δὴ τάχα. Eur. Andr. 265. τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα. Plat. Hipp. maj. 288. αὐτὸ δεῖξει. Aesch. c. Ctes. 62. ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Terent. Eun. IV. 3. 16. 'Res ipsa indicat.'

376. ὡς ἔχω] Cf. 610. Eq. 488. ὡς ἔχω. Pl. 1089. Pher. 108, 21. παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχετ' εἰς τὸν Τάρταρον. Antiph. III. 114. ἵωμεν ὥσπερ ἔχομεν. III. 144. συνακρατίσασθαι δ' ὡς ἔχεις μετ' ἔμοῦ σε δεῖ. Philem. jun. 1, 1. ἔάσανδ' οὐτως ὡς ἔχει. Thuc. II. 5. ἔβουλενοντο εἵτε κατακανὼσιν ὥσπερ ἔχοντιν εἵτε —. Xen. Cyr. VII. 1. 5. ὥσπερ εἴχεν ἐστηκὼς — ἡρίστα. Soph. Ant. 1108. ὡς ἔχω. 1235. ὥσπερ εἴχε.

377. δύμμα] Cf. Athen. 351 E. τοῦ δὲ βαλανέως ἐν Καρδίᾳ δύμμα μαρχθηράν γῆν καὶ ὅδωρ δλμυδὸν παρέχορτος, etc. Clem. Alex. p. 254. τῇ περιεργίᾳ τῶν δύμμάτων τὸ οἰκεῖον μαραίνονται ἀνθός. Philon. p. 156. τὰ μὲν σώματα λουτροῖς καὶ καθαρσίοις ἀπορρούπτονται.

380. σχήσω ο' ἔγὼ τῆς νῦν βοῆς] Cf. 284. 425. Soph. El. 375. δ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. ἡλιάζει] Cf. Eq. 799. Vesp. 772. Ἡλιάζεσθαι est in Lysiae fragmento apud Harpocrat.

381. Cf. 315. οὖν δ' ἐστὶν ἔργον, ὃ χύτρα, τὸν ἀνθρακ' ἔξεγερεν. Nub. 1494. οὖν ἔργον, ὃ δῆς, λέναι πολλὴν φλόγα. Av. 862. ἴέρεν, σὸν ἔργον. ὠχελῶε] Cf. Achaæ trag. 9, 1. μῶν ὀχελῶος ἦν κεκραμένος πολύς; Eur. Fr. 753. Ὀχελώον δόσον (δρόσον νει δοὰς Elmsl.).

383. ποῖ θερμόν;] Similiter usurpatur πόθεν; ut in Plat. Lys. 208 B. ἀλλὰ — ἐψεν ἄν; B. πόθεν ἐψεν;

386. χλιανεῖς] Producitur prima. Cf. Alex. III. 452.

387. ἔξελαμψε — τρυφὴ] Cf. Men. IV. 207. ή τε κατὰ πόλιν | αὗτη τρυφὴ λάμπει μὲν, ἐς δ' δλήγον χρόνον. Trag. adesp. 419. Λίκας δ' ἔξελαμψε θεῖον φάσ. 158. ἐπει δ' δ λαμπρὸς ἔξελαμψεν ηλιος. Aelian. V. H. XII. 1. ἐπι μᾶλλον τὰ τῆς ὥρας αὐτῆς πρὸς τὸν ἁραστὴν ἔξελαμψεν. Plut. Mor. p. 633 F. ἐκλάμψας δὲ καὶ διαφανεῖς (ἔρως) etc.

388. Cf. Vesp. 9 sq.

389. Adonia, festum ex Asia in Graeciam translatum, cum mollibus caeremoniis celebabantur. Plut. Alcib. 18. Nic. 13.

391. ἔλεγεν — πλεῖν] Cf. Th. 374. εἰπε Σωσιράτη | ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν. δ μὴ ὥρασι] Cf. Theocr. XV. 74. κεῖς ὥρας κῆπετα, φῦλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἴης. Hiatus ut in Apollod. Car. 5, 22. πρὸ δημέρας. Alex. 266, 1. μὴ ὥρασι μὲν | τὰ τῶν κακῶν (?) ἴκουθ' δ τοὺς θέρμους φαγῶν. Similiter hiatum in locutione colloquiali 'si me amas' admisit Horatius Sat. I. 9. 38. Δημόσιρατος] V. Plut. Nic. 12.

394. ἔλεγεν δπλίτας καταλέγειν] Cf. 391. Eq. 1350.

395. ὑποπεπωκύ] Cf. Pac. 874. ὑποπεπωκότες. Av. 494. Apollod. IV. 442. ὑποπεπωκότας, | αὐλούμενους. ή γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγονος] Cf. Ach. 262. σὺ δ', ὁ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγονος. Vesp. 1293. τοῦ 'πὶ ταῖς πλενδαῖς τέγονος.

396. κόπτεοδ' Ἀδωνι] Cf. Ran. 425. κάκόπτετ' ἐγκεκυφώς κάκλας κάκενδάγει Σεβῖνον.

397. Cf. Vesp. 418. ὁ πόλις καὶ Θεώρους θεοισεχθόλα. Eubul. III. 244. δ θεοῖσιν ἔχθρος Μυρτίλος. Χολοζύγης] Cf. ad Eupol. 408 K. Cognomen erat Demostrati Βουζύγης, i. e. e Buzygarum gente oriundus. Praecipuus ille expeditionis Siciliensis suasor fuit. Ut orator mediocris et loquax memoratur Eupol. 96. 97. Βουζυγία familia Athenis fuit sacerdotium quoddam exercens, sic dicta ab heroe Βουζύγη appellata (Bekk. Anecd. p. 221, 8.). Similiter Δαμασικόνδυλον pro Δαμασιστρατον jocans posuit Eupolis 408.

398. ἀκολαστάσματα] Αb ἀκολαστάσιν. Similiter μίασμα α μιάνω, ὕφασμα αβ ὕφαίνω, φάσμα α φάίνω, ξάσμα α ξαίνω. Cf. Anaxand. 73. Plut. Crass. 32. τῶν Μιλησιακῶν ἀκολαστημάτων (ἀκολαστασμάτων recte Cobet.). Clem. Paed. II. p. 194 D. οὐ μὴν οὐδ' ὡς ἐν σκότῳ νύκτωρ ἀκολαστητέον (ἀκολαστευτέον al. ἀκολαστάστεον Cobet.). Ἀκολασταίνειν est Av. 1227. Mnesimach. com. III. 569., quoscum confer ἀνοηταίνειν (Henioch. 5, 3.). Cf. Plat. II. 648. ὕβριστόν ἐστι χρῆμα κάκόλαστον.

399. Cf. Nub. 154. τί δῆτ' ἀν, ἔτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους | φρόντισμα; 769. Ach. 1011. Pac. 859. 863. 916.

402. ἐνεούρηκτας] Cf. Eupol. II. 444. ἀρα σφόδρ' ἐνεούρησεν οὐξώλης γέρων; Hermipp. II. 410. ἐνεούρουσιν — στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Herod. II. 172. Hinc morbus qui ἐνεούρησις dicitur. Confer ἐγχέειν (Ran. 479. ἐγκέχοδα).

403. Cf. Ach. 501. Nub. 1462. Eur. El. 1051. ἀλυκὸν] Cf. Fr. 65. ἀλυκόν (i. q. ἀλμυρόν).

406. Cf. Aesch. Sept. 594. ἀρ' ἡς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.

407. ἐν τῶν δημιουργῶν] Cf. Eccl. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. Th. 795. ἐν ἀλλοτρίων. Eq. 400. ἐν Κρατίνου. Plat. com. II. 674. ἐν τῷ καπήλῳ (imo ἐν τοῦ καπήλου).

408. τὸν δόμον δν ἐπεσκεύασας] Cf. Soph. O. C. 1150. λόγον δ' δς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ | στείχοντι δεῦρο, etc. ἐπεσκεύασας] Cf. Dem. p. 36, 17. καὶ τὰς ὁδοὺς δς ἐπισκευάζομεν. Lysias Athen. V. p. 209 F. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος.

410. ἡ βάλανος] Cf. 413. ἐκπέπτωκεν] Cf. Eccl. 906. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα. Eq. 532. ἐκπιπτονσῶν τῶν ἡλέκτρων.

411. πλευστέα] Cf. Thuc. VI. 25. πλευστέα εἶναι. et ad Ach. 394.

412. πρὸς ἐσπέραν] Ut πρὸς δρόμον, πρὸς ἥν, etc. Cf. Eccl. 1047. εἰς ἐσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάρων. Pl. 998. 1201. Pac. 966.

415. παιδικόν] Cf. Anaxipp. 6, 2. τυρόκνηστιν παιδικήν.

417. τὸ ζυγόν] Anglice, the cross-strap.

418. τῆς μεγιμβρίας] Cf. Vesp. 500. Pac. 209. Fr. 76, 2.

419. εὐδυτέρως] Cf. Anaxand. III. 180. λεπτοτέρως. Thuc. II. 50. χαλεπωτέρως. VIII. 40. χαλεπωτέρως. VIII. 50. μαλακωτέρως.

420. ἀπήτηκ'] Cf. Aelian. V. H. XIII. 2. οὐκ ἀπήτησε ταῦτα ταύτῃ.

421. Λεγε δτ' ἄντι γ' ἐγώ —. Cf. Pac. 1251. δτ' ἀντέδωκά γ' —. Nub. 1217. διε τῶν ἐμαντοῦ γ' ἐνεκα etc. Ran. 22. εἰτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστι — δτ' ἐγώ μὲν δν Διόνυσος — πονῶ —; πρό-βουλος] Cf. 468. Ach. 755. Herod. VI. 7. προβούλους σφέων αὐτῶν ἐπεμπιστον.

423. ἀποκένλημαι] Cf. Av. 1262.

424. Cf. 614. οὐκ εἴ τ' ἔργον ἐγκάθευδειν. Av. 1308.

425. Cf. 284.

427. ἀλλ' ἡ —] I. q. εἰ μὴ —. Cf. ad Eq. 780. Ran. 227. Plat. Resp. 330 C. οὐδὲν ἐθέλοντες ποιεῖν ἀλλ' (ἀλλ'?) ἡ τὸν πλοῦτον. καπηλεῖον σκοπᾶν] Cf. Ach. 96. ἡ περὶ ἀκραν κάμπτων νεώσοι-κον σκοπεῖς; 432. νοῦ καὶ φρενῶν] Cf. Th. 291.

435. Cf. Eur. Iph. A. 950. οὐχ ἀγεται σῆς θυγατρὸς Ἀγα-μένων ἄναξ | οὐδ' ὥστ' ἀκραν τὴν χεῖρα προσθαλεῖν πέπλοις (ita enim legerim). Aelian. V. H. XII. 1. ἀκραφ γῆρ τῇ χειρὶ μόνον τοῦ Κύρου προσαφαμένου ἐξεβόησέ τε etc.

436. δημόσιος δν] Sc. ὑπηρέτης. Cf. 627. καὶ λαλεῖν γυναι-κας οὖσας etc. Ach. 578. οὗτος σὺ, τολμᾶς πτωχὸς δν λέγειν τάδε;

579. Nub. 929. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὢν. Αν. 1031. μαρτύρομαι τυπέμενος ἀν ἐπίσκοπος. Th. 628. ἵνα μὴ πακούσῃς ἀν ἀνήρ.

440. τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς] Cf. Nub. 933. κλαίσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης. Cratin. II. 231. τὴν χεῖρα μὴ πίβαλλε, μὴ κλάων κάθη. Aesch. Cho. 395. Alex. III. 503. ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ἐπιχεσεῖ πατούμενος] Cf. Th. 570. τὸν σησαμοῦνθ — χεσεῖν (l. χέσαι) ποιήσω (σε). Eq. 70. πατούμενοι (l. πεκτούμενοι) | ὑπὸ τῶν γέροντος δικταπλάσια χέζουμεν. 166. Nub. 1359. Αν. 68. Ἐπιυεχοδώς.

443. τὴν φωσφόρο] Cf. 738. Th. 858. Fr. 535. Nausicrat. com. IV. 575. αἰς καὶ θεὰν τιμᾶσι φωσφόρον Κόρην.

444. κύαθον] Cf. Eur. Fr. 374. ἡ κύαθον ἡ χαλκήλατον | ἡθμὸν προσίσχων τοῖσδε τοῖς ὑπωπίοις.

445. ποῦ τοξότες;] Cf. ad An. 1021. ποῦ πρόξενοι; Vesp. 995. ποῦ 'σθ' ὕδωρ; Pac. 1059. ποῦ τράπεζα;

446. Cf. Nub. 1491. κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δικηγρ | ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες. Vesp. 1327.

448. στενοκακύτους] Mire formatum epithetum. Fort. στονοκακύτους aut πολυκακύτους. Cf. 1222. κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.

450. ἡπιητέα] Cf. Soph. Ant. 678. ἡσσητέα.

451. Cf. Eccl. 863. Aelian. H. A. 5, 30. χωρεῖν δμόσε δεινός. Thuc. IV. 10. δμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναρτίοις. Plut. Mor. p. 85 Α. δμόσε χωρῶμεν αὐτῇ (τῇ ἀρετῇ). Et δμόσε τινὶ φέρεσθαι, Xen. Cyn. X. 21.

460. Schol. R. ὁς ἥδη κειμένων αὐτῶν (τῶν Σκυνθῶν). Ήαες at v. 461. spectare monuit Enger.

462. τὸ τοξιόν] Ut τὸ ἴππικὸν Xen. An. VI. 6. 30. et τὸ πελταστικὸν, Xen. Hell. IV. 5. 13. Sic Ξανθίδιον a primitivo ξανθός, non a nomine proprio Ξανθίας.

467. πόλλ' ἀναλώσας ἔπη] Cf. Eur. Suppl. 547. σκαιόν γε τάναλωμα τῆς γλώσσης τόδε εtc. πρόβοντε] Cf. Ach. 755. Aesch. Sept. 1006. δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.

468. τοῦσδε σαντὸν εἰς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις] Cf. Eur. Phoen. 714. ὡς εἰς λόγους ξυνῆγα Πολυνείκει μολών.

470. ἱματίδιοις] Cf. Pl. 985. Sic ψυκτηρίδιον (i) Alex. III. 383. ποτηρίδιον (i) Men. IV. 74. κονίας] Cf. Ach. 18. Ran. 712.

472. κυλοιδιᾶν] Cf. Theocr. I. 38. οἱ δὲ ὑπ' ἔρωτος | δηθὰ κυλοιδιώτες ἐτώσα μοχθίζοντι.

475. Cf. Vesp. 224. 229. 404. Eq. 794. Soph. Fr. 856. ἡ σφηκὰν βλίτουσιν εὑρόντες τινά. Philostr. τοὺς δὲ τοιούτους ἀποβλήτουσιν οἱ συκοφάνται. Plat. Resp. 464 E. πλεῖστον δὴ, οἴμαι, τοῖς κηφῆσι μέλι καὶ εὐπορώτατον ἐντεῦθεν βλίττεται.

476. κνωδάλοις] Cf. Cratin. II. 152. τρία κνώδαλ' ἀναιδῆ, Πεισίαν, Ὄσφύωνα, Διτρέψην.

477. οὐ γάρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ'] Cf. Eccl. 941. οὐ γάρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρω. Aesch. Ag. 1364. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν.
480. τὴν Κραναάν] Sub. πόλιν.
481. ἐφ' δ τι] Cf. 22. 1101. Nub. 256. ἐπὶ τί στέφανον; Av. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἡγες; Eur. Or. 150. λόγον ἀπόδος ἐφ' δ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε.
485. ἀκαδώνιστον] Cf. Ran. 79. οὐ ποτὲ γ' ἀν Ἰοφῶντ' — δ τι ποιεῖ καδωνίσω. 723.
486. De personae mutatione cf. ad 932. Pl. 375. Eccl. 662.
488. δι' αὐτό] Cf. 936. Pac. 323. μηδαμῶς — πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα. Eccl. 740.
489. πολεμοῦμεν γάρ;] Cf. Ran. 800. πλινθεῖσσονσι γάρ;
490. ταῖς ἀρχαῖς] Cf. Thuc. VIII. 89. τῶν ἐν τῇ δλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς δυτῶν. ἐπέχοντες] Cf. Theogn. 1149. αὖτε ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνους ἐπέχουσι νόημα. Plat. Theaet. 173 D. σπουδαῖς ἐταιρεῖων ἐπ' ἀρχαῖς.
491. κορκορυγῆν] Cf. Pac. 991. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς. Aesch. Sept. 345. κορκορυγαῖ δ' ἀν' ἄστυ.
491. οἱ δ' οὖν — δρώντων δ τι βούλονται] Cf. Ach. 185. οἱ δ' οὖν βοώντων. Nub. 455. δρώντων ἀτεχρῶς δ τι χοήζονται.
495. πάντως] Cf. Vesp. 770. Av. 495. Th. 851. 914. 1012.
496. ἀλλ' οὐ ταῦτόν] Cf. Nub. 1432. οὐ ταῦτὸν, ὁ τāν, ἐστίν. Ran. 1160. 1154.
497. πρῶτον] I. q. ἀρχήν. Anglice, to begin with.
498. Cf. Eur. Iph. A. 831. μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιὰν ἐμῇ γει | σύναφον —. AX. τί φής; ἐγώ σοι δεξιάν;
499. δεινόν γε λέγεις] Cf. 529.
505. κλαύσει] Cf. Nub. 933. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ήν ἐπιβάλλης.
506. σὺ δέ μοι λέγε] I. e. λέγε δὲ σύ μοι.
507. sq. ἡγειχόμενδ' ὑμῶν — δττ' ἐποιεῖτε] Similiter Eq. 803. ἵνα — ὅπδ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δμίχλης ἀ πανοργεῖς μὴ καθορᾶται. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνεῖται ἔχειν δσαν πέπονθας. ἡγειχόμενδ' ὑμῶν] Cf. Demosth. ap. schol. Vesp. 191. οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε.
508. δττ' ἐποιεῖτε] Cf. Ran. 936. ποῑ δττ' ἐστὶν δττ' ἐποιεῖς;
512. Cf. Plat. Phaedr. 279. ὁ — θεοί, δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τάνδοσθεν. Eur. Or. 1514. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει τάνδον οὐχ οὖτα φρονῶν. 1122. δστ' ἐκδακρῦσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην. Andr. 331. ἔξωθέν εἰσι — | λαμπτολ., τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. Men. 669. ἔξωθέν εἰσιν — λαμπτολ., τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. Men. 902. ἐνδοθεν δὲ πολέται. ἐπαγηρόμενδ' ἀν γελάσασι] Cf. Machon. apud Athen. XIII. 582 E. ή δ' εἰτε γελάσασ' etc. Herod. III. 35. εἰτεϊν — χελάσαντα etc. Plat. Prot. 310 D. καὶ δις γελάσας — ἐφη etc. Conv. 202 B. καὶ ή γελάσασα — ἐφη etc.
514. ἐν τῷ δήμῳ] I. e. in concione. Cf. Nub. 432. Vesp. 594.

Eccl. 95. τί δὲ σοὶ ταῦτ'; Cf. Eq. 1198. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; Eccl. 520. τί δ', ὡς μέλε, σοὶ τοῦθ'; ΒΔ. δι μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς. Th. 498. εἰ δὲ Φαιδραν λοιδορεῖ, ἡμῖν τί τοῦτ'; et ad Eq. I. l. η δ' δε] Cf. Vesp. 795. η δ' δε γελᾶν. Cratin. 192. ὡς λεπτός, η δ' δε, εσθ' δ τῆς χορδῆς τόμος. Eq. 634. ην δ' ἐγώ. Fr. 107.

517. βούλευμα] Cf. Eccl. 17. 137. Eupol. 73, 2. βούλευμα βαστάζοντι τῆς πόλεως μέγα. ἐπεπύουμεθ' ἀν] Imperfecti vim hic habet plusquamperfectum. Cf. ad Nub. 976.

519 sq. Cf. Menand. Mon. 260. Ιστοὶ γυναικῶν ἔργα κούκλησίαι. ἔφασκε] Cf. Av. 472. δες ἔφασκε λέγων etc. ὑποβλέψας] Cf. Th. 396. ὑποβλέποντος' ἡμᾶς. Pher. Fr. 153, 2. ἀχθόμεθ', ην ἔλθη, καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα. Callim. H. Cer. 51. ὑποβλέπει ἀνδρα λέωνα. Lucian. Dial. mer. 12, 2. τί με ὑποβλέπεις καὶ πόρη (πολεῖς?) τὸν διδόντας; στήμονα] Cf. Plat. II. 693. ἀκλώστοντος στήμονας. Men. IV. 298. χρόκην δὲ νήσεις καὶ στήμονα. Hermipp. II. 382. νήσω] Cf. Eupol. II. 556. τῇ χειρὶ νήσαι μαλθακοτάτην κρόκα.

520. Cf. 538. Vesp. 584. et ad Eq. 433. Cratin. jun. 4, 2. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα | κρείττον· μάχαι (μάχης?) δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι (πόνον αὐτ πολέμου;) μέλοι. Eur. Bacch. 536. ἔτι σοι τοῦ Βρομίου μελήσει. Rhes. 623. σοὶ χρὴ πώλων μέλειν. Eur. Fr. 323, 1. ην γάρ τις αἴνος ὡς γυναιξὶ μὲν τέχναι | μέλουσι, λόγγῃ δ' ἀνδρες εὐστοχώτεροι. Fr. 526. εἰ κεροκίδων μὲν ἀνδράσιν μέλοι πόνος, | γυναιξὶ δ' διπλῶν ἐμπέσουσιν ἥδοναί.

521. δρθῶς γε λέγων] Sc. ἔφασκε (519). Cf. Av. 472. δες ἔφασκε λέγων etc.

523. δτε δὴ δ'] I. q. ἐπειδὴ δέ. Cf. Eccl. 315. ὑμῶν] Sub. λεγόντων.

524 sq. Similiter Crates 14, 9. ἵχθν, βάδιζ· ἀλλ' οὐδέπω πιθάτερ' δπτός είμι. | οῦκον μεταστρέψας σεαυτὸν —;

524. ἔτερός τις] Cf. 517. ἔτερόν τι. Eccl. 697. ἔτερα φήσει τις. Loquitur alia mulier. Cf. Eq. 1309. Lys. 528. Av. 728. Pac. 363. 350.

526. ποῖ γάρ καὶ χρῆν ἀγαμεῖναι;] Cf. Soph. El. 958. ποῖ γάρ μενεῖς δράμνυμος;

529. ὅμεις ἡμᾶς;] Concise posatum. Cf. 379. λοντρόν γ' ἐγώ παρέξω. | — ἐμοὶ σὺ λοντρόν —; Ach. 963. 1228. Eq. 415. Eccl. 764. Nub. 256. τοντονι τοινν λαβὲ | τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τιστέφανον; 1064. Pl. 128. ἐγὼ γάρ ἀποδεῖξω σε τοῦ Διὸς πολὺ | μεῖζον δυνάμενον. ΠΔ. ἐμὲ σύ; 391. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὡς μοχθηρὲ σὺ, | ἔχω. ΒΔ. σὺ Πλοῦτον; 1546. ποίον χρόνον (pro ποίον πολλοῦ χρόνον); Ran. 1201. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τὸν ἐμοὺς (sub. προλόγους διαφθερεῖς); ΑΙ. ἐνὸς μόνον. Vesp. 474. σὸν λόγονς; Anaxand. III. 161. τίνα δὴ παρεσκενασμένοι | πίνειν τρόπον νῦν ἔστε; λέγετε. Β. τίνα τρόπον | ὅμεις; τοιοῦτον οἶον. (Sic recte Cobet). Plat. Lys. 208 Β. καὶ εἰ βούλοιο τύπτειν ἐσῆν ἀν; Β.

πόθεν ἐῶν; Philodem. de vit. col. XVII. κἄν μέμφηται τις, ἐπι-
μειδιῶν (λέγειν) “Ἐμὲ σύ;”

530. σοὶ γ' — σιωπῶ γώ;] Cf. Ran. 1134. Lucian. 66, 19.
κάγῳ σιωπήσομαί σοι.

531. μὴ νν ζώην] Cf. Ran. 177. ἀναβιοῦν νν πάλιν. Nub.
1255. Eccl. 977. Eur. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι, | εἰ τάμα τέκνα
πρὸς βίᾳν νυμφεύσεται. Eur. Or. 1152. μὴ γὰρ οὖν ζώην ἔτι, | εἰ
μὴ —. Hom. Od. 24, 439. ἐμπόδιόν σοι] Cf. Herod. I. 153.
ἡ Βαβυλών οἱ ἦν ἐμπόδιος. II. 158. V. 90. cum genitivo Thuc.
I. 139. Plat. Legg. 832 A.

535. καλαθίσκον] Cf. 579. Th. 822. Eupol. 227. ἄνευ καλα-
θίσκων καὶ πόρων (l. κάριων) καὶ πηνίων.

536. ξυζωσάμενος] Cf. Th. 656. ξυζωσαμένας.

537. κνάμους τρώγων] Cf. 690. ἵνα μὴ ποτε φάγῃ — κνά-
μους μέλλανας. Eq. 41. ἄγροικος δρογὴν, κναμοτρώξ, ἀκράχολος. et
nescio cuius versum, κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κναμοτρώξ Ἀττικός.

539. ἀπαίρετ'] Cf. Eccl. 818. ἀπῆρα.

540. ἐν τῷ μέρει] Cf. Ran. 32. 494. Eur. Suppl. 407. Rhes. 473.

541. Cf. Eur. Bacch. 187. οὐκ κάμοιμ' ἀν διδοσφ κροτῶν γῆν.
Or. 1590. οὐκ ἀν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων.

542. Cf. Hom. Od. 1, 194. εὐτ' ἀν μιν κάματος κατὰ γυῖα
λάβησιν.

545. φύσις] Ingenium.

546. Cf. Eccl. 895. οὐ γὰρ ἐν νέαις τῷ σοφὸν ἔνεστιν.

550. ἔτι — νῦν] Cf. Ran. 1098. ἔτι νῦν. Th. 1202. Ἐρμῆ δό-
λε, ταντὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς. Aesch. Ag. 105. ἔτι γὰρ θεόθεν
καταπνεῖ μοι πειθὼ μολπάν. οὐδοια θεῖτε] Cf. Com. adesp. 770, 1.
οὐδὲν οὕτ' ἐξ οὐδίων θέοντον ἐστ' ἀπώμοτον etc. Eur. Herc. 95.
οὐδριος δρόμος. Schol. (ἀντὶ τοῦ μὴ μαλάπτεσθε Ruhnk. ad Tim. v.
τέγγεσθαι).

551. Cf. Anth. Pal. XII. 95. 1. εἴ σε Πόνοι στέργονται, Φι-
λόκλεες, ὅτε μυρόπνους | Πειθὼ καὶ κάλλενς ἀνθολόγοι Χάριτες.

Κυπρογένει' Ἀφροδίτη] Cf. Theogn. 1386. *Κυπρογενὲς Κυνθέρεια*
δολοπλόκε. *Κυπρογένεια* formatum ut *Τριτογένεια* 347. Eq. 1189. etc.

552. ἴμερον] Cf. Hom. Il. 3, 139. ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν
ἴμερον ἐμβαλε θυμῷ | ἀνδρός τε προτέρου etc. *Κύπρις* et *Ἴμερος*
consociant Soph. Fr. 710. καταπνεύσῃ] Cf. Pac. 525. Aesch.
Ag. 105. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει πειθὼ μολπάν.

553. ἐντέξῃ] Cf. Eur. Hipp. 642. τὸ γὰρ κακοῦργον μᾶλλον
ἐντίκτει *Κύπρις* | ἐν ταῖς σοφαῖσιν. [Alciph. I. 13. ἔρως ἐνέσκηψε
καὶ ἐντακεῖς ἀνήσιν.] τέτανον] Tentiginem. Cf. 846. Hor. Sat.
I. 2. 118. ‘malis tentigine rumpi?’ δοπαλισμοὺς] Cf. v. στυ-
φελισμὸς Eq. 537.

554. λυσιμάχας] Sic οἱ οἰκέται λυσίπονοι dicuntur Pind. P.
IV. 71.

560. *Γοργόνα*] Cf. Ach. 1181. καὶ *Γοργόν'* ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος. 1124. *γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον*. 574.

562. *πῦλον*] Galeam, cassem. Cf. Antiph. 109. δὸς καὶ πῦλος κάδος.

563. Cf. Xen. Mem. III. 9. 2. δῆλον μὲν γὰρ διὶ Σκύθαι καὶ Θρᾷκες οὐκ δὴ τολμήσειαν ἀσπίδας καὶ δόρατα λαβόντες Λακεδαιμονίοις διαμάχεσθαι· φανερὸν δὲ διὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι οὗτοί δὲ Θρᾳκῖν ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις οὕτε Σκύθαις ἐν τόξοις ἐθέλοιεν δὲν διαγωνίζεσθαι. et ad Ach. 160.

564. ἐδεδίσκητο] Cf. Theocr. XXV. 74. τὸν μὲν δγε λάσσον — φευγέμεν ἀψ όπίσω δειδίσσετο. *ἰσχαδόπωλις*] Formatum ut ἀρτόπωλις. Cf. Pher. II. 254. *ἰσχαδοπώλης*. eund. *ἰσχαδώνης*. δρυπεπεῖς] Sc. *ἰσχάδες*. Cf. Callim. II. 740. Etiam ἔλαα, Chionid. II. 8. μᾶζαι Cratin. II. 108. Telecl. II. 374.

565. *δυναται*] Cf. 598. ἀλλ' δοτις ἔτι στῦσαι δυνατός. Vesp. 649. *μύλην* — ἡτις δυνατὴ τὸν ἔμδον θυμὸν κατερεῖξαι. Eur. Fr. 393, 2. δρᾶσαι δὲ χειρὶ δυνατός. Thuc. I. 141. 5. μάχῃ μὲν γὰρ μᾶς πρὸς ἀπαντας Ἑλλῆνας δυνατοὶ Πελοποννήσου — ἀντισχεῖν etc.

566. ἐν ταῖς χώραις] In regionibus. Angl. in the different countries. *φαύλως*] I. q. δαδίως. Cf. ad Ach. 214.

567. ὁσπέρ κλωστῆρο —] Sub. διαλύομεν εκ seqq. *κλωστῆρο*] Confer nostrum clew. Cf. Ran. 1349. λίγον μεστὸν ἀτρακτὸν εἴλισσονσα χεροῦν, κλωστῆρα ποιοῦσ'. Eur. Fr. 989. λίγον κλωστῆρα περιφέρει λαβών.

572. ὁ ἀνόητοι] Idem hiatus est in ὁ ἀπονοία (anap.) alicubi.

573. ἐκ τῶν ἐρίων —] Anglice, taking a lesson from our wool (mode of working wool). Cf. ad Eq. 464. οἷμοι, σὸν δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξονοργοῦ λέγεις;

576. ἐκραβδίζειν] Virgis expellere. *τοιβόλους*] Cf. Virg. G. I. 153. ‘Lappaeque tribulique.’ III. 385. ‘Si tibi lantitium curiae, primum aspera silva | Lappaeque tribulique absint.’ ἀπολέξαι] Cf. Vesp. 580. ἐκ τῆς Νέοβης — δῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

577. *πιλοῦτας*] Anglice pressing, crowding. Cf. Fr. 235. πονλύπον πιλούμενον. Eubul. III. 268. Arist. Meteor. II. 8. 11. διὰ τὸ πολὺν εἰς δλίγον πιληθῆναι τόπον. Apoll. Rhod. IV. 678. Anth. Plan. 333. Hinc πίλωσις Theophr. πιλωτὸς Strab. Dion. Hal. πιλησις Plat. Legg. 849 C. Tim. 58 B. 76 C. πιλητὸς Tim. 74 B. πιλητικὸς Plat. Polit. 280 C.

578. *διαξῆναι*] Cf. Plat. 245. καταξῆναι.

579 sq. Cf. Pac. 996.

579. *καλαθίσκον*] Cf. 535.

580. Constructio fortasse est εἴτα ξαίνειν ἀπαντας ἐς ποιηὴν εὔνοιαν (ώσπερ ἐς καλαθίσκον). Cf. Pac. 297. καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι καὶ νησιῶται.

581. ἐγκαταμῖξαι] Cf. Isocr. p. 312. πολλὰ — ἐγκαταμεμιγένα.

583. ταῦθ'] Per attractionem ad τὰ κατάγματα positum pro aītai. Eadem constructio est Av. 179. οὐχ οὗτος οὖν δήπον 'σὺν δογίδων πόλος; Ran. 181. Cf. ad Nub. 201. κατάγματα] Cf. Philyll. 22. τὸ κάταγμα κροκυδίζονσαν αὐτὴν κατέλαβον. Pher. 46. ταχὺ τῶν ἐδίων καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν κατάγωμεν. Lucian. Somn. 19. ἔρια ἔξαινες καὶ κρόκην κατῆγες. Lucian. 67. 1. νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγονσα ἡ στήμονα κλώθονσα ἐπορεύμην τὰ σιτία μόλις. Hesychius κατάγματα per μηρύματα ἐρίον explicat.

586. τολύπην] τολύπη est ἐρίων σφαιρα (lanae glomus). Cf. Eubul. 42, 3. τῶν πράσων ποιούμεναι | τολύπας. Soph. Fr. 920. δλοστήμονας τολύπας. τῷ δῆμῳ χλαῖναν ὑφῆναι] Cf. 1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ὑμπέσχον πάλιν. Av. 712. εἴτα δ' Ὁρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν.

587. ταντὶ — δαβδίζειν καὶ τολυπεύειν] In hunc modum de carminatione (576) et glomeribus (586) loqui. τολυπεύειν] Cf. Eur. Rhes. 745. φανερὸν Θρησκίν πένθος τολυπεύσας. Ovid. Met. VI. 19. 'rudem lanam glomerabat in orbes.'

588. παγκατάρατε] Cf. παγκαταπύγων 137.

592. μονοκοιτοῦμεν] Cf. αἰδριοκοιτεῦν (Theocr.). Μονόκοιτος est ap. Hesych. σιρατιάς] Cf. Eq. 587. ἐν σιρατιάς. θήμετερον] Cf. Eccl. 623. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει.

594. χάνδρες] Cf. Eur. Fr. 546, 2. χάρατή (καὶ ἡ ἀρετή). μὰ Δί' ἀλλ' —] Cf. Xen. Cyr. VIII. 3. 45. μὰ Δί', ἔφη δὲ Σάκας, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τούτων εἰμί. Similiter 609. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ —.

595. ἥκων] Redux, reversus. Cf. Pl. 1179. Aesch. Ag. 774. καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δὲ ἐπεισφέρειν etc. παῖδα κόρην] Cf. Theophil. 12, 6. ἐρῶν | παιδὸς κόρης.

596. τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς δὲ καιρός] Cf. Eur. Fr. 24, 3. θήλεια δὲ δῆβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας. Theogn. 985. αἴψα γάρ ὅστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς δῆβη. Theocr. 27, 8. μὴ κανχῶ τάχα γάρ σε παρέρχεται (τάχα γάρ παρελεύσεται?) ὡς δύναρ δῆβα.

597. Cf. Th. 411. ὁστ' οὐδεὶς γέρων | γαμεῖν θέλει γυναικα διὰ τοῦπος τοδί. δτενομένη] Omina captans de amatore.

598. στῦσαι] Erigere (sc. penem). Notanda activa forma. Media est Ach. 1220. Av. 1256. Hinc v. στῦλος.

599. τί δὴ μαθὼν] Cf. Ach. 821. τί δὴ (δαι;) μαθὼν φαίνεις ἄνεν θρυαλλίδος; Qu. τί δαὶ μαθὼν;

600. σορὸν —] Cf. Fr. 2. ἀλλ' εἰ σορέλλῃ (σορός τε?) καὶ μύρον καὶ ταινίαι.

602. στεφάνωσαι] Cf. Ach. 1145. στεφανωσαμένω. Fr. 417. ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γάρ δηλικίαν ἔχεις | ἀποχρῶσαν δῆδη. Fr. 445, 6. οὐδὲ ἄν ποθ' οὗτως ἐστεφανωμένοι γενοδοί | προνυκέμεθ'. Eccl. 538.

603. ταυτασὶ] Sub. τὰς ταινίας. Cf. Plat. Symp. p. 214 D. ἐστεφανωμένον κιτοῦ τέ την στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἵων καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς.

605. τοῦ δεῖ;] Quia re opus est tibi? Cf. 734. ην τούτον δέη. Av. 1420. πιερῶν πιερῶν δεῖ. Pac. 870. τοῦ πέονς δὲ δεῖ etc. Cave ne δεῖ εχ δέει (sec. pers.) contractum esse existimes, quod legitur Ach. 1026. εἴτα νῦν τοῦ δέει; Pl. 1135. εἰ τον δέει γ' ὁν δυνατός είμι σ' ὠφελεῖν etc. Th. 264. Ran. 161.

607. σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι] Cf. Theophr. Char. 20. καὶ ἀνάγεσθαι ἥδη μέλλοντας κωλύειν.

609. Cf. 594. μὰ Διὸν ἀλλ' οὐκ εἴτας δόμοιον.

610. ως ἔχω] Cave pro ὡσπερ ἔχω hoc positum esse censeas. Connecte cum ἐπιδεῖξω, et reddet quomodo habeam, Angl. the plight I am in. Sic Eq. 153. τὸν χοησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ως ἔχει. Cf. ad 183. 376. Eq. 488.

612. ἐς τρίτην — ἡμέραν] Postridie. Cf. Anaxand. III. 162.

613. τὰ τρίτα] Cf. Isaæ. 2, 46. Thuc. II. 34. πρότριτα.

615. ἐπαποδύωμεθ'] Cf. Eq. 940. ἐσθίων ἐπαποπνιγείν. et proverbium Σικυώνιος ἐπαπέδυν (Macar. VII. 62. et Suid.).

616. Cf. Fr. 246. ἀλλ' εἰσιθ', ως τὸ πρᾶγμα ἐλέγξαι βούλομαι | τοντί προσόζειν γάρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. Nub. 398. 1007. Ach. 190 sq. Pac. 530 sq. Aesch. Ag. 1310. τόδ' δέει θυμάτων ἐφεστίων. Philem. IV. 13. κονχὴ λοπάδος προσώζειν οὐδ' ἥδυσμάτων. Fr. 246. Ad rem ipsam cf. Vesp. 502. ήρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

622. ἐξεπαίρωσιν] Cf. Eur. Fr. 170. μηδ' εὐτύχημα μηδὲν ᾠδ' ἔστω μέγα | δοσ' ἐξεπαίρη (ως σ' ἐξεπαίρειν?) μεῖζον ἢ χρεῶν φρονεῖν.

625. ἔνθεν] Cf. Av. 748. Ran. 826.

628. Cf. Vesp. 1421. αὐτῷ διαλλαχθήσομαι.

629. Cf. Ach. 308. Herod. VIII. 142. ως βαρβάροισι ἔστι οὕτε πιστὸν οὔτε ἀληθὲς οὐδέν. Eur. Fr. 426. πολλοὶ παρῆσαν, ἀλλ' ἀπιστα (i. e. οὐ πιστὰ) Θεσσαλοῖς (Θεσσαλῶν male Hemst Dind. etc. Fr. 463, 3. πιστὸν γάρ οὐδέν ἔστιν (αὐταῖς). Fr. 566, 1. ως οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων. Soph. Fr. 583, 3. βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν. Pindar. Fr. 257. πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν. Hom. Od. 11, 445. ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γνναῖξ. λύκω κεχηνότι] Cf. Fr. 319 D. λύκος ἔχανεν. Euphron. IV. 487. τοῦ γάρ μὴ χάνεῖν | λύκον διακενῆς σὺν μόνος εὑρηκας τέχνην.

630. ὑφηναν] Cf. Hom. Il. 7, 324. τοῖς δὲ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν. 3, 212. ἀλλ' δτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὑφανον. Od. 5, 356. μή τις μοι ὑφαίνησιν δόλον αἴτε | ἀθανάτων. ἐπὶ τυραννίδι] Cf. Vesp. 495. 498.

631. Cf. Soph. Fr. 650. τοιοῦτος ὅν ἄρξεις σὺ τοῦδε τοῦ κρέως; (Ita enim legerim.) Eur. Herc. 258. ἀλλ' οὐκ ἐμοῦ σὺ δεσπόσεις καλων ποτέ.

632. *κλαδί*] Anomala forma ut *κλάδεσι* Av. 239. Confer Scolian celeberrimum, ἐν μύρτον *κλαδί* τὸ ξύφος φορήσω.

634. *ἐστήξω*] Forma haec Attica legitur etiam Iph. A. 675. Thuc. III. 37. 102. Xen. An. II. 4. 5. Plat. Conv. p. 220 D. Resp. IX. p. 738 E. Dem. adv. Lept. p. 468. Recentior forma est *ἐστήξομαι*. V. Elmsl. ad Ach. 590. Cf. Eccles. 682. κάτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ (τὰ κληρωτήρια) κληρώσω πάντας. Alex. III. 407. χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα | στήσαι — ἐν τοῖς ἰχθύσιν. Herod. VIII. 121. 3. ἐστηκε δὲ οὗτος τῇπερ δ *Μακεδὼν Ἀλέξανδρος* δ χρύσεος. Thuc. III. 37. καθεστήξει. 102. Dinarch. I. 104. περοεῖδες αὐτὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν σταθέντα. Plat. Symp. 220 D. *ἐστήξοι*. Lucian. II. 500. οὐσθα τὸν χαλκοῦν ἐστῶτα ἐν τῇ ἀγορᾷ. Athen. XIII. 586 C. ἐν Ῥωσσῷ δὲ καὶ εἰκόνα χαλκῆν αὐτῆς ἴσταναι τολμῆσαι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ. XIII. 591 B. ἐστηκε δὲ καὶ ἡ εἰκὼν αὐτῇ μέση τῆς etc. Tyrannicidarum statuae in foro prope ascensum ad Propylaea sitae erant. V. Arist. Rhet. I. 9.

635. *πατάξαι*] Cf. 657. Menand. IV. 299. πρώην ἄρας ἐπάταξα.

636. *εἰσιόντα σ'*] Cf. Th. 495. ἀπὸ τείχους εἰσιών. Ran. 981. ἄπας τις εἰσιών κέντρογε etc. Pl. 762. οὐδεὶς γάρ ὑμῶν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ etc. Theogn. 863. ἐσπερόη τ' ἔξειμι καὶ δρυθρή αὐτὶς ἔσειμι. Eur. Iph. A. 1160. ὥστε σ' εἰσιόντα τε | χαίρειν θύραζέ τ' ἔξιόντ' εὐδαιμονεῖν.

638. ὁ πάντες ἀστοὶ] Cf. 777. ὁ πάντες θεοί. Av. 1275. Pac. 298. ὁ πάντες λεώ. Soph. Tr. 1135. δεινοῦ λόγου κατῆρξας. O. C. 1019. ὅδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖσε.

640. *εἰκότως*] Cf. Eccl. 7. σοὶ γάρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ etc. Ran. 228. Av. 273.

642. *ἡρρηφόρουν*] Cf. Etym. M. 149, 18. ἡρρηφορεῖν: τέσσαρες παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν ἡρρηφόροι ἀπὸ ἐτῶν ἐπιτά μέχρις ἔνδεκα — λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρονται καὶ χρονία —.

644. *τάροχηγέν*] Cf. Herod. II. 123. 1. ἀρχηγετεύειν (-τέειν?) τῶν κάτω λέγοντος Δήμητραν καὶ Διόνυσον.

645. *ἀρκτος*] Hinc ἀρκτεύειν. Fr. 337. ἀρκτεῦσαι. Harpocrat. p. 34, 17. διὶ δὲ αἱ ἀρκτεύμεναι παρθένοι ἀρκτοῖ καλοῦνται Εὐρυτίδης Ὑψηπλῆ, Ἀριστοφάνης Λημνίας καὶ Λαυσιστράτη. Anecd. Bekk. p. 449, 32. Suid. v. ἀρκτεῦσαι.

646. *ἐκαρηφόρουν*] Cf. Theocr. 2, 66. ibique schol. Harpocr. v. καρηφόρος. Thuc. VI. 56.

647. *ἰσχάδων δρμαθόν*] Cf. Eq. 755. Ran. 914. δρμαθόνς — μελῶν. Pl. 765.

648. *ἄρα*] Nonne. Cf. Av. 797. Antiph. III. 152. ἄρ' ἐστὶ λῆρος πάντα (τᾶλλα?) πρὸς τὸ χρυσίον; Monost. 37. ἄρ' ἐστὶ θυμοῦ φάρων χρηστὸς λόγος; Eur. Alc. 229. ἄρ' ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε —;

649. Cf. Ach. 496. μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἐλλήνων ἄκροι, | εἰ πιωχὸς ἀν etc.

650. ην γε] Cf. 696. Ecel. 856. Eur. Hel. 1192. ην γε συλληφθῆ μόνον.

651. Cf. 653. Philem. 213, 13. ἀλλ' ἔταιροι καὶ φίλοι σοι καὶ συνήθεις νὴ Δία | ἔφαντο εἰσοίσοντον· εὐχον μὴ πεῖραν λαβεῖν φίλων. Alex. 280, 1. ὃ παῖ, μέγιστος ἔφανός ἐστι μοι τὸ σὲ | θρέψαι κατὰ τρόπον. Dicaeog. 4. αὐτὸς τραφεῖς δὲ τῶν φυτευσάντων ὅποι | καλῶς τὸν αὐτὸν ἔφαντον αὐτοῖσιν νέμεις. Lycurg. Leoer. 143.

655. διαλυθῆναι] Perire.

656. γονκτόν] Cf. Pher. Fr. 157. ἄγονκτα κᾶλεκτι'.

657. Cf. 635. τῆς θεοῖς ἔχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραδὲς τὴν γνάθον. Av. 497. παίει δοτάλῳ με τὸ ναούν.

658. ταῦτ' —;] Cf. Pl. 886. Ran. 21. Nub. 1299. Soph. O. C. 883. οὖν οὐχ] Qu. οὐ δῆθ'.

661. ἐνόρχης] Cf. Plat. com. II. 674. πλακοῦς ἐνόρχης. Com. adesp. ἐνόρχην λαόν (λεών? i. e. τὸν ἐπὶ ἥβης, Hesych.).

662. ἐξωμίδ'] Cf. 1021. Fr. 114, 3 D. Hinc ἐξωμίζειν (τὸν βραχίονα) Eccl. 267. Est autem ἐξωμίς χιτὼν ἀχειρίδωτος tunica non manuleata. Xen. Mem. II. 7. 6. Μεγαρέων οἱ πλεῖστοι ἀπὸ ἐξωμιδοπούας διατρέφονται. Apollod. Car. 4. τὴν ἐπωμίδα | πτύξας διπλῆν ἀνωθεν ἐνεκουμβωσάμην. Mulierum erat ἐπωμίς (Poll. VII. 49.), servorum ἐξωμίς (Poll. IV. 118. VII. 47.). Quae si vera sunt, legendum hic erit ἐπωμίδ'.

663. ἀνδρὸς δέσεων] Cf. 687.

664. ἐντεθριῶσθαι] Anglice, to muffle up. Hesych. ἐνεθριώσαν. θρῶν ἐποίησαν, δπερ ἐστὶ βρῶμα. Cf. Sotad. III. 586. θρίσιν ταῦτην — ἐσπαργάνωσα περιπάσας δρίγανον.

666. Λειψύδρον] Similis formae nomen est Μεθύδριον Arcadiae locus Thuc. V. 58.

669. Cf. Ran. 590 sq.

669. Cf. Theogn. 1009. οὐ γὰρ ἀνηβᾶν | δἰς πέλεται (δέδοται?) πρὸς θεῶν.

670. κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας] Cf. Pac. 336. τὸ γῆρας ἐκδίς. Ran. 345 sq.

671 sq. Nescio an in his lateat aliud quid nequam.

671. κᾶν σμικρὰν λαβὴν] Cf. Ach. 1021. μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κᾶν πέντ' ἔτη. Soph. El. 1482. ἀλλά μοι πάρες | κᾶν σμικρὸν εἴτεν.

672. οὐδὲν] Engl. in no respect. Genitivus χειρονοργίας pendet ab ἐλλείφοντι. Cf. Aesch. Prom. 341. προθυμίας — οὐδὲν ἐλλείπεις. Plat. Resp. 571 D. Lys. 129, 27. οὐδὲν τῆς προθυμίας ἐλλέλειπται. λιπαροῦς] Anglice persevering. Verbum λιπαρεῖν legitur Ach. 452.

675. Ἀρτεμισία] Producta antepenultima, ut in Ἀφροδίσιον (*i.*)

676. διαγράφω] Circumscribo, expungo. Plat. Resp. 387 B. Eur. El. 1073. διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν (αὐτήν). et ad Nub. 774.

677. Cf. Vesp. 500 sq. Eccl. 441. γυναικα δ' εἰναι πρᾶγμα (χρῆμα?) ἔφη νοῦθυσικόν. Fr. 621. Strab. XIII. p. 617. ή Σαπφὼ θαυμαστὸν τι χρῆμα. Achill. Tat. VI. 3. 4. κύρων — χρῆμα τι κάλλους ἀπιστον. Charit. I. 1. 1. θαυμαστὸν τι χρῆμα παρθένον.

[ἴππικώτατον] Cf. v. Ἰπποκλείδης Fr. 621. [ἔποχον] Cf. Himer. Orat. XIII. 7. κύκνοις ἔποχον εἰς Ἐλικῶνα πέμπονται (αὐτόν).

678. τρέχοντος] Sub. αὐτοῦ. Cf. ad 310.

680. τετρημένον [ξύλον] I. q. πεντεούριγγον ξύλον Eq. 1049.

681. Cf. Cratin. II. 84. ἐν τῷ κύφων τὸν αὐχέν' ἔχων. Eur.

Hec. 376. φέρει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντυθεὶς ξύλῳ. Anacr. Fr. 21, 9. πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ δεθεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ.

682. Cf. Men. IV. 90. ὡς τρισκατάρατε, ζωτύρει τοὺς ἄνθρωπας.

683. λύσω τὴν ἐμαντῆς ἵνα] Meam vim. I. q. Ισχύν. Anglice, I will put forth my strength. Cf. Pac. 85. πολὺ ἀν ίδίης (ἰδίης?) καὶ διαλύσῃς | ἀρθρῶν ἴνας. Th. 47. θηρῶν δ' ἀγοῖων πόδες ὑλοδρόμων | μη λυέσθων. Hom. Od. 11, 219. οὐ γάρ ξει σάρκες τε καὶ δοτέα ἴνες ἔχονται. Il. 7, 269. ἐπέρεισε δὲ ἵνα ἀπέλευθρον. 5, 245. ὕν] Leg. ἵνα. Cf. Lucian. de Salt. 4. ὡς κάρχαρον τινὰ ἔλνσας ἐφ' ἥμας τὸν σαντοῦ κύνα.

685. πεκτούμενον] Cf. supra 440.

687. δέωμεν] Cf. 663. αὐτοδάξ] Cf. Pac. 607. τὸν αὐτοδάξ τρόπον. Alciph. III. 58. δακῶν τὸ χεῖλος.

688. Cf. Pl. 928.

690. ἵνα μή ποτε φάγη σκόροδα] Cf. 798. κρομμύων τὰρ' οὐκ ἔδει.

691. κνάμοντις μελάνας] Cf. Hom. Il. 13, 589. κνάμοι μελανόχροες. Diph. IV. 416. δαφανῖδας, θερμοκυάμοντις.

693. ὑπερχολῶ] Cf. Antiph. 309. ὑπέρχολος γενόμενος. Hesych. ὑπέρχολος· ὑπερβαλλόντως δργιζόμενος. Antiph. 89, 4. δ δὲ χολᾶν ποιεῖ, etc.

697. Cf. Ephipp. III. 334. ἐγχελύδα | Θίβηθεν ἐνίστ' ἔρχεται.

700. παιγνίαν] Festum. I. q. ἐορτήν. Cf. Herod. I. 94. ή τῶν πεσσῶν παιγνίη. Il. 173. Simile est παιδιά.

701. Cf. Nicostrat. com. III. 286. δ κάπηλος οὐκ τῶν γειτόνων.

702. παῖδα] Cf. Th. 761. τίς τὴν ἀμαρτηὴν παῖδα σου 'ξηρήσατο; Eubul. III. 236. τεῦτλ' ἀμπεχομένης παρθένον Βοιωτίας | Κωπᾶδος. [ἐγχελων] Eadem forma est Ach. 889.

704. οὐχὶ μῆ παύσησθε] Cf. ad Soph. O. C. 177. Ant. 1043.

El. 1052. Plat. Crit. p. 44 C. Xen. Hell. I. 6. 32. Madvig. Adv. Crit. p. 240. παύσησθε τῶν ψηφισμάτων] Cf. Eq. 1383. πανσαμένους ψηφισμάτων.

705. Etiam haec Euripidea esse conjicit Valck.

707. τί μοι —] Et haec Euripidea esse jure suspicatur Nauck. ad Eur. Fr. 704. σκυθρωπός] Α σκυθρόδες, hoc vero *a σκύζεσθαι* (irasci), Hom. Il. 4, 23. etc. Menand. IV. 72. ἄγροικος, ἔργατης,

σκυνθόδος, πικρός. Hinc *σκυνθράζειν* Eur. El. 830. et *σκυνθρωπάζειν* supra. *δόμων]* Vox tragica. Cf. Ach. 450. *ἀπωθοῦμαι δόμων.* 456. Eccl. 11.

709. *ἄνω κάτω]* Cf. Meuand. IV. 70. *εἰ δὲ μή γ', ἄνω κάτω | ήμῶν δ' βίος λήσει μεταστραφεὶς δλος.*

712. Cf. Pl. 631. *τι δ' ἐστὶν, ὃ βέλτιστε; τοῖς σαντοῦ φράσσον* (sc. φύλοις, ita enim legendum videtur, coll. 1134.). 1134. *ἄρ'* *ώφελήσας ἀν τι τὸν σαντοῦ φύλον;*

715. *βιητιῶμεν]* Cf. Menand. 462, 11. *ὑποβινητιῶντα βρά-ματα.* Machon. Athen. XIII. 583 C. *περίμενε — ἔως ἂν οὖ | βιητιάσω, καὶ τοσοῦτον λήψομαι.* Confer *χεζητᾶν, οὐρητᾶν* (Vesp. 807.), *ἀνητᾶν, πασχητᾶν, τρυφητᾶν* (Clem. Alex.), *μελλητᾶν, κομητᾶν, φρενητᾶν, κελητᾶν, κυμβητᾶν.*

717. *τί Ζῆν' ἀντεῖς;]* Tragicum sermonem imitatur. Cf. Eur. Cycl. 669. *τί χοῷμ' ἀντεῖς;* Hec. 1092. *βοὰν ἀντῶ.* Phoen. 1551. *παρὰ — ἀντεῖν.*

719. *οἴα τ'*] Sub. εἰμι. Cf. Th. 178. Eq. 343.

721. *Πανὸς — ταῦλίον]* Cf. 911. Id. antrum in acropoli paulum infra Pelasgicon situm erat. V. Lucian. Bis accus. c. 9.

723. *ἐπὶ στροῦθον]* Quasi ἐφ' ἵππον. Cf. Vesp. 207. *στροῦθος ἀνήρ γίγνεται.* Com. anon. IV. 647. *ἄλλ' η τρίορχος* (Av. 1206.) *η πτερῷν η στρονθίας.* Hesych. *στροῦθος· δ' καταφερῆς καὶ λάγνος* (δρυς).

725. Nomen *Ὀρσίοχος* legitur jam apud Homerum Il. 5, 546. *τῶν τριχῶν κατέσπασα]* Cf. Antiph. 86, 3. *τοὺς γλυχομένους δὲ ζῆν κατασπᾶ τοῦ σκέλους | ἀκοντας δ' Χάρων.* Aesch. Suppl. 909. *ἔλξειν ἔοιχ ὑμᾶς ἀποσπάσας* (l. *ἔπισπάσας*) *κόμης.* Eur. Andr. 711. *ἔπισπάσας κόμης.* Hel. 115. Tro. 882. Cratin. II. 217. *ἄκρας τῆς κόμης καθέλκων.*

726. *προφάσεις — ἔλκουσιν]* Cf. Herod. VI. 86. 1. *οἱ Ἀθηναῖοι προφάσιας εἶλκον.* Lat. *moras trahere, tergiversari.*

727. *ἔλκουσιν]* Qu. *πλέκονται* (nectunt). Cf. Vesp. 644. *παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.* Eur. Andr. 66.

728. *αὕτη σὺ, ποτὶ θεῖς;]* Cf. Av. 1199.

729. *ἔρια — Μιλήσια]* Cf. Eubul. 90, 2. *κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων | ἔριων —;*

730. *σέων]* Cf. Hermipp. 94. *σέων.* Thom. Mag. p. 790. *σέας.* Men. IV. 235. *τὸ δ' ἴματιον οἱ σῆτες.* Hinc *σητόκοπος* Anth. P. XI. 78. *σητόβρωτος* (Hellen.). Recentior forma est *σητῶν.*

731. Cf. Th. 219. *χοῆσσον τί νυν ἡμῖν ξυρόν.* B. *αὐτὸς λάμβανε.* et ad Av. 1023.

732. Cf. Nub. 343. *εἰξασιν δ' οὐν ἔριοισιν πεπταμένοιοι (ἔριοις ἀναπεπταμένοιοι?).* Vesp. 1288. *ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι.* Plat. Prot. 334 C. *ὅσον μόνον τὴν δυσχέρειαν κατασβέσαι.*

733. *μηδαμῆ*] Cf. *οὐδαμῆ* Telecl. II. 367. Soph. Ant. 874.

735. Cf. Pl. 1044. *τάλαιν'* ἐγὼ τῆς ὕβρεος ήσε ὑβρίζομαι. Ach. 1210. *τάλαιν'* ἐγὼ ξυμπολῆς βαρείας. Alex. III. 422. ὁ *τάλαιν'* ἐγὼ κακῶν. ἀμόργιδος] Ab ἀμέργειν (Com. anon. V. 122. ἀμέργων τὰς ἔλασ).
736. *ἄλοπον*] Angl. not hackled. Cf. v. *ἀλόπιστος* (Theophr. H. Pl. V. 1. 2.).

737. *ἄμοργιν*] I. e. byssum. V. Poll. V. 74. Scribendum *ἄμοργίν*. V. Herodian. I. 87. 18. Lentz. Cf. Poll. VII. 74. *τὰ δὲ ἀμόργινα γίνεσθαι μὲν τὰ ἄριστα ἐν τῇ Ἀμοργῷ, λίνον δ' οὖν καὶ ταύτας (ταῦτα?) εἶναι λέγονται. δὲ ἀμόργινος χιτῶν καὶ ἀμοργὶς ἐκαλεῖτο. Aliud est *ἄμοργις* (sic), i. e. ἡ ὑποστάθμη, amurea.*

739. *ἀποδείγαστ'*] Cf. 740. 953.

742. *ἐπίσχες τοῦ τόκου*] Cf. Eccl. 369. Av. 1200. *ἐπίσχες τοῦ δόρμουν*. Theocr. 16, 82. *πότνι' Ἀθάνα*. 27, 29. *ῳδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἴλειθνίας*. Eur. Fr. 696, 2. *ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν | ἔλυσεν Εἴλειθνια*.

743. Cf. Ran. 1080. Thuc. III. 114. *μήτε ἐναποδηνήσουεν ἐν τῇ νήσῳ μήτε ἐντίκτειν* (in insula Delo vetitum est). Clemens Alex. Strom. VII. p. 841. *εὐ δὲ καὶ ἡ Αὔγη δικαιολογούμενη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκνίᾳ ἐν τῷ ιερῷ λέγει εἰτονοὺς*

Cf. Dem. p. 1315. *μήδ' ιερῶν μήδ' δσίων*.

744. *τέξομαι*] Futurum *τέξω* est Eq. 1037. Th. 509.

748. *ἄρρεν παιδίον*] Cf. Eccl. 549. *ἄρρεν γάρ ἔτεκε παιδίον*. Th. 564.

749. Cf. Eupol. II. 529. *ὅστις πύελον ἥκεις ἔχων καὶ χαλκίον | ὥσπερ λεχώ στρατῶτις ἐξ Ἰωνίας*.

750. *εῖσομαι δ' ἐγὼ*] Cf. Vesp. 1224. *ἐγὼ (τάχ'?) εῖσομαι καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων*.

751. *ὁ καταγέλαστ'*] Cf. 907. Ran. 480.

753. *ἴνα μ' εἰ καταλάβοι —*] Sic Av. 1550. *ἴνα μ' ἐὰν δὲ Ζεὺς ἵδη | ἀνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ*.

759. *τὸν δφιν — οἴκονδον*] Cf. Soph. Phil. 1360.

760. Cf. Com. anon. IV. 669. *ὅταν δὲ νντάζοντά μ' ή λύπη λάβῃ, | ἀπόλλημ' ὑπὸ τῶν ἐννπνίων*.

761. *ἀγρυπνίαισι*] Cf. ad 27. Herod. III. 129. *ἐπιτὰ νύκτας — ἀγρυπνίησι εἶχετο. κακκαβίζονταν*] Cf. Arist. H. A. 4. 9, 19. *τῶν περδίκων οἱ μὲν κακκαβίζονται, οἱ δὲ τρίζονται*.

763 sq. Cf. Aesch. Ag. 545. *ποθεῖν ποθοῦντα (ποθοῦσαν?) τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Similiter fere Ach. 555. ταῦτ' οἰδ' διπλῶν ἔδρατε τὸν δὲ Τήλεφον | οὐκ οἰδέμεσθα; Nub. 1415.*

766. *προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' δλίγον χρόνον*] Cf. ad Eq. 667.

768. Cf. Av. 1029. *ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὗτοι*.

771. *φαλήτων*] I. q. φαλῶν.

772. τὰ δ' ὑπέρτερα νέοτερα θήσει] Cf. Theogn. 843. ἀλλ' ὅπόταν καθύπερθεν ἔawan (ἐόνθ'?) ὑπένεροθε γένηται, | τοντάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος. 679. κακοὶ δ' ἄγαθῶν καθύπερθεν. Herod. VII. 233. ὡς εἰδον καταπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, χειράς τε προσέτεινον etc.

776. καταπυγωνέστερον] Pro καταπυγωνέστερον propter metrum. Sic ἀλαζονέστατος Plat. Phil. 65 C. Phryn. Ecl. 195. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ καταπύγωνος (sic). Cf. Ach. 79. καταπύγονας.

781 sq. μῆνον βούλομαι λέξαι των' ὑμῖν] Cf. 806. Pher. 96, 5. μῆνον εἰς ὑμᾶς ἔτερον | Φερεκράτης λέξει etc.

784. οὕτως] Cf. Vesp. 279. κάτω κύπτων ἀν οὕτω "Λίθον ἔψεις" ἔλεγεν. 1182.

785. Μελανίων] Cf. 797. 808. Paus. III. 12. 7. Fabula Antiphonis comicī Μειλανίων (sic) memoratur Athen. X. 423 D. ("Fortasse rectius scribitur Μελανίων", Mein.). Est autem Μειλανίων epica forma nominis Μελανίων, ut μειλανι πόντῳ pro μέλανι πόντῳ Hom. Il. 24, 79.

790. ἀρκνας] Contractum ex ἀρκνας. Sic βότους Fr. 476, 1.

793. ὅπο μίσονς] Sc. τῶν γυναικῶν, ut mox explicatur.

798. Cf. 690. ἵνα μηκέτι φάγη σκόροδα μηδὲ κνάμους μελάνας. κρομμύνων] Cf. Pac. 1129.

799. ἀνατείνας —] Sc. τὸ σκέλη. Cf. ad Av. 1254. Eq. 1129. Vesp. 1161. Lucian. II. 556. 800.

802. μελάμπυγός τε τοῖς ἔχθροῖς] Quasi δεινὸς (aut φοβερὸς) — : μελάμπυγος enim valet ἀνδρεῖος. Contra λευκόπυγος (Alex.) et λευκόπρωκτος (Callias II. 738.) et πύγαργος, i. e. ἀναρδος, δειλός (Soph. Fr. 931.). Cf. Cratin. II. 184. δασὺν ἔχων τὸν πρωκτὸν etc. Δασοπύγων est Thesm. 33. Eubul. 61, 3. ἐγώ δέ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἐτι. Sic Hercules μελάμπυγος dicebatur (V. Preller. Myth. Gr. II. 231.).

804. ὡς δὲ καὶ Φορμύων] Cf. Herod. III. 13. ὡς δὲ καὶ Βαρκαῖοι etc. V. 30. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους νησιώτας. IX. 35. 1. ὡς δὲ καὶ Σπαρτιῆται etc. Cf. Soph. O. C. 1244. ὡς καὶ τόνδε — ἀται κλονέονται. Schol. (Ἀσωπίου Dind. ad Fr. 73.).

806. τῷ Μελανίωνι] I. e. τῷ μύθῳ περὶ Μελανίωνος. Cf. 571.

809. De forma ἀΐδοντος (ἀνίδρο) v. Lob. Phryn. 730.

810. σκῶλοισι] σκῶλος πυρίκανστος est Hom. Il. 13, 564. Hesychius σκῶλος per σκόλοφ — ἢ ἀπωξυμμένος πάσσαλος, — ἢ ἀκάνθης εἶδος explicat. περιειργμένος] Anglice fenced round.

811. Similiter Theocritus X. 7. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμων.

812. ἀπορρώξ] Cf. Hom. Il. 2, 755. Στιγός ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. Od. 9, 359. ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ. Athen. p. 99 D. Δημάδης ἔλεγε τὴν Σάμων ἀπορρῶγα τῆς πόλεως.

815. καταρασάμενος — πονηροῖς] Cf. Nub. 871. καταρᾶ σὺν τῷ διδασκάλῳ; Ran. 746.

817. ἀντεμίσει] Cf. Eq. 733. ἀντεραστῆς τουτονί.
821. θένω] Subjunctivus. Cf. Ran. 416. βούλεσθε δῆτα κοινῆ
σκάψωμεν Ἀρχέδημον;
824. τὸν σάκανδρον] Cf. Eccl. 502. σάκον. Hesych. σάκον: τὸ
τῆς γυναικός (αἰδοῖον). Id. Σακκινόσοκοι (l. σακκινόκυσοι)· δασύπρω-
κτοι. Simile est σάκτας (τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον). Phot. v. Σάραβον.
825. δμως] Raro ante καίτερο ponitur ut hic.
827. ἀπεψιλωμένον τῷ λύχνῳ] Cf. Eccl. 13. 904. σὺ δ', ὁ
γραῦ, παραλέλεξαι κάντετριψαι.
831. παραπειληγμένον] Cf. Eccl. 139. Pl. 242. παραπλῆγ' ἄν-
θρωπον.
832. τοῖς τῆς Ἀφροδίτης δργίοις] Cf. Th. 948. 1151. Ran. 356.
833. ὁ πότινα —] Cf. Eq. 560. Pind. Fr. 71. ὁ Πᾶν, Ἀρχα-
δίας μεδέων. Xenarch. III. 617. ὁ δέσποινα ποντία Κύπρι. Theogn.
1386. Κυπρογενές Κυθέρεια.
834. ἵθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν] Cf. Ran. 301. ἵθ' ἦπερ
ἔρχει. Ach. 1144. ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν. Antiphan. III. 62.
οὐ δαδίας ἔξειμι τὴν αὐτὴν ὁδόν. Theogn. 945. εἴμι παρὰ στάθμην
δοθὴν ὁδόν. 331. μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν.
835. παρὰ τὸ τῆς Χλόης] Sacrarium ejus in arce erat. Eupol.
183. ἀλλ' εὐθὺν πόλεως (acropolin intellige) εἴμι· θῦσαι γάρ με δεῖ |
κριθὸν Χλόη Δήμητρο. Cf. 911. ὅπου τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
836. ὁ νὴ Αἴ] Cf. Eccl. 160. ὁ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τίς κάστιν
ποτε;] Cf. Eccl. 1014. λέγ' αὐτὸν τί ποτε κάστι. et ad Eq. 342.
839. σὸν ἔργον ἥδη —] Cf. Pac. 1305. Soph. Aj. 15. ἀλλ' ἔργον
ἥδη σὸν τὰ λοῖφ' ὑπηρετεῖν. Phil. 15. δπτᾶ] Torrere. Cf.
Soph. Fr. 433, 3. ἡ θάλπεται μὲν αὐτὸς, ἔξοπτῇ δ' ἐμέ. Sapph.
Fr. 115. δπτᾶς ἀμμε. Theocr. 7, 55. αἰκεν τὸν Λυκίδαν δπτεύμενον
ἔξ Ἀφροδίτας | ὁνσηται. 23, 34. τὰν κραδίαν δπτεύμενος. V. 102.
αἴθετ' ἔρωτι. VII. 56. Callim. H. Apoll. 49. Hor. Od. III. 19. 28.
'Με lentus Glycerae torret amor meae.' τρέπειν] Cf. Ach. 1005.
840. ἡπεροπεύειν] Critias Athen. XIII. 600 D. συμποσίων ἐρέ-
θισμα, γυναικῶν ἡπερόπευμα (Anacreontem).
846. τέτανος] Tentigo. Cf. 553. ἐπὶ τροχοῦ —] Cf. Pl.
875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ — στρεβλούμενον. Ran. 620. Eq. 775. Nub.
620. Plut. Nic. 30. εἰς τὸν τροχὸν καταδεθεὶς ἐστρεβλοῦτο πολὺν
χρόνον. Sic ἐπὶ κνάφουν ἔλκειν est Herod. I. 92.
852. Παιονίδης] Κακεμφάτως. Cf. Pac. 898. παίειν, δρύττειν.
855. σ' ἔχει διὰ στόμα] Cf. Aesch. Sept. 51. 579. Eur. Or. 103.
Theocr. 12, 20. ἡ σὴ νῦν φιλότης — πᾶσι διὰ στόματος. Athen.
I. 4 C. πολλοὶ — διὰ στόματος εἶχον τὰς — μυραινας, etc. Plut.
Nic. 9.
857. ὁ πρὸς τῶν θεῶν] Cf. 836. ὁ νὴ Αἴ. Eccl. 160. ὁ νὴ
τὸν Ἀπόλλω.

860. Cf. Arist. Ran. 809. λῆρόν τε τāλλ' ἥγειτο etc. Nub. 365. τāλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος. Alex. III. 422. πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλλαντίνος πέλας | πάντα τāλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται. 395. σποδός τε τāλλα, Περικλέης, Κόδρος, Κίμων. 450. ἡ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἔστι πρὸς ἐκείνην μέλι. Antiphon. 232, 1. ἀρ' ἔστι λῆρος πάντα (τāλλα?) πρὸς τὸ χρυσίον; Amph. III. 317. ἔξελαύνει γὰρ (sc. λίπη) σφόδρα | αὐτὴν (μέθην) τάχ' ὥστε τὰς δαφάνους λῆρον δοκεῖν. (Ita enim corrigendus videtur locus mendosus.) Com. adesp. 1270. μάταια τāλλα παρὰ (legendum πρὸς) Κρότωνά γ' ἀστεα. Xenarch. 7, 1. οἱ μὲν ποιηταὶ λῆρος εἰσιν. Soph. Fr. 325, 3. τοῦ γε κερδαίνειν ὅμοιος | ἀποιξὲ ἔχονται, καῦσι πρὸς τὰ χρήματα | θητοῖσι τāλλα δεύτεροι. Eur. Fr. 301. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τāλλ' ἔστ' ἀσθενῆ. Fr. 96, 1. ἀλλ' οὐδὲν ἡγενέναι πρὸς τὰ χρήματα. Xen. Anab. VII. 7. 41. καίτοι Ἡρακλείδῃ γε λῆρος πάντα (τāλλα?) δοκεῖ εἶναι πρὸς τὸ ἀργύριον ἔχειν ἐκ πατρὸς τρόπου. Aristid. II. 174 D. πάντα δ' εἶναι φλυαρίαν πρὸς ἐκεῖνον.

865. τῷ βίῳ] Lege τοῦ βίου. Cf. Soph. Fr. 718. τῶν πολλῶν καλῶν | τίς χάρις, εἰ —; Av. 156. οὐκ ἄχαρις (βίος).

868. Cf. Vesp. 1420. καὶ χάριν πρὸς εἰσομαι (sc. σοι). Plat. Theaet. 155 E. χάριν μοι εἰσει, ἐάν etc. Strab. XIV. p. 658. πολλήν σοι χάριν οἴδα τῆς πρὸς με τιμῆς etc. Lucian. Herm. 86. σοὶ δ' οὖν οὐδὲ μικρὰν χάριν οἴδα.

872. Cf. 889. ὁ γλυκύτατον σὺ etc. Ach. 475. Εὔριπίδιον, ὁ γλυκύτατον καὶ φίλτατον. Μυροινίδιον] Ὑποκοριστικὸν ut Εὔριπίδιον, Σωκρατίδιον, Φειδιππίδιον, Λημίδιον, etc.

873. αὐτόσ'] Cf. Th. 202. τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

878. τῷ γοῦν παιδίῳ ὑπάκουον] Cf. ad Nub. 360. οὐδὲν γὰρ ἀλλω γ' ὑπακούσαμεν etc. μαμμίᾳ] Cf. Vesp. 297. ὁ παππά. Pac. 128.

881. ἄθηλον] Cf. Theocr. 3, 16. μασδὸν ἐθῆλαζε.

884. Cf. Eur. Fr. 104. δεινόν τι τέκνων φίλτρον ἔθηκεν | θεὸς ἀνθρώποις. τί γὰρ πάθω;] Cf. Eccl. 860. βαδεῖ δὲ δειπνήσων ὅμοιος; AN. B. τί γὰρ πάθω; Nub. 798. Αν. 1432.

886. ἀγανάτερον βλέπειν] Cf. Pl. 1022. βλέμμα — μαλακὸν καὶ καλόν (l. κάγανόν). Αν. 1321. τὸ τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας — πρόσωπον. (Cf. epithetum ἀγανοβλέφαρος (Ibyc. Fr. 4.).

887. βρενθύνεται] Cf. Pac. 25. ὑπὸ φρονήματος | βρενθύνεται. Nub. 362. δτι βρενθύνει τ' ἐν ταῖσιν ὄδοῖς —.

889. Cf. 872. ὁ γλυκύτατον Μυροινίδιον. Ach. 475. Εὔριπίδιον, ὁ γλυκότατον καὶ φίλτατον. Eur. Fr. 727. ἀπέπτυνσ' ἔχθρον φωτὸς ἔχθιστον πλέκος (τέκνος). Lycophr. trag. 1, 1. παῖδες κρατίστον πατρὸς ἔξωλέστατοι. Imitatur Aeschylum Fr. 201. ἔχθρον πατρὸς μοι τοῦτο (δεῦρο aut κλῦθ;) φίλτατον τέκνον.

896. τῆς κρόκης] Cf. Th. 739. κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκεναρίοις

καὶ τῇ κρόκῃ. Vesp. 1144. Men. IV. 298. κρόκην δὲ νήσεις | καὶ στήμονα. Eup. II. 556. τῇ χειρὶ νῶσαι μαλθακωτάτην κρόκην.

898. ἀνοογύλαστα] δρυμάζειν legitur Eur. Bacch. 416.

903. ἀπομώμοκα] I. e. jure jurando recusavi. Cf. Av. 706. πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπὸ μωμοκότας παιδας — διεμήρουσαν ἀνδρες ἔρασται. Soph. Ant. 394. δὲ δρυων καίπερ ἀν ἀπώμοτος. Trag. adesp. 472. νῦν — πάντα κηλεῖ, κἄν ἀπώμοτός τις ή.

904. δὰς χρόνον] Cf. Pac. 710. Vesp. 1252. Pl. 1055.

906. τί οὖν οὐ κατεκλίνης —;] Cf. 1161. τί δ' οὐ διηλάγητε;

915. Cf. Ach. 833.

917. Cf. Hom. Il. 10, 329. ἵστω Ζεὺς — μὴ — ἐποχήσεται ἄλλος. 14, 36. ἵστω νῦν τόδε Γαῖα — μὴ δι' ἐμὴν ὥστητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων | πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἐκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει.

919. Cf. 909. τὸ μέν τοι παιδίον. Aesch. Sept. 369. δ τοι κατόπτης etc. Eur. Fr. 223, 1. τήν τοι Δίκην λέγονοι etc. Chaerem. Fr. 24, 2. τὸ τοι κράτιστον etc. δῆλη ὅτιν καλῶς] Cf. Av. 1407. καταγελᾶς μου, δῆλος εἰ. Eq. 330. ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἔστιν, αὐτόθεν. δῆλη ὅτιν καλῶς] Cf. Soph. O. R. 1008. ὁ παῖ, καλῶς εἴληλος οὐκ εἰδάς τι δρᾶς.

921. τὸ δεῖνα] Cf. 926. 1168. Vesp. 524. Av. 648. Fr. 109.

ψιάθος] Cf. Ran. 567.

923. ἐπὶ τόνον] Cf. Eq. 532. Philippid. 12, 3. ἔτερον δὲ καὶ νὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον. Aesch. Fr. 189. λινᾶ δὲ, πίσσα, κῶμολίνου μακροὶ τόνοι. Herod. IX. 118. τοὺς τόνους ἐφορτεῖς τῶν κλινέων.

δός μοί νῦν κύσαι] Cf. Ran. 755. καὶ δός κύσαι καντὸς κύσον.

924. παπαῖ παπαίαξ] Cf. Vesp. 235.

925. ἰδοὺ ψίαθος] Sic Fr. 198 K. ἰδοὺ σορέλλη. Eccl. 93. ἰδοὺ γέ σε ξαίνονσαν. καὶ δὴ ἀδύομαι] Cf. Pac. 327. καὶ δὴ πέπανμαι. Th. 1092.

926. προσκεφάλαιον] Dorice ποτίχρανον (Theocr. XV. 3.). Cf. Fr. 84. καὶ νὴ Λί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε | κνέφαλον ἄμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

927. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε] Cf. Eccl. 657. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. Vesp. 1426. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

928. ἀλλ' η —] Cf. Th. 97. ἀλλ' η τυφλὸς μέν εἰμ'. ἔγὼ γὰρ (f. εἰμ' ἔγωγ', ὧς) οὐχ δρῶ. Ach. 1111.

929. ἀνίσταο'] Surge. Sc. ut τὸ προσκεφάλαιον supponam. Cf. 937. ἡδη πάντ' ἔχω] Cf. Rhes. 605. τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις.

930. ὁ χρυσίον] Anglice, my jewel. Cf. Av. 1200. ὁ χρυσίων. Vesp. 1353. ὁ χοιρίον (χρυσίον?). Caecilii Statii fabula fuit Chrysion (Χρυσίον). Χρυσάριον nomen feminae est Lucian. D. Mer. 1, 2.

931. τὸ στρόφιον ἡδη λύομαι] Cf. Th. 638. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον. Fr. 509. τὸ στρόφιον λυθέν. στρόφιον] Cf. Th. 146. 258. 262. 645. Fr. 309, 4. Pher. II. 296. μίτραν ἀλουργῆ, στρόφιον, δχθοιβον, κτένα.

933. Cf. Eubul. III. 260. ὁ Ζεῦ πολυτίμητ', εἰτ' ἐγὼ κακῶς ποτε | ἐρῶ γυναικας; νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄφα.

936. ἀνθρωπος] Cf. Dem. p. 1387. εἰ τι — βλαφθείσαν αἱ ἀνθρωποι. ἐπιτρέψει με] Cf. Herod. IV. 184. δῆλος καίων ἐπιτρέψει τούς τε ἀνθρωπούς καὶ τὴν χώρην. διὰ τὰ στρώματα] Cf. 488.

937. τοῦτο] Cf. ad Ach. 1121.

938 sq. Cf. Alcae. 23. μνήσασα συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρᾳ (sc. aliam mulierem). 939. ην τε —] Cf. Eccl. 981.

940. ὁ Ζεῦ δέσποτα] Cf. com. adesp. IV. 688. ὁ Βδεὺς δέσποτα.

944. ὁδόινον] Cf. Antiph. III. 56. μύρω — ἀμαρακίνῳ. Eubul. III. 257. Alex. III. 410. ἡλειφόμην δόμενος ἱερῷ μύρῳ. Plat. com. II. 638. μύρον — ἵρινον. Cephisod. 3, 2. μύρον ἵρινον καὶ ὁδόινον. Eubul. 108, 2. ἀμαρακίνοισι μύροις. Menand. IV. 148. μύρον — νάρδινον. De unguento rosaceo cf. Athen. XV. 682 C. 688 C. 689 C. et de oleo rosaceo 688 D.

945. ἀγαθόν γ'] Cf. Eccl. 1117. ητις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρῷμασιν | ἀγαθοῖσιν. Archestrat. apud Athen. II. καὶ στακτοῖσι μύροις ἀγαθοῖς χαῖταν θεράπτενε. ἔα αὐτ'] Cf. 350. ἔασον ὁ. Ran. 952. τοῦτο μὲν ἔασον, ὁ τᾶν.

947. ἀλάβαστον] Cf. Ach. 1053. 1063 sq. Fr. 463.

948. φένυρά] Cf. Vesp. 1504. 1514.

953. κάποδείρασ'] Cf. 739. 740.

959. παρατραγῳδεῖ manifesto Comicus. ἐν δεινῷ] Lege ἵ δεινῷ.

962 sq. Versus tragicci coloris.

962. Cf. Pl. 450. ποῖον γὰρ οὐ θωράκα, ποίαν δ' ἀσπίδα | οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ή μιαρωτάτη; Epicr. 11, 4. ποία φροντὶς, ποῖος δὲ λόγος | διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν (παρ' ἐκείνοις?); Soph. Fr. 105, 4. ποία πόλις ἀν τάδ' ἐνέγκου; Theophr. Char. VIII. ποία γὰρ ἐν στοᾷ, ποίω δὲ ἐργαστηρίῳ, ποίω δὲ μέρει τῆς ἀγορᾶς οὐ διημερεύοντον —; Cic. Verr. IV. 30. 'Quae vox, quae latera, quae vires hujus — querimoniam possunt sustinere?' νεφρὸς] Hic, ut videtur, i. q. δρχις. V. Athen. IX. 384 E.

963. Parodia ex Andromeda Euripidis.

964. ποῖος ἀν δρόσος] Lege ποῖος δ' δρόσος.

965. κατατεινόμενος] Cruciat. Dem. p. 1172, 14. κατατεινόμενος δέπο τῆς βασάνον προσωμολόγησε. Hippocr. Fract. 778. κατατείνει ή δδύνη. Qu. παρατεινόμενος. Cf. ad Nub. 212.

966. βινῶν τοὺς δρόσους] Cf. Eccl. 462. Ach. 256.

967. ὁ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν] Cf. Av. 61. Ἀπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος. Plat. Euthyd. 303 A. ὁ Πόσειδον, ἔφη, δεινῶν λόγων.

973. θωμοὺς] Cf. Fr. 19. ψηφισμάτων τε θωμός. 67. Aesch. Ag. 295. γραίας ἐρείκης θωμὸν ἀγαντες πνοή. Schol. οἱ τῶν πνοῶν (πνοῶν?) σωροί. Hesychius per σωρὸς σταχύων explicat.

974. μεγάλω τυφῷ καὶ ποηστῆρι] Cf. Eq. 511. πρὸς τὸν τυφῷ χωρεῖ καὶ τὴν ἔριαλην. τυφῷ] Cf. Aesch. Ag. 656. τυφῷ. Av. 1490. ἥρω.

975. ξυστρέψας] Secundum Hesychium καταιγίς est ἀνέμου συστροφὴ μετὰ νετοῦ.

977. αὖ πάλιν] Cf. Soph. Tr. 1088. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν. Plat. Polit. 273 E. Crat. 437 C.

979. τὴν φωλῆν] Cf. 143. περιβαίνη] Cruribus divaricatis equitet. Cf. Plut. II. 213 E. et περιβάδην (Angl. astride) Plut. Artax. 13.

982. Cf. Vesp. 1509. τοὺς τί ἦν τὸ προσέρπον, δξὶς ἡ φάλαγξ; Av. 1203. Κονισάλος] Cf. Plat. com. II. 674. Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δνοῦν | μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατειλμένων. Strab. XIII. 588. (Πόλαιος) ἔσικε τοῖς Ἀπικοῖς Ὁρθάνῃ καὶ Κονισάλῳ καὶ Τύχωνι καὶ τοῖς τοιούτοις.

983. σκυρσάνιε] Cf. v. σκυρδάλιος (i. e. νεανίσκος) apud Hesych.

987. προβάλλει —] Cf. Ran. 201. οὐκονν προβαλεῖ τὸ χεῖρε κάκτενες; Nub. 973. βουνβωνιᾶς] Cf. Ran. 1280. ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὸ τεφρῶ βουνβωνιῶ.

988. Hesychii glossa est Παλαιόρ: μωρός. ναὶ τὸν Κάστορα] Cf. 206.

991. σκυτάλᾳ —] De σκυτάλῃ exponitur in Plut. Lys. 19. Thuc. I. 131. πέμψαντες κήρυκα οἱ ἔφοροι καὶ σκυτάλην εἴπον etc.

997. Cf. Hom. Od. 14, 375. κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.

998. οἴδι] Cf. 1256. Epilyc. com. II. 887. ποττάν κοπίδ', οἰδι, σῶμαι etc.

1000. ὕσπλαγίδος] Cf. Theocr. VIII. 58. ὕρνισιν δ' ὕσπλαγξ (φοβερὸν κακόν). Ἀπὸ ὕσπληγγος θεῖν Lucian. Catapl. 4. Tim. 20. Heliod. II. 2. Hesych. s. h. v.

1002. ἀν γὰρ τὰν πόλιν] Cf. Ach. 796. ἀν τὸν δδελόν.

1004. μύρτω] Cf. Eq. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνον (μυρτίον?). Phot. p. 281, 10. Μύρτον: τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου μορόν. Poll. II. 174. Cf. v. μύρρων Eq. 964.

1008. ἄρτι τυντὶ μανθάνω] Cf. Eur. Alc. 940. λνπρὸν διάξω βίοτον· ἄρτι τυντὶ μανθάνω. Bacch. 1297.

1013. πωτάομαι] I. e. πωτήσομαι. Cf. 1247. δρμαον (pro δρμησον).

1014 sq. Idem metrum est versuum Cratetis Fr. 29. Cf. 253. Eur. Fr. 429, 3. ἀντὶ πνρὸς γὰρ ἄλλο πνρ | μεῖζον ἐβλάστομεν πολὺ δυσμαχώτερον. Fr. 544. ἄλλων δὲ πάντων δυσμαχώτατον γννή. Theogn. 1157. πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί. Hom. Od. 11, 426. ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γνναικός. Alex. III. 521. οὐκ ἔστ' ἀναισχυντότερον οὐδὲν θηρίον | γνναικός. Men. IV. 214. πολ- λῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ (τε καὶ?) θάλατταν θηρίων | ὅντων μέγι-

στόν (ι. κάκιστόν) ἔστι θηρίον γυνή. Lucian. Cat. 8. ὑπὸ τοῦ ἀμαχωτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ θανάτου.

1015. Cf. Eur. Fr. 432. ἀτὶ πυρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν γυναικες πολὺ δυσμαχώτερον. Monost. 231. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν.

1017. βέβαιον —] Cf. Eur. El. 941. ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα. Thuc. III. 43. βέβαιον δοκήσεως. III. 56. βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς. VIII. 66. βέβαιον τὴν ἀπιστίαν. Moschion. 10, 6. τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον. Theodect. 16. τὸ μὴ βέβαιος τὰς βροτῶν εἶναι τύχας. Plut. Fab. Max. 27. μεγάλην καὶ βέβαιον εὐτυχίαν.

1020. ὅρῳ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ] Malim ὅρᾳ γὰρ —. καταγέλαστος εἰ] Cf. Nub. 849.

1021. τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε] Cf. com. adesp. IV. 636. ἔξωμίδα ἐνδυθι ετεριβαλοῦ.

1026. ἔξεῖλον] Cf. Ran. 657. τὴν ἀκανθαν ἔξελε.

1027. τούπτιρίβον] Cf. Xen. Mem I. 3. 12. οὐκ οἰσθα, ἔφη, δι τὰ φαλαγγια — ὁδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους —; δακτύλιος οὐτοσί] Cum allusione ad verbum δάκνειν. De articulo omisso ante δακτύλως cf. ad Ach. 585. τοντὶ πτίλον σοι. 1049. Vesp. 259. ἀλλ' οὐτοσὶ μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι. Ran. 549. Πλαθάνη Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'. δ πανοῦργος οὐτοσὶ, | δις etc.

1028. ἐκοκάλευσον] Cf. Plat. com. II. 666. ὀτογλυφίδα λαβοῦν ἀνασκαλεύεται. Pac. 440. σκαλεύειν ἀνθρακας.

1031. Cf. 1085. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρος. Ach. 837. Telecl. 1, 15. οἱ δ' ἀνθρωποι πίονες ἤσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων. Alex. 179, 2. πρᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα | φρέατος ἐνδον. Soph. Fr. 369, 1. συὸς μέγιστον χρῆμ'. Herod. I. 36. οὐς χρῆμα μέγιστον.

1032. Τρικορυσία] Cf. Men. 907. Τρικορυσία βασίλιννα. Prope mare videtur fuisse Tricorythus in regione paludosa.

1033. ἐφρεωρύχει] Formatum ut τοιχωρυχεῖν, χρυσωρυχεῖν, γεωργυχεῖν, βολβωρυχεῖν (Bekk. Anecd. 30, 30).

1034. ἔξηρέθη] Cf. Ran. 657. τὴν ἀκανθαν ἔξελε. Pac. 443. ἐκ τῶν δλεκράνων ἀκίδας ἔξαιρούμενον. ὃς εἴ τὸ δάκρυνον πολὺ] Cf. Dem. p. 272, 10. Πύθωνος πολλοῦ ἔρεντος καθ' ὑμῶν. Eur. Hipp. 443. Κύπροις γὰρ οὐ φορητός, ἦν πολλὴ ἐνῆ. Hor. Epist. I. 7. 28. 'Tum Praenestinus salso multoque fluenti — regerit convicia.'

1037. μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'] Similiter Theocritus 24, 9. δλβιοι εὐνάζοισθε καὶ δλβιοι ἀῶ ἵκοισθε. Sic ἐς χρόνον (posthac) Herod. IX. 89. 4. πρὸς ἡμέρας Diphil. IV. 385. πρὸς ἡμῶν. Apollodor. IV.

442. Posidipp. 12, 1. ὡς] Quoniam. I. q. ἐπει.

1038. Cf. Theopomp. com. 69. δἰς παῖδες οἱ γέροντες δρθῶ τῷ λόγῳ.

1039. Cf. Susarion. 1, 3. κακὸν γυναικες, ἀλλ' ὅμως, ὡ δημόται, οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. | καὶ γὰρ τὸ γῆμαι καὶ

τὸ μὴ γῆμαι κακόν. Aul. Gell. I. 6. ‘Si sine uxore, Quirites, possemus esse, omnes ea molestia careremus; sed, quoniam ita natura tradidit ut nec cum illis satis commode nec sine illis ullo modo vivi possit, saluti perpetuae potius quam brevi voluptati consulendum.’ et nescio cujus versum istum, ‘Nec tecum possum vivere nec sine te.’

1041. *δράσω φλαῦρον*] Cf. ad Av. 653. Pac. 96. Nub. 1157. Herod. VI. 94. *Μαρδόνιον φλαύρως πρήξαντα τῷ στόλῳ παραλένει τῆς στρατηγίας.* Eur. Andr. 731. οὐτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον οὔτε πείσομαι. Xen. Anab. VI. 1. 2. λέγοντας δι τοιούτοις εἴη τοὺς Ἑλληνας μήτε ἀδικεῖν μήτε ἀδικεῖσθαι.

1042. *κοινῇ* —] Cf. Ran. 416.

1043. Cf. [Lucian.] Philop. 17. *εὐστόμει καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαῦρον θεοῦ δεξιοῦ* (θεὸν δεξιόν?).

1044. *φλαῦρον εἰπεῖν*] Cf. Nub. 834. καὶ μηδὲν εἰπῆς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. οὐδεέν] Cf. Ran. 927. Pl. 138. 1115. 1182.

1045. *τοῦμπαλιν*] Cf. Com. adesp. 699. αὐτὸ τοῦμπαλιν λέγεις.

1049. *ἐπαγγελλέτω*] Praedicet. Cf. Lys. p. 112, 28. ex ms. (Dobr. I. 587.).

1052. η δύ' η τρεῖς] Cf. 360. η δις η τρις. Ran. 50. ναῦς — η δώδεκα' η τρισκαίδεκα.

1058. *ξένους — Καρυοτίους*] Cf. Dem. p. 925. ἐδάνεισα μετὰ ξένου τινὸς ήμετέρον Καρυοτίου.

1060. καὶ δελφάκιον ην τι μοι] Cf. Pac. 1150. ην δὲ καὶ πνός τις. δελφάκιων] Cf. Epicrat. com. III. 369. ξνθα δελφάκιων ἔγώ κρέα | κάλλιστ' ὅπωπα.

1062. *τέθυχ'*] Correpta media. Cf. Henioch. com. 2, 2. δ δ' ίσως γαλαθηνὸν τέθυκε τὸν (τινα?) χοῖρον λαβών. Passivum τεθύσθαι est Av. 1035.

1063. *ἀπαλά*] Cf. Fr. 224 K. δελφακίων ἀπαλῶν καλαῖ. κρέ — ἀπαλὰ καὶ καλά] Cf. Ach. 1106. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας. Nausier. IV. 575. δύο μὲν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (γλαῦκοι). Com. adesp. IV. 673. ἀγένειος ἀπαλός καὶ καλὸς νεανίας. Infra 1148. δ πρωκτὸς ἀπαλὸς καὶ καλός.

1065. *πρὼ*] Cf. Av. 132. Pher. 29. Eupol. 351, 3.

1067. *ἔρεσθαι μηδένα*] Cf. Eq. 574. ἔρδμενος Κλεαίνετον.

1069. *ἄντικρος*] Plane. Anglice, just, exactly. Cf. 609.

1070. *ηκετ' — εἰς ἐμοῦν*] Cf. Lys. 1070. χωρεῖν — εἰς ξαντῶν.

1071. *γεννικῶς*] Fortiter. Cf. Antiph. III. 108. τάπτειν — γεννικῶς — πλευράν. κεκλήσεται] Clausa erit.

1072. *ἔλκοντες ὑπῆρας*] Cf. Com. adesp. 796. τοὺς τὰς βαθείας ὑπῆρας ἔλκοντας. Ephipp. III. 336. σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων. Anaxil. III. 345. χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων. ὑπῆρας] Anglice moustaches. Cf. Vesp. 475. καὶ ξυνῶν Βρασίδᾳ καὶ

φροδῶν κράσπεδα | στεμμάτων τήν θ' ὑπήγην ἀκουγον τρέφων.
Eq. 1286.

1074. μοι χαίρετε] Cf. Eur. Iph. T. 922. χαῖρ' ὁ πόσις μοι τῆς ἔμῆς δμοσπόδου. Soph. O. R. 596. πᾶσι χαίρω. Dem. p. 703.

1076. ποδ' ὑμὲ πολλὰ μνσίδδειν] Cf. 95. μύσιδδέ ννν | ὁ της ποδ' (ποχ'?) δμέ.

1077. ὃς ἔχοντες] Pro δπως (aut πᾶς) ἔχοντες. Cf. 183.

1078. νενεύρωται] Cf. Plut. II. 755 C. ή πόλις ἐκνενεύρισται.

1080. ἀφατα] Sic χαλεπά in sermone Laconico 142.

1081. δμήτ] Cf. Ach. 832.

1085. Cf. 83. Vesp. 933. κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδρος. Av. 826. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως.

1086. Cf. Pl. 1171. Fr. 187. τίς ἀν φράσει ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;

1087. οὐτοὶ τοιοντοί] Cf. Av. 801. ταντὶ τοιαντί.

1088. χάτέρα] I. e. καὶ ἀτέρα.

1089. πρὸς δρθρον] Ut πρὸς ἐω, ἐσπέραν, etc. Cf. Eccl. 20.

1090. ταντὶ δρῶντες] I. e. σπασμὸν ἔχοντες sive πάσχοντες. Cf. ad Pl. 524. Ran. 358.

1092. Κλεισθένη] Cf. ad Nub. 355.

1093. θαίματια λήψεσθ'] Cf. Th. 568. λαβὲ θοίματον. δπως — μή τις — δηρεται] Cf. Aesch. Cho. 268. σιγᾶθ', δπως μὴ πεύσεται τις etc.

1094. Cf. Herod. II. 51. τοῦ δὲ Ἐρμέω τὰ ἀγάλματα δρῦὰ ἔχειν τὰ αἰδοῖα etc. Ἐρμοκοπιδῶν] Cf. vv. χρεωκοπίδης, βουλοκοπίδης.

1096. ἔσθος] Cf. Av. 943.

1098. Cf. 1242. Confer nomina Εὔχαρίδας (Vesp. 680.) et Αὐτοχαρίδας (Thuc. V. 12.). δεινά τὸν ἐπεπόνθεμες] Lege τοι κ' —. Eccl. 650. δεινὸν μέντην ἐπεπόνθη. Ran. 253. Ach. 323. Av. 1225.

1099. ἀμπεφλασμένως] Sic 1310. ἀμπάλλονται (ἀμπαδᾶν?). 1311. ἀγκονώαι. Ad ipsam rem cf. ad Fr. 99. ἀναφλᾶν (τὸ αἰδοῖον). Eupol. Fr. 61. ἀναφλασμόν (i. e. erectionem). Alibi est ἀναγαθάλλειν τὸ πέρος (Phryn. Bekk. I. p. 9, 6.).

1101. ἐπὶ τί] Cf. 22. τί δ' ἐστὶν — ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς — ξυγκαλεῖς; 481. Av. 340. ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Nub. 256.

1104. Cf. Ran. 1366. δσπερ γ' ἔλεγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.

1105. ναὶ τὸ σιώ] Cf. Theocr. 27, 51. ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. καλῆτε —] Cf. Ran. 569. ιδι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

1109. φαύλην, σεμνὴν] Cf. Eccl. 617. φαυλότεραι — σεμναί.

1110. ἵνγι] Cf. Pind. N. IV. 35. ἵνγι δ' ἐλκομαι ητορ νουμητια διγέμεν. P. IV. 214. Theocr. II. 17.

1111. ἐπέτρεψαν] Cf. ad Ran. 810. τῷ σῷ θεοπότῃ | ἐπέτρεψαν. Vesp. 521.

1113. δργῶντας] Cf. A.v. 462. Thuc. IV. 108. δι τὸ πρῶτον Λακεδαιμονίων δργῶντων ἔμελλον πειράσεοθαι. VIII. 2. διὰ τὸ δργῶντας κρίνειν τὰ πράγματα etc. Herod. IV. 199. δι καρπὸς πεπαλνεταί τε καὶ δργῷ. Long. Past. III. 9. πρός τε τὰ φιλήματα ἀργα καὶ πρὸς τὰς περιφολὰς ἐσκύζα.

1114. Cf. Nub. 1144. τάχα δ' εἰσομαι κόρης τὸ φρονιστήριον.

1117. ἡμῶν ἄνδρες] Nostrī mariti. Aliud est ἡμῶν ἄνδρες (sic) Ach. 515.

1118. οἰκείως] Cf. Th. 197. ἀλλ' αὐτὸς δι γέ σόν ἐστιν οἰκείως φέρει. Lys. 1121. Pl. 380. Menand. IV. 164. θανόντ' — ἔθαψε περιέστειλέ τ' οἰκείως. Philem. 113, 2. ὡς σπληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἐπανσεν, etc. Damox. IV. 532.

1119. τῆς σάθης ἄγε] Απ τῆς σάθης λαβέ? Venit ἄγε, ni fallor, ex v. prox. seq. 1120. Vox σάθη legitur Archil. Fr. 95.

1124—1127. Versus tragicī coloris, aut ex Euripide sumpti aut ad exemplum ejus poetae compositi. Schol. ad v. 1125. δι στίχος (οἱ στίχοι Put.) ἐκ σοφῆς Μελανίτης Εὐοπίδου.

1124. νοῦς δ' ἐνεστί μοι] Cf. Eccl. 856. οὐδῆτ', ην γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ.

1125. ἔμαυτῆς] I. e. φύσει. Cf. Aesch. Ag. 380. εὖ προπίδων λαχόντα (ἔχοντα?). Eur. Hipp. 462. κάρτ' ἔχοντας εὖ φρενῶν. Vespr. 357. ἵσχυόν τ' αὐτὸς ἔμαυτον. Plat. com. 177. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν προσονσίας. Timocl. 14, 5. ταρίχους εὐπόρως γάρ τυγχάνει | ἔχονσα. Antiph. III. 4. οὐδὲ δοτις αὐτῆς ἐστιν ἔμπειρως ἔχων. Philem. 4, 11. οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων. Com. adesp. 123, 2. ἀμφιλαφῶς τονθημάτων | ἔχονσα (Κόρωνθος). Her. 379. τὰν εὖ χαρτῶν ἔχονσαρ. Hel. 857. Eur. Fr. 199, 2. εἰ γάρ εὖ φρενῶν (φρονεῖν libri) ἔχω. Fr. 183, 3. Ιν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει βέλτιστος ὁν. Dionys. trag. 2, 2. μακαρίως ἔχεις φρενῶν. Herod. I. 102. ἑωντῶν εὖ ἤκοντες. Plat. Resp. III. 404 D. ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἔξειν. Aristaen. Epist. I. 27. μορφῆς οὐκ ἀφνῶς ἔχων. Aelian. V. H. XII. 1. αἱ δὲ λοιπαὶ καπηλικῶς ἔχουσι καὶ τοῦ εἴδους etc. ibid. εἴδωλον χρυσοῦν ἀρχούντως μεγέθους ἔχον. XII. 21. εἰ δὲ ἐτέρως εἴχον τῶν τραυμάτων. II. 44. Η ποδῶν ἔχει. Poll. II. 184. οἱ ἐνδεῶς πυγῶν ἔχοντες. Sic καλῶς ἔχειν τῆς μέθης Herod. V. 20. σπόρουν ἀνακῶς ἔχειν VIII. 109. Hesychius εὐπλούτον περ εὖ ἔχον πλούτου explicat. Xen. Cyr. VIII. 1. 15. ἀτημελήτως ἔχειν τινός. γνώμης] Cf. Eur. Fr. 840, 2. γνώμην δ' ἔχοντά μ' ή φύσις βιάζεται.

1129 sq. Cf. Thuc. III. 59. αἰτούμενα ὅμας θεοὺς τοὺς δμοβωμίους καὶ κοινοὺς τὸν Ἑλλήνων ἐπιβοῶμενοι. Athen. IX. 409. χέφοντις ἐστὶν ὅδωρ εἰς διπέβαπτον δαλὸν ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες ἐφ' οὐ τὴν θυσίαν ἐπετέλοντ, καὶ τούτῳ περιφραγμοντες τοὺς παρόντας ἡγγιζον. Bekk. Anecd. p. 316. χέφοντις: ἄγγος ἐλαῖον (ὑδατος?) εἰς διπέβαπτον (l. ἀπεβ.) τὰς δάδας καὶ περιέρχαντον τὸν βωμόν. V. Hesych. in δαλίον et cf. ad Pac. 959.

1131. *Ad v.* 1135. spectant scholiastae verba, δλος δ λαμβος λελεκται εξ Ἐρεχθέως. V. Nauck. ad Eur. Fr. 365. Πνυθοι] Ut Ισθμοι, Φρεαττοι, Φρεαδοι.

1135. Huc spectat scholion ad v. 1131. adscriptum, δλος δ λαμβος λελεκται εξ Ἐρεχθέως. Idem versus est Eur. Fr. 365.

δεῦρ' δει] Cf. Aesch. Eum. 596. καὶ δεῦρό γ' δει τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Eur. Med. 670. Trag. adesp. 148. οὗτος μὲν οὖν μοι δεῦρ' δει τείνει λόγος. Eur. Her. 799. εἰς μου λόγος σοι πάντα σημανεῖ τάδε.

1142. δ θεδος σείων] Cf. Ach. 511.

1148. ἄφατον ως καλός] Cf. Vesp. 1279. ὑποκριτὴν — ἀργαλέον ως σοφόν. Av. 427. Soph. O. C. 1463. κτύπος ἄφατος.

1151. ἐλθόντες δορί] Cf. Eur. Iph. A. 80. ἀξαντες δορί. El. 2. δρας νανοι χιλιας. Thuc. VIII. 3. δρμηθεις στρατῳ. IV. 133. ἀνεχώρησαν τῷ ἀλλῷ στρατῷ.

1154. Cf. Eq. 596. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα | ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.

1155. κῆλενθερώσαν] Sc. ὑμᾶς.

1157. δπωπα] Rarum est hoc perfectum in comoedia. Cf. 1225. Epicerat. III. 369.

1158. κύνθον] Cf. Ach. 782. 789. Ran. 430.

1159. ὑπηργμένων — ἀγαθῶν] Cf. Herod. I. 174. ἀργμένης. VII. 11. εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι εξ ἐκείνων. Dem. p. 431, 17. διὰ τὰς εὐεργεσίας δις ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς. πολλῶν κάγαθῶν] Cf. Th. 351. πολλὰ δοῦναι κάγαθά. Eq. 1276. δν δει πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά.

1161. Cf. 906. τι οὖν οὐ κατεκλίνης; Fr. 77. τι οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια; Pher. 59. τι οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο καπέδρων; Eur. Her. 805. τι τήνδε γαῖαν οὐκ εἴσαμεν; Plat. Polit. 279 B. τι δῆτα — οὐ — τοῦτ' ἐδράσαμεν —; Gorg. 503 B. τι οὐχι — αὐτὸν ἔφρασας τίς ἔστι;

1163. τὰν Πύλον] I. e. illam Pylum quam vos probe nostis. Eam enim hic articuli vim esse monuit Kock. Praeter hunc locum et v. 219. articulus apud nostrum semper omittitur ante Πύλος.

1164. τᾶσπερ] Cf. 1302. τοι. 1306. τῷ.

1165. δράσετε] Cf. Pl. 485.

1166. ἄφετ', ὀγαθ', —] Cf. Vesp. 975. Ran. 1479. Scholiastae verba ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν tenebras augere censem Kock. Ver. p. 261.

1169. Μηλιᾶ] Contractum ex Μηλέα. Cf. Aesch. Pers. 486. Μηλιᾶ τε κόλπον. Thuc. VIII. 3. τραπέμενος ἐπὶ τοῦ Μηλῶς κόλπου Οἰναίων τε etc. Soph. Phil. 4. τὸν Μηλιᾶ | Πολαντος νέόν.

1170. Cf. Plut. Cim. 13. τῶν μακρῶν τειχῶν, δ σκέλη καλοῦσι.

1171. οὐ τῷ σιώ —] Cf. Theocr. V. 14. οὐ μάν οὐ τὸν Πάνα τὸν ἄκτιον οὐ σέ γε (τύ γα?) Λάκων | τὰν βαίταν ἀπέδυα'. 17. οὐ

μάν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας — νύμφας. De iterata particula negativa cf. Aesch. Ag. 1634. δς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἔβούλευσας μόρον, | δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ εἴλης αὐτοκτόνως. ὡ λνσσάνιε] Cf. Hesych. Λισσάνιος: ἀγαθός. Λάκωνες. Anglice my good fellow.

1173. ἀποδὺς] Sc. τὸ ἱμάτιον. Cf. ad Ach. 627.

1174. κοπραγωγῆν] Cf. Cratet. 13. διπλί κοπραγωγῆ. Plat. com. 222. κοπραγωγῶν γαστέρας.

1177. Cf. Nub. 471. Theogn. 73. πρῆξιν μηδὲ φίλουσιν δλως ἀνακοίνεο πᾶσι (ἀνακοίνοε πᾶσαν?). Eur. Med. 685. τούτῳ θεοῦ μάντευμα ποιῶσαι θέλω.

1178. ποίουσιν, δ τὰν, ξυμμάχους;] Cf. ad Eq. 32.

1179. οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχουσι νῶν] Cf. Ran. 1299. ήτα μὴ τὸν αὐτὸν Φορνίχῳ | λειμῶνα — δρθείην δρέπων.

1183. ἐν πόλει] I. e. in arce.

1184. εἴχομεν] Cf. Vesp. 855. μηδαμῶς· | ἐγώ γάρ εἰχον τούσδε τοὺς ἀρνοτίχους. Pac. 142. 522. Aesch. Ag. 331. τοὺς δ' — πρὸς δολοτοισιν ὃν ἔχει πόλις | τάσσει. Eur. Tro. 1202. ὃν δ' ἔχω λήγει τάδε.

1188 sq. Haec portionem tantum carminis 1188 sq. esse monet scholiasta, id quod ostendit particula δὲ in v. 1188. Idem obtinet in Av. 1482. 1553. 1694.

1189. ξυστίδων] Inter mundum muliebrem memoratur ξυστίς Fr. 309, 7. (Thesm. II.) Cf. Theocr. II. 74. κάμψιτελαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρχίστας. Photius ξυστίς περ γυναικεῖόν τι ξυδυμά ἐστι πεποικιλμένον (παρὰ τὸ ἔξοδον) explicat.

1190. χρονίων —] Cf. Eccl. 446. ἱμάτια, χρονοί'. 690. πᾶσι γάρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν. Ach. 257. Av. 671.

1193. ὀπόταν — κανηφορῆ] Cf. ad Ach. 258.

1196. τὸ μὴ οὐχὶ —] Cf. Ran. 68. et ad Ach. 320. Phaedr. 240 D. τίνας ἥδονάς δίδους ποιήσει — μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας; Phaed. 87 A. οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνταν χαρέντως — ἀποδεδεῖχθαι. Conv. 197 A. τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἐρωτος εἶναι τὴν σοφίαν;

1197 sq. Cf. Eur. Fr. 762. εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα. Lucian. 32, 19. κατασημήνασθαι (τὸ βιβλίον) κηρῷ ή πηλῷ —.

1198. εὖ σεσημάνθαι] Cf. Dem. p. 999. οἱ σεσημασμένοι ἔχοντοι. p. 1180. καὶ κοιῃ ἐκγραφαμένους ἡμάς τὰς συνθήκας πάλιν σημήνασθαι. Plat. Legg. 954 A. Lys. p. 897, 2. Eur. Fr. 762. εὔσημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα. Theophr. Char. 18. καὶ (ἔρωτάν) εἰ σεσήμανται τὸ κυλικεῖον.

1200. τοὺς δύπτους] Cf. Herod. II. 28. γῆν σημαντόίδα ἐπιπλάσσας. ἀνασπάσαι] Resignare, aperire. Cf. Ran. 902.

1208. δ' ἀρτος ἀπὸ χονικος] Cf. Xen. Anab. VII. 3. 23. λαβὼν εἰς τὴν χεῖρα τριχούνικον ἀρτον.

1212. *κωρύκονς*] Cf. Pher. II. 286. *ἔσαττε* — *κωρύκονς*. Antiph. III. 87. Timocl. III. 610. Diminutivum *κωρυκίς* est Fr. 368.
1213. *ἐμβαλεῖ*] Cf. Av. 1146. *οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες* — *ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν*.
1217. Spectatores alloquitur. Cf. ad Nub. 1201. *ῳ κακοδαιμονες, τι κάθησθ' ἀβέλτεροι* —; Ran. 989.
1218. *χωρίον*] Cf. Henioch. 5, 6. *τὸ χωρίον μὲν γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλῳ | Ὄλυμπίᾳ*. Epich. 164. *βάσσον τὸ χωρίον*.
1222. *τὰς τρίχας*] Sc. *καιομένας*. Schol. *καιομένας* (*καιόμενας* Richter. ad Vesp 584.). Cf. 448. *ἐκκοκκιῶσον τὰς στεγοκακίτους τρίχας*. 520. *δτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν*. Pl. 612. Vesp. 584.
1226. *χαρίεντες*] Festivi, Angl. witty. Hinc *χαρίεντίζεσθαι* Fr. 212. Cf. Theogn. 763. *πίνωμεν χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες*.
1227. *ἐν οἴνῳ*] I. q. *ἐν συμποσίῳ* (Vesp. 1260.). Similiter *παρ' οἶνον*.
1230. *πανταχοῖ*] Cf. Vesp. 1004.
1236. Cf. Fr. 377. *νννι — ἡρεσκεν*] Cf. ad Nub. 786. 825. Dem. de Cor. 22. *ἡλικην νννι διεξήεις* — *ἀ ννη κατηγόρεις*.
1232. *Κλειταγόρας ἄδειν*] I. e. *τὸ εἰς Κλειταγόραν μέλος*. V. schol. Vesp. 1245. Laconica erat Clitagora secundum schol., Lesbia sec. schol. Vesp. 1238. Cf. Theopomp. com. II. 816. *ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα — κατακείμενοι μαλακάτατ' ἐπὶ τριχλινίῳ, | Τελαμῶνος οίμώζοντες ἀλλήλοις μέλη*. Antiph. com. III. 46. *μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων | τούτων περάνης, τὸν Τελαμῶνα* —.
1238. Cf. Xen. Cyr. I. 3. 10. *ἥδετε δὲ καὶ μάλα γελοίως, οὐκ ἀκροώμενοι δὲ τοῦ ἄδοντος ἀμνύετε δριστα ἄδειν*.
1242. *φυσατήρια*] Cf. Herod. IV. 2. *φυσητῆρας δστεῖνονς αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους*. Ach. 863. *φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός*. Theodoridas apud Poll. X. 50. *φυσητῆραι μολγίνοις*. Alibi *φυσατήριον* significat Angl. a pair of bellows, or an air-hole (Lat. spiculum).
1243. *διποδιάξω*] Cf. Cratin. 162. *ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδίας (καλὴ) καλῶς*. Pollux IV. 101. *διποδία δοχῆμα Λακωνικὸν. ἀείσω — ἐς τὰς Ἀσανάλας*] Cf. Eq. 1267. *ἀείδειν μηδὲν ἐς Λυσίστρατον*.
1245. *φυσαλίδας*] Similiter formatum vocabulum *τρωξαλλίδες*. Aliud significabat φυσαλλίς sive φυσαλλίς Lucian. Cont. 19.
1247. Cf. Ach. 665 sq. Cratin. 222, 1. *ἔγειρε δὴ νῦν, Μοῦσα, Κοητικὸν μέλος. ὅρμαον*] Cf. 1013. *πωτάομαι* (i. e. *πωτήσομαι*).
1248. *τὰς κνροσανίως*] Hesych. *Κνροσάνιοι· τοὺς μειρακίσκους οὔτως ἔλεγον. Μναμούνα*] Cf. Pind. Isth. V. 75. *χρυσοπέπλον Μναμοσύνας*.
1251. Producit antepenultimam in *Ἄρταμίτιον* tenendum est. V. Mein. Fr. Com. IV. 428. Confer *Ἀφροδίτιον*, *Φοιομίσιος* (*Φορμιδ-ίσιος*), *χαρίσιος* (*ῖ*).
1252. Cf. Cratin. 1, 2. *σὸν ἀνδρὶ θείῳ — Κίμωνι*. Plat. Menon. 99 D. *καὶ οἱ Λάκωνες, ὅταν τιὰ ἐγκωμιάζωσιν ἀγαθὸν ἄνδρα,*

σεῖος ἀνὴρ, φασὶν, οὗτος. Aristot. Eth. Nic. VII. 1. Aesch. Ag. 1547. ἀνδρὶ θείῳ. Pers. 80. *ἰσόθεος φώς.*

1253. Cf. Ion. trag. Fr. 29. ὑπὸ δὲ τῆς βουλευμάς | κατέπινε καὶ τὰ καῦλα καὶ τοὺς ἀνθρακας. Confer Italicum 'legni' (i. e. naves).

1256. *θάγοντας — τὸν ὀδόντα]* Cf. ad Ran. 815. *θήγοντος ὀδόντα.* Hom. Il. 11, 416. 13, 477. Eur. Phoen. 1395. *κάπιροι δ'* σπως *θήγοντες ἀγρίαν γέννων | ξυνῆψαν ἀφρῷ διάβροχοι γενεάδας.*

1258. Cf. Archiloch. Fr. 138. (ap. schol.) *πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.* Eur. El. 478. *κελαινὰ δ' ἀμφὶ τῶν ίετο κόνις.*

1265. *ώς ουνέχης]* Hoc uno loco, ni fallor, sed in carmine apud nostrum legitur *ώς* cum conjunctivo sine *ἄν* addito.

1267. *ταῖς οὐνθήκαις]* Propter foedus.

1274. *ἀπάγεονθε]* Cf. Nub. 1105. Lys. 1274.

1275. *γυνὴ στήτω παρ' ἄνδρα]* Cf. Vesp. 1083. *στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρα.* Pac. 1269. *παρ'* ἐμὲ στάν.

1276. *ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς —]* Cf. Eq. 1318. *ἐπὶ παιαῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιανίζειν τὸ θέατρον.* Nub. 1205.

1281. *ἀγέχορον]* Qu. *ἀρχέχορον.* Cf. Eur. Tro. 151. *ποδὸς ἀρχεχόρον.* Pind. P. I. 4. *ἀγησιχόρων — προσομίων δμβολάς.*

1285. *πνοὶ φλεγόμενον]* Sic Ran. 293. *πνοὶ γούν λάμπεται.* Eur. Iph. T. 1156. *σῶμα λάμπεται πνοί.* Aesch. Ag. 91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται.*

1289. *'Ησυχίας — μεγαλόφρονος]* Lege — *ἀγανόφρονος.* Cf. A.v. 1321. *τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας.*

1292. *ἰαὶ]* Laetantis exclamatio, ut in Eccl. 1179. Soph. Fr. 54. *ἰαὶ (βάρβαρον θορήμα).*

1293 sq. Cf. Eccl. 1179 sq.

1298. *Μῶα — Λάκαινα]* Cf. Ach. 665. *δεῦρο Μοῦσ'* ἔλθε *φλεγνορά — Ἀχαρνική πρεπτὸν]* Cf. Eum. 914. *πρεπτῶν ἀγώνων.* *ἄμιν]* Qu. *ῳδάν.* Alioqui non liquet quorsum spectet πρεπτόν.

1299. Cf. Thuc. V. 23. *στήλην δὲ ἐκατέρους στῆσαι, τὴν μὲν ἐν Λακεδαιμονὶ παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαῖσ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾶ.* 18. De Apolline Amyclaeo v. Paus. III. 16. 2. III. 18. 8. *οἰδόν]* Cf. Eupol. 444. *οικόδομος.*

1300. Schol. Eur. Alc. 1138. *τῷ ναῷ τῆς Χαλκιούκον.* Cf. 1321.

1303. *ἔμβα]* Cf. Eccl. 478. *ἔμβα, χώρει.* Ran. 377.

1304. *ώ εἰα]* Cf. ad Pac. 459. *κοῦφα πάλλων]* Qu. *κῶφα παδῶν.* Cf. 1316. et ad 1310. Ararot. 13. *κούφως ἀνήλλετ'.* Th. 659. *χρὴ κοῦφον ἔξορμᾶν πόδα.* 954. Autocrat. II. 891. *οἴα παιζοντειν — Λυδῶν κόραι κοῦφα πηδῶσαι κόμαν* (l. *ποδοῖν*) etc. Xen. Anab. VI. 1. 5. *ἥλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως.* Long. Past. I. 4. *ἥλλοντο κοῦφα.*

1310 sq. Cf. Nub. 595 sq. et Autocrat. com. II. 891. *πυκνὰ]* Frequenter. Cf. Men. IV. 131. *αἰτοῦσαν πυκνά.* Machon. IV. 497. *ἔψε καὶ γεύον πυκνά.* Theophr. Char. 25. *πυκνὰ σημαίνων.* 27.

πυκνὰ τὴν ἔδραν στρέφειν. 16. καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθᾶραι δεινός.

1310. ἀμπάλλοντι] Qu. ἀμπαδῶντι. Cf. ad 1304.

1313. θυρσαδδοῖν] Lege θυρσαδδωῖν. Hesychius θυρσάζειν per ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν explicat.

1316. πάδη] Cf. Soph. Fr. 46. παδῆ. Theocr. V. 108. ὑπερπαδῆτε.

1322. παμμάχον] Cf. Theocr. 24, 113. παμμάχοι. Aesch. Ag. 167. παμμάχῳ θράσει βρύων.

N U B E S.

7. ὅτι] I. q. ἐπει. Cf. Eq. 1112. κολάσ' ἔξεστι] De elisione cf. 523. ἀναγεῦσ' ὑμᾶς. 550. ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ. Et sic passim.

8. Cf. Alex. III. 456. ἥδ' ἡ χοηστή. Menand. 16. ἐκλελάκτειν | δ χρηστὸς ἡμῶν μοιχός. Soph. Ant. 31. τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα. Phil. 873. ἀγαθὸι στρατηλάται. Dem. p. 255^f 13. ἦν οὗτοι — τηροῦσιν οἱ χρηστοὶ οὗτοι. p. 235, 22. οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι.

14. κόμην ἔχων] Cf. Av. 911. Agath. Fr. 3, 1. κόμας ἐκειράμεσθα μάρτυρας τρυφῆς.

16. ὀνειροπολεῖ] Cf. 27. Eq. 809. Lucian. Somn. 32. ἔτι γὰρ οὐ ὀνειροπολεῖς τὸν πλοῦτον. Plut. Pericl. 20. ἦν δὲ καὶ Τυρρηνία καὶ Καρχηδὼν ἐνίοις ὀνειρος. Confer μαντιπολεῖν (Aesch. Ag. 979), θυηπολεῖν (Ag. 262.)

22. τί ἔχοησάμην;] Cf. Pac. 1240. τί — τῇδε τῇ σάλπιγγι χοήσομαι —;

24. εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν δφθαλμὸν λίθῳ] Qu. εἴθ' ἔξεκόπη μοι πρότερον οὐφθαλμὸς λίθῳ. Cf. Dem. p. 247, 12. τὸν δφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. Athen. XIII. 63. ἔξεκοψεν αὐτοῦ τοὺς δφθαλμούς.

28. Cf. Xen. Cyr. VIII. 26. τὰ πολεμοτήρια. VI. 1. VII. 1.

30. τί χρέος ἔβα με —;] Cf. Eur. Herc. 530. τί καινὸν ἡλθε τοῦσδε δώμασιν χρέος; Hipp. 841. τύχα σὰν ἔβα καρδίαν. Pind. Ol. II. 95. αἶνον ἔβα κέρδος. Aesch. Ag. 85. τί χρέος; τί νέον;

36. στρέφει τὴν νύχθ' δλην] Cf. Amph. 20, 3. τὴν νύχθ' δλην στρέφεται etc. Men. 281, 1. φύμην ἐγὼ τοὺς πλονούσιους — οὐ στένειν τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄπω κάτω | 'οἷμοι' λέγειν.

37. Cf. Pher. 171. ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χορόν.

39. χρέα] Debita. Cf. 442. Hesiod. Op. 647. χρέα προφυγεῖν καὶ ἀτερπέα λιμόν. Producitur ultima syllaba.

41. Cf. Eur. Hipp. 588. τὴν κακῶν προμηήσταιν.

43. Similiter Menand. 10: ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρὸς,
πικρὸς, | φειδωλός.
44. εἰκῇ κείμενος] Cf. Pl. 300. εἰκῇ — καταδρούντα πον.
Soph. O. R. 979. εἰκῇ κράτιστον ζῆν δπως δύναιτο τις.
45. βρύων μελίτταις, —] Cf. Aesch. Ag. 177. θράσει βρύων.
Eur. Fr. 1071. ἐλκεσιν βρύων.
46. Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους] Sic Eupolis 210, 2. τὸν
Λευκολοφίδον παῖδα τοῦ Πορθάνον.
48. ἔγκεκοισυρωμένην] Cf. Hesych. ἔγκεχοιριλωμένην: λεπράν.
50. τρασιᾶς] Phot. τρασιά: οὐ τὰ σῦκα ψύχεται (?). Cf. Cratet. 16.
ἔχοντες εὐπαθῆ βίον | παρούσιαν (περιουσίαν?) τε χοημάτων. Men.
382, 1. στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν | οὐδεμί'. Thuc. VII. 13.
ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἀν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε.
52. λαφυγμοῦ] Cf. Eupol. 148. λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον
πάνταν. Hom. Il. 11, 176. ἔγκατα πάντα λαφύσσει. 17, 64. ἔγκατα
πάντα λαφύσσει. Athen. XI. 485 A. λαφυκτάι (helluones).
53. ἀσπάνθα] Cf. Phillyll. Fr. 12. (ἀλλὰ) σπαθᾶν τὸν ἰστὸν οὐκ
ἔσται σπάνθη. Soph. Fr. 793. ἀσπάθητον χλαῖναν.
55. σπαθᾶς] Cf. Diph. IV. 395. μεράκιον ἐρῶν τὰ πατρῷα
βρύκει καὶ σπαθᾶ. Lucian. Gall. 29. οὗτοι διασπαθῶσι τάμα τοῦ
κακοδαίμονος (com.). Liban. IV. 143. 8. γυναικα — σπαθῶσαν,
ὤλεσίοικον.
- 57 sq. Cf. Plat. com. II. 685. φείδεσθε τούλαίον σφόδρῳ.
62. δὴ 'πταῦθ'] I. e. ἐνταῦθα δή. Cf. Python. trag. 1, 5. ἐν-
ταῦθα δή. Thuc. VIII. 56. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι etc. Aesch. I. 95.
ἐνταῦθα δὴ ἐτράπετο etc. Soph. Tr. 772. ἐνταῦθα δὴ 'βόησε. 37.
65. Cf. Theopomp. 32, 2. δνομά σου τί θώμεθα; Aesch. Fr. 5.
τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς (l. ἐκείνοις) δνομα θήσονται βροτοί; Plat. Theag.
122 D. καλόν γε — τῷ νίεῖ τὸ δνομα ἔθον. Schol. Av. 494. ἐν
αὐτῇ (τῇ δεκάτῃ) τὰ δνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισίν.
66. ἐκρινόμεθα] Cf. Eq. 1257.
70. ξνοτίδ'] Cf. Eubul. 134. ταῖς ξνοτίσιν ταῖς χρυσοπάστοις
στρωννυται. Hesych. II. p. 64. ἐπτυχὸν χλίδος· — οἱ γάρ ἐποχού-
μενοι τοῖς ἐπποις ἔχοῦντο κόσμουν χάριν πλατέοι χιτῶσιν, δις καλα-
σίριδας καὶ ξνοτίδας τινὲς λέγονται.
71. τοῦ φελλέως] Cf. Cratin. 271. φελλέα. 86. Aelian. Epist. 2.
φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάντα ισχυρῶς. Φελλεῖς τὰ πετρώδη καὶ
αγίριστα χωρία erant (Harpocr.). Cf. Fr. 271.
81. τὴν χεῖρα δὸς —] Cf. Soph. Fr. 1182. Eur. Her. 308.
83. Cf. Men. 533, 1. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμὲ etc.
84. μῆ μοί γε τοῦτον —] Sub. λέγε. Cf. 433. μῆ μοί γε
λέγειν γνώμας μεγάλας. Lys. 922. ποία ψίανδος; μῆ μοί γε. 938.
μὰ τὸν Ἀπόλλω μῆ μέ γε. Ran. 625. Vesp. 1179. 1400.
90. καὶ τι πείσει;] Cf. Hom. Il. 7, 48. η δά νύ μοί τι πάθοι;
Soph. O. R. 1434. πιθοῦ τι μοι.

95. ἐνταυθ' ἐνοικοῦσ'] Cf. Av. 1107. Th. 29. Eq. 1328. οὐδεὶς λειπόμενος δέ τινας εἶναι μενεῖ.

96. V. schol. h. l. et ad 179. Eupol. 361. δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπίδεξιν (ἐπιδέξι' recte Fritzsch.) ἄδων | Στησιχόδον πρὸς τὴν λύραν — οἰνοχόην ἔκλεψεν. Schol. ταῦτα δὲ πρότερος Κράτης (Κρατῖνος Mein., coll. schol. Clementis Alex. Protr. 103. τοῦ Ἰππωνος καὶ αὐτοῦ ὡς ἀσεβοῦς γενομένου μέμνηται δὲ Κρατῖνος) etc.

99. νικᾶν — δίκαια καδίκα] Cf. Eq. 93. νικῶσιν δίκαιος. 256. κεκραγώς καὶ δίκαια καδίκα. Ach. 372. Eq. 256. Pl. 232 sq. Andoc. I. 135. δεῖ τοῦτον ἐκποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ δίκαιος καὶ ἀδίκως.

103. ὠχριῶντας] Confer verba ἐρυθριῶν, χλωριῶν, al.

104. Χαερεφῶν] Notatur Chaerephon ut parasitus (κόλαξ) Eupol. 165. Cf. schol. Vesp. 1408. Eupolis ob colorem πύξινον εum vocavit (239).

109. Δο Λεογόρα cf. Plat. com. 106.

116. τὸν ἄδικον — λόγον] Cf. Eur. Phoen. 471. δέ δ' ἄδικος λόγος | νοσῶν ἐν αὐτῷ φασμάκων δεῖται σοφῶν.

117 sq. Cf. Eq. 418 sq.

122. σαμφόρος] Littera σὰν legitur Achae. trag. 33, 4.

131. ἵτητέον] Cf. Thuc. I. 72. 1. ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. Lucian. Herm. 73. εἰσιτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; Cf. Th. 473. τί ταῦτ' ἔχονται καὶ τοῖνον αἰτιώμενα;

132. παῖ παιδίον] Cf. Ran. 37. παιδίον παῖ, ἡμὲν, παῖ.

133. βάλλ' ἐς κόρακας] Cf. Plat. Hipp. 293 A. βάλλ' ἐς μακάριαν. Eq. 1151. ἀπαγ' ἐς μακαρίαν. Epicharm. ap. Athen. II. 63 C. ἀπαγ' ἐς τὸν φυδόρον. Macar. II. 72. etc.

138. τηλοῦ — τῶν ἀγρῶν] Cf. Plat. com. 192, 2. οὐδεὶς δραμάτου συμπαθέστερος φίλος, | καὶ οὐδὲ περικυάτης τοῦ γένους μακρὰν (πάνυ). Eur. Fr. 877. 894. Jambl. Vit. Pyth. § 237. οἱ — προσωτάτω γῆς οἰκοῦντες φίλοι εἰσίν.

144. Schol. δυνήσεται (βούλησεται?).

152. ὑπολύσας] Cf. Th. 1183. Aesch. Ag. 944. ὑπαί τις ἀρβύλας | λύοι (λύσον?) τάχος.

156 sq. Cf. Demetr. com. 3. τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες.

157. διπότερα τὴν γνώμην ἔχοι] Cf. Herod. V. 119. 3. ἔβουντεν οὐτοῦ περὶ σωτηρίης διπότερα — η —. Thuc. VII. 72. 2. ὡς — ἀναχώρησοντες — τὴν γνώμην εἶχον.

166. διεντερεύματος] Archipp. 25, 3. τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

167. φεύγων ἀν ἀποφύγοι —] Cf. Vesp. 579. κῆν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἀν ἡμῖν etc.

174. ἥσθην] Cf. Ach. 485. ἐπήνεσ'. γαλεώτη] Cf. Men. 188. οὗτός ἐστι γαλεώτης γέρων.

176. πρὸς τὰλφιτα] Ad victimum. Cf. Sosith. Trag. Fr. 2, 9. ἐργάζεται δὲ ἐλαφρὰ πρὸς τὰ σιτία.

178. Cf. Eupol. 283. ἀλλ', ὁ φύλε Ζεῦ, κατάχυτον τὴν δῖν' ἔχεις. Herod. III. 12. 5. σκιητοφέουσι — πίλονς τιάρας φορέοντες. Athen. XV. 700 E. τούτῳ δ' ἔχοδντο λαμπάδι.

179. Cf. Vesp. 239. τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν διλμον. Eupol. 361. δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπιδέξι' (ἄδων) Στησιχόδου πρὸς τὴν λύραν οἰνοχόην ἐκλεψεν. 218. ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

183. μαθητῶ] Cf. στρατηγιᾶν (Pher. 250.), μαστιγιᾶν (Eupol. 429.), σοφιστᾶν (Eubulid. Fr. 1.).

186. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι —] Cf. Eq. 1201. Thuc. IV. 40. τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων.

191. ἐγκεκυφότες] Cf. Ran. 425. ἐκρύπτετ' ἐγκεκυφώς.

198. Cf. Eq. 74. ἀλλ' οὐχ οἶνον τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν. Eur. Fr. 315, 1. δούλω γάρ οὐχ οἶνον τε τάληθῇ λέγειν. Trag. adesp. 549. γέροντι δ' οὐχ οἶνον τε μηκύνειν χρόνον. Sic οὖ δυνατὸν Vesp. 384. Eupol. 73, 1. ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἔστιν. Soph. Aj. 1046. ποῖ γάρ μολεῖν μοι δυνατὸν —; Plat. Legg. 816 D. τὰ ἐναντία μαθεῖν οὖ δυνατόν.

201. Cf. Vesp. 602. ήν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες etc. 1376. ὁ δ' δρισθεν οὐχὶ πωκτός ἔστιν οὗτος; Menand. Fr. Sabbait 26. ἔμβαρος; δρχαϊσμὸς οὗτος ὁμηρίων. Soph. Aj. 114. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρῦν. Trach. 483. ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις. Eur. Med. 14. Tro. 743. Fr. 59. Herod. IV. 65. 4. ταῦτην ἀνδραγαθίην λέγοντες.

206. γῆς περίοδος πάσης] Cf. Herod. IV. 36. ὁρέων γᾶς περιόδους γράμψαντας πολλούς. V. 49. ἔχων χάλκεον πινάκα ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περίοδος ἐνετέμητο.

212. Cf. Lys. 965. ποῖος ἀν δρόος κατατεινόμενος (l. παρα.); Fr. 421, 1. παρατέταμαι γάρ τὰ λιπαρὰ κάπτων. Thuc. III. 46. 2. πολιορκίᾳ τε παρατενέσθαι ἐς τοῦσχατον. Thuc. 8, 104. παρέτειναν τὸ κέρας. Athen. 536 E. κατατεινόμενον (l. παρατ.) ὑπὸ τῆς ποδάργας.

214. ποῦ 'σιν; MA. δπον 'σιν;] Qu. — ποῦ 'σι; MA. ποῦ 'σιν; Cf. Antiph. 20, 1. κρέα δὲ τίνος ἀν ἥδιστ' ἀν ἐσθίοις; B. τίνος;

218. οὐπὶ τῆς κρεμάθρας] Cf. Plat. Apol. 19 C. ταῦτα γάρ ἐωράτε καὶ αὐτὸν ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ, Σωκράτη τινὰ ἐκεῖ περιφερόμενον φάσκοντά τε ἀεροβατεῖν (225) καὶ ἀλλην πολλὴν φλυαρίαν φλυαροῦντα. Unde circumlatum in machina pensili fuisse philosophum colligere licet.

219. Σώκρατες] Sic Εὔκρατες Fr. 540. Ἐπίκρατες Plat. com.

122. Ποήξασπες Herod. III. 63. 3.

220. ἀναβόησον — μέγα] Cf. Soph. Phil. 57. μὴ φάνει μέγα.

222. Similiter poeta tragicus Sositheus philosophum coaevum in scena non dubitavit commemorare, et Lycophron Menedemum in fabula cognomine.

225. *ἀεροβατῶ*] Anglice I am treading the air. Cf. Lucian.
 77, 12. *ἔς τελτον οὐδανὸν ἀεροβατήσας.*
 230. Cf. Sotad. III. 586. *τεμάν — λεπτὴν τῆς χλόης.*
 232. Cf. Eccl. 386. *οὐ γάρ ἀλλ' ὑπερφυῶς | ὃς λευκοπληθῆς
 ἦν.* Hippoact. Fr. 47. *ἀκούσαθ' Ἐππώνακτος· οὐ γάρ ἀλλ' ἥκω.*
 233. *ἔλκει — τὴν ἵκμάδα*] Cf. Alex. 440. *ἔλκει δι' αντῆς νοτίδα.*
 Aesch. Fr. 230. *καὶ τῶν θανότων λοιν* (*οἰσιν?*) *οὐκ ἔνεστ' ἵκμάς.*
 234. Cf. Eq. 888. *ὅπερ πίνων* (l. *πίων*) *ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν
 χεσεῖη.* Epicrat. 2, 7. *πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ | τοῖς ἀετοῖς.*
 243. *δεινὴ φαγεῖν*] Cf. Soph. Phil. 313. *τὴν ἀδηφάγον νόσον.*
 248. Cf. Stratt. 36. *ἐν τοῖς βαλανείοις προῦκ' ἐλοῦθ' δοημέραι |
 ἀπαξάπασ' ἀν ἡ στρατὰ σιδαρέων | (τοιῶν τ' ἐδείπνει).* Ut locum
 optime restituit Kock. Malim tamen ipse σιδαρέον, quum nulla
 numeri mentio fiat. Adde quod in balneis publicis uno fere
 chalco lavabantur (Athen. VIII. 357 A.), ut monuit Kock. Ita
 tamen non admitti potest προῦκ'. Quare vide num praestet cor-
 rectio *ἐν τοῖς βαλανείοις δ' ἐλοῦθ'* —. Cf. Eur. Fr. 542. *οὗτοι
 νόμισμα λευκὸς ἄργυρος μάνον | καὶ χρυσὸς ἔστιν, ἀλλὰ κλεπτὴ
 βροτοῖς | νόμισμα κεῖται πᾶσιν, ἢ χρῆσθαι χρεῶν.*
 252. *ξυγγενέσθαι — εἰς λόγους*] Cf. Eur. Tro. 905. *οὐκ εἰς
 λόγους ἐλήλυθα.* Neophr. 1, 4. *σοι δ' εἰς λόγους μολὼν ἀν ἥλπιζον
 μαθεῖν.* Herod. II. 44. 1. *ἔς λόγους δὲ ἐλθὼν τοῖσι ἰρεῦσι* etc.
 254. Cf. 709. Anaxil. III. 348. *τετράποντος — σκίμποντος ἢ θρόνος.*
 261. *ἔχ' ἀτρέμας*] Cf. Th. 230. *ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.* Av. 1200.
 265. *βροντησικέραννοι*] Formatum ut κυκηστεφρος Ran. 711.
 267. *μήπω γε πρὸν ἀν —*] Cf. Eq. 960. 1101. Soph. Phil.
 1409. Aesch. Prom. 631. Plat. Phaedr. 342 G. *μήπω γε πρὸν ἀν
 τὸ καῦμα παρέλθῃ.* et ad Ach. 176.
 268. Cf. Vesp. 835. Aesch. Eum. 837. Soph. Aj. 410. Eur.
 Fr. 442. *φεῦ φεῦ, τὸ μῆ τὰ πράγματα' ἀνθρώποις ἔχειν | φωνῇ.
 κυνέην]* Forma soluta ut in anapaestis. Usitata forma Attica
 est κυνῆ, ut παρθαλῆ, λεοντῆ, ἀρκτῆ, μοσχῆ, etc.
 271. *Ὦκεανοῦ πατρὸς*] Cf. Soph. Fr. 256. *Ἴναχε γεννᾶτορ, παῖ
 τοῦ κορηνῶν | πατρὸς Ὦκεανοῦ.* Catull. 85, 6. ‘Non genitor nym-
 pharum abluit Oceanus.’ *κήποις*] Cf. Soph. Fr. 298 a. *ἐν Δίς
 κήποις ἀροῦσθαι — ὅλβους. χορὸν ἵστατε νύμφαις*] I. e. in nym-
 pharum honorem. Cf. Aesch. Ag. 23. *χορῶν κατάστασιν.* Eur. Fr.
 781, 34. *θεοῖς χορεῦσαι.* Lys. 1277. *δροχησάμενοι θεοῖσιν.*
 272. *Νείλον προχοαῖς*] Cf. Solon. 28, 1. *Νείλον ἐπὶ προχοῖσι
 Καρωβίδος ἔγγύθειν* (*ἔγγύθι?*) *ἀκτῆς.* Aesch. Suppl. 1025. *Νείλον
 προχοάς.* Aesch. Fr. 192, 8. *θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.
 ἀρύτεοθε]* Cf. Pher. 130, 5. *ποταμοὶ — δεύσονται σφρῶν ἀρύτεσθαι.*
 Simonid. 44. *ἔνθα χερνίβεσσι ἀρύεται τὸ Μοισᾶν καλλικόμων ὑπέ-
 νερθεν ἄγνων ὕδωρ. πρόχοισιν]* Qu. *πρόχοισιν.* Sed τοῖς Χονοῖς

est Ach. 1211. Cf. Anaxand. 41, 27. *Xίον τε πρόχονν.* Eur. Ion. 435. *χροσέας προχόσιον.*

274. ἐπακούσατε] Cf. Fr. mel. adesp. 144. ed. Bergk. εὐχομένων ἐπακούσατε. τοῖς Ἱεροῖς χαρεῖσαι] Cf. Th. 981. Eur. Iph. A. 1525. θύμασι βροτησίος χαρεῖσα.

276. φύσιν] Cf. Cratin. 1, 19. φύσιν θελαν φορῶν.

278. βαρυναχέος] Cf. Pind. P. II. 14. εναχέα ὅμινον.

281. τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφοράμεθα] Λέγε τελεφανοῦς σκοπιᾶς —. Cf. Men. IV. 158. δῆμαι πέτρας | ἀπὸ τηλεφανοῦς. Soph. Phil. 189. Simonid. 133, 4. Ὄσσα Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί. Soph. 216. Θρῆσσαν σκοπιὰν Ζηνὸς Ἀθώου.

284. κελάδοντα] Απ. κελαδοῦντα?

285. δύμα — αἰθέρος] Cf. Aesch. Sept. 390. νυκτὸς δρθαλμός. Phoen. 546. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἥλιον τε φᾶς. Soph. Ant. 104. ὁ χροσέας ἀμέρας βλέφαρος (βλέφαρον?). σελαγεῖται] Cf. 604. Eur. El. 714. σελαγεῖτο δ' ἀν' ἀστιν πῦρ ἐπιβώμων.

289. ἀθανάτας] Cf. Th. 1052. ἀθανάταν φλόγα. Aesch. Cho. 619. ἀθανάτας τριχός. Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ. Sed Eur. Fr. 902, 5. ἀθανάτον — φύσεως (anap.). ἀθανάτας ἴδεας] Genitivus, ab immortali forma nostra. Cf. Eupol. 292, 2. λεπτῷ κακῷ τε τὴν ἴδεαν.

294. τέτρεμαίνω] I. q. τρέα. Cf. 374. Vocabulum comica licentia fictum. Aesch. Ag. 549. καὶ πῶς — ἔτρεις τινάς; Eur. Fr. 871, 3. οὐ τρέας θεούς. πεφόβημαι] Cf. Soph. Aj. 253.

296. Schol. πρὸς τὸ σκώπτειν Headlam.

297. θεῶν — σμῆνος] Cf. Soph. Fr. 693. βομβεῖν σοφιστῶν (pro μελισσῶν) σμῆνος ἀρχεται μέλη. Cratin. 2. σμῆνος ἀνεδιφήσατε.

304. ἀναδείκνυται] Anglice, is thrown open. Cf. Soph. El. 1458. κάναδεικνύναι (κάμπτετανύναι?) πύλας.

305. θεῶς δωρῆματα] Cf. Aesch. Pers. 523. γῆ — δωρῆματα.

307. πρόσσοδοι μακάρων] Cf. Xen. Anab. VI. 1. 11. ἥεσάν τε ἐν ἔνθμῳ πρὸς τὸν ἐνόπλιον ἔνθμὸν καὶ ὠρχήσαντο ὥσπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις.

313. βασύρθυμος] Cf. Eur. Ion. 42. βαρὺν αὖλόν.

318. τερατείαν] I. q. τερθείαν Plut. Mor. 42 D. περίλεξιν]

Α περιλέγειν (i. e. περισσά λέγειν), Hermipp. 92.

319. πεπτηται] Cf. Vesp. 93. δ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν. Av. 1445. ἀνεπτερῶδονται καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. Theogn. 1053. τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἵ τις πεπταται. Eur. El. 175.

320. ἡ ψυχή μον — λεπτολογεῖν ἥδη ζητεῖ] Cf. 1414. Ran. 876. Eur. Fr. 916. μή μοι | λεπτῶν θίγγανε μάνθων, ψυχή. Med. 1081. πολλάκις ἥδη διὰ λεπτοτέρων | μάνθων ἔμολον. Hermipp. 22. λεπτολογίαν. Cratin. 307, 2. ὑπολεπτολόγος, γνωμοδιώκτης, εὐριπιδαιριστοφανίζων. Alex. 220, 7. πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι | λεπτοὶ διεσ-

μιλενμέναι τε φροντίδες | τρέφουσ' ἐκείνους. Cf. λεπτευργεῖν (Eur.), δρχαιολογεῖν (Thuc. VII. 69. 3.). καπνοῦ] Producta prima ut in anapaestis. Sic Calli. com. 21. ἔτνος (ἐ), πνιγάτης, etc.

327. λημᾶς κολοκύνταις] Cf. proverbium λημᾶν χύτραις Lucian. adv. ind. 23. Diogenian. V. 63. etc.

329. ήδης] Lege ήδησθ'.

330. Cf. Eupol. 51. καπνοὺς ἀποφαίνει καὶ σκιάς. Menand. 471. καπνὸς καὶ φλήναφος. Plat. Resp. IX. 581 D. ἡδονὴν ἡγεῖται καπνὸν καὶ φλυαρίαν. Aesch. Fr. 399, 2. καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά (τὸ βρότειον απέδημα). Soph. Phil. 497. καπνοῦ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως.

332. θουριομάντεις] Cf. Av. 521. Eupol. 297. Plut. Per. 6. Mor. 812 D. σφραγίδ.] Cf. Antiph. 190, 2. ἔχων | σανδάλια καὶ σφραγίδα καὶ μεμνησιμένος.

333. Cf. 360. Fr. 672 K. Eupol. 1466. δς ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος | περὶ τῶν μετεώρων, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθλεῖ.

334. οὐδὲν δρῶντας] Cf. Eq. 905. ἔγω γάρ φημί σοι παρέξειν — μηδὲν δρῶντι μασθοῦ τρύβλιον δροφῆσαι.

336. ἑκατογκεφάλα] Cf. τειχομάχας Ach. 570. γοργολόφας 567. τεττυγοφόρας Eq. 1331. Qu. ἑκατογκεφάλου. Τυφᾶ] Eadem genitivi forma est Aesch. Sept. 517. Suppl. 560. Soph. Fr. 951.

339. δορνίθεια] Sc. κρέα. Cf. Pher. 45, 5. δορνίθεια πλήθει πολλά.

341. εἰξασι] Cf. 342. Av. 96. 382. Plat. com. II. 620. 664. Theopomp. 65. Eubul. III. 250. Com. adesp. 676.

343. πεπταμένοισι] Cf. Fr. 104. προπέπταται.

346. Cf. Amph. 9, 1. ήδη ποτ' ἥκουσας βίον | ἀληλεμένον;

348. γίγνονται πᾶν δ τι βούλονται] Cf. Metag. 2, 1. κάπειτά με πάντ' (πᾶν Cobet) ἐπερώτα | δ τι ἀν βούλη.

349. οἰόνπερ τὸν —] Cf. Lucian. 32, 20. ήν δὲ τὸ μηχάνημα τοῦτο ἀνδρὶ μὲν οὐκ σοὶ — πρόδηλον.

351. ήν — κατίδωσι Σίμωνα] Cf. Eupol. 159, 7. ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἀνδρα | ἥλιθιον etc. Σίμωνα] De Simone Eupolis apud schol. (219) ἐξ Ἡρακλείας ἀργύριον ὑφείλετο.

352. Cf. 504. Plut. Cim. 4. τῷ πάπιῳ Κίμων προσεοικὼς τὴν φύσιν (Κίμων). λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο] Cf. Vesp. 49. ἐγένετο' ἐξαίφνης κόραξ. 948.

356. εἴπερ τινὶ κᾶππα] Cf. Eq. 1310. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κάγῳ etc. Soph. O. R. 165 sq.

357. Cf. 960. Similiter Soph. Tr. 919. δακρύων δήξασα θερμὰ νάματα. 852. ἔρωωγεν παγὰ δακρύων. Herod. I. 85. οὐρανομήκη] Cf. 459. Vesp. 416. 1492. 1530. Ran. 781. 1135. Sic rumpere vocem Virg.

358. παλαιγενές] Forma epica. Cf. Alex. 119, 2. νέκταρος παλαιγενοῦς. Aesch. Ag. 1637. παλαιγενής.

359. ἡρων ἴερεν] Cf. Aesch. Agam. 735. ἴερενς τις ἄτας. Eur. Alc. 25. Θάνατον — ἴερέα θανόντων. Or. 261. ἐνέρων ἴεραι. Ad rem cf. Ran. 1491 sq.

360. μετεωροσοφιστῶν] Cf. 101. 228. 331. 333. Plat. Prot. p. 315 C.

361. πλὴν ἦ Προδίκω] Cf. 734. *Προδίκω*] A quo se dicitur profitetur Socrates Plat. Men. p. 96 D. Docebat praecepit περὶ δυομάτων δοθέτητος (Plat. Euthyd. p. 277 E. Crat. p. 384 B.).

362. τῶν φθαλμῶν παραβάλλεις] Cf. Vesp. 497. παραβλέψασα — φατέρω (sc. φθαλμῷ). Aesch. Fr. 297. τὸ σκαιὸν δύμα παραβάλλων φύννου δίκην.

364. ὁ Γῆ] Terram invocat ut agricultura. Cf. 366.

368. ἀπόφηναι] Cf. Herod. I. 207. 3. οὐδὲν ἀν εἴη ποῆγμα γνώμας ἔμει σοι ἀποφαίνεσθαι. Aeschin. c. Tim. § 128. καὶ πάλιν τὸν Εὑριπίδην ἀποφανόμενον τὴν θεὸν ταύτην etc. Aesch. Eum. 309. μοῦσαν στυγερὸν ἀποφαίνεσθαι. Diodor. Sic. I. 38. Ἀναξαγόρας — ἀπεφήνατο τῆς ἀναβάσεως αἰτίαν εἶναι τὴν τηκομένην χόντα —. Plut. Dem. 3. ἀποφαίνεσθαι πότερος ἥδων — λέγειν. Plut. Mor. 107 E. οὐκ ἀμούσως δ' ἔδοξεν ἀποφήνασθαι etc. Athen. X. 411 A. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς.

369. μεγάλοις δέ σ' ἔγώ σημείοις αὐτὸ διδάξω] Cf. 385. Eq. 779. Pl. 582. Aeschin. 3. 24. πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. 32. καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. 41. ἔγώ διδάξω ὑμᾶς προειπὼν κτλ. 3. 238. ἔγώ πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι.

370. ὕνοτ'] Cf. Herod. IV. 28. 4. τὸ δὲ θέρος ὕνων οὐκ ἀνίει. Com. adesp. 118, 2. τὸν Δία δὲ πᾶς ὕνοτα; τὸν βρούεαν δὲ πᾶς; ἥδη τεθέασαι;] Cf. Magnet. 1, 1. ταχηνίας ἥδη τεθέασαι χλιαροὺς | οἰζοντας —; Hermipp. II. 394. ἥδη τεθέασαι κόκκον ἐν χιόνι δρούς;

372. τοῦτο γέ τοι τῷ νῦν λόγῳ] Lēge τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ —. Cf. Plat. Crit. 44 A. φασί γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι.

374. τετρεμαίνειν] Cf. 294.

375. Cf. Soph. Fr. 197, 1. ὁ πᾶν σὺ τολμήσασα —.

377. κατακομνάμεναι] Imperativus activus vocis κορήμη est Eupol. 455. et Eur. Fr. 918. κορήμη σεαντήν.

380. δῖνος] Cf. 380. 826. 1474. 1475.

385. τοντὶ τῷ χοῇ πιστεύειν;] Cf. Thuc. I. 80. τίνι χρὴ πιστεύειντας ἀπαρασκεύους ἐπειχθῆναι;

390. ἐπάγει] Cf. Eq. 25. κατ' ἐπάγων πυκνόν. Sosipat. com. IV. 484. πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην. Xen. Conv. II. 22. θάτιονα δύνθμὸν ἐπάγειν.

393. Cf. Eur. Fr. 935. δρᾶς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἀπειδον αἰθέρα | καὶ (τὸν?) γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις. | τοῦτον νόμιζε Ζῆγα, τόνδ' ἥγον θεόν.

396. τὸν δὲ —] Cf. ad Eq. 600. Pherecr. II. 253. ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δὲ ἐν τῷ μύρῳ λακεῖτε.

398. *Κρονίων δέων —*] Cf. 929. 1070. Philonid. 15. νυνὶ δὲ Κρόνου καὶ Τιθωνοῦ παππεπίπαππος νενόμισται.

399. πρύμνην] Eadem forma epica ante vocalem occurrit Soph. Phil. 482.

402. οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ'] Cf. Plat. Alcib. I. 106 E. οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἥθελες μαθεῖν. Soph. El. 1020. οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. Thuc. IV. 87. 3. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γε —.

404 sq. Cf. Thuc. V. 71. νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς συγκλήσεως εὐσκεπταστίατον εἶναι.

407. αὐτὸς ἔαντὸν κατακάνω] Cf. Eq. 544. κυβεργᾶν αὐτὸν ἔαντῷ. Eur. Fr. 597. φοιτᾶ τίκτων | αὐτὸς ἔαντόν.

408. Cf. Av. 501. νὴ τὸν Διόνυσον ἐγὼ γοῦν ἐκνιλινδούμην —.

409. Cf. Plat. com. 127. ἀπέσχαζε. Lobeck. ad Phryn. 219. γαστέος] Cf. Eq. 1179. γαστρὸς τόμον.

413. Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι] Sic Aesch. Prom. 826. Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε. Pl. 1. ὁ Ζεὺς καὶ θεοί.

420. Cf. Herod. III. 85. θάρσους τούτου εἴνεκεν. III. 122. 7. εἴνεκεν τε (l. γε) χορμάτων ἄρξεις — τῆς Ἑλλάδος. Soph. Phil. 774. θάρσους προνοίας εἴνεκ'. Alex. 110, 7. θαρρεῖν κελεύσας εἴνεκ' ἐμοῦ ταῦτι.

421. θύμῳρεπιδείπνον] Cf. Eupol. 14, 5. θύμα, θύμῳραν.

422. ἐπιχαλκεύειν] Cf. Aesch. Fr. 307. σφρύδας δέχεσθαι κάπιταλκεύειν μύδρους | δις δαστενακτὶ — ἡνέσχετο.

427. ὃ τι σοι δρῶμεν] Cf. Fr. 12. κάργαγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν. Eupol. Fr. 114. λέγ' ὅτουν παθυμεῖς οὐδὲν ἀτυχήσεις ἐμοῦ (f. ἀτυχήσας ἀπει).

430. Cf. Ran. 91. Alex. 19, 3. ἡμέρας δρόμῳ | κρείττων.

432. Cf. Vesp. 594. γνώμην — ἐνίκησεν. 581. ἦν — δίκην νικᾶ. Eq. 93. νικῶσιν δίκας. Aesch. Eum. 432. δρόκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eur. Fr. 1034, 1. φεῦ φεῦ, τὸ νικᾶν τάνδικ' ὡς καλὸν γέρας. Aeschin. p. 181. ὃ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχῃ τοὺς βαρβάρους νικήσας. Dem. p. 686. τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ νικήσαντα. Χεν. Cyr. VII. 5. 53. νενικήκαμεν τὴν μεγάλην νίκην. Sic νικᾶν Ὄλυμπιάδα Herod. IX. 33.

433. γνώμας μεγάλας] Cf. Eur. El. 372. γνώμην — μεγάλην. Fr. 773, 63. περὶ γὰρ μεγάλων γνώμας δεῖξει (λέξει;).

446. ἔνγκολλητῆς] Cf. Vesp. 1041. ἀντωμοσίας — ἔννεκόλλων.

447. εὐρησιεπῆς] Cf. Achae. Fr. 19, 3. τὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν

κύρβιν ἐν διπλῷ ἔνλω. τρόμη] Alia forma τόρμος est Herod. IV. 72.

449. μάσθητες] Cf. Soph. Fr. 125, 2. μάσθητα δίγονον. 151. μάσθητας.

451. ματτολοιχός] ματτύη legitur Nicostr. 8. 17. Philem. 9. 12. ματτυάζειν Alex. 49, 3.

471. Cf. Soph. Fr. 481, 5. βροτοῖς δ' ἀν ἐλθὼν ἐς λόγον δί-
κην δφλοι. Herod. III. 68. 7. οὐτε Ἀτόσση δύναμαι ἐς λόγονς
ἐλθεῖν. III. 71. 1. ἐδίδοσάν σφίσι — λόγονς.

476. προδιδάσκειν] Cf. Pher. 248, 4. σὺ τηνικαῦθ' ἡμῖας προ-
διδάσκεις εὖ φρονεῖν.

477. διακάνει τὸν νοῦν —] Cf. Men. 66, 1. ἐὰν δὲ κινήσῃ
μόνον τὴν Μυρτίλην | ταύτην — πέρας ποιεῖ | λαλιᾶς. Lucian.
Somn. 11. τῶν δρώντων ἔκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε
τῷ δακτύλῳ.

481. τειχομαχεῖν μοι] Sic δυσμαχεῖν τινι Soph. Tr. 492.

485. ἐπιλήσμων] Cf. 629. Lys. 1290. Cratin. 154. ἐπιλήσμοοι.

490. ὑφασμάσει] Nonne ἔνναροπάσει? Cf. Alex. 36, 9. τὴν τέχ-
ην μὲν οὐ πάντα | ἔξεμαθε, τὴν δ' ἀρινοὶαν συνήροπασεν.

493. Cf. Eq. 925. εἰς τὸν πλουσίον | σπεῖνω σ' δπως ἀν
ἔγγραφῆς.

495. μαρτύρομαι] Antestor. Cf. 1222. 1297. Av. 1031.
Ran. 528. etc.

503. Cf. Cratin. 108. δεῖ σ' δπως εὐσχήμονος | ἀλεκτρονόνος
μηδὲν διοίσεις τὸν τρόπον.

508. εἰς Τροφωνίον] Dicaearchi περὶ τῆς εἰς Τροφωνίον κα-
ταβάσεως liber memoratur Athen. XIII. 594 E.

510. ἀλλ' ίδι χαίρων] Cf. Eq. 498. Pac. 729. Soph. Fr. 278, 1.

513. προήκων] Cf. Eur. Fr. 1094, 8. ἔκρινε Κύπρον — κάλλει
προήκειν. Antiphont. apud Stob. Flor. 68, 37. φέρε δῆ προσελθέτω
(l. προελθέτω) δ' βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων — ἐπιθύμησάτω.
Athen. XIII. 592 D. προβάλνοντα — τῇ ἡλικίᾳ τὸν Ἰσοκράτη etc.

515. πράγμασιν] Studiis. Cf. 1399. Vesp. 1472. σεμνοτέροις
— πράγμασι. 743.

519. νῆ τὸν Διόνυσον] Rei scenicae patronum. Cf. Vesp. 1046.

522. ταύτην σοφώτατ' ἔχειν —] Eandem sententiam profert
Vesp. 1046. κατροι — δύμνων τὸν Διόνυσον | μὴ πώποτ' ἀμείνον'
ἔπη τούτων (Nubibus) κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.

523. Hermannus vertit, 'Ita vincam ut hanc comoediā,
quiam omnium mearum optimam esse puto, iterum ad vos afferō.'
Sed de prima hujus fabulae commissione agi ostendunt quae se-
quuntur εἴτ' ἀνεχώρουν etc.

524. Comicos poetas hic intelligi constat, si conferas Vespasianum
locum v. 64 sq. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον, | ὅμων
μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιάτερον, | κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

529. Schol. δάκτυλος Headlam.

530. ἥν] Malim ἥ Attice.

538. σκύτινον] Cf. 880. ἀμαξίδας — σκύτινας — Lys. 110.
σκύτινη πικονομία. Herod. I. 171. τελαμῶσι σκύτινοις οἰλακίζονται
τὰς ἀσπίδας. Anaxil. 18, 6. ἐν σκύταλοις δαπτοῖσι φορῶν | Ἐφε-
σῆς γράμματα καλά (γραπτά?).

539. Cf. Eccl. 152. οὐ' ἐκαθήμην ἥσυχος. Ran. 919. Vesp. 961.

540. κόρδαχ' εἴλικνοεν] Cf. Pac. 328. οὐ μὲν οὖν τοιτί μ' ἔασον ἔλκνοαι. Nicoph. 25. κορδακισμός. Demosth. Ol. 2, 18.

541. Schol. ὁς Εὔπολις ἐν τοῖς (del. ἐν τοῖς?) Προσπαλτίοις.
Schol. δσα ἀν λέγη (imo δσα λέγει).

542. ἀφανίζω —] Celans (celare studens) insulsos jocos, dum in senem adstantes verberantem intentos oculos habent spectatores. πονηρὰ σκάμματα] Ad haec σκάμματα respicitur in Prospaltiorum fragmento (Eupol. 244.), τὸ δεῖν' ἀκούεις, Ἡράκλεις; τοῦτ' ἔστι οὐ | τὸ σκάμμον δοειγές καὶ Μεγαρικὸν καὶ οφόδρα | ψυχρόν. γελῶσιν (γελῶσι δ'?), δις δρᾶς, τὰ παιδία.

543. εἰσῆξε δᾶδας ἔχονος] Primus in scenam faces intulisse dicebatur Philyllius (v. Fr. 29.). Cf. Schol. ad Plut. 1194. Stratt. 87. Tenendum est ultimam partem fabulae, ubi accenditur Socratis φροντιστήριον, serius a Comico additam fuisse teste Argumenti VI. scriptore. Itaque aliter sensisse postea videtur Comicus, nec fabulam ad satis accuratam formam perduxise. Schol. δῆλος (l. δῆλον?).

549. μέγιστον ὄντα] Cf. Vesp. 1030. τοῖοι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν (φησι). ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα] I. q. ἐγάστρια (Eq. 273. 454.).

550. ἐπόλιμος —] Cf. Vesp. 327. τόλμησον — χαρίσασθαι μοι. Soph. Trach. 1070. ἐπεμπηδῆσος —] Cf. Theocr. XXII. 124. πλάξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὡμῷ. Sic apud Ovidium 'insultare jacenti.'

551. παρέδωκεν λαβῆν] Cf. Eq. 841. λαβῆν δέδωκεν. 847.

552. Schol. δῆλον δὲ δι το πρότερος (l. πρότερον).

553. Docta est fabula Μαρκᾶς mortuo Cleone (Eupol. 196.), Hyperbolo jam apud populum gratia florente, Ol. 89, 3. ut monuit Kock Com. I. 307. Fabulae Μαρκᾶντος supersunt tantum fragmenta 25. παρείλικνοεν] Anglice, dragged forward. Fortius quam παρήγαγε.

554. τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας] I. e. fabulam nostram Equites. Sic Ach. 640. ηὔρετο πᾶν ἀν διὰ τὰς λιπαράς (i. e. propter epithetum illud αἱ λιπαραὶ, sc. Ἀθῆναι). Huic criminis, quod ad posteriores Nubes pertinet, respondit Eupolis in Βάπταις (II. 453.), κάκείνους τοὺς Ἰππέας | ἔνυπειόησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ κάδωρησάμην. Etiam Cratinus in fabula Πντίνη Aristophanem ut τὰ Εὖπόλιδος λέγοντα (l. κλέπτοντα) perstrinxerat, ut docet Schol. Cf. schol. Eq. 1291. In Eupolidis loco (78) metrum est Eupolideum.

555. Similiter ebrios in scenam induxisse comoedum quendam narrat Athenaeus X. 429 A.

556. ήν — πεποίχ] Cf. Schol. Vesp. 506. τὸν Μόρυχον τῶν πολιτῶν πεποίχε μετέχοντα.

560. Cf. Virg. Ecl. III. 90. 'Qui Bavium non odit amet tua carmina, Maevi.'

575. Cf. Eq. 1064. ὡς οε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάν. Pher.
 79. ἀνδρες, πρόσχετε (προσέχετε;) τὸν νοῦν | ἔξενοφήματι κανῷ.
 580. ψακάζομεν] Cf. Polioch. IV. 590. γενομένον ψακαδίον.
 582. Cf. Pl. 756. δρόῦς ἔντηγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἄμα. Fr.
 579 N. Προανίσις οὐληροῖσιν οἶνοις συνάγουσι τὰς δρόῦς τε καὶ
 τὴν κοιλίαν. Antiph. III. 128. συναγαγόντα τὰς δρόῦς.
 583. Allusio videtur esse ad solis defectionem Martii die 21,
 a. 424. Thuc. IV. 52. 1. τοῦ δὲ ἐπιγιγνομένον θέρος εὐθὺς τοῦ τε
 ἥλιον ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νονυμίαν καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἰστα-
 μένον ἔσεισε.
 586. Cf. Philippid. IV. 472. δρανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινειν οὐδὲ ἔν.
 591. δῶρων] I. e. δωροδοκίας. Cf. ad Vesp. 1207.
 593. Anglice, even if you did commit some error. ἐς
 τύρχαλον] Cf. Lucian. 47, 6. τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιο-
 πικὸν ἐπιχράντεται. 66, 30. ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικόν.
 594. ἐπὶ τὸ βέλτιον — συνοίσεται] Cf. Herod. IV. 156. μετὰ
 δὲ αὐτῷ — συνεφέρετο παλιγκότως. VII. 8. 3. ἡμῖν πολλὰ ἐπέτονοι
 συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον.
 595. αἵτε in anapaestis est Cratin. 169, 1.
 622. τὸν Μέμνον' ή Σαρπηδόνα] Cf. 104. 1418. 1465. Ran. 773.
 625. τὸν στέφανον ἀφηρέθη] Sic περιαιρεῖν τὸν στέφανον De-
 mooth. 26, 5.
 627. Cf. Eq. 941. εὖ γε τὴν τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν
 Δήμητρα. Plat. Legg. XI. 936 E. τὸν τρεῖς θεοὺς Δία καὶ Ἀπόλ-
 λωνα καὶ Θέμιν ἀπομόσας etc.
 628. ἀγροικον — σκαιὸν] Cf. 655. ἀγροικος εἰ καὶ σκαιός.
 630. Cf. 1137. Th. 423. Pher. II. 339. ἄλλ' ἀττα πεντήκοντα.
 Thuc. I. 113. ἄλλ' ἀττα χωρία.
 633. δακάντην] I. q. σκήμπτοδα.
 634. κόδεις] A κείρειν derivatum, ut et κορμός. Cf. 699.
 725. Ran. 115. Pl. 441. Diph. IV. 416.
 640. Cf. Eq. 807. γνώσεται οἶνοις ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορῷ
 παρεκόπτον. 859. Dinarch. I. 67. ἐὰν, δ μὴ γένοιτο, παρακρουσθῆτε
 ὑπὸ τῆς τούτου γοητείας.
 643. ἡμιεκτέον] Cf. Dem. p. 918. καθ' ἡμιεκτον (ἡμιεκτέον?)
 μετρούμενοι.
 644. περίδον] Cf. Eq. 791. Diph. 130.
 647. ταχὺ γ' —] Cf. Vesp. 795. ταχὺ γοῦν καθέψεις τάργυ-
 ριον. Pl. 1043. πολιά γεγένησαι ταχὺ γε.
 648. πρὸς τᾶλφιτα] Cf. Cratin. 21. δ βοῦς ἐκεῖνος χῆ μαγίς
 καὶ τᾶλφιτα. Sosith. 2, 9. ἐργάζεται δ' ἐλαφρὸν πρὸς τὰ σιτία.
 649. κομψὸν] Cf. Av. 195. Cratin. 169, 3. κομψῶν ἐπὶ δαῖτα
 θεατῶν.
 650. ἐπαῖτονθ'] Cf. Soph. Aj. 1263. τὴν βάρβαρον γάρ γλῶσσαν
 οὐκ ἐπαῖτον.

653. ἄλλος ἀπί —] Cf. Eccles. 925. Vesp. 210. Aesch. Prom.
 467. Soph. Aj. 444.
654. οὐτούσι] Eccum. Cf. Aesch. Agam. 1204. προτοῦ μὲν
 αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγεν τάδε.
655. ἀγρεῖος — σκαιδὸς] Nonne ἀγροικος — ? Cf. 628. 646.
 Eq. 41. Pl. 705. Ephipp. 23, 1. ὡς σκαιδὸς εἴ καγροικος.
662. Cf. Phryn. Ecl. p. 228. λέγε δὲ ἀλεκτρινῶν καὶ ἐπὶ θή-
 λεος καὶ ἐπὶ ἀρρενος, ὡς οἱ παλαιοί.
669. καρδόπον] Cf. Eupol. 228, 1. καρδόπονς (δέκα). Κάρδο-
 ποι εχαστο factae fuisse videntur. Eupol. 20. νεόκοπον (l. νεό-
 κοπτον) κάρδοπον, coll. Vesp. 648. νεόκοππον μύλην.
679. δρυθῶς γάρ λέγεις] Cf. Soph. O. R. 731. 1117. Tr. 409.
 Phil. 756. Eur. Hel. 565. Or. 104.
681. ἔθ' ἐν τι] Qu. ἐν ἔτι π. Cf. Vesp. 818. ἐν ἔτι ποθῶ.
 Eccl. 655. ἐν ἔτι ζητῶ. Lucian. Dial. M. 10, 9. ἐν ἔτι τὸ βαρύ-
 τατον ὑπὸ μάλης ἔχει.
684. Λύσιλλα] Confer nomina *Πράξιλλα*, *Τελέσιλλα*, *Χρύσιλλα*
 (Athen. X. 436 F.). *Φίλιννα*] Nomen *Φίλιννα* legitur Menand.
 Fr. Genev. v. 28. ἔμοιγε, *Φίλιννα*, χαιρέτω. Hegemonis comici
 fabula fuit *Φίλιννα* inscripta. Cf. *Βούννα* (Theocr. VII. 6.), *Κύννα*.
686. *Φιλόξενος*] Cf. Ran. 934. Eupol. 235. ἔστι δέ τις θήλεα
Φιλόξενος ἐκ Διομείων.
687. De Amynia v. schol. h. l. et ad Vesp. 74.
688. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | πᾶς δν —] Cf. Pac. 1260. μηδαμῶς
 γ', ἐπεὶ | τούτῳ γ' ἔγώ — . Vesp. 79. 1164. 1393.
694. κατακλινεῖς δενοὶ] Cf. Vesp. 1208. δενοὶ κατακλινεῖς.
701. σαντὸν στρόβει] Cf. Eq. 386. ἀλλ' ἔπιθι καὶ (σεαντὸν)
 στρόβει. Trag. adesp. 391. πέλαγος — διαστρόβει (intrans.).
712. τὴν ψυχὴν ἐκπίνοντο] Cf. v. ψυχορροφεῖν, Trag. adesp.
 503. Timocl. com. III. 612. τάργύριον ἔστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βρο-
 τοῖς. Aesch. Cho. 578. ἀκρατον αἷμα πίεται.
713. Non debebam sollicitare ἔξέλκοναι, quod recte se habet.
721. φρουρᾶς ἄδων] Cf. Lucret. V. 1404. ‘Et vigilantibus
 haec aderant solatia somno, | ducere multimodis voces et flectere
 cantus.’ Aesch. Ag. 16. φρουρᾶς (on guard, on watch) dictum
 ut νυκτὸς, ἥμέρας, etc.
723. ἔγώ;] Cf. Av. 125. Ran. 486. 752. 1472. Eccl. 372. 930.
728. ἀποστερητικὸς] Cf. 730. 747. Com. adesp. 109, 1. ἀπο-
 στερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν.
729. ἀπαιόλημα] Cf. Soph. Fr. 915. ἀπαιόλημα. Aesch. Cho.
 1002. ξένων ἀπαιόλημα. Fr. 186. χρημάτων ἀπαιόλη. Hesych.
 ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις.
730. ἀρνακίδων] Cf. Aristonym. 6.
732. οὐτος] Heus tu! Cf. Cratin. 51. Com. adesp. 646. οὐτος,

καθεύδεις, ὡς κακόδαιμον; μὰ τὸν Ἀπόλλωνα γὰρ μὲν οὖν] Cf. Av. 439. Eq. 14.

734. Cf. Av. 560. Xenarch. 4, 20. ἐν τῇ χειρὶ τῇν ψυχὴν (ψωλὴν recte Kock.) ἔχοντα.

740. σχάσας τῇν φροντίδα] Cf. Soph. Fr. 1027, 2. δταν πνρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ | χρυσωπὸς αἰθῆρος. Aesch. Fr. 418. ἀσχαδές (i. e. ἀκατά σχετον).

742. διαιρῶν] Cf. Plat. Prot. 341 C. τὰ δνόματα δρθῶς διαιρεῖν. Aesch. Eum. 492. ηξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα ἐτητύμως.

750. Cf. Virg. Eccl. VIII. 69. ‘Carmina vel coelo possunt deducere lunam.’

756. Cf. 1287. Metag. 14. 758. κατ’ ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον, ὡς ἀν | καναῖσι παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσιοι τὸ θέατρον.

758. πεντετάλαντος — δίκη] Cf. ad Ach. 6. Vesp. 171. Non modo πέντε sed etiam ἔξ δκτώ ἐκατόν servantur in compositis apud Atticos.

760. Cf. Sannyr. 8. τί οὖν γενόμενος εἰς δπὴν γενήσομαι (πετήσομαι?); | ζητητέον.

763. λινόδετον] Cf. Eur. Iph. T. 1043. χαλινοῖς λινοδέτοις. Herod. V. 16. δέοντοι τοῦ ποδὸς σπάρτῳ.

767. Cf. Epinic. 1, 8. συγκυρωκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λιθον.

780. πρὸν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ'] Sc. δίκην. Cf. Vesp. 824 830. 1441. Soph. Fr. 634. ἡ πατροκτόνος δίκη | κέκλητ' ἀν τῷ.

782. εἰσάξει δίκην] Cf. Vesp. 826. τίν — εἰσαγάγω δίκην; 840 sq. 847. Eccl. 983 sq. Aesch. Eum. 580. οὐ δὲ εἴσαγε. 582. εἰσάγω δὲ τῇν δίκην.

783. ἀπερρ] Abi in malam rem. Cf. Pac. 1294. Eccl. 169. Eupol. 221. ὡς μόλις ἀνήροστος· οὐδέν εἰσμεν οἱ σαπροί.

787. τί μέντον πρῶτον ἦν;] Cf. Eubul. Fr. 117, 13. ἀλλὰ νὴ Δία | χρηστὴ τίς ἦν μέντοι, τίς; Plat. Phaedr. 340 F. δμυνμι γάρ σοι — τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; Phryn. 2. οὐ τουτονὶ μέντοι σὺ κινδαμῖεν ποτὲ — ἐδίδαξας;

789. ἀποφθερεῖ] Hesych. ἀποφθάσθι μον. ἀπαλλάγηθι μον.

790. ἐπιλημότατον] ἐπιλήμη dixit Alexis, ἐπιλημονή Cratinus 410.

798. Cf. Vesp. 319. ἀλλ’ οὐ γὰρ οἶστις τ’ εἴμι ἄδειν, τί ποιήσω (πάθω γάρ?);

799. εὐσωματεῖ] Cf. εὐειματεῖν (Aristot.), εὐληματεῖν, εὐχροεῖν, ετιαμ λευκοσώματος, λειοσώματος, στερροσώματος, ἀχρήματος, ἀγύναικος, ἀνόδοντος. σφριγᾶ] Cf. Eur. Andr. 196. τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι.

800. τῶν Κοισύρας] Explica.

813. Cf. Men. 94, 5. τὸ τῆς τύχης γὰρ δεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

815. ἔσθι —] Cf. Anaxipp. IV. 460. τῇν πατρώαν οὐσίαν

κατεσθίει. Athen. IV. 166 B. χρὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας — οὗτως κολάζεσθαι.

817. τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον] Cf. Alex. III. 489. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον | καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. Men. IV. 189. 248. Aesch. c. Ctes.

255. ἀλλὰ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐχ ὃς ἀγρίους κυρηγετῶν etc. 818. Cf. Dem. 21, 12. εἰς τοσοῦτον ἀφῆκε φιλανθρωπίας — ὥστε etc.

821. φρονεῖς ἀρχαικά] Cf. Vesp. 507. φρονῶν τυραννιά. Antiph. 44, 6. ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἵσθ' ἀρχαικός (ἀρχαικός recte Kock). Mnesim. 8, 4. Menand. Fr. Sabbait. 26. ἀρχαιόμος οὗτος δημάτων.

832. εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν] Lege εἰς τοσούτον μανιῶν. Cf. Herod. VII. 9. 9. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλλήνων πρήγματα.

833. εὐστόμει] Cf. Soph. Phil. 187. εὐστομός ἔχε. Aesch. Cho. 997. εὐστομῶν.

834. Cf. Lys. 1044. Pac. 96. Eur. Fr. 1034, 3. γλῶσσα φλαύρα.

835 sq. Cf. Aristophont. III. 363. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωντα τὴν τ' ἀλουσίαν | οὐδεὶς ἀνέπομπενε etc.

856. Cf. Zenob. IV. 13. ζητῶν γὰρ ὅψον θοιμάτιον ἀπώλεσα. ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων (ι. ἀτυχούντων).

857. καταπεφρόνικα] Cf. Eubul. III. 229. κατελήσος τὴν ἐπωμίδα.

858. Cf. Anaxand. com. III. 194. τὸν ἐμὸν μόναντον ποῖ τέτροφας; Soph. Phil. 897. οὐκ οἴδ' δποι χρὴ τάπτορον τρέπειν ἔπος;

862. Cf. 1381. Vesp. 44. Lucret. IV. 1158. 'Balba loqui non quit, τραυλίζει; muta pudens fit.'

863. δύολδν] Haec olim merces ecclesiastarum erat. Cf. Eccl. 302.

865. ἡ μῆν —] Cf. Vesp. 258. Pl. 608. Fr. 198, 1. Pher. 5, 1. Nicom. com. IV. 583.

869. τρίβων] Cf. Vesp. 1429. τρίβων — ἴππικῆς. Eur. Fr. 476. λέσχης ἀτρίβωνα.

871. καταράσσων] δταν καταράσσωμαι λάδρα τῷ δεσπότῃ. Cf. Lys. 815. πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. Ran. 746. Theophr. Char. 15. καὶ προσπταίσας — δεινὸς καταράσσωμαι τῷ λίθῳ.

873. διερρηγήσοι] Lucian. D. M. 11, 4. διερρηγήσοτες ὑπὸ τρυφῆς.

874. ἀπόφευξιν δίκης] Cf. Vesp. 562. Ἀποφεύγειν δίκην est Nub. 167. 1151. Pl. 1181.

878. παιδάριον ὅν] Cf. Av. 607. ἡ παιδάριον ὅντ' ἀποδημήσκειν δεῖ; Pac. 1268. ὡς παιδίον, | αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ ὑθαδί. 1272. 1275. 1278. Aeschin. I. 75. τί χρὴ λέγειν δταν μειράκιον γέον καταλπὸν νυκτερεύη — διαφέρον — ἀσύμβολον.

Sed Plat. com. II. 664. εἰξασιν γάρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις οἱ ἐκάστοτε (ἀκάστοτε, i. e. δὲ ἐκάστοτε?) etc.

891. Cf. Ach. 198. Vesp. 1009. Schol. πάντα (ταῦτα Dind.).

901. Cf. Vesp. 1470. τί γάρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων οὐ κρείττων ἦν —;

906. τοντὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν] Eadem verba Vesp. 1483.

907. δότε μοι λειπάνην] Cf. Ach. 584 sq. Cratin. 251. μῶν βδελυγμά σ' ἔχει; | πτερὸν ταχέως τις καὶ λειπάνην ἔνεγκάτω.

908. τυφογέρων] Cf. Lys. 335. τυφογέροντας ἄνδρας. Vesp.

1364. τυφεδανέ (decrepite senex).

910 sq. δόδα μ' εἴρηκας — κρίνεσι στεφανοῖς] Cf. Cratin. 239, 1.

ἢ δόδον ἢ κρίνον παρ' οὓς ἐθάκει (ἔκειτο?). et Herod. II. 95.

βωμολόχος] Schol. Plat. Resp. X. βωμολοχία ἐστὶ προσεδρεία τις περὶ τὸν βωμὸν ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῶν θυσίων λαβεῖν. μεταφραστῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταῦτη ὠφελεῖας ἔνεκά τινος κολακεία. Pherecr. 140. ἵνα μὴ πρὸς τοῖς βωμοῖς πανταχοῦ | δεῖ λογῶντες βωμολόχοι καλώμεθα.

912. χρυσῷ πάττων] Auro adornans. Cf. 1330. Eubul. III.

271. ξυστίων — χρυσοπάστοις. Herod. VIII. 120. τήρη χρυσοπάστω.

913. μολύβδῳ] Cf. Cratin. 318. φάνεσθαι χρυσῆν, κατ' ἀγροὺς δ' αὐθίς αὖ μολύβδηνην.

915. θρασὺς εἰ πολλοῦ] Cf. Ran. 1046. ἐπὶ τοι σοὶ πολλὴ πολλοῦ πεκάθητο. Eupol. Fr. 74. ἀνόσια πάσχω ταῦτα. B. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια. δρχαῖος] Cf. 1469. 984. Antiph. 273, 3. οὗτω σφόδρ' ἦν δρχαῖος.

916. φοιτᾶν] Sc. εἰς διδασκάλον (964). Cf. Eq. 988. οἱ ξυνεφοῖτων. Plat. Euthyd. p. 272 C. οἱ παῖδες οἱ συμφοιτηταί.

924. Πανδελετέοντος] Pandeletem etiam Cratinus Χείρωνι commemoravit teste schol. Nusquam alibi mentio ejus fit.

925. δῆμοι μανίας] Cf. Vesp. 1485. σχήματος δρχή. ΞΑ. μᾶλλον δέ γ' ἵστας μανίας δρχή.

928. Cf. Dem. de Cor. 303. πάντα ταῦτα δῆμα ἐλυμαίνετο τοῖς δλοῖς.

929. Cf. Nicoph. 22. ννὶ δὲ Κρόνον καὶ Τιθωνοῦ (Ach. 688.) παππεπίταππος νενόμισται. Com. adesp. 914. ὑπερφυῆς Κρόνος.

935 sq. Cf. Eupol. 303. δγε δὲ πότερα βούλεούθε τὴν νῦν διάθεσιν | φύδης ἀκούειν ἢ τὸν δρχαῖον τρόπον; | B. ἀμφότερος ἐρεῖς, δγὼ δ' ἀκούσας τοῦν τρόποιν | δν δοκῆ μοι βάστασας αἰρήσομαι.

935. ἐπίδειξαι σύ τε —] Cf. Av. 131. δπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παδία. Vesp. 452. Eur. Suppl. 1181. χαῖρ· ἀξιος γάρ καὶ σὺ καὶ πόλις σέθεν et ad Soph. Phil. 1411 sq.

947. ὕσπερο —] Cf. Av. 524. ὕσπερο δ' ἥδη τοὺς μανόμενους | βάλλοντος ὑμᾶς. Plat. Resp. VIII. 533 A. πταίσαντα ὕσπερο πρὸς ἔδματι τῇ πόλει. Plut. Mor. p. 785 A. ὕσπερ ἐκ θεάτρου τοῦ δικαιοτηρίου προπεμφθῆναι.

949. δείξετον] Νε δείξατον corrigendum suspiceris, cf. Eq. 334.

959. Cf. Vesp. 533. Pac. 276. Ran. 883.

961. λέξω τοίνυν —] Cf. Teleclid. 1, 1. λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς δν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον.

964. βαδίζειν — εὐτάκτως] Cf. Menand. 263, 2. βαδίζειν ἀρχύθμως ἐν ταῖσιν ὅδοις. ἐς κιθαριστοῦ] Cf. Lucian. Amor. 54. κᾶν εἰς μουσικοῦ δέοι φοιτᾶν, εὐμελῆς λύρα.

966. προμαθεῖν] Cf. Theophr. Char. 7. καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα — εἰσιών κωλύειν τοὺς παιδας προμαθάνειν. Eur. Fr. 904, 10. τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας] Cf. Vesp. 93. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων.

967. τηλέπορόν τι βόαμα] Cf. Aesch. Ag. 920. μηδὲ — χαμαιπετὲς βόημα προσχάρης ἔμοι. Cho. 34. ἀμβάμα. Thuc. V. 65. 3. ἐπιβόημα. Schol. πολεμαδόκον (f. πολεμάδον).

969. ἐντειναμένους] Cf. Plut. Mor. 657 D. ἐκέλευσα λαβόντα ποτήριον ὕσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην κρᾶσιν καὶ ἀρμονίαν. et Latinum 'intendere'. Pers. Sat. VI. 4.

970. κάμψειν τινα καμπήν] Cf. Simonid. 29, 3. καμπύλον μέλος διώκων. Cf. 333. φοματοκάμπτις. Eupol. 336. καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθὺ τι καὶ καμπύλον. Pher. 145, 27. ὕσπερ τε τὰς δαφάνους δλητ | καμπῶν με κατεμέστωσε. Lucr. V. 1405. 'ducere multimodis voces et flectere cantus.'

971. Cf. Plut. Per. 20. οἱ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δήτορες.

973. τὸν μηρὸν — προβαλέσθαι] Cf. Thuc. III. 67, 3. ἐκ μάχης χειρας προϊσχόμενοι. Xen. Cyr. II. 2. 10. ἐκ παιδίον εὐθὺς προβάλλεσθαι ἡπιστάμην. Arrian. Ind. 16, 5. σκιαδεῖα προβάλλονται τοῦ θέρεος.

974. ἀπηγές] Contrarium est προσηγής.

978. δρόσος καὶ χνοῦς] I. e. δροσώδης χνοῦς, tenera lanugo. χνοῦς] Cf. Eur. Fr. 1106. Arist. H. A. VIII. 27. 2. ἐντίκτει τηνοῦ ἀνάπτεων. [Lucian.] Amor. 10. μέχρι τοῦ πρῶτον ὑπογραφέντος αὐτοῖς χνοῦ. Similiter fere pronuntiatur nostrum 'down.' Est autem χνοῦς τὸ λεπτὸν τοῦ ἀχύρου. Hinc χνοάζειν. Confer γλοῦς (δ λητῆς), μνοῦς (Ephipp. 13, 5.), et δούς. ἐπήνθει] Cf. Eccl. 903. Hom. Il. 2, 219. ἐπενήνθει λάχηγ. Soph. O. R. 742. χνοάζων ἄρτι λευκανθές κάρα.

981. κεφάλαιον τῆς ὁμοιανδος] Offendit articulus. Lege οὐδὲ ἀν κεφαλῆν ὁμοιανδος. Cf. Vesp. 679. οὐδεὶς οὐδὲ σκορδόδον κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

984. ἀρχαῖα] Pher. 205. ἀρχαῖος (i. e. εὐήρθης). Eupol. 139, 2. τὰ Στησιχόρου — ἀρχαῖον ἀείδειν. Antiph. 273, 3. οὗτα σφόδρος' ἦν ἀρχαῖος. Menandr. Fr. Sabbait. 26. οὐκ ἔμβαρος εἰ; | B. ἔμβαρος; ἀρχαῖσμος οὗτος ὅμματων. Eur. Fr. 1088. ἀρχαῖον εἰσηκας. Hel. 1056. παλαιότης γάρ τις λόγῳ γ' ἔνεστι τις. Diogenian. III. 2. ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις Διός. διπολιώδη] Sic Εὐρωπία et Εὐρωπεια (Soph. Fr. 37.), Ποσειδείονς pro Ποσειδείονς in ana-paestis Soph. Fr. 465. Ἐφέσεια pro Ἐφέσια propter metrum Soph.

Fr. 82. *εὐτυχία* et *εὐτύχεια* (Soph. Fr. 882.), *εὐσέβεια* et *εὐσεβία* (Eur. Fr. 449, 6.), *εὐγένεια* et *εὐγερία* (Eur. Fr. 9, 1.), *ἀμέλεια* et *ἀμελία* (Eur. Fr. 187, 2.), *ἐπινύμφιος* et *ἐπινύμφειος*, *ἐπινίκιος* et *ἐπινίκειος*, *Ἀνακτόριον* et *Ἀνακτόρειον*, etc. V. Dind. ad Ant. 814. *τεττίγων* [ἀνάμεστα] Cf. Eupol. 16. *σφυράδων* — *ἀναμέστη*. Eq. 1307. Thuc. I. 6. *χρυσῶν* *τεττίγων* *ἐνέρσει* *κρωβύλον* *ἀναδούμενοι* *τῶν* ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Heraclid. Pont. ap. Athen. 512 C.

988. *ώστε μ' ἀπάγχεσθ'*] Cf. Theocr. III. 9. *ἀπάγξασθαι* με ποιησεῖς.

992. *φλέγεσθαι*] Erubescere. Cf. Plat. Charm. 155 D. *ἔφλεγόμην* καὶ *οὐκέτ'* ἐν *ἔμαντιῷ* ἦν.

994. *καὶ μὴν*] I. q. μηδέ. Cf. e. g. Eq. 821. Ves. 652. etc. *σκαιουργεῖν*] Cf. vv. *αἰσχρούργεῖν* et *ἀνοσιουργεῖν* (Plat.).

995. Cf. Trag. adesp. 117. *ἄγαλμα θεῖον* καὶ *θεῷ προσεμφερές*. Si vera scriptura est *ἀναπλήσειν* (*inquinare, pollucere*), cf. 1023. καταπνγοσύνης σ' ἀναπλήσει. Ach. 847. *δικῶν σ' ἀναπλήσει*. Eccl. 1072. *πίθηκος ἀνάπλεως ψυμνόν*. Lucian. 71, 11. *ἔμφορεῖται τῶν δημων* καὶ *ἀναπέλησται ζωμοῦ τὸ ἴματιον*.

996. Cf. Eq. 1238. *ἐν παιδοτρίβον*. Plat. Euthyd. 206 A. *ἐν κιθαριστοῦ*. Isocr. VII. 48. *οὐκ ἐν τοῖς σκιραφέοις οἱ νεώτεροι διέτριβον*. *εἰσάπτειν*] Cf. 543. *εἰσῆγε*.

997. Similiter Ves. 1050. *εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ἔννέτριψεν*.

998. *'Ιάπετον*] Cf. Plat. Symp. 195 B. **Ἐρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερος*.

999. Cf. Arist. Resp. Athen. c. 39. *τῶν δὲ παρεληλυθότων μηδενὶ πρὸς μηδένα μνησικακεῖν ἔξεῖναι πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα* etc.

1001. *βλιτομάμμαν*] Cf. Plin. N. H. XX. 252. ‘Blitum iners videtur ac sine sapore aut acrimonia ulla, unde convicium feminis apud Menandrum faciunt mariti.’ Suid. *βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναικας ἔλεγον*. Hesych. *βλιτάς*: — καὶ *βλίτωνας τοὺς εὐήθεις*. Cf. v. *τηθελλαδοῦς* Com. adesp. 17.

1003. *τοιβολεκτράπελ'*] Cf. Pher. 145, 23. *ἐκτραπέλονς μυρμηκίας*. Pind. P. IV. 105. *ἔπος ἐκτράπελον* — *εἰπών*. I. 92. et ad Ves. 469. Virg. G. I. 153. ‘lappaeque tribulique.’ III. 385.

1005. *Ἀκαδήμειαν*] Cf. Antiph. 33, 6. Alex. 25, 2. 94. *ἀποθρέξει*] Lege καταθρέξεις.

1006 sq. *στεφανωσάμενος* —] Cf. Cratin. 239, 1. *ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον* ή *όδδον* ή *κρίνον παρ'* οὖς *ἔδάκει* (*ἔκειτο?*).

1007. *λεύκης*] Cf. Eupol. 14, 4. *κότινον, σχῖνον, μελίαν, λεύκην* (*πεύκην* codd.), *ἀρίαν, δρῦν, κιττὸν, ἐρείκην*. *ἀποαγμοσύνης*] Cf. Apollod. 1, 1. *ἀποαγμόνως ζῆν* ήδύ. *φυλλοβολούσης*] Qu. φυλλοφορούσης aut φυλλομανούσης. Cf. Eupol. 14, 3. *σιμίλακα τὴν πολύφυλλον*.

1012. χροιάν λαμπράν] Cf. Chaeremon. Fr. 1, 4. ἐργάθημα λαμπρῷ προστιθεῖσα χρώματι. Herod. IV. 64. 6. δέρμα ἀνθρώπου καὶ παχὺ καὶ λαμπρόν.

1013. πυγῆν μεγάλην] Cf. Eubul. 11, 2. οὗτος οὖν | πυγὴν μεγάλην εἶχ'.

1018. γλῶτταν μεγάλην] Cf. Plut. Cic. 27. λαμπρῷ δὲ τῇ φωνῇ καὶ μεγάλῃ γράμματα — ἔξαναγνόντος. Herod. VII. 117. 1. φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων.

1023. Λεγε καταπυγοσύνης (σ') ἀναπλήσει. Cf. Ach. 846. δικῶν σ' ἀναπλήσει ('Υπέρβολος). Sic. Xenophontis καταπυγοσύνη notatur Cratin. 58.

1024. καλλίπυργον σοφίαν] Cf. Aesch. Suppl. 95. ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων. Cratin. 238, 3. ἀδυλόγῳ σοφίᾳ.

1026. σῶφρον — ἀνδος] I. e. σωφροσύνης ἀνδος.

1035. εἴπερ —] Cf. 443. εἴπερ τὰ χρέα διαφενξοῦμαι. Vesp. 1263. μαθητέον ταῦρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων, | εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν ετc.

1037. ἀπαντα ταῦτα — συνταράξαι] Cf. Pac. 319. εἰσδραμὼν γὰρ πάντα ταῦτα συνταράξει τοῖν ποδοῖν.

1039. In Amipsiae fabula Κόννῳ Chorus φροντιστῶν fuit.

1045. τὰ θερμὰ λουτρά] Cf. Hesiod. Op. 751. μηδὲ γννακείω λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι | ἀνέρα. Alex. III. 412. Com. anon. IV. 661. θερμολογούσαις ἄπαλοι.

1055. ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν] Cf. Men. IV. 211. δχλος, ἀγορὰ, διατριβαί.

1058. ἀνειμι —] Cf. Moschion. Fr. 7, 1. πρῶτον δ' ἀνειμι καὶ διαπτύχω λόγω | ἀρχὴν — βίον. Eur. Herc. 1221. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον. Fr. 962. ἀλλ' ἀνοιστέος λόγος. Hor. Sat. I. 1. 1. 108. 'Illuc unde abii redeo.' I. 7. 9.

1065. οὐκ τῶν λύχνων] Sic Av. 13. οὐκ τῶν δρονέων — Φιλοκάτης. Hermipp. II. 384. οὐπὶ τῶν ξύλων. Cf. Eq. 739. 1315. Cratin. 196. 'Υπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λύχνοισι γράψον (l. θάψον).

1067. Cf. Schol. Apoll. Rhod. IV. 816. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησιν ὑπὸ Ηηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτὸν.

1068. καὶ τ' ἀπολιποῦσά γ' —] Cf. Vesp. 704. καὶ τ' δταν οὐτός γ' — ἐπισίξη.

1069. ἥδης — παννυχίζειν] Cf. Chaerem. 37, 4. ἥδης συνοικεῖν.

1070. σιναμωρουμένη] Cf. Herod. I. 152. 4. μηδεμίλαν πόλιν σιναμωρέειν. V. 92. 26. ὡς παραπλήγα τε καὶ τῶν ἐωντοῦ σινάμωρον. VIII. 25.

1075. εἰεν] Cf. Eq. 1078. Eupol. 351, 5. εἰεν· τίς εἰπεν 'δμίδα, παῖ' πρῶτος μεταξὺ πίνων; τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας] Cf. Isocr. p. 57 E. ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις. Amph. 20, 6. τὴν ἀναγκαῖαν φύσιν. Philem. IV. 4. Aeschin. I. 138. τῶν ἐκ (l. τῆς) φύσεως ἀναγ-

καίων. Com. adesp. 134, 2. **τέκνων ἀνάγκη φύσεος ἐπιμελούμενος.** Aesch. Agam. 726. **σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.** Eur. Tro. 886. **Ζεὺς εἰτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν.**

1076. **ἔμοιχενσας — ἐλήφθης]** Cf. Schol. Av. 284. **ληφθεὶς μοιχεύων καὶ ἀποτίσας χρήματα.**

1078. **χρῶ τῇ φύσει]** Cf. Theodect. 8, 7. **νῦν δὲ τῆς τυμωδίας | ἄπωθεν οὖσης τῇ φύσει χρῶνται βροτοί.** Herod. VII. 16. **φύσει τῇ ἐωντῆς χρᾶσθαι.**

1079. **σκίρτα, γέλα]** Cf. Vesp. 1305. **ἀνήλλετ', ἐσκίρτα, 'πεπόρδει, κάργέλα.**

1080 sq. Cf. Plat. Resp. III. 391 E. **πᾶς γάρ ἔαντιῷ συγγνώμην ἔξει πανῷ ὅντι πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττονται — οἱ θεῶν ἀγχίσποροι etc.** Eur. Iph. T. 390. **εἰς τὸν θεόν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν.**

1081. Cf. Pl. 363. **τοῦ κέρδους — ἥπτοντες.** Soph. Fr. 843, 2. **ἥσσων μὲν δογῆς ἔστι, τοῦ δὲ νοῦ κενός.** Eur. Fr. 327, 1. **κρείσσων — χρημάτων.** Eur. Hipp. 439. **ἔρας; τί τοῦτο θαῦμα; σὺν πολλοῖς βροτῶν.** Xen. Cyr. VIII. 8. 12. **ἥπτοντες τοῦ οἴνου.** Plat. Prot. p. 353 C. **ἥπτα τῶν ἡδονῶν.**

1082. Cf. Soph. Fr. 470, 6. **πῶς δῆτ' ἔγωγ' ἀν ὑνητὸς ὡν ὑνητῆς τε τὸν | Διὸς γενούμην εὐν φρονεῖν σοφώτερος;**

1083. Cf. Philonid. com. 7. **δρκοντος δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἔγω γράφω.** Lucian. Peregr. 9. **διέφρυγε φαφανῖδι τὴν πυγὴν (ἔδραν?) βεβυσμένος.** Sc. quia apud Athenienses adulteri ἐρραφανιδοῦντο τέφρα τε ἐτίλλοντο.

1087. **νικηθῆς ἔμοιν]** Ut ἥπτασθαι τυνος Vesp. 523. Av. 70. Lys. 450. Cf. Soph. Aj. 1353. **τὰν φίλων νικώμενος.** Eur. Med. 315. **κρεισσόνων νικώμενοι.**

1089. Cf. Plat. com. 186, 5. **κεκολλόπενκας· τοιγαροῦν λήτωρ ἔσει.**

1094. **δημηγοροῦσι — ἔξ ενδυπρώκτων]** Cf. Soph. Fr. 865. **οἱ γάρ γύνακδοι καὶ λέγειν ἡσκηνότες.**

1105. **ἀπάγεοθα]** Cf. Lys. 1274. Soph. O. C. 860. **τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.** Eur. Fr. 1082. **ἀπάγον (i. e. πρὸς σαντὸν ἀπαγε).**

1108. **στομάσεις]** Acues. Callias com. 19. **τραυλὴ μέν ἔστιν, ἀλλ' ἀνεστρομαμένη.** Soph. O. C. 795. **πολλὴν ἔχον στόμασιν.**

1109. **ἐπὶ μὲν ὑπτερά]** Cf. Thuc. VII. 84. 3. **ἔς τὰ ἐπὶ ὑπτερά τοῦ ποταμοῦ παραστάντες.** Xen. Eq. 1, 9. **σκοπεῖν δὲ χοή καὶ εἰς ἀμφότεροι μαλακαὶ αἱ γυάδοι η ὀκληροὶ η η ἐτέρα.** Soph. Ph. 273. **οἵα φωτὶ δυσμόρρῳ δάκη. οἵαν δικιδοῖς]** Legē olov —. Cf. Thuc. VI. 12. 2. **πρᾶγμα — μὴ οἷον νεωτέρῳ.**

1112. **οίμαι γε]** Cf. Apollod. Car. 5, 1. **οίμαι γε.**

1115. Cf. Pher. 96. **τοῖς δὲ κριταῖς | τοῖς νυνὶ κρίνονται λέγω | μὴ πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως | κρίνειν, η νῆ τὸν φίλον etc.**

1117. **νεᾶν]** Cf. Eupol. 13. **ἐπίσταμαι γάρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν.** Pratinas apud Athen. XIV. 621 F. **τὰν μέσαν νεῶν ἀρουραν αἰδίλιζε τῷ μέλει.**

1120. Cf. Soph. Fr. 470, 4. οὐτ' ἔξεπομβοῶν (οὐτ' οὖν ἐπ.) οὐτ' ἐπανχμήσας φίλος (sc. Ζεύς). Diog. L. IX. 3. ἐξ ἐπομβοίας αὐχμὸν ποιῆσαι. ἄγαν ἐπομβοῖαν] Cf. Soph. O. C. 1205. ή τ' ἄγαν σιγή. Ant. 1256. τῆς ἄγαν — σιγῆς. 1251. Soph. Fr. 699, 3. τὴν ἀπλῶς δίκην. Eur. Fr. 55, 2. αἱ τ' ἄγαν τρυφαί. Menand. 587, 1. ή λίαν τρυφή. Thuc. IV. 29. τὴν ἀεὶ ἐρημίαν.

1121. ἀπιμάσθη] Non nisi hoc loco apud comicos usurpari videtur ἀπιμάζειν.

1127. χαλάζαις στρογγύλαις] Cf. Aesch. Fr. 199, 7. νιφάδι γογύλων (στρογγύλων al.) πέτρων.

1129. Similiter Pherecr. 24. βουλοίμην γὰρ (l. ἀν) καν ἀκαλήφαις τὸν ἵσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι.

1133. πέφριμα] Cf. Aesch. Ag. 1241. ξυνῆκα καὶ πέφριμα καὶ φόβος μ' ἔχει. Sept. 720. Eur. Hipp. 417. οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν συνεργάτην.

1136. προτανεῖ'] Cf. 1180. 1197. 1199. 1255. Vesp. 659.

1144. τάχα δ' εἰσομαι] Cf. Ach. 332. εἰσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις εtc. Lys. 1114. τάχα δ' εἰσομαι γά. Aesch. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα. κόψας τὸ φροντιστήριον] I. e. τὴν θύραν τοῦ φροντιστήριον.

1145. παῖ, ἥμι, παῖ παῖ] Cf. Ran. 37. παιδίον παῖ, ἥμι, παῖ 132. παῖ παιδίον. Aesch. Cho. 654. τίς ἔνδον, ὡς παῖ παῖ, μάλισθις ἐν δόμοις;

1148. Simile hyperbaton est Eq. 1080 sq.

1150. ἀπαιόλη] Cf. Aesch. Cho. 1062. φηλήτης ἀνήρ, | ξένων ἀπαιόλημα. Hesychius ἀπαιόλη per ἀπάτη, ἀποστέρησις interpretatur.

1154. ὑπέρτονον] Cf. Aesch. Eum. 539. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρουμα φαινέτω στρατῷ. Schol. Ven. ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους, omissis quae sequuntur. Cf. Soph. Fr. 442.

1155. ὕβολοστάται] Cf. Antiph. 168, 4. δύβολοστάτης ἄν.

1156. Cf. Hesych. ἀρχαῖα: τῶν δανείων τὰ κεφάλαια. Menand. 870. ἀπέιν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

1160. ἀμφήκει γλώττη] Cf. Soph. El. 488. ἀμφήκης γένus. Aj. 287. ἀμφήκεις — ἔγχος. Ag. 1158. ἀμφήκει δορί.

1161. πρόβολος] Cf. Herod. VII. 76. προβόλους — Λυκιοεργέας.

1163. λνσανίας] Cf. Soph. Fr. 765, 2. πανσανίαν.

1165. ὡς τέκνον, ὡς παῖ] Cf. Soph. Tr. 61. ὡς τέκνον, ὡς παῖ. Phil. 260. Eur. Hec. 169. Tro. 790.

1167. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ] Qu. ὅδ' ἐκεῖνος δρᾶν. Cf. Eq. 1331. ὅδ' ἐκεῖνος δρᾶν τεττυγοφόρας. Soph. O. C. 138. ὅδ' ἐκεῖνος ἔγώ.

1168. ὡς φίλος] Cf. ad Vesp. 900. Th. 649. Soph. Ant. 1319. ὡς μέλεος. O. C. 1700. ὡς πάτερ, ὡς φίλος.

1176. Cf. Hyperid. apud Clem. Alex. III. p. 108. χαρακτήρ οὐδεὶς ἐπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου. βλέπος] I. q. βλέμμα. Sic κλέ-

πος (Solon.) et *κλέμμα*, *δέρος* et *δέρμα*, et al. Cf. Theocr. XXIII. 12. *κάρδαι δεινὸν βλέπος είχον ἀνάγυνας.*

1181. οὐ γὰρ ἔσθ' δπως —] Cf. Pac. 306. οὐ γὰρ ἔσθ' δπως ἀπειπεῖν ἀν δοκῶ μὲν (δοκοῦμεν;) τήμερον. Eur. Cycl. 469. ἔστ' οὐν δπως ἀν — κάγω λαβούμην τοῦ — δαλοῦ; Eur. Her. 972. οὐκ ἔστι τοῦτον δστις ἀν κατακτάνοι.

1198. οἱ προτέρθι] Cf. Pher. 7. μὴ θαυμάσῃς· | τῶν γὰρ προτέρθῶν ἐσμὲν, ἀλλ' οὐκ οἰσθα σύ. Cf. v. λιχνοτέρθης Poll. VI. 122. Simplex τέρθης est Cratin. 320. De collocatione particulae γὰρ cf. ad Av. 1545. Vesp. 814. Pl. 146. 1120.

1202. Cf. Hom. Il. 3, 180. δαῆρος αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος. 15, 39. ωντερον λέχος αὐτῶν. λίθοι] Cf. Philem. IV. 39. προσηγορεύθη διὰ τὸ μὴ φωνεῖν λίθος. Apollodor. Car. IV. 445. σύ με παντάπαιον ἥγεῖ — λίθον.

1203. ἀριθμὸς] Eodem sensu δχλος, Vesp. 540. πρεσβυτῶν δχλος. Eur. Hél. 39. δχλον βροτῶν. Eur. Fr. 25, 2. γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν δχλος | καὶ σχῆμ'. Eur. Fr. 362, 27. μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα (τέκνα). πρόβατ'] Cf. Vesp. 32. 955. Macar. VI. 8. Μωρότερος προβάτου. Arist. H. A. IX. 3. τὸ γὰρ τῶν πρόβατων ἥδος — εῦηθες καὶ ἀνόητον.

1205. ἐπ' εὐτυχίασιν ḡστέον μούγκωμον] Cf. Eq. 1318. ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίειν τὸ θέατρον. 406.

1206. Cf. Vesp. 1275. ὁ μακάρι' Αὐτόμενες. Στρεψίαδες] Dicere debebat Στρεψιάδη, ut Μιλτιάδη legitur Eupol. 100, 1.

1209. Cf. Ran. 1488. τοῖς ἑαντοῦ ἔνγγενέσι τε καὶ φίλοισι. Eq. 320.

1213. νικᾶς — τὰς δίκας] Cf. Eq. 93. νικῶσιν δίκας.

1214. εἰτ' — ;] Cf. Vesp. 1133. Timocl. 8, 1. Eur. Bacch. 1207.

προϊέναι] Projicere, effundere. Cf. Herod. I. 24. 4. τὸν δὲ λισσεσθαι χρήματα μέν σφι προϊέναι.

1215. Cf. Vesp. 477. νὴ Λί' ἡ μοι κρεῖττον ἐκστῆγαι — μᾶλλον ἡ etc. 209. Eccl. 145. νὴ τὸν Λί' ἡ μοι μὴ γενεῖαιν κρεῖττον ἡν. Menand. 263, 3. κρεῖττον — μᾶλλον ἡ —.

1216. ἀπεργυθρᾶσαι] Cf. Menand. IV. 294. ἀπεργυθρᾶς πᾶς, ἐρυθριᾶς δ' οὐδεὶς ἔτι. Apollodor. IV. 454. ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηργυθριακότως.

1221. καλοῦμαι Στρεψιάδην] Cf. Vesp. 1416. καλούμενός σε. 1418. Eccl. 864. καλούμεν' αὐτάς.

1222. μαρτύρομαι] Antestor. Cf. 1297. Trag. adesp. 458, 11. ὡς θεοί, μαρτύρομαι | ἐγὼ τάδ' ὑμᾶς.

1226. δν —] Cf. ad Eq. 1275.

1228. “γὰρ hic ut 1231. 1366. 1440. Ach. 71. Plut. 535. al. referendum ad sententiam mente retentam vel solo gestu expressam.” (Teuf.)

1232. ἀπομόσαι] Cf. Eq. 424. ἀπώμυνν. Lys. 902. ἀπομώμοκα. Av. 705. ἀπομωμοκότας. Plat. Legg. XI. 936 E. ἀπομόσας ἡ μὴν μὴ εἰδέναι. Soph. Phil. 1288. Eur. Cycl. 266. Pind. N. 77.
1233. In ed. mea pro ‘Monometrum’ et ‘Dimetrum’ corr. ‘Monometer’ et ‘Dimeter.’
1234. Cf. Eq. 941. εὐ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δήμητρα.
1237. ἀλοὶ διασμηχθεῖς —] Cf. Alex. 187, 5. σμήσας τε λεπτοῖς ἀλοῖς (τὸ σῶμα).
1239. Cf. Vesp. 1306. οὗτοι μὰ τῷ θεῷ καταποίξει Μνογίας.
1240. ησθῆτη] I am amused. Cf. Pac. 1066. ησθῆτη χαροποῖοι παθήκοις. Av. 570. ησθῆτη σέρφω σφαγιαζομένω. Eq. 696.
1242. τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δικην] Cf. Eur. Alc. 731. δίκας τε δώσεις τοῖς κηδεσταῖς ἔτι. Pl. 608.
1243. εἴτ' ἀποδώσεις — εἴτε μὴ] Cf. Aesch. Ag. 261. σὺ δὲ εἴτε κεδὼν εἴτε μὴ πεπνυμένη — .
1245. ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς] Cf. Vesp. 964. ἀπόκριναι σφῶς. Ach. 401. 1248. Cf. Eq. 1069.
1251. δοτις καλέσεις] Cf. Vesp. 1431. Ran. 96.
1252. οὐχ δσον γέ μ' εἰδέναι] Qu. οὐχ δσα γε κάμ' εἰδέναι. Cf. ad Th. 34. Eccl. 350.
1255. μηκέτι ζώην ἔγω] Cf. Eur. Suppl. 454. μὴ ζώην ἔτι.
1256. Cf. Alex. 111, 3. τοὺς τρεῖς δὲ ἔρωτας προσαποδώσεις ὑστερον. 172, 5. προσκατέδει τοὺς δακτύλους. Men. 235, 9. οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους. Posidipp. 26, 4. προσεκδαρεὶς ἀπει. Pl. 999. ἀμῆτα προσαπέπεμψεν ἥμιν τοντονί.
1261. τῶν Καρκίνου τις δαμόνων] Cf. Thuc. I. 53. ἐς τῶν ἐκείνων τι χωρίων (πλευσεῖσθε). Carcini supersunt fragmenta tantum 12 apud Nauck.
1264. θρανούστυγες] Cf. Eur. Rhes. 118. θρανούσαντες ἀνύγων γνόας. Soph. El. 711. 717. 745. Schol. ἔμπειροι Headlam.
1265. Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὁ καλλιφεγγὲς "Ηλί", ὃς μ' ἀπώλεσας.
1273. ὄσπερ ἀπ' δνον καταπεσών] Cf. Vesp. 1370. Paullo aliter Eupolis 371. ὄσπερ ἀπ' δχδνον (ἀπὸ χοὸς Zenob. II. 57.) πεσών. Simili joco Timagenes versum tragicum κακῶν κατάρχεις τῆνδε μούσαν εἰσάγων ita protulit ut τίνδ' ἐμούσαν dicere videretur (Athen. XIV. 616 C. Plut. Mor. p. 634 F.).
1275. ὑγιαίνεις] Cf. Alex. III. 519. τίς δῆθ' ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων τολμᾶ ποτε | γαμεῖν — ;
1276. τὸν ἐγκέφαλον — σεσεῖσθαι] Cf. Athen. IV. 168 B. διεσιδέρειν τοὺς κροτάφους ὑπὸ τοῦ ἀκράτουν.
1279. “Ein damals viel besprochenes Problem. Schol. Apoll. Rhod. 4, 269. Διογένης δὲ Ἀπολλωνιάτης ὑπὸ ἡλίου (φησίν) ἀρπάζεσθαι τὸ ὅδωρ τῆς θαλάσσης, vgl. Sen. Quaest. nat. IV. 2. Demokrit vom Landbau 2, 4. (Mullach), τὰ μὲν οὖν πεδία δι' δῆς

ἐπέχοντα τῆς ἡμέρας τὸν ἥλιον ἐξαμέλγειν τὸ ὑγρὸν καὶ ἐξατμίζειν.
Hippokr. Luft, Wasser S. 537. δὲ ἥλιος ἀνάγει καὶ ἀναρράζει τοῦ
ὑδατος τὸ λεπιότατον καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Luk. Ikarom. 7. ὑδα-
τοποτεῖν τοὺς ἀστέρας τοῦ ἥλιου καθάπερ ἴμονι τινι τὴν ἰκμάδα
ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνασπῶντος καὶ ἄπαιδει διανέμοντος.” (Κο.)

1285. σπανίζεις —] Cf. Eur. Fr. 285, 12. βίου σπανίζει.

1288. πλέον πλέον] Anglice, more and more. Cf. Ran. 1001.
Alex. 29. 181. Sic μᾶλλον μᾶλλον. Anaxil. 32.

1292. οὐ γὰρ δίκαιον —] Cf. Soph. Fr. 860. οὐ γὰρ θέμις
ζῆν πλὴν θεοῖς ἀνεν κακῶν.

1296. Cf. Av. 1020. οὐκ ἀναμετρήσει σαντὸν ἀπιῶν ἀλλαχῆ;

1297. ταῦτ' ἔγώ μαρτυρομαὶ] Cf. Trag. adesp. 382, 11. ὃ θεοὶ,
μαρτυρομαὶ | ἔγώ τάδ' ὑμᾶς.

1298. Cf. Eq. 603. Ran. 202. οὐκ — ἀντιβάς | ἐλᾶς; ὃ σαμ-
φώρα] Cf. Lys. 131. ὃ ψῆττα.

1299. ἐπιαλῶ] Cf. Fr. 461 D. ἐπίηλε. Com. adesp. 941. ἐπιαλεῖς.

1301. ἔμελλόν σ' ἅρα κινήσειν ἔγω] Lege ἔμελλον ἅρα σε —.
Cf. Ran. 268. ἔμελλον ἅρα παύσειν πον' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.

1302. Cf. Vesp. 119. αὐτῷ τυμπάνῳ. Ran. 476. αὐτοῖσιν ἐν-
τέρουσιν. Pherecr. 108, 5. αὐταῖσι μυστίλαιοι. ξυνωρίσιν] Cf. Com.
adesp. IV. 629. ἔξιππα (sub. ἀρματα) καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας.

1303. Cf. Eur. Fr. 1027, 1. παῖς ὁν φυλάσσον πραγμάτων
αἰσχρῶν ἀπο (l. ἔραν).

1315. Cf. 1339. τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν.

1322. ὃ — ξυγγενεῖς καὶ δημόται] Cf. Cratin. jun. 9, 2. ξυγ-
γενεῖς | καὶ φράτερας καὶ δημότας εὐρῶν μόλις.

1329. πόλλ' ἀκούων καὶ κακά] Cf. Eq. 1276. πόλλ' ἀκοῦσαι
καὶ κακά.

1330. ὃ λακκόπρωκτε] Cf. Cephisod. 3, 4. ὃ λακκόπρωκτε,
βάκκαριν τοῖς σοῖς ποσὶν | ἔγὼ πρίωμαι; πάπτε —] Cf. Eq. 502.
στεφάνοις κατάπαστος. et v. χονσόπαστος. πολλοῖς τοῖς δόδοις] Cf. Eq. 546. αἴρεον' αὐτῷ πολὺ τὸ δόδιον.

1332. ἐν δίκῃ] Cf. Eq. 258. Vesp. 421. Pac. 628. Th. 830.

1334. σε νικήσω λέγων] Cf. 1211. Com. anon. IV. 608. γλῶτ-
ταν — φορεῖν δείνων, | ἢ πάντα νικήσεις λέγων.

1335. τοντὶ σὸν νικήσεις;] Cf. Thuc. I. 100. 1. ἐνίκων — ἀμ-
φότερα. 112. 2. νικήσαντες ἀμφότερα. Soph. Fr. 38. εἰ μιηρὸς ὅν
τὰ φαῦλα (μεγάλα?) νικήσας ἔχω. VII. 34. 6. πολὺ ἐνίκων καὶ πολὺ
ἐκρατοῦντο.

1339. Cf. 1315.

1344. Cf. Eccl. 946. ἀλλ' εἶμι τηρήσοντος ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

1345. Cf. 1397. 1494. Eur. Phoen. 444. σὸν ἔργον — λέγειν |
τοιούσδε μύθους οἰς διαλλάξεις τέκνα.

1347. Cf. 635. Pac. 1182. Sic ἥκειν (i. e. ἔώκει) Av. 1298.

1349. ἔσθ' δτω θρασύνεται] *Lege* ἔστ' ἐφ' φ —. Cf. Isoer. 87 a. *ἡσχύνοντο* ἐφ' οἰς ἐθρασύνοντο.
1352. Cf. Eur. Fr. 940. τί δ' ἔστι; πρὸς χορὸν γάρ οἰκεῖων ἔρεις.
1354. φράσω· 'πειδὴ γάρ —] *De aphaeresi post interpunctionem* cf. Soph. Phil. 591. λέγω· 'πλ τοῦτο —.
1358. κάχρος — ἀλοῦσαν] Cf. Cratin. 274, 2. Σόλωνος — φρύγουσιν ἥδη τὰς κάχρος τοῖς κύρβεσιν. κάχρος] Cf. Vesp. 1297.
1364. μυρρίνην λαβόντα] Cf. Incert. ap. Plut. Mor. p. 1098 C. ὑμεῖπο δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης | 'δ Φοῖβος' (?) οὐ προσῳδά.
1367. ἀξύστατον] Incompositum. Anglice incoherent, unconnected. Cf. Aesch. Ag. 1467. ἀξύστατον ἄλγος. Xenarch. com. III. 614. ἀσυστάτους — κεχρημένος | τύχαις. στόμφακα] Cf. ad Vesp. 721. στομφάζοντας.
1368. Cf. Ach. 12. πᾶς τοῦτ' ἔσεισε (l. τοῦτο σεῖσα) μον δοκεῖς τὴν καρδίαν; et Ran. 54.
1373. De crasi in ἔγώ οὐ cf. Ran. 33. ἔγώ οὐκ. Eq. 1021.
1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'] Cf. Aesch. Eum. 586. ἔπος δ' ἀμείβον πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
1376. ἔφλα με] Cf. Fr. 116. πᾶσι κακοῖσιν (conviciis) ἡμᾶς | φλῶσιν ἐκάστοι' ἀνδρες.
1378. ὁ — τί σ' εἶπω;] Cf. Philem. 126, 1. μῆς λευκὸς, διαν αὐτήν τις — ἀλλ' αἰσχύνομαι | λέγειν — κέκραγε etc. Dem. de Cor. 22. εἴτ', ὁ — τί ἀν εἰπών σέ τις δρθῶς προσείποι;
1382. βρῦν] Aliae infantium voces sunt μαμμᾶν, λολλοῦ (Hermipp. 89.). Cf. Hom. Il. 22, 80. κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε — εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον, τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον. Poll. III. 10. μήτηρ — ἡ μαστὸν ἐπισχοῦσα.
1385. προνοσχόμην σε] Cf. Thuc. I. 26. 2. ἡν (ξυγγένειαν) προσχόμενοι ἀδέοντο σφᾶς κατάγειν.
1386. βοῶντα καὶ κεκραγόθ'] Cf. Pl. 722. κεκραγώς καὶ βοῶν.
1391. οἷμαί γε] Cf. ad 1112.
1392. Cf. Vesp. 1423. Alex. III. 429. ἵχθυδίων | μικρῶν τρεμόντων τῷ δέει τί πείσεται. Plat. Ion. 535 C. δρθαὶ ἰστανται αἱ τρίχες ὑπὸ φόβου καὶ ἡ καρδία πηδᾶ. Conv. 215 E. ἡ — καρδία πηδᾶ. Aesch. Cho. 1024. καρδία φόβῳ | ἄδειν (πηδᾶν?) ἔτοιμος. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδίαν πήδημ' ἔχει. Trag. adesp. 176. πηδῶν δ' δ θυμός ἔνδοθεν μαντεύεται. 390. πηδῶν δ θυμός τῶν φρενῶν ἀνωτέρω. Soph. O. R. 74. καὶ μ' ἡμαρ — λυπεῖ τι πράσσει.
- 1393 sq. Cum his cf. Aesch. Ag. 1338 sq.
1395. τὸ δέομα —] Cf. Eq. 27. περὶ τῷ δέοματι | δέδοικα τοντοὶ τὸν οἰωνόν. τῶν γεραιτέρων] Α γέρων. Cf. v. πεπαίτερος (α πέπτων).

1396. ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθον] Cf. Pac. 1223. Diph. 61, 8. εὐθέως νοῶ | δι τοῦτό μοι (δὴ?) τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει. Com. adesp. 127, 3. ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν (ἔχων). 178. ἀρμόττει γάρ η μαγειρική | ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων.
1397. Cf. Soph. O. R. 354. ἐξεκίνησας — δῆμα. El. 567. Tr. 979. 1242. Plat. Phil. 15 E. πάντα κινεῖ λόγον.
1399. Cf. 515. Vesp. 743. 1472.
1400. Cf. Thuc. I. 132. 2. τῶν καθεστώτων νομίμων.
1404. Cf. Vesp. 1460. ξυνόντες γνώμαις ἐτέρων. Ran. 959. Pl. 321. Plat. Resp. X. 607 C. οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες.
1411. Cf. Pl. 577. φρονοῦντας δριστα | αὐτοῖς.
1417. Cf. Theopomp. 69. δις παῖδες οἱ γέροντες δρθῷ τῷ λόγῳ.
1420. Cf. Xen. Cyr. VIII. 8. 9. τὸ δ' ἐκπονεῖν οὐδαμοῦ ἐπιτηδεύεται.
1421. δ τὸν νόμον θεὶς] Sic ψήφισμα θεῖναι Cratin. 264.
1453. ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα —] Cf. Av. 546. Thuc. VIII. 82. 1. τὰ πράγματα πάντα ἀνειθεσαγ (αὐτῷ).
1457. Cf. Pher. 146, 1. εἰκῇ μ' ἐπῆρας δῆτα τηλικούτον | πολλοῖς ἔμαυτὸν ἐγκυλίσαι πράγμασιν. Soph. O. R. 1328. τις σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
1460. πονηρῶν — πραγμάτων] Cf. 1303. Isocr. p. 97. ἐπονειδίστων ἐπιθυμοὶ καὶ πονηρῶν πραγμάτων. Eur. Fr. 1027, 1. παῖς ὁν φυλάσσον πραγμάτων αἰσχρῶν ἀπο (ἔραν scribe cum Cobeto).
1464. Schol. τοῦτο γάρ ἐπιγράφεται (παρεπιγράφεται, παραγέγραπται, aut παραπιγραφή Headlam, coll. schol. Av. 222. Th. 100. Pac. 424. Pl. 8.).
1468. Versus ex tragœdia expressus fortasse Euripidis.
1470. Cf. Eur. Fr. 288, 1. φησίν τις εἶναι δῆτ' ἐν οὐρανῷ; | οὐκ εἰσὶν, οὐκ εἰσ'. Dem. p. 297, 9. ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, δπως ἥμάρτετε.
1476. Cf. Soph. Aj. 367. οἵμοι γέλωτος.
1480. Cf. 1485. Alex. 180. η μετὰ Πλάτωνος ἀδολεσχεῖν κατὰ μόνας. Astydamas Fr. 7. γλώσσης περίπτατός ἔστιν ἀδολεσχία.
1481. Cf. Men. 806. δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς μαίνει, τάλαν.
1483. δικορραφεῖν] Cf. Av. 1435. Formatum ut μηχανορραφεῖν, ίστιορραφεῖν, etc.
1485. Cf. ἐννομολέσχης (Timon ἐν τοῖς οὐλοῖς apud Diogen. L. II. 5. 4.).
1487. ἐπαναβάς] Cf. Eq. 169. ἐπανάβηθι.
1491. Cf. Vesp. 1525. ἐκλακτισάτω τις, etc. Aesch. Ag. 576. καὶ τις μ' ἐνίπτων εἰπε. Cho. 58. φοβεῖται δέ τις. Achae. 37, 2. προσβαλλέτω τις χείρα φασγάνου λαβῆ.
1492. κεὶ σφόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες] Cf. Vesp. 1333. κεὶ σφόδρ' εἰς νεαρίας. Aesch. Sept. 447. κεὶ στόμαργός ἔστ' ἄγαν.
1494. Cf. Cratin. 108, 1. Λήδα, σὸν ἔργον.

1195. Cf. Av. 25. *τί δ' ἄλλο γ' ή —;* Lysipp. 1, 1. *πᾶς ἔχο-*
μεν (ἔχετο?); B. τί δ' ἄλλο γ' ή —;
 1496. *διαλεπτολογοῦμαι*] Cf. *διαμυθολογεῖν* Aesch. Prom. 889.
 1499. *Λέγε ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς.* Cf. Soph. Tr. 1007. et ad
 Pac. 166. Soph. Tr. 600. *ἄλλ' αὐτὰ δή σοι ταῦτα καὶ πράσσω.*

P A X.

Pac. Arg. *ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος*] *ΥΠΕ* (i. e. *ὑπεκρίνατο*)
 quater in monumento didascalico legitur Ol. 106, 2. in Corp. Inscr. 353. no. 231.

1. *αἱρεῖ*] Affer. Cf. Ach. 1158. Plat. com. 45, 4. *φέρει τὴν*
θνεῖαν, αἱρὲς ὑδωρ. Antiph. 1, 2. *πρῶτα μὲν | αἱρὼ ποθειὴν μᾶ-*
ζαν. Eubul. 112, 3. *ηρετο τράπεζα.* Men. IV. 147. *τὰς τραπέζας*
αἱρετε. Alex. III. 498. *ἀρτέον τράπεζαν.*
7. *τοῖν ποδῶν*] Revera sex pedes habet scarabaeus. Cf. Nub. 50.
9. *ἀνδρες κοπρολόγοι*] Cf. Eq. 899. *ἀνὴρ κόπρειος.*
10. Cf. Eccl. 369. 1054. Lys. XVIII. 23. *ἀπαιτοῦμεν ύμᾶς —*
μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας.
11. *ἡταρογηύτος*] Cf. Fr. 569. Bl.
17. *ὑπερόχειν*] Intransitivum, ut *ἔξέχειν, ἀνέχειν, εἰσέχειν,* etc.
- ἀντίλιας*] Cf. Soph. Phil. 482. *εἰς ἀντίλιαν, εἰς πρῶταν, εἰς πρύμνην.*
19. *καὶ σαντόν γε πρός*] Cf. Ran. 415. *κάγωγε πρός.* Ach.
 1229. *καὶ πρός γ' — ἀμυστιν ἔξελαψα.*
25. *φαύλως ἐρείδει*] Cf. Eq. 1292. *φαύλως ἐσθίει.*
26. Cf. Lucian. D. Mort. X. 8. *δ σεμνὸς — καὶ βρενθυόμενος.*
27. *δι' ἡμέρας δῆλης*] Cf. Alex. 247, 3. *δι' δῆλης ἡμέρας.*
28. *γογγύλην*] Cf. Th. 1185.
30. *παροίξας τῆς θύρας*] Cf. 981. *παρακλίνασαι τῆς αὐλείας*
παρακύπτοντον. Eur. Iph. A. 857. *πύλας παροίξας.* Gallice en-
trouvrir.
32. Cf. Phoenicid. 3, 3. *ἐσθίει | μέχρι ἀν διδῷ τις ή λάθη*
διαρραγεῖς. Anaxil. III. 351. *διαρραγήτω χάτερος δειπνῶν τις εὖ.*
ἴως — λάθους] Cf. Theogn. 125. *οὐ γάρ ἀν εἰδείης ἀνδρὸς νόον*
οὐδὲ γυναικὸς | ποὺν πειρηθεῖς ὥσπερ ὑποζυγίον.
35. *πως ὅδι*] I. e. *ὅδι πως.* Cf. Plat. Alc. II. 142 F. *λέγει*
δέ πως ὅδι.
38. *μιαρὸν τὸ χρῆμα*] Cf. Vesp. 933. Av. 826. Lys. 83. 1085.
 1031. Eur. Suppl. 963. Andr. 181. 959.
39. *προσβολή*] Implication. Cf. Aesch. Cho. 283. *προσβο-*
λᾶς Ἐρινύων. Eum. 600. Plut. Mor. p. 168. *πληγαὶ θεοῦ καὶ προσ-*
βολαὶ δαίμονος.
41. *οὐ μήν γε*] Cf. Vesp. 268.

42. καταιβάτον] Cf. Eur. Bacch. 1360. τὸν καταιβάτην | Ἀχέροντα. Etym. M. p. 341, 5. ἀ καὶ ἀναίδεται Διὸς καταιβάτη καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα. Cf. παραιβάτης, Eur. Suppl. 677.

44. δοκησίσοφος] Confer δοκησίνος, δοκησιδέξιος. Pher. II. 152. εἶποι τις ἀν τῶν πάντων δοκησιδέξιων.

47. Cf. Αν. 970. ἥντεσαν' δὲ Βάκις τοῦτο πρός τὸν ἀέρα. Eq. 1085. Αν. 970. Theocr. XVII. 136. δοκέω δ', ἐπος οὐκ ἀπόβλητον | φθέγξομαι.

48. Pollux V. 91. λέγοντο δὲ καὶ τίλον καὶ πέλεθον καὶ σπατίλην.

51. τοῖσιν ἀνδρίσιν] Cf. Eupol. 316. μὴ φθονερὸν ἵσθι ἀνδρίσιν. Theocr. V. 40. ὁ φθονερὸν τὸν καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίσιν αἴτιος.

53. τοῖς ὑπερηνορέοντοι] I. e. iis qui magis viri sunt, contra epicum verbi usum. Cf. Theocr. XXIX. 19. ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν. Epithetum Homerium. Cf. vv. ὑπερήνωρ, ὑπερμενέων, ὑπερομηνῆς, ὑπέροπλος, ὑπερφίλαος. ἔπι — μάλα] Cf. Ran. 864. Antiphont. 131, 22. ἔπι δὲ μάλα. Cf. 280. οἵμοι τάλας, οἵμοι γε, κατ' οἵμοι μάλα. 462. εἴλα ἔπι μάλα. Plat. Eryx. 404. ἔκεινα καὶ ἔπι μάλα τὰ ἄνω.

59. κόρημα] Cf. Fr. 477. Eupol. 157. τοντὶ λαβὼν τὸ κόρημα τὴν αὐλὴν κόρει. Schol. δέ Μένανθρος φησι πολλάκις (om. Suid. Παλλακῇ recte Κο.).

63. ἀκοκονίσας] Cf. Ach. 1179. Lys. 364. 448. Nicom. 3, 2.

64. Cf. Nub. 26. 353. 1052.

65. τῶν μανιῶν] Cf. Nub. 832. σὺ δ' εἰς τοσοντονὶ μανιῶν ἐλήλυθας | ὥστ' —; Lys. 342. πολέμου καὶ μανιῶν δύσαμένας Ἑλλάδα. Th. 689. μανίας φλέγων. Eur. Her. 904. ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει.

68. πῶς ἀν ποτ' ἀφικούμην ἄν;] Cf. Eq. 17. πῶς ἀν οὖν ποτε | εἴποιμ' ἀν αὐτὸν —; Lys. 191.

70. ἀνερριχᾶτο] Cf. Aristaen. I. 20. Lucian. Lex. 8. ἀναρριχησάμενος. Bekk. Anecd. 398, 20. ἀνερριχῶντο. Hinc ἀράχνης, aranea. Cognatae voces sunt δρέγεσθαι et Anglice to reach.

71. Cf. Ach. 1180. Vesp. 1428. Andoc. de myto. p. 29. ἐπεσσον καὶ τὴν οἰλεῖν συνετερίζῃν καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην. καταρρεῖς] Cf. 146. Fr. 47 Κ. ὅρμου παρόντος τὴν (εἰς?) ἀτραπὸν κατερρεύνην. Thuc. IV. 12. 1. ἡ ἀστις περιερρόνη (κατερρεύη?) ἐς τὴν

72. Cf. Anth. XII. 226. 5. εἰς ἰδίην Ἐφεσον | χθιζός ἔβη Θεόδωρος. ἐκφθαρεῖς] Cf. Αν. 916. κατὰ τὶς δεῦρος ἀνεφυθάρης; Eccl. 248. προσφθαρεῖς.

74. καταψῶν] Cf. Eur. Hipp. 110. καταψήχειν χρεῶν | ὑππους, etc. Herod. VI. 61. τὴν δὲ καταψῶσαν τοῦ παιδίον τὴν κεφαλήν.

75. πωλῶν] Cf. Vesp. 189.

76. Πηγάσιον — πτερόδν] Cf. 135. ἔχρην σε Πηγάσον ζεῦξαι πτερόν. Pind. Isthm. VII. 63. ὅτε πτερόεις ἔρριψε Πήγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' δμάγνυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός. Hom. Od. IV. 11. 26.

78. διακύψας] Cf. Diph. IV. 415. διακύψας δρῶ | διὰ τῆς ὀπαίς κεφαλίδος καλήν σφόδρα.

82—101. Paratragoedia haec videntur esse.

82. κανθάρου] Cf. Vesp. 179. et ad Vesp. 1311.

83. Similis locus est Nub. 716. μὴ νν βαρέως ἄλγει λίαν.

84. ἤδης] Cf. ad Ran. 237. Αν. 792.

85. διαλύσσης ἀρρώων Ἰνας] Cf. Lys. 683. λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὅν (ι. ἵν') ἔγὼ δὴ etc. Th. 47. θηρῶν δ' ἀγρίων πόδες — μὴ λυέσθων.

86. Ἰνας] Cf. Hom. Od. 11, 393. οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἣς ἐμπεδος οὐδέ τι λοχύς. ὁνύμη] Cf. Αν. 1182. Eccl. 4. Nub. 407. Thuc. II. 81. χωσήσαντες ὁνύμη. 76. ή δὲ δόνυμη ἐμπίπτουσα etc. Dem. p. 547. τῇ ὁνύμῃ τῆς δοργῆς. et ad Vesp. 1487.

87. μὴ πνεῖ μοι κακόν] Cf. 1077. ή σφονδύλη φεύγοντα πο-
νηρότατον βδεῖ. Aesch. Fr. 180, 5. χωρὶς μινηρῶν τευχέων πνέοντο
ἔμοι. Soph. Fr. 140, 3. τεῦχος οὐ μύρον πνέον. Pher. II. 280. τοῦ
στόματος δέει κακόν. Eq. 892. βύρσης κάκιστον δέων. Vesp. 38.

92. Schol. περιφροοῦσιν (περιφροούσιν?).

95. Cf. Soph. Aj. 635. δ νοσῶν μάταν (i. e. insaniens).

96 sq. Cf. Th. 39. εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς (λαὸς?) | στόμα συγκλήσας. Eq. 1316.

96. φλαῦρον —] Cf. Lys. 1041. οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὖθ' ὅφ' ὅμῶν πείσομαι. 1044. Nub. 834. 1157.

97. δλολύζειν] Cf. Eq. 1327. Aesch. Ag. 28. δλολυγμὸν εὐφη-
μοῦντα. 604.

99. ἐνοικοδομεῖν] Inaedificare. Cf. Thuc. VI. 51. πυλίδα τινὰ ἐνοικοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες. Arrian. Exp. VI. 29. 16. τὴν θυρίδα δὲ ἀφανίσαι τὰ μὲν αὐτῆς λίθῳ ἐνοικοδομήσαντα.

104. Cf. Lucian. Icar. 33. ἐς τὸν Τάροταρον ὡς τοὺς Γίγαντας.

114. Parodia ex Aeolo Euripidis. ἔτνυμος — φάτις] Cf. Eurip. ap. schol. (Fr. 17.) ἀρ' ἔτνυμον φάτιν ἔγγων, | Αἴολε, σ' εὐνά-
ζειν τέκνα φίλατα. Iph. A. 795. εἰ δὲ φάτις ἔτνυμος. Stesich. 26, 1.
οὐκ ἔστ' ἔτνυμος λόγος οὗτος.

115. φάτις ἥκει] Cf. Aesch. Agam. 876. ὡς πρὸς οἶκον ὠχε-
τεύετο | φάτις.

116. μετ' ὀρνίθων —] Origo fortasse argumenti proxime se-
quentis fabulae. προοιπῶν] Cf. Th. 323. (in chor.). Eur. Fr. 1069.

117. μεταμώνιος] Cf. 1175. Theocr. XXII. 181. εἰπε· τὰ δ' οὐκ
ἄρ' ἔμελλε θεός μεταμώνια θήσειν. Xen. Cyr. VI. 4. 1. ἥνθει φοι-
νικίοις πᾶσα ή στρατιά. Simonid. Fr. 16. κονία δὲ παρὰ τροχὸν με-
ταμώνιος ἀρρῆ.

119. Et haec Aeoli Euripidis parodia. ἔτητυμον] Hoc voca-
bulum hoc sensu prosae orationis scriptoribus omnino ignotum
est; proprio tamen sensu aliquoties apud Aristotelem occurrit.

Schol. παρὰ (πρὸς libri) τὸ etc.

120. *αἰτίζητ' ἄρτον*] Forma epica. Hom. Od. 17, 222. *αἰτίζων ἀκόλους* (frusta). *πάππαν με καλοῦσσαι*] Cf. Eccl. 645. εἰ δὲ προσελθῶν Ἐπίκονδος — *πάππαν με καλοῖ*.

123. *κύρινδυλον δύψον ἐπ' αὐτῇ*] Quasi κάνδυλον. V. schol. et ad Fr. 624. Anglice dicas, ‘a great roll and fist-sauce with it’ Scilicet panem cum obsonio aliquo (*ἐπὶ δύψῳ*) edere solebant. Cf. Ach. 967. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω. 835. *παίειν ἐφ' ἀλλ' τὰν μᾶδδαν*. Eq. 707. Fr. 528.

124—126. Parodia alicuius loci tragicī.

124. Schol. *παρωδῆσαι* (*παρωδῆσθαι* Mein.).

125. *ναῦς μὲν γάρ —*] Cf. ad Pl. 422. Av. 1220.

126. Imprimatur diductis litteris.

127. ὁ παππία] Cf. Vesp. 296. Machon. Athen. XIII. 583 B. Πτολεμαῖε, διψῶ, φησὶ, παππία, σφόδρα. Eq. 1215. Vesp. 655. ὁ παππίδιον.

129. Cf. Av. 651. Herod. I. 141. ἔλεξέ οφι λόγον (fabulam).

131. Imitari videtur Aeschylum Suppl. 277. ἀπιστα μνήσισθ' —.

132. Cf. Herod. V. 106. οὐδὲ ἐνδέξομαι τὸν λόγον δκως etc. VII. 237. οὐ γάρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι δκως etc.

133. *κατ' ἔχθραν*] Cf. Amips. 9, 3. τουτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτύμων κατ' ἐπήρειαν (in contumeliam) γεγένηται. Aesch. Eum. 686. δτ' ἡλθον Θησέως κατὰ φθόνον. Trag. adesp. 82, 1. *κατ' εὔνοιαν*. Thuc. I. 103. *κατ' ἔχθρος — τὸ Λακεδαιμονίων*. III. 96. κατὰ τὴν Ἀθηναίων δεί ποτε φιλίαν. III. 95. 1. προσθύμως ἐδόκοντν κατὰ τὴν Ἀθηναίων — φιλίαν ξυστρατεύειν. IV. 1. 1. οἱ δὲ Λοκροὶ κατὰ ἔχθρος τὸ Ρηγίνων (ἔπραξαν τοῦτο). IV. 24. 2. τῶν Ρηγίνων κατ' ἔχθραν. Dem. IX. 12. *κατ' εὔνοιαν*. Hom. Il. 1, 424. χθιζδες ἔβη κατὰ δαῖτα.

135. *Πηγάσου — πτερόν*] I. e. πτερωτὸν Πήγασον. Cf. 76. ὁ Πηγάσιον — πτερόν. Pind. Isth. VII. 44. δ τοι πτερόεις ἔροιψε Πάγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' δμάγων Βελλεροφόνταν Ζηνός.

139. Cf. Eubul. III. 205. *παροψίσι | βολβοῖς τ' ἔμαυτον χορτάσων ἐλήνυθα*. Amph. III. 312. *χορταζόμεσθα πᾶσιν δγαθοῖς*.

140. Versus ex tragedia sumptus, ut arguunt et particula ἐς ante vocalem posita et dictions forma. Sthenoboeae Euripideae eum tribuit Meinekius, Bellerophonti Porsonus ad Hec. 1010.

Schol. εἰς Κόρωνθον (imo τὴν Τίγρνθα, v. Arg. ΣΘΕΝ. ed. Nauck. Trag. p. 447.).

142. *πηδάλιον*] Metaphorice, ut apud Theophilum 6, 3. οὐδὲ μπρὸν πείθεται | ἐνι (l. τῷ) πηδαλίῳ.

143. *Ναξιουργῆς*] Cf. Menand. 1000. Ἀττικονοργῆ δήματα. Herod. VII. 76. *ποροβόλους — Λυκιοεργέας*. Dem. 49, 34. φιάλας Λυκιονοργῆς δύο. Athen. XI. 486 E. κλίνη Μιλησιονοργῆς, — κλίνη Χιονοργῆς, καὶ τράπεζα Ρηνιονοργῆς. Poll. I. 149. εὐδοκίμει δὲ θώραξ

Ἄττικον οὐργῆς, κράνος Βοιωτού οὐργὲς, etc. VII. 93. Τυρρηνικον οὐργῆ (ὑποδήματα) ετ ἔμβαθρα Ρηνιον οὐργῆ. Sic Κοσμιδιον οὐργῆς (Athen. p. 199 E. Strab. p. 198.), νεον οὐργῆς Δαιδαλον οὐργῆς (Zenob. III. 7.), δεντερον οὐργῆς (Poll. VII. 77.), ἀλον οὐργῆς (Plut.), εὐεργῆς (νῆσ, Hom. Od. 12, 165.).

145. *Πειραιεῖ*] Correpta penultima. Cf. Pher. 34. Canthar. 5. Mnesim. 4, 47. Alex. 245, 1. Philisc. 2. Criton. 3, 4. Machon. Athen. XIII. 582 B. εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινά. Polyzel. II. 871. ἐν τῷ μώσῳ παρ' Ἀθηναίων (αἱ) μακαρίζεται.

148. μὴ — τραγῳδία γέρη] Cf. Eccl. 371. ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὸς κωμῳδίης.

152. Schol. δπως (aut ἀλλ' ὥς) τι βουκόλημα τῆς λύπης ἔχοι | ἀνέθημε τοίχους ποικίλας ζώων γραφὰς Pal. δσφρήσεται] Perraro occurrit hoc futurum.

154—156. Et hic παρατραγῳδεῖν videtur.

155. ψαλίων] Cf. Eur. Phoen. 793. ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι. Herc. 381. ψαλίοις ἐδάμασε πώλους. Rhes. 27. ἄρμόσατε ψαλίοις τοὺς ἵππους. Aesch. Prom. 54. Cho. 962. (met.) Plat. Legg. 692 A. χονσοχάλινον] Lege χονσοχαλίνων.

156. διακινήσας] Cf. Ran. 827. γλῶσσα — φθονεροὺς κινοῦσα χαλινούς. Eur. Iph. A. 151. πάλιν ἔξορμα, σειε χαλινός. φαιδροῖς ὧσιν] Cf. Aesch. Ag. 1229. ἐτείνασα φαιδρὸν οὗς (φαιδρόνος mss. et vulg.).

159. ἕι σαντὸν] Cf. Vesp. 355. ἕισι σαντόν.

166. Lege ἀπολεῖς (μ') ἀπολεῖς, ut in Soph. Tr. 1007.

168. ἔσπινδον] Cf. Virg. Eccl. II. 11. 'Allia serpyllumque herbas contundit oientes.'

169. μύρον ἐπιχεῖς] Cf. Stratt. 45, 2. δταν φακῆν φάγητε, μὴ πικεῖν μύρον (παραινῶ). Alex. III. 470. λευκὸν ὅλον ἐπιχέας. Isae. 61, 20. ἐπὶ τὰ μνήματα ἔνει κεόμενον (fut.) καὶ ἐναγιοῦντα. ἐπιχεῖς] Cf. Eur. Fr. 384. συγχέω (συγχέω Nauck.).

171. Χίων] Producitur prima. Cf. 835. Ran. 970. Eccl. 1139. Fr. 448.

175. Cf. Damox. com. IV. 531. στρόφοι | καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῖν ποιῦσι.

181. ἵπποκάνθαρος] Confer ἵππαλειτονῶν Ran. 932. ἵππόπορνος Alciph. III. 33. ἵππομύρμηξ Arist. H. A. VIII. 26. 3.

182. Cf. 362. Ran. 465. ὦ βδελυρὲ κάνασσυντε καὶ τολμηρὲ σύ. Nub. 1327. Fr. 92. Com. adesp. IV. 657.

189. ἀποθανεῖ, | εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' δ τι ποτ' ἔστι σοι] Cf. Eq. 1257.

191. ἔραστής πραγμάτων] Nub. 1303. πραγμάτων ἔραν φλαύρων.

192. ἥκεις δὲ κατὰ τί;] Cf. Av. 916. κατὰ τί δεῦρ' ἀνερθάρης; Nub. 239. Eccl. 543.

193. δειλακρίων] Formatum ut Ἀττικίων (214).

195. Ἡ ἦ!] Ridentis exclamatio, ut in Vesp. 1335. Ach. 1206.
196. ὅτι'] Fort. ὅτι, sed cf. Nub. 7. ὅτι (i. e. διε) οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας. Ceterum connectendum videtur οὐδὲ cum ἐγγύς. Cf. 177. Lucian. 71, 21. οὐδ' ἐγγύς ἦν τούτον.
197. εἰσιν ἐξωκισμένοι] Sensus medio ut εἰσωκίσμεθα 260. ἐξωκίσαντο 203. ἀνωκίσαντο 207.
199. τοῦθανοῦ] Cf. Lys. 651. οὐταρον] Cf. Vesp. 1111. Th. 516.
202. ἀμφορεῖδια] Cf. Eccl. 1119.
206. Cf. Th. 212. ἔμοὶ δ' ὁ πι βούλει χρῶ λαβών. Nub. 439.
207. ἀνωκίσαντο] Cf. 260. εἰσωκίσμεθα. 197. ἐξωκισμένοι. 203. An. 1351. ἀνοικισθεῖς. Eccl. 754. μετοικιζόμενος. Thuc. I. 58. Περδίκκας πείθει Χαλκιδέας — ἀνοικισθαι ἐς Ὁλυνθον. II. 102. κατοικισθαι (-ήσηται libri). VIII. 31. φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι ἐς τὸν Δαρνοῦντα. Aeschin. Tim. § 124. ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξουικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλκεὺς εἰσουικίσηται (-ήσηται utro-bique libri vitiose). Alexidis fabulae titulus fuit Εἰσουικιζόμενος, Philemonis Ἐξουικιζόμενος. δῆλος ἀνωτάτω] Cf. Aeschin. Cho. 735. δῆλος τάχιστα.
215. εἰ δ' αὐτὸ πράξαι' ἀγαθὸν] Cf. ad Pl. 341. χρηστόν τι πράττων. πράξαι'] Cf. Eq. 898. ἵν — βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειν (ἀποκτεινεῖν;) οἱ δικασταί. ἀπικανικοί] Formatum Ἀττικωνικὸς ab Ἀττικὸς fere ut Σαρδιανικὸς a Σαρδιανὸς, cum allusione ad voc. Λακωνικός.
217. Similis locus est Eq. 671.
218. Cf. Men. IV. 152. οὐκ ἔλαττον, οὐ, | μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. Alex. 231, 1. μὰ τὸν Δία | τὸν Ὄλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν.
220. χαρακτήρ] Cf. Soph. Fr. 186, 1. καὶ γάρ χαρακτήρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ (ἄλλος ὁν γλώσσης?) τι με | παρηγορεῖ Λάκωνος δομᾶσθαι λόγουν. Herod. I. 116. 1. καὶ οἱ δ τε χαρακτήρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἔδοκε ἐς ἑωνιὸν, etc. I. 142. χαρακτῆρες γλώσσης τέσσαρες. Similiter fere Nub. 1176. ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶ τάττικὸν βλέπος ἡμεδαπός?] Cf. Ephipp. 5, 2. Plat. Theag. 124 D.
224. Cf. Vesp. 199. ἀνθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν. Pl. 1051. 694.
225. δόσους — τῶν λίθων] Cf. 167. τῆς γῆς πολλήν. Pl. 1051. τῶν ἐντίδων δόσας ἔχει. Vesp. 199. πολλοὺς τῶν λίθων. ἐπεφόρησε] Cf. Herod. IV. 201. ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε.
230. Cf. 1240.
231. ἐς θνείαν τρῆψε] Cf. Chrysipp. ap. Athen. XIV. 647 F. εἰς θνείαν καθαρὰν τρῆψον.
232. γνώμην ἐμῆν] Mea quidem sententia. Cf. Vesp. 983. Eccl. 350.
234. ὥσπερ ἥσθόμην —] Cf. Nub. 1276. Vesp. 395. Th. 234.
869. Plat. Phaedr. 260 E. ὥσπερ ἀκούειν δοκῶ τινων προσιόντων

λόγων. Theocr. XXV. 163. ὡσεὶ περ οφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄραι.

235. *μνείας — πολεμιστηρίας*] Cf. Ach. 1132. φέρε δεῦρο,

παῖ, *θώρακα πολεμιστήριον*. 571. πόθεν βοῆς ἦκουσα πολεμιστηρίας;

238. Cf. Av. 61. *Ἄπολλον ἀποιρόπαιε, τοῦ χασμήματος*. Cratin.

186, 1. *ἄναξ Ἀπόλλων* (l. *ἄναξ Ἀπολλον*), τῶν ἐπῶν τοῦ ἁεύματος.

241. δὲ δευός, δὲ ταλανθρών] Eadem verba Ach. 964. Cf. Hom. Il. V. 289. *ταλανθρών πολεμιστής* (*Ἄρης*). δὲ κατὰ τοῦ

σκελοῖν] Cf. Simonid. Epigr. 136. τὸν κατὰ Μήδων (*Πάνα*). Plat.

Gorg. 516 D. *Μικιάδην τὸν ἐν Μαραθῶνι*. Eq. 785. ἵνα μὴ τοίβης

τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Aelian. Epist. 2. τὴν οὖν τὴν τὰ μαλακά ἔρια.

242. *Πρασιάτ*] Cf. Thuc. II. 56. 3. *ἀφίκοντο ἐς Πρασιάς*, τῆς *Λακωνικῆς* πόλισμα ἐπιθαλάσσιον. VI. 105. 3. VII. 18. 4.

244. *πρᾶγμα*] Anglice, concern, affair, trouble.

245. τῆς *Λακωνικῆς*] Cf. Vesp. 1162. Sic ἡ *Ἀττική*.

251. *πόλις*] De insula. Cf. Hom. Il. 14, 230. *Αῆμνον, πόλιν* θεοῖο Θόαντος. Eur. Fr. 730. *ἀπασα Πελοπόννησος εἰντυχεῖ πόλις*.

659. Ion. 294. Soph. Fr. 374. Pind. N. VII. 9. Isthm. IV. 43.

Cratin. 228.

254. Cf. Lycophr. trag. 2. *κυλίκιον | ὑδαρές δὲ παῖς περιῆγε* τοῦ πεντωβόλον. Sic *διτάλαντος* (Herod. I. 50.), ποπ διτάλαντιαῖος.

φείδον —] Cf. Plat. com. Fr. 190. φείδεοντες τοῦλαιον σφόδρον.

τάττικον] Cf. Th. 1192. Men. 708. *ἀψωθίω κατέπασας Ἀττικὸν μέλι.*

255. *κλανέσι μακρά*] Cf. Pl. 111. *οἰμώξει μακρά*.

256. *οὗτοί σοι κόνδυλος*] Cf. Antiph. III. 142. *οὗτοί δέ σοι — ἔλαιον — μετρητής*.

257. *ώς δοιμήν*] Cf. Eq. 706. *ώς δεκάνθυμος*. Plat. Theaet. 173 A. οἱ ἔντονοι καὶ δοιμεῖς. *οἴμοι μοι*] Cf. alboiθοι 1066.

263. *ῳ πονήρῳ ἀνθρώπια*] Cf. Dem. p. 307, 23. *τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τάνθρωπιόν ἐστιν.*

268. Cf. Av. 648. *ἄταρ, τὸ δεῦνα, δεῦρ' ἐπανάκρονοι πάλιν.*

271. Cf. Ach. 1050. *καλῶς γε ποιῶν*. Cf. 763. *τῇ δεσποινῇ Ἀθηναίᾳ*. Eq. 763. *τῇ δεσποινῇ μὲν Ἀθηναίᾳ*. Av. 828. 1653. Theocr. XV. 80. *πότνι' Ἀθαναίᾳ*.

275. *ταῦτ'*] Cf. Vesp. 142. Eq. 111. Ach. 815. *ταῦτα δή*. Vesp. 1008. Eq. 495. *ταῦτα δρῶ*.

276. *νῦν ἀγῶν μέγας*] Cf. Ran. 884. *νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας δὲ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἥδη*. Vesp. 533.

277. *ἐν Σαμοθράκῃ — μεμνημένος*] Cf. Alex. 178, 5. *τὰ Σαμοθράκινον εὑχεται | λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.*

279. *ἀποστραφῆναι*] Distorqueri. Schol. *διαστραφῆναι*. Cf. ad Eq. 263.

289. Cf. Plat. Euthyd. 296 B. *τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἥκει τὸ αὐτὸν παράφθεγμα*. Lucian. Philops. 29. *τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας*. Plut. Nic. 21. *καὶ ταῦτα ἐκεῖνα πάλιν ἥκειν φάσκοντες αὐτοῦ μελ-*

λήματα. Δάσιδος] Datidem Carcini filium, non notum Darii dum, intelligendum esse monuerunt v. Leeuwen et Herwerden.

291. ἥδομαι καὶ χαίρομαι] Cf. Herod. VIII. 1. 1. ταῦτα ἀκούσας ὡς ἐκ πανῶν | ἔχαρη τε καὶ ἥσθη. Sic χαίρειν καὶ ἥδεσθαι Dem. de Falsa Leg. § 140. Plut. Mor. p. 169 D. Lucian. 26, 30. Dion. Chrys. XXIII. 513 R. LXIII. 324. χαίρειν καὶ γάννοσθαι Plut. Mor. p. 1098 F. Infra 335. ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα Plut. Mor. p. 372 F. χαίρει καὶ γέγηθε. χαίρομαι] Similiter barbarus aliquis inducitur barbare loquens Hermipp. 25, 1. ἔπειθ', δταν πενώμεθ' η διψώμεθα, etc. et βαδίζον pro βάδιξε barbare dicens inducitur Datis aliquis Cratin. 391.

293. Cf. Ach. 369. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — ἀπαλλαγείς.

294. τὴς πᾶσιν Εἰρήνην φίλην] Cf. Fr. 293. Bl. τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης etc.

297. μέτοικοι καὶ ἔνοι] Cf. ad Eq. 347.

299. ἄμας] Cf. 426. Av. 1145. Xen. Cyr. VI. 2. 11. ἔχων καὶ ἄμην καὶ συμνύην etc.

300. δρόπασαι] Qu. Ἐλκύσαι. ἀγάθον δαίμονος] Cf. Eq. 85. ἀκρατον οἴνου ἀγαθοῦ δαίμονος. 106. 108. Vesp. 525. μηδέποτε πίοιμ' ἀκρατον μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

304. ἡμέρα — ἐξέλαμψεν] Cf. Pl. 744. διέλαμψεν ἡμέρα.

306. Cf. Nub. 1181. οὐ γὰρ ἔσθ' δπως | μὲν ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δύο. Eur. Cyc. 469. ἔστ' οὖν δπως ἀν — κάγῳ λαβούμην τοῦ — δαλοῦ; ἀπειπεῖν] Ab ἀπαγορεύω fatisco. Dinarch. III. 14. αἰσχρὸν γὰρ ἀπειπεῖν τιμωρουμένους etc. Notanda hic dissociatio particularum δπως et ἀν, ut in Vesp. 212. κοῦν ἔσθ' δπως διαδῆς ἀν ἡμᾶς ἔτι λάθοι. ἀν δοκῶ μὲν] Lege ἀν δοκοῦμεν.

308. φιλαμπελωτάτην] Cf. Th. 1147. εἰρήνην φιλέοστον. Philem. 71, 8. τῆς ἐπαφροδίτον καὶ φιλανθρωπον θεοῦ. Eur. Fr. 896, 1. Βακχίου φιλαμπέλον (φιλανθέον cod.). Bekk. Anecd. 71, 27. φιλάμπελος ἀνθρωπος δ φιλῶν ἀμπέλων ἐργασίαν.

309. περιχαρεῖς τῷ πράγματι] Cf. Vesp. 1477. περιχαρής τῷ πράγματι.

312. Cf. Thuc. VII. 43. παραγγείλας δὲ πένθ' ἡμερῶν σιτία θε.

314. παφλάζων] Cf. Eq. 919. ἀνήρ (Cleon) παφλάζει. Hom. Il. 13. 798. Timocel. III. 602. κόμποις παφλάζων.

316. Cf. Eur. Her. 976. Alc. 848. Med. 793.

319. Cf. Eq. 99. πάντα ταντὶ καταπάσω etc.

320. κυκάτω — καὶ ταραττέτω] Cf. 654. κύκηθρον καὶ τάραττρον. Eq. 692. ταραττων καὶ κυκῶν.

326. παῦε παῦ' δροχούμενος] Cf. Eq. 919. παῦε παῦ' ὑπερόζέων.

Av. 1243. παῦε τῶν παφλασμάτων.

327. Cf. Eur. Herc. 867. ήν ἵδον, καὶ δὴ τινάσσει κράτα —.

328. ἐλκύσαι] Cf. Nub. 540. οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν. καὶ μη-κέτι] Sub. ἐάσῃς. Cf. Th. 648. δ δ' οὐδέπω (sub. φαίνεται).

332. τὸ σκέλος δίψαντες] Cf. Vesp. 1530. δῖπτε σκέλος οὐράνιον. 1526. δίπτοντες ἀνω σκέλος. Eur. Tro. 326. πάλλε πόδ' αἰθέριον.

334. ἔστ' ἀναγκαῖος ἔχον] Cf. Antiph. III. 29. ὅδον, | ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαῖος ἔχον. Aesch. Cho. 233. προσανδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαῖος ἔχον. Com. ap. Suid. I. 189. ἀνδρὶ (γάρ) | πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαῖος ἔχον. Herod. VIII. 40. ἀναγκαῖος ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα. IX. 27. Eur. Suppl. 527. τί τούτων ἔστιν οὐκ καλῶς ἔχον; Aesch. Cho. 696. Ὁρέστης ἦν γάρ εὐβόλως ἔχων. Plat. Phaedr. 245 E. εἰ δ' ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον. Anth. P. XI. 132. 5. εἰ δ' ὅντως οὕτως τοῦτ' ἔστιν ἔχον.

335. ἥδομαι γάρ καὶ γέγηθα] Cf. Diph. IV. 404. γέγηθά τε καὶ χαίρω τι (l. χαίρω τε καὶ γέγηθα) καὶ πτερύποραι. πέπορδα καὶ γελῶ] Cf. Vesp. 305. ἀνήλλετ', ἐσυίρτα, πτερύποραι κάγέλα. πέπορδα] Praesens ut γέγηθα. Imperfectum ἐπεπόρδει est Cratin. 26.

336. τὸ γῆρας ἐκδὺς] Ut anguis. Cf. Lys. 670. ἀποσείσασθαι τὸ γηρᾶς τόδε.

341. πλεῖν, μένειν, βινεῖν] Cf. Ach. 1052. ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίν μένων (sc. οἶκοι).

343. κοπταβίζειν] Cf. Nub. 1073. κοπτάβων, δψων, πότων, καχασμῶν. Schol. εἰ μὲν μὴ ἐκχυνθῇ (leg. ἐκχυνθεῖ).

346. Cf. Eur. Cycl. 437. ὁ φίλατ', εἰ γάρ τίγδ' ἰδοιμεν ἡμέραν. Herod. III. 142. τῷ δικαιοτάτῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι οὐκ ἔξεγένετο. V. 105. ὁ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίοντις τίσασθαι. Isocr. p. 177. πολλῶν ἔτῶν οὐδ' ἰδεῖν ἔξεγένετο αὐτοῖς τὴν —.

347. Συβδὸς erat κοίτη στρατιωτικὴ, haud dubie dura. Theocr. XIII. 34. λευμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα σιφάδεσσοιν ὄνειαρ. Hinc σιφαδοκοιτεῖν Polyb. II. 17. 10. Schol. μανθάνων παρὰ τῷ Φορμίωνι (i. e. apud Phormionem magistrum, fort. τοῦ Φορμίωνος) τοὺς etc. Διονύσιος (Διόνυσος Mein. prob. Cobet.). Schol. ἐν Ταξιάρχοις παρ' Εἴπολίδι (παρ' Εἴπολίδι ἐν Ταξιάρχοις Cobet.). Νεφέλαις (imo Λυσιστράτη v. 804.). ibid. φάγον V. φύγον Suid. ibid. φύγομι V. et Suid. A.). ibid. schol. V. Στράτιος (Αταλάντη addit Dind.). Κρατῖνος Αταλάντη (Ατ. delet Dind., Cratini fabulae nomen excidisse existimans).

348. ἃς ἔλαχε Φορμίων] Cf. Aesch. Eum. 715. ἀλλ' αἱματηρὸς πρόγματ' οὐ λαχῶν σέβεις. Inest allusio ad v. φορμός. Cf. v. φορμοκοιτεῖν (Bekk. Anecd. 70, 5.), de iis dictum qui in cubili duro jacentes somnum capiunt.

349. δικαστὴν δρυμὸν] Cf. Vesp. 280. πολὺν δρυμύτατος — ἦν (δικαστῆς). Eq. 808. ἦσει γάρ σοι δρυμὸς ἀγροικος etc. A.v. 255. δρυμὸς πρόσεβνς. Plat. Theaet. 175 D. τὸν — δρυμὸν καὶ δικανικόν.

350. ἀμνοκῶν] Cf. 935. ἀμνοὶ τὸν τρόπονς.

355. ἀπολλύμεθα — πλανώμενοι] Cf. Ach. 71. Soph. Phil. 311. 232.

357. *Λύκειον*] Cf. Xen. Hell. I. 1. 33. Schol. Ἀχαιοῦ (corr. Σοφοκλέους?).

363. *Καλλικάν*] Cf. nomen *Λαοκάν*. Schol. δ τι (l. διότι vel διὰ τι).

364 sq. Cf. Aesch. Pers. 187. *κλήρω λαχοῦσα γαῖαν*. Eur. Fr. 40. Phot. p. 169, 7. *Κλῆρος Ἐρμοῦ*· συνήθεια ἀρχαία. ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον δι προσηγόρευνον Ἐρμῆν, καὶ πρῶτον ἐξῆρον τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν. *Ἐνδιπτίδης* ἐν τῷ Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου.

365. *κλήρω ποιήσεις, οἴδ’ δι*] Lege κλήρους παλεῖς, εὐ οἴδ’ δι. Soph. El. 710. *κλήρους ἐπηλαν*.

366. *εἰς τίν’ ἡμέραν;*] Cf. Diog. L. II. 5. 16. εἰς τρίτην ἀποθανοῦμαι. et ad Nub. 1180.

369. *κἀτα —;*] Cf. Ran. 647. καὶ δὴ πάταξα. ΔΙ. κἀτα πῶς οὐκ ἐπιπαρού;

371. Cf. Vesp. 586. ἔδομεν ταύτην δοτις ἀν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ. Soph. Phil. 957. 373. *ἐνρεθῆ*] Qu. αἰρεθῆ.

374. *εἰς χοιρίδιον*] Cf. Thugenid. com. IV. 539. ἥτησεν εἰς δημόνιον τρωάθολον. Theophr. Char. 28. τῇ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τρεῖς χαλκοὺς εἰς δψον δίδωσι.

376. *ῳ ὦ Ζεῦ κεφαντοβρόντα*] Cf. Vesp. 323. *ῳ Ζεῦ Ζεῦ μεγαβρόντα*.

380. *ἀμαλδυνθήσομαι*] Cf. Theocr. XVI. 59. *χρήματα δὲ ζώντες ἀμαλδύνοντοι θανόντων*.

381. *λακήσομάι*] Α λακεῖν (ā). Cf. 384. *λακήσεται*. 382. *λακήσης* (λάκης οὐ aut potius λάκης, μῆ?). Nub. 410. *διαλακήσασα*. Theocr. II. 24. *λακεῖ μέγα καππυρίσασα* (δάφνα).

383. *εἰπέ μοι*] Ad plures dictum, ut in 1142. Ach. 319. 328. Vesp. 403. Av. 366. *ἔστατε*] Pro ἔστηκατε. Cf. Fr. 493. *ἥρισταμεν*. Eubul. III. 248. *δεδείπναμεν*, Alex. III. 429.

386. *κεχαρισμένον*] Acceptable. Cf. Xen. Mem. II. 1. 24. τί ἀν κεχαρισμένον ἦ σιτίον ἦ ποτὸν εῖδοι’ ἄν; Theocr. XVI. 68. δίζημαι δὲ τίνι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω. Herod. I. 87. τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον, εἴ τι κεχαρισμένον ἐξ αὐτοῦ ἐδωρήθη, παραστῆναι. Plat. Resp. III. 394 A. εἴ τι πώποτε — κεχαρισμένον δωρήσαιτο. Criti. 119 D. τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἐλεῖν. Ach. 248. κεχαρισμένως. Xen. Hipparch. init. ἀφ’ ἀν θεοῖς κεχαρισμενώτατα ἀρξεῖας ἄν.

388. *φαῦλον*] Leve. Cf. Av. 1024. 1412.

390. *παλίγκοτος*] Cf. Theocr. XXII. 58. ἄγριος εἴ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἢ (ἢδ’?) ὑπερόπτης.

392. *χάριος*] Cf. Menand. 537, 6. εὖς’ ἄπτα βούλει.

395. Cf. Ach. 675. *ῳ Λάμαχ’ ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων*. 1074. *Πεισάνδρον*] Cf. Av. 1556. Lys. 490. Eupol. 31.

397. προαόδοις — μεγάλαιοι] Cf. Αν. 853.
399. ἀγαλοῦμεν] Cf. Hermipp. II. 383. φέρε νυν ἀγήλω τοὺς θεοὺς ιοῦσ' ἔγώ | καὶ θυμαῖσι τοῦ τέκνου σεσωσμένου. Θεορομπ. II. 810. Aesch. Suppl. 1019. οὐτε νυν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς ἀγαλοῦντες (ut locum perite correxit Paleius).
400. ἐλέησον —] Cf. Vesp. 572. παιδὸς φωνὴν ἐλεῆσαι.
403. δεινὸν καὶ μέγα] Cf. Th. 581. Ach. 128.
405. πείσαις] Sic δικάσαις Vesp. 726. Eur. Med. 319.
409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;] Cf. ad Nub. 1192. Plat. Apol. 26 C. ἵνα τί ταῦτα λέγεις;
414. Cf. Xen. Anab. IV. 6. 15. κλέπτοντες τοῦ δροντος. Isaes. XI. 62. περὶ τῶν παρακλεπτομένων ὑπὸ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους. Plut. de facie etc. c. 18. ἐν ταῖς ἐκλείψεις διοφυρομένους (τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίναδαρον) τὸν φανερώτατον (-τα?) κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι (ἄμα τὴν vulg.) νύκτα γενομένην etc.
415. τοῦ κύκλου παρέτρωγον] Cf. Ran. 988. τίς τῆς ἐλάσι παρέτρωγεν; Eq. 1026. ὕσπειρος θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει. ἀμαρτωλίας] Cf. Eupol. 199. ἀμαρτωλία.
416. ἔντλαβε —] Cf. Aesch. Cho. 779. ἔντλάβοι παῖς δ Μαλας.
420. Ἀδώνια] Cf. Cratin. II. 27. διδάσκειν εἰς Ἀδώνια. Pher. II. 358. Ἀδώνι' ἄγομεν. μυστήριοι] Cf. Ran. 159. δνος ἄγω μυστήρια. Diphil. 43, 39 M. πολυτελῶς Ἀδώνια | ἄγονος ἔταιρα. Mercurii festum solenne Ἐρμαῖα dicebatur. V. Poll. I. 37.
421. Cf. Cratin. II. 211. πιοῦσα χυλὸν ἀναπαύνον κακῶν.
426. Cf. 1305. Plut. Popl. 6, 2. ὑμέτερον ἥδη, εἴπε, τὸ λοιπὸν ἔργον. Th. 1160.
428. δημιουργικῶς] I. e. τεκτονικῶς (schol. Eq. 650.).
- 431 sq. Cf. Eccl. 996 sq. et ad Ran. 1121.
431. ὑπερχε τὴν φιάλην] Cf. Ach. 1063. ὑπερχε' ὡδε τοὺξάλευτρον. Eccl. 820. ὑπέρχοντος — μου τὸν θύλακον.
434. εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε] Cf. Ach. 236. 240.
436. Cf. 605. Pher. 145, 3. ἐμοὶ γάρ ἥρξε τῶν κακῶν Μελαντιπίδης. Men. 402, 10. νύκτα — πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν.
440. Cf. Ach. 1014. τὸ πῦρ ὑποσκάλενε. Verbum σκάλλει legitur Herod. II. 14. Pythagorae praeceptum erat πῦρ οὐδήρω μῇ σκάλενε. Hor. Sat. II. 3. 275. 'Ignem gladio scrutare.'
443. ἀκίδας ἔξαιρούμενον] Cf. Ran. 657. τὴν ἀκανθαν ἔξελε. δλεκράνων] I. q. ἀλεκράνων. Hom. Od. 14, 494. ἀγκῶνος κεφαλῆν (i. e. cubitum). Hinc δλεκρανίζειν (---) Com. adesp. 1093. Sunt autem δλεκρανα τὰ ἀκρα τῶν ἀγκῶνων.
444. σίκνον] Cf. 543. Alibi σικνά εοδεῖ sensu, Cratet. II.
249. Antiph. III. 120. Eubul. III. 27.
447. Cf. 1213. Forma δορυξόος occurrit Plut. Pelop. 12.
449. κριθάς μόνας] Cf. Hippoact. 34, 6. καὶ κριθίνον κολλίνα, δούλιον χόρτον.

453. ἵη παιῶν] Cf. Eq. 408. Av. 1763. Lys. 1291. Th. 311.
454. ἀφελε τὸ παιῶν] Cf. Lys. 36. ἀφελε τὰς ἐγχέλεις.
473. Schol. ἀφ' οὐ (add. καὶ?).
474. τῆς σῆς μορμόνος] Cf. Ach. 582.
476. Schol. ὑπεμφαίνει Headlam.
477. διχόθεν μισθοφοροῦντες] Cf. Dem. p. 614. δι' ἀπλησίαν δὲ τρόπων διχόθεν καρπούνται τὴν πόλιν.
482. Cf. Plat. Resp. VII. 553 C. γλίσχως καὶ κατὰ σμικρὸν φειδόμενος. 485. ἀντιληπτέον] Cf. Eq. 603. ληπτέον μᾶλλον.
486. ὡς εἴᾳ] Cf. Lys. 1304.
492. ἀντισπᾶν] Cf. Aesch. Prom. 335. δρμάμενον δὲ μηδαμῶς μ' ἀντισπάσης.
496. κακόνοι] Sic εῦνοι Vesp. 887. Dem. p. 195.
500. οὐκ ἔστι κόρακας ἔρρηστες;] Cf. Pl. 604. ἔρρη' ἔστι κόρακας. Pher. II. 282. Amips. II. 711. Alex. III. 421.
508. αὐτοὶ δὴ μόνοι] Cf. Ran. 78. ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον.
509. χωρεῖ — τὸ πρᾶγμα] Qu. χωρεῖ τὸ χρῆμα. Cf. Ran. 884. τὸ χρῆμα' ἔρρη' ἔσται; Eccl. 148. τὸ χρῆμα' ἔργάζεται. 1164. μέλλομεν τὸ χρῆμα δοῖν.
513. Cf. Soph. Ant. 1180. καὶ μὴν δρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην δμοῦ.
515. ἐπεντείνωμεν] Anglice, let us press on a main. Cf. Theophr. Char. 9, 2. Proprio sensu ἐπενταθεῖς (ἔγχει). Soph. Ant. 1235.
516. τοῦτ' ἐκεῖνο] Cf. ad 289. Ran. 318. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν'.
521. Cf. Fr. 24 K. πόθεν δν λάβοιμι βῆσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;
522. διώ προσείπωσ'] Cf. Eupol. 117, 1. οὐκ ἔχω τί λέξω. Alex. 169. οὐκ ἔχω γάρ ἀλλ' δ τι | εἶπω — ἀξιον. Aesch. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμ' διώ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Soph. Phil. 938. οὐ γάρ ἀλλον οἰδ' διώ λέγω. Plat. Gorg. 486 B. ἄλιγγιώης δν οὐκ ἔχων δ τι εἶποις. οὐ γάρ εἶχον οἰκοδεν] Cf. Eur. Med. 239. δεῖ μάντιν εἶναι μὴ μαθοῦσαν οἰκοδεν. Tro. 648. τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον | οἰκοδεν ἔχοντα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί. Achae. trag. Fr. 4, 4. ἄδην δ' ἐλαίνον (ἐλαίῳ?) στέργα — χρίουσιν ὡς ἔχοντες οἰκοδεν τρυφήν. εἶχον] Cf. Vesp. 855. ἔγώ γάρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρντίχους. Eriph. III. 557. καὶ τρεῖς μόνας | καὶ τάσδ' ἐκόμισας; A. οὐ γάρ εἶχον πλείονας.
- 525 sq. Cf. Ach. 192.
525. οἷον δὲ πνεῖς, —] Cf. 87. καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν. Ran. 338. ὡς ἥδυ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν. Th. 254. Pl. 1020. Aesch. Fr. 180, 5. χωρίς μυρηρῶν τευχέων πνέονσά μοι. Soph. Fr. 147, 3. κατάγνυνται τὸ τεῦχος οὐ μύρον πνέον. Anth. Pal. XII. 95. 1. ἡ τε μυρόπτνονς Πειθώ. Anacr. 15, 9. μύρον πνεούσας. Act. Apost. IX. 1. ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου.
527. δμοιον καὶ γυλιοῦ] Cf. Herod. III. 37. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα δμοια τοῦ (τοῖς τοῦ?) Ἡφαίστου. γυλιοῦ] Cf. Ach. 1097. 1137. Alex. com. III. 433. Philem. IV. 12. καὶ γύλιν τιν' ἀργυρωμάτων.

Schol. (ἐσχημάτισται Schneidewin). ibid. (βλέπος id.). ibid. (Ἄττι-
κὸν βλέπος id.).

528. Schol. η Τληπολέμου (haec deleri jubet Mein.). Num Telephi sit dubitat Nauck. ad Eur. Fr. 727.

529. δέει κρομμυοξυρεγμίας] Cf. Vesp. 1058. ὑμᾶν — τῶν ἱμα-
τίων δέήσει δεξιότητος. Pl. 1020.

531. αὐλῶν, τραγῳδῶν] Cf. Ach. 554. αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλά-
ων, συριγμάτων. Schol. (imo τυχόντες) ibid. (del. θείου, ex vicino
θέασαι ortum).

532. ἐπυλλῶν Εὑριπίδον] Cf. Ach. 398. Ran. 942.

534. δηματίων δικανικῶν] Cf. Pseudo-Plutarch. Vit. decem
orat. p. 839 C. λόγους — δικανικούς τε καὶ συμβουλευτικούς. Diog.
L. II. 7. 4. συγγράφειν λόγους δικανικοὺς τοῖς ἀδικονμένοις.

536. Schol. ὑπὸ κόλπους (l. κόλπου, ut ὑπὸ μάλης).

537. χοός] Cf. Th. 347. et ad Ach. 1000.

542. κνάθονται] Cf. Eubul. 79. Eur. Fr. 375. η κνάθον η χαλ-
κήλατον | ἡθμὸν προσσίχων τοῖσδε τοῖς ὑπαπίοις. et griphum apud
Athen. X. 452 B. ἀνδρ' εἰδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα |
οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν. Schol. (πόθεν ἀν κνάθον
λάβοιμι τοῖς ὑπαπίοις Cobet.).

545. τίλλονθ' ἔαντρον] Cf. Ach. 31. παρατίλλομαι.

547. κατέπαρθεν —] Cf. Pl. 618. τῶν χειροτεχνῶν — καταπαθ-
δεῖν. Vesp. 618. Epicrat. III. 370. κατέπαρθ' αὐτῶν ὡς ληρούντων.

549. δορυξδόν] Cf. λαοξδός (Phot.).

551. ἀνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι] Cf. Av. 448. Eupol. 341.
καὶ τοὺς περιπόλους ἀπιέν' εἰς τὰ φρούρια.

554. ἀπαντα — μεστὰ —] Cf. ad Th. 702. Phillyll. com. II. 858.
πάντα γάρ ἦν μέστ' (μετ' libri) ἀνδρῶν. Lucian. Fug. 16. ἐμπέ-
πλησται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης ὁραιούσῃς.

555. χώρει πρὸς ἔργον] Cf. Ran. 833. χωρεῖ πρὸς ἔργον. Soph.
Aj. 116. χωρῶ πρὸς ἔργον. παιωνίσας] Cf. Xen. An. VI. 5. 29.
παιωνίσαντες οὖν ενθὲν ἐπέκειντο.

557. ἀσμενός σ' ἰδών] Cf. Eur. Ion. 1437. ἀσμενός σ' ἰδῶν etc.
Iph. A. 644. ἀσμενός σ' ἰδών. 640. ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ.
Herc. 524. Bacch. 609. Tro. 21. Xen. Anab. VI. 3. 24. ἀσμενοί τε
εἶδον ἀλλήλους etc. Lys. I. 12. προσειπεῖν — τὰς ἀμπέλους] Cf.
882. 891. Ach. 883. δός μοι προσειπεῖν — τὰς ἀγχέλεις. 891. προσ-
είπατ' αὐτήν.

559. πολλοστῷ χρόνῳ] Post longissimum tempus. Cf.
Dem. p. 761, 21. τὰ τούτων πολλοστῷ χρόνῳ μόλις ἀκοντας —
κατατιθένται. p. 1304, 9. ἐσώθη δεῦρο πολλοστῷ χρόνῳ. Cratin. jun.
9, 1. πολλοστῷ δ' ἔτει | ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἦκαν etc. Men.
329. πολλοστῷ χρόνῳ ὅρῶ σε. Theocr. XXV. 56. εἰλήλουθεν —
ἡμασι πολλοῖς | κτήσιν ἐπογόμενος. Cf. Lys. XIV. 46. οὐδὲ πολ-
λοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων. Isocr. 95 B. πολλοστὸς

ῶν τῶν Συρακοσίων (i. e. *unus e multis*). *Πολλοστημόριος* est Thuc. VI. 86. Arist. Pol. V. 8. 10. etc. Qu. πολλῷ τῷ χρόνῳ, aut πολλοῦ διὰ χρόνου. Lucian. 8, 1. οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὡν σε δεῖ παθεῖν. Contra Soph. Ant. 625. πράσσει δ' διγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας.

562. *λιπαργιοῦμεν*] Cf. Phot. p. 227, 10. *Λιπαργίζειν*: *τρέχειν*.
12. *λιπαργιοῦμεν*: *δξννοῦμεν*.

563. *χρηστὸν — ταρίχιον*] Contra Ach. 1101. *θρῖον ταρίχους — σαπροῦ*.

565. *πανδαισία*] Herod. V. 20. *πανδαισίη τελέη*. Confer *παμπησία*, Eccl. 868.

566. Cf. Alex. 119, 4. δν (*κρατῆρα*) — *τρίψας, ποιήσας λαμπρὸν*, etc. Eubul. 96. *Ἐρμῆς δ λιθινος* (*marmoreus*), δν *προσεύγμασιν* (?) | ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμένον. Sic Pelybius τὰς πανοπλίας ἐκτρίβειν dixit. Eur. Ion. 80. ὡς πρὸ ναοῦ (*προνάον?*) λαμπρὸν θῆ πνλώματα. Xen. Lac. 8. καὶ δπλα δὲ λαμπρύνεσθαι προαγορεύεται.

568. Cf. Herod. I. 16. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἥθελε ἀπῆλλαξε. Aesch. III. 158. οὐδεὶς καλῶς ἀπῆλλαξε. Dem. XVIII. 65. *χειρον ἀπῆλλάχασιν*. Aesch. in Ctes. § 158. οὐδεὶς πώποτε καλῶς ἀπῆλλαξε *Δημοσθένει* συμβούλῳ χρησάμενος. Xen. Mem. I. 7. 3. δῆλον γὰρ δι — αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξειν (ἄν). Aesch. Ag. 1289. οὗτως ἀπαλλάσσονται. Plat. Resp. II. § 8. πειθοντες αὐτοὺς δᾶνται ἀπαλλάξομεν. Herod. VIII. 68. *ἀπῆλλαξαν οὗτα ὡς κείνους ἔπειτε. μετόρχιον*] Cf. Fr. 120 K. Poll. VII. 145.

570. *γηδίων*] Cf. Pac. 570. Fr. 344, 2.

574. *παλασίων*] Cf. Poll. VI. 81. καὶ παλάσια, δ καὶ *Κρατῖνος ισχάδα κοπτήν καλεῖ*. Lucian. Pisc. 41. *παλάθην ισχάδων. Παλάθη* est σύκων μᾶζα. V. Herod. IV. 23. 5. *τῆς τρυγὸς παλάθας συνιθέασι*.

582. Cf. Soph. Tr. 18. *ἀσμένη δέ μοι | δ κλεινὸς ἥλθε Ζηνὸς — παῖς*. Plut. Lucull. 30. *ἥν δ' ἀσμένῳ ταῦτα τῷ Λουκούλλῳ*.

589. Cf. Pl. 526. *δδυνηρότατον τρίψεις βίοτον*. Eubul. 68, 2. *νῆστιν πονήρον κεστρέως τρίβων βίον*. Diocl. com. 14, 4. *μηδ' ἀγόμφιν ποτε | αἰῶνα τρίψει. Eupol. II. 440. ἀσεβῶν βίον — ἔτριβες. Soph. El. 602. δυστυχῆ τρίβει βίον. O. R. 248. Eur. Her. 86.*

591. *πολλὰ — ἐπάσχομεν — γλυκέα*] Cf. 696. Eq. 187. δσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.

595. Cf. Eq. 806. *ἥν — χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ. Fr. 548. χιδρίαν.*

600. *προσγελάσεται*] Cf. Eubul. 109, 1. *προσγελῶσά τε | λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι. Diph. 33, 5. δμως δὲ τούτων εἴ με προσγελάσειε τις. Herod. V. 92. 14. τῷ λαβόντι — προσγέλασε τὸ παιδίον.*

603—647. Cum his conferenda est ejusdem argumenti ἔποις in Ach. 496—556.

603. Cf. Lucilium apud Serv. ad Aen. X. 104. ‘Accipite ergo animis atque haec mea figite dicta.’

605. Cf. Pher. II. 326. ἐμοὶ γάρ ἥρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης. Hom. Od. 8, 81. τότε γάρ δα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ | Τρωὶ etc. Il. 5, 62. νῆας ἀρχεκάνους. Aesch. Agam. 1192. πρώταρον ἀπηγ. Cho. 1068. παιδόβοοι μὲν πρῶτον ὑπῆρξεν | μόχθοι. Eur. Andr. 274. ἡ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν etc. Eur. Fr. 832, 5. τιμωρίαν ἔτισεν ὡν ἥρξεν κακῶν. Soph. Tr. 871. ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐδὲ συμφρῶν κακῶν | ἥρξεν τὸ δῶρον —. Eur. Ph. 1581. πόλλων ὑπῆρξεν Οἰδίπον δόμοις κακῶν | τόδ' ἡμαρ. Eur. Med. 1372. ἥρξε πημονῆς. Valde dubia est correctio ἀπηγ., quum nusquam in comoedia occurrat id vocabulum. Adjectivi ἀπηγός unum est exemplum, Vesp. 1299. De Phidiae infortunio fere nihil cognitum habemus, et quomodo id ad bellum excitandum contulerit non liquet. Consociatio ejus cum Pericle potuisse profecto id facere, sed illa causa separatim memoratur (*eītra*).

608. Connecte αἰτός cum παθεῖν, non cum ἔξεφλεξε.

611. τούς τ' ἔκει] I. e. Peloponnesios, opinor, et praecipue Laconas.

612. ὡς δ' ἀπαξ] Cf. Antiph. 205, 1. ὡς ἀπαξ τις ζεῦγος ἦγαγεν. ἐψόφησεν ἀμπελος] Sc. ἀφθεῖσα. Cf. Ach. 986 sq.

616. ἡκηκόν] Cf. Vesp. 800. Plat. Crat. 384. (ubi vulgo ἀκηκόν). et ad Pl. 744.

618. ἔχονσα — ἐλάνθανες] Cf. Ach. 990.

620. Cf. Theocr. V. 116. καὶ τὸ σεσαρῶς | εὖ ποτειγκλίσθεν. Vesp. 896. 622. 623. Cf. Eur. Suppl. 491. 492.

623. Cf. Herod. I. 187. ἀπλησός τε χρημάτων καὶ αἰσχροκεφαλίας. Theogn. 608. αἰσχοδὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον. Eur. Andr. 452. Plut. Alex. I. p. 442 A. et p. 1446 E.

627. κοράδας] Ficus. Anglice fig-trees. Cf. Av. 40. ἐπὶ τῶν κοραδῶν. Eur. Fr. 680. κοράδαις ἐριναῖς.

629. ἔξεκοψαν] Cf. Herod. VI. 37. 3. πίτνες — ἔκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει ἀλλὰ πανώλεθρος ἔξαπάλλυται Thuc. VI. 99. τάς τε ἔλας ἔκκόπτοντες.

628. κορώνεων] Aliae fictionum species erant φιβάλεως, δαμαφίτεως, κελιδόνεως, κοράκεως.

631. ἔξεδιμνον] Cf. ἔξπους, ἔξκλινος, ἔξηγχυστή (Soph. Fr. 876.), quae Attica esse docet Etym. M. p. 346, 15.

632. οὐργάτης λεώς] Cf. Ach. 161. ὁ θρανίτης λεώς.

633. παλούμενος — οὐκ ἔμάνθανον] Cf Ach. 374. κάνταῦθα λανθάνοντος' ἀπεμπολώμενοι.

634. γιγάρτων] Acinorum. Hinc comice fictum verbum καταγιγαρίζειν Ach. 275.

637. δίκροις] I. e. ὥσπερ δίκροις. Cf. Timocl. 9, 6. τὸν παραμασήτην λαμβάνειν δίκρονν ξύλον. Plat. Tim. 78 B. θάτερον — διέπλεξε δίκρονν. Lucian. Timon. 12. μόνον οὐχὶ δικράνοις με ἔξενθει τῆς οἰκίας. Hor. Epist. I. 10. 24. Forma δίκρος est Aesch. Fr. 52. δίκρα δψις. Apoll. Rh. IV. 1613. Scribendum videtur δικρός, ut δορυξός (pro δορυξός). V. Lob. Phryn. p. 233. κεκράγμασι] κεκραγμός est Eur. Iph. A. 1357. Plut. Mor. 654 C.

638 sq. Cf. Thuc. IV. 41. 4. πολλάκις φοιτώντων αὐτοὺς —.

639. ἔσειν] Cf. Eq. 840. Fr. 20 D. Teleclid. Fr. 4. Antiph. VI. 43. ἐτέροις τῶν ὑπευθύνων ἔσειν καὶ ἐσυκοφάντει. παχεῖς] Cf. Eq. 1139.

640. φρονοῦ τὰ Βρασίδα] Cf. Eq. 1216. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ. φρονεῖ] De uno aliquo nunc agitur. Cf. ad Vesp. 554. Cum φρονοῦ cf. ποιοῖς Eq. 1131.

641. τοῦτον — ἐσπαράττετε] Cf. Ach. 688. ἀνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκᾶν.

642. ὠχριῶσα] Sc. prae metu. Cf. Lys. 1140. Ran. 307. Lucian. Anach. 33. ὠχροὶ ἀπαντες αὐτίκα γένοιτο' ἀν τὸν δέοντα μεταβαφέτες.

645. Cf. Pl. 379. Cratin. II. 119. εἰ μὴ γάρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, etc. Herod. VI. 125. τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο (χρυσῷ). Eq. 435. Forma διαβυνέειν legitur Herod. IV. 71. II. 96. διαβύειν apud Hippocratem.

654. κυκήθρον καὶ τάραχτρον] Cf. λάληθρον (Bekk. Anecd. 50, 6. Com. adesp. 1069.), κήνηθρον (schol. Odyss.), λειβηθρον, ἐνονορήθρα (Soph. Fr. 444.), ἀλυδήθρα, κυκήθρα (ταραχή). Phot. p. 184, 17. Ad rem cf. Eq. 257. τάραττε καὶ κύκα. 692. ταράττων καὶ κυκᾶν. Ach. 688. ταράττων καὶ κυκᾶν. Pac. 320. κυκάτω — πάντα καὶ ταραττέτω. Aesch. Prom. 994. κυκάτω πάντα καὶ ταραττέτω. Cratin. min. III. 376. Etiam δοῖδνξ καὶ τορύνη dicitur Cleon Eq. 984. Similiter sycophanta κρατήρ κακᾶν, τριπτήρ δικῶν, et κύλιξ τὰ πρόγυματ' ἐγκυκᾶσθαι dicitur Ach. 936.

658. ἀλλ' οὐκ ἄν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους] Cf. Ran. 794.

659. δργήν — ἔχει] Cf. Herod. VIII. 29. τοιτέων δή σφι ἀμφοτέρων ἔχοντες ἔγκοτον. Dem. p. 682. τούτων πολὺ μᾶλλον δργίζεσθαι προσήκει. Similiter Vesp. 244. κολωμένους ὅν ἡδίκησεν.

660. ἡ δ' ἀλλὰ —] Cf. ad Ach. 191. οὐ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γένουσι λαβών. σμικρὸν εἴπατο] Contra Vesp. 963. λέξον μέγα (die alta voce).

661. Cf. Ach. 446. Τηλέφω δ' ἀγώ φρονῶ. Pl. 577. φρονοῦντας ἄριστα | αὐτοῖς Nub. 1411. Soph. El. 334. οἵ αὐτοῖς φρονῶ.

662. Cf. Eq. 1372. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρονα τοῦ Κλεωνύμου.

663. εἰεν· ἀκούω] Cf. Eq. 1237. Aesch. Cho. 657.

667. ἀποχειροτονηθῆναι] Se repudiatam esse. Cf. Dem. p. 678, 1. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας. 676, 10.

668. ἡμάρτομεν ταῦτ'] Cf. Vesp. 514. Nub. 589. 593.
669. ἐν τοῖς σκύτεσιν] Cf. Vesp. 643. σκύτη βλέπειν. Dem. p. 572. σκύτος ἔχων ἐπόμπειν. Eupol. 282. ὀπεργῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει. Alech. 277, 4. δ νοῦς γάρ ἐστι τῆς τραπέζης πλησίον. Schol. παροιμία ἐστί Headlam.
671. κακόνων] Cf. Dem. XXIII. 169. οἱ κακόνοι καὶ φενακί-
ζοντες ὑμᾶς. Cf. σοφόνοντος (Lucian).
672. ἐσπευδεν εἶναι μὴ μάχας] Cf. Soph. O. R. 1417. οὐ' ἔ-
θης μὴ μάτην. Phil. 653. ὡς λέπω μή τῷ λαβεῖν. 332. Oed. C.
1737. 1365.
675. πλήν γ' δι] Cf. Th. 240. ἐμοὶ μαλήσει τῇ Δίᾳ πλήν γ'
δι πάροια. Ran. 1466.
678. ἀποβολμαῖος] Formatum ut ὑποβολμαῖος.
682. τοῦ λίθου] Ita κατ' ἐξοχὴν dicebatur τὸ βῆμα in con-
cione. Cf. Ach. 683. Eccl. 87. Eq. 956. Th. 528.
683. Cf. Soph. O. R. 326. μὴ — φρονῶν μ' ἀποστραφῆς.
684. Cf. Xen. Hell. VII. 5. 2. ἐπεγράφοντο ὡς Θηβαῖοι. Ach.
1095. Soph. O. R. 411. ὁστ' οὐν Κρέοντος προστάτου πυγράφομαι (γεγράψομαι mss.). Lucian. 68, 11. αὐτὸν — προστάτην ἐπέγραφον
(i. ἐπεγράφοντο). 69, 16. τῶν — Κράτητα ἐπαγραφομένων.
692. βουλεύσομεν] Pro βουλευσόμενα, ut saepissime apud tra-
gicos, haud raro etiam apud comicos. Cf. Av. 638. Eccl. 505.
697. De Simonidis avaritia agitur Athen. XIV. 656 C.
698. γέρων ἀν καὶ σαρός] Cf. Th. 1025. γραῖαν — σαρόν.
Eccl. 884. 926. 1098.
699. κέρδονς ἔκατι —] Vox rara in comoedia. Cf. Lys. 306.
θεῶν ἔκατι. Telecl. II. 371. Eur. Fr. 401. θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπί^τ
διπός πλέοις. Men. Fr. 570, 2. κέρδονς δ' ἔκατι καὶ τὸ συγγενὲς
νοοεῖ. Monost. 671. Lucian. T. I. p. 768. ἐπὶ διπός, ὡς ἡ παροιμία
φησι, τὸν Ἀλγαῖον ἢ τὸν Ἰόνιον διαπλεύσαι θέλοντας. "Parodia versus,
θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ διπός πλέοι. Quis primus hunc versum
scriperit non liquet. Idem fere Euripides fr. 401." (Bakh.)
700. ἀπέθανεν] Hoc fortasse non ad litteram accipiendum.
Cf. Ach. 15. τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ιδὼν | δτε δὴ etc.
701. οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον] Haec non de aliqua Laconum in
Atticam irruptione accipienda esse cum Cobeto (Obs. crit. 87 sq.)
contendit Kock, sed de Laconibus fabula Platonii vulgo attributa,
in qua ebrii et turbulenti convivae inducti sunt et fortasse in
proscenium irruerunt. Vide etiam Bergk. Rel. Com. Att. 187.
702. οὐ γάρ ἐξηρέσχετο ιδὼν —] Cf. Th. 593. Soph. Ph. 411.
Epigr. in Anthol. p. 83. ed. Steph. οἰνός τοι χαρέσσει ταχὺς πέλει
ἴππος δοιδῷ, | ὅδωρ δὲ πίνων καλὸν δν οὐ τέκους ἔπος. | Ταῦτ'
Ἐλεγεν, Διόνοιε, καὶ ἐπινεεν οὐδὲ ἐνδὲ ἀσκοῦ | Κρατῖνος, ἀλλὰ πανὸς
ώδωνδὼς πίθον.

704. Cf. Nub. 1368. πῶς οἰεσθέ μου τὴν καρδίαν δρεχθεῖν;
708. βότρυς] Cf. Fr. 309, 10. 476, 1.
709. δός μοι κύσαι] Cf. Lys. 923. δός μοι νῦν κύσαι. Ach. 882. δός μοι προσειπεῖν.
711. τῆς Ὀπώρας κατελάσας] Cf. Eccl. 1082. Respicit Aelianus Epist. 7. τῆς Ὀπώρας οὖν καταγελάσας (κατελάσας recte Cobet.) τί ἀδικῶ;
712. κυκεῶνα] Cf. Hippocrat. Fr. 42. ὡς ἀν ἀλφίτων ποιήσωμαι | κυκεῶνα. ἐπιτίους] Cf. Pl. 1133. ταύτην ἐπιτιὸν ἀποτρέχων οὐκ ἀν φθάνοις. Eq. 354. Philem. com. IV. 29. εἰς ἄρτος, δύον ἰσχάς, ἐπιτιεῖν ὑδωρ. βληχωνίαν] Inest ambiguitas.
715. Cf. Eq. 186. Vesp. 1292. 1512. Av. 1423.
716. Cf. Vesp. 243. ἡμειν ἔχοντας ἡμερῶν δρυγὴν τριῶν πονηράν.
717. χόλικας ἐφθάς καὶ κρέα] Cf. Eq. 1179. ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας | καὶ χόλικας (χόλικος libri) etc. Ran. 576. τὰς χόλικας. κρέα] Sc. ἐφθά. Cf. Eq. 1178. ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας.
722. Cf. Eur. Fr. 70, 2. δόθ' δοματ' εἰσέβαντεν εἰς Θήβας λών.
724. Γανυμήδον] Cf. Eur. Cycl. 586. ἔγω γάρ δ Διός εἱμι Γανυμήδης, Κύκλων. ἀμφροσίαν σιτήσεται] Cf. Herod. III. 22. σιτεύμενοι κύπρον.
729. δὲλλ' ίδι χαίρων] Cf. Eq. 498. 548. Nub. 510. τάδε τὰ σκεύη παραδόντες τοῖς ἀκολούθοις] Cf. Theophr. Char. XXI. καὶ πομπεύσας δὲ μετὰ τῶν ιτιέων τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἀποδοῦνται (δοῦναι Vat. lege παραδοῦναι) τῷ παιδὶ ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλλόμενος δὲ θοιμάτιον εἰς (κατὰ Vat.) τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν.
731. περὶ τὰς σκηνὰς — κυππάζειν] Cf. Nub. 509. κυππάζεις — περὶ τὴν θύραν. Lys. 17. περὶ τὸν ἀνδρ' ἐκύππασεν.
733. Cf. Ran. 897. λόγων δαλαρ — δδόν. Notandum inter tetrametros anapaesticos tetrameter trochaicus interpositus. Similiter in Margitae initio senarium iambicum hexametris intermixtum reperimus, φύλης ἔχων ἐν χεροῖν εὑφθογγον λύρην. et trimetrum iambicum tetrametris iambicis Nub. 1415. Schol. ἐν τῇ (del. τῇ) Πυλαᾳ.
- 734 sq. Nihilominus ipse se laudat Aristophanes in omnium quinque primarum fabularum parabasibus.
735. αὐτὸν ἐπήγειρε πρὸς τὸ θέατρον παραβᾶτας] Cf. Th. 785. ἡμεῖς τοῖννυν ἡμᾶς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι. πρὸς τὸ θέατρον παραβᾶτας] Cf. Ach. 629. Eq. 508. πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.
737. κωμῳδοδιδάσκαλος] Cf. Eq. 516. κωμῳδοδιδασκαλλαν.
- Th. 88. τραγῳδοδιδάσκαλος.
- 739 sq. πρῶτον μὲν γάρ —] Haec ad primas ejus comedias spectant.
740. εἰς τὰ δάκια σκάπτοντας] Cf. Dem. p. 308. αὐτὸν εἰς μαλακίαν σκάπτων. et ad Eq. 90.
746. Construe εἰσέβαλεν εἰς τὰς πλευράς σοι (σου?).

747. κάδενδροτόμησε] Cf. v. δενδροκοπεῖν.
748. τουαῦτ' ἀφελῶν —] Cf. ad Ran. 941. βάρος ἀφεῖλον. Aeschin. 3, 101. ἀφελῶν τὸν κόμπον — καὶ τὴν ἀλαζονείαν. κακά] Convicia. Sub. ἔπη. φόρτον] Cf. Pl. 796. et ad Nub. 524. βωμολοχεύματ'] Cf. Ran. 358. η βωμολόχοις ἐπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιφῷ τοῦτο ποιούτων (ποιοῦσιν libri). ἀγενῆ] Ignobilia. Cf. Herod. I. 134. V. 6. et saepe apud Platonem.
749. Similiter de se gloriatur Aeschylus apud Pher. II. 289. δστις γ' αὐτοῖς παρέδωκα τέχνην μεγάλην ἔξοικοδομήσας. Cf. Mimnerm. Fr. 2. πυρογῦντες αὐτούς.
750. ἐπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίασι] Cf. Ran. 1059. μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν. 1530. μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθᾶς ἐπινοίας (διανοίας?). σκώμμασιν οὐκ ἀγοράσαις] Cf. Fr. 397. χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ (Euripidis) τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ, | τοῦς νοῦς δ' ἀγοράίους ἥπτον η 'κεῖνος ποιῶ.
751. ἀνθρωπίσκοντος] Homunciones. Eadem forma est Eur. Cycl. 315. Plat. Resp. 495 C. Alia forma ἀνθρωπάριον est Pl. 416.
753. διαβάς βυρσῶν δομάς δεινᾶς] Cf. Eq. 892. βάρσης κάκιστον δζῶν. Vesp. 38. 1029.
754. τῷ καρχαρόδοντι] Cleoni. Cf. Eq. 1017. Vesp. 1031.
756. οἰλμωξομένων] Cf. Vesp. 1033. Dem. p. 938. πονηροῦ γάρ ταῦτ' ἔστι σοφιστοῦ καὶ οἰλμωξομένου.
759. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας] Cf. Vesp. 25. ἰδόντι τοιοῦτον (τοιόνδ') ἐνύπνιον.
760. τῶν ἄλλων νήσων] Cf. Nub. 417. τῶν ἄλλων ἀνοήτων.
764. πόλλ' εὐφράνας] Cf. Com. adesp. IV. 650. εὐφράνας ἡμᾶς ἀπόπεμπτ' (ἡμᾶς ἀπέπεμπτ' Mein.) οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε. Schol. ἔξελκομένων (ἔξοκελλόντων recte Headlam).
771. τῷ φαλακρῷ] Non ipse Comicus dicitur, sed quilibet homo calvus.
774. λαμπρὸν — μέτωπον] Cf. Theocr. XX. 24. καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' δφρύσι λάμπε μελαίναις.
778. κλείονσα —] Cf. Eur. Alc. 447. πολλά σε — κλέοντες ὅμνοις.
780. θαλίας μακάρων] Cf. Nub. 307. πρόσοδοι μακάρων. 308. θεῶν θυσαὶ θαλλαὶ τε.
788. οἰκογενεῖς] Scriptor vitae Euripidis, εἶχεν οἰκογενὲς μειράκιον δύσματι Κηφισοφῶντα.
790. ναννοφυεῖς] ναννώδης est Aristot. Part. Anim. IV. 10. 10. οφυράδων] Proprie σφυράδας αλγῶν excrementum est, ut ἵππων κόπρος, βοῶν βόλιτος, δρων ὄντις et δηθος, χοίρων ὑσπέλεθος, προβάτων οἰσπάτη. V. Poll. V. 91. Eupol. 284. τι γάρ ἔστι ἐκεῖνος; ἀποπάτημ' ἀλώπεκος. Men. 430, 1. δ μυόχοδος γέρων. ἀποκνίσματα] Cf. Sotad. 1, 23. τούτων ἀποκνίσας τὰ κραγία.

800. ἡρινὰ] Cf. Eur. Fr. 318, 3. γῆ τ' ἡρινὸν θάλλονσα. Meleag. Anth. P. VII. 188. δοθρινὰ παιῶν | ἀστραγάλοις.

802. κελαδῆ] Cf. Ran. 683.

804. Μελάνθιος] Cf. 1009. Av. 151. Idem nomen est Hom. Od. 17, 369. etc. Theocr. V. 150. Melanthii tragicī poetae unum tantum exstat fragmentum apud Plut. Mor. p. 453 F.

805. γηρύσσαντος] Non alibi apud comicos legitur γηρύειν. Γῆρας est Av. 234. (in mel.) et Γηρυνάδης comoediae Aristophaneae titulus est.

807. τραγῳδᾶν — χορὸν] Cf. Av. 787.

808. Schol. προείροται καὶ (προείροται. καὶ Mein.) —.

810. δψοφάγοι] δψοφαγεῖν est Nub. 983. βατιδοακόποι] Cf. Eupol. 161. παρὰ τῷδε πολλὴ θυμηδία, | ἵνα πάρα μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγός. Ubi loquuntur parasiti.

813. τραγομάσχαλοι] Cf. Ach. 852. δέων κακὸν τῶν μασχαλῶν, πατρὸς Τραγασαίου.

814. ἰχθυολῦμαι] Cf. v. δικολύμης (Com. adesp. 859. δικολύμης ἀνθρωπος), et παιδολύμης.

815. καταχρεμψαμένη — πλατὺ] Cf. Lucian. Catapl. 12. πλατὺ χειρψάμενος καὶ καταπιένας μον.

817. ξύμπαυξ τὴν ἔρετήν] Cf. Ran. 411. συμπαιστρίας.

821. ἡστε] Legitur haec forma etiam Eccl. 1086.

823. πολὺ τι] Cf. Vesp. 1280.

824. ὁς ἐγὼ 'πνθόμην τινός] Cf. Aesch. Ag. 599. δνακτος αὐτοῦ πάντα πενθομαί λόγον. Isae. VI. 48. ἐτέρων πνθόμεναι.

831. Cf. Av. 1389. ἀέρια τινα καὶ σκότια καὶ κνανανγέα. 1085. ἀεροδονήτοντος — ἀναβολάς. Nub. 337. εἰτ' ἀερίας διεράς (νεφέλας). Ibid. γαμψόνς (τ') οἰωνούς δερονηχεῖς. Eur. Ph. 1530. ἀέριον σκότον δημασι σοῖσι βαλών. Lucian. 38, 42. καὶ τῶν Νεφέλης παίδων ἐπὶ τοῦ κριοῦ τὴν διαέριον φυγήν. Lucian. Icar. 1. μετέωρα καὶ διαέρια δοκῶ σοι λέγειν. "Plat. Cratyl. p. 409 C., ubi ridicule fictum σελαενοεοάεια vocatur διθυραμβῶδες δνομα." (Kock) Qu. ταναοδιαεριοπερινηχέτονς —.

835. Χῖος] Contractum ex Χί-ιος, unde prioris syllabae productio. Cf. ad Ran. 970. Eccl. 1139. Fr. 448.

836. τὸν ἀοῖον] Cf. Eur. Fr. 490, 2. οὖθ' ἔσπερος οὖθ' ἐψός οὖτα | θαυμαστός. Fr. 999. ἐψός ἡνίχ' ἵπποτης ἐξέλαμψεν ἀστήρ. Theocr. XXV. 139. ὅν δα βοτῆρες | ἀστέρι πάντες ἔισκον etc.

844. στόρων] Herod. VII. 54. μυρσίνησι στορωνύτες τὴν δδόν.

847. Cf. Eq. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτάς ἐτεόν;

848. Cf. 1217. Alex. III. 389. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀβιολούς (ὄβολώ?). Theocr. I. 58. τῷ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ αἴγα τ' ἔδωκα etc.

849. Occupatio inhonesta Athenis habebatur πορνοβοσκεῖν. V. Theophr. Char. 6.

850. Cf. Theogn. 1155. ἀλλά μοι εἴη | ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν. Herod. I. 216. 5. ἀπὸ κτηνέων ζώονται καὶ ἰχθύων. II. 36. ζώονται ἀπὸ πυρέων. I. 203. ἀπ' ὑλῆς ἀγρίης ζώονται. II. 92. 10. ζῶσι ἀπὸ τῶν ἰχθύων μούνων. IV. 22. 2. ἀπὸ θήρης ζώοντες. IV. 23. 2. ζῶντες ἀπὸ δενδρέων. IV. 46. 5. ζώοντες μὴ ἀπὸ ἀρότου, etc. IV. 103. 4. ζώονται δὲ ἀπὸ λητῆς τε καὶ πολέμου. V. 6. ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληστούς.

851. δῶ καταφαγεῖν ταῦτη τι;] Cf. Eq. 706. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;

856. εὐδαιμονικῶς — πράττει] Cf. Pl. 802. πράττειν — εὐδαιμόνως.

859. Cf. 916. 863. Ach. 1011. Nub. 154. 769. Lys. 399.

862. μύρῳ κατάλευπτος] Cf. Eq. 1382. σμύρνῃ κατάλευπτος.

864. στροβίλων] Cf. ad Vesp. 1529.

868. Cf. Phryn. com. 9. ἀνὴρ χρεούντι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. Men. IV. 162. τὰ τῆς θεοῦ γάρ πανταχῶς ἔχειν καλά. Eur. Iph. T. 467. τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς ἔξει καλῶς | φροντιστέον μοι.

872. ἀνύσαντε — τι] Cf. Vesp. 1158. τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδοι τι —.

874. Βραυρῶνάδ'] Cf. Diphil. IV. 388. ὁ τόνδ' ἐποπτεύοντα καὶ κεκτημένη | Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον | Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε. Festum Bravuronia memoratur Lys. 645. Herod. VI. 138., πεντετῷος Βραυρωνία Arist. Resp. Athen. c. 54. ὑποπτωκότες] Cf. Av. 494. Lys. 395. Fr. 493 Bl. Apollod. IV. 442. Ήαροὺς, παιζοντας, ὑποπτωκότας, αὐλουμένους.

876. Cf. Herod. VI. 111. θνοίας καὶ πανηγύριας τὰς ἐν τῇσι πεντετῷοις γινομένας.

879. τί περιγράφεις;] Cf. Eupol. 250, 1. οὖκον περιγράφεις δοσον ἐναριστῶν κύκλον; | ΔΙ. τί δ' ἐστίν; εἰς ὅμιλλαν ἀριστήσομεν; Herod. VIII. 137. περιγράφει τῇ μαχαίῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον. τὸ δεῖν'] Cf. Vesp. 524. εἰπέ μοι, τί δ', ἦν τὸ δεῖν, τῇ διατῇ μὴ 'μμένης;

880. σκηνὴν —] Cf. Eccl. 22. 86. Comici fabula fuit Σκηνὰς καταλαμβάνονται. Schol. πρόταλαι (πρὸ πάντω?).

883. Schol. λείκτης (ὅς λείκτης?).

885. Cf. Ach. 1229. καὶ πρός γ' ἀκρατον ἔγχεας ἄμυνσιν ἔξελαψας. Plut. com. II. 657. κνάθοντις δοσον ἐκλέπτεο (ἐκλάπτεο recte Cobet) ἐκάστοτε. Antiph. 44, 4. ἀπόλαπτε τοῦ ζωμοῦ.

886. Cf. Eq. 155.

890. ἀνάρρονται] Cf. Eupol. 395. ἀναρρόντει (i. e. θύει καὶ σφάττει).

893. Cf. Eupol. 224. ἐμοὶ γάρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' δπον χέσω.

896. Cf. Lucian. D. D. VII. 2. τετραποδιστὶ βαδίζει.

897. πλαγιαν καταβάλλειν] Angl. to throw by a side thrust? κῦβδ' ἐστάγαι] Cf. Th. 489. ἡρειδόμην — κῦβδ' ἔχομένη τῆς δάφνης. νεανικῶς παίειν] Cf. Vesp. 1307. κάτιυπτεν ἐμὲ νεανικῶς.

898. δρύτειν] Cf. Av. 442. πὺξ] Confer γρύξ.
900. κέλης] V. Eust. 1539, 35. Hinc κελητίειν Vesp. 501. Th. 153. Eupol. Fr. 152. ἔπειρος κέλητ' δικοῦντα θές. παρακείηται] I. e. παραδραμεῖται.
908. Cf. Men. Fr. 309. δστις ὑπέχει χρυσώ | τὴν χεῖρα, κάν μὴ φῆ, πονηρὰ βούλεται. Similiter ὑποτείνειν μασθούς Ach. 657.
909. Cf. Ach. 595. πολίτης χρηστός. Eq. 944. ἀγαθὸς πολίτης. 1304. ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην. Ran. 1041. ἄνδρα πολίτην. Eupol. 101. ἀνήρ πολίτης πουλύπους ἐσ (I. τις) τοὺς τρόπους. 118, 2. ἀνήρ δ' δταν τις ἀγαθὸς ἢ καὶ χρήσιμος πολίτης. Timocl. 34, 2. πολίτης ἀγαθὸς ἔσται. Plat. Prot. 319 A. ἄνδρας ἀγαθὸν πολίτας.
913. εἰσεσθε πολλῷ μᾶλλον] Cf. Plat. Lys. 218 E. ἐγὼ μᾶλλον εἰσομαι.
916. Cf. 1351. Eq. 1388. λεπαστήν] I. e. κύλικα λεπαστήν. Cf. Theopomp. 30, 4. κώδωνα — λεπαστήν.
- 918 sq. Cf. Ach. 406. Δικαιόπολις καλεῖ (al. καλῶ) σε Χολ-λείδης ἔγώ. πολλῶν γάρ ὑμῖν ἄξιος —] Cf. Ach. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν δ ποιητὴς | παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ μέν εξαπατᾶσθαι. Pl. 877. πολλοῦ — ἄξιος ἀπασι τοῖς Ἑλλησιν. Trag. adesp. 338 b. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ.
921. Ὑπέρβολόν τε παύσας] Cf. Eq. 330. δς σε παύσας. Pl. 505.
922. Schol. (ἀπήρχοντο τούτων Mein.). Ibid. (Ιδρύθη Mein.). Ibid. οὐτος (αὐτὸς Bergk. δ αὐτὸς?).
923. Cf. Pl. 1153. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ιδρύσασθέ με.
1191. 1197. Fr. 245. μαρτύρομαι δὲ Ζηρὸς Ἐρκείου χύτρας, | μεδ' ὁν δ βωμὸς οὐτος ιδρυνθη ποτέ.
924. Ἐρμείδιον] Alia forma Ἐρμάριον memoratur in Etym. M.
926. Cf. Ach. 573. ποὶ χρὴ βοηθεῖν;
928. ὑηρία] Cf. Pher. 237. Calli. 31. Alia forma est ουηρία.
929. δι] Contractum Ionice ex δῖ, ut Ἰοι ex Ἰοῃ Herod II. 59. etc. Homini Attico οἱ dicendum fuisse. Apud Herodotum est δλων et δῖς (accus.) II. 42. διν et δῖας apud Lucianum de dea Syria c. 49. 54. 55.
935. ἀμροὶ τοὺς τρόπους] Cf. Eq. 264. ἀμροκάνν. Com. adesp.
1210. βίος δ' ἀπράγμαν τοῖς γέροντοι συμφέρει, | μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλοῖ (ἀμροὶ Kock) τοὺς τρόπους.
942. αὐτόδηλα] Anglice self-evident. Cf. ad Arist. Vesp. 463. Aesch. Sept. 948. θύρασι καὶ δῆ] Cf. Soph. O.C. 173. φανῶ καὶ δῆ. In cantilena Locrensi Athen. p. 697 C. ἡμέρα καὶ δῆ (καὶ ἡδη vulg.).
944. σοβαρὰ] Vehemens, concitata. Cf. Ach. 673. σοβαρὸν — μέλος.
945. Cf. Th. 723. τάχα δὲ μεταβαλοῦσ' ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπος ἐπάγει τις τύχη. Euripidis locum παρῳδεῖν videtur Comicus, El. 1147. μετάρροποι πνέονται αὖται δόμων. Cf. Aesch. Pers. 941.

946. δαίμων φανερῶς — μεταβιβάζει] Cf. Vesp. 733. οὐδὲ τοῦν τις θεῶν παρὸν ἐμφανῶς (ἐμφανῆς vulg.) | ξυλλαμβάνει etc.

948. δλάς] Cf. Hom. Il. 1, 458. αὐτάρ ἐπει δ' εῦξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο, etc. Soph. Fr. 464, 3. ἐνην δὲ παγκάρπεια συμμιγῆς δλαῖς. Theophr. Char. 10. μήτε οὐλᾶς μήτε στέμματα μήτε θυλήματα.

949. καὶ πῦρ γε τοντί] Eadem verba sunt Vesp. 811.

961. ταύτην] Sc. τὴν χέριβα?

962. δύπτε τῶν κριθῶν] Sic Ach. 184. ἐς τοὺς τρίβωνας ξυνελγοντο τῶν λίθων. Supra 225. δσους ἄγωντεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων.

965. κριθῆν] Cf. ἀμφίκεαντις sive ἀμφίκεαντις (i. e. τὸ αἰδοῖον).

966. εἰς ἐσπέραν] Cf. 366. Eccl. 1047. Pl. 998. 1201. Fr. 6.

981. Cf. 30. τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἥδη. 554. Herod. III. 156. δλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐπέργην πύλην. Eur. Iph. A. 857. πύλας παροίξας.

982. παρακύππουσιν] Cf. Ach. 16. Vesp. 178. Pac. 982. 985. Eccl. 202. 884. 924. Th. 797. τῆς αὐλείας[Cf. Herod. VI. 69. παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείσι.

991. κορκορυγάς] Nomen κορκορυγὴ legitur Nub. 387. Lys. 491. Aesch. Sept. 345. Versus tragicī coloris.

992. Λυσιμάχην] Cf. Lys. 554. Sic apud nostrum Εὐβούνη Th. 808. Νικόβουλος Eq. 615. Αμυνίας Eq. 570. Cf. v. λυσίπονος. νικομάχας (νικόμαχος?) Soph. Fr. 765.

994. περικόμψους] Cf. v. περίσεμνος Vesp. 604.

996. Cf. Vesp. 878. ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν — παραμίξας. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] Cf. Ran. 591. Plat. Parm. 142 B.

997. φιλίας χυλῷ] Sic χυλὸς στωμαλμάτων, Ran. 943.

1001. μήλων, δοιῶν] Cf. Epilyc. 2. μῆλα καὶ δόδας. Herod. VII. 41. 4. εἶχον δὲ χονσέας δοιάς — καὶ μῆλα.

1002. δούλοιοι —] Cf. Ach. 170. τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ. χλανισιδῶν] Cf. ad Ach. 519. Μεγαρέων τὰ χλανίσκια. Alia similis forma χλανιδίσκιον est Aristaen. I. 11.

1004. νήττας, φάττας] Cf. Pl. 1011. νηττάριον ὑπεκορίζετ' ἄν καὶ φάττιον. Antiph. III. 145 φάτται, νήτται, χῆνες. Anaxandr. III. 185. νηττῶν, φαττῶν· χῆνες, στρουνδολ. Mnesim. III. 570. νήττης, κήτης (φάττης?).

1005. Κωπάδων] Sc. ἔγχέλεων. Cf. Ach. 962. Κωπᾶδ' ἔγχειν. 880. 883.

1007. Cf. 42. Pl. 330. ὠστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τὴκκλησιᾳ. τυρβάζεσθαι] Activa forma est Vesp. 257. τὸν πηλὸν — τυρβάσεις βαδίζων.

1008. Γλαυκέτη] De Glanceta cf. Th. 1033. Plat. com. 106.

1009. τένθαις] Cf. 1120. Av. 1691. τενθείαν. Nub. 1198. προτένθαις.

1011. Cf. Th. 1081. Com. adesp. IV. 629. Ἐκάβην διοτύζονσαν.
1013. Haec Melanthio tribuerit Nauck (Ind. trag. lect. p. XXVII.),
spuria habens verba εἴτε μονῳδεῖν ἐκ Μηδελας.
1018. τιῇ τί δή;] Cf. Vesp. 1155. Nub. 755. Th. 84.
1021. Cf. Ach. 1119. ἀφελῶν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
1024. Cf. 1032. Hom. Il. 1, 462. καί δ' ἐπὶ σχίζης (μηρούς).
Od. 14, 425. κόψε δ' (ὕν) ἀνασχόμενος σχίζη δρυδὸς, ήν λίπε κατων.
Theocr. XXIV. 90. καί δὲ τώδ' ἀγριλαιον ἐπὶ σχίζησι δράκοντε.
1026. τὸ φρύγανον τίθεονται] Lege τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι.
Cf. Telecl. II. 37. Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.
1029. χρεών ἔστιν] Cf. Eq. 138. ήν ἄρ' — χρεών.
1030. Cf. Ran. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. Plat. Symp. 203 D. θηρευτῆς δεινὸς καὶ πόριμος ("Ἐρως").
1031. Σιλβίδην] Cf. nomine Σιλβωνίδης Αν. 139.
1040. θυλήματα] Cf. Pher. 23, 6. Telecl. 33. ὃ δέσποοθ' Ἐρμῆ,
κάπιτε τῶν θυλήμάτων. Plat. II. 674. ἥρω Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα. Amips. 7. Theophr. Char. 10. μήτε οὐλάς μήτε στέμματα
μήτε θυλήματα. Bekk. Anecd. 42, 26. θυλήματα: — ἀλφίτα οὖν
καὶ ἐλαῖφ μεραγμένα.
1044. Cf. Soph. O. R. 83. πολυστεφῆς — δάφνης.
1047. Oppidum Ὡρεός memoratur Thuc. VIII. 95. 4. Archipp. 27, 5. Βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν εἰς Ὡρεοῦ. Incolae ejus oppidi
Ωρεῖται erant, Demosth. IX. 12.
1051. μή νν δρᾶν δοκῶμεν αὐτὸν] Cf. Eq. 1142. οὐδὲ δοκῶν
δρᾶν. Eur. Med. 67. ἤκουον τὸν λέγοντος οὐ δοκῶν κλένειν.
1053. κάπταγ —] Qu. κάπτεχ — . Cf. Aesch. Ag. 1023. ἀπεχεῖ
τῆς βούς.
1054. ή κέρκος] Cf. Ach. 785. κέρκον οὐκ ἔχει (τὸ χοιρίδιον).
1058. πολλὰ πράπτεις, δστις εἰ] Cf. Vesp. 1406. προσκαλοῦμαί
σ', δστις εἰ.
1059. ποῦ τράπεζα;] Cf. Lys. 445. ποῦ τοξότης;
1060. Cf. Αν. 704. Pl. 1110. Hom. Od. 3, 332. ἀλλ' ἀγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσασθε δὲ οἶνον. 341. Soph. Aj. 238.
1061. Cf. Eq. 1158. οἰσθ' οὖν δ δρᾶσσον; ΔΗ. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ. Nicomach. Fr. 1, 7. Alex. Fr. 130. Plat. Resp. III.
408 D. ἀλλ' οἰσθ' οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους; — Άν εἴπης, ἔφη.
1063. Cf. Ach. 307 sq.
1064. δίοντες] Cf. Nub. 1166.
1065. χαροποῖοι πιθήκοις] Cf. Theocr. XII. 35. τὸν χάροπον
Γαννυμήδεα. XIX. 25. δύμματά μοι γλαυκᾶς χαροπάτερα πολλὸν
Ἀθάνας. XXV. 142. χαροποῖο λέοντος. 225. χαροπόν τε πρόσωπον.
1066. αἴβοισθοι] Cf. οἰλμοιμοῖ (Pac. 257.) ετ οἰοιοῖ.
1067. τρήγωνες] Cf. Αν. 575. τρήγωνι πελείη.
1070. Cf. Theogn. 540. εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἔξαπατῶσι θεοί.

1072. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βαδίζων] Cf. Men. IV.
114. ἐξώλης ἀπόλοι' δοτις ποτὲ —. etiam Lucian. de Salt. 5. μὴ
ῶραισιν δρα ικοίμην, εἰ τι τοιοῦτον ἀνασχοίμην ποτέ. Lys. 235.
Fr. 161. εἰ δ' ἐγκυικίσαμ', ἐξολοίμην, φασὶ λέγων.
1074. Cf. Aristom. II. 733. δλέπαστα ταῦτα παρατίθημι σοι κρέα.
1076. Cf. Hom. Il. 22, 263. οὐδὲ λύκοι τε καὶ δρόνες δμόφρονα
θυμὸν ἔχονσιν. Plat. Phaedr. p. 241 D. ὡς λύκοι δρόνι φιλοῦσ',
ὡς etc. Hor. Od. I. 33. 7. 'Sed prius Appulis | Jungentur capreas
lupis.' οὐ] Cf. 1112. Eur. El. 467. ὑμεναιοῖ] Cf. Theocr. XXII.
179. ὑμεναιώσοντι δὲ κούρας | τάσδ'. Men. IV. 271. δταν γέρων
γέροντι γνώμην διδοῖ. Plat. Phaed. 85 A. δταν πεινῆ η διγαῖ.
1077. πονηρότατον βδεῖ] I. e. κάκιστον. Cf. 87. καὶ μὴ βδεῖ
μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'. Pl. 693. οὐπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύ-
τερον γαλῆς. 703. οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω. Ach. 256.
1078. η σφονδύλη] Cf. Aelian. N. A. VIII. 13. σφονδύλας καὶ
τίφας καὶ πᾶν ἐρπετόν. τιφλὰ τίκτε] Sc. κυνίδια.
1079. τοντάκες] Cf. Theogn. 843. ἀλλ' δπόταν —, τοντάκις
οἶκαδ' ίμεν etc. Cf. v. πανράκι (Theogn. 859.) ετ δηθάκις.
1081. διακαννιάσαι] Cf. Cratin. ap. schol. (194.) ἀπὸ πότερον
(κάδον) τὸν καῦνον ἀρεθμήσεις;
1082. τῆς Ἐλλάδος ἄρχειν] Cf. Vesp. 577.
1083. Similiter Theognis 437. ἀλλὰ διδάσκων | οὐποτε ποιή-
σεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν. 535. οὐποτε δουλεΐη κεφαλὴ θεῖα
πέφυκεν, | ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ, κανχένα λοξὸν ἔχει. Men. IV. 270. μη-
δέποτε πειρῶ στρεβλὸν δρθῶσαι κλάδον. Com. adesp. 182. οὔτε
στρεβλὸν δρθοῦται ξύλον. Diogenian. VI. 92. ξύλον ἀγκύλον οὐδέ-
ποτ' δρθόν. Aeschin. p. 177 B. τοὺς μὲν γὰρ πονηροὺς οὐ μὴ ποτε
βελτίους ποιήσητε. δρθὰ βαδίζειν] Ut κοῦφα πηδᾶν, etc. Uno
vocabulo δρθοβατεῖν (Anth. IX. 11. 4.).
1087. φενακίζων] Cf. Dem. p. 1336. δρ' οὐ περιφανῶς οὗτοι
φενακίζουσιν ὑμᾶς —;
1094. κάθωρα] Cf. Eq. 600. Xen. Cug. I. 2. 8. πεῖν δὲ —
κάθωρα (φέρονται), ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσσοσθαι.
1099. φράζεο δὴ, —] Cf. Herod. VIII. 20. 2. φράζεο, βαρθα-
ρόφωνος δταν ζυγὸν εἰς ἀλλὰ βάλλῃ | βύβλινον, Εὑβοίης ἀπέχειν πολυ-
μηκάδας αίγας. ετ oraculi initium (ed. Hendess, 1877.), φράζεο δὴ
μοι μῆθον, Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε.
1102. σπονδὴν — τῶν σπλάγχνων] Cf. Hippoact. 39. σπονδῇ
τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρον.
1103. βαλανεύσω] Cf. Pher. 130, 6. Timocl. 2.
- 1104 sq. Cf. Menand. 292, 1. σπονδὴ. δίδον οὐ σπλάγχ', ἀκ-
λονθε, ποτὶ βλέπεις; | σπονδὴ φέρ', δ παῖ Σωσία. σπονδὴ καλᾶς.
1111. προσδοῦναι ποτοῦ; Xen. Mem. I. 2. 29. δεόμενον προσδοῦ-
ναι, καὶ ταῦτα μηδενὸς ἀγαθοῦ.

1115. *Simplex σπλαγχνεύειν legitur Av. 984.*
1119. *μαρτύρομαι*] *Antestor.* Cf. Ach. 926. *Av. 1031.* *Alibi ταῦτ' ἔγώ μαρτύρομαι,* Nub. 1297. Vesp. 1436. Ran. 528. Pl. 932.
1121. *παῖς αὐτὸν ἐπέχων*] Cf. Thuc. II. 101. *τήν τε Χαλκιδίκην — ἐπέχων ἐφθείρειν.*
1123. *ἐκβολβιῶ*] V. Hesych. s. v. *ἐκβεβόλβισται. ετὲ ἐκβολβίσαι* (*ἐκ δύσαντας ἀνασπάσαι*).
1124. Cf. Ach. 165. *οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδο;*
1125. *ὁ κόραξ*] I. e. fur. Cf. Cratin. 73. *διὶ τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρονία κλέπτοντας ἐπανοσεν.* *Ὄρεον*] Cf. Av. 149. *τί οὖν τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον;*
1130. *φιληδῶ μάχαις*] Cf. Antiph. III. 68. *φιληδεῖ ταῖς ὑσίν.* Athen. III. 100 D. *διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρώματι Κάραβος ἐκλήθη.* Schol. Vesp. 278. *φιληδοῦντα τῇ ἡμῶν διατριβῇ.*
1131. *πρὸς πῦρ διέλκαν*] Cf. Ach. 751. Plat. Resp. IV. 420 E. *πρὸς τὸ πῦρ διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχούμενους.* Resp. II. 427 E. *πρὸς τὸ πῦρ μετρίων ὑποπίνοντες.* Cratin. II. 164. *ἔλκαντας τῆς τρυγός.* Theocr. VII. 65. *καὶ Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κορητῆρος ἀφυξῶ | πάρο πυρὶ κεκλιμένος.* *ἔλκεας*] Cf. Eur. Rhes. 97. Aesch. Agam. 849. Soph. El. 757.
1135. *ἐκπεριεμισμένα*] Cf. v. *ἐκναμηνίζειν* Aesch. Sept. 72.
1137. *φηγὸν ἐμπωρεύων*] Cf. Theocr. IX. 20. *Ἐν πυρὶ δ' αἴναι | φηγοὶ | κειμαίνοντος.* Plat. Resp. II. 372 C. *φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.* 1138. *χάμα*] Cf. Ran. 1525.
- 1141 sq. Cf. Hor. Serm. II. 2. 118. ‘*Ac mihi seu longum post tempus venerat hospes, | sive operum vacuo gratus conviva per imbreū | vicinus, etc.*’
1144. *ἄφενε*] Cf. Eq. 394. *φασήλων*] Cf. Virg. G. I. 227. ‘*vilemque phaselum.*’ Demetr. com. 5.
1145. *ἔξελε*] Angl. take (pick) out. Cf. 1021. Th. 284.
1146. Cf. Straton. VII. 304 C. *Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα,* *Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα.*
1147. *οιναρίζειν*] *οιναρα sunt vitis folia sive pampini (τὰ τῆς ἀμπελὸν φύλλα,* Phot. p. 320, 16.). Cf. *ἔλατζειν, δαγκίζειν.*
1148. *τύντλάζειν*] *τύντλος valet i. q. πηλός* (Men. 1078.). Schol. (*παρδακὸν διὰ πεδίον* Welcker. *παρδακὸν δὲ δάπεδον* Schneidewin). Simonid. Amorg. 21. *σύν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἵμασιν.*
1149. *τὴν κίχλην καὶ τὰ σπίρων*] Cf. Ephipp. III. 325. *τίλλειν φάττας καὶ κίχλας δρυοῦ σπίνοις.*
1152. *ἐκνδοιδόπα*] Cf. Nub. 616.
- 1154 sq. Cf. Nicostr. com. III. 285.
1154. Cf. Fr. 84. *προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.* Pher. 68, 1. *ἴσχάδας — τῶν πεφωγμένων.* ibid. *ἴσχάδας — τῶν μελανῶν.* Plat. 86. *δριτοὺς — τῶν καθαρούλλων.* Alex. III. 478. *λάρκον — τῶν ἀνθρωπηφῶν.* Antiph. 272, 1. *στεφάνους — τῶν χρηστῶν δύο.* Strait. 24.

ὑποδήματα — τῶν ἀπλῶν. Eubul. 19, 4. θύμον τῶν Υμητίων. Eubul. III. 259. καρδῖας — τῶν κυφῶν. Cephisodor. 4, 1. σανδάλια τε τῶν λεπτοσχιδῶν. Hipparch. 1, 4. δαπέδιον — τῶν Περσικῶν. Polioch. 2, 6. λάχανα τῶν αὐτοχθόνων. Diphil. IV. 419. δξίς — τῶν Κλεωνιάνων. Philoxen. apud Athen. p. 642 A. ἀμνγδαλίδες — τῶν μαλακοφλοῖων. Soph. Fr. 165. κάνθαρος τῶν Αἰτναίων. Lucian. Catapl. 19. κέλενσμάτι τῶν ναυτικῶν. Rhet. praecl. 16. οισύρα τῶν παχειῶν. Jup. trag. 10. νεφέλην τῶν παχειῶν περιβεβλημένος. Fugit. 20. ἐσθῆτας τῶν μαλακῶν ἐπρίαντο. καρπίμων] Cf. Alex. 119, 5. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις. Vesp. 264. Aesch. Pr. 455. καρπίμον θέροντος.

1155. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ] Eodem itinere (Cic. Cat. III. 2. 4.). Cf. Nicostr. 21. ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ | πρὸς Ἀερόποτην ἐλθόντα πέμψαι σπρώματα αὐτὴν κέλευε, φησὶ, καὶ παρ' Ὁκιμον (l. Ὁκίμον) | χαλκώματα (sc. κόμμαι). Cratin. 98, 8. Anaxand. 40. Cratin. min. 14. Antiph. 1, 16. Theophr. Char. 10. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν κομίσθαι (δανείσασθαι;) παρ' Ἀρχίον τὸν (τοῦ?) ταρίχους. Similiter ταντοῦ χρόνου, Aesch. Fr. 116, 2. λευκοῖς τε γάρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις — βρύνεται ταντοῦ χρόνου. βωσάτω] Cf. Cratin. 396. βάσσον (βόνσον). Theocr. XII. 35. ἐπιβάται. XVII. 60. ἐβώσατο. Hom. Od. 1, 378. Sic νέωται (pro νεόνται).

1158. τάρωματα] I. e. τὰ ἐπαραμέτρα (sata). V. Suid. h. v. Cf. Eupol. 304. περοήλιθομεν τὰ σκόρδα — κεύθν τῶν ἀρωμάτων.

1159. ἡρίκ' ἀτ δ' —] Cf. 1179. Eccl. 273. Pl. 107. Eur. El. 1136. Iph. T. 1184. Nub. 1154. ἡρίκ' ἀτ γάρ —. Theocr. XVI. 94. ἀνέκα τέττιξ — ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. Eur. El. 151. κύκνος ἀχεῖς.

1163. πεπαίνοντο] Cf. Xen. Anab. VI. 2. 22. ὁ φοῖνιξ — ἐν τῇ Ἑλλάδι οὐδὲ πεπαίνει (πεπάνεται?). Ion. Fr. 57. μέλας γάρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότους. Herod. IV. 199. ὁ καρπός πεπαίνεται τε καὶ δογῆ. Πεπαίνεται transitivum est Eur. Fr. 896, 2.

1164. τὸ — φῖν] Ex hac fabula per errorem citatur ab Eustathio p. 1291 versus incerti alicuius comicis, πόθεν τὸ φῖν; τί τὸ γέρος; τίς ἡ απορά; Schol. σπέρμα (del. Bergk.).

1165. φῆληχ' — οἰδάροντα] De voce φῆληξ v. Anecl. Beck. 71, 4. et 315, 11. Poll. VI. 81. τὰ δὲ σῖπω πέπειδα τῶν σύκων οἰδακεῖς (unde οἰδάροντ' h. l.) καλοῦνται παρὰ Δάκων καὶ φῆληκες παρ' Ἀθηναίους.

1167. κάπτέχω] Exspectabam κάπτέχομαι. Cf. Plat. Phaed. p. 117 C. ἐπισχόμενος καὶ μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἔξεπτε.

1173. δξεῖαρ] Cf. Hom. Il. 17, 372. πέππατο δ' αὐγὴ | ἡελίου δξεῖα. 14, 346. οὐ τε καὶ δξεῖται πέπειται φάσις εἰσοράσθαι. Pind. P. I. 39. χιόνος δξείας. Archil. Fr. 63. Σείρος — δξὺς ἐλλάμπων. Chaeremon. Fr. 8. δόδ' δξυφεγγῆ κρίνεσσιν δργεντοῖς ὄμοι. Schol. γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορρόνται διάφοροι καὶ δξύταται.

1176. βάμμα Κνζ.] I. e. colorem aureum sive fulvum.

1177. Schol. πολλάκις (ἐν Μυρμιδόσι Nauck.).
1178. λινοπτώμενος] Verbum λινοπιάζειν (α λινόπιης) memoratur Hesychio.
- 1180 sq. τοὺς μὲν —] Cf. Eq. 1369 sq.
1180. ἐγγράφοντες] Sc. εἰς τὸν κατάλογον. Cf. ad Eq. 1370.
1181. Cf. Apollod. Car. 26. καλῶ δ' Ἀρη Νίκην τ' ἐπ' ἔξοδοις ἐμαῖς.
1183. προσστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος] Cf. Ach. 683. τῷ λίθῳ προσέσταμεν. Plat. II. 681. προσσταταὶ μοι πρὸς τὸ βῆμα Μαρτίλῃ (Μαρωνίας?). Aesch. Pers. 203. βωμὸν προσέστην.
1184. Cf. Pl. 719.
- 1189 Cf. Macar. IV. 18. λέων δπον χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.
1190. Cf. Plat. Tim. p. 70 A. διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὐτὸν κείτος.
1192. Cf. Ach. 150. δσον τὸ χρῆμα παρνόπιων προσέρχεται. Vesp. 1573.
1194. Cf. Vesp. 956. τί οὖν ὅφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει; Pl. 1152. Theogn. 700. τῶν δ' ἀλλῶν οὐδὲν ἄρ' ἦν ὅφελος.
1197. ἀναβράττω κίχλας] Cf. Ach. 1005 sq. Ran. 509. Pherecr. II. 316. κίχλας ἀναβράστοις.
1198. Cf. Nub. 816. ὡς δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὡς πάτερ; Eur. Cycl. 266. ὡς κάλλιστον, ὡς Κυκλώπιον. Eq. 726. ὡς Δημόδιον, ὡς φύλατον. δσ' ἡμᾶς τάγαθά δέδρακας] Cf. Eq. 1215. οἵμοι, τῶν ἀγαθῶν δσων πλέα.
1202. Cf. Theocr. XV. 19. ἐπιταδράχμως κυνάδας.
1207. οἴμώζει μακρά] Cf. 111. 1207. Antiph. Fr. 218, 6. τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἔτερον οἴμώζειν μακρά.
1214. καταθῶ] Cf. Eccl. 1007.
1216. σφήκωμ'] Anglice the setting. Cf. Soph. Fr. 314 a. φρέξας εὐλόφῳ σφηκώματι. Phryn. trag. 13. σφηκῶσαι (i. e. δῆσαι, Phot. p. 560, 14. etc.). Heliod. X. 31. τὸ τε δλον σῶμα σφηκώσας (toto corpore contracto) εἰστήκει. Anacreont. Athen. p. 533 E. καλύμματ' ἐσφηκωμένα. Phot. p. 22, 15. Ἐσφηκωμένον: ἐσφηγμένον.
1217. Cf. Alex. 15, 8. ἔδωκα ταύτης δύ' ὀρθολούς (ὅρθολώ?). Xen. Anab. III. 3. 18. καὶ τούτῳ μὲν δῶμεν αὐτῶν ἀργύριον.
1221. ἀπόφερ' ἀπόφερε κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας] Cf. Nub. 123.
1222. τριχοδρυνεῖτον] Cf. Aesch. Fr. 270. παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοδρυνές. Theocr. II. 89. ἔρρουν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες.
1223. οὐκ ἀν πριαίμην οὐδ' ἀν λοχάδος μᾶς] Cf. Ach. 691. οὐ μ' ἔχογν σορὸν πρίασθαι. Nub. 1396. τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἀν ἀλλ' οὐδ' ἔρεβίνθουν. Soph. Aj. 477. Ant. 1170. Plaut. Mil. Glor. 316. 'Non ego tuam empsim vitam vitiosa nuse.'
1224. θώρακος κύτει] Cf. Eur. Suppl. 1202. τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει. Cycl. 398. λέβητος — κύτος χαλκήλατον. Alcman. Fr. 25, 1. τρίποδος κύτος.

1226. ποιήσῃ ζημίαν] Cf. Pl. 1124. ἐποίεις ζημίαν.
1227. λιανίας] *Anglice*, at cost-price. Pollux VII. 15. τῆς δὲ λιανίας Λυσίας εἰρηκεν ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀστιδοποιοῦ.
1232. Cf. Alex. 188, 3. τὸ τρῦμα' (ὑπότρυμμα?) — διειμένων | δξει. Sotad. 1, 27. ταύτην ἀλις ἐλαδίω διεῖς.
1237. χλιᾶν δραχμῶν] Cf. Ach. 1055. Epich. Fr. 120. τῶν πόνων πωλοῦντι πάντα τάγάδ' ἀμνὸν τοι θεοί.
1240. Cf. 230. Eq. 1183. καὶ τὶ τούτοις χρήσομαι; Theogn. 772. τὶ σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος; Herod. II. 106. τούτῳ μὲν τάδε ἔχομενο. 95. τάδε αὐτῷ χρᾶται. Plat. Symp. 216. οὐκ ἔχω δὲ τὶ χρήσομαι (l. χρήσωμαι) τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ. Dionys. Hal. I. 39. 3. ἀμηχανῶν δὲ τὶ χρήσεται (l. χρήσηται) τῷ πράγματι. I. 67. 2. ἀπορεῖν δὲ τὶ χρήσονται (l. χρήσωνται) τοῖς πράγμασσι. II. 38. 1. οὐκ ἔχων δὲ τὶ χρήσεται (l. χρήσηται) τῇ τοιβῃ τοῦ χρόνου. Alexand. com. I. τούτῳ τὶ χρῆ; Xen. Anab. III. 1. 40. οὐκ οἶδα δὲ τὸν τις χρήσαιτο αὐτοῖς. τὶ δὲ δρα —;] Cf. Vesp. 893. τίς δρός δ φεύγων; Soph. Aj. 905. Soph. Fr. 710. ὁ θεός, τίς δρα Κύπρος ἢ τίς Ἰμερος | τοῦδ' ἥψατ'; Eur. Fr. 407, 1. τίς δρα μήτηρ ἢ πατήρ — ἔφυσε etc. Trag. adesp. 232. τίς δρός ἐμοῦ γένοιτο' ἀν διθλωτεος;
1242. Schol. ἐν Σιρατιώταις (l. Μοίραις). Ibid. κυμβείων (l. κυμβίων).
1243. δάρδον] Cf. Hermipp. 47, 5. δάρδον δὲ δῆρει τὴν κοταβικὴν | ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην. ὑπόμακρον] Cf. Alex. III. 526. ὑπόμακρον.
1244. Cf. Athen. XV. 666 E. ἐκάλονν δὲ καὶ κατάκτονς τινας κοττάβους. ξοτὶ δὲ λυχνία (l. λυχνεῖα) ἀναγόμενα πάλιν τε συμπλέοντα. κατάκτων] I. e. pensillum. Cf. Pher. II. 280. κατάκτον κοττάβον. Schol. ἐνέβαλον (corr. ἐνέβαλλον).
1245. In schol. lege δέξυβάφων ἦν ἐπιπλέον (ἢ τι πλέον?) τὸ πλῆθος.
1248. πλάστιγγα] Cf. Antiph. Fr. 55, 6. et seq. Hesych. πλάστιγξ — τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον. Eq. 572. 1353. Pl. 502. Hermipp. 47, 8. τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἀν ίδοις — ἐν τοῖσι κοφήμασιν οὖσαν. Antiph. III. 29. τὸν κοττάβον | ἀφεὶς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα. Critias apud Athen. XIII. 600 E. πλάστιγξ δὲ ή χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζει | κοττάβον ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίον φακάδεσσιν. Pollux VI. 109. τὸ μὲν κοττάβειον ἐκρέμαστο ἀπὸ τοῦ δρόφον ὕπαινον — καὶ μακρά τις δάρδος, ἢν καὶ δάρδον κοτταβικὴν ἀνόμαζον, etc.
1250. Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὁ καλλιφεγγὸς Ἡλίος, ὡς μὲν ἀπώλεσας. Soph. Ant. 1284. δυσκάθαρτε.
1251. ὅτ' ἀντέδωνά γ'] Cf. Nub. 1217. ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' —.
1254. συρμαίαν] Cf. Fr. 252. συρμαιοπῶλαι.
1255. Cf. Eur. Fr. 165. οἱ κακῶς πεπραγότες. Achae. trag. 42.

ἥκω πεπραγώς δεινά. Trag. adesp. 85, 1. ὁ δυστυχεῖν φὺς καὶ κακῶς πεπραγέναι. 285. τὸν κακῶς πεπραγότα.

1257. οὐ — δ τι τις χρήσεται; Cf. Plat. Symp. 216. οὐκ ἔχω δ τι χρήσομαι (χρήσωμαι? cf. ad 1240.) τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ.

1260. ὁ παιδίον, — στὰν] Cf. Vesp. 79. οὐδαμῶς γ', ἐπει | αὗτη γε χρηστῶν etc. 1164. 1393.

1261. τούτῳ — ἀνήσομαι] Cf. Ach. 815. ὀνήσομαί σοι. Ran. 1229. Soph. Ant. 1171.

1266. τῶν ἐπικλήτων] V. Plut. II. 707 A. D.

1268. Cf. Nub. 878. παιδάριον δὲ τυρνοντοι | ἐπλαττεγ ἔνδον οὐκέτας.

1269. παρ' ἐμὲ στὰν —] Cf. Vesp. 1083. Lys. 1275. γυνὴ στήτω παρ' ἄνδρα. ἀναβαλοῦ] Cf. Theocr. VI. 20. τῷ δ' ἐπὶ Δαμούτας ἀνεβάλλετο καλὸν δεῖδετ. X. 22. καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβαλεῦ.

1270. νῦν δ' αὐθ'] Cf. Vesp. 1015. νῦν αἴτε, λεψ, πρόσσοχετε τὸν νοῦν. Metagen. II. 751. νῦν δ' αὐθ' ὑμῖν ἀγορεύω etc. Cratin. II. 111. οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς etc. Hermipp. 63, 6.

1274. Cf. Hom. II. 4, 447. σύν δ' ἔβαλον ἔτροντος, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνθρώπων | χαλκεοθωρήκων ἀτάρ δαπίδες δμφαλόσσαι | ἐπληγῆ' ἀλλήλους, πολὺς δ' δρυμαγδός δρώρει.

1284. εἰεν· ἐκόρεσθεν] Producitur posterior in εἰεν. Cf. ad 663.

1285. κεκορημένοι] Cf. Herod. III. 80. ὅραι κεκορημένος.

1286. Cf. Theogn. 413. πίνων δ' οὐχ οὔτες θωρήξομαι. 508. δέδοικα δὲ μή τι μάταιον | ἔρξω θωρηχθεῖς. 470. μήθ' εὖδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, δοτοῦ ἀν ἡμῶν (ἡδη;) | θωρηχθέντι οἶνῳ μαλ-θακὸς ὑπνος ἔλη. 841. οἶνος ἔμοι τὰ μὲν ἀλλὰ χαρίζεται, ἐν δ' ἀχράριστον, | εὐτ' ἀν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἔχθρὸν ἀγγ. 884. θω-ρηχθεὶς δ' ἔσεαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

1288. Cf. A.v. 1257. διαρραγέτης, ὁ μέλ', αὐτοῖς δήμασιν.

1292. θαύμαζον — εἰ σὺ μὴ εἴης] Cf. Xen. Mem. I. 1. 13. ἐθαύμαζε δ' εἰ μὴ φανερὸν αὐτοῖς ἔστιν δι etc. I. 1. 17. III. 7. 8. III. 9. 8.

1293. κλανομάχον] Confer compositum κλανοίγελως (Xen. Hell. VII. 2. 9.), et nomen *Κλανομενός* (*Κλανομενός* conj. Kock.) Cratin. 104.

1299. ἥν — κάλλιπον] Cf. Hor. Od. II. 7. 9. ‘Tecum Philippus et celerem fugam | Sensi relicta non bene parvula.’

1300. πόσθων] Cf. Men. 480. πόσθων. Lucian. Lexiph. 12. Confer σάθων Telecl. 65. ἀνδροσάθων com. ap. Bekk. Anecd. 394, 5. et Latina pusio et salapusius.

1302. εὐ γάρ οἴδ' ἔγάρ σαφῶς] Cf. Aesch. Pers. 784. εὐ γάρ σαφῶς τόδ' ἵστε. Men. IV. 249.

1305. ὅμων τὸ λοιπὸν ἔργον —] Cf. 426. Plut. Popl. 6, 2. δμέτερον ἡδη, εἴτε, τὸ λοιπὸν ἔργον.

1306. φλᾶν] Cf. Pl. 694. τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων. Men. 607, 2. κύνας καὶ' ἐαντὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα. σποδεῖν] Cf. Pher. II. 274. δρείλαια σποδεῖν. ετ. v. παίειν (Ach. 835.). παρέλκειν] Cf. Herod. III. 102. σειρηφόρον — ἐκατέρωθεν παρέλκειν. Antiph. 237, 3. Ἐλκουσι γνάθοις | δίλοις ἀπαύστοις (δίλεοὺς ἀπαύστους?). Thuc. IV 14. καὶ τινας καὶ ἀναδούμενοι κενὰς ἐλκον. Simile nonnihil est illud Theocriti XV. 95. μή μοι κενεάν ἀποράξῃς.

1307. ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον] Cf. ad Eq. 1295. Ephipp. III. 328. ἐμασώμεθ' οὐτως ἀνδρικῶς δο' εἴχομεν. et ad Eq. 1295.

1310. ἔργον] Qu. ὅφελος. Cf. proverbium οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὅφελος (Phot. Eust. etc.) et Pl. 1154. Schol. ἔργον (ὅφελος? ut apud Phot. Eust. 455, 37. Append. prov. IV. 35.).

1315. βρόκητ'] Cf. Av. 26. Lys. 367. Eubul. III. 227. τῶν κρεῶν | ἀπέβρυνκον αἰσχρῶς. Hippoact. 35, 1. οὐκ ἀπταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρόκων.

1316. πλακούσιν — ἐντυχεῖν πλανωμένοις] Cf. Telecl. II. 362. τῶν — πλακούντων ὀστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἢν ἀλαλητός.

1322. ποιεῖν] Producere. Cf. Aristom. 11. ὁ Χῖος οὐκ οἰσθ' ὡς ἀμαρητὸς ποιεῖ;

1328. αἰθῶντα οἰδηρον] Cf. Hermipp. 46, 7. Alex. 2, 2. αἰθῶν ἀνήρ. Eur. Fr. 462, 10. θηκτῷ τερπομέναν οἰδάρω.

1330. χῶπως μετ' ἐμοῦ καλὴ | καλῶς κατακείσει] Cf. Eccl. 730, Ach. 253.

1339. τρυγήσομεν αὐτὴν] τὰ σῦνα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι in Seripho insula tradit Plutarchus de Exil. p. 602 B.

1349. μέγα καὶ παχὺ] Cf. Eccl. 1047. εἰς ἐσπέραν | μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν οοι χάρων.

1350. φῆσεις γ', δταν —] Cf. 916. Eq. 1388. Plat. com. 255. Menand. 1071.

P L U T U S.

Arg. Etiam Archippi fabula fuit *Πλοῦτος* inscripta, cuius argumentum quodammodo simile fuisse videtur. Aristomenis fabulae Ἀδμήτου nulla supersunt fragmenta.

Arg. II. Ἀλκαίον *Πασιφάη*] Qu. Ἀλκαίον δὲ *Πασιφάη*. Nostandum est in hac una ὑποθέσει memorari quinque poetas qui contenderint, non ut alibi semper tres.

1. Cf. Nub. 413. ἐν Ἀδηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι. 1239. μὰ τὸν Δία — καὶ τὸν θεούς. Eq. 220. χρησμοί τε συμβαίνοντο καὶ τὸ Πυθικόν. Alex. 245, 14. μὰ τὴν Ἀδηνᾶν καὶ θεούς. Nicostr. 4, 3. ὃ γῆ καὶ θεοί. Eur. Fr. 991, 2. Ζεὺς καὶ θεοί. Aesch. Pers. 826.

Ἄθηνῶν Ἑλλάδος τε. Aristaen. Epist. II. 20. ὃ γῆ καὶ θεοί. Schol.
ἔργου (ἔργον Headlam).

4. *τῷ κεκτημένῳ] Hero. Cf. Soph. Fr. 700, 2. σαίνοντες —*
τὴν κεκτημένην. Etiam δὲ κεκτημένος (i. e. δὲ δεσπότης) dixit
Phrynicus II. 598. (48.)

8. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα] Qu. — μὲν τουαῖτα. Cf. Plat.*
com. 173, 11. καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα. Posidipp. 2, 1. ταῦτι μὲν
οὖν τουαῖτα.

11. *ἰατρὸς — καὶ μάντις] Cf. Trag. adesp. 333. οὐ γάρ με*
Νῦν ἔτικτε δεσπότην λύρας, | οὐ μάντιν οὐδὲ ἰατρὸν.

17. *τὸ παράπαν] Cf. Pher. II. 311. φωνὴν οὐκ ἔχειν | ἵχθύν*
γέ φασι τὸ παράπαν. Anaxandr. 52, 10. οὐδὲ εἴσοδος τὸ παράπαν
εἰς τὴν οἰκίαν. Herod. III. 10. οὐ — νεται τὰ ἀνω τῆς Αἰγύπτιου
τὸ παράπαν. Polyb. XVI. 12. 3. οὔτε νίφεται τὸ παράπαν οὔτε
βροέχεται. Isae. VIII. § 27. οὐκ ἐτόλμησαν γρύζει (ἔρυξαι codd.
γρύζει Cobet.) τὸ παράπαν. Similiter τὸ σύνολον (Philem. 2, 2.
Plat.). Monost. 97. 215. 630. 642. et τὸ πάμπαν Eur. Fr. 196, 2.

οὐδὲ γρῦ] Cf. Menand. IV. 179. διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ.
224. μηδὲ γρῦ λέγε. Aristaen. Epist. I. 17. οὐδὲ χρῦ τῆς ἐμῆς
συμβουλῆς ἐπαίτειν δοκεῖ. Ran. 913. γρύζοντας οὐδὲ τοντί. Confer
οὐδὲ ξὺν, οὐδὲ κνὺν, οὐδὲ ἔγκαφος (i. e. τὸ ἐλάχιστον, Eupol. 330.),
οὐδὲ τάγνυρι. V. Mein. Fr. Com. IV. 719.

20. *τυπτήσεις] Sic καθευδήσω (Men.)*

22. *ἀφελῶν τὸν στέφανον] Cf. ad Nub. 625.*

27. *κλεπτίστατος] Confer γαστρίστερος (Plat. 195.), πολυφαγί-*
στατος, λαγνίστατος, δροπαγίστατος (Plat. 57.), δψοφαγίστατος, βλα-
κίστατος, φώρατατος, αὐτότατος, λαγνίστερος, κακηγορίστερος (κακη-
γορίστατος), πιωχίστερος, προδοτίστερος (Phot. p. 451, 20.), καιρότερος
(Achae. trag. 48.)

31. *πειθομαι] Cf. 251. Nub. 1090.*

37. *μηδὲ ξν] Cf. 138. 1115. 1182. Ran. 927. Nusquam alibi*
apud Aristophanem occurrit hic hiatus.

38. Cf. Eur. Fr. 695. φεῦ· | οὐδὲν δίκαιον ἔστιν ἐν τῷ νῦν βίῳ.

39. *ἔλακεν] Cf. Aesch. Cho. 35. 38. Soph. Trach. 824. Ant.*
1094. Soph. Fr. 18. τί δῆθ' δὲ Φοῖβος ἔλακεν; (s. Cobet.). Eur.
Iph. T. 976. ἐντεῦθεν αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακὼν | Φοῖβος
μὲν ἐπεμψε δεῦρο. Orest. 330. φάτιν δὲ δὲ Φοῖβος ἔλακε. 162. 239.

41. *διτοξυναντήσαιμι] Cf. ad Ran. 196. οἷμοι κακοδαίμων, τῷ*
ξυνέτυχον ἔξιών; Eur. Ion. 800.

47. *ἀσκεῖν τὸν νίδον τὸν ἐπιχώριον τρόπον] Cf. Soph. Fr. 851.*
νόμοις ἐπεοδαι τοῖσιν ἐγχωρίοις (ἐγχώροις Grot. legendum forsitan
ἐγχώρων) καλόν.

48. *τῷ τοῦτο κρίνεις;] Cf. Nub. 385. φέρε τοντὶ τῷ χρὴ πι-*
στεύειν; δῆλον — καὶ τυφλός] Cf. Menand. 111. καὶ τυφλός δῆλον.

49. συμφέρον] Cf. Thuc. III. 44. 1. οὐ — ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ἔνυμφέρον.

51. δὲ χοησμὸς εἰς τοῦτο δέπει] Cf. Aristid. Or. Plat. I. p. 186. τὸν χοησμὸν εἰς τοῦτο φέρειν (ι. δέπειν).

57. τάπι τούτοις δρῶ;] Cf. Xen. Hell. II. 3. 55. ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες (αἴτὸν) — οὐ (ι. οἱ) δεῖ τὰ ἐκ τούτων πράσσετε. Aesch. Ag. 255. τάπι τούτοισι.

62. κλάειν — σοι λέγω] Cf. Av. 692. ἵνα — Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ δουπόν. et ad Vesp. 584.

63. Cf. Ran. 589. δέχομαι τὸν δοκον. Herod. IX. 91. 2. εἶπε, δέκομαι, τὸν οἰωνὸν, τὸν Ἡγησίστρατον, ὃ ἔτινε Σάμιε.

65. ἀπό σ' δλῶ κακὸν κακῶς] Cf. infra 418. ἔγώ γάρ ὅμᾶς ἔξολῶ κακοὺς κακῶς. 879. τοὺς συκοφάντας ἔξολεῖ κακοὺς κακῶς. Nub. 792. ἀπὸ γάρ δλοῦμαι. Aristophont. III. 359. κακός κακῶς ἀπόλοιθ' δι γῆμας δεύτερος θνητῶν (βροτῶν?) Soph. Aj. 839. καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους | ἔνυαρπάσειαν. Aj. 1390. τοιγάρο σφ' — κακοὺς κακῶς φθείρειαν. Eur. Med. 1386. οὐ δ', ὅσπερ εἴκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς. Dem. p. 87. προσήκει αὐτὸν ὁφ' ὅμῶν κακοὺς κακῶς ἀπολωλέναι. Dem. de Cor. 267. κακὸν κακῶς σε — ἀπολέσειαν.

66. ὃ τὰν cum duali hic jungitur, cum plurali Timocel. 18. Cratin. 360. δρά γε, | ὃ τὰν, ἐθελήσετε; Cf. ad Plat. Gorg. 447 B. πώμαλα] Cf. Fr. 346 K. Pher. 9.

83. Cf. Ecl. 328. νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Ran. 552.

90. βαδιοίμην] Cf. Eq. 776. χαροίμην. O. R. 538. γνωρίοιμι (γνωρίσοιμι libri). τυφλὸν] Cf. Amph. 23, 1. τυφλὸς δι Πλοῦτός εἶναι μοι δοκεῖ, | δοτις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, etc. Men. 83. τυφλὸν δι πλοῦτος καὶ τυφλοὺς | τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἐαντὸν δεικνύει.

95. ἀναβλέψειας] Cf. 117. 126. 866. Herod. II. 111.

98. πολλοῦ γάρ αὐτὸν οὐχ ἔδρακά πω χρόνον] Cf. Plat. Gorg. p. 448 A. οὐδεὶς μέ πω ἡρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλᾶν ἐτῶν. Thuc. I. 138. μέγας καὶ δσος οὐδεὶς πω Ἐλλήνων. Apud Platonem in codd. mss. semper legitur ἔωρακα, ἔωρακως, etc.

99. οὐδ' ἔγώ γάρ —] Cf. Lys. 130.

106. ἄλλος] Corrigendum, ni fellor, ἀγαθὸς.

109. ὑπερθάλλοντι τῇ μοχθηρᾳ] Cf. Eur. Fr. 814, 2. ἀνδρὶ γάρ τοι, κανὸν ὑπερθάλλῃ κακοῖς, etc. Lycurg. § 136. τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλίᾳ ὁστε etc.

111. οἰμόξει μακρά] Cf. Pac. 255. κλαύσει μακρά. Av. 1207. Eupol. 305. οἰμόξει μακρά. Diph. IV. 395. οἰμόξει μακρά.

114. Cf. infra 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος. Soph. El. 459. οἴμαι μὲν οὖν οἴμαι τι etc. Phil. 1241. ἔστιν τις ἔστιν. Fr. 1021. ἔσται γάρ ἔσται. Eur. Or. 971. βέβακε γάρ βέβακε. 257. αὐται γάρ αὐται. Alc. 398. ἴδε γάρ ἴδε. 1093. αἰνῶ μὲν αἰνῶ. 1017. μέμφο-

μαι μὲν μέμφομαι. Andr. 980. ἥλγοντ μὲν ἥλγονν, σύμφορδας δ' ἥνειχόμην. Fr. 287. ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται. Ion. 425. ἔσται τάδ' ἔσται. Alc. 238. Bacch. 732. ἐπεσθέ μοι | ἐπεσθε. Aesch. Prom. 338. αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοῦ | δώσειν Δία. 274. πίθεσθέ μοι πίθεσθε. Dem. p. 1024. πολὺς γὰρ πολύς. σὸν θεῷ δ' εἰρήσεται] Cf. Soph. Fr. 438, 1. σὸν θεῷ | εἰπεῖν. Eur. Rhes. 468. σὸν δ' Ἀθραστείᾳ λέγω. Xen. Anab. VII. 2. 34. εἰ δέ μοι ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὸν τοῖς θεοῖς ἁρδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν.

119. Cf. Soph. El. 470. ώς, εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν | δοκῶ με πειραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.

121. Cf. Alex. III. 520. περινοστεῖν σχολὴν | ἄγοντα.

127. δέ] Cf. Eur. Hel. 445. δέ μὴ πρόσιλλε χειρα etc.

136. διῆ τί δή,] Cf. ad Nub. 755.

138. ψαιστὸν] Cf. 1115. Antiph. 206, 3. Porphyr. de abstin. II. 129. καὶ πυᾶν (τοὺς θεοὺς) λιβανωτοῖς καὶ ψαιστοῖς καὶ ποπάνοις. Hesych. ψαιστά· ἀλφιτα ἐλαίω δεδευμένα.

144. ἀνθρώπουι] Cf. Nub. 841. δοαπέρ ἐστιν ἀνθρώπουι σοφά.

146. Cf. Aesch. Pers. 234. βασιλέως ὑπήκοος. Eur. Her. 287. Ἄργειων πόλιν | ὑπήκοον. Herod. VII. 111. Xen. Cyr. IV. 2. 1. Anab. V. 5. 1. De collocatione particulae γὰρ cf. ad Av. 1545. Vesp. 814. Pl. 146. 1120. Nub. 1198.

152. Cf. Pl. 964. μὴ δῆτ'. ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἔξειλήλυθα. Lepide haec illustrat Machonis locus apud Athen. XIII. 579 A. αἴτονμέ-
την λέγονται τὴν πυγήν (τὴν πόρρην?) ποτε | ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μα-
ρίαν Δημητρίου | ἀντιαξῶσαι δωρεάν καντόν (δοῦναι?) τινα· | δόντος
δ' ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν λέγει, | Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν'
ἔξεστί σοι.

153. Schol. ἔτυχον διὰ βίου (διαβολῆς Headlam, coll. Lys. 171, 30.). Ibid. ὑποχλωρόν idem.

155. πόρος] Cf. Xen. Mem. I. 6. 13.

159. περιπέπτοντο] Cf. Vesp. 668. τούτοις τοῖς δηματίοις περι-
περφθεῖς. Fr. 321, 2 K. δοσις τε περιπέπτοντοις αὗτας προσθέτοις.
Men. IV. 260. Men. 652. τότε τὰς γυναῖκας δεδίεναι μάλιστα δεῖ |
ὅταν τι περιπέπτωσι χρηστοῖσιν λόγοις (ita enim corrigo). Plat.
Legg. X. 886 E. λόγοισι καὶ ταῦτα εὖ πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπε-
πεμμένα. Xen. Oecon. I. 20. λῦπαι ἅρα ἡσαν ἡδοναῖς περιπεπεμ-
μέναι. Lucian. Anach. 19. περιπέπτειν τὸ πρᾶγμα τοῖς λόγοις. Baton.
i, 6. πεπλασμένως | τὸ πρᾶγμα περιπέπτοντοι κονκ ἀληθινῶς.

163—168. Haec inter personas XP. et KA. distribuenda sunt.

165. λῶποδητεῖ] λῶπος est apud Theocritum.

170. μέγας δὲ βασιλεὺς] Cf. Ach. 65. ώς βασιλέα τὸν μέγαν.
Aristag. 4. βασιλεὺς (sine δ). Herod. I. 188. στρατεύεται βασιλεὺς
δέ μέγας etc. κομῆ] Cf. Aelian. V. H. XIV. 13. οὗτως ἐκόμα
ἐπὶ τούτοις.

173. τὸ ξενικὸν] Sic τὸ ἐπικονυμικὸν (Thuc.), τὸ ἑταιρικὸν (Thuc.), τὸ δηλιτικὸν, τὸ ἑταιρικὸν, τὸ ἵππικὸν, τὸ ναυτικὸν, τὸ τοξικὸν, τὸ μυσθοφορικὸν, τὸ πελταστικὸν, τὸ πολιτικὸν (στράτευμα), τὸ Ἑλληνικὸν (Herod. VII. 139. 145. VIII. 144.).

174. κλαύσεται] Cf. 425. Vesp. 1318. Lys. 437. Th. 923. Ran. 1209. τοντὶ τί ἦν τὸ ληκνόθιον; οὐκ κλαύσεται; Eupol. 209, 1. χάμηνίας ἔκεινος ἀμέλει κλαύσεται | δτὶ etc. Ran. 178. οὐκ οἰμώξεται;

177. Schol. τερατώδης (l. ὡς τερ.) δὲ —. Ibid. ὡς δ (del. δ?) *Πλάτων δ κωμικός.*

179. Cf. Philetaer. 9, 7. περὶ δὲ Ναῖδος σιωπῶν γομφίονς γάρ οὐκ ἔχει. Schol. ὡς εὔπορος (l. ἀπαίδεντος εχ schol. ad 303. aut διγροικος).

182. μονώτατος] Cf. Eq. 352. Lycurg. § 90. μονώτατοι ἐπώνυμοι τῆς χώρας εἰσὶ. ibid. μονώτατος δ' ἄν — ἔξορισθείη τῆς χώρας. Theocr. XV. 137. ἡμαθέων, ὡς φαντὶ, μονώτατος.

188. Cf. Herod. VII. 49. 2. εὐπροξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. Theogn. 227 sq. 1151 sq. Aesch. Ag. 1331. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκάρεστον ἔγρα | πᾶσι βροτοῖς.

196. Cf. Theocr. V. 144. ἀννοσάμαν τὰν ἀμνόν.

202. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ —] Cf. Th. 260. νὴ Δί' ἀλλ' ὅριστ' ἔχει.

203. Cf. Eur. Phoen. 597. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόγυνχον κακῶν. Eur. Fr. 237. πλούτεις δὲ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἄμα.

204. Cf. Apollodor. com. IV. 453. εἰς οἰκίαν δταν τις εἰσεῖ φίλον. Menand. IV. 250. τὰ μετὰ γυναικὸς δὲ εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν | οὗτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὐδὲν ἀλαράν ἔχει. Eur. Fr. 364, 12. τὰ γάρ κακῶς | οἴκους ἀσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν. In schol. (nonne πί ποτ' ἔστιν ὡχρὸν?).

216. In editione mea pro "Philetaer. III. 3." corr. "Philetaer. III. 292."

227. τοντοδῇ] Cf. ad Eq. 1357. Alex. 84, 2. κρεάδι' (ā), ἐντερίδια, etc. κρεάδιον] Cf. Men. 518, 13. κρεάδι' δπιὰ καὶ κίλας τραγήματα. De mensura secundae in hac voce constat ex Cephalodori loco Fr. 8. κρεάδιόν τι φαῦλον ή ταρίχιον.

228. τῶν ἔνδοθεν τις] Cf. 964. Soph. El. 1323. ὡς ἐπ' ἔξόδῳ αλύω | τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

233. μεστὴν ποιῆσαι] Cf. Eq. 814. δες ἐποίησεν τὴν πόλιν ήμῶν μεστὴν ενδρῶν ἐπιχειλῆ (πυρῶν ἐπὶ χεῖλος?).

234. Cf. Eur. Fr. 364, 12. τὰ γάρ κακῶς | οἴκους ἀσελθόντ' (χρήματα) οὐκ ἔχει σωτηρίαν.

241. ἔξαρνός ἔστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε] Cf. Eq. 572. Dem. p. 818. μηδὲ λαβεῖν ἔξαρνον μενος. Herod. III. 66. ἔξαρνος ἦν μηδὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν.

244. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ] Lege ἐν ἀκαρεῖ χρόνον. Cf. Alciph. Epist. III. 56. 2. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ (χρόνον Cobet.). Similiter I. Cor. XV. 52. ἐν ἀτόμῳ (sc. χρόνῳ aut χρόνον), ἐν ἀτῃ δρθαλμοῦ.

245. μετρίου — ἐπέτυχες] Cf. Philem. 28, 7. εἰτ' ἐκ τοῦ κακοῦ | σωτηρίας ἐπέτυχον. Diph. 115. γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ δάδιον.

253. θύμον] Cf. Aristophont. III. 361. ἀπολαῦσαι θύμων | λαχάνων τε κάμπη.

255. οἵ', ἔγκονεῖτε, σπεύδεθ'] Cf. Eur. Hec. 507. σπεύδωμεν, ἔγκονῶμεν. Soph. Aj. 811. χωρῶμεν, ἔγκονῶμεν.

259. ἵσως — θεῖν] Cf. Men. 824. παρ' αὐτὸν ἵσα βαίνοντος ἐταίρου πολυτελής. Dem. p. 1127, 2. ἵσα βαίνων ἀβάδιζεν ὑποπεπτώκως ἐκείνωρ. πόλιν ταῦτα καὶ φράσαι] Cf. Soph. Tr. 396. ἄσσεις πόλιν ἡμᾶς καὶ νεώσασθαι λόγους.

266. ὁνσὸν] Cf. Theopomp. 75. δεσπότου πενέστον ὁνσὰ βουλευτήρια. Eur. El. 490. ὁνσῷ γέροντι. Tro. 495. ὁνσοῖσι νώτοις. Suppl. 50. ὁνσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν καταδρύμματα χειρῶν. Plut. Mor. p. 1057 F. γέγονεν ἐκ ὁνσοῦ καὶ ὠχροῦ — εὐπρεπῆς οὐτοί.

269. Cf. 804. Diph. 100. ἔργον συναγαγεῖν σωρὸν (sc. χρυσοῦ) ἐν πολλῷ χρόνῳ, | ἐν ἡμέρᾳ δὲ διαφορῇσαι δάδιον.

273. Cf. Aesch. Prom. 736. ἐσ τὰ πάνθ' δμῶς | βίαιος. Eur. Hipp. 80. τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πάνθ' δμῶς.

275. ὡς σεμνὸς —] Cf. Ran. 178. ὡς σεμνὸς δ κατάρατος.

276. ποθοῦσαι] Cf. Vesp. 1365. Lys. 605.

277. Cf. Eccl. 683. Aristot. Resp. Ath. c. 63. ἐπέθηκε φέρων δ ὑπηρέτης ἐφ' ἔκαστον δικαστήριον τὸ γράμμα τὸ λαχόν. Schol. III. ἔρχεται ἔκαστος εἰς τὸ (l. εἰς τὸ δικαστήριον cum Schoemann) πινάκιον ἔχων. Exciderat δικαστήριον propter homoeotèleuton πινάκιον.

278. Schol. τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμα (χρώματα est Arist. Resp. Athen. Col. 32., et statim sequitur ἐπιγέγραπται ἐφ' ἐκάστῳ κτλ.).

279. μόθων εἰ καὶ — κόβαλος] Cf. Eq. 634. ἀγε δὴ φένακες — Βερόσχεδοι τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων.

292. τέκεα — ἐπαναβοῶντες] Similiter Vesp. 408. βαλόντες — παιδία.

295. ἀκρατεῖσθε] Cf. Fr. 739. ἀκρατιοῦμαι. 793. ἡκρατίσω. Cum ἀκρατίζειν cf. ἀριστίζειν, αιτίζειν, δειπνίζειν.

301. σφηκίσκον] I. q. σκόλοπα. Vox occurrit Arist. Resp. Athen. col. 32. (ap. schol. Pl. 278.). Polyb. V. 89. 6.

302. φάρμακ' ἀνακυκῶσαν] Cf. Ach. 671. Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα.

314. Ἀρίστυλλος] I. e. ὡς Ἀρίστυλλος. Cf. Vesp. 19. Theogn. 1361. ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτών.

316. Cf. Aesch. Ag. 1650. εἴλα δὴ, φίλοι λοχῆται, τοῦργον οὐχ ἐκάς τόδε. 1651. εἴλα δὴ ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

317. εἶδος] Cf. Lucian. Salt. 34. τὸ Φρύγιον τῆς δραχήσεως εἶδος.

322. χαίρειν — προσαγορεύειν] Cf. Nub. 608. ἐπέστειλεν φράσαι — χαίρειν Ἀθηναῖσι etc. Eupol. 308. πρῶτος γὰρ ἡμᾶς, ὃ Κλέων, |

χαίρειν προσεῖπας πολλὰ λυπῶν τὴν πόλιν. Eur. Cyc. 101. χαίρειν προσεῖπα (l. προσεῖπον) πρῶτα τὸν γεραιάτατον. Primus Cleon publice hac salutatione usus est. V. Lucian. pro lapsu 3.

323. ἀρχαῖον] Engl. old-fashioned. Cf. 1357. Eupol. Fr. 139. τὰ Στηνοχόδον — ἀρχαῖον ἀείδειν.

324. ἀσπάζομαι] Cf. Nub. 1145. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

325. κατεβλακευμένως] Sic ἔγγωκα, ἐξεγλυκμένος (Eupol.), διέγλυκμαι, κατεγλύπτωσμαι, ἀπεγλυκασμένος, ἀπεγλαυκωμένος. Cf. Aesch. Suppl. 724. σεσωφρονισμένως. Herod. III. 104. 1. λελογισμένως. ἀπηροβωμένως (Alex. III. 480.). κατεγνυπωμένως (Men. IV. 309.).

326. δπως δέ μοι — συμπαραστάται | ἔσεσθε καὶ σωτῆρες] Cf. Ran. 385. συμπαραστάτει καὶ σῶζε —. Eccl. 15.

328. ἄντικρος] Lucian. de M. c. 26. ὑβρις ἄντικρος καὶ ἀτιμία.

329 sq. Notanda modorum diversorum conjunctio, ut in Vesp. 283 sq. 1095 sq.

329. τριαβόλον] Quae merces judicialis erat. Cf. Eccl. 188. 293. 308. 380. Schol. οὐχ ἵστατο τοῦ δικαστικοῦ (l. τῶν δικαστῶν, coll. schol. R. Nub. 862. aut δ δικαστικὸς μισθὸς, coll. schol. Ran. 140. πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθόν).

330. Cf. Theocr. XV. 72. ἀθρόος δχλος· | ἀθεῦνθ' ὥσπερ νεες. Schol. τῶν ξ (ξέ cod. Dübneri. legε τῶν λ') ἐνιαυτῶν.

334. Sic Nub. 382. περὶ τοῦ πατάγον καὶ τῆς βροντῆς.

341. χοηστόν τι πράττων] Bonam fortunam expertus. Cf. Ran. 599.

344. Schol. κρείττον η παρὸ Headlam.

348. ἔνι γάρ τις ἔνι —] Cf. Eur. Fr. 67, 5. τῷ μὲν γάρ ἔνι κίνδυνος, etc. Fr. 627. εἰσὶν γάρ εἰσὶ διφθέραι μελαγγραφεῖς. [Eur.] Fr. 1131, 3. ἔστιν γάρ ἔστιν (θεός).

350. κατορθώσωμεν — σφαλῶμεν] Cf. Ran. 735. Thuc. III. 39. η κατορθωσάντι — σφαλέντι.

355. οὐδὲν ὑγίεις —] Cf. Eur. Fr. 496, 5. οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγίεις ἀνδράσιν φρονεῖν.

358. παρὰ τοῦ θεοῦ] Cf. Eccl. 522. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.

361. ὑπονόει] Cf. Lys. 1234. ἀ δ' οὐ λέγονται, ταῦθ' ὑπονοήκαμεν. 38. Pac. 933. παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας.

362. φεῦ extra versum, ut in Ach. 457.

364. Cf. Ran. 42. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν. 668. ὑγιαίνειν] Anglice, to be of sound mind. Cf. 507. 1060.

1066. Nub. 1275. οὐκ ἔσθ' δπως οὐ γ' αὐτὸς ὑγιαίνειν δοκεῖς. Pac. 95. Av. 1214. Alex. Fr. 262, 1. ὑγιαίνων νοῦν τ' ἔχων.

365. μεθέστηχ'] Cf. 995. Eq. 397. Vesp. 1451. Eur. Her. 796. νέος μεθέστηχ' ἐκ γέροντος αὐθις αὖ. Med. 911. ἀλλ' εἰς τὸ λόγον σὸν μεθέστηκεν κέαρ.

367. κατὰ χώραν ἔχει] Cf. Ran. 793. ἔξειν κατὰ χώραν. Philem. 151. ἐπάν δ νοῦς ή μὴ καθεστηκάς τινι. Herod. VI. 42. κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες. Alibi κατὰ χώραν μένειν, ut apud Herod. IV. 201. μένειν τὸ δόκιμον κατὰ χώρην.

368. Cf. Eur. Fr. 691. (τὸ βλέμμα) σον κατηγορεῖ | σιγῶντος ως —. ἐπίδηλον] Cf. Eq. 661. κλέπτων δήπον 'στ' ἐπίδηλος.

369. Λεγε σὲ μὲν οἰδ' —. Cf. Soph. Fr. 152. ἐγῳδ' δ φεύγεις.

372 sq. Cf. Myrt. II. 419. ως δ μὲν κλέπτης, δ δ' ἀρπαξ. Philem. IV. 67. ἀρπαξ' ἀπελθὼν, κλέπτ', ἀποστέρει, κύκα. Aesch. Ag. 517. δφλῶν γάρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην ετο.

373. ἀπεστέρηκας] Cf. Nub. 1305. ἀποστερήσοι βούλεται | τὰ χρήματ' ἀδανείσατο. Plat. Resp. V. 344 B. ἀποστερήσαι καὶ κλέπται.

377. ἀπὸ σμικροῦ] Cf. ad Eq. 538. ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης. 788. Dem. 25, 23. τὸ τὴν βούλην — ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς τοιαυτησὶ κιγκλίδος τῶν ἀπορρήτων κυρίαν εἶναι.

378. διαπράξαι] Schol. Eq. 84. δι τοῦ οὐδέ τε ἦν διαπράξαισθαι τῷ βασιλεῖ ἀπερ ἐπιγγείλατο.

379. Cf. Cratin. 186, 4. εἰ μὴ γάρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, | ἀπαγατα ταῦτα κατακλύσει ποιῆμασιν. Herod. VI. 125. τοῦ τὸ στόμα ἐπέβυστο (l. ἐπεβέβυστο, sc. χυνοσῷ). Lucian. Tim. 9. ἐπιβύειν τὰ ὄτα.

381. ἀναλώσας λογίσασθαι] Cf. Dem. p. 27. ἀνάλωμα λογισθῆναι. Vesp. 654. λόγισαι μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός.

382. καθεδούμενον] Cf. Dem. p. 1176. Ὄλυμπιόδωρος ἡγωνίζετο — κάγὼ σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. Dicitur τὸ βῆμα τοῦ δικαιορίου, ut in Eccl. 678. Cf. etiam Ach. 1129.

388. ἀπαρτί] Cf. Pher. 71. 93. Plat. 58.

389. οὕτω πάνι πολλά] Cf. Eq. 1134. πυκνότης — οὕτω (τούτῳ libri) πάνι πολλή.

390. ως γ' ἐμοὶ δοκεῖς] Cf. ad 1035. κατασέσηπας, ως γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

394. οὐκ ἐς οὐδόρακας;] Cf. Theogn. 833. πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ.

399. οὐκ ἐστί πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ] Cf. Eq. 843. οὐκ — ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ. Eur. Med. 365. ἀλλ' οὖτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Plat. Prot. 310 C. εἰ γάρ ἐν τούτῳ εἴη. Soph. Ant. 39). εἰ τάδ' ἐν τούτοις (ἐν τούτῳ 'στ' αὐτὸν οὔτως?).

402. ἐνὶ γε τῷ τρόπῳ] I. q. ἀμῶς γέ πως. Cf. Ran. 645. ἥδη πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ ΑΙ'. ΑΙ. οὐδὲ ἐμοὶ δοκεῖ. Dem. p. 785. τούτων ἔκαστος ἐν γέ τι πράττων κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχεται.

404. οὐκ ἐτός] Cf. 1166. Ach. 411. 413. Αν. 915. Th. 921. Eccl. 245. Fr. 116.

411. Cf. 621. 662. 743. Vesp. 123. Herod. VIII. 134.

415. θερμὸν ἔργον] Cf. Soph. Tr. 1046. ὡς πολλὰ δὴ καὶ θέρμα — μοχθήσας ἐγώ. Aelian. Epist. 1. διενόουν δρᾶσαι τι θέρμον.

422. Cf. Ach. 412. ἀτὰρ τί τὰ δάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις;

424. Cf. Plat. Charm. 155 D. ἐνέβλεψέ τέ μοι — ἀμήχανόν τοίς. Lucian. Amor. 29. δεινόν τι καὶ θηριῶδες — ὑποβλέπων. Lucian. Cat. 22. φοβερόν τι — προσβλέπων. Alciph. III. 21. βλέπων φονῆδες τι καὶ αἰμοφόρον.

428. ἐνέκραγες —] Cf. Thuc. VIII. 84. 2. ὥρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον ὥστε βάλλειν.

429. Cf. 856. οὐ γάρ σχέτλια πέπονθα τυντὶ πράγματα —;

435. ἡκ τῶν γειτόνων] Cf. Lys. 701. ἐκ τῶν γειτόνων. 432. Nicostr. III. 286. δὲ κάπτηλος γάρ οὖκ τῶν γειτόνων etc.

441. Cf. 663. Aelian. V. H. IX. 24. σχολῆ γ' ἀν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατεκλίθη | ἡ στιβάδος (com.).

442. ἡς —] Cf. Monost. 450. πενίας βαρύτερον οὐδέν εστι φορτίον. Menand. 982. Adesp. 183.

443. Cf. Eccl. 1053. τούτο γάρ ἔκείνου τὸ κακὸν ἔξωλέστερον. 1070. Antiph. III. 86. τούτον γάρ οὐδέν εστιν ἔξωλέστερον. Diph. IV. 415. οὐκ εστιν οὐδέν τεχνίον ἔξωλέστερον.

445. Cf. Thuc. III. 36. παρὰ πολὺν ἐν τῷ τότε πιθανώτατος. Semper fere πολὺν cum superlativo, perraro παρὰ πολὺ (Anaxandr. III. 181.), usurpant comici. V. Lex. com. VI. 855—866.

464. Cf. Eur. Suppl. 1120. τί γάρ ἀν μεῖζον τοῦδ' εἴτι θνητοῖς | πάνθος ἔξενδροις ἡ τέκνα θανόντι' ἐσιδέσθαι;

476. κύφωνες] Cf. 606. Cratin. 175. ἐν τῷ κύφωνι τὸν αὐχένα ἔχων. Zenob. IV. 7. ἐκ παντὸς ξύλου | κύφων γένοιτ' ἄν. De accentu v. Herodian. I. 37. 9.

480. τίμημ'] Mulctam. Cf. Vesp. 897. τίμημα κλφὸς σύκινος. 847. τιμᾶν βλέπω. Aesch. 3, 15. τίμημα ἐπιγράφεσθαι. 30, 4. τίμημα ἐπέθηκαν (sc. τῇ γραφῇ) ἐκατὸν τάλαντα. Dem. p. 797, 25. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. p. 1252. ἐν τιμήσει βουλομένων τῶν δικαιοστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ (sc. τίμημα).

482. ἀποχρήσονσι] Suffcient. Cf. A.v. 1603. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρηη ταῦτα. Aesch. Ag. 1574. βαῖδὸν ἔχονη πᾶν ἀπόχρηη μοι.

483. Cf. Aristophont. 9, 10. καν μὴ κατεσθίωσι καὶ τὸν δακτύλους, | ἐθέλω πρέμασθαι δεκάνις. Plat. Legg. X. 908 E. οὐχ ἐνὸς οὐδὲ δυοῖν ἀξια θανάτου ἀμαρτάνων.

485. Η τί γ' ἀν —] Cf. Eq. 413. Η μάτην γ' ἀν etc. Nub. 689.

488. μαλακὸν — ἐνδώσετε] Cf. Plut. Tib. Gracch. 2. διπηνίκα τραχυνόμενον αἰσθοῖσο τῇ φωνῇ — ἐνεδίδον τόνον μαλακὸν, ὡ — ἐπραῦνετο etc. Eur. Hec. 1239. χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λέγων.

493. χρήσιμον εἰς ἄπαν ἔργον] Cf. Paul. Epist. ad Tim. II. 2. 21.

494. Cf. Men. IV. 93. τυφλὸν δὲ πλοῦτος. Amph. III. 310. τυφλὸς δὲ Πλοῦτος εἰναί μοι δοκεῖ.

503. αὐτὰ] Cf. Ran. 1025. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἔξῆν ἀσκεῖν (sc. τὰ πολεμικὰ, quod subaudiendum ex praece. ἐκ τοῦ πολέμου). Lucian. Var. V. H. II. 37. τὰ πλοῖα δὲ ἔχονται μεγάλα κολοκύνθινα —. ἐπειδὴν γάρ ἔηρανθῶσι (sc. αἱ κολοκύνθαι), κοιλάναντες αὐτὴν ἐμπλέονται.

508. ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν] Cf. Eq. 255. φράτερες τριωβόλον.
Vesp. 728. Αν. 678. ξύννομε τῶν ἐμῶν ὅμνων.

512. τούτοις ἀφανισθέντοι] Feminina, ut ἔλεοντε. Eccl. 1087.

515. καρπὸν Δηοῦς] Cf. Ran. 382. τὴν καρποφόρον βασίλειαν.

Antiph. 1, 2. αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἢν φερέσθιος | Δηῶ (ita Casaub. Δημήτηρ libri) βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον. 52, 9. Xenarch. 1, 5. θεάς Δηοῦς σύνοικος. Theocr. X. 42. Δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχν, etc. Herod. I. 193. 3. ἀρίστη (χώρη) — Δήμητρος καρπὸν ἐκρέρειν. II. 14. οὗτε ἀρότρῳ ἀναρρηγνύντες αὐλακας. In schol. τὸ ἔπος τοῦτο significat hic versus.

521. Cf. Hermipp. 63, 19. αἱ Παγασαὶ (in Thessalia) δούλους καὶ συγματίας παρέχοντιν. Schol. οἱ Θετταλοί (imo Θεσσαλοί).

524. τοῦτο ποιῆσαι] Sc. ἀνδραποδίσασθαι. Cf. ad Ran. 358. ἡ βωμολόχοις ἔπεισι χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιῶντιν (ποιούντων?). ἐς κεφαλὴν σοὶ] Cf. Plat. Euth. 283 E. σοὶ ἐς κεφαλὴν. Sophron. Fr. 9. ἀ δὲ ἔνσμα ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλὰν ἵππαζεται.

526. τρίκεις βίστον] Cf. Pac. 590. βίον ἐτρίβομεν γεωργικόν. 651.

529. μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς] Cf. Ephipp. 26, 2. μύροις | λούσμαι ψακαστοῖς (l. ἀλείφομαι στακτοῖσι).

530. δαπάναις] Cf. Vesp. 1146. πολλαῖς δαπάναις. Eur. Fr.

641. δαπάνας δταν δανοῦσι (θεοῖσι?) πέμπωσιν κενάς.

531. Cf. Eccl. 1094. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον. Cratet. 14, 4. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; Eurip. Fr. 84, 1. ἢ τί πλέον εἶναι παῖδας ἀνθρώποις, πάτερ, —; Moschion. Fr. 8, 2. τί τὴν ἄναινδον γυῖαν ὑβρίζειν πλέον;

535. φάδων] Cf. Cratin. 213. πολυτρήτοις φάσι. Fr. 345, 2. Poll. VII. 10. φάδες δὲ αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι (vesiculae). Bekk. Anecd. 70, 27. Hipponact. 59. πρὸς τὴν μαρτλῆν τοὺς πόδας τε θερμαίνων | φᾶδάς τ' ἔχων οὐ παύεται (ita conj. Bergk.).

536. κολοσυρτόν] Cf. ad Vesp. 666. τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν.

537. Cf. Aristophont. 12, 9. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωντα τὴν τ' ἀλονσίαν | οὐδεὶς ἀν ὑπομείνει τῶν νεωτέρων.

539. ἐπεγείρουσαι] Cf. Nub. 79. Αν. 83. 84. Pher. II. 335. μῆδ' εῦδοντ' ἐπέγειρε.

541. σιβάδα] Cf. Eur. Tr. 507. σιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ.

ἡ τοὺς εῦδοντας ἐγείρει] Cf. 663. Fr. II. 1123. Eupol. II. 437. Soph. Fr. 804. ἐπεγείρομένων κερκίδος ὕμνοις, ἡ τοὺς εῦδοντας ἐγείρει.

542. φορμὸν] Cf. Th. 813. Fr. 172.

544. Cf. Plat. com. 171. φυλλεῖον ἢ ὁσφανίδιον. Anaxil. 16. πῶς ἔχεις; ὡς ἰσχὺς εἰ. Hom. Od. 19, 233. κρομύοιο — ἰσχαλέοιο.

545. κατεαγότος] Cf. Liban. ap. Phot. Bibl. 266. ἔχρησατο μέλεσι κατεάγοσι. μάκτρας] Cf. Hermipp. 57. νικᾶ δ' φὰ λιθίην μάκτραν. Ran. 1159.

546. ἐρρωγνῖαν καὶ ταύτην] Cf. Pac. 1278. οἰμωγάς ἄδον, καὶ ταύτας διμφαλοέσσας. Thuc. IV. 55. ξυνεστῶτες ταντικῷ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους. Lucian. 70, 35. ἐπὶ κατεαγότι καὶ ταῦτα διμφορεῖ. Plat. Apol. 18 B. κατέπερ ὅντας καὶ τούτους δεινούς. Hipp. maj. 292 D. παρεκάθησο λίθος, καὶ οὗτος μυλίας. Legg. X. 886 E. λόγουσι καὶ ταῦτα εἴν πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα. Pausan. VI. init. Ἀρχίδαμος — καταβαλῶν καὶ οὗτος παλαιστᾶς παιδας. Passivo sensu usurpatum medium perfectum ἐρρωγα ut ἔσαγα.

πιθάκνης] Cf. Ion. trag. 10. ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες — οἶνον.

550. Idem, ut videtur, Thrasybulus cuius mentio fit Eccl. 203.

551. ἀλλ' οὐχ — οὐ μὰ Δι' —] Cf. 704. ad Nub. 1066. 1470. Ran. 1043.

553. τοῖς ἔργοις προσέχοντα] Cf. Ran. 1346. προσέχοντος ἔτυχον ἔμαντῆς ἔργοισι (Eur.).

554. μὴ μέντοι μηδ'] Similiter οὐ μέντοι οὐδὲ Herod. II. 142. 4.

555. ὡς Δάματερ] Admirantis exclamatio. Cf. 872. Theopomp. 23. Sic Ζάν Αν. 570. καθήγουσεν] Cf. ad Soph. Ant. 1081.

556. Cf. Eccl. 592. τῷ δ' εἶναι (γῆς) μηδὲ ταφῆναι. Vesp. 926.

558. Cf. Soph. Ant. 75. πλείων χρόνος | δν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε (i. e. η τοῖς ἐνθάδε).

561. ἰσχνοί] Ut enim proverbium dicit Macar. VII. 16. πενῶντος ἀνδρός ἰσχνὰ τάντικήμια. τοῖς ἔχθροῖς ἀνιαροῖ] Cf. Nub. 1161. τοῖς ἔχθροῖς βλάβη (ἀνιαρὸς al.).

567. περὶ τὸν δῆμον —] Cf. Ach. 696. ἀνδρ' ἀγαθὸν ὅντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν. Eq. 764.

570. ἐπιβουλεύοντο τε τῷ πλήθει] Cf. Lys. c. Agor. 180. ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ.

573. ἀναπείσειν] Lege ἀναπείθειν. Cf. Eccl. 188. Nub. 546. Av. 465.

576. Notanda collocatio particulae τε.

577. De re cf. Nub. 1410.

578. χαλεπὸν διαγνώσκειν] Cf. Ran. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Vesp. 985. χαλεπὸν εἰδέναι. Theophr. Char. 25. καὶ λέγειν ὃς ἔργον διαγνῶναι ἔστι πότεροι εἰσιν οἱ πολέμοι. Dem. p. 1032. οὐδ' ὃς χαλεπόν ἔστι γνῶναι περὶ αὐτῶν.

581. Κρονικᾶς λήμας] Cf. Alex. 62, 2. πρᾶγμα — Κρονικόν. Phot. p. 180, 14. Κρονικάτερα: ἀρχαιότερα, μωρότερα.

582. τοῦτ' ἥδη φανερῶς σε διδάξω] Cf. Nub. 369. 385. Eq. 779. τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω.

584. δι' ἔτους πέμπτου] Cf. Alex. III. 483. δι' ἥμέρας — πέμπτης. Herod. II. 4. Ἐλλῆνες διὰ τοίτον ἔτεος ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐπειρβάλλονται. Ovid. Pont. IV. 6. 5. ‘quinquennis Olympias.’

589. ἀναδῶν] Sic συνδοῦντες Antiph. III. 57. ὑποδῶν (s. Cobet.) Plat. Prot. p. 321 A.

590. περιάψας] Cf. Ach. 640. ἀφύων τιμὴν περιάψας. Athenion. com. IV. 557. καὶ τοντονὶ περιῆψεν δν νννὶ βίον | ζῶμεν. Menand. IV. 239. εἰνθὲς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν. [Dem.] 61, 1. αἰσχύ-νην μᾶλλον ἡ τιμὴν περιάπτοντα τούτους. c. Lept. 10. δόξαν ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν τῇ πόλει περιάπται. Lys. XXI. 24. σωθεὶς αἰσχρῶς δνείδη καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐκείνοις περιάψω. Xen. Cyr. VII. 5. 60. VIII. 4. 32.

593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν —] Cf. Nub. 268. Av. 52. Ran. 741.

596. κατὰ μῆν'] Cf. Nub. 757. 1287. Pl. 596. Sic κατὰ σελή-νην Nub. 626.

597. ποὶν καταθεῖναι] Cf. Eq. 318. ποὶν — φορῆσαι. Ran. 166. ποὶν καταθέσθαι..

600. οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης] Cf. ad Aesch. Agam. 1049. 1394.

601. Cf. Eur. Suppl. 808. ὁ πόλις Ἀργεία, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε; 998. πόλις ὥργους. κλύεθ' οὐα λέγει] Eadem verba Eq. 813. et Eur. Med. 168.

606. ἀνύειν] Cf. Ran. 606. 649.

608. ἡ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι —] Lege aut ἡ μὴν ὑμεῖς. Cf. Nub. 1242. ἡ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην. Eccl. 1034. ἡ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί. Aesch. Prom. 167. ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρέαν ἔξει. Schol. δητως δέ (δή Headlam).

612. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν] Cf. Vesp. 584. Lys. 520. διοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν. 1222. κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά. Eupol. Fr. 305. οὐμώξει μακρά.

616. λιπαρὸς] Nitidus. Cf. Nub. 1002. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις.

618. Cf. Vesp. 618. τοῦ σοῦ δίνον — κατέπαρθεν. Pac. 547. κατέπαρθεν — ἐκείνονι. Epicrat. III. 370. κατέπαρθ' αὐτῶν.

621. ἐγκατακλινοῦντ' — εἰς Ἀσκληπιοῦ] Cf. Com. adesp. 104, 9. ὕσπερ εἰς Ἀσκληπιοῦ | ἐγκατακλινεῖς.

628. δλιγιστοις] Cf. Ran. 115. δπον | κόρεις δλίγιστοι.

629. Cf. Alciph. III. 46. 1. ὡς εἰντυχῶς, ὡς μακαρίως πε-πράγματεν (com.).

630. δσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου] Cf. Ran. 442. χωρεῖτε — παῖζοντες οῖς μετουσίᾳ θεοφιλοῦς ἔορτῆς.

631. Cf. Vesp. 233. βέλιστε συνδικαστῶν. Amips. II. 703. Σώ-χρατες, ἀνδρῶν βέλτιστ' δλίγων, πολλῶν δὲ ματαύταθ', ἤκεις —; Ach. 949. ὡς ξένων βέλτιστε. 929. ὡς βέλτιστε. Pl. 1170.

635. Cf. Eur. Fr. 541. 545. ἡμεῖς δὲ Πολύβον παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ | ἐξοματοῦμεν καὶ διόλυμεν κόρας (oculis privamus). λελάμπονται κόρας] Cf. Aesch. Eum. 104. εῦδονσα γὰρ φρὴν δμασον λαμπρύνεται.

636. Schol. V. εὐμενεστάτου (εὐμενῆ εὐρῶν aut λαβῶν?).

648. πέρανε τοίνυν δ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ] Cf. Ran. 1170.
 Eur. Med. 699. πέρανέ μοι λόγον. Ion. 1348. πέρανε σοὺς λόγους.
 Andr. 333. Or. 1118. et Vesp. 1168. ἄνυσόν ποδ' ὑποδησάμενος.
 Pher. II. 271. ἄνυσόν ποτ' ἔξελθών.
652. Schol. ἐπὶ κακῷ (ἐπὶ κακῶν?).
655. Cf. Soph. Aj. 488. εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πόλει Φρυγῶν.
656. μακάριον κενδάλιον] Cf. Vesp. 550. εῦδαιμον καὶ μακαριστόν.
657. νὴ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν —] Cf. Ran. 1195.
- 660 sq. Cf. Eur. Iph. A. 1601. ἐπει δ' ἀπαν | κατηνθρακώθη
 θῦμ' ἐν Ἡφαιστον φλογὶ —. De v. πέλανος adi Blomf. Gl. ad
 Pers. 821.
663. Cf. Plut. Mar. 7. κατακείμενος ἐπὶ σπιβάδος εὐτελοῦς.
666. ὑπερηκόντικεν] Cf. Eq. 659. Αν. 363. 825. Diph. IV. 407.
670. Cf. Nub. 436. ἀλλὰ σεαντὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.
673. ἀθάρῃ] Attice ut κόρῃ. Cf. Pherecr. II. 299. ποταμοὶ — ἀθάρης πλέω ἔρρεον. ἔξεπληττε Anglice, struck me.
677. Cf. Eupol. 373. φθόσαι προπεπωκώς. De hujs placentae confectione adi Athen. XIV. 647 D. Cum φθοῖς confer oīs.
685. φθάσει με — ἐλθὼν] Cf. Eccl. 596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
687. προνθιδάξατο] Cf. Soph. Trach. 680.
690. παρείας — δψις] Cf. Cratin. 225. παρεῖαι δψεις.
692. ἐντυλίξασ'] Cf. Nub. 987. ἐντευλίχθαι. Athen. 300 B. ησθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες.
694. τότ' ἥδη] Cf. Aesch. Prom. 911. ἔφλων] Cf. Pac. 1306. Eodem sensu σποδεῖν.
696. προσήγειν] Cf. Plat. Criti. 114 D. προσήγειν (sic cod. opt.) κατωκήκειν ibid. 112 B. et ad Nub. 1347.
697. Cf. Ran. 6. τί δαΐ; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω.
701. Schol. ἴαμβῳ τῶν τριμέτρων (τῶν τριμέτρων ἴαμβων?).
715. Cf. Ach. 435. ὁ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ.
718. σκορδόδων — κεφαλᾶς] Cf. Vesp. 679. σοὶ δ' — οὐδὲ σκορδόδον κεφαλὴν — δίδωσι. Fr. 251. Lucian. Dial. mer. XIV. 3. οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορδόδον. σκορδόδων — Τηρίων] Similiter δρίγανον — Τενέδιον memoratur Eubul. III. 214.
721. ἐκστρέψας] Cf. ad Nub. 88.
722. κεκραγώς καὶ βοῶν] Cf. Nub. 1386. βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι etc. Dem. XVIII. 132. 199. Dem. de Cor. 132. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς.
723. Cf. Lys. 512. ἐπανηρόμεθ' ἄν γελάσασαι. Vesp. 795. Machon. Athen. XIII. 582 E. ἥ δ' εἴπει γελάσαο', εῦ γ' etc.
725. 'That I may stop your excusing yourself on oath from the Assembly.' (Hickie) Cf. Dem. p. 1150. οὐ παραγραφομένον ἐμοῦ οὐδ' ὑπομνημένον. p. 1153. παρεγράφετο καὶ ὑπώμνητο.

727. Schol. ἐκάλεσεν (ἐκάλουν?). Ibid. δ' (ἢδ' Porson.) ἐπείσοδος.

732. ἐπόππυσεν] Cf. Timocl. 21, 7. ἐπόππυσ', εἰτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

739. τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ'] Cf. Eq. 651. οἱ δ' ἀνεκρότησαν etc. Ran. 1029. Plut. Mar. 44. ἀκούσας οὖν ἐκεῖνος — λέγεται — ταῖς χερσὶν ὑφ' ἥδονῆς ἀνακροτήσαι.

755. οὐκ ἔκ δικαίου] Λέγε μὴ 'κ τοῦ δικαίου. Cf. Av. 1435. ἔκ τοῦ δικαίου (ζῆν). μᾶλλον ἡ δικορραφεῖν.

756. δφρῆς συνῆγον] Cf. Nub. 582. τὰς δφρῆς ξυνήγομεν. Fr. 563. σκληροῖσιν οἴνοις συνάγονται τὰς δφρῆς τε καὶ τὴν κοιλιαν. Antiph. III. 128. συναγαγόντα τὰς δφρῆς. Aristaeen. Epist. I. 17. μὴ σκυνθρώπαζε καλή γε οὐσα μηδὲ τὰς δφρῆς σύναγε. Sic τοξοποκεῖν τὰς δφρῆς Lys. 9. Exspectabam τὰς ante δφρῆς. Quare paratragoediam haec esse suspicari licet.

763. ἀλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ] Cf. Herod. III. 46. 2. θύλακον ἀλφίτων.

764. Cf. Eq. 647. εἰτ' ἐστεφάναν μ' εναγγέλια. 656. Thuc. IV. 121. τὸν Βρασίδαν — χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδησαν. Plat. Conv. 212 E. ἄνδρες, ἦκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἵνα τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου (Agathonis) κεφαλὴν ἀναδήσω. Plut. Per. 28. αἱ γυναῖκες στεφάνοις ἀνέδουν (αὐτὸν) καὶ ταινίας ὥσπερ ἀθλητὴν νικηφόρουν.

765. κριβανιτῶν] Cf. Ach. 87. 1123. Sic ζυμάτης, αποδίτης et κρησεότης (Diph. IV. 387.), τηγανίτης (Hipporn.), αὐτοπυρίτης (Phryn. 38.), ἀλειφατίτης (sc. ἀρτος, Epich. p. 37.), δρυζίτης (πλακοῦς), δομάτης (Hesych.), δστρακίτης et ἀττανίτης (i. q. τηγανίτης, Athen. XIV. 647 E.).

769. Cf. Timocl. 7, 2. οὗτος δ' ἔστιν τοῖς νεωνήτοις Σύροις.

772. Cf. Nub. 300. λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος.

773. ἐδέξατο] ἐγείνατο dixisse tragicum poetam suspicatur Nauck.

782. βάλλ' ἐς κροκακα] Cf. Nub. 133. Th. 1079. Vesp. 835. Pl. 782. Fr. 80.

785. Cf. Cratin. 239, 2. μετὰ χερσὶ δὲ μῆλον (ἔκαστος) ἔχων σκληρωτά τ' ἡγόραζον. Eupol. 42. οἰκοῦσι δ' ἐνθάδ' — οἰκημ' ἔχων ἔκαστος. Herod. I. 169. 1. ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοί, περὶ τῆς ἑωντοῦ ἔκαστος μαχομένοι (ι. μαχόμενος). II. 166. 2. τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκένευσι μοῦνα παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος. VIII. 123. πᾶς τις αὐτῶν ἑωντῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον, αὐτὸς ἔκαστος δοκέων ἀριστος γενέσθαι. Xen. Anab. VII. 3. 47. οἱ ἱππεῖς οἰχονται ἄλλος ἄλλαχῃ διώκων. II. 1. 15. οὗτοι ἄλλοις ἄλλα λέγει. ἐνδεικνύμενος] Cf. Aelian. V. H. II. 27. ἐβουλήθη Πλάτωνι ἐνδείξασθαι τὴν τέχνην.

787. περιεστεφάνωσεν] Λέγε περιεστεφάνωσέ μ'.

791. Cf. Diodor. com. 2, 7. οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται | οὐχὶ διακρίνεις τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν. Menand. 582, 2. τὰ μετὰ γυναῖκός δ' εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν | οὗτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὖθ' ἱλασάντην ἔχει.

797. Schol. οἱ διὰ τὸν αὐτῶν βόλον ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν (qu. οἱ διὰ τῶν γελοίων — ὑπάγειν). Ibid. οἱ διὰ τῶν δρελῶν (διὰ τῶν γελοίων) ἐπειρῶντο etc.

804. Cf. Philem. 169, 2. μεγάλων κακῶν θησαυρὸς ἔξοδοςσεται.

805. ἐπεισπέπαινεν] Cf. Xenarch. 1, 3. ἀλλάστωρ τ' εἰσπέπαινε *Πελοποδῶν*. Soph. O. R. 1252. βοῶν γάρ εἰσπέπαινεν. Hippoloch. Athen. IV. 129 A. ἐπεισβάλλοντιν αὐλήτροίδες — γυμναῖ. Cf. v. ἐπεισπηῆδᾶν Eq. 363. Sic etiam ἐπικωμάζειν τινί. V. ad Ach. 982.

807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου] Cf. Pher. II. 300. πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου. Ran. 1150. Fr. 563. ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι (μέλανι?) νεκταροσταγεῖ. 301.

811. μύρου γέμονοι] Cf. Plat. Phaedr. 275. πολλῆς ἀν εὐηθείας γέμοι.

814. ἰχθυηρούς] Sic ἀλφιτηρὸς, σιτηρὸς, γαρηρὸς, ἐλαιηρὸς, μαζηρὸς, μελιτηρὸς, ἀνθρακηρὸς, δέηρὸς, ὑδατηρὸς, ταρεχηρὸς, μωρηρὸς, οἰνηρὸς. Cf. Fr. 8. τῆς μωρηρᾶς λυκύνθου. Cratin. 187, 6. δέξύθαφον οἰνηρόν. Aesch. Fr. 96, 2. κρωασσούς μήτ' οἰνηρούς μήδ' ὑδατηρούς. Aesch. Fr. 179, 5. μωρηρῶν τευχέων. Soph. Fr. 285. δέηρον ἅγγος. Herod. III. 6. 1. κεράμιον οἰνηρόν. Eur. Ion. 1179. οἰνηρὰ σκεύη.

815. Ιτνὸς est furnus in quo panes coquuntur. Antiph. III. 96. Herod. V. 92. 7.

816. στατῆροι — ἀρτιάζομεν] Cf. Plat. Lys. 107 E. οἱ δὲ τινες — ἡγρίαζον ἀστραγάλοις.

818. Cf. Machon. Athen. XIII. 578 E. εἰ δὲ λίθον εἶχες; — ὑπολαβοῦσσ' ἡ Μαρία, | ἔδωκ' ἀν, ἵν' ἔχηται, φέρσ', ἀπογάσθαι, τάλαν.

827. ἐπειτα τοῦ δέει;] Cf. Ach. 1026. εἴτα νννὶ τοῦ δέει;

832. Cf. Eubul. III. 261. ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναικες ἐπέλιπον. Philippid. IV. 473, 2. δλην λέγοντα μ' ἐπιλέποι τὴν ἡμέραν.

837. Cf. Anaxil. 22, 28. οὐδ' ἴδειν δόξας ἐκείνην. Pher. 163. ἀτέπως καθίζων κούδε τιγνώσκειν δοκῶν. Theogn. 857. τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις δρᾶ μέ τι δειλὸν ἔχοντα, | αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδὲ ἐσορᾶν ἐθέλει. Plut. Alc. 32. τοὺς μὲν ἄλλους — οὐδὲ δρᾶν ἐδόκοντα. Lucian. Tim. 5. πόρρωθεν ἰδόντες ἔτέραν ἐκτρέπονται.

842 sq. Cf. 935 sq. Isae. p. 94. ὀνειδίζει καὶ ἐγκαλεῖ αὐτῷ ὅτι ἐμβάδια καὶ τριβώνια (paupertatis signa) φορεῖ. Cf. ad Vesp. 1157.

843. τονί] Ad τὸ τριβώνιον referendum. Itaque deleatur virgula in fine versus 842 vulgo posita.

845. μῶν ἐνεμήθης] Qu. μῶν οὖν ἐμνήθης. Cf. Plat. Soph. 250 D. μῶν οὖν ἐν ἐλάτιονι τινι νῦν ἐσμὲν ἀπορίᾳ περὶ τὸ δν; Polit. 292 E. Phil. 23 D. Legg. I. 624 A.

846. ἐνερρήγωσ'] Cf. Fr. com. adesp. in Lex. Sabbait. 21, 11. καὶ τριβώνιον πονηρὸν οἷον ἐνριγισκάνειν. Corrigendum, ni fallor, ἐνερρήγησα.

850. Cf. Nub. 1504. οἵμοι τάλας, δέλαιος ἀποπνιγήσομαι.

853. πολυφόρῳ] I. e. forti. Cf. Cratin. 180, 1. ἀρ' οἴσει τρία; συγκέκραμμι δάίμονι] Cf. Soph. Ant. 1311. συγκέκραμαι δύνα. Aj. 895. οἰτιτῷ (οἴτῳ?) τῷδε συγκέκραμένην. Pind. Ol. X. 123. ὥστε κεκραμένον. P. V. 2. ἀρετῇ κεκραμένον καθαρῷ. X. 65. νόσοι δ' οὐδὲ γῆρας οὐλομένον κέκραται ἴερᾳ γέννα. Diphil. IV. 424 πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ εtc.

862. ξοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόρματος] Cf. Ran. 726. τῷ κακιστῷ κόρματι.

868. ἐμὲ τουτονί] Cf. Eq. 1098. καὶ νῦν ἔμαντὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονί. Nub. 141.

870. Cf. Eur. Bacch. 262. οὐχ ὅγιες οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὁργίων.

877. πολλοῦ γ' ἄξιος —] Cf. Pac. 918. πολλῶν γὰρ ὅμιν ἄξιος — ἔγω | δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων — τὸν γεωργικὸν λεών. [Dem.] p. 1372, 9. ἡ βουλὴ — πολλοῦ ἄξια ἐστὶ τῇ πόλει. Lucian. Bis accus. 17. ἀνδρα — πολλοῦ ἄξιον ιοῖς Ἐλλησιν.

883. οὐδὲν προτιμῶ σον] Cf. Pher. 55. εἴωθεν διβελίαν σποδεῖν, ἀρτον δὲ μὴ προτιμᾶν. [Dem.] p. 80. ὃν οὐδὲν προτιμᾷ. Aesch. Ag. 1672. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων. Alciph. III. 58. οὐδὲν προτιμῶ.

Schol. καὶ (ώς καὶ Kock. qu. ως) Ἀμειψίας.

884. Εὔδήμον] Cf. Cratin. 299. Fr. 250. Eupol. 87. Amips. 27. Antiph. 177, 5. Theophr. H. Pl. IX. 17. 2. Εὔδημος δ φαρμακοπώλης εὐδοκιμῶν σφόδρα κατὰ τὴν τέχνην.

885. οὐκ ἔνεστι συκοφάντον δῆγματος] Sub. φάρμακον. Cf. Plin. VIII. 41. ‘Contra serpentium ictus medentur.’

886. ἀρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή;] Cf. Lys. 659. ταῦτ' οὐκ οὐχ ὕβρις — ἐστὶ πολλή; Ran. 21.

888. Cf. Eq. 1226. ἔγω δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει. Ran. 1487. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις, | ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῖς | ἔνγγενέσι εtc.

891. ἐπ' ἀληθείᾳ] Cf. Aesch. Suppl. 628. ἐπ' ἀληθείᾳ. Theocr. VII. 44. πᾶν ἐπ' ἀληθείᾳ τὸ κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.

896. τοῦ ψύχους] Cf. Eccl. 539. Hermipp. 97. Herod. IV. 28. Plat. Symp. 220 D.

898. Cf. Soph. Phil. 986. ὡς Λημνία χθὼν, — ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά; Herod. VII. 163. ὕβρις οὐκ ἀνασχετὸν φαίνων.

901. Cf. Ran. 749. τί δέ; πολλὰ πράττων; AI. ως μὰ Δί' οὐδὲν οἰδ' ἔγω (ἄλλο γε?). Phryg. II. 600. σὺ δὲ τιμοπώλης (?), B. ως Ἀχιλλεύς γ' οὐδὲ εἰς.

906. πόθεν — διέζης] Sic διατρέφεσθαι ἀπό τυρος Xen. Mem. II. 7. 6.

912. καθ' ὅσον ἀν σθένω] Praeter hanc formulam verbum σθένειν non videtur comicis in usu fuisse.

914. Cf. Lysiam apud Athen. p. 551 F. βαρέως φέρετε ὅτι Κινησίας ἔστιν ὁ τοῖς νόμοις βοηθῶν.

917. ἀρχειν] Cf. ad Vesp. 587., ubi judicandi munus ἀρχὴ dicitur.

920. Cf. Eccl. 176. δρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην | δει πονηροῖς. Eq. 1128.

922. Cf. Alex. 220, 11. δεσμωτηρίον | λέγεις δίαιταν. Trag. adesp. 373. λαγὼ βίον [νῦν] ζῆς ὁ πρὸν ἀτρομος λέων. Similiter fere Eur. Alc. 495. θηρῶν ὀρείων χόρον, οὐχ ἵππων, λέγεις. Sic λαγὼ βίον ζῆν Demosth. de Cor. § 267. Lucian. Somn. 9.

924. οὐδ' ἀν εἰ δοῖς γέ μοι —] Cf. Ach. 966. Vesp. 298. οὐκ ἀν μὰ Διὶ εἰ κρέμαισθε γ' ὑμεῖς. Pl. 924. Nub. 108.

926. κατάθον ταχέως θοιμάτων] Cf. Eq. 1227. κατάθον ταχέως τὸν στέφανον.

935. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον] Cf. Eq. 120.

946. σύκινον] Cf. Antiph. 122, 4. σοφιστῶν — λεπτῶν ἀσίων συκίνων. Theocr. X. 45. σύκινοι ἄνδρες. Horat. Serm. I. 8. 1.

955. ἔλξει —] Cf. Eq. 365. 772.

958. νὼ δ' εἰσίσταμεν] Cf. Av. 661. νὼ θεασώμεσθα.

963. μειρακίσκη] Cf. Ran. 411. μειρακίσκης. Alex. III. 400. μειρακίσκος. 467.

966. ὁ τι — ἐλήλυνθας] Cf. Soph. O. C. 1291. ὁ δ' ἡλθον ἥδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ. O. R. 1005. Tr. 190. Ph. 552.

969. Cf. Philem. IV. 36. ἀβίωτον ζῶμεν βίον. 34. ἀβίωτος ὁ βίος. Lucian. Rhet. praec. 1. ἀβίωτα γὰρ εἶναι σοι φῆς, εἰ μὴ etc.

972. οὐ λαχοῦσ' ἔπινες] Cf. Pac. 348. Aesch. Eum. 715. ἀλλ' αἴματηρά πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.

973. δειλάκρα] Confer σαννάκρα Philem. IV. 30.

974. κνισμὸν] Α κνίζω, quod ἔρωτικὸν vocabulum erat. Theocr. IV. 59. τήναν — ἔρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη. Machon. Athen. XIII. 577 F. ἡς σφόδρ' ἥδέως | σκεῖν φασι κνισθῆναι τε τὸν Λημήτρου. Xen. Conv. IV. 28. ἐν τῇ καρδίᾳ ὠστερού κνῆσμά τι ἐδόκουν ἔχειν. Soph. Fr. 494. τάδ' ἔστι κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.

976. πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' —] Anglice, but in other respects. Cf. Av. 1476. χρήσιμον μὲν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα. Th. 290. πλοντοῦντος, ἄλλως δ' ἡλιθίου κάβελτέρον. εὐπρόσωπον καὶ καλόν] Cf. Anaxand. 9, 5. μαλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή.

983. Cf. Thugenid. IV. 593. ητησεν εἰς δψάνιον τριώβολον. Thuc. VIII. 29. 2. ἐς γὰρ πέντε ναῦς — τρίακοντα τάλαντα ἐδίδον τοῦ μηνός. IV. 13. ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινας ἐς Ἀσίνην. Lys. 32, 30. εἰς ὅψον — πέντε δβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο.

992. ἐρῶντ' — ἐκνομιώπατα] Cf. Eur. Hipp. 32. ἐρῶσ' ἐρωτ' ἔκδημον.

1000. ἐφ' ὥτε] Cf. 1141. Cratin. 279.

1002. πάλαι ποτ'] Cf. 1075. Vesp. 1060. ὡς πάλαι ποτ' δύτες ἡμεῖς ἄλκιμοι — ἐν μάχαις. Aristophont. 9, 1. τοὺς παλαὶ ποτέ. Eur. Her. 1. πάλαι ποτ' ἐστὶ τοῦτό μοι δεδογμένον. Plat. Pol. 273 B. τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον. Sic πρώην ποτὲ Aesch. c. Ctes. 252.

1008. Cf. Aesch. Cho. 9. οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾶν νεκροῦ.

1011. νηπτάριον] Anglice ducky. Cf. Menand. 1041.

1016. οὕτω σφόδρα] Cf. Eupol. II. 466. οὕτω σφόδρος' ἀλγῶ. Antiph. III. 144. οὕτω σφόδρος' ἦν ἀρχαῖος. Eubul. Fr. 39. οὕτω σφόδρος' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος. Nub. 135. οὕτωσί σφόδρα.

1020. Cf. Pher. 25. ὕσπερ τῶν αἰγιδῶν δῖεν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας. Cratin. jun. III. 374. τῆς γῆς ὡς γλυκὺν δῖει. Alex. 4, 2. τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀπέπνει. Anth. P. App. 306, 8. εὐόδμον χρωτός. Eur. Tro. 758. ὡς χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα. Plut. Mor. p. 493 F. ἡδείᾳ μὲν δομῇ χρωτός. p. 623 E. λέγεται δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν.

1022. μαλακὸν] Cf. Aesch. Agam. 742. μαλθακὸν δημάτων βέλος. Philetaer. III. 232. ὡς τακεόδην (f. ἀγανδὸν), ὡς Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. καὶ καλὸν] Lege κάγανόν. Cf. Lys. 886. ἀγανώτερον βλέπειν.

1024. καπρώσης] Cf. Men. 917. καπρᾶς, κακόδαιμον. Confer τραγᾶν (de vitibus luxuriantibus usurpatum), ταυρᾶν, τομᾶν, θανατᾶν, φαρμακᾶν, λογᾶν, κορυζᾶν, κυνᾶν.

1041. Cf. Antiph. III. 114. ἐπὶ κῶμον — ἵωμεν ὕσπερ ἔχομεν. B. οὐκοῦν δᾶδα καὶ στεφάνους λαβόντες (?) etc.

1042. Cf. Nub. 1145. Σιρεψιάδην ἀσπάζομαι. Av. 1378. ἀσπάζμεσθα φιλύριον Κινησίαν. Alex. 65, 4. φιλῶ | αἰσθητικὴν γραῦν. Theopomp. 32, 5. γραῦ Θεολύτη, γραῦ. B. τί με καλεῖς; A. σὲ, φιλτάτη, | ὦν ἀσπάσωμαι. Men. 13, 1. χαῖρ', ὡς φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν | ἀσπάζομαι.

1044. Cf. Lys. 735. τάλαιν' ἔγὼ τάλαινα τῆς ἀμοργίδος, etc. Ach. 1210. ὕβρεος] Cf. Theopomp. 32, 3. φύσεος. Eubul. 67, 9. 94, 7. 119, 8. et in melicis Vesp. 1282. 1458. Th. 465. Eubul. 120, 8. πόλεος.

1045. Athenienses ἔορακέναι dicebant, ut ἔαλωκέναι, secunda correpta, quae producitur in ἔάλων (ut in ἔώρων) et in ἔαλώκειν. Monuit Cobet.

1048. Cf. Nub. 1249. 860. Av. 911.

1051. Cf. Pac. 225. δσσον — ἐπεφρόησε τῶν λίθων. Vesp. 199. πολλοὺς τῶν λίθων.

1053. Cf. Ach. 923. κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ, | σελαγοῦντ' ἀν εὐθύς.

1054. Cf. Eq. 725. Eupol. 119, 1. ἀναθῶμεν νῦν χῆμεῖς τούτοις τασδὶ τὰς εἰρεσιώνας | καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες (παριόντες?).
1055. πρὸς με πᾶσαι] Cf. Ach. 625. πωλεῖν πρὸς ἔμε etc. Schol. ἀκολασίας (ἀκολασίαν?).
1059. Cf. Lucian. 51, 24. τέτταρας ἔτι λοιποὺς ὁδόντας ἔχουσης, χρυσίων καὶ τούτους ἔνθεδεμένους.
1061. Cf. ad Ach. 381. Dem. p. 997. fin. Bekk. Anecd. 58, 27. πλύνον πλύνεσθαι.
1062. Cf. Nub. 1237. ἀλοὶν διασμηχθεὶς ὅνται' ἀν οὐτοσι. Alex. 187, 5. σμήσας τε λεπτοῖς ἀλοῖ.
1067. πειρᾶ — σε] Cf. Theopomp. 32, 8. Σπινθὴ τάλας, πειρᾶς με;
1071. μείρακα] Cf. 1079. Eccl. 611. 696. 1138. Th. 410.
1076. τὸ τί;] Qu. τιή;
1078. Cf. Lys. 351. οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοῖ γ' ἔδρων οὐδὲ εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες. Ran. 488.
1079. Cf. Nub. 1169. ἀπιθι τὸν νίδν ξυλλαβών.
1085. Cf. Pher. 249. ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα. Hor. Sat. II. 4. 55. 'Surrentina vafer qui miscet faece Faterna | vina'.
1086. τρὸν παλαιὰ καὶ σαπρά] Cf. 323. ἀρχαῖον — καὶ σαπρόν. Pac. 698. γέρων δὲν καὶ σαπρός. Macar. VII. 58. σαπρότερος τρυγός.
1093. ὑπεπίποντ] Cf. Vesp. 1375. ἡ πίτα — εξέρχεται.
1096. Cf. Vesp. 105. ὥσπερ λεπάς προσίσχεται τῷ κίονι. Eur. Fr. 375, 2. προσίσχων.
1097. Cf. Ran. 38. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; — τοντὶ τί ἦν;
1099. φθειγγόμενον] De re ἀψύχῳ. Cf. Xen. Cyr. VII. 1. 3. βροντὴ δεξιὰ ἐφθέγξατο. σέ τοι λέγω] Cf. Av. 406. 274. Soph. O. C. 1577. Aj. 1228. Ant. 441. Eur. Iph. A. 855. ὃ σέ τοι λέγω etc. Aesch. Fr. 169. τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἡ σ' ἐγείνατο. Philoc. trag. 1. οὲ τὸν ἀπάντων (?) δεσπότην λέγω.
1126. οἴμοι πλακοῦντας —] Cf. 1128. 1132. Eq. 1218. οἴμοι τῶν ἀγάθων δῶν πλέα. τετράδι] Cf. Plat. com. II. 689. τετράδι γέγονας. Men. IV. 162. ἵνα τῇ τετράδι δειπνῆ παρ' ἐτέροις.
1127. Versus ex tragedia derivatus, ut monuit Hemst. Schol. δς καὶ (καὶ δς conj. Nauck.).
1133. ἐπιπιῶν] Cf. Pac. 712. οὖκ, εἰ κυκεῶνά γ' ἐπιπίοις βληχωνίαν. Eq. 354.
1137. Cf. Alex. 188, 2. λοπάδα νεανικήν.
1138. Cf. Theopomp. 70. εἰσω δραμάν αἴτησον. B. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά. 28. Eupol. 281. Hesych. Ἐστιά φύομεν. ἡσάν τινες φυσίαι ἀφ' ὅν οὐχ οἶόν τε ἦν μεταδοῦναι ἡ ἐξενεγκεῖν.
1139. Cf. Aesch. c. Ctés. 94. τὰ δέκα τάλαντα — ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι.
1141. Cf. Ach. 722. ἐφ' φέ τε πωλεῖν. Men. IV. 227. ἐφ' φέ

τε διατελεῖν. Aesch. c. Ctes. § 114. ἐφ' ὃ τε βοηθήσειν (βοηθήσει Cobet. qu. βοηθῆσαι) τοῖς Ἀμφισσεῦσιν.

1144. *τὰς ίσας πληγὰς*] Cf. Ran. 636. Schol. ἀντὶ τοῦ ίσων Headlam.

1145. *Στρεψιάδην ἀσπάζομαι*] Cf. 1042. Nub. 1145. Alex. com. III. 460. *ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα.* Av. 1377.

1151. Cf. Men. mon. 716. Trag. adesp. 258. Macar. VI. 45. Eust. Opusc. p. 200, 20. Zenob. V. 74. Trag. adesp. 318. *τῷ γὰρ καλῶς πρόσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.* 323. *ἀπας μοι πύργος Ἐλλήνων πατρίς.* Eur. Fr. 774. *ώς πανταχοῦ γε (στι) πατρὶς ἡ βόσκουσα γῆ.* Publ. Syr. Sent. 543. Cicer. Tuscul. V. 37. 108. ‘Patria est ubi cunque est bene.’ Similia sunt quae Aristophani tribuuntur in Stobaei Florilegii excerptis Bruxellensibus, *πατρὶς δὲ πᾶσα τῷ πένητι προσφιλῆς | ἀφ' ἣς τροφήν τε καὶ τὸ μὴ πεινῆν ἔχει.* Quae Antiphonis potius esse merito judicat Herwerden. Similiter fere Eur. Ion. 315. *ἄλαν θεοῦ (l. ἀπανταχοῦ) μοι δῶμ' ἵν' ἀν λάβῃ μ' ὕπνος.*

1154. *οὐκ ἔργον ἔστι’ —*] Non opus est —. Cf. 1158. Bacchyl. 23. *οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδὲ ἀμβολᾶς.* Eur. Hipp. 911. *σιγᾶς;* *σιωπῆς δ’ οὐδὲν ἔργον ἐν καυοῖς.* *στροφῶν]* Cf. Eccl. 1025. *οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς (στροφῶν?).* Simonid. Amoig. Fr. 7, 78. *δήνεα δὲ πάντα καὶ στροφὰς (ita Herw. τρόπους vulg.) ἐπίσταται.*

1161. *ἐναγώνιος*] Cf. Aesch. Fr. 387. *ἐναγώνιε Μαίας καὶ Λιδὸς Ἐρμᾶ.*

1163. *ἀγῶνας — γυμνικούς*] Cf. Herod. IX. 33. *γυμνικοὺς ἀγῶνας.* Dem. p. 500. *τοὺς γυμνικοὺς — ἀγῶνας τοὺς στεφανίτας.*

1166. Schol. L. B. *τῷ (l. τῷ τοῦ) Ἀτεοπάγον δικαστηρίῳ.*

Ibid. *ὅπισθεν* (sc. ad v. 277.).

1167. Schol. Ven. *ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ ἀναστρέφεσθαι (ἀναγράφεσθαι Ald. ἔργοράφεσθαι jure malit Richter).*

1168. *ἐπὶ τούτοις*] Cf. Eq. 1384. Pae. 706. *πλύνε — τὰς κοιλίας*] Cf. Eq. 160. *τὶ μ', ὥγάθ', οὐ πλύνειν ἔξις τὰς κοιλίας —;*

1171. Cf. Eccl. 1125. *ἄλλ', ὡς γυναικες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, | τὸν ἄνδρο', δπον 'στι.*

1174 sq. Similis jocus est Timocl. 2.

1175. Cf. Soph. Fr. 392 N. *Λιδὸς σωτηρίον σπονδὴ τρίτον κρατῆρος.* In conviviis tria pocula erant, primum Jovis Olympii deorumque Olympiorum, secundum herorum, tertium (etiam τέλειος κρατήρ appellatus) *σωτῆρος.* V. schol. Plat. p. 43.

1177. *Θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῦ*] Cf. Soph. O. R. 24. *ἀνακονφίσαι κάρα | βυθῶν ἔτ' οὐχ οἴα τε (πόλις).* Trach. 161. *νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὅν εἶπε.*

1180. Cf. Stratt. 59, 1. *δ δέ τις κύαθον — κλέψας etc.* Athen. 694 C. *τῶν δειπνοσοφιστῶν δέ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, δέ τις τόδε.*

1182. ἐκάλει τὸν ἰερέα] Cf. Theophr. Char. XVI. καὶ ἱερείας πολέσας σκίλλῃ — κελεῦσαι αὐτὸν πεικαθᾶραι.

1184. ἐναποπατησόμενοι] Cf. Eccl. 359. Polyzel. II. 868. ἐναποπατήσεις (ι. — ει). Theophr. Ch. 20. δεῖσθαι ἐπισχεῖν ἔως ἂν ἀποπατήσῃ.

1187. Sic ἐνθένδ' αὐτόθεν Ach. 116.

1192. Schol. τὸ ἔξιδρυσόμενα (τὸ ἔξῆς ἴδρυσόμενα recte Headlam) τὸν Πλοῦτον.

1194. Schol. δῆδας ἥτηκέναι (παρητηκέναι?).

1198. μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἐρκείον] Parodia tragica videtur. Σέβας pro χύτρας dixisse tragicum putat Nauck. Trag. p. 853. Aequic jure dicere poterat βρέτας.

1199. Cf. Eubul. 55. ἀφελοῦ — ταχὺ τὰ ποιῆσα. Theocr. XV. 78. τὰ ποιῆσα πρῶτον ἀνδρῶσσον, | λεπτά καὶ ὁς χαρίεστα. Aesch. Ag. 936. ἐν ποιῆσαις ἀν κάρτα μοι βῆγαι δοκεῖ. Plat. Resp. VIII. 557 C. Athen. II. 48 B. ἡ τῶν ποιῆσαν ὑφῆ. Hesych. ποιῆσαις ἵματιον ζωγραφῆτον.

1205. Cf. Eur. Fr. 68, 5. τῷ μὲν γάρ ἔνι κίνδυνος.

1206. ἡ χραῖς] Cf. Fr. 446. (ex Pluto I.) γραῖςειν. Unde in priore Pluto huic similem locum fuisse apparent. Athen. XIII. 585 C. Μενάνδρῳ — Γλυκέρα προσενέγκασσα γάλα παρεκάλει δοφῆσαι· δὲ “Οὐν θέλω”, εἶπεν. ἦν γάρ ἐφεστηκυῖα γραῖς αὐτῷ. ἡ δὲ “Ἀποφύσα καὶ τῷ κάτω χρῶ.” Simile est λάτη, i. e. δ παχὺς ἀφρός δ ἐπιπολάζων τῷ οἴνῳ πηλώης (Hesych.).

1209. Similiter in Vesparum fine Carcinitas saltantes sequuntur choreutae et ipsi saltantes.

R A N A E.

Arg. Similiter atque Aristophanes Dionysum muliebriter ornatum induxisse videntur Alexander comicus et Aeschylus in Edonis.

Pers. Ξανθίας] Etiam Alexis servum Ξανθίαν induxit. V. Athen. VIII. 336 D. Cf. nomen servile Πυρρίας, et hoc a colore capillorum ductum (Ran. 730. Pher. 145, 21.). Ξανθίας οιδηρεὺς memoratur Poll. VII. 106.).

1. τῶν εἰωθότων] Cf. Eupol. 362. εἰωθός τὸ κομμάτιον τοῦτο. Cf. Eur. Hec. 358. θανεῖν ἐρᾶν τίθησσον, οὐκ εἰωθός δν. Herc. 1108. σαφῶς οὐδὲν οἴδα τῶν εἰωθότων. Thuc. III. 38. δοῦλοι δοτεῖς τῶν δεὶ ἀτόπων, ὑπερούπται δὲ τῶν εἰωθότων. Xen. Mem. IV. 4. 41. οὐδὲν ἡθέλησε τῶν εἰωθότων — ποιῆσαι.

4. Cf. Baton. Fr. 773. μάλιστ' ἔμοι δήπουνθε κινοῦσιν χολὴν | οἱ etc.

5. θλίβομαι] Sc. τὸν ὄμον. Cf. Lys. 314. ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν δάχιν θλίβοντά μου πέπανται.

11. μὴ δῆθ', ἵκετεύω] Cf. Nub. 696. ἵκετεύω] Sine σε. Cf. 745. χαίρεις, ἵκετεύω; Eubul. 115. Philetaer. 7, 4.

21. Cf. Nub. 1299. Pl. 886. Lys. 658. Soph. O. C. 883. ἀρ' οὐχ ὅροις τάδ';

24. Cf. Aesch. Pers. 450. ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως — κτείνειαν.

25. Cf. Aesch. Prom. 430. οὐράνιόν τε πόλον νάτοις δχῶν στενάζει.

27. φέρων γε ταυτί] Sub. δχοῦμαι.

33. ἔγώ οὖν] Eadem crasis Eq. 1021. Nub. 1373. Vesp. 490.

34. Cf. Pl. 612. σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν. Lys. 520. δέ δέ μ' — ἔφασκ' — διοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν. Vesp. 584.

35. κατάβα] Cf. Vesp. 979. Alex. 14. μετάβα.

36. Cf. Men. 902. ἔνδονθεν δὲ ποίεται.

37. παῖ. ἥμι, παι] Cf. 1145. παῖ, ἥμι, παῖ παῖ. Nub. 132. παι, παιδίον. Ach. 404. Ἔνδριπη, Ἔνδριπδιον. Hermipp. 1. ὁ Ζεὺς “δίδωμι Παλλὰς, ἥσι, τοῦνομα.” Sapph. 97. δώσομεν, ἥσι πατήρ. Alcman. Fr. 138. ἥτι. Aesch. Cho. 654. τίς ἔνδον, ὃ παῖ παῖ μάλ' ανδισ, ἐν δόμοις;

43. Cf. Nub. 1369. Vesp. 1083. Lys. 689. Soph. Tr. 976. ἵσχε δακῶν στόμα σόν. Aesch. Fr. 397. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

45. Cf. Eubul. 56, 6. κισσῷ κάρα βρύνονσαν.

46. λεοντῆν] Cf. Herod. VII. 69. Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι. κροκωτῶ] Sc. ἴματίω. Sic ποικίλον (ἴματιον).

47. Cf. Th. 135 sq. Com. adesp. 486. τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτροία;

48. ἐπεβάτευον Κλεισθένει] Cf. Xen. Hell. V. 1. 13. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἐπεονίῳ ἥθελον οἱ ταῦται — ἐμβαίνειν. Ἐπιβάται dicebantur iī qui non remiges sed πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτήδειοι erant. Schol. ἐπὶ τοῦ (τῷ Headlam) πασχητιῶν.

51. Cf. Com. adesp. 470. ὅναρ λέγεις ή γρῖφον. Eur. Cycl. 8. τοῦτ' ἰδὼν ὅναρ λέγω;

53. πρὸς ἐμαντὸν] Cf. Eccl. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἐμαντὴν μέλος. Alex. 186, 1. λογίσασθαι πρὸς ἐμαντὸν βούλομαι — τὴν δψωνίαν. Henioch. 4, 1. πρὸς ἐμαντὸν ἐνθυμούμενος. Diodor. com. 1, 4. ταῦτα οιόπει | πρὸς σαντόν. Men. 536, 3. ζητῶν πρὸς ἐμαντὸν τί ταχέως ἀπολλύει. Schol. τῶν καλλίστων Ἐνδριπίδον δραμάτων ή Ἀνδρομέδα. Fabulae Andromedae supersunt fragmenta 43 apud Nauck.

54. Cf. Pac. 704. Lucian. Menipp. 14. καὶ ταῦτα πᾶς οἵει βαρεῖς ὅντες. et ad Nub. 881.

55. *Μόλων*] Schol. Ran. 55. *Δίδυμός φησιν δτι δύο. Μόλωνές εἰσιν, δ ὑποκριτής καὶ δ λαποδάτης.* Eust. 882, 24. *Μόλωνες οἱ παρὰ τῷ κωμικῷ, δ τε ἥρως καὶ δ σκωπιόμενος* (ὑποκρινόμενος). Molon histrio memoratur Demosth. 19, 246.

56. Cf. Lucian. Amor. 1. *εἴ τις ἀρρην ἦ καὶ νὴ Δία θῆλυς ἐφεῖται οὐ πόθος.*

59. Cf. Soph. O. C. 1725. *ἴμερος ἔχει με — ἐστίαν ίδεῖν.*

64. Verba ἀρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές; (non ἢ τέρα φράσω;) Euripidis esse arbitratur Both. [ἢ τέρα] Cf. Ach. 828. *εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.* Eq. 35. Nub. 713. Pac. 1245. Damox. 3, 2. *ἔτῶν ἵως ἐκκαΐδεν* ἢ *πτακαΐδενα.*

73. Iophontis supersunt tria tantum fragmenta.

76. Cf. Vesp. 209: *νὴ Δί' ἡ μοι κρείττον ἥν | τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρὸς.* Aesch. Ag. 1268. *ἄλλην τιν' ἀτης ἀντ' ἐμοῦ πλονιζετε.*

77. Cf. Nub. 227. *εἴπερ γε χοή.*

79. *κωδωνίσω*] Cf. Anaxand. 15, 5. *βούλομαι | κωδωνίσας πέμψαι σ' —.* Dem. p. 393, 17. Dem. de f. leg. § 167. διεκδίκωσε.

82. *ἐνθάδ' — ἐκεῖ*] Cf. 1461. *ἐκεῖ φράσαιμ' ἀν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.* Alex. 152, 3. *τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδὺ, κάκει κάνθαδε.*

83. Agathonis tragicorum supersunt fragmenta 29.

87. Cf. Eur. Fr. 95. *τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.* Herod. VII. 223. 7. *ἥν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου.*

88. Cf. Plat. Erg. 396. *οὐτωσὶ σφόδρα.*

89. *μειρακύλια*] Cf. Epicrat. III. 368. Anaxand. III. 175. Eubul. III. 242. Com. anon. IV. 651.

91. Cf. Nub. 430. *λέγειν ἐκατὸν σταδίοισιν ἀριστον.* Alex. 19, 3. *ἡμέρας δρόμῳ | κρείττον.* Alex. III. 338. *κρείττων ἐστιν ἡμέρας δρόμῳ.*

93. Cf. Com. adesp. 22. *Μουσῶν εὐκόλων (εὐστόμων?) ἀνθρώπινον.* 25. *Οἰωνίχον μουσεῖον.* Soph. Fr. 1019, 2. *χωρῶμεν ἡδη, παιδεῖς, εἰς τὰ τῶν σοφῶν | διδασκαλεῖα, μουσικῆς παιδεύματα.* Diogenian. II. 48. *ἀηδόνες λέσχαισιν ἐγκαθήμεναι.*

95. Similiter de Comoedia tanquam de puella formosa loquitur Eq. 517.

96. *γόνιμον*] Feracem. Cf. Fr. mel. adesp. 143. *γόνιμοι — βρέθοντες γύαι.* Com. adesp. 462. *χαρᾶς γὰρ οὗτω γόνιμον οὐδὲν ὡς χάρις.* 675. *τοκάδα τὴν κεφαλὴν ἔχει.*

97. *δστις — λάκοι*] Cf. Nub. 1251. *οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν δβολὸν οὐδενὶ | δστις καλέσει κάρδοπον τὴν καρδόπην.* Eccl. 898. *οὐδέ τις στέργειν ἀν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ γὰρ τὸν φίλον φτερό ξυνείην (ξυνείη?).* Men. 126. *οὐ Μεγάβυζος ἥν | δστις γένοιτο ζάκορος.*

99. *παρακενιδυνευμένον*] Anglice hazardous innovation. Cf. Eq. 1054. *τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.*

100. Schol. ed. Ald. ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (ομ. Εὐριπίδον). Cod. Mediol. εἰς τὴν Μελανίππην Σοφοκλῆς). ἐκ Μελανίππης σοφῆς probabiliter Bergler. Cf. schol. ad Thesm. 272. Hoc versu leviter mutato utitur Thesm. 272. δυνυμ τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Αἰδος, ubi schol. ἐκ τῆς Μελανίππης Εὐριπίδον.

101. δύσσαι καθ' ἵεράν] Cf. ad Eq. 660.

104. κόβαλα] Sc. ἔργα. Cf. Eq. 417. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα etc. Pherecr. II. 347. ὅβριοτον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.

105. Parodia ex Andromeda Euripidis. Cf. Eur. Iph. A. 331. τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔάσομαι; Phoen. 489. οἰκεῖν τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβών. Schol. Ἀνδρομάχῃ (Ἀνδρομέδᾳ Matth.).

109. κατὰ σὴν μίμησιν] Pro κατὰ τὴν σὴν μίμησιν positum, ut σὴν χάρω Ach. 1232.

112 sq. Similes loci sunt Pl. 190 sq. Antiph. 88, 3.

113. Cf. 185. 195. Eur. Fr. 904, 13. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπανταν. Soph. El. 873. ἀνάπανταν — κακῶν. Phil. 878.

115. δλίγιστοι] Cf. Pl. 628. ἐπ' δλιγίστοις ἀλφίτοις.

117. τῶν ὁδῶν] Cf. Philem. (?) 246, 6. καὶ γὰρ καθ' ἥδην δύο τριβόντας νομίζομεν, | μίαν δικαίων χάτεραν ὀσεβῶν ὁδόν. Aesch. Fr. 236. ἀπλῆ γὰρ οὔμος εἰς Ἄιδον φέρει. Eur. Fr. 964, 4. θανάτους τ' ἀδώρους καὶ κακῶν ἄλλας ὁδούς. Plat. Phaed. 108 A. ἀπλῆν οὐμόν φησιν εἰς Ἄιδον φέρειν. Tibull. I. 3. 50. ‘nunc lethi multa reperta via est.’

120. φέρει δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;] Cf. 460. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; Th. 772. πόθεν οὖν γένονται' ἀν ἀδλίω πλάται; πόθεν;

121. Cf. Anecd. Bekk. p. 447, 7. ἀρτάνη — ἡ (ἢ ἀπό?) τῶν καλωδίων ἀγχόνη.

123. Cf. Poll. III. 29. δνόματι οὐ πάντι τετρυμμένῳ.

128. Notanda est pronominis σον omissio, ut in Nub. 1383. μαρμᾶν δ' ἀν αἰτήσαντος ἥκον σοι φέρων ἀν ἀρτον.

131. ἀφιεμένην] Anglice started. τὴν λαμπάδ'] I. e. τὴν λαμπαδηδρούμιαν. Cf. Vesp. 1203. Plut. Solon. 1, 79. οἱ τὴν ἱεράν λαμπάδα διαθέοντες. Plat. Resp. 328 A. λαμπὰς ἔσται πρὸς ἐσπέρων ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ.

140. Schol. ὅν τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος (l. ἐν τοῖς στόμασιν, coll. Etym. M. v. δανάκης, aut ἐν τῷ στόματι). Ibid. ἦν δὲ καὶ τριώβολον τοῦτο, τῶν στρατηγῶν (δημαγωγῶν?) — προστιθέντων.

148. Cf. Epicrat. 2, 25. τάργυριον ἐκ τῆς χειρὸς ἥδη λαμβάνει

151. Cf. Av. 983. Dem. p. 1180. ἐκγραφαμένους — τὰς συνθήκας πάλιν σημήνασθαι.

157. Cf. Ephipp. 18. δνων ἵππων στάσεις.

160. Cf. Thuc. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον. Aesch. Ag. 621. ἐς τὸν πολὺν — χρόνον. Eum. 572. ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον. Prom. 94. τὸν μνιετῆ χρόνον.
165. ὅγιαινε] Cf. Eccl. 477. ἀλλ' εἰμι· σὺ δ' ὅγιαινε. Achae. trag. 42. σὺ δ' ὅγιαινέ μοι.
167. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ —] Eadem verba Th. 751.
170. τιν' — τουτονί] Cf. ad Eq. 1196.
173. πόσ' ἄττα] Cf. Pac. 704. πόσ' ἄττα.
174. ὑπάγεθ' — τῆς ὁδοῦ] Cf. Eupol. 79. σὺ δ' ὑπαγ' εἰς τοῦμπροσθεν. Antiph. 182, 4. εἴτ' οὐκ ἀν εἴποις; ὑπαγε. Phot. p. 619, 24. ὑπακτέον: πορευτέον.
175. ἐὰν ξυμβῶ τί σοι] Cf. Vesp. 399. παῖς (αὐτὸν), | ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσηται. 1409. ἀκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν. Eccl. 123. Timocl. 6, 1. ὡς τὰν, ἀκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ λέγειν. Soph. O. C. 1769. Θήβας δ' ἡμᾶς | τὰς ὁγγίους πέμψον, ἐάν πως | διακαλύσωμεν ἴοντα φόνον etc. Plat. Resp. II. 358 B. ἀκουσον καὶ ἔμοι, ἐάν σοι ταῦτα δοκῇ. IV. 434 A. Ἰδὲ δὴ, ἐάν σοι ὅπερ ἔμοι ξυνδοκῇ. ξυμβῶ] Cf. Nub. 67. κοινῆ ξυνέβημεν. Trag. adesp. 121. σοι, Φοῖβε, Μούσαις τε συμβῶμεν.
185. Cf. Eur. Fr. 912, 13. εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.
187. Cf. Eur. Herc. 24. Ταινάρον διὰ στόμα | βέβηκ' ἐς Ἀιδον.
191. Cf. Vesp. 375. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν.
192. Cf. Nub. 1228. μὰ τὸν Άλ' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο etc.
194. Cf. Menand. 896. ἀνάμεινόν με (ἀναμενῶ σε αλ.) πρὸς τοῦλαιον. τὸν Ανάίνον λίθον] Κοδδίνον (?) πέτρα memoratur Paus. III. 22. 4.
195. μανθάνεις;] Cf. Nub. 355. Av. 1003. Pher. 68, 2. Alex. 124, 15. 152, 2. Antiph. III. 25. Eubul. 103. Anaxipp. 8, 2.
197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην] Anglice, sit to your oar, take an oar. Cf. Nub. 254. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν οκίμποδα. Aesch. Ag. 1617. προσήμενος κώπη.
201. προβαλεῖ τῷ χεῖρε] Cf. Nub. 973. καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι. Lys. 987. τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδα; Xen. Cyr. II. 3. 10. τῷ χεῖρε προέχων ἐνεπόδιζον.
202. ἀντιβάς] Confer διαβάς Vesp. 688.
206. ἐμβάλλης] Cf. Pac. 1307. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε. Eq. 602. Xen. Hell. V. 1. 13. οὐδὲ γάρ — ἥθελον οἱ ναῦται — ἐμβάλλειν, ἐπεὶ μισθὸν οὐκ ἔδίδον.
212. ξύναντὸν ὕμνων βοὸν] Cf. Eur. El. 879. ήτω ξύναντος βοὸς χαρᾶ. ξύναντον —] Cf. Eq. 9. ξύναντίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
215. ἀμφὶ — Διώνυσον] De Dionyso. Cf. ad Nub. 595. ἀμφὶ μοι αὐτε —. Hom. H. VI. 1. ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐφικνδέος νίδν, | μνήσομαι. XVIII. 1. XXI. 1.

216. ἀχήσαμεν] Cf. Vesp. 1489. σφόνδυλος ἀχεῖ. Ion. trag. 39. αὐλὸς ἀλέκτωρ Λύδιον ὕμνον ἀχέων. Eur. Fr. 631, 2. πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγμὸς — ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν. Fr. 775, 32. μελιβόας κύκνος ἀχεῖ. Eur. Alc. 918. πολυαχήτους. Trag. adesp. 187. μέγ' ἀχήσεται.

219. Cf. Eur. Fr. 781, 30. θεᾶς προσελθεῖν τέμενος.

227. οὐδὲν γάρ ἔστ' ἀλλ' ἢ κοάξ] Cf. Lys. 427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν. Plat. Resp. 330 C. οὐδὲν ἐθέλοντες ποιεῖν ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον.

228. Cf. Plat. Phaed. p. 116 E. εἰκότως γ', ὡς Κοίτων, — ταῦτα ποιοῦσιν etc.

229. εὖλυροί τε Μοῦσαι] Cf. Eur. Fr. 480. Ἀπολλον εὖλυρε.

231. καλαμόφρονγα] Cf. Soph. Fr. 33. ὑφηρέθη σοι (σον Poll., quod praeferendum) κάλαμος ὠσπερεὶ λύρας.

232. Cf. Hom. H. Merc. 47. πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακος καλάμιοι, | πειρήνας διὰ νῶτα λιθαρρίνοιο χελώνης — καὶ πήχεις ἐνέδηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἥραρεν ἀμφοῖν, | ἐπτὰ δὲ συμφώνους δίων ἐτανύσσασι τοιούτας κορδάς.

243. κυπείρου] Cf. Pherecr. 109, 2. κύπειρόν τε δροσώδη.

244. φλέω] Cf. Pher. 727. ὑφάπτειν τοῦ φλέω.

246. Διὸς — δμβρον] Cf. Th. 856. δίας ψακάδος. Hom. Il. 11, 493. δπαζόμενος Διὸς δμβρω (ποταμὸς χειμάρρους). Pind. Isthm. I. 5. δ πολυφθόρος Διὸς δμβρος. Theocr. XVII. 78. Διὸς δμβρω. Aesch. Ag. 1391. διοσδότῳ γάνει. Ζεὺς δμβρων ἀρχηγὸς dicitur Athen. XV. 675 C.

248. χροείαν αἰόλαν] Cf. incert. ap. Athen. XIV. 622 C. ἀπλοῦν δυνθμὸν χέοντες αἰόλω μέλει.

249. πομφολυγοπαφλάσμασιν] Cf. Pind. P. IV. 121. ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλινξαν δάκρυνα γηραλέων βλεφαρῶν.

251. Cf Nub. 459. ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ etc. Vesp. 1281. μαθόντα παρὰ μηδενός. Aesch. Cho. 171. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Plat. Eryx. 398 C. ἐτεραν τιὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἢν ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἐτέρον ἢ αὐτὸν ἐξενδόντα κτήσασθαι.

260. δι' ἡμέρας] Cf. Nub. 1053. τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων. Fr. 476. δι' ἐνιαυτοῦ. Pherecr. II. 276. ἵν' ἐλάλει δι' ἡμέρας. Hermipp. II. 380. οὐ πάντεσται δι' ἡμέρας — τροχάζων. Amph. 43. πίνοντος ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας. Teleclid. 28.

270. Schol. καὶ ἡ ναῦλος (l. καὶ ναῦλος ἡμῖν, ut in R.?).

271. ἢ —] Qu. ἢ — . Cf. Nub. 105. ἢ ἢ, σιώπα. Cum Ξανθίας confer nomina Πυρροίας, ὠχοίας, αἰολίας, etc.

274. πατραλοίας] Cf. 773. Nub. 911. 1327. Apud Homerum χεροῖν ἀλοῖν Ι. 9, 568.

277. προϊέναι βέλτιστα νᾶν] Cf. Lys. 34.

282. γαῦρον] Cf. Eur. Suppl. 217. τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκημένοι | δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι. 862. ἥκιστα δ' δλβῳ

- γαῦρος* ἦν. Alciph. III. 48, 1. *γαῦρος* ἦν καὶ κιττοστεφῆς ἦγε συμπόσιον. Cognatum videtur nostrum gay.
285. Hyperbaton ut in Nub. 652. 1228. Lys. 609. 927. Th. 259. 260. Av. 954. Vesp. 912. Pl. 202.
286. Cf. Ach. 259. 868. Eq. 22. Philem. 124, 1. *γυναικὸς ἔξοπισθ'* — ἀκολουθεῖν. Trag. adesp. 374, 1. *τραύματ' ἔξοπισθ' ἔχων.*
289. *παντοδαπὸν*] Sc. *ϑηρίον*. Cf. Plat. Resp. IX. 588 E. τὸ παντοδαπὸν *ϑηρίον*.
290. Cf. Aesch. Fr. 464, 3. ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται | ἄπλατος δρυῆ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ δὲ γνόφος.
293. *πνοὴ* — *λάμπεται*] Cf. Lys. 1285. *πνοὶ φλεγόμενον*. Eur. Iph. T. 1156. *σῶμα λάμπεται πνοί.*
301. *ἴδιος ἔρχει*] Cf. Aesch. Fr. 195, 1. *εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε.*
302. Cf. Trag. adesp. 85, 1. *κακὸς πεπραγέναι.*
303. Cf. Stratt. 1. καὶ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἐμέλησε σοι μελῶν (ἐμελέ σοι δραμάτων?), | Εὐριπίδον δὲ δρᾶμα δεξιώτατον | διέκναιστος Ὁρέστην, Ἡγέλοχον τὸν Κυννάρον | μισθωσάμενος τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν (i. e. primas partes agere). 60. ὥσπερ Ἡγέλοχος] Sub. εἰπε. Cf. Eur. Fr. 657, 4. *τὴν δ' ὥσπερ αὐτῇ λῆμ' ἔχονταν εὐγενές.*
304. Simile proverbium fuit λύκον εἶδες, Theocr. XIV. 22. “οὐ φθεγξῆ; λύκον εἶδες”; ἔπαιξε τις. et Fr. 319 D. λύκος ἔχανεν.
308. Cf. Eq. 900. 901. Sic Cratinus (336) *Σκυνθικὸν* (i. q. θάψινον, flavum) Hipponicum dixit διὰ τὸ πνοοδὸν εἶναι. Schol. νομίζεσθαι αἰγίπνυρον εἶναι (δονομάζει αἰγίπνυρον Hemst.) ἀντὶ τοῦ πνοοδόν. Dionysus οἰνῶψ dicitur Soph. O. R. 211. et οἰνωπὸς Eur. Bacch. 236. Eidem γενὺς οἰνωπὸς tribuitur ibid. 438.
310. Cf. Eur. Fr. 256, 2. τὸ δῆστον εἴτας, αἰτιάσασθαι θεούς.
319. Cf. Metag. 10, 1. ἐνταῦθα πον. Eur. Fr. 508, 7. ἡ Δίκη | *ἐνταῦθα πού στιν ἔγγυς, εἰ βούλεσθ' δρᾶν.*
320. Schol. ἀντὶ τοῦ χλευάζοντος, ἔξορχον μένον (?) .
329. Cf. Aesch. Fr. 281, 6. *στόμα* — *μαντικῆ βρύνον τέχνη.*
339. *οὐκοντ' ἀτρέμ' ἔξεις* —;] Cf. Av. 1571. *ἔξεις ἀτρέμας;*
340. *φλογέας λαμπάδας*] Cf. Eur. Hec. 1104. *ἔνθα πνοὸς φλογέας ἀφίησι δσσων αὐγάς.*
346. Cf. Pac. 336. Lys. 670.
347. Cf. Eur. Hel. 112. *ἔπτὰ* — *ἔτῶν κύκλους*. Lucian. Dem. encom. 22. *παλαιᾶς ἔτῶν περιόδοις.*
351. *ἔξαγ'*] Cf. Vesp. 1535. *ἔξάγετ'* — *ἡμᾶς ταχύ.*
355. *καθαρεύει*] I. e. *καθαρός* ἐστι. Phryn. 70. ἀ δ' ἀνάγκη σθ' ἱερεῦσιν καθαρεύειν φράσομεν.
357. Cf. ad Soph. Fr. 594. *Διονύσου τοῦ τανροφάγον.* Fr. 782, 2. *βούλερως Ἱανχος.* Etym. M. p. 747, 49. *τανροφάγον:* τὸν Διόνυσον. *Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ* (Fr. 594.), διτ etc. Phot. p. 571, 13.

Suid. in *ταυροφάγον*. Dionysus ὀμηστῆς memoratur Plut. Themist. p. 129.

361. πόλεως χειμαζομένης] Cf. Eur. Suppl. 280. πόλις — ἐπ-
ιηξε χειμασθεῖσα. Soph. O. R. 101. Cratini fabula fuit *Χειμαζόμε-
ναι*, in qua probabile est poetam Athenienses ut gravi calamitate
laborantes repraesentasse. καταδωροδοκεῖται] Sic καταβοᾶσθαι,
κατατοξεύεσθαι, καταβάλλεσθαι, etc. Nunquam tamen δωροδοκεῖ-
σθαι sed pluries δωροδοκεῖν (et cum accusativo conjunctum Eq.
834. Vesp. 669. Av. 510. 513. (δ τι), ponit Aristophanes. Ita
etiam Plat. Resp. IX. 590 A. χρνσὸν δωροδοκεῖ.

362. τάπορρητ' ἀποπέμπει] Cf. Pher. II. 321. τὰ γὰρ ἀπόρρητ'
ἔξαγονσιν.

363. εἰκοσιτολόγος] Cf. πεντηκοσιτολόγος (Dem.?) et δεκατηλόγος.

366. Cf. 874. Lucian. de Salt. 30. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ (οἱ
αὐτοὶ?) καὶ ήδον καὶ ὠρχοῦντο, εἰτ' — ἀμεινον ἔδοξεν ἄλλους
αὐτοῖς ὑπάδειν. Ad rem cf. Vesp. 394. Av. 1054. Eccl. 330.

367. ἀποτρώγει] Cf. Eupol. 14, 2. ποίεον κομάρον τε πτέρ-
θονς ἀπαλοὺς ἀποτρώγοντας. Men. 303. τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώ-
σει νῦν ἐμοῦ (μου τόδε aut τοῦτό μου?) | τὸ μισθάριον; Hyperid.
Eux. p. 311, 26. ἐάν τις — ἐγήτωρ ὅν μὴ λέγῃ τὰ δριστα τῷ
Ἀθηναίων δῆμῳ. Archinus et Agyrrhius praecipue indicari vi-
dentur. V. Schol. h. l.

370. Cf. Soph. Ph. 1053. Aj. 672. Lysi. VIII. 19.

374. ἐγκρούων] Cf. Eur. El. 180. ἐλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμέν.

377. ἔμβα] Incede, progredere. Anglice step forward.
I. q. χώρει 372. 440. Cf. Eccl. 478. Lys. 1303. Trag. adesp. 433.
ἔμβα. Photius σκαιεμβατεῖν per τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρόθμως ἔμ-
βαίνειν δροχούμενον exponit. Confer πρόβα, κατάβα, ἐπίβα
(Theogn.).

395. Cf. Dem. XXI. 52. ιστάναι ὥραιον (ι. ὥραιω) Βρομάρ
χάριν ἄμμιγα πάντας.

397. μέλος ἕօρτῆς] Qu. τέλος ἕօρτῆς. Cf. Aesch. Fr. 384. Μηριξ'.
ἐρῶ δὲ τοῦτο μνοτικοῦ τέλους.

404. ἐπὶ γέλωτι —] Cf. Soph. Ph. 143. ἐπὶ δινοκλεῖ. El. 108.
ἐπὶ κακντῷ. Herod. II. 101. 26. ἐπὶ λύμῃ. VI. 67. ἐπὶ γέλοντι τε
καὶ λάσθῃ. Lys. XXII. 13. ἐπ' εὐγοίᾳ τῆς πόλεως. Aesch. Ag. 1024.
ἐπ' εὐλαβείᾳ. Athen. II. 55 D. ὁ (δράμα) ἐπὶ καταμωκήσῃ ἐγουαργύ^{τηγραψεν?} εἰς Μενέδημον. VI. 242 D. ἡ (ἐπίθετα) ἐπὶ γλείῃ Ἀθη-
ναῖοι παιζοντες ἔλεγον. Plut. Alc. 8. Ἰππονίζωρ ἐγένετο κανθιδυλον
— ἐπὶ γέλωτι. Schol. Eq. 634. ἐπὶ γλείῃ.

407. Cf. Pl. 272. Philem. 94, 5. ἔχειν δινάμινος καὶ κρατεῖν
ἀζημίως. 410. Cf. Av. 923. τοῦτον μ' .. γῆν διη Ὀθέμην.

411. χιτωνίον] Vestimentum muliebre testis Polluci VII. 54
Cf. Lys. 48. 150. Eccl. 263. 374. Pl. 924. ομιλιαστρια] Cf. Av
1098. νύμφαις οὐραίας ξυμπατίσσαι.

412. Cf. Chaerem. 14, 9. ἡ δὲ δαγέντων χλαιδίων ὑπὸ πνυχαῖς | ἔφαινε μηρόν. Plut. Lyc. et Num. comp. 3. τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἥσαν συνερραμμέναι κάτωθεν, ἀλλ' ἀνεπτύσσοντο καὶ συνανεγύμνουν δλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν. Xen. Cyr. I. 6. 15. Ἰματίων δαγέντων. παραρραγέντος] Cf. Soph. Phil. 824. παρέρρωγεν. Thuc. IV. 96. V. 73. VI. 70. Theophr. Char. 6. φιλακόλουθος] Cf. Aristom. 15.

414. ἀεὶ πως —] Cf. Pl. 246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ’ ἀεὶ. Aleph. 172, 14. τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεὶ πως μέρος | ἐπιταῖξεται.

421. τὰ πρῶτα τῆς ἔκει μοχθηρίας. Cf. Men. 1090. δς δ' οὖτ' ἔρυθροιαν οἴδεν οὗτε δεδιέναι | τὰ πρῶτα πάσης (πάντα?) τῆς ἀναιδείας ἔχει. Aesch. Eum. 483. κοίνασ' ἀπ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. Eur. Fr. 1020, 2. τὸ οκαύδην εἶναι πρῶτ' ἀμονοίας ἔχει.

422 sq. Cf. Fr. 231. et Kock. ad Cratin. 151.

430. λεοντῆν — ἐνημένον] Cf. Eccl. 80. διφθέραν ἐνημένος. Fr. 720. ἐτέαν ἐνημένος. Av. 1250. Nub. 72.

431. ἔχοιτ' ἀν οὖν — ;] Lege ἔχοι τις ἀν — ;

432. ὅπουν 'νθάδ' οἰκεῖ] Cf. Soph. O.R. 16. ὅπουν 'οτ' ἐνταῦθα. Eur. Fr. 508, 8. ἐνταῦθά πούν 'στιν ἐγγύς.

437. Archedemum hunc eundem esse atque eum qui a Xenophonte memoratur contendit T. Halbertsma.

439. Cf. Antiph. Fr. 236, 2. ἐκ Κορίνθου στρώματα.

442. Cf. Diphil. Fr. 30, 2. Βρανδώνος ιεροῦ θεοφιλέστατον τόπον.

453. δν δλβιαι Μοῖραι ξυνάγονοι] Cf. Av. 1731 sq.

454 sq. Cf. Soph. Fr. 719. ὡς τοὶς δλβιοι | κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δεοχθέντες τέλῃ | μόλωσ' ἐς Ἀιδον· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἔκει (μόνοισι δὴ?) | ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἔκει κακά.

463. τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων] I. e. ut τὸ σχῆμα εἴαμ τὸ λῆμα ἔχων. Cf. Eur. Fr. 689, 2. πρόσοχημα (τὸ σχῆμα Herw.) σεμνός.

468. ἀπῆξας] Cf. Nub. 543. εἰσῆξε.

470. Cf. Neophr. Fr. 3, 3. τοία σε μοῖρα σῶν κακῶν ἔργων μένει.

471. αίματοσταγῆς] Cf. Eur. Fr. 863. αίματοσταγῆ.

473. ἔχοδνά δ' — μύραινα] Cf. Aesch. Cho. 994. τί σοι δοκεῖ; μύραιν' ἀν, εἴτ' ἔχοδν' ἔφυ, | σήπειν θιγοῦσα — ; τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν] Cf. Aesch. Ag. 1221. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν'. Cf. Lys. 367. τάντερ' ἔξαμήσω. Eq. 708. ἔξαρπάσσομαι σον τοῖς δνυξὶ τάντερα. Eur. Cycl. 236. τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἔξαμήσεσθαι βίᾳ.

474. πλευμόνων ἀνθάψεται] Cf. Soph. Fr. 678, 7.

475. μύραινα] Cf. Com. anon. IV. 657. ὡς πρόδοτι — καὶ μύραινα σύ. Confer σκυλάκαια.

476. ἥματωμένω] Cf. Pac. 1020. Eriph. 5. ἥματῶσθαι.

478. δρομαῖον δρμήσω πέδα] Cf. Soph. Tr. 927. δρομαία βᾶσα.

479. Cf. Eur. Fr. 432, 1. αὐτός τι γῦν δρῶν εἶτα δάίμονας κάλει. Trag. adesp. 113. τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.

480. ὁ καταγέλαστ'] Cf. Lys. 751. 907. Eccl. 125. καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα.

482. Cf. Vesp. 995 sq. σφογγιάν] Cf. Com. adesp. 125, 3. σπογγιᾶς μαλακώτερον | τὸ πρόσωπον.

483. ὁ χρυσοῦ θεοί] Cf. ad Eq. 900. Eccl. 329. 1061. Ran.

483. Ach. 82.

491. ἀνδρεῖά γ', ὁ Πόσειδον] Cf. Eq. 609. δεινά γ', ὁ Πόσειδον.

493. Cf. Pl. 704. οὐ μὰ Δί' οὐδὲ ἐφρόντισεν.

495. τὸ δόπαλον — λαβὼν καὶ τὴν λεοντῆν] Cf. Diodor. XVI.

44. τῇ γὰρ τοῦ σώματος ὁμοῦ διαφέρων ἐμιμεῖτο τὸν Ἡρακλέα κατὰ τὰς στρατείας καὶ λεοντῆν ἐφόρει καὶ δόπαλον ἐν ταῖς μάχαις.

497. Cf. Lucian. Conv. 19. παῖων καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει.

498. πειστέον] I. e. πειθεσθαι δεῖ. Cf. Soph. Phil. 994. πειστέον τάδε. O. R. 1516. πειστέον, κεῖ μηδὲν (l. μή 'σιν) ἡδύ.

499. Ἡρακλειοξανθίας] Confer composita κομηταμνίας (Vesp. 466.), Αἰλοσίκων, Δημοτυνδάρεως, Διονυσαλέξανδρος (Cratin.), Ὁρεσταντοκλείδης (Timocl.), Σφιγγοκαρίων (Eubul.), Ἀσκληπιοκλείδης (Alex.), Ἰναρομένιππος (Lucian.), Ἐξημεσιθαλκίδαι (Hesych.).

505. κατερικτῶν] Α κατερείκειν (Vesp. 649.). Cf. σιτπός a stetibw. Scribendum forsitan κατερείκειτῶν.

508. Cf. Theopomp. 32, 7. οὗτωσι καλῶς. Clearch. 4, 1. λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. B. μηδαμῶς· καλῶς ἔχει. Antiph. 165, 1. βούλει καὶ σὺ, φιλτάτη, πιεῖν; | B. καλῶς ἔχει μοι. Menand. 564. κάλλιστ' ἔχει (sub. μοι). Plut. Mor. p. 22 F. ἐν τῇ συνηθείᾳ καλῶς φαμὲν ἔχειν — δταν μὴ δεχώμεθα μηδὲ λαμβάνωμεν. οὐ μή σ' ἔγώ] Legendum, ni fallor, οὐτοι σ' ἔγώ —. Cf. ad Soph. El. 1052.

513 sq. Cf. Xen. Symp. 2. init. ὡς δ' ἀφηρέθησαν αἱ τράπεζαι καὶ ἐσπεισαν καὶ ἐπαιάνισαν, ἔρχεται — τις ἀνθρωπος ἔχων αὐλητρίδα τε ἀγαθήν καὶ δραχηστρίδα.

514. Cf. Metag. 4, 1. δραχηστρίδας — ἔταιρας | ὥραιας.

518. Cf. Eur. Fr. 407, 6. τομαῖς ἀφαιρεῖν ή ποτοῖσι φαρμάκοις (νόσον).

519. εἰσήρετο] I. q. εἰσεφέρετο. Cf. ad Vesp. 1216. τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

520. Cf. Theocr. 24, 50. ἀνστατε δὴ, δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς ἀύτει. Arist. Fr. 261. ἀνοιγέτω τις δώματ'. αὐτὸς ἔρχεται.

522. Cf. Nub. 1260. οὐ τί πον — ἐφθέγξατο. Eur. Hel. 541. ἔτα, τις οὗτος; οὐ τί πον κρυπτεύομαι.

527. οὐ τάχ' ἄλλ' ἥδη ποιῶ] Cf. Eur. Suppl. 551. οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' εἰσαῦθις, οἱ δ' ἥδη βροτῶν.

529. Cf. Ach. 61. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως. | ΔΙ. ποίον βασιλέως; 108. ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει. | ΔΙ. ποίας ἀχάνας;

534. Cf. Soph. Fr. 100. *κακὸν τὸ κεύθειν κοῦ πρὸς ἀνθρός εὐγενοῦς*. Eur. Hel. 950. *λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνθρός εὐγενοῦς* etc.
535. *νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας*] Cf. ad Th. 291.
537. *πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον*] Hinc *διατοιχεῖν* sive *ἀνατοιχεῖν* τὸ εἰς τὸν ἔτερον τοῖχον τῆς νεώς διαβαίνειν (Phryn. Appar. 34.).
538. *εἶκον'*] Cf. Hor. Epist. II. 2. 83. ‘*statua taciturnius*’
539. *πρὸς τὸ μαλθακότερον*] Cf. Eur. Or. 617. *πέμπουσι μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον*. Eur. Suppl. 884. *τραπέαθαι πρὸς τὸ μαλθακὸν βίον*. Eur. Fr. 493. *πρὸς τὸ χοησιμότερον*. Trag. adesp. 496, 1. μὴ μονοσοποίει (μηδὲν σὺ ποίει γε τοι al.) *πρὸς τὸ νηπιώτερον*. Schol. Nub. 971. *πρῶτος τὴν ἀρμονίαν ἔκλασεν ἐπὶ τὸ μαλθακότερον*.
540. Cf. Vesp. 1014. Th. 177. Pl. 355.
541. *φύσει Θηραμένης*] Cf. ad 546.
545. *τοὐρεβίνθον*] Cf. Sophil. 8. δ *πατήρ* δ *ταύτης πολὺ μέγιστος ἐστι* (δῆ) | *χριδὸς ἐρέβινθος* (cicer aries).
546. *ἄτ' ἀν —*] Cf. Pac. 628. *ἄτ' ὅντες αἰσχροκερδεῖς. ἀν αὐτὸς πανοῦργος*] Corrigendum, ni fallor, ἀν φύσει —. Cf. 541. Pl. 279. ὡς μόθων εἰς καὶ φύσει κόβαλος. Dem. p. 307, 23. φύσει κίναδος — ἐστίν.
547. *πὺξ πατάξας*] Cf. Pac. 899. *παίειν — πύξ*. Dem. 1150, 24. μον *παίει πὺξ — τὸ στόμα*.
548. Cf. Ion. Fr. 30. *ἔχον δ' ὀδόντων ἀρραγεστάτην θέσιν | τρίστοιχον. τοὺς χοροὺς*] Lege τοῦ χοροῦ. Cognata videntur esse χορός et nostrum rōw.
552. *ἐκεῖνος αὐτός*] Cf. Eccl. 643. *τινί*] Cf. 554. Anaxand. 32, 3. *Ἐνδιπτίδης τις τήμερον γενήσεται*. Soph. Aj. 1138. Ant. 751. Eur. Rhes. 730. *εἰς βόλον τις ἔρχεται*.
553. *κρέα — ἀνάβραστ'*] Cf. Aristom. 8. *ἀναβράστων κρεᾶν*. Verbum *ἀναβράστειν* legitur Ach. 1005. Pac. 1197.
554. Cf. Timocl. 18, 3. *τῶν ἀν' ἀκτὰ τούρβοιον*. Xen. Hell. VI. 4. 35. *ἡμιωβολίουν τὴν μνᾶν κρεᾶν ὄντιν παρέξειν*.
555. Cf. Soph. El. 564. *τὰ πολλὰ πνεύματ'. 931. τοῦ γὰρ — ἦν | τὰ πολλὰ — κτερίσματα*;
560. Cf. Eq. 849. *ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόροπαξιν ἀνατεθῆναι*.
561. *τάργνυιον ἐπραττόμην*] Cf. Nub. 246. *μισθὸν — ὅντιν' ἀν | πράττῃ μ'*.
562. Cf. Plat. Resp. VII. 519 A. *δριμὺ — βλέπει. Alciphr. III. 19. δριμὺ βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς δρφῶν*.
565. *δεισάσα*] δεισασαι al. Adi Dindorf. Lexicon Soph. p. 320. Cf. Soph. Ant. 3. *νῦν ἔτι ζώσαιν. El. 985. ζώσαιν θανούσαιν τε. O. C. 445. οὔσαιν. 1111. παρεστώσαιν. Plat. Tim. 79 D. οὔσαιν (Soph. 265 E. Legg. VI. 757 B. XII. 955 D.) Politic. 311 B. περιγενομέναιν. 265 A. τεταμένα. Legg. III. 692 D. διεφθαρμένα. VI. 771 C. ἀπονεμηθείσαιν*.

576. χολάδες sunt τὰ ἔντερα, χόλικες αἱ κοιλίαι sec. Ammon. p. 148.

578. ἐκπηγιεῖται] Sc. ex ore ejus. Πηνίον est i. q. μύτος. Cf. Philyll. Fr. 33. πηνίσασθαι (*πανίσδεσθαι?*) est Theocr. XVIII. 32.

582. Ξανθίδιον] A primitivo ξανθὸς derivatum. Si a Ξανθίας deductum esset Ξανθίδιον, longa foret antepenultima, ut in Βοιωτίδιον Ach. 872.

585. Cf. Plat. Lys. 208 B. κἄν εἰ βούλοιο τύπτειν, ἐφεν δὲ;

589. δέχομαι τὸν δόκον] Cf. Aesch. Eum. 429. ἀλλ' δόκον οὐ δέξαιτ' ἀν οὐδὲ (?) δοῦναι θέλοι. Alio sensu διδόναι et δέχεσθαι δόκον apud Dem. p. 896, 20. δίδωσιν δὲ Παρμένων δόκον τούτῳ περὶ τινῶν ἐγκλημάτων, καὶ οὗτος ἐδέξατο. p. 995, 22. Isae. IX. 29.

592. Cf. Mnesim. 4, 24. αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Men. 223, 2. ἐπάν τιποδάρης, αὐθὶς ἐξ ἀρχῆς ἔσει. Eur. Fr. 35, 2. τὸ δὲ αὖ πέφηνεν εὐθὺς (αὖθις?) ἐξ ἀρχῆς νέον. ἀνανεάζειν] Cf. Men. 749. ὡς ἡδὺ πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ | πατήσ. Hesych. ἀναθένειν (l. ἀναθνᾶν) ἀνασυρτᾶν καὶ αὐθὶς ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν.

593. Cf. Pher. II. 327. εἰ γάρ τι κάξημαρτει, αὐθὶς ἀνέλαβεν.

595. Similiter ἐκρίπτειν ἔπη Aesch. Prom. 986.

599. ἦν χρηστὸν ἢ τι] Cf. Pl. 341. χρηστὸν τι πράττων.

606. ἀνύετον] Cf. 649. Pl. 606. τῷ] Cf. Aesch. Ag. 1223. Cho. 59. Suppl. 902.

607. οὐκ ἐς κόρακας;] Cf. Eq. 892. οὐκ εἰς ὅλεθρον —;

Soph. O. R. 430. 1146. Phil. 394.

608. Producitur prima in Διτύλας ut in Διφίλος, Διπόλεια, δῖος, etc.

621. Cf. Alex. III. 422. πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλλāν τοὺς πέλας | πάντα τᾶλλ' αὐταῖς πάρεργα γίγνεται. Com. adesp. 197. φύλλῳ πράσου | τὸ τῶν ἐρώντων συνδέδεται βαλλάντιον. Append. Prov. IV. 60. Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλλάντιον.

626. Cf. Eur. El. 910. ἀ γ' εἰπεῖν ἥθελον κατ' ὅμμα σόν. Rhes. 421. Eur. Fr. 414, 3. τὰ δὲ αἰσχρὰ μισήσει κατ' ὁφθαλμοὺς λέγειν.

628. χῶπως ἐρεῖς —] Cf. Eq. 222. χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. 456. 497.

629. εἰ δὲ μὴ] Cf. Nub. 1433.

630. Cf. Eubul. 14, 1. μὴ μὴ παρατίθει μοι ψιρακίνας — ἢ σεανσήν αἴτιῶ. Nicochar. 16. εἰ πεύσομαι —, αὐτὸς αὐτὸν αἴτιῶ. Trag. adesp. 89, 3. αὐτὴ δὲ ἔαντὴν ἀθλα τῶν πόνων ἔχει.

643. Cf. Athen. XIII. 593 F. τὴν δὲ Νέαρχαν εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

644. σκόπει γυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἵδης] Anglice, look then whether you observe me moving. Cf. Xen. Cyn. VI. 23. ὅπως ἀν μὴ ὑποκινῇ εἰς τὸ πρόσθεν.

649. ἀνύσσεις] Cf. 606. Pl. 606.

651. Διομέίοις] Cf. Eupol. 235. ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομέων. Ach. 605. Διομειαλαζόνας. Athen. XIV. 614 D. ἐν τῷ Διομέων Ἡρακλεῖῳ.

655. Cf. Plat. Gorg. 474 B. ἐπεὶ σὺ δέξαι' ἀν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι η ἀδικεῖν; Aesch. Agam. 214. ἐπεὶ — κυρῶ;

662. σπόδει] Cf. Nub. 1376. κάπειτ' ἔφλα με κάσποδει κάπνιγε κάπτεριβεν.

665. Cf. Soph. O. C. 610. φθίνει μὲν ισχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος.

675. χορῶν — ἐπίβηθ] Cf. Mimnerm. 12, 11. ἐνθ' ἐπέβη ἐτέοντων δχέων Ὑπερίονος νίός. Soph. Ph. 1463. δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες. ἐπίβηθ.] Nonne ἐπίβαθ?

682. ἐπὶ βάρθαρον ἑζομένη πέταλον] Cf. Alciph. Fr. 6, 9. ἔσρινοῖς ἐφιξάνονται πετάλοις ἥδη καὶ κωτίλον ἀγδόνες ἐψιθύριζον. Eubul. Fr. 112. λοπὰς παφλάζει βάρθαρον λαλήματι.

687. χορστὰ τῇ πόλει ἐνμπαρανεῖν] Cf. Av. 852. Soph. Fr. 964. καλῶς κακῶς πρόσσοντι συμπαρανέσαι. Av. 852. συμπαρανέσαι ἔχω (Soph. Fr. 435.).

689 sq. Cf. Pher. 145, 18. εἰ γάρ τι κάξημαρτεν, αὖθις ἀνέλαβεν. "Phrynicus was soon after assassinated. Antiphon was condemned and executed. Theramenes, who thought it his interest or his duty for the time to take a more moderate part, was afterwards one of the Thirty, and was impeached and put to death by Critias for refusing to carry out the proscription, though he had consented to the murder of many of the citizens on the first establishment of that government (p. 374.). Critias himself was killed in an attack on the forces of the Thirty by Thrasylus. Alcibiades was murdered by a band of assassins in Phrygia. Cleophon was condemned to death through the influence of Critias shortly before the rule of the Thirty. Thus in the short space of a year after the acting of the Frogs so many of the principal persons mentioned in it met with a violent death." (Paley)

691. Cf. Soph. Phil. 1224. λύσων δο' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὸν χρόνῳ. Dem. p. 1469. ἦν (δμαρτίαν) τῷ μεταγνῶναι λύσετε.

696. νοῦν ἔχοντ'] Cf. 1396. κούφον ἔστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον. 1439. νοῦν δ' ἔχει τίνα; Nub. 835. ἄνδρας δεξιοὺς | καὶ νοῦν ἔχοντας. Vesp. 64. λογίδιον γνώμην ἔχον.

699. Cf. Aesch. Cho. 783. νῦν παραιτούμενα μοι — δὸς etc.

700. Cf. Vesp. 727. Av. 383.

701 sq. Cf. Nub. 1135. πᾶς γάρ τις δμυνὺς οἷς δφείλων τυγχάνω, etc.

702. πάντας — δστις ἀν ἔννανμαχῆ] Cf. Eur. Ion. 233. πάντα δεῖσθ' δ τι καὶ δέμις δμμασι. Xen. Hell. II. 16. ἔμελλον ἀπαντά δ τι τις λέγοι δμολογήσειν.

703. δυκωσόμεσθα] Cf. Vesp. 1024. οὐδ' δυκῶσαι τὸ φρόνημα· Eur. Fr. 822. ἡ δῶμα πλούτῳ δυσσεβᾶς ὀγκωμένον. Fr. 1021, 4. μὴ καλῶς ὀγκωμένοις. Athen. IX. 403 E. τοιάδε ὀγκώσατο.

704. καὶ ταῦτ'] Cf. Diodor. com. 3, 5. τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις] Cf. Nausicrat. 1, 3. πελαγίους ἐν ἀγκάλαις. Aesch. Cho. 586. πόνται τ' ἀγκάλαι. Prom. 1019. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Eur. Hel. 1062. πελαγίας (πελαγίους?) ἐς ἀγκάλαις. 1452. Rhes. 247.

705. Cf. Nub. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εν φρονεῖν δοκήσετε.

706. Cf. Eur. Fr. 27, 1. ἡ βραχύν τι σθένος ἀνέρος.

708. Κλειγένης δ μικρός] Cf. Alex. 246. 2. Ἐπιχαριδῆς δ μικρός. Xen. Mem. I. 4. 2. Ἀριστόδημος δ μικρός. Plat. Symp. 173 B.

710 sq. Solebant balneatores in ipsis balneis omnia quae ad lavandum necessaria essent venum dare, ut monuit Kock. ad Adesp. 1525.

711. κυκησιτέφρον] Cf. βροντησικέραννος (Nub. 265.), λυπη-ούλογος (Cratin. II. 190.). δοπάξανδρας (Aesch. Sept. 776.), δίψοπλος (Sept. 319.), ἐρεψίτοιχος (Aesch. Sept. 880.). Aliter formatum est ποντοκύη (γυνὴ) Phryn. 61, 1.

712. Κιμωλίας γῆς] Cf. Antiph. 39, 3. κάπονίψει — τὰς χεῖρας εἰώδη λαβὼν τὴν γῆν.

726. κόμματι] Cf. 890. Pl. 862. 957. Com. adesp. 732. τοῦ κατ' ἔμε κόμματος.

730. πυρρίας] I. e. servis. Pher. 145, 21. Μιλήσιός τις πυρρίας. Confer servi nomen Ξανθίας.

731. Cf. Eur. Andr. 590. ὁ κάνιστε κάκη κακῶν. Eur. Fr. 1068, 2. ὁστ' ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι. Soph. O. R. 1397. νῦν γάρ κακός τ' ὁν κάκη κακῶν εὐθίσκομαι.

733. φαρμακοῖσιν] Cf. Fr. 532. πύθεν δ' ἔγώ σοι συγγενῆς, ὡς φαρμακέ; Eq. 1405.

734. μεταβαλόντες τοὺς τρόπους] Cf. Nub. 579. 587. Eq. 573. Av. 1084. Lys. 651. Th. 839. Eupol. 357, 7. ἀλλ' ἔμοι πειθεσθε πάντως· μεταβαλόντες τοὺς τρόπους | μὴ φθονεῖθ' etc.

737. Cf. Aesch. Pr. 386. δοκήσει. Sept. 1036. δοκησάτω. Nub. 562. Ran. 1532.

742. In editione mea pro "τάδε χροάοντα" corr. τάδε χροιάζοντα. Ibid. pro "φιλάσω" corr. "φιλασῶ."

745. ἀντιβολῶ] Absolute positum. Cf. Eccl. 1071. Plat. com. 191. Philetaer. 7, 1. Sic ἵκετεύω Eubul. 115, 1.

746. διαν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ] Cf. Lys. 815. πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. Vesp. 614. καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. Nub. 871. καταράσσων τῷ διδασκάλῳ;

748. τοῦθ' ἥδομαι] Cf. Nub. 820. τοῦτ' ἔγέλασας.

750. Cf. Eur. Andr. 922. ὅμόγνιος Ζεύς. Arist. de mundo p. 401, 21. Ζεὺς γενέθλιος τε καὶ ἔργειος καὶ ὅμόγνιος. Plat. Legg.

.V. 729 C. δμογγίων θεῶν κοινωνίαν ἀπασαγ. 881 D. Λιὸς δμογγίου. Soph. O. C. 1333. θεῶν δμογγίων. Ant. 659. Ζεὺς ξύναιμος. παρακούων] Cf. Herod. III. 129. 4. παρακούσας — τὴν τέχνην. Strab. XIV. 644. τὸν πολυπράγμονα καὶ κατακούειν (l. παρ.) ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα — διαλεγομένων. Themist. XXI. 262 C. πολλὰ οὕτ' αὐτὸς ἀκούσας οὗτε παρακούσας.

751. Cf. Soph. El. 1153. μαλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς. Eur. Cycl. 465.

754. ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν] Cf. Vesp. 554. ἔμβάλλει μοι τὴν χεῖρα —.

755. δός κύσαι] Cf. Lys. 923. δός μοί ννν κύσαι.

756. δμομαστιγίας] Cf. v. δμόδουλας Euthycl. com. 4. δμότεχνος, δμολεχής, etc.

758. λοιδορησμός] Cf. κροτησμός, μελλησμός, δρκησμός, νούντετησμός, σκαριφησμός, πατησμός (Aesch.).

759. πρᾶγματι μέγα] Magni momenti res. Cf. Vesp. 590. δταν κοῖναι μέγα πρᾶγμα ἀπορήσῃ. Th. 581. πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

763. συντέχνων] I. q. δμοτέχνων. Alex. 173, 7. τοῦθ' ἔτερος οὐδεὶς τῶν δμοτέχνων μον ποιεῖ. Xenarch. 7, 15. τῶν δμοτέχνων τις. Posidipp. 23, 4. Anaxipp. 1, 2. ἐγένονθ' ἔαντῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης. Lucian. Anach. 36. καὶ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ δριστον εἶναι τῶν καθ' ἔαντὸν δοκοῦντα.

767. παραχωρεῖν] Concedere viam. Cf. Eccl. 663. Lys. 1216. Athen. III. 73 F. οὐδεὶν γὰρ τῶν περὶ σύκων λόγων (add. ἄν?) παραχωρήσαμι (παραχωρήσω τι?), καν̄ ἀπὸ κράδης κρέμασθαι δέη.

772. λαποδύταις] Cf. Diph. 32, 14. η λαποδύτειν τὰς νύκτας η τοιχωρυχεῖν. Cf. νν. ἀπολαπίσαι (Soph.) et περιλαπίσαι (Hyperid. aut Eurip.). Λώπη διπλαξ est Theocr. XXV. 254.

773. πατραλοίαι] Cf. Nub. 911. 1327. Αβ δλοιᾶν. Babr. Fab. 98, 16. τὸν δ' ἔκαστος ἥλοια δοπάλῳ τις η λιθφ.

775. λυγισμῶν] Cf. Eupol. 339. λυγίζεται τε καὶ στρέψει τὸν αὐχένα. Eur. Cycl. 225. στρεπταῖς λύγοισι. Philostr. Vit. Apoll. IV. 7. λυγισμοὺς δρχοῦνται. IV. 39. φόδας ἔκαμπτεν δπόσας δ Νέρων ἐλύγιζε τε καὶ ἐστρεφε. στροφῶν] Cf. Antiph. 207, 4. στροφὴ λόγων. Clem. Alex. Strom. 6, 8, 70. ἐπισταται στροφὰς λόγων.

778. καθῆστο] Legitur etiam Eur. Bacch. 1102. κατῆστο. Herod. I. 46.

779. Cf. 785. 1467. Eur. Fr. 1023, 2. φράζε· σὴ γὰρ η κρίους.

781. ἀνεβόησεν οὐράνιον δσον] Cf. 1135. Aesch. Pers. 573. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη. Com. adesp. IV. 662.

783. Cf. Eriph. 2, 8. δλίγον τὸ καλὸν ἔστι πανταχοῦ. Antiph. 58, 8. δλίγον ἔστι τὸ καλὸν πανταχοῦ | καὶ τίμον. Thuc. VI. 35. 1. δλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦον —.

792. ἔφεδρος] Cf. Men. 663. νίσ προθύμως τᾶξιούμενον ποιῶν | κηδεμόν' ἀληθῶς οὐκ ἔφεδρον ἔξεις βίον. Schol. δ μὴ πλανώμενος. δ ἔφεδρεύων — Blomf. Gloss. Cho. 853.

794. πρός γ' —] Cf. Aesch. Cho. 419. πρός γε τῶν τεκομένων.
796. δριθὸς ἰδεῖν] Vix sanum. Qu. οἷος ἰδεῖν.
803. ἡ πον] Cf. 814. ἡ πον δευτὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν
ξει. Eur. Suppl. 762. ἡ πον πικρῶς νν φέραπες ἡγον ἐκ φόνου.
Achae. Fr. 11. ἡ πον σφόδρα θυμοῖ.
809. τᾶλλ'] I. e. τοὺς ἄλλους. Cf. Antiph. 232, 1. ἀρ' ἐστὶ¹
λῆρος πάντα (τᾶλλα?) πρός τὸ χρυσόν; Soph. Fr. 325, 3. καστι
πρός τὰ χρήματα | θητοῖσι τᾶλλα δεύτερα.
811. ἐπέτρεψαν] Cf. [Dem.] 59, 45. οἱ ἐπιτήδειοι ἐπεισαγ δίαι-
ταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς. Plat. Erast. 138 E. ἐὰν οἱ φίλοι αὐτῷ διάτας
ἐπιτρέπωσιν. Ran. 529. Lys. 1111. Vesp. 521.
814. ἡ πον] Cf. 803. Vesp. 725. ἡ πον σοφὸς ἦν δς etc.
- ἐριβρεμέτης] Confer βαρυβρεμέτης, ὑψιβρεμέτης, πυριβρεμέτης.
Soph. Ant. 1117. βαρυβρεμέτα Διὸς γένος (Διώνοσος).
816. ἀντιτέχνον] Cf. Alciph. III. 48. 1. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς
ἀντιτέχνους etc.
817. Cf. Aesch. Cho. 203. ἐν χειμῶσι — στροβούμενα. 1050.
τίνες σε δέξαι — στροβοῦσιν; Ag. 1216. πόνος στροβεῖ (με).
818. ὑψιλόφων] Cf. Pind. Ol. 13, 159. Αἴτνας ὑψιλόφον.
819. Cf. Pac. 786. σφυράδων ἀποκνίσματα.
821. ἵπποβάμων] Cf. λεοποβάμων, κολοσσοβάμων (Lyc. 615.);
οκηπτροβάμων (Soph.), τριτοβάμων (Eur.), πεδοβάμων (Aesch. Cho.
591.), ταχνιβάμων, χοσταιοβάμων.
822. αὐτοκόμουν λοφιᾶς] Cf. com. anon. IV. 683. αὐτόποκον
ἰμάτιον. λασιανχενα] Cf. φριξαύχην (Trag. adesp. 383. κάπρον
φριξαύχεν') ετ δολιχαύχην (Eur. Iph. A. 794. κύκνον δολιχαύχενος).
824. γομφοπαγῆ] Cf. v. γομφόδετος (Aesch. Suppl. 846.) et
δερριδόγομφος (Hesych. ex com.).
825. γηγενεῖ] I. e. ἰσχυρῶς, λάβω. Sic γίγας ζέφυρος Aesch.
- Ag. 692. Soph. Tr. 1058. ὁ γηγενῆς | σιρατὸς γιγάντων.
828. δαιμένη] Dividens. καταλεπτολογήσει] Simplex λεπ-
τολογεῖν occurrit Nub. 320.
833. ἐπερατεύετο] Cf. Nub. 318. Fr. 1. Lys. 762. Eq. 627.
835. ὁ δαιμόνι' ἀνδρῶν] Cf. 1227. An. 1638. δαιμόνι' ἀνθρώ-
πων Πόσειδον. Hom. Od. 14. 443. ἐσθιε, δαιμόνιε ξείνων, etc.
Theocr. XXIV. 40. φίλ' ἀνδρῶν. 22, 288. μὴ μέγα εἰπεῖν. et ad
Ant. 1350. μεγάλοι — λόγοι.
838. ἀχάλινον — στόμα] Cf. Phryn. 82. ἀθήνωτον στόμα.
ἀκρατὲς —] Cf. Phryn. 85. ἀκρατῆς γάμων. Aesch. Prom. 884.
γλώσσης ἀκρατῆς. Eur. Fr. 495, 3. οἵτινες σοφῶν πέρι | ἀχάλιν'
ἔχοντοι στόματα.
839. ἀπεριλάλητον] Cf. *Teleclid. II. 372. Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς
τραγῳδίας ποιῶν | τὰς περιλαλούσας οὖτός ἐστι, τὰς σοφάς. Eur.
Cycl. 242. μέγαν φάκελον ξύλων. Herod. IV. 62. 2. φρυγάνων φά-
κελοι. Nisi ἀκαταλάλητον corrigendum.

841. στωμνιοσυλλεκτάδη] Cf. Athen. IV. 157 A. ἀνδρες γενεοσυνλλεκτάδαι.

843. Cf. Herod. III. 36. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἐπεί τοι καὶ etc.

847. ἄρνα μέλαναν] Qu. ἄρνα μέλανα. Cf. Eq. 660. Xen. Hell. IV. 2. 20. σφαγιασάμενοι τῇ Ἀγροτέρᾳ ὥσπερ νομίζεται τὴν χίμαιραν. Achae. Fr. 14. ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' ἀμνὸν φέρειν (χοή).

854. κεφαλαῖω — δήματι] Cf. Plat. com. 74. δταν δέωματι γωνιαίον δήματος. Com. adesp. 835. ἀμαξιαῖα χρήματα. 836. ἀμαξιαῖα δήματα. Diph. 38, 67.

859. Cf. Vesp. 436. ὡς ἔγώ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων (πρόνων?) τὸν ψόφον. Ach. 666. Ovid. Fast. I. 344. ‘et non exiguo laurus adusta sono.’ IV. 742. ‘et crepat in mediis laurus adusta focis.’

860. ἀναδύομαι] Qu. ἀναίνομαι.

863. Aeoli fabulae supersunt fragmenta 29. apud Nauck.

864. Meleagri supersunt fragmenta 25 apud Nauck.

867. οὐκ ἔξ ἴσου γάρ —] Cf. Eur. Iph. A. 804. οὐκ ἔξ ἴσου γάρ μένομεν Εὑρίσκοντι πέλας.

868. συντέθηκε] Cf. Eur. Fr. 734, 2. κακοῖσι δὲ | ἀπαγτα φροῦδα συνθανόνδ' ὑπὸ χθονός. Andr. 775.

871. Cf. Vesp. 860. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγκάτω | καὶ μυροῖνας καὶ τὸν (l. τε καὶ) λιβανωτὸν ἐνδοθεν.

877. ἀνδρῶν γνωμοτύπων] Cf. Nub. 950. γνωμοτύποις μερίμναις. Eq. 1379. γνωμοτυπικός. Th. 55. γνωμοτυπεῖ.

880. πορίσασθαι] Cf. Straton. com. 1, 4. καινὰ δήματα | πεπορισμένος πάρεστιν. Euphron. Fr. 6. καινοὺς πορίζον — θεούς. Thuc. II. 38. πόνων — ἀναπαύλας — ἐπορισάμεθα. Liban. 168. 18. ἐν γάρ ἀλλοτρίοις κακοῖς οὐ χαλεπὸν πορίσασθαι λόγους εὐπρεπεῖς.

882. Cf. Nub. 955. νῦν γάρ ἀπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, | ἡς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγῶν μέγιστος.

884. Cf. Pac. 509.

888. ἐπίθετος — λιβανωτόν] Cf. Nub. 426. Vesp. 96. ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθέτον νομαρνίᾳ. Plat. II. 638. Antiph. III. 90.

889. Cf. Cratin. 274. πρὸς τοῦ (τῶν?) Σόλωνος καὶ Δράκοντος, οἵσι νῦν | φρόνγονοιν ἦδον τὰς κάχρους, τοῖς κύρρεσιν.

892. αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα] Cf. Nub. 424. τὸ χάος τοντὶ καὶ τὰς νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταντὶ. (Ubi Socraticorum dii enumerantur.) Eur. Fr. 911. κορυφὴ δὲ θεῶν δ πέριξ χθόν' ἔχων | φαεννὸς (?) αἰθῆρ. γλώττης στρόφιγξ] Cf. v. γλωττοστροφεῖν, Nub. 797.

901. Cf. Aesch. Suppl. 747. θάλπει βραχίον' εὖ κατερριψμένους. Eur. Fr. 625. πριστοῖσι λόγχης θέλγεται δινήμασιν. Arist. Resp. Athen. p. 168. διερριψμένον ἐπίθημα. Alex. 220, 8. λόγοι | λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες | τρέφοντος' ἐκείνους. Alciph.

III. 33. αὐτὴν ἐκρινῆσαι τὴν καρδίαν. [Lucian.] Philopatr. 22. πάντα ἔξερούντο.

902. ἀνασπᾶντ'] Cf. Men. 429. πόθεν — τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τὸν λόγον; Thugenid. 5. Com. adesp. 838. ἀνασπᾶν γνωμίδιον. Soph. Aj. 302. ed. Lob. Herod. III. 159. 1. τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε (ἀνέσπασε recte cod. c.). αὐτοπρέμνοις] Cf. Aesch. Eum. 401. αὐτόπρεμνον.

903. αὐτοπρέμνοις] Cf. Soph. Ant. 714. αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

904. συσκεδᾶν] Cf. Vesp. 229. πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ. ἀλινδήθρας] Confer ἐνουρήθρα (Soph. Fr.), στωμολήθρα, περοπερήθρα, ἀνακλήθρα, σκανδάληθρον (Ach.).

905. οὗτοι δ' δπως] Cf. Ach. 931. Soph. El. 1296. Ant. 220. O. C. 1279.

911. Cf. Eq. 1301. καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν. Antiph. 251, 1. ἔγὼ γνωμικὸν δὲ ἐν τῷ πιστεύω μόνον. Xenarch. 7, 8. εἰς τις θεοῖσιν ἔχθρος. Eur. Fr. 581, 2. σοφὸς δὲ ἀνεὶς τις ή δύ' ἐν μακρῷ χρόνῳ (γένοντο). Plat. Resp. VIII. 565 C. ἔνα τινὰ δεῖ δὲ δῆμος εἴωθε — ποιοῦστασθαι ἑαυτοῦ. Schol. μέχρι τοιῶν ἡμερῶν (μερῶν Dind.).

913. γρύζοντας οὐδὲ τοιτί] Cf. Alex. 178, 3. δειπνεῖ δὲ ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον | πρὸς τὸν ἐπερωτῶντάς τι.

921. ὡς παμπόνηρος] Cf. Th. 649. Vesp. 900.

922. σκορδινῆ] Pandicularis. Cf. Ach. 30. Vesp. 642.

923. ταῦτα ληρήσειε] Cf. Vesp. 1370. τί ταῦτα ληρεῖς;

924. βόεια] I. e. μεγάλα. Cf. βούλιμος (μέγας λιμός), βουκόρυζα et βονκορυζᾶν, βοῶπις, βούπαις (Eup. 402.).

925. Cf. Alex. 116. δρφῶν ἔχον (γένος).

927. Cf. Soph. Fr. 777. (811.) δάφνην φαγὼν δδόντι πρᾶτε τὸ στόμα. Oppian. Cyn. 4, 138. θυμὸν δδάξ πρίοντες. Theodect. Fr. 9. καρτέρει δάκρυν | δργῆς χαλινών. Soph. Tr. 974. Apoll. Rhod. 3, 1170.

930. ἐνυμβαλεῖν] Cf. Eq. 427. εὖ γε ἐνυνέβαλεν αὐτ'. Vesp. 50. ἐναργὲς — συμβαλεῖν. οὐ δρδιον] Cf. Th. 68. παταχάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ δρδιον.

931. Cf. Eq. 1290 sq. Lys. 26 sq.

932. Cf. ἐπτογνάμων (i. e. μεγαλογνάμων), ἐππόπορος. De anapaesto in quarto pede tetrametri iambici cf. 937. Nub. 1427. Fr. 476. Schol. ἐπὶ δὲ αἰετὸς (ἀπὸ δὲ αὐτει schol. Pac. 1177. ἐπάνδετος Headlam. qu. ἐπῆν δὲ αὐτει).

934. Schol. ή (l. καὶ) ὡς ἀηδής.

936. ποῖ διπτ'] Cf. 173. πόσ' ἀπτα. Pac. 704. Hom. Od. 19, 218. δπποι δσσα. Plat. Phaedr. 267 D. τοιαῦτ' ἀπτα.

937. ἐππαλεκτρούνας] Similia sunt μυγαλῆ, κυναλώπηξ, χηναλώπηξ, λαγαλώπηξ, δνέλαφος, τραγέλαφος, καμηλοπάρδαλις.

941. ἰσχνανα] Cf. Philem. 98, 6. δέδοικα μὴ λίαν ἀπισχναίνων (κατ.?) με ποιήσῃ νεκρόν. Aesch. Eum. 267. καὶ ζῶντά σ' ἰσχνά-

νασ' ἀπάξομαι κάτω. Plat. Gorg. 54 E. κάων καὶ ἰσχναίνων. Polit. 293 B. καθαίροντες εἴτε ἄλλως ἰσχναίνοντες. ἀφεῖλον] Cf. Aesch. Eum. 444. τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσον μέγα. Eurip. Med. 456. κάγω μὲν ἀεὶ βασιλέων θυμούμενών | δργάς ἀφῆσον. 1147. δργάς τ' ἀφῆσει καὶ χόλον νεάνιδος. Iph. A. 1609. λύπης δ' ἀφαιρεῖ. Suppl. 459. δταν τις — τόλμας ἀφαιρῇ κάποιατίζῃ νέους. Eur. Fr. 284, 27. μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. Fr. 403, 6. τομαῖς ἀφαιρεῖν (νόσον). Aeschin. III. 238. ἀφέλων τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον etc. Plut. Fab. Max. 20. τῶν ζώων τὸ θυμούμενον καὶ τὸ δυσκολαῖον ἔξαιρεῖν.

943. ἀπηθῶν] Cf. Fr. 387 K. τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ἡθουμένης.

945. ἔφυρον] Cf. Eur. Hec. 958. Aesch. Prom. 450. ἔφυρον εἰκῇ πάντα. Plat. Phaed. 97 B. αὐτὸς εἰκῇ φύρω. Trag. adesp. 472. βίον διώκησ' ὅντα πόλιν πεφυρόμενον.

954. τοντονοί] Cf. Nub. 897.

956. εἰσβολὰς] Cf. 1104. Eur. Ion. 676. πενθίμους στεναγμῶν εἰσβολάς.

958. κερινοεῖν] Cf. Thuc. III. 43. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περιοίας εν ποιῆσαι — ἀδύνατον. Plat. Ax. 370 A.

959. οἰκεῖα πρόγματ' εἰσάγων, οἰς χρώμεθ', οἰς ξύνεσμεν] Cf. 980 sq. 1330 sq.

963. κωδων.] Cf. Soph. Fr. 738. Eur. Rhes. 383.

964. Cf. Com. adesp. 121, 3. σύγκριτον, ὡ̄ τān, Ἀσπασίαν καὶ Σωκράτην | τῆς μὲν γάρ δψει Περιπλέα, Κορίτιαν δὲ τοῦ | ἐτέρου μαθητήν. Aesch. Prom. 409. στέρονοι τὰν σὰν ἔννομαμόνων τε τυμάν. Eum. 713. χρησμὸς τοὺς ἔμούς τε καὶ Διός. Ag. 1313. ἔμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. Soph. Tr. 485. κείνον τε καὶ σὴν ἔξιον κοινὴν χάριν. Eur. Hec. 892. σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος. Phoen. 474. τοῦμόν τε καὶ τοῦδ'. Tro. 432. τάμα καὶ Φρυγῶν κακά. Pind. P. VII. 13. νῆκαι — ὑμαὶ τε καὶ προγόνων. Plat. Symp. 117 A. οὐκ ἔμδος δι μῆδος ἀλλὰ Φαιδρού τοῦδε.

965. τοντονμενί] I. e. τοντονί μέν. Cf. Metagen. Fr. 6, 5. ἐνμετενθενί. et ad Eq. 1357.

966. — πιτυοκάμπται] Cf. Cratin. 296. δς τὴν πίτυν | ἔκαμπτεν ἐστῶς χαμᾶθεν ἄκρας τῆς κόρμης | καθέλκων. Ovid. Met. VII. 440.

968. Cf. Nub. 1378.

969. Cf. Antiphont. 204, 4. η̄ δίκη τις περιπεσῶν ἀπώλετο. Menand. 500, 3. δταν τις ὀν ἀνὴρ | δίκαιοις διδίκαιοις περιπέσῃ συμπτώμασιν. 1083, 3. δταν δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πρόγμασιν, etc. Eur. Fr. 463, 1. λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρῷ τινι. Eur. Hec. 498. αἰσχρῷ περιπεσεῖν τύχῃ. Or. 367. λοντροῖσιν ἀλόχον περιπεσὼν πανυστάτοις.

984. ἀπεδήδοκεν] Cf. Herm. II. 338. ἀπέδομαι. 405. ἀπεσθίεις. Plat. II. 662. ἀπηδέσθη.

987. σκόροδον τὸ χθιζινόν] Cf. ad Vesp. 281. διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον.

988. τῆς ἑλάσ παρέργαγεν] Cf. Pac. 415. τοῦ κύκλου παρέτρωγον. Eq. 1025. ὥσπερ θύρας σον τῶν λογίων παρεσθίει.

989. ἀβελτερώτατοι — καθῆντο] Cf. Nub. 1201. ὁ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι; Herod. VII. 140. ὁ μέλεοι, τί κάθησθε;

991. Μελητίδαι] Cf. Com. adesp. 657. γελοιότερος Μελητίδου (sic). Lucian. Amor. 53. Μελητίδην ἡ Κόροιβον οἶει με —;

995. ἐκτὸς οἵσει τῶν ἑλαῖον] Cf. Plat. Crat. 414 B. ὥσπερ ἐκτὸς δρόμου φερόμενον. Aesch. Pr. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι —. Eur. Bacch. 853. Soph. Ant. 800. θεσμῶν ἔξω φέρομαι.

999. συστείλας] Cf. Eq. 432. ἔγώ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλαντας εἰτ' ἀφήσω | κατὰ κῦμ' ἐμαντὸν οὐριον.

1001. μᾶλλον μᾶλλον] Cf. Alex. 29. πῶς ἐπινέφει τὸ πρῶτον δ Ζεὺς ἡσυχῆ, | ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον; 181. Anaxil. 32. μᾶλλον μᾶλλον. Similiter Nub. 1288. πλέον πλέον. Antiph. 10. μεῖζον μεῖζον ετ μικρὸν μικρόν. Menand. 973. Catull. 64, 274. ‘Post vento crescente magis magis increbrescunt (undae)’.

1003. Cf. Plut. Syll. 30. ἀτρέπτῳ καὶ καθεστηκότι τῷ προσώπῳ.

1004 sq. πνογώσας δήματα σεμγά —] Sic Miltonus noster ‘to build the lofty rhyme.’ Antipater Epigr. δ τραγικὸν φύνημα καὶ δρφυόσσαν ἀοιδὴν | πνογώσας σιβαρῷ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ.

1005. τραγικὸν λήδον] Cf. Cratin. II. 174. ποιητῶν λήδον. Alex. III. 394. λήδονος σοφιστῶν. τὸν κροννὸν ἀφίει] Cf. Cratin. II. 119. δωδεκάκρονον τὸ στόμα. ἀφίει] Cf. Vesp. 428. Sic ἀντει Ran. 1462. παρίει Eq. 436. καθίει Vesp. 387. Αν. 387.

1014. τετραπήγεις] Cf. Athen. 418. ἔπη τριπήχη. Ach. 635. χαννοπολίτας.

1015. κοβάλον — πανούργον] Conjuguntur haec epitheta etiam Eq. 450.

1017. Lege δινούς. Cf. Soph. Fr. 458. μηκάδος βοὸς δινόν.

1018. καὶ δὴ χωρεῖ τοντὶ τὸ κακόν] Nonne τοντὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν? Cf. Nub. 906. τοντὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν. Vesp. 1483. τοντὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

1019. γενναίον] ἀνδρείον al. Cf. Thuc. V. 9. 9. ἀκολουθήσατε ἀνδρείως (γενναίως, γρ. ἀνδρείως cod. Par.).

1020. Cf. Athen. XIII. p. 600 A. δ σεμνότατος Αἰοχύλος.

1021. Etiam Amphidis fabula fuit Ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβας.

1022. ἀν — ἡράσθη] Angl. would desire. Sic Nub. 977. ἤλειψατο δ' ἀν etc.

1028. ἔχάροη —] Cf. Herod. VIII. 109. ταῦτα ἀκούσας — ὡς ἐκ κακῶν ἔχάροη τε καὶ ἥσθη.

1029. τὼ χεῖρ — συγκρούσας] Schol. Vesp. 976. τὸ βρέφος ἀνεγέλασε — καὶ συνεκρότει τὼ χεῖρε. ίανοι] Vix sanu. Qu. λαὶ al. Hesych. II. p. 8. καὶ ἐν Τρωΐλῳ βάρθαρον θρήνημα τὸ λαὶ.

1032. Cf. Antiph. III. 66. δστις τέχνην κατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν. Diodor. com. 2, 4. τὰς δ' ἄλλας τέχνας | οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἀνδρες σοφοί. Com. adesp. 106, 1. δ' Μηνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς | θυνητοῖς καταδεῖξαι. Jamb. Vit. Pyth. XVI. 69. ἀστιάν καὶ δλιγοστίαν καὶ δλιγούπνιαν κατέδειξε τοῖς ἑταίροις.

1036. Cf. Eupol. 296. *Παντακλῆς* (δ') σκαιός. Num idem fuerit hic Pantacles atque ille qui ab Antiphonte (περὶ χορ. p. 768. ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον) memoratur incertum est. Poetam eum fuisse vel ex eo colligas quod Dionysus ejus meminit. Idem diserte testatur Harpocration s. v. διδάσκαλος. δι γὰρ δ *Παντακλῆς ποιητῆς* (ποιητής ἦν?) δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλίαις.

1040. θεν ἡμὴ φρήν —] Aeschylum Homeri imitatorem fuisse constat. Cf. Athen. VIII. 347 E. τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, δις τὰς αὐτοῦ τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείτων. Diog. I. II. 7. 3. οἱ δ' οὖν τῶν Αἰσχύλουν τὸ Σωκρατικὸν ἥθος ἀπομεμαγμένοι εἰσὶν ἐπτά.

1041 sq. Respicit fortasse Comicus ad Aeschyli Salaminias.

1041. ἀνδρα πολίτην] Cf. Pac. 909. χοηστὸς ἀνὴρ πολίτης. Eq. 1304. ἀνδρα μοχθηρὸν πολίτην. Eupol. II. 471. ἀνὴρ πολίτης πονκύπονος etc. Plat. Prot. 319 A. ἀνδρας ἀγαθὸν πολίτας.

1042. θυμολεόντων] Anglice, lion-hearted.

1043. ἀλλ' οὐ μᾶς Δὲ οὐ —] Cf. ad Nub. 1066. *Φαιδρας* Cf. Eubul. 116, 12. ἀλλ' ἵσως | *Φαιδραν* ἐρεῖ κακῶς τις. Sic Th. 547. *Μελανίππας*. Eq. 786. τῶν Ἀρμοδίων τις ἐκείνων. *Σθενεβόιας*] Dramatis Euripidei *Σθενεβοίας* supersunt fragmenta 14.

1045. οὐδὲ γὰρ ἦν —] Lege οὐ γὰρ ἐπῆν — . Cf. Alex. 222, 6. καὶ τοῖς μὲν ἀγενείοις ἵσως ἐπεστί τις | χάρις. Aesch. Ag. 547. πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατεῖ; Plat. Symp. 183 B. τῷ ἐρῶντι — χάρις ἐπεστιν. Hyperid. apud Clem. Alex. III. p. 108. χαρακτήροι οὐδεὶς ἐπεστιν ἐπὶ τοῦ προσώπου.

1046. πολλὴ πολλοῦ] Cf. Eupol. II. 451. ἀνόσια πάσχω ταῦτα — . B. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια. Nub. 915. θρασὺς εἰς πολλοῦ.

1047. κατ' οὖν ἔβαλεν] Cf. Ach. 295. κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις. Nub. 792. ἀπὸ γὰρ δλοῦμαι etc. Vesp. 784. ἀνά τοι με πείθεις. Av. 1456. κατ' αὐτὸν πέτωμαι.

1049. ὁ σχέτλιος ἀνδρῶν] Cf. Vesp. 397. ὁ μιάρος ἀνδρῶν. 835. Soph. Tr. 307. Eur. Hec. 567. 716.

1050. Cf. 731. καὶ πονηροῖς κάκη πονηρῶν εἰς ἄπαντα χρώμεθα. Soph. Phil. 874. εὐγενῆς — κάκη εὐγενῶν.

1051. κώνεια] Pro κώνειον posuit metri necessitate coactus ut θύμα pro θύμον in Eupol. II. 426. Cf. Polyzel. II. 867. πιεῖν κώνειον. Menandri fabula fuit *Κώνειαζόμεναι*.

1052. ξυνέθηκα] Cf. Eur. Bacch. 297. συνθέντες λόγον. Prom. 686. συνθέτους λόγους.

1055. διδάσκαλος] I. e. poeta. Cf. Ach. 628. διδάσκαλος ἡμᾶν. Pac. 738. et ibid. 737. κωμῳδοδιδάσκαλος. Eq. 516. κωμῳδοδιδασκαλίαν. (Ran. 1031. 1053. 1056. Vesp. 1029. Ach. 656. 659. Herod. VI. 21. I. 20. Plat. Prot. 327. Antiph. περὶ χορ. p. 768.). Scilicet et διδάσκειν δρᾶμα (fabulam docere, i. e. edere, committere) et διδάσκειν τοὺς θεατὰς (spectatores docere, i. e. instruere) dicebantur poetae.

1056. πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς] Cf. Vesp. 526. νῦν δὴ τὸν ἐκ θῆμετέρου γνωμασίου λέγειν τι δεῖ καινόν. Herod. I. 179. δεῖ δὴ με φράσαι etc. et ad Eq. 756.

1058. ἀνθρωπίεις] I. q. ἀνθρωπίνως, Men. IV. 293. ἀνθρωπίνως τὰς τύχας φέρειν. Straton. I, 46. ἀνθρωπίνως λαλεῖν.

1059. μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοῶν] Cf. 1004. δήματα σεμνά. Pac. 750. ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1062. ἀμοῦ] Similis crasis est in ἀγίγνωσκον Th. 542. et in ἀν (ἀ ἐν) Plat. com. II. 620.

1063. Cf. Vesp. 1153. εἴπερ γ' ἀνάγκη, κοίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

1070. ἡ ἔξενωσεν τάς τε παλαστρας] Cf. Aesch. Pers. 763. ἔξενενωσεν. Lege ἡ τάς τε παλαστρας ἔκενωτεν.

1075 sq. Transitio a plurali ad singularem qualis fit Nub. 975. 989. Vesp. 553 sq. 565 sq. Lys. 358 sq. 1119.

1075. μινθῶσαι] Cf. Damox. 2, 15. διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδης ἀγράμματον — μινθώσας ἄφει. ἐκβάς] Cf. Vesp. 565.

1080. τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς] Fabulae Auges supersunt fragmenta 17. apud Nauck. Cf. Clem. Alex. Strom. VII. 841. εὖ δὲ καὶ ἡ Αὔγη δικαιολογούμενη πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ τῷ χαλεπαίνειν αὐτῇ τετοκυίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ λέγει κτλ.

1084. Cf. Lys. in Nicom. p. 186. ἀνθρώπονς ὑπογραμματέας.

1085. δημοπιθήκον] Eodem sensu δημοκαλλίας (Com. adesp. 69.).

1087 sq. Simile ἀγνυμασίας exemplum vituperatur Nub. 989.

1087. οἶός τε] Cf. Lys. 718. Th. 178. Eq. 343. Eur. Bacch. 1255. et ad Lys. 566.

1092. πίων] Obesus, pinguis.

1096. De pluribus participiis conjunctis cf. Eq. 262. καταγάγων ἐκ Χεροονήσου διαλαβὼν ἀγκυρίσας | εἰτ' ἀποστρέψας τὸν ὄμονον αὐτὸν ἐνεκολήβασας. Nub. 937 sq. 996 sq. 1136 sq. 1393 sq. Ran. 393. 717. 902. 1096 sq. 1240 sq. ταῖσι πλατείαις] Cf. Fr. 442 K. Pher. 224. πλατειάσαι (i. e. τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι).

1099. μέγα τὸ πρᾶγμα] Cf. Vesp. 590. ὅταν κοῦναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ. ἀδρὸς δὲ πόλεμος] Cf. Epigen. III. 537. ἀδρὸς πινακίσκος. 538. κανθάρονς ἀδρούς. Alex. III. 433. Alciph. III. 36.

1102. ἐπαναστρέψειν] Cf. Xen. Hell. VI. 2. 21. οἱ μὲν πολέμοι ὡς φεύγοντιν ἐπέθεντο, οἱ δὲ οὐκέτι ἐπανέστρεψαν.

1103. Cf. Thuc. V. 7. 1. ἐν τῷ αὐτῷ καθημένονς.

1104. εἰσβολαὶ] Cf. 956. Menand. 201, 3. εἰσβολήν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινός.

1113. ἐστρατευμένοι] Cf. Xen. Anab. V. 6. 12. ἔμπειρος τῆς χώρας διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ. Demosth. p. 545. ἐστρατευμένος ἀπάσους τὰς ἐν ἡλκίᾳ στρατείας.

1118. πάντ' ἐπέξιτον] Cf. Eq. 618. εἴδ' ἐπέλθοις ἀπαντά μοι σαφῶς. Vespr. 636. ὡς δὲ ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν κονδὲν παρηλθεν.

θεατῶν — σοφῶν] Spectatores δεξιοὺς et σοφοὺς dicit Nub. 521. ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς etc. 525. ταῦτ' οὖν ὑμᾶς μέρμφομαι | τοῖς σοφοῖς.

1122. τῶν πραγμάτων] I. e. argumentorum. Cf. Cratin. 85. έὰν μὴ συντορέψῃ (circumscribat) τὰ πράγματα.

1124. Ὁρεστείας] Sic Τηλεγόνεια (Eust. Od. p. 1796, 49.), Οἰδιπόδεια Meleti, Λυκούργεια, Δευκαλιώνεια Hellanici (Athen. X. p. 416 B.). Πανδιονίς tetralogia Philoclis erat. Schol. τῶν σανιδικῶν (τοῦ σανιδικοῦ Nauck. Trag. p. 55.).

1126. Ἐρμῆ χθονίε] Cf. Aesch. Ag. 89. θεῶν — χθονίων. ἐποπτεύων] Cf. Diph. 30, 1. ὡς τόνδ' ἐποπτεύοντα — τόπον etc.

Aesch. Cho. 1489. ὡς γαῖ, ἄνες μοι πατέρο' ἐποπτεῦσαι μάχην.

1130. ἀλλ' η τοῖα] Cf. Eq. 780. ὡς δὲ οὐχὶ φιλεῖ σ' — ἀλλ' η διὰ τοῦτ' etc.

1134. Cf. Pl. 1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Liban. IV. 140. 12. διὰ τί σοι σιωπῶ; μὴ (μῶν?) γὰρ ἐξ ἀτίμων γέγονα;

1135. οὐράνιον γ' δσον] Cf. 781. Melius aberit particula.

1144. ἐριούνιον] Vox ἐριούνιος (Il. 24, 360. 440. 457. 679.) occurrit praeterea tantum uno loco Il. 20, 72. Ληθοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἐρμῆς, et forma cognata ἐριούνιος tantum 20, 34. et Od. 8, 322.

1146. πατρῷον] Cf. Soph. O. C. 297. πατρῷον ἀστυ γῆς ἔχει.

1148. πατρῷον] Pro πατρόθεν posuit.

1151. βλάβος] Cf. Eur. Her. 256. Ion. 998. Herc. 824. Herod. I. 9.

1159. μάκτραι] Vas ligneum in quo τὰς μάζας ἀναδεύοντοι (Phot.). Cf. Pher. II. 323. πρόσαρπε τὸ κανοῦν, εἰ θὲ βούλει, πρόσφερε. Similiter fere Antiphanes III. 99. κάκκαβον λέγω· | σὺ δ' ἵσως ἀν εἴποις λοιπάδ.

1160. οὐ δῆτα τοῦτο γ' — ταῦτ' ἔστ'] Qu. οὐ δῆτα ταῦτὸν — τοῦτ' ἔστ'. Cf. 1174. ταῦτὸν ἄν.

1161. ἄριστ' ἐπόνη ἔχον] Cf. Th. 260. ἄριστ' ἔχει. τοῦτ' ἔστ'] Qu. ταύτη 'στ'.

1162. Cf. Nub. 1442. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπιφελήσεις. καθ' δ τι] Cf. Eccl. 559. κατὰ τί;

1163. διώ μετῇ πάτρας] Cf. Eccl. 687. διώ — μὴ ἔξελκνασθῇ. Aesch. Sept. 257. ὁσπερ ἀνδρας ὅν ἀλῷ πολις. Aesch. Fr. 339, 2. ἥτις ἀνδρὸς η γεγενμένη. Soph. Fr. 598, 2. ἥτις — θεοισθῇ. 719, 2. δλβιοι — οἱ ταῦτα δεοχθεντες μόλωσ' ἐς "Αιδουν. 721. διώ δ' ἔρωτος

δῆγμα παιδικοῦ προσῆ etc. Fr. 965. *ὅ τι γάρ φύσις ἀνέρι δῷ* etc. 757. *δτῷ — παρῇ*. Eur. Fr. 285, 4. *δτῷ — προσῆ*. Fr. 287, 4. *πλούτου τε χάτῳ σπέρμα γεννῶν προσῆ*. Fr. 299, 2. *ὅστις — κακὸς γένηται*. Trag. adesp. 286. *δτῷ | τόξον μερίμνης — πέσῃ*.

1170. Cf. Antiph. com. III. 3. *τί λέγεις; A. τραγῳδίαν περαίνω Σοφοκλέους.* III. 46. *μηδὲν τῶν ἀπηρχαυμένων | τούτων περάγῃς,* *τὸν Τελαμῶνα*, etc. Philostr. Vit. Apoll. VII. 3. *ὅήσεις περαίνειν.* VII. 4. *ὅ μὲν ὑποκριτὴς ἐπέρανεν ἥδη τὰ λαμβεῖα ἐν οἷς* etc. Semus Athen. XIV. 622 B. Cf. 1284.

1173. *κλύειν, ἀκοῦσαι*] Sic Diph. 122. *ἀκονόματα κάκορόματα.* Eodem sensu *τοῖς ἀκούονταν* et *τοῖς κλύονταν* usurpatur Trag. adesp. 92.

1174. *ταῦτὸν ὅν*] Cf. 1161. *οὐ δῆτα τοῦτό γ' ἔστ' — ταῦτ' ἔστ'* etc.

1181. *τῆς δρθίητος τῶν ἐπῶν*] Cf. Arist. Rhet. III. 5. *Πρό-* *δικος δρθοέπειάν τε καὶ δρθοδρημοσύνην μισθοῦ ἐκδιδάσκων τοὺς νέους.*

1185. *ποὺν καὶ γεγονέναι*] Cf. Av. 1035. *ποὺν καὶ τεθύσθαι.* Antiph. 191, 4. *ποὺν καὶ τιν' εἰπεῖν.* Com. adesp. 461. *τούτη μὲν ἥδη ποὺν Θέογνιν γεγονέναι.*

1194. *τὴν ἑαυτοῦ μητέρα*] Sc. *ἔγημε.* Similis aposiopesis est Vesp. 1178. 118. Av. 442. Th. 559. 846. Theocr. I. 105. III. 8. Soph. O. R. 1289. Hor. Epod. 12, 15. ‘Inachiam ter nocte potes.’

1198. *ἔπος*] Schol. Nub. 544. *ὅτι καὶ τὰ μέτρα ἔπη καλοῦσι.*

1206. “Qui locus (schol.) docet versus supra scriptos neque in Archelao neque in alia fabula ab Aristarcho inventos fuisse. Aut igitur diversi extiterunt ejusdem dramatis prologi, aut errant qui Archelai initium proferri ab Aristophane dixerunt.” (Nauck.) *Ἀρχελαῖ fragmenta supersunt 38 apud Nauck. ἔσπασται λόγος]* Cf. Theodect. Fr. 16, I. *πολυσπερχῆς — καθ' Ἑλλάδα | φῆμη πλανᾶται.* Soph. Fr. 585. *μὴ σπεῖρε πολλοῖς (leg. σπεῖρ) ἐς ἄλλους)* *τὸν παρόντα δάμουνα.*

1217. Cf. Nicostr. 28. Eur. Fr. 46. 662.

1221. *πνευσεῖται πολύ*] Cf. Av. 488. *μέγας ὅν — καὶ πολύς.* Rhes. 323. *Ἄρογς — μέγας πνέων.* Bacch. 640. *καὶ πνέων ἔλθη μέγα (μέγας?).* Andr. 189. *οἱ γάρ πνέοντες μεγάλα —.*

1225. Pars posterior alterius versus fuit ἥλθε Θηβαίαν χθόνα.

1227. *ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν*] Cf. 835. Eccl. 564. 784. Av. 1638. *ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων.* Eupol. II. 554. Sic 1049. *ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν.*

1228. *διακναίσῃ*] Cf. Aesch. Ag. 65. *διακναίσμένης — κάμακος.*

1229. *ἔγὼ πρίωμαι τῷδ' —;*] Cf. Phryn. 51. *περιστέριον δ'* *αὐτῷ λαβὲ τριωβόλου.* (Ubi αὐτῷ fortasse significare potest ab eo.) Incert. apud Poll. IX. 78. *πρίω μοι τριῶν σιδαρέων.*

1236. *λήψει*] Confer Latinum emere (unde demo, adimo, eximo, redimo) eodem sensu usurpatum. Cf. Antiph. 172, 3. *τέτ-*

ταρα λήψει κρέα μίκρ' ὀβολοῦ. πάνυ καλήν τε κάγαθήν] Cf. Fr. 399. *λήκυθον | — τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην* (l. *παγκάλην*). Eupol. 109, 1. *γυναικίς* ἔχοντα μάλα (f. *πάννυ*) καλήν τε κάγαθήν. Nicostr. 4, 4. *ἄλλ' ἐπριάμην — πάνυ καλόν τε κάγαθὸν | τιλτὸν μέγιστον.* Plat. Hipp. maj. 288 D. *χύραι — πάγκαλαι.*

1242. *μεταξὺ θύνων*] Cf. Eupol. 351, 5. *εἰεν· τίς εἴπεν ‘ἀμίδα, παι’ πρῶτος μεταξὺ πίνων;* Theophr. Char. 7. *καὶ μεταξὺ δὲ ἀποκριωμένῳ ὑποβάλλειν* etc.

1244. Idem *versus est Eurip. Fr. 594, 4. ubi ἐμῇ γὰρ ἡλθε μητρὶ κεδνὸν εἰς λέχος | Ζεὺς, ὃς λέλεκται —.*

1259. *βακχεῖον*] Cf. Plat. Legg. VII. 815 C. *βακχεία τ' ἐστὶ (δρεχησις) ετεῖ.*

1261. *δείξει δὴ τάχα*] Cf. Dem. p. 24. *δοκεῖ δ' ἔμοιγε — δείξειν οὐκ εἰς μακράν.*

1264. *Φθιώτην Ἀχιλλέα in fabula Κινησίᾳ frequenter Cinesiam appellabat Strattis formam ejus irridens, teste Athenaeo XII. 551 D. ἀνδροδάκτυον — κόπον]* Cf. Aesch. Pers. 105. *πολέμους πνοδακτυούς.*

1265. *πελάθεις*] Cf. Eur. Rhes. 556. *τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς —;*

1276. Ibi schol. *δυνατός εἷμι εἴπειν τὸ συμβάν αὐτοῖς σημεῖον* (ἐν ὅδῷ addit F.) *ἔξιοῦσιν (ἀγαθὸν add. F.). δόδιον —*] Cf. Trag. adesp. 242. *ὅδιος οἰωνός. αἴτιον*] I. e. *ἀγαθόν, faustum.*

1278. *κόπον*] Cf. Theophr. Char. 29. *εἰς κόπους ἐμβάλλειν.*

1279. Cf. Lucian. Bis accus. 10. *ἔγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν.*

1280. *βονβωνῶ*] Cf. Vesp. 277. Lys. 987.

1283. In scholio ante *οἱ διανέμοντες* Hermanno excidisse videtur ὥσπερ *πολιοσσονόμοι*, Dindorfio etiam interpretatio vocabuli *μελισσονόμοι*.

1287. *δυσαμερίαν*] Cf. Pher. 213. *εὐημερίαν.* Soph. Fr. 532, 4. *βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας.* Eur. Fr. 773, 47. *δυωσὶν γὰρ ἀνάκτων ἐναμερίαι προσιοῦσαι* etc.

1291. *κυσὸν ἀεροφοίτοις*] I. e. *aquilis.* Cf. Aesch. Prom. 1020. et Ag. 139.

1292. *ἴταμαῖς*] Cf. Alex. Fr. 105, 3. *οὕτως ίταμῶς ἀπαντα κατεμασήσατο.*

1294. *τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι (ξίφος) supplet Hermann.* Cf. schol. ad Soph. Aj. 833. *φροῖν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος δια καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ.*

τὸ συγκλινές] I. q. *τὸ συνεστηκός.* Thuc. VIII. 68. *δρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκός.*

1295. Schol. ad 1275. et Suidas v. *ἴη.* ὡς *ἔφυμνίω δὲ κέχοηται τῷ “ἴηνοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.”*

1301. Cf. Av. 750. *ἐνθεν ὥσπερει μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν φόδάν.*

1302. *Μελήτουν*] Cf. Epicrat. 4. τάρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παπτελῶς | *Σαπφοῦς*, *Μελήτουν*, *Κλεομένους*, *Λαμυνθίουν*.

1305. Cf. Eur. Fr. 769. τῆς κροταλισάσης. Quod de Hypsipyle dixit Euripides. Phot. p. 180, 12. κροταλίζειν: οὐδὲ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν ἀλλὰ διὰ κροτάλου. τῆς κροταλισάσης, ὡς Ἐνδιτίδης φησὶν ὁ κωμικὸς (*τραγικὸς?*) περὶ τῆς Ὑψηπύλης λέγων. Quid scripserit Euripides ex Photii loco non liquet. ἐπὶ τοῦτον] Contra hunc. Cf. Nub. 1034. δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔστιν δεῖν πρόδεις αὐτόν.

1309 sq. Parodia cantici Euripidei ut videtur, qualis est Stratidis comici poetae 66. Ex Hypsipyla hos versus sumptos esse ex loci nexu probabiliter conjicit Bakhuyzen.

1313 sq. Cf. Eur. Fr. 370, 1. κείσθω δόρυ μοι μέτον ἀμφιπλέκειν ἀράχναις.

1314. φάλαγγες] Cf. Xen. Mem. III. 11. 6. αἱ φάλαγγες — ἀράχναια — λεπτὰ ὑφηγάμεναι.

1315. ιστότονα πηνίσματα] Cf. Eupol. 227. ἄνευ καλαθίσκων καὶ πόδων (l. καδίων) καὶ πηνίων.

1316. δοιδοῦ] Cf. Hom. H. Merc. 25. χέλυν τεκτήνατ' δοιδόν.

1318. πρώραις κνανέμβόλοις] Cf. Eq. 554. κνανέμβολοι θοαὶ τριήρεις.

1320. Parodia loci Euripidei (Fr. 765.), quem sic corrigit Bergkius, οἵνα θ' ἀ φέρει (τρέφει R. V.) τὸν ἵερον βότρον. Recte, opinor. οἰνάνθας] Cf. Av. 588. οἴνη est vitis, ἥ ἀμπελος, sec. Hesych. s. h. v. Cf. Eur. Fr. 135, 3. ἀμπέλων (ἀμπέλον?) γάνος.

1323. ὅρᾶς τὸν πόδα τόνδ'; ΔΙ. ὅρῶ] Cf. Eq. 163. τὰς στίχας ὅρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν. ΑΔ. ὅρῶ. Aesch. Pers. 1017. ὅρᾶς τὸ λοιπὸν τόδε —; XO. ὅρῶ ὅρῶ. Bacch. 550.

1327. κνοῖν ἀεροφοίτοις] Cf. 1287. κύνας ἀεροφοίτονς. Versus fortasse ex Sphinge sumptus ut v. 1287.

1328. Parodia loci Euripidei, in quo ἄντον (ut legitur in gloss. Θ.) probat Welcker., speluncam ubi latuerit draco intelligens.

1331. κελαινοφάτης ὅρφνα] Cf. Eur. Hel. 518. μελαμφαῖς ἔρεβος. Carcin. 5, 3. δῖναι τε γαίας εἰς μελαμφαῖς μιχούς.

1334. ψυχὰν ἀψυχον ἔχοντα] Cf. Eur. Tro. 623. δῶρον ἀψύχω νεκρῶ. Com. adesp. 1283. Trag. adesp. 337 N^o. Parodia loci Euripidei. ἐξ ἀφανοῦς] Post haec deest, ni fallor, aliquid.

1340. θεῖον ὄνειρον] Cf. Herod. VIII. 94. θεῖον τὸ πρῆγμα.

1341. ἥγγειλας ὡς τεθνηκότα] Cf. 955. Soph. El. 1452. ἥ καὶ θανόντ' ἥγγειλαν ὡς ἐτητύμως.

1344. Schol. διαδέντων (διαδέτον cod. Θ. διασωθέντων αὐτογράφων Dobr. διασωθέντων Dind.).

1345. *Mariā*] Cf. Th. 728. 739. 754. Menand. 943.

1349. λίνου — κλωστῆρα] Cf. Eur. Fr. 989. λίνου κλωστῆρα περιφέρει λαβών. Lys. 567.

1350. εἰς ἀγορὰν] Cf. Menand. 962. εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν. Pac. 563. εἰς ἀγρόν.

1352 sq. ἀνέπται' ἀνέπται'] Sic Eur. Or. 1426. παρὰ βόστρυχῶν αὐδαν | Ἐλένας Ἐλένας etc. Eur. El. init. ξμολέ τις ἀνήρ etc. Cf. Aesch. Prom. 125. ἐλαφραῖς πτερύγων διπάῖς. Eur. Fr. 597, 4. ταῖς ὀκυπλάνοις πτερύγων διπάῖς.

1362. δξυτάταιν χεροῖν] Cf. Aesch. Ch. 23. δξύχειρι σὺν κτύπῳ.

1368. Cf. Eq. 1106. μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ὅθιε. Aesch. Pers. 209. δ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ή πτήξας δέμας | παρεῖχε. Trag. adesp. Fr. 240. τοῦτ' αὐτὸν πρῶτον, ἔξαφαιρεῖται φρενῶν | τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν. Thuc. III. 39. τί ἄλλο οὗτοι ή ἐπεβούλευσαν;

1369. τυροπωλῆσαι τέχνην] Lege τυροπωλεῖν τὴν τέχνην. Requiritur articulus, et non hic convenit aoristus. τυροπολεῖν] Cf. Eq. 854. τυροπῶλαι.

1370. ἐπίπονοι] Laboriosi. Cf. Isocr. XII. 179. ἐπιπόνως ἐργαζομένους.

1374. μὰ τὸν] Cf. Men. 369. οὐ μάτην (οὐ μὰ τὴν Bentl.).

1376. τῶν ἐπιτυχόντων] I. q. τῶν ἐπώντων.

1378. τὰ πλάσιγγ] Cf. Trag. adesp. 179. ἀνώμαλοι πλάσιγγες ἀστάτον τύχης. Plut. Mor. 485 F. ἀδελφῷ δὲ χρὴ μὴ καθάπερ πλάσιγγα δέπειν ἐπὶ τούτωντίον.

1385. Aeschyli verba ita constituit Dindorfius, ὅρεσσιγόνοισι | Νύμφαις κρητιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγέλω, | Ἰνάχον Ἀργείον ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Schol. Ἀργείον ὑπὸ (del. ὑπὸ) ποταμοῦ. Cf. Plat. Resp. II. 381 D.).

1390. ἦν] En, ecce. Cf. Pac. 327. ἦν ίδού.

1391. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν —] Cf. Eur. Fr. 250, 1. οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν ἐκδίστης θεοῦ. λόγος] Cf. ad Nub. 893.

1392. Simile est illud Aeschyli Fr. 156. μόνον δὲ (sc. θανάτου) Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

1393. δέπει] Cf. Hom. Il. 22, 212. ἔλκε δὲ μεσσὰ λαβών. δέπει δ' Ἐκτορος αἴσιμον ἡμαρ. 8, 372.

1396. νοῦν οὐκ ἔχον] Cf. Eur. Bacch. 254. τὸ γῆρας ὅμῶν εἰσορῶν νοῦν οὐκ ἔχον.

1400. βέβληκε] Cf. ad Aesch. Ag. 33. τοὶς ἐξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας. Eust. ad Il. p. 1084, 2. 'βέβληκ' — τέτταρα, ἥγονυ δύο μονάδας καὶ τέτταρα, δὲ στίχον Ἐνοιτίδης ἐν Τηλέφῳ θεὶς, δπον κυβεύοντας ἥρωας εἰσήγαγε, καὶ μαθὼν ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, καθὰ σκώπτει καὶ δ κωμικὸς, αἰδεσθεὶς περιεῖλεν δλον τὸ ἐπεισόδιον. Similiter ad Od. p. 1397, 19. et Zenob. II. 85. Versus haud dubie in Telepho legebatur, ut tradunt Aristarchus et Aristoxenus. Schol. προφέρεσθαι (περιφέρεσθαι Schneidewin. Nauck.). Ibid. Αὐλιδὶ (v. 196.). Ibid. τούτο εἰδώς (Εἴλωσιν bene Kock. Com. I. 348.).

1416. δπότερον ἀν κρίνης] Cf. Av. 1102. 1114. Eccl. 1155 sq. Diph. 74, 6. μετά τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται.

1420. δπότερος οὐν ἀν —] Metro coactus posuit pro δπότερος ἀν οὐν —.

1421. Cf. Eq. 86. ισως γὰρ ἀν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα. Nub. 739. τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ] Cf. Vesp. 177. ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὅνον ἔξαξειν δοκῶ. 250.

1425. Helenea ad Ulyssem verba teste schol. ἔχθαίρει] Cf. Cratin. 317. Antiph. 94, 3.

1427. Cf. Eur. Fr. 897. μισῶ σοφιστὴν δσις οὐχ αὐτῷ σοφός.

1428. βραδὸς φανέπαι] Qu. βραδὸς φανῇ τις. μεγάλα — βλάπτειν] Cf. Aesch. Ag. 1301. σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ. Eur. Fr. 746. αἰδὼς γὰρ δογῆς πλείον' (πλεῖον libri) ὀφελεῖ βροτούς. Thuc. VIII. 60. 1. μεγάλα βλάπτειν — Ἐρέτριαν. III. 40. πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται. IV. 41. πλεῖστα ἔβλαπτον (τὴν Λακωνικήν). Dem. de Cor. 107. μικρὰ βοηθῆσαι. Plut. Nic. 9. τὴν πόλιν ἔβλαψεν οὐ μικρά. Schol. ad Eq. 49. βλάπτοναι δὲ τὰ μέγιστα.

1429. πόριμον] Cf. Plat. Symp. 203 D. θηρευτής δεινός — καὶ πόριμος. Pac. 1030. Th. 777. Aesch. Prom. 59. δεινός γὰρ εὑρεῖν καξ ἀμηχάνων πόρους. πόριμον αὐτῷ] Cf. Eur. Fr. 886, 3. μισῶ πολίτην — πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμηχανον.

1431. λέοντος] Cf. Eq. 1037.

1433. δυσκορίτως] Cf. Aesch. Ag. 980. δυσκορίτων δυειράτων. 1561. δύσμαχα (δύσκοριτα?) δ' ἐστὶ κρίνα. Suppl. 395. οὐκ εὑκριτον τὸ κρῆμα. δυσκορίτως — ἔχω] Cf. Eur. Fr. 367, 1. αἰδοῦς δὲ καὶ τὸ δυσκορίτως ἔχω πέροι. Fr. 576, 5. ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν | ἐπιστάμεσθα, δοᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει. Fr. 683, 1. ή παῖς νοσεῖ σου καπικινδύνως ἔχει. Fr. 757, 5. ἀναγκαίως δ' ἔχει etc. Soph. Fr. 501, 4. ταῦτ' ἀνηρνώτως ἔχει.

1435. Cf. Aesch. Ag. 1348. ἔγω μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω. Thuc. IV. 58. ἀλλαὶ πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο. III. 49. VIII. 67.

1455. πόθεν —;] Minume. Cf. Eccl. 389. 976. Vesp. 1145.

1460. εἴπερ ἀναδύσει] Cf. Vesp. 1262. μαθητέον τἄρδ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων, | εἴπερ ἀποτίσω μηδὲν, ηγε τι δοῶ κακόν.

1461. ἔκει — ἐνθαδὲ] Cf. 82. δ' εὐκολος μὲν ἐνθάδ', εὐκολος δ' ἔκει.

1462. ἀνίει τάγαθά] Cf. Cratin. 160. αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεός ἀνίει τάγαθά. Alech. 265, 3. δ' γὰρ θεός δεδωκὼς τάγαθά οὐδὲν. Agath. Fr. 23. δλοιδ' δ τοῖς ἔχοντοι τάγαθά φθονῶν. Eur. Fr. 336, 2. δοκεῖς τὸν Ἀιδην — παῖδ' ἀνήσειν τὸν σὸν —. ἀνίει] Cf. Eur. El. 593. ξει (imper.) Eur. Fr. 779. ξει (imper.).

1466. πλήν γε] Anglice, only. Cf. Eq. 27. Pl. 199. πλήν εν μόνον δέδοικα.

1467. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται] Cf. 181. Vesp. 858. ήδι δὲ δὴ τίς ἀστιν; οὐχὶ κλεψύδρα; Nub. 201. Lys. 583.

1472. ὁ μιαρώτατ' —] Cf. Dem. p. 779. ἀνθρωπος μιαρός.
1473. Cf. Herod. III. 32. 1. οκύμυνον λέοντος.
1474. Etiam hunc versum Euripideum esse conjicit Fritzsch.
1477. Cf. 1082. Eur. Fr. 583. τίς δ' οἰδεν εἰ ζῆν τοῦθ' διέκληται θανεῖν, | τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἔστι;
1479. Cf. Archipp. 2. τίς ἐκέρασε σφῶν, ὁ κακόδαιμον (κακόδαιμον' Schw.), ἵσον ἵσω; Plat. Prot. 311 D. Soph. O. C. 1102. ὁ τέκνον, ἡ πάρεστον; 1112. ἐρείσατ', ὁ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον.
1484. πολλοῖσι] Sc. τεκμηρίοις, multis argumentis. Cf. Av. 704. ὡς δ' ἐσμὲν Ἐρωτος | πολλοῖς δῆλον.
1487. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις] Cf. Eq. 1226. ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει. Pl. 888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἔστὸν οὐδενί. Xen. Hell. VI. 5. 33.
- 1491 sq. Cf. Nub. 359. ὁ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ.
1491. χάριεν] Cf. Nicostr. 6, 6. χάριεν γάρ. Henioch. 4, 8. χάριεν οἰς γιγνώσκεται | τὸ πρᾶγμα etc. Sophil. 4, 2. τὸ πρᾶγμα χάριεν.
1497. σκαριφησμοῖσι] Cf. Athen. XI. 507 C. δοκεῖν γὰρ ἔφη — πορώνη — τὸ φαλακρὸν μου κατασκαριφᾶν. Cum σκαριφησμός cf. νονθετησμός, κροτησμός, δρχησμός, μελλησμός, λιιδορησμός (758), etc. λήρων] Socrates λεπτοτάτων λήρων ιερεὺς dicitur Nub. 359.
1508. ἥκειν — καὶ μὴ μέλλειν] Cf. Mnesim. 4, 25. ἥκειν ἥδη καὶ μὴ μέλλειν.
1511. στίξας] Cf. Vesp. 1287. στιξόμενος. Eupol. 259. ἔγω δέ γε στίξω σε βελόναισιν τριστίν. Hinc στιγματίας.
1512. συμποδίσας] Cf. Plat. Euth. 4 C. δι πατήρ συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αἴτοῦ.
1513. Λευκολόφον pro Λευκολοφίδον posuit metri necessitate coactus. Λευκολοφίδης pater vocatur Eupol. 210, 2. οὐκ ἀργαλέον δῆτ' ἔστι πάσχειν ταῦτ' ἐμὲ, | τὸν Λευκολοφίδον παῖδα τοῦ Πορθάνον; Plat. Prot. 315 E. Xen. Hell. I. 4. 21.
1521. τέκνων δ' ἀφοῦ] Cf. Arist. Av. 628. οὐκ ἔστιν δπως δν — τῆς σῆς γνώμης ἐτ' ἀφειμην.
1523. ἐγκαθεδεῖται] Cf. Th. 184. Eccl. 98.
- 1524 sq. Cf. Aesch. Eum. 1022. πέμψω τε (ὑμᾶς) φέγγει λαμπάδων σελασφόρων.
1528. εὐοδίαν — δότε] Wish good voyage. Ut κρότον δοῦναι. Schol. χέομεν (χεόμεσθα?).
1530. μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας] Cf. Pac. 750. ἐπεσιν μεγάλους καὶ διανοίας.
- 1531 sq. Cf. Philem. 28, 6. εἰτ' ἐκ τοῦ κακοῦ | σωτηρίας ἐπέτυχον. Soph. El. 231. οὐδέ ποτ' ἐκ κάματων ἀποπαύσομαι. Eur. Fr. 105, 2. ἐκ τρόχων πεπανμένον. El. 1108. νεογνῶν ἐκ τόκων πεπανμένη. Pind. P. III. 168. ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμά-

των ἔστασαν δοθὰν καρδίαν. Sed Pac. 421. *πεπαυμέναι κακῶν.* 29. *πέπανται τῆς ἐδωδῆς.* Soph. Aj. 787. *πεπαυμένην | κακῶν ἀτρύτων.* Eur. Fr. 452, 3. *τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον* etc.

πάγχν] Vox epica, frequens apud Homerum, non alibi legitur apud poetas scenicos praeter Aesch. Sept. 641. *μεγάλων ἀχέων]* Cf. Eur. Andr. 274. *ἡ μεγάλων ἀχέων ἀρ' ὑπῆρξεν.*

THESMOPHORIAZUSAĒ.

Arg. Palmerii conjectura nunc confirmatur testimoniiis scholiastarum ad 190. et 840. Cf. etiam 1060. et 804. et Dindorfii Argumentum.

Arg. *τιμοὺν πρὸ τούτου ἔτεσιν]* πέντε (é pro γ') πρὸ τούτων *ἔτεσιν* Clinton. Fast. Hell. II. XXXIV. ed. tert. Quem sequitur Dind. Agathonem archonte Euphemō (Ol. 90, 4.) victoriam reportasse tradit Athenaeus V. p. 217.

1. Cf. Fr. 499. *πυθοῦ χειλιδῶν πηνίκ' ἄπτα φαίνεται.* Av. 1417. *δεῖσθαι δ' ἔσικεν οὐκ δλίγων χειλιδόνων.*

2. *ἀλοῶν]* Non ἀλοῶν. Cf. Ran. 149. ἡλόησεν. Eubul. 15, 5. *κατηλόηται.* Et *διαλοῶν* (Aelian. H. A. I. 9.). *ἐξ ἐωθινοῦ]* Cf. Menand. IV. 158. *μέρω γὰρ ἐξ ἔχθιζινοῦ.* 297.

7 sq. Cf. Philem. IV. 54. *ἐπάν τοῦτον ἥ μη καθεστηκώς τινι, | οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδέ δρᾶν.* Critiam Fr. 1, 18. *νόῳ τ' ἀκούων καὶ βλέπων φρονῶν τε καὶ* etc.

8. *οὐδέ δρ' δρᾶν δεῖ μ';]* Cf. Eccl. 672. *οὐδὲ κυβεύσοντος ἀρ'* ἀνθρωποι; 462. Av. 91. *οὐκ ἀρ' ἀφῆκας;* et ad Nub. 1252.

10. *οὐτ' ἀκούειν οὐδέ δρᾶν]* Cf. Antiph. 196, 12. *κάθηται — δ δῆμος οὐδὲν οὐδέ δρῶν.* Philem. 151. *ἐπάν τοῦτον ἥ μη καθεστηκώς τινι, | οὐκ ἔστ' ἀκούειν οὐδὲν αὐτὸν οὐδέ δρᾶν.*

11. *χωρίς —]* Cf. Ach. 714. *ψηφίσασθαι χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς.*

18. Cf. Pher. 108, 31. *ἥντιονν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν.* *διετετρήνατο]* Cf. Soph. O. R. 1366. *εἰ τῆς ἀκονούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' αὐτῶν φραγμός.* Soph. Fr. 737. *βραδεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολὴ | μόλις δὲ ὅτις ἔρχεται τρυπαμένον (τετρημένον?).* Herod. III. 12. *διατετρανέεις.* II. 11. *συντετρανέειν τοὺς μωχούς.*

19. Subjunctivos esse ἀκούων et δρῶ tenendum est. Cf. Ran. 5.

21. *οἶν τι]* Sic *οἶ' ἄπτα* Cratin. 6, 1. Cf. Eupol. II. 554. *οἶν γέ (τι?) πού' στι γλῶσσα (ι. γλῶττα) κάνθρωπον λόγος.* Schol. *ὑπονοοῦσί et τινες (τινας?).* (ι. ἐκ Σοφοκλέους Αἴαντος τοῦ Α.).

30 sq. Cf. Timocl. com. III. 598. *καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης | δργιζόμενος.* A. *δ ποῖος;* B. [δ θρασὺς], δ Βριάρεως, |

δ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων. Pher. 145, 20. ποῖος οὐτοσὶ | δ Τιμόθεος; *M.* Μιλήσιος τις πυροίας. Similiter Eupolis 182. ἄκουε νῦν Πείσανδρος ως ἀπόλλυται. | *B.* δ στρεβλός; *A.* οὐκ, ἀλλ' δ μέγας, οὐνομάνδιος.

31. δ μέλας] Cf. Plat. Resp. V. 474 E. μέλανας δὲ ἀνδρικοὺς ιδεῖν (φατὲ εἴναι).

33. δασυπώγων] Cf. δασύπρωκτος, Plat. com. II. 615. ὁ *Κινύρα*, βασιλεὺς *Κυπρίων* ἀνδρῶν δασυπρώκτων.

34. Lege μὰ τὸν Αἰ' οὐκ ἔγωγ' δσα γε κᾶμ' εἰδέναι. Cf. Lucian. adv. indoct. 19. δσα γε κᾶμὲ Σύρον δντα εἰδέναι. Nub. 1252. οὐχ δσον γέ μ' εἰδέναι (οὐχ δσα γε κᾶμ' εἰδέναι?). Eccl. 350. οὐκον πονηρά γ' ἔστιν δ τι (ἔσθ' δσα γε?) κᾶμ' εἰδέναι.

35. Cf. Fr. 445, 1. καὶ μῆν πόθεν *Πλούτων* γ' ἀν ἀνομάζετο;

36 sq. Cf. Ach. 240. ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνήρ, ως ξοικί, ἐξέρχεται. Ran. 315. ἀλλ' ἡρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

37. Cf. Vesp. 860. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἔξενεγκάτω | καὶ μυρδόνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν, | δπως ἀν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς. Av. 43. κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν (ι. ε. πῦρ) καὶ μυρδόνας | πλανώμεθα etc. Ran. 871. ίδι νν λιβανωτὸν δεῦρο τις καὶ πῦρ δότω, | δπως ἀν εὐξώμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων, etc. Pac. 948.

38. προδυσόμενος] Cf. Plat. com. II. 674. πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κονροτρόφῳ προδύνεται | πλακοῦς ἐνόρχης, etc. Notandum futurum medium προδυσόμενος, nam activum θύσων est Ach. 240. Cf. etiam Pl. 1117. Nub. 257. Pac. 938. Av. 620. 1057. 1060.

39—62. Multa in his tragoediam redolent.

39. εὐφημος πᾶς ἔστω λεώς] Cf. Eur. Hec. 532. οīγα πᾶς ἔστω λεώς. Fr. 773, 75. οīγ' ἔστω λεώς. λεώς] Lege λαός.

42. μελοποιῶν] Participium. Cf. 67.

43 sq. Cf. Pind. alicubi, εὐφημείτω πᾶς αἰδήρ· | οὔρεα τέμπεα σιγάτω· γῆ καὶ πόντος καὶ πνοια, | ἥχοι φθόγγοι τ' ὀρνίθων. μέλλει δὲ πρὸς ἡμᾶς βαίνειν | Φοῖβος ἀκερσεκόμας ἀχέτας.

43. νήγεμος αἰδήρ] Cf. Av. 778. κύματά τ' ἔσβεσε νήγεμος αἰδήρ.

45. βόμβαξ] Cf. πύππαξ εῖ παπαΐξ.

48. βομβαλοβόμβαξ] Cf. Timon. ap. Diog. L. II. 126. δφρωμένος, δφροσιβόμβαξ.

49. καλλιεπῆς] Cf. Eur. Fr. 205, 2. ἐπῶν τε κάλλεσιν τυκᾶν ἀν | τάληθὲς (εὖ λελεγμένοι λόγοι ψευδεῖς). Thuc. VI. 83. 2. οὐ καλλιεπούμεθα. Plat. Apol. 17 B. κεκαλλιεπημένοι λόγοι. Hesych. καλλιέπεια. Liban. II. 84. 18. λόγοις κεκαλλιεπημένοις | ἄγονοις ὑμᾶς ὀσπερο (ώσπεοι?) βοσκήματα.

50. πρόμος] Cf. Cratin. 1, 3. τῶν *Πανελλήνων* πρῶτω (πρόμω recte Muretus) | *Κίμωνι*.

52. δρούχοντος] Cf. Hom. Od. 14, 574.

53. κάμπτει] Cf. Nub. 333. κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας.

54. τορνεύει] Α τόρονς (Eur. Bacch. 1067.). Cf. Eur. Cycl. 657. τὸν Αἴτνας μηλονόμον τόρνενε. Plat. Phaedr. p. 234 E. ὅτι σαρῆ καὶ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἔκαστα τῶν δινομάτων ἀποτελοῦνται. Hor. A. P. 441. ‘Et male tornatos versus.’ κολλομελεῖ] Vox ἀνωμάλως formata ut σεμνοποσσωπεῖν, φαινοπροσσωπεῖν (Cic.), et al.

55. γνωμοτυπεῖ] Cf. Eq. 1379. γνωμοτυπικός. Nub. 950. Ran. 877. ἀνδρῶν γνωμοτύπων. Aesch. Ag. 1153. τὰ δ' ἐπίφορα δυσφάτιφ κλαγγᾶ μελοτυπεῖ. Cf. ἐγγλωττοτυπεῖν.

56. κηροχνεῖ] Cf. Trag. adesp. 136. νεύχντα μέλεα.

57. λαικάζει] Cf. ad Eq. 167.

58. ἀγροιώτας] Vox Homericus. Cf. Sapph. Fr. 70. τίς δ' ἀγροιώτις τοι θέλγει νόον —; Sophron. Fr. 3. ὀλιεὺς τὸν ἀγροιώταν. Theocr. 13, 44. δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις. 25, 23. σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις | δέδμηνθ'. 168. κακὸν τέρας ἀγροιώταις.

61. συστρέψας] Cf. Menand. IV. 231. στρόβιλος; ἐν δσῳ συστρέφεται προσέρχεται.

63. Cf. Ran. 814. ή πον δεινὸν — χόλον ἔνδοθεν ἔξει, etc.

ὑβριστής] Cf. Nub. 1068. Xen. Mem. I. 2. 19. οὐδὲ δ σώφρων ὑβριστής (ἄν γένοιτο).

65 sq. Cf. Pl. 964. φέρε τνν ἐγώ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινα. | XP. μὴ δῆτ', ἐγώ γὰρ αὐτὸς ἔξελήλυθα.

71. ὁ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;] Cf. Soph. O. R. 738. ὁ Ζεῦ, τί μον δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

75. προπεφυραμένον] Cf. Av. 462. προπεφύραται λόγος εἰς (εὗ?) μοι. Nub. 979. μαλακήν φυρασάμενος τὴν φωνήν. Eq. 539. μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.

76. θῆμέρα] Eadem crasis est Av. 1072.

78 sq. Hinc et ex Eccl. 687 sq. colligi potest non certos fuisse judiciorum dies, neque omnes qui judicatum venissent omnibus diebus judicandi munus exercuisse.

81. Cf. Eq. 180. 1281. Nub. 1499. Ran. 73. Lys. 46. 888.

83. ἐν Θεσμοφόροιν] Cf. 89. ἐς Θεσμοφόρουν. Eccl. 443. τὰ πόρορη — ἐκ Θεομοφόροιν — ἐκφέρειν. Eq. 1312. ή 'πλ τῶν σεμνῶν θεῶν.

84. τιὴ τί δή;] Cf. Pac. 1018. Ran. 1155. et ad Nub. 755.

87. ἐκ τούτων] In hoc statu rerum. Cf. Vesp. 346.

88. τραγ.] Cf. κωμῳδοδιδάσκαλος Pac. 737. et κωμῳδοδιδασκαλία Eq. 516.

93. σφόδρο' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπον] Cf. Vesp. 1002. Eupol. 103, 2. βληχητὰ τέκνα (τέκεα;) κονδαμᾶς τούμοῦ τρόπου.

94. τοῦ — τεχνάζειν] Cf. Ach. 387. τί ταῦτα στρέφεις τεχνάζεις τε —; πνοαμούν] Cf. ad Eq. 277. Callipp. IV. 561. δ διαγρυπήσας πνοαμοῦντα λήψεται | τὰ κοττάβια.

97. ἀλλ' ή τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγώ γὰρ οὐχ δρῶ] Cf. ad Eq. 954. ἀλλ' ή οὐ καθορῶ. 780. Qu. — εἰμ' ἔρωγ', ὡς οὐχ δρῶ.

100. διαμινύονται] Cf. Eccl. 880. μυνυρομένη τι πρὸς ἐμαντῆν
μέλος. Vesp. 219. Av. 1414. Callim. L. P. 119. διάμινύομαι.
- 101—129. Tragici coloris et haec sunt.
105. εὐπίστως δὲ τοῦμὸν — ἔχει] I. q. εὐπίστως δὲ ἔχω. Cf.
Ran. 1433. δυσκότιως ἔχω. εὐπίστως] Qu. εὐπείστως. Cf. Men.
380. εὕπιστον (εὔπειστον recte Mein.) διτυχῶν ἔστιν ἀνθρωπὸς φύσει.
Monost. 183.
109. ἰδρύσατο] Producta prima ob augmentum, ut in ἰδρύθη
Fr. 245. 113. προφέρων] Promovens. I. q. αἴξων.
116. ἀγροτέραν] Cf. Eq. 660. Lys. 1262. Scolion Athen. 694 C.
ἔλαφβόλον τ' ἀγροτέραν Ἀστεμιν.
117. Cf. Eur. Fr. 28 N. σοφοῦ πρὸς ἀνθρόδος ὅστις ἐν βραχεῖ |
πολλοὺς λόγους οἶς τε συντέμενιν καλῶς.
120. κρούματα] Cf. Theopomp. com. II. 811. αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ |
αὗτη γε κρούματ' οὐλα τάπι ἔχοιξένης. Ἄσιάδος] Cf. Eur. Cycl.
442. Ἄσιάδος κιθάρας ψώφον. Etym. M. p. 153, 31. Ἄσιάτις: Ἄσιά-
δος κρούματα τῆς κιθάρας. Οὕτως Ἀριστοφάνης εἶπε παρῳδῶν τὸ
εἰς Ἐρεχθίων Εὐδριτίδον. ή τρίγονος κιθάρα οὕτω καλεῖται.
124. ματέρ' ὑμνων] Cf. Pind. Nem. V. 6. ματέρ' οἰνάνθας
δπώραν.
125. ἀρσενὶ βοᾷ] Cf. Pers. Sat. VI. 4. ‘atque marem strepi-
tum fidis intendisse Latinae.’
127. αἰφνίδιον] Cf. Thuc. II. 61. τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον.
128. ἄγαλλε] Cf. Theopomp. com. II. 810. καὶ σε τῇ νουμη-
νίᾳ | ἀγαλματίοις ἀγαλοῦμεν δεῖ καὶ δάφνη.
131. κατεγλωττισμένον] Cf. Nub. 51. καταγλωττισμάτων. Alio
sensu καταγλωττίζειν Ach. 380. Eq. 352.
132. μανδαλωτὸν] I. e. lascivum, libidinosum. Α μάν-
δαλον (οβεχ). Cf. Ach. 1201.
133. τὴν ἔδραν] Cf. ad Nub. 1507. Theophr. Char. 27. πα-
λαίων — πυκνὰ τὴν ἔδραν στρέψειν. Herod. II. 87. Hippocr. aer.
et aq. S. 527. αἱμορροΐδες ἐν τῇ ἔδρῃ. Hinc ἔδροστρόφοι luctatores
Theocr. 24, 109.
134. κατ' Αἰσχύλον] Cf. Plut. Per. 15. κατὰ Πλάτωνα.
- 136 sq. Cf. Ran. 45—47.
136. γύννις] Cf. Theocr. XXII. 69. οὐ γύννις ἐών (ἀνήρ?)
κεκλήσεθ' ὁ πύκτης. Hesych. Γύννις· δειλὸς, ἀνανδρος, γυναικώ-
δης. Ἀριστ. Idem, Γύννιδας· μαλακούς. Vox cognata est γυνῆ.
- 137 sq. Cf. Herod. V. 33. 5. οοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγ-
μασι τί ἔστι;
137. βάρβιτος] Cf. Anaxil. 16, 1. βαρβίτονς τοιχόρδονς. Theocr.
XVI. 45. βάρβιτον ἐς πολύχορδον.
138. κεκρυφάλω] Cf. 257. Antiph. III. 63. πορφυροῦς κεκρυ-
φάλους. 103. κάτοπιδα (140), κρωβύλους, κεκρυφάλους. Hom. Il.
22, 469. ἄμπικα κεκρύφαλόν τ' ήδε πλεκτὴν ἀραδέσμην.

139. στρόφιον] Cf. 251. 255. 638. Lys. 931. Fr. 309, 4. Pher. II. 296. μίτραν δάλουρογῆ, στρόφιον, etc.
140. Cf. Eq. 1022. Ran. 47. Nicom. I, 24. ἔστω γεωμετρικῆ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα οὐ; Herod. V. 33. οὐδὲ καὶ τούτοις τοῖσι ποίγμασι τί ἔστι; κοτόππιρον] Cf. Alexandr. com. IV. 553. Ἰδοὺ κάτοππιρον. εἰπέ μοι, τούτῳ τί χρῆ; (E fabula Διονύσῳ.) Antiph. III. 103. στίμιν, κάτοππα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.
141. ὡς ἀνὴρ τρέφει] Cf. Av. 335. πολέμος ἐπ' ἔμοι ἐτράφη.
142. Cf. Eur. Phoen. 548. καὶ τῷδ' ἀπονεμεῖς; καὶ τα ποῦ 'στὶν ἡ δίκη; Long. Past. III. 4. λύκος με ἐδίωκε· καὶ ποῦ τὰ ἵχνη τοῦ λύκου; Δακωνικαὶ] Cf. Aristophont. 7, 4.
143. ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆθ';] Cf. Pl. 1098. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον | φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιῇ; τὰ πτυχία] Cf. Cratet. II. 248. ὀρι-κώτατα — πτυχία.
147. ἀλγησιν] Cf. Soph. Phil. 792. Vox rarior. Cf. Eur. El. 363. οὔτοι τό γ' ἥδος δυσγενὲς παρέξομαι.
- 148 sq. Sic Euripides, quo melius mendicos describere possit in fabulis, ipse pannos indutus inducitur Ach. 412.
148. ἄμα γνώμῃ] Anglice, in accordance with my mea-ning (design).
149. Cf. Schol. Pl. 631. εἰκὼς γάρ σε — πρὸς τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀγγελίας ποιεῖσθαι. ποιητὴν ἄνδρα] Cf. ad Lys. 368.
151. αὐτίκα] Exempli gratia. Cf. Av. 166. 378. 483. 574. 786. 1000. Pl. 130.
153. κελητίζεις] Cf. Hom. Il. 15, 679. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς etc. Φαίδρας ποῖης] Cf. 547. 157. Ran. 1043. Φαίδρας ἐποίουν.
156. συνθηρεύεται] Cf. Nub. 358. ὁ — θηρατὰ λόγων φιλο-μούσων. Eur. Fr. 971, 3. ὁ δ' Ἑλλὰς Ἀσίᾳ τ' ἐκτρέφει κάλλιστα, γῆν | δέλεαρ ἔχοντες τήνδε συνθηρεύομεν. Fr. 1052, 9. τὸ διαβιῶναι μόνον ἀεὶ θηρωμένη.
157. καλεῖν ἐμὲ] Cf. Nub. 850. Eccl. 1146. et ad Fr. 559 D. ὅταν θύης τι καλεῖν με.
158. συμποιῶ —] Cf. Fr. 231 b. Κηφισοφῶν — σὺ δὴ συνέ-ζης ἐσ τὰ πόλλ' Ἐνδιτίδη | καὶ συνεποίεις, ὡς φασι, τὴν μελωδίαν. Eupol. II. 453. κακένοντας τοὺς Ἰππέας | συνεποίησα τῷ φαλακρῷ τούτῳ. Diog. L. II. 5. 18. ἐδόκει δὲ (Σωκράτης) συμποιεῖν Εὐδι-πίδη. Lucian. Pseudol. 2. σοῦπισθεν] I. e. σοι δπισθεν. Cf. Aesch. Cho. 914. σοῦρθει (σοι δρίζει). Eq. 1177. σοῦδωκεν (σοι ἔδωκεν). 1237. μοῦ (μον δ) χρησμός. Vesp. 902. ποῦ μον (μοι δ) διώκων; Eccl. 912. μοῦταῖος (μοι δ ἔτ.).
163. διεκλάντι' Ἰωνικῶς] Cf. Antiph. com. III. 50. Ἰώνων | τρυφεραμπεχόνων ἀβρὸς ἥδυπαθῆς | ὅχλος. Calliam II. 736. ἡ τρυ-φερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία. Pratinam apud Athen. XIV. 624 F. τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν. Lucian. Demon. 18. θηλυδρίας καὶ

διακεκλασμένος. Dion. Hal. jud. Thuc. 43. διακλώμενοι ḥνθμοί. Epigr. Automedontis apud Br. II. 207. τὴν ἀπὸ τῆς Ἀσίης δοχηστρίδα, τὴν κακοτέχνους | σχῆμασιν ἐξ ἀπαλῶν κινυμένην δινύχων. Hor. Carm. III. 6. 22. ‘motus doceri gaudet Ionicos | matura virgo etc.’

164. γὰρ οὖν] Cf. Aesch. Fr. 291, 5. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ. Eur. El. 290.

170. Cf. Eupol. 244, 3. τὸ σκῶμμα' ἀσελγὲς καὶ — ψυχρόν. Alex. 179, 2. πρᾶγμα δ' ἔστι μοι μέγα | φρέατος ἔνδον ψυχρότερον Ἄραράτος. Simile est Machonis illud Athen. XIII. 580 A. ψυχρόν γ', ἔφη, | Γνάθαιν', ἔχεις τὸν λάκκον δρολογούμενως. | ή δ' εἶπε, Τὸν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς | εἰς αὐτὸν ἀεὶ τὸν προλόγους ἐμβάλλομεν.

173. βαῦς·ων] Cf. 895. βάυς·ε. Aesch. Pers. 13. Cratin. 6, 1. εἰδες τὴν Θασίαν ἄλμην οὐλήτην βαῦς·ει. Com. anon. IV. 652. βαῦ βαῦ (βαῦς·ων) καὶ κυνὸς φωνὴν ιεῖς. Theocr. VI. 10. ἀ δὲ (ἀ κύων) βαῦς·ει (Angl. bays) etc. Hesychius βαῦς·ειν per ὑλακτεῖν explicat. καὶ γὰρ ἔγώ —] I. e. καὶ ἔγώ γὰρ, etenim et ego. Cf. Eccl. 998. Eq. 1072.

175. ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως] Cf. Eq. 837. ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. Vesp. 1450. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας | τὸν πρέσβυν etc. Ach. 1008.

176. ἔα] Monosyllabum ut in 64. Av. 1495.

177. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς δστις —] Cf. Eq. 1275. Eur. Fr. 28, 1. παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς etc. Bacch. 641. πρὸς σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς etc. Soph. Aj. 1071. Fr. 296. 836, etc. Eur. Fr. 1042. συμφορὰ δ' δς ἀν τύχῃ | κακῆς γυναικός. Trag. adesp. 286. τόδ' ἔστι τὸ ζηλωτὸν ἀνθρώποις, ὅτῳ | τόξον μερίμνης εἰς δ βούλεται πέση. Panyasis Fr. 16, 1. ἀρετῇ νύ τίς ἔστι καὶ αὕτη, | δς κ' ἀνδρῶν πολὺ πλεῖστον ἐν εἴλαπίνῃ μέθιν πάνη. Thuc. II. 44. τὸ δ' εὐτυχὲς οὐλή τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν (leg. τύχωσιν) etc. III. 45. ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, δστις οἰεται etc. IV. 18. σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τάγαθά ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. Euripides (Fr. 28, 1) dixerat, παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς etc.

178. πολλοὺς καλῶς οἱός τε συντέμνειν λόγους] Cf. Ran. 1197.

οἱός τε] Sub. ἔστι. Eadem ellipsis est Eq. 343. λέγειν οἱός τε κατάγω. Lys. 719. ἀποσχεῖν οὐκέτι | οἴα τ' etc. συντέμνειν λόγους] Cf. Soph. Ant. 446. σὺ δ' εἰπέ μοι — σύντομα. O. C. 1578. συντομώτατος λέγειν. Eur. Hec. 1154. Eur. Fr. 364, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν (συντεμῶν?) ἔρω. συντέμνειν] Concidere. Hinc σύντομος concisus.

179. κανῆ ἔνμφορῷ πεπληγμένος] Cf. Eur. Alc. 856. καίπερ βαρείᾳ ἔνμφορῷ πεπληγμένος.

184. ἔγκαθεζόμενος λάθρᾳ] Cf. Eccl. 23. κάγκαθεζομένας λαθεῖν. Ran. 1523. Thuc. IV. 2. 1. ἔγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν πόλιν.

186. ὑπεραποκρίνη μου] I. e. ὑπεραπολογῆ μου. Cf. Vesp. 957. ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός. Ach. 632. ἀποκρίνεσθαι. Eupol. II. 510.
188. ἀπολογεῖ παρών] Cf. Vesp. 840. σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
191. λευκός — ἀπαλός] Cf. Cratin. II. 117. οἴμ' ὡς ἀπαλός καὶ λευκός.
202. αὐτόσε] Exspectabas ἔκεισε. Cf. Lys. 873.
204. ἔργα νυκτερήσια] Cf. Virgil. alicubi, 'non in Venerem — nocturnaque proelia.'
205. Cf. Eccl. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν. Eur. Tro. 368. οἱ διὰ μίαν γυναικα καὶ μίαν κύπρων — μυρίους ἀπώλεσαν. El. 365. Eur. Fr. 945. ἡπίως τὴν τῶν τέκνων | οἴσονοι κύπριν etc.
- 206 sq. Cf. Ran. 305 sq.
211. μὴ σαντὸν προδόξε] Cf. Neophron. 2, 9. οὐ μὴ προδώσεις, σαντὸν ἐν κακοῖς,
212. μακρὰ κλέιν κέλεν'] Cf. Ran. 34. ἢ τὰν σε κωκύειν ἀν ἐκέλευνον μακρά. Pl. 612. Vesp. 584. Hor. Sat. I. 10. 91. 'Jubeo plorare.'
214. ἀπόδυνθι — θοἰμάτιον] Cf. 730. τὸ Κρητικὸν | ἀπόδυνθι. Av. 934. 947.
215. δοᾶν μ'] Cf. 545. δις ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν. ἀπο-
ξυρεῖν] Cf. 1043. Herod. V. 35. Lucian. Sacrif. 15.
216. τὰ κάτω] Sub. μέρη. Cf. Fr. 359 D. ad 409 K. ἀφεύειν] Cf. 236. 590. Aesch. Fr. 321, 4. καλῶς ἡφευμένος | δ χοῖρος. Eccl. 13. ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. Simplex εὗεν est Hesiod. Op. 705. εὗει ἄτερ δαλοῦ.
217. 'πιδιδόν'] Cf. Pl. 781. ἀκων ἐμαντὸν τοῖς πονηροῖς ἐπε-
δίδοντ. Athen. XIII. 602 C. ἐκῶν αὐτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς θρε-
ψαμένης. Lege ἢ μὴ 'πιδιδόν' ἐμαντὸν — .
219. ἔνδον. ΑΓ. αὐτὸς λάμβανε] De numeris cf. Lys. 731.
οὐκ εἰ πάλιν; B. ἀλλ' ἤξω. et ad Av. 1023.
220. ἔνδοδόκης] Confer ιστοδόκη, καπνοδόκη, οὐροδόκη.
221. φύσα τὴν γνάθον] Cf. Dem. p. 442, 16. τὰς γνάθους
φυσῶν. Ranae nomine Φνοίγναθος est in Batrochomyomachia.
222. ἐμβαλῶ σοι πάτταλον] Cf. Eq. 375. καὶ τὴν Ἀλ' ἐμβαλόν-
τες αὐτῷ πάτταλον μαγειρικῶς ἐς τὸ στόμ' — σκεψόμεσθ' — εἰ
χαλαζᾶ.
223. ἀπταταῖ λατταταῖ] Cf. 1005. Vesp. 1338. λαιβοῖ αἰβοῖ.
224. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] Cf. Eq. 1312. εἰς τὸ Θησεῖον
πλεούσας ἢ πλ (ἢ 'π τὸ?) τῶν σεμνῶν θεῶν.
225. μὰ τὴν Δῆμητρά γ' —] Lege μὰ τὴν Δῆμητρ' ἔτ' — . Cf.
Nub. 814. οὕτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς. Vesp. 1442.
Av. 1443. Pl. 64.
227. ἡμίκραιρα] Cf. Amips. II. 705. ἡμίκραιρ' ἀριστερά. Crobyl.

IV. 568. εἰσῆλθεν ἡμίκραυγα τακερὰ δέλφακος. Eodem sensu Hermippus Fr. 14. οἵμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;

230. ἔχ' ἀτρέμα σαντὸν] Qu. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ. Cf. Nub. 261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμέλ. Av. 1200. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ, στῆθ³.

231. μύζεις] Cf. Menand. IV. 92. ἔμυξεν (i. e. ἔστέναξεν). Lys. 1273. τὰλλα πεποίηται καλῶς.

234. φέρε] Sc. κάτοπτρον.

239. ἐπίκυνπτε] Cf. Anaxandr. III. 180. οὐκ ἐπικεκυφὼς δρυθὸς, ὁ βέλτιστ', ἔσει. τὴν κέρκον] Cf. ad Pac. 1054. ἡ κέρκος ποιεῖ | καλῶς. ibique schol. Herod. II. 40. τὴν δσφὺν ἄκρην. Aesch. Prom. 496. καὶ μακρὰν (l. κάρ' ἀκραν) | δσφὺν πνρώσας.

240. πλήν γ' δτι κάρομαι] Cf. Pac. 675. ψυχὴν ἄριστος πλήν γ' δτι —. Eq. 27. Ran. 1466.

243. καταπεινυροπολημένος] Cf. 727. καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πνοπολεῖν θ' δσον τάχος. Aesch. Pers. 1055. καὶ μοι γενείου πέρδε λευκήρη τρίχα.

245. φεῦ, ίον τῆς ἀσβόλου] Cf. Lys. 312. φεῦ τοῦ καπνοῦ. Av. 162. 1724. Aesch. Eum. 811. φεῦ, ίον ιού.

246. τὰ περὶ τὴν τράμιν] Cf. Lucian. 34, 2. τὰ ἀμφὶ τὴν τράμιν μαλακίζομαι. Arist. H. An. IX. 36. ποικίλα τὰ περὶ τὸν αὐχένα ἔχει. V. 9. 15. τὰ περὶ τὸν τράχηλον. Athen. 387 F. κατάγραφος τὰ περὶ τὸν νῶτον. τράμιν] Cf. Hipponact. Fr. 84. ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑποργάσας. Cf. v. τερπότραμις (?) Telecl. II. 378.

248. οἰμώξεταρ'] Cf. 916. Nub. 217. οἰμώξεοθ' ἄρα. Pl. 876. οἰμώξαρα σύ. Pac. 532. κλαύσαρα σύ. Ran. 509. περιώγρομάπελθόντ'. Lucian. Dial. D. V. 5. μὴ δέδινθι οἰμώξεται γάρ, ἢν τίς σε λυπεῖν ἔθέλῃ.

254. Cf. Theophr. Char. XIV. fin. ἥδυ γε τῶν ἀστρων ὅζει, δ τι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγονται τῆς γῆς. Philem. IV. 26. νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἥδυ γ' ἔστ' εὐημερεῖν | ἐν ἄπασιν. ποσθίον] Cf. 515.

255. ξύζωσον] Cf. Lys. 536. κάτα ξαίνειν συζωσάμενος (ξαίνεξυζ?). αἴρε] Affer. Cf. Pac. 1. 1227. στρόφιον] Cf. Pherecr. II. 296. μίτραν (257) ἀλονογῆ, στρόφιον, ὅχθοιβον, κτένα.

257. μίτρας] Cf. 941. Pher. II. 296. μίτραν ἀλονογῆ, στρόφιον, ὅχθοιβον, κτένα. Herod. I. 195. τὰς κεφαλὰς μίτρησι ἀναδέονται. Theocr. XXVII. 55 φεῦ φεῦ, καὶ τὰς μίτραν (τὰς μίτραν μεν?) ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔκνοσας; Callim. Ep. 38. τὴν μίτρην ἡ μαστούς σφιν ἔδησε.

258. περίθετος] περίθετη (sc. κόμη) dixerunt Amphis et Menander teste Poll. X. 170. Cf. Fr. 224. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ περίθετον. (In ea fabula inductus est Agatho.) Aristom. 5, 2. καὶ περίθετον πρόσωπον.

260. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει] Cf. Lys. 927. νὴ Δί' ἀλλ' ἔγω (sc. δέομαι). Pl. 202. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγονται πάντες ὡς etc.

- ἀριστ' ἔχει] Cf. Ran. 1161. ἀριστ' ἐπῶν ἔχον. 1395. Nub. 522. σοφώτατ' ἔχειν. Theocrit. XV. 3. ἔχει κάλλιστα.
261. ἔγκυκλον] Cf. Fr. 309, 8.
263. χαλαρά] Cf. Lys. 419. Pherecr. II. 326. χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε (με) χορδαῖς δώδεκα. Et χαλαρὸν vestimentum est Plut. II. 304 B.
264. Cf. Pl. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ὅν δέει] Quae requiris. Δέει dicebant secunda persona, non δεῖ. Cf. Lys. 605.
265. Cf. ad Eq. 1249. κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδάμονα.
268. Cf. 863. γυναικίσεως. Diocles. 4. γυναικίζειν et γυναικήρον (γυναικισμόν recte Mein.).
271. ἦν μοὶ τι περιπίπτη κακόν] Usitatio constructio est περιπίπτειν κακῷ. V. Ran. 969. ἦν κακοῖς πον περιπέσῃ. περιπίπτῃ] Corrigendum, opinor, περιπέσῃ.
272. Ex Euripidis Melanippe σοφῆ. Cf. ad Ran. 100. αἰθέρα Διὸς δωμάτιον.
273. ἔννοικίαν] Quasi ἴνηίαν. Cf. Aesch. Eum. 916. Παλλάδος ἔννοικίαν. et ad Eq. 1001. ὑπερῷον καὶ ἔννοικία δύο.
274. ἄρδην] Formatum ut σύρδην, φύρδην, βύζην (βύσδην), χύδην, φοράδην. Cf. Diph. (?) IV. 424. ἄρδην ἀνεῖλε — βίον. Eur. Phoen. 1146. τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις —;
277. ἔκπεινδε ταχέως] Cf. Eq. 495. σπεῦδε ταχέως. Soph. Aj. 1164. ταχύνας σπεῦσον.
278. τὸ — σημεῖον] Cf. Vesp. 690. ὕστερος ἐλθῃ τοῦ σημείου. Magistratus annuus et mercenarius erat.
280. τῶν λαμπάδων | δοσον τὸ χρῆμα' ἀνέρχεται] Cf. Ach. 150. δοσον τὸ χρῆμα παρηπόπων προσέρχεται (εἰσέρχεται τῶν παρηπόπων?). Pac. 1192. δοσον τὸ χρῆμα' ἐπὶ δεῖπνον ἥλθ' ἐς τοὺς γάμους. Eq. 1219. δοσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. Si χρῆμα hic valeret χρῆμα δχλον, sequi oporteret, non praecedere, καομένων τῶν λαμπάδων. λιγνύός] Cf. Lys. 319. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν — ὥσπερ πυρὸς καομένουν. Adv. 1241. Aesch. Sept. 494. λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
281. ἀνέρχεθ'] Cf. Lucian. Bis accus. 2. πόθεν ἡ κνῖσα καὶ δ καπνὸς ἀνέρχεται;
282. θεσμοφόρω] Cf. 1156. 1230. Herod. VI. 134. θεσμοφόρος Αημήτηρ.
286. Cf. Vesp. 869. ὁ Φοῖβ' Ἀπολλον — τὸ πρᾶγμ' δ μηχανᾶται — δπασιν ἡμῖν ὀδούσσαι. Ach. 247. Aesch. Sept. 253. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν. Eur. El. 805. νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθντεῖν.
287. ὁ Φεορέφαττα] Cf. Ran. 671. Epicr. 9, 3. τὰν Φεορέφατταν. πολλὰ πολλάκις] Persaep. Cf. ad Eccl. 1105. Fr. 237. πολλαῖ τῶν ἀλεκτρυόνων — τίκτουσιν φὰ πολλάκις. Lucian.

73, 38. τῇ παραδόξῳ δοπῇ τῆς τύχης τῇ πολλὰ πολλακις ἡμῖν συγκατειργασμένῃ. Nisi πολλά potius ab ἔχονσαν p̄endet.

290. ἄλλως τ'[Lege ἄλλως δ'. Cf. Av. 1476. Pl. 976. πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλόν. ἡλιθίον κάβελτέρον] Cf. Ran. 989. τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες — καθῆντο. Eccl. 768. Eupol. II. 484. ἐπειδάν κατίδω τιν' ἀνδρας ἡλίθιον πλουτοῦντα δ', εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι. Eur. Fr. 1054. σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κᾶλλο μηδὲν εἰδέναι. Diog. L. VI. 47. τὸν πλούσιον ὀμαδὴ πρόβατον εἶπε χρυσόμαλλον.

291. ποσθαλίσκον] Cf. παιδίσκος (Eccl. 1146.), μειρακίσκος, κωραλίσκος. νοῦν ἔχειν — καὶ φοέρας] Cf. Ran. 534. ἀνδρὸς — νοῦν ἔχοντος καὶ φοέρας. Lys. 432. οὐ γάρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φοενῶν. Nub. 834. ἀνδρας δεξιοὺς | καὶ νοῦν ἔχοντας. Th. 462. φοέρας ἔχονσα καὶ πολύπλοκον νόμην'. Cratin. II. 56. ἥβης τ' ἐκείνης νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φοενῶν. Men. 60, 1. εὐδαιμονία τοῦτον ἔστιν, νίδις νοῦν ἔχων | ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμα' ἔστιν ἐργῶδες πατρί. Archil. Fr. 103. νόσον τε καὶ φοέρας. Theogn. 87. μὴ μ' ἐπεσιν μὲν στέρογε, νόσον δ' ἔχε καὶ φοέρας ἄλλη. Soph. Ant. 1090. τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φοενῶν (l. τὰς φοέρας τ') ἢ νῦν φέρει.

297. τῇ κονοροτόφῳ Γῆ] Cf. Plat. com. II. 674. ἔμοι γάρ Κονοροτόφῳ | προδύνεται | πλακοῦς ἐνόρχης. Theocr. 13, 50. Λατώ κονοροτόφος. Vit. Hom. c. 29. ἐγχοιμπτεται γυναιξὶ Κονοροτόφῳ θνούσαις ἐν τῇ τριόδῳ, ἡ δὲ ίέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασσα τῇ ὅψι, Ἀνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν. Paus. I. 21. 3. ἔστι δὲ καὶ Γῆς κονοροτόφους καὶ Δήμητρος ἴερὸν Χλόης.

299. Schol. ἐτέραις (δευτέραις?).

300. ἐκκλησίαν — ποιῆσαι] Cf. Ach. 169. Eq. 746.

301. κάλλιστα καὶ ἀριστα] Cf. Xen. Anab. III. 1. 6. ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλωνα τίνι ἀνθεῶν θύνων καὶ εὐχόμενος κάλλιστα καὶ ἀριστα ἔλθοι τὴν ὁδὸν ἦν ἐπινοεῖ etc. Plat. Legg. IX. 858 E. Sic εὖ καὶ καλῶς Eccl. 253. Hyperid. Euxen. p. 311, 26. ἐάν τις — δήτωρ ἀν μὴ λέγη τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων χρήματα λαμβάνων. Aesch. c. Ctes. 101. δν φησι — διατελεῖν λέγοντα καὶ πράττοντα τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ τῶν (l. τῷ) Ἀθηναίων.

305. τυχηρῶς] Cf. Ach. 250. ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ — Διονύσια. Aesch. Ag. 462. τυχηρὸν ὄντα.

310. ταῦτ' εὔχεοδε καὶ ὑμῖν αὐταῖς τάγαθά] Cf. Eccl. 781. δταν γάρ εὐχώμεσθα διδόναι τάγαθά. Dem. p. 800. ἔξὸν εὐφημεῖν καὶ ἀπαντας ἀπασι πάντα τάγαθά εὔχεοσθαι.

312. Cf. Eupol. II. 468. χαίρετε πάντες. B. δεχόμεσθα. Av. 645.

315. χρυσολύρα] Sc. Ἀπολλον.

317. παγκρατῆς κόρα] Cf. 368. ὁ παγκρατὲς Ζεῦ.

319. περιμάχητον] Cf. Av. 1404.

320. θηροφόρη] Cf. Eur. Fr. 775, 30. κυναγοὶ — θηροφόροι. Lycophronid. Athen. 670 E. θηροφόρον λογχίδ'. Eur. Ion. 1478.

ἴστω Γοργοφόρα. Cf. nomen Περσεφόρη (Φερσ.), et v. παιδοφίλη (Cereris epithetum Orph. H. 39, 13.).

321. Λατοῦς — ἔρνος] Cf. Eccl. 973. Κύπριος ἔρνος.

323. πόντιε — Πόσειδον] Cf. Eur. Hel. 1585. πόντιε Πόσειδον. Rhes. 188. Πόσειδῶν — πόντιος. Pl. 1050. ποντοπόσειδον. ἀλιμέδον] Cf. ποντομέδων Vesp. 1532. Aesch. Sept. 121. Eur. Hipp.

744. προλιπῶν μυχὸν] Cf. Pac. 116. προλιπῶν ἐμέ. Eur. Fr. 1069.

324. οἰστροδόνητον] Cf. πτεροδόνητος Αν. 1390. 1402. ἀεροδόνητος Αν. 1385.

326. νύμφαι δρεπτηλαγκτοι] Cf. Αν. 1098. νύμφαις οὐρείαις. Ran. 1344. νύμφαι δρεσσήγονοι.

328. ἀχήσειεν] Cf. Ran. 217. ἀν (βοὰν) — ἀχήσαμεν.

331 sq. Cf. Αν. 867. Menand. 287. Dem. 18, 1. τοῖς θεοῖς εὑχομαι πᾶσι καὶ πάσαις.

331 sq. Cf. Menand. 287. θεοῖς Ὁλυμπίοις εὐχώμεθα Ὁλυμπίαισι πᾶσι πάσαις.

335. τῷ δήμῳ — τῷ τῶν γυναικῶν] Cf. 1145. δῆμός τοι σε καλεῖ γυναικῶν.

337. Cf. Lys. 283. τὰς Εὐριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθράς.

Μήδοις] Cf. Theogn. 763. πίνωμεν — μηδὲν τὸν Μήδων δειδύτες πόλεμον. ἐπὶ βλάβῃ] Cf. 360. 366. Xen. Men. IV. c. 19. τῶν — τοὺς φίλους ἐξαπατώντων ἐπὶ βλάβῃ.

340. ὑποβαλλομένης] Cf. 407. Plat. Menex. p. 237 E. ὡς καὶ γυνὴ δήλη τεκοῦσά τε ἀληθῶς καὶ μὴ ἄλλ' ὑποβαλλομένη.

347. χοδὸς] Cf. Pac. 537. et ad Ach. 1000. Anaxandr. III. 183. χοδός. Plat. Theaet. p. 127 D. χρέες.

349. καψίαν] Eadem crasis est in κάψην Ran. 511. καψοπώτην Cratin. II. 41. καψτίζων (κοίκτ. vulg.). Theocr. XV. 75. Sed χοῖ (καὶ οἱ) Lys. 385.

351. πολλὰ — κάγαθά] Cf. Lys. 1159. πολλῶν κάγαθῶν. Eq. 1276. πολλὸν ἀκοῦσαι καὶ κακά. Trag. adesp. 32. τούτῳ δὲ, τέκνον, πολλὰ κάγαθ' οἱ θεοὶ | δοῖεν.

355. Αδ δσαις subaudi ψήφοις.

360. κερδῶν εἶνεκ'] Cf. Ran. 360. ἀλλ' ἀνεγείρει (στάσιν) — κερδῶν ἴδιων ἐπιθυμῶν.

368. ὁ παγκρατὲς Ζεῦ] Cf. Aesch. Sept. 255. ὁ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἔχθρούς βέλος.

374. Λύσιλλ'] Idem nomen est Nub. 684. Confer Χρύσιλλα, Πράξιλλα, Τελέσιλλα. εἴτε — ποιεῖν] Cf. Lys. 391. 394. Σωστράτη] Idem nomen est Vesp. 1397. Eccl. 41.

379. Cf. Eccl. 131. τίς ἀγορεύειν βούλεται; | — ἐγώ. — περίθου δὴ τὸν στέφανον.

380. περίθου] Cf. Ach. 740. περίθεσθε τάσδε τὰς δπλάς.

τόνδε] Sc. τὸν στέφανον. Cf. Eccl. 131. 148. 163. 171. Eadēm

ellipsis est Eccl. 171. πρῶτον πρὸν λαβεῖν] Cf. Ach. 383. νῦν οὖν με πρῶτον πρὸν λέγειν.

381. σίγα, σιώπα] Fort. ἄκουε, σίγα. Fortasse glossema σιώπα in textum irrepdit et ἄκουε expulit. Cf. Cratin. 284. ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὅρα. Plaut. Poenul. prot. 3. ‘Sileteque et tacete atque animum advortite.’ χρέμπτεται] Cf. Pac. 815. ὡν καταχρεμψαμένη etc. Lucian. Rhet. 19. ἐπιχρέμπτον τοῖς λεγομένοις. Eur. Cycl. 626. οὐδὲ χρέμπτεσθαι τινα (ἔω).

383. οὐδεμιᾶ μὰ τῷ θεῷ] Recte ponitur μὰ post negativum. Cf. Pl. 715. δπάς γὰρ εἰχεν οὐκ δλίγας μὰ τὸν Δία. 383.

387. τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας] Cf. Ran. 840. Ach. 478.

388. Cf. Eq. 1276. δν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά. Nub. 1329.

389. ἐπισμῆ] I. e. ἐπιτρίβει. Cf. Cratin. II. 71.

390. ἔμβραχν] Cf. Cratin. II. 167. ἔδει παρασκεῖν δ τι τις εὗξαιτ' ἔμβραχν.

391. τραγῳδοὶ καὶ χοροί] Qu. τραγῳδικοὶ χοροί. Cf. Av. 787. τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν.

392. μοιχοτρόπου] Cf. Fr. 236 D. πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἐνός γέ τον τρόπου | ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκενασμένος. Callim. II. 735. Ἐλκε μοιχὸν εἰς μυχόν. ἀνδρεοστρίας] Cf. v. φιλάνωρ Aesch. Ag. 411. 856. Pers. 136. Pind. Fr. 260. Soph. Fr. 356. φύλανδρος (Atalante). Contra γυναικοφίλης Theocr. VIII. 60. Simplex ἐράστραι occurrit Eupol. Fr. 414.

393. τὰς οἰνοπότιδας] Cf. Phryn. II. 607. πότις γυνή. Epier. III. 365. αὕτη δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι καὶ πότις.

394. τὰς οὐδὲν ὑγιές] Sc. οὐσας. Cf. Dem. 1034, 29. τὸν μηδὲν ὑγιές δῆτα.

395. Cf. Cratin. 323, 3. εὐδαιμον' ἔτικτέ σε μήτηρ ἴκριων ψόφησις (κοστημός?). Sedes theatri intelligendae sunt.

396. ὑποβλέποντος' ἡμᾶς] Cf. Lys. 519. δ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', etc. Pher. II. 335. ἀχθόμεθ', ην ἔλθη, καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα. Callim. H. Cer. 51. ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα.

400. πλέκη — στέφανον] Cf. 458. Eccl. 844.

401. ἐκβάλλῃ] Angl. let fall. Cf. Theophr. Char. 11. καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον, καὶ γελάσαι ὡς τεράστιον τι πεποιηκάς. Diog. L. VI. 6. 37. ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρύβλιον.

403 sq. Cf. ad Eur. Fr. 667 D. Arist. Fr. 291.

403. τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;] Cf. Theophr. Char. 10. καὶ οἰκέτου χύτραν ἡ λοπάδα κατάξαντος εἰσπρᾶξαι ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων.

404. τῷ Κορινθίῳ ξένῳ] Angl. for that Corinthian stranger. Cf. Ach. 415. Xen. Hell. II. 3. 56. ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἴπειν αὐτὸν, Κοριτία τοῦτ' ἔστω (τοῦτ' ἔστω delet Cobet.) τῷ καλῶ. Ridet Euripidem (Eur. Fr. 667. ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾶ. Τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.), sicut Cratinus II. 179. 273, 4. ἦσοι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει. Adde Soph. O. R. 1119. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ τὸν Κορίνθιον ξένον.

415. σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν] Cf. Av. 559. μιχλοὺς] Cf. Lys. 246.

417. μορμολυκεῖα] Terriculamenta. Cf. Fr. 97. 187.

419. προαιρούσαις] Cf. Pher. 68, 1. ἀλλ' ἵσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωγμένων. Thuc. VIII. 90. τὸν σῖτον ἡράγκαζον πάντας — ἔξαιρεσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν. Theophr. Char. IV. καὶ προαιρόντων δέ τι ἐκ τοῦ ταμείου (ταμείου?) δεινὸς φαγεῖν. Numenius Euseb. P. E. XIV. 7. αὐτὸς μὲν ἀνοιγνὺς τὸ ταμεῖον, αὐτὸς δ' ἀποκλείων. καὶ προηρεῖτο δὲ ὅν ἐδεῖτο. Confer Latinum promere, i. e. proemere, quoscum cf. adimere, eximere, redimere, et simplex emere (i. q. λαμβάνειν).

421 sq. κλείδια — κακοηθέστατα] Cf. Plat. com. 77. σημεῖα παρασημεῖα (παράσημ' ἄπτα?), κλεῖν παρακλείδιον.

422. κλείδια — κακοηθέστατα] Claves adulterinas intellige. Cf. Fr. 120. Plat. com. II. 643. κλεῖν παρακλείδιον. Menand. IV. 172. Λακωνικὴ | κλεῖς ἔστιν, ὡς ἔοικε, μοι περιουστέα. Eur. Andr. 552.

424. ὑποῖξαι] Cf. Eccl. 15. στοάς — ὑποιγνύονται.

425. ποιησαμέναιοι —] Cf. Eq. 1351. ποιεῖσθαι ναῦς μακράς. Pac. 288. δοίδυκ' εἰσιῶν ποιήσομαι. Av. 1114. χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν. Lys. 790. πλέξαμενος ἀρκν.

426. φιότοιψ] Cf. Dem. p. 173, 17. φιόδορος ἀνθρωπος οἰκότριψ. Soph. O. R. 1123. ἡ δοῦλος οὐκ ἀνητὸς ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς (i. e. οἰκογενῆς). Formatum ut ἀστύτριψ, χοιρόθλιψ (Vesp. 1365.), θησείότριψ, πεδότριψ, φαρμακότριψ, παιδότριψ, ἀλότριψ, ἀχνότριψ, πορνότριψ (Synes.), ἄτριψ, πελεθόβαψ (Hesych.), δρὰψ, βοῦκλεψ.

427. θριτήδεστ'] Cf. Polyb. VI. 10. καθάπερ γὰρ σιδήρω μὲν ἴος, ἔνδιοις δὲ θρῖπες καὶ τερηδόνες συμφνεῖς εἰσὶ λῆμαι — καὶ τῶν πολιτειῶν κατὰ φύσιν ἐκάστη καὶ παρέπεται τις κακία. Men. IV. 235. τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες (λυμαίνονται), ὃ δὲ θρῖψ τὸ ξύλον. Theophr. H. Pl. V. 1. 1. Lucian. Lexiph. 13. etc. Κῶπαι et κεραῖαι θριτήδεστοι in inscriptionibus apud Boeckh. Confer σητόκοπος, σητόβρωτος, et δερμηστής (sc. σῆς, Soph. Fr. 411.). Θρῖψ a τρίβω aut τείρω derivatum videtur: sic θρῖξ τριχός. Etiam σκνίψ θηρίδιον ξυλοφάγον est (Zenob. V. 35.) et τερηδών.

429. κυρκανᾶν] Cf. 852. Epinic. 1, 8. συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθον.

430. Cf. Eur. Ion. 845. Η γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἡ δόλῳ τινὶ | η (καὶ?) φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν (σε δέ). Eur. Fr. 467. γαμεῖτέ ννν γαμεῖτε, κάτα θνήσκετε | η φαρμάκοισιν ἐκ γυναικὸς ἡ δόλοις. Aesch. Ag. 1636. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.

μᾶς γέ τῷ τέχνῃ] Cf. Thuc. VI. 77. 1. δεσπότην ἡ Μῆδον ἡ ἔνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται.

431. δπως ἀπολεῖται] Cf. ad Nub. 1398. et 739. Vesp. 528. δπως φαγήσει.

432. τοῦ γραμματέως] Similiter δήτῳ de femina dixit noster Fr. 673. στρατηγὸς Eccl. 491. 500. et μηνυτῆς Cratinus 428.

435. πολυπλοκώτερας] Cf. 463. Plat. Phaedr. 230 A. θηρίον Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. Theogn. 215. πουλύπον δργὴν ἵσχε πολιπλόκον, etc.

438. πάντα — ἐβάστασεν] Cf. Eupol. 303, 4. τὸν τρόπον δὲ ἀν δοκῇ μοι βαστάσας αἰρήσουμαι.

441. ἔγάμαι] Eadem crasis quae in ἔγάδα.

442. ἄντικονς μηδὲν λέγειν] Cf. Eq. 128. δ χρησμὸς ἄντικονς λέγει | ως etc. Αν. 962.

443. παρῆλθεν] Cf. Herod. VIII. 81. ταῦτα ἔλεγε παρελθὼν δ' Ἀριστείδης. Lys. 172, 26. Thuc. alicubi, παρελθὼν εἴπε. Dem. p. 285, 6. παρήγει οὐδεὶς. Plat. Alc. I. 106 C. Aesch. 76, 18.

448. στεφανηπλοκοῦσ'] Cf. Eccl. 844. στέφανοι πλέκονται. Sapph. Fr. 73. στεφανηπλόκενν. Long. Past. III. 13. στεφανίσκον ἴων πλέκοντα. Athen. XV. 678 D. στεφάνων πλοκῆς γένος (ὑπογλωττίς). Plaut. Bacch. I. 1. 37. ‘corona plectilis.’

449. τέως μὲν οὖν —] Cf. ad Nub. 66. Plat. Theag. 122 A. τέως μὲν οὖν αὐτὸν κατεῖχον παραμυθούμενος, ἐπειδὴ δὲ οὐκέτι οἶσι τέ εἰμι, etc. Herod. VI. 83. τέως μὲν — ἐκ τούτου δὲ etc. Antiph. 18, 2. τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς — εἴτα — . 98, 1. λύπη γάρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς. Philetaer. 13, 2. θνητῶν δ' ὅσοι | ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἀφθονον βίον etc. ήμικάνως] Cf. Alex. 10. ήμικανον. Euthycl. 3. ήμικανον. Philem. 227, 2. ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς. Soph. Fr. 885. ήμικανον. Simonid. Amorg. Fr. 3. ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρος (καὶ) κακῶς ἔτει. Hor. Serm. I. 4. 109. ‘Nonne vides Albi ut male vivat filius?’ Soph. El. 354. οὐζῶ; κακῶς μὲν, οἴδ', ἐπαρκούντως (l. ἀπαρχ.) δέ μοι. O. C. 798. οὐ γάρ ἀν κακῶς — ζῶμεν, εἰ τερπούμεθα.

451. τοὺς ἄνδρας ἀνατέπεικεν οὐκ εἴναι θεούς] Cf. Nub. 96.

452. θῆμισν] Cf. Lys. 116.

455. ἄγρια — κακὰ] Respicit fortusse ad Eur. Fr. 805. γυνή τε πάντων ἀγριώτατον κακόν (l. κακῶν).

456. Cf. Pl. 298. πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια.

458. συνθηματιόν] Anglice, bespoken, made to order, (propriæ agreed upon). Cf. Athen. p. 680 C. Formatum ut δοβολαῖος, δραχμαῖος, φρεατιαῖος, ναματιαῖος, ἡπάτιαῖος, etc.

461. ἐστωμύλατο] Cf. 1073. Pac. 995. Eq. 1376. Ran. 1071. Ran. 1160. ὡς κατεστωμυλένε. Activa forma est Nub. 1003. Ran. 1310.

462. φρένας ἔχονσα καὶ — νόημ'] Cf. 291.

466 sq. Cf. Fr. 116. οὐκ ἔτδες, ὡς γυναικες, πᾶσι κακοῖσιν ήμᾶς | φλῶσιν ἐκάστοθ' ἄνδρες· | δεινὰ γάρ ἔχγα δρῶσαι | λαμβάκομεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

467. ἀκονούσας] Sc. ὑπ' αὐτοῦ.

468. ἐπιζεῖν τὴν χολήν] Cf. ad Ach. 321. Aesch. Prom. 370. ἔξαναζέσει χόλον. 378. δργῆς ζεούσης εἰδὸν λατροὶ λόγοι. Herod. VII. 13. ἀκούσαντί μοι — παραντίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε.

469. Cf. Nub. 520. Lucian. Philops. 27. οὗτως δναίμην τούτων (τῶν νιέων) ὡς ἀληθῆ πόδες σε ἐρῶ. Hor. Od. I. 3. init.

470. ἐς τὰ δάκια] De producta syllaba brevi ante δ cf. ad Ach. 412. Ran. 406. 1066.

472. αὐταὶ γάρ ἐσμεν] Cf. Fr. 214. αὐτοὶ θύομεν. οὐδεμί' ἐκφορὰ λόγον] Cf. Euphron. 1, 20. οὐκ ἦν ἐκφορὰ | Λύκω κρεᾶν τότ'. Posidipp. 2, 3. οὐχ ἀλώσομ' ἐκφέρων κρέας. Herod. VIII. 132. ἔξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἐνὸς τῶν μετεχόντων. III. 74. Gregor. Naz. Or. 40. p. 678. ἔχεις τῶν μυστηρίων τὰ ἐκφορα, τὰ δ' ἄλλα εἶσω μαθῆσει.

473. τί ταῦτ' ἔχουσαι —;] Cf. Ach. 515. τί ταῦτα τοὺς Αάκωνας αἰτιώμεθα; Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; Fr. 116. οὐκ ἐτὸς, ὡς γυναικες, | πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς | φλῶσιν ἐκάστοθ' ἀνδρες. | δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι | λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν. ταῦτ'] Sic.

474. βαρέως φέρομεν] Cf. Ran. 803.

477. Cf. Eq. 184. ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαντῷ καλόν. Vesp. 999. Fr. 21, 2. πλύνων ἄπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά. Antiph. 241, 2. φ' μὴ σύνοιδε πρότερον ἐπιωρχηκότι. III. 149. τὸ μὴ συνειδέναι γὰρ αὐτοῦ τῷ βίῳ | ἀδίκημα μηδὲν ἥδονήν πολλὴν ἔχει. Philem. 229, 2. συνειδόθ' αὐτῷ φαῦλα διαπερραγμένω. Xen. Mem. II. 9. 6. συνειδῶς αὐτῷ πολλὰ καὶ πονηρά. Lys. III. 1. πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδῶς Σίμωνι.

480. διεκόρενσεν] Cf. v. διαπαρθενεύειν (Herod. IV. 168.).

ἐπιτέτιν] Cf. com. anon. IV. 627. τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὖσ' ἐπιτέτις (ἐπιτέτης vulg.). Lys. 644. δεκέτις. Theocr. XIV. 33. παρθένος ἔξαέτις.

481. ἔκνειν] κνένειν valet ξένειν, κνήθειν. Cf. Men. 1021. Hinc κνῦμα Eccl. 36.

484. Cf. ad Pac. 175. Antiph. III. 97. ἐὰν δ' ἄρα | στρέψῃ με περὶ τὴν γαστέρ' ή τὸν δμφαλόν. Damox. com. IV. 531. στρόφοι | καὶ πνευμάτια γιγνόμενα τὸν κεκλημένον | ἀσχημονεῦ ποιοῦσι.

485. κοπρῶν'] Latrinam. Cf. Pac. 99. Eubul. 53, 2. κοπρῶν' ἔχει | ἐπὶ ταῖς θύραις ἔκαστος.

486. κεδρίδας] Juniperi baccas. Sic μυριθές myrti baccae. Cf. Com. anon. IV. 601. ἀλλὰ θῦε τὰς κέδρους. Arbor est κέδρος, fructus ejus κέδρον. ὄννηθον] Cf. Eubul. 36, 3. ἄνηθα (ἄννηθα?) καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας. Alex. 127, 7. Sed Alex. 127, 5. μάραθρον, ἄνηθον (sic). σφάκον] Salviam. Cf. Eupol. 14, 3. βοσκόμεθ' ἀποτρώγονται σφάκον ενώδη etc.

487. τοῦ στροφέως] Cf. Fr. 251 D. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας. Hermipp. II. 398. παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας

488. ἡρειδόμην] Cf. Eccl. 616. Fr. 116, 8. τὴν νύχθ' δλην
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

489. τὸν Ἀγνιᾶ] Cf. ad Vesp. 874. ὁ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον
Ἀγνιεῦ. κῦβδ' ἔχομένη τῆς δάφνης] Cf. Theocr. V. 117. ἢ οὐ
μέμνασ' ὅτι ἔγών τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς | εὖ ποτενιγκλίσδεν
καὶ τὰς δρυὸς εἴχει τήνας; κῦβδ'] Cf. Pac. 897. τῆς δάφνης]
Quae prope erat ut Apollini Ἀγνιεῖ sacra. Cf. Pl. 1114. Menand.
IV. 97. Ovid. Fast. I. 344. IV. 742.

492. σποδούμεν'] Cf. Eccl. 113. 908. 939. 942. 1016.

493. ληκώμεθα] Verbum est ληκεῖν. V. Poll. V. 93. Α ληκὼ,
i. e. partes muliebres.

494. Cf. Eq. 946. σὺ δ' — φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορδίσας.
Apolloph. 5, 3. δις (μυρρίνας) διαμασῶμ' ὅταν τι βουλεύειν δέῃ.
Alex. 242. διὰ ταῦθ' δι πόρονς οὗτος οὐδὲ τῶν (ι. οὐδέποτε) πρά-
σων | ἐκάστοτ' ἐπεδείπνει μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν | ἵνα μή τι λυπή-
σει τὸν ἐραστὴν φιλῶν. Arist. H. A. IX. 6. 2. τὰ ξύλα διαμασῶται.
5. τῆς ἀλμυριζούσης γῆς διαμασσάμενος. Xen. Conv. IV. 8. κρομ-
μώνων δέων ἐπιθυμεῖ οἰκαδε ἐλθεῖν, ἵν' ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστεύῃ μηδὲ
διανοηθῆναι μηδένα ἀν φιλῆσαι αὐτόν. Confer καταμασᾶσθαι, Alex.
III. 427.

495. ἀπὸ τείχους] Sic εἰς ἀγορὰν, δι' ἀγορᾶς, ἐξ ἀγορᾶς, εἰς
Ἀκαδήμειαν (Nub. 1005.), ἐς Πειραιᾶ (Plat. Resp.), ἐς Λύκειον
(Pac. 356.), ἐκ Λυκείου (ibid.), ἐς Κεραμεικὸν (Eq. 772. Ran. 129.),
ἐν πυκνῇ (Eccl. 243.), κατ' οἰκίαν (Vesp. 1180.), ἐν οἰκίᾳ, εἰς οἰκίαν,
ἐν ἀστεῖ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν ἀγρῷ, ἐπὶ Ληναίῳ, ἀπὸ Ληναίου, ἐξω
τείχους (Plat. Phaedr. p. 227.).

496. κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται] Cf. Ran. 958. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι.

497. ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστιν;] Cf. ad Eq. 1198.

498. τί δὲ σοὶ τοῦτ';] Cf. Lys. 514. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; Eq. 1198.
Eccl. 520. τί δ', ὁ μέλε, σοὶ τοῦτ'; οὐδ' ἔκειν' εἰρηκέ πω] Cf.
501. 552. Ran. 558. τί δαΐ; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἰρηκα πώ.

500. Lege ὑπὸ δρόσον, cum deinceps connectendum. Sic πρὸς
δρόσον, κατ' δρόσον. Trag. adesp. 455. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἥλιον
χρυσωπὸν ἥντινα | νάτισμα θηρός, etc. Hom. Od. 2, 181. δρυιθες δέ
τε πολλοὶ ὑπὸ αὐγὰς ἥλιοιο | φοιτῶσ'. ἐγκεκαλυμμένον —] Cf.
Xenarch. 4, 12. μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι τέχη.

502. γυνὴ] Per appositionem ad praecedens η positum pro
γυναικα. Cf. Ran. 889.

505. ἐν χύτρᾳ] Cf. Ran. 1190. αὐτὸν γενόμενον | χειμᾶνος
δητος ἐξέθεσαν ἐν διστράκῳ. Aesch. Cho. 649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει
δῶμασιν etc.

506. κηρίῳ βεβυσμένον] Cf. Ach. 463. χντρίδιον σφογγίῳ βε-
βυσμένον. Pac. 645. Vesp. 128. Herod. VI. 125. τὸ στόμα
ἐβέβυστο (sc. χρυσῷ). Hom. Od. 4, 134. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον.

509. ἡρον] Cf. Plat. Phaed. 118 A. ἡδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ
ἥν τὰ περὶ τὸ ἡρον ψυχόμενα. Hinc ὑπῆρχον Theopomp. 51. Est
autem ἡρον τὸ ὑπογάστριον.

514. αὐτέκμαγμα σὸν] Expressa *tui imago*. Anglice, your
express (*very*) image. Cf. ad Ran. 1040. Cratin. 255. ἐκεῖνος
αὐτός (ἐστιν) ἐκμεμαγμένος. Plat. Theat. 191 C. θὲς ἐν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν ἐνδὸν κήρουν ἐκμαγεῖν. Dem. de Cor. 242. αὐτοτρα-
γικὸς πίθηκος. Eur. El. 535. γαλας ποδῶν ἐκμακτρον (an impres-
sion). Theocr. XVII. 63. δ δὲ πατρὶ ἔσοιᾶς | παῖς ἀγαπατὸς ἔγεντο.
Theophr. Char. 17. καὶ πρὸς τὸν εὐάγγελούμενον διτι “*Υἱός σοι
γέγονεν*” εἶπεν διτι etc. Plat. Menex. p. 245 D. αὐτοὶ Ἐλλῆνες (αὐτοέλ-
ληνες Cobet.). αὐτέκμαγμα] Cf. αὐτομήτωρ (Simonid.), αὐτανέψιος
(Eur. Her. 211.), αὐτόπαις (Soph. Tr. 826. Fr. 921 N.), αὐτόθιᾶς
(Lucian. Rhet. p. 12.), αὐτομέλινγα, αὐτοσκαπανεύς (Alciph. III. 70.),
αὐτοίβηρος (Cratin. 101.), αὐτοάνθρωπος, αὐτόκακον (i. e. ἄκρως
καὶ καθ' ὑπερβολὴν, Pryn. Bekk. p. 8, 27.) etc.

516. στρεβλὸν] Cf. Ran. 878. στρεβλοῖσι παλαίσμασιν. Men.
IV. 270. στρεβλὸν δρῦθῶσαι κλάδον. κύπταρον] Cf. Vesp. 1111.
Pac. 199.

519. οὐδὲν παθοῦσαι μᾶλλον ἢ δεδράκαμεν] Cf. Eur. Fr. 712, 2.
Soph. O. C. 267. πεπονθότ’ ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδράκότα.

520. τοιαῦτα περινθρίζειν] Cf. Eq. 727. ἔξελθ’, ἵν’ εἰδῆς οἴα
περινθρίζομαι. κατὰ τὸ φανερὸν] Cf. Alex. 2, 4. Com. adesp. 365.
ἔς τὸ φανερὸν μὲν οὐχὶ τολμᾶσιν λέγειν, etc.

526. Cf. Eq. 407. τὸν Ἰουλίουν τ’ ἀν οἴομοι — ἱηπαιωνίσαι etc.
Eur. Herc. 1355. οὐδ’ ἀν φόμην ποτε | εἰς τοῦνθ’ ἵκεσθαι. Herod.
III. 35. οὐδ’ ἀν αὐτὸν ἔγωγε δοκέω τὸν θεόν οὗτω ἀν (del.?) κα-
λῶς βαλέειν. Thuc. II. 83. 2. οὐκ ἀν οἴόμενοι — τολμῆσαι τοὺς
Ἀθηναίους etc. IV. 28. οὐκ ἀν οἴόμενός οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑπο-
χωρῆσαι. VIII. 103. οὐκ ἀν οἴόμενοι σφᾶς λαθεῖν etc. Dem. p. 361.
τιν’ ἀν οὖν οἰεσθε — τοὺς προγόνους ὑμᾶν — γνώμην θέσθαι etc.
p. 584. δην οὐδ’ ἀν εἰς ἐλθεῖν φέτο δεῦρο τολμῆσαι. Xen. Mem. I.
5. 1. πᾶς ἀν οἴηθείμεν τὸν τοιαῦτον ἢ ἡμᾶς σῶσαι ἢ —; I. 3. 11.
καὶ τι ἀν οἴει παθεῖν καλὸν φιλήσας; III. 13. 6. πᾶς ἀν οἴει δια-
τεθῆναι.

528. ὑπὸ λίθῳ —] Proverbium fuit *Πάντα λίθον κίνει*, ut et
Πάντα κινήσω πέτρον et *Πάντα κάλων σεῖς (κινεῖν)*. Vide paro-
miographos. Incert. apud Preller. de Ptolem. p. 151. ἔνα λίθον
ἄρας, πένθ’ ὑπῆσαν σκορπίοι. λίθῳ] Sc. in concione. Cf. Ach.
683. Pac. 682. Eccl. 87.

529 sq. Cf. Com. anon. 790 K.

530. μὴ δάκη δήτωρ] Cf. Pl. 885. συκοφάντον δήγματος. Ach.
377. Eupol. II. 508. Τῆνος αὕτη | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους ἔχεις
τε συκοφάντας.

531. Cf. Men. 656. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρὸς | πλὴν ἔτερος, ἀν τῇ πλειόνων παίδων πατήρ. IV. 220. οὐκ ἀν γένοις· ἐρῶντος ἀθλιώτερον | οὐδὲν γέροντος πλὴν ἔτερος γέρων ἐρῶν. Eur. Fr. 1045. δεινὴ μὲν ἀλκὴ κυμάτων θαλασσίων, | δειναὶ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαῖ, | δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία, | ἀλλ' οὐδὲν οὕτω δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.

532. *Legē πλὴν ἄρ' εἰ γυνάῖκες*] *Legē πλὴν ἄρ' εἰ γυνή τις.* Cf. Eur. Fr. 327. κρείσσων γάρ οὗτις χρημάτων πέφυκ' ἀνήρ | πλὴν εἰ τις (εἰς τις Porson.)· δοτις δ' οὐτός ἔστιν οὐχ ὁρῶ. Nub. 361. οὐ γάρ ἀν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν — πλὴν ἥ (εἰ Mein. Kock.) Προδίνω. Metagen. com. II. 758. τις πολίτης δ' ἔστιν νῦν | πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας —; Strab. VII. 301. 2. αὐτοὺς δ' ἀποκρίνασθαι δι τοιούτου (φοβοῦντο) πλὴν εἰ ἄρα μὴ δι ωρανὸς αὐτοῖς ἐπιπέσσοι.

535. *τὴν φθόρον*] Cf. Eq. 1151. ὁ φθόρε. [Dem.] XIII. 24. νῦν δὲ φθόρους (i. q. δλέθρους) ἀνθρώπους ποιεῖσθε πολίτας. Plat. Euthyd. 285 B. ἔμαθέτην φθόρον τιὰ καὶ δλεθρὸν τοιοῦτον.

536 sq. εἰ μὲν οὖν —] Cf. ad Pl. 468 sq. Plat. com. II. 674. εἰ μὲν οὖν τάδε | προσσίσετ', εἰσέλθοιτ' ἀν· εἰ δὲ μὴ, μάτην | ἔξεστιν ὅμιν διὰ κενῆς βινητιᾶν. Men. 718. εἰ μὲν οὖν τινα | (ἄλλον) πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μὴ, νενόηκ' ἔγω· | μισῶμεν ἀλλήλους. Soph. Fr. 402. εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε. Thuc. III. 3. καὶ ἦν μὲν ἔνυμβῃ ἥ πειρα· εἰ δὲ μὴ, etc. I. 131. εἴπον τοῦ κῆρυκος μὴ λείπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, etc. Herod. VIII. 62. 1. σὺ εἰ μενέεις αὐτοῦ καὶ μένων ἔσεαι ἀνήρ ἀγαθός· εἰ δὲ μὴ, ἀνατρέψεις τὴν Ἑλλάδα. Xen. Anab. VII. 7. 15. εἰ μὲν σύ τι ἔχεις — πρὸς ἡμᾶς λέγειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρὸς σὲ ἔχομεν.

538. Cf. Eccl. 724. κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτειλμένας.

542. *δικαια*] Engl. *pleas.* Cf. Nub. 888. Av. 1599. Pl. 486.

547. *Μελανίππας*] Cf. Ran. 1043. Φαιδρας — Σθενεβόλας.

550. *Πηγελόπην*] Cf. Eubul. III. 260. εἰ δ' ἔγένετο | κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηγελόπειά γε | μέγα πρᾶγμα.

552. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε —] Cf. 640. καὶ νὴ Δία (νηδὶ) τιτθία γ' ὠσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.

554. *ἔξέχεας ἀπαντά*] Cf. Aesch. Ag. 1028. προφθάσασα καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἀν ἔξέχει. Soph. Aj. 989. Fr. 668, 3.

555. οὐδέπω τὴν μυριοστήν μοῖραν — εἰρηχ'] Cf. Lys. XIV. 46. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος εἰρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων.

556 sq. De re cf. Eccl. 14.

557. *ἐπιτριβείης*] Cf. Av. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τούπιτριβείης ἔγένετο;

560. Cf. Aesch. Cho. 889. δοίη τις ἀνδροκυῆτα πέλεκν —. (Ubi loquitur Clytaemnestra.) Hor. Sat. I. 1. 99. 'At hunc liberta securi | Divisit medium fortissima Tyndaridarum.'

561. *τὸν ἀνδρὸν ἔμηνεν*] Cf. Fr. 523. ἔκμαίνετον τὸν πατέρα τοῖς δρχήμασι.

563. Cf. Lys. 477. οὐ γὰρ ἔτ' ἀγεντὰ τάδε γ'.

564. Cf. Eccl. 549. ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον. Lys. 748. ἄρρεν παιδίον. Pac. 1078. τυφλὰ τίκτει. Herod. III. 108. ή δὲ δὴ λέαινα — τίκτει ἔν.

565. τὸ σὸν — θυγάτριον] Cf. Men. 428. τοῦμὸν θυγάτριον.

566. οὗτοι μὰ τῷ θεῷ σὺ καταπροίξει λέγοντα ταῦτα | Cf. Eq. 435. οὗτοι μὰ τὴν Δῆμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ κλέψας.

567. ποκάδας] Cf. Theocr. V. 26. τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκλέξατο; Cf. κυνάδες (Theocr. XV. 19.), σφυράδες (Pac. 790.).

568. λαβὲ θοιμάτιον] Cf. Lys. 1093. θαλμάτια λήψεσθ'. **Φιλίστη**] Cf. Theocr. II. 145. Φιλίστας — τᾶς ἀμᾶς αὐλητρίδος. Nomen **Φιλίστος** legitur Poll. X. 116.

569. Abrumpitur sermo, ut in Vesp. 1443 sq.

570. χεοεῖν] Contra λείψας pro usitato λιπῶν dixit Antiphanes comicus III. 16. Sed, ni fallor, reponendum χέσαι.

572. ἐσπουδακνῖα] Cf. Ran. 813. ἐσπουδάκων. Vesp. 694. ἐσπουδάκατον. Men. IV. 245. ἐγὼ μὲν δεικνύω | ἐσπουδακώς etc.

δόμον] Prope. Cf. Xen. An. IV. 6. 24. πρὸν δὲ δόμον εἶναι τοὺς πολλοὺς ἀλλήλων etc.

574. ξυγγενεῖς τοῦμον τρόπον] Cf. Eq. 255. φράτερες τριωβόλον. Plat. Phaed. p. 195. τοῦ θνητοῦ ξυγγενῆ.

575. διτὶ μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν vulg. Lege διτὶ μὲν φίλος ὑμῖν εἴμ' —. Cf. Eq. 1257. ἐμοὶ δέ γ' δι τοι σοι τοῦνομ' εἴπ' (sub. ἔστι). Nub. 1096. διπότεροι πλείους σκόπει. Philem. 10, 1. νῦν δ' οἰδ' ἀκριβῶς τὴν τύχην ὡς οὐδὲ μία. Aesch. Ag. 445. στένονοι δ' εὖ λέγοντες ἀνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδοις (sub. ἔστι), τὸν δ' —. 490. τάχ' εἰσόμεσθ' — εἴτ' οὖν ἀληθεῖς (sc. εἰσι) etc. 496. μαρτυρεῖ δέ μοι — ὡς οὐτ' ἀνανδος (sc. ἔσται) etc. 1399. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύνοτομος (sc. ἔστι). 1464. μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψῃς | ὡς ἀνδρολέτειρ'. Sept. 175. δεῖξαθ' ὡς φιλοπόλεις. Soph. O. C. 1096. τὸν σκοπὸν μὲν οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις. Aj. 118. δράς, Ὁδυσσεῦ, τὴν θεῶν λαχὸν δση (sc. ἔστι). Eur. Fr. 890, 1. τὴν Ἀφροδίτην οὐχ δράς δση θεός; Theocr. XII. 37. χρυσὸν — πεύθονται μὴ φαῦλος (sc. ἔστιν) ἐτήτυμον ἀργυραμιούβοι. Verbum substantivum additur Arist. Fr. 203. ὡς μὲν γάρ εἰσι νήσιτις γιγνώσκετε. et alibi.

εἴμ' ἐπίδηλος —] Cf. Eq. 661. κλέπτων δήπον 'στ' ἐπίδηλος.

578. δλύω τι πρότερον] Ut aliquoties apud Herodotum.

581. ἀφράκτοις] Cf. Eur. Hipp. 657. εἰ μὴ γὰρ δρκοῖς θεῶν ἀφράκτος ἥρεθην. Soph. Aj. 910. ἀφράκτος φίλων. Per ἀφύλακτος explicat Hesychius. πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα] Cf. Pac. 403.

582. Cf. Vesp. 1297. τί δ' ἔστιν, ὃ παῖ; παῖδα γὰρ, καὶν ἢ γέρων, | καλεῖν δίκαιον δστις ἀν πληγὰς λάβῃ. Euripidem his versibus rideri cognoverunt Fritzsch. et Nauck. De ipsis verbis Euripidis non liquet.

590. ἀφενσεν] Scribendum ἀφηνσεν.

593. Cf. Pac. 703. Soph. Ph. 411.
596. εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων] Cf. Pac. 824. ὡς ἔγώ πυνθόμην τινός. Soph. O. R. 333. Herod. I. 111.
597. εἰσαγγέλλεται] Cf. Eq. 655. συμφορᾶς — εἰσηγγελμέναις.
600. Schol. ἀρχή τις κρύπτεται (κρυπτεῖαι Fritzsch. κρυπτενταὶ Bernhardy) παρ' Ἐρριπίδῃ καὶ (παρ' Ἀριστοτέλει Nauck. ad Eur. Fr. 1111.).
603. ποῖ τις τρέψεται;] Cf. Soph. Aj. 404. ποῖ τις οὖν φύγη; O. C. 170. ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ;
610. αὕτη σὺ, ποῖ στρέψει; μέν' αὐτοῦ] Cf. Av. 1199. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος. Ach. 564. Soph. O. R. 532.
611. ἀναισχυντος] Cf. Alex. III. 521. οὐκ ἔστι ἀναισχυντερον οὐδὲν θηρίον | γυναικός.
619. τίς ἔστι ἀνήρ σοι;] Cf. 1200. Av. 1203. δύνομα δέ σοι τί ἔστι; Theocr. 27, 44. πατὴρ δέ σοι ἔστι Μενάλκας.
620. τὸν δεῖνα —] Cf. Straton. com. IV. 546. ἦξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος, | δέ δεῖν', δέ δεῖνα. ἐκ Κοδωκιδῶν] Cf. Eq. 79. ἐν Κλωπιδῶν. Fr. 665. τὸν ἐκ Κοδωκιδῶν.
624. δόστη] Cf. δοσμέραι Pl. 1006. συσκηνήτρια] Cf. συνθεάτρια (Fr. 399.), συγχορεύτρια (Fr. ibid.), συμπαίστρια. Schol. πρὸς τὸ ιερὸν (πρὸς τῷ ιερῷ?).
627. ἀποστῆμι] Cf. Soph. Tr. 434. ἀνθρωπος — ἀποστήτω.
628. ἐπακούσης] Cf. Nub. 274.
629. Cf. Vespr. 831. δ πρῶτον ἡμῶν τῶν ιερῶν ἐφαίνετο. Eur. Phoen. 886. ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπον | μηδένα πολλήν μηδ' ἀνακτ' εἶναι χθονός.
630. τι μέντοι πρῶτον ἦν;] Cf. Plat. Phaedr. p. 236 D. δμυνμι γάρ σοι — τίνα μέντοι, τίνα θεῶν (τῶν θεῶν?);
633. σκάφιον] Matulam. Cf. Eupol. II. 441. τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὸ σκάφιον αὐτῇ παρῆν; Martial. XI. 12. 6. ‘Qui Mentora frangis in scaphium mochae tuae.’ Ulp. ‘Ventrī causa habita scaphia.’ Feminarum erat σκάφιον teste Polluce X. 45. Similiter fere Hippoanax Fr. 37. ἐκ πελλίδος πλέοντες οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ | κύλιξ. σκάφιον — ἥτησον] Cf. Ran. 543. ἥτησεν ἀμίδ. Ξένυλλος] Nomen Ξένυλλος est in titulo Boeckh. C. J. I. 165.
634. οὐδὲν λέγεις] Nugaris. Cf. Nub. 781. Av. 986.
636. Cf. Eur. Cycl. 259. ἀλλ' οὗτος ὑγιές οὐδὲν ἀν φησιν λέγει. Eur. Fr. 496, 4. τὰ δ' εἰς γάμους | οὐδὲν δοκοῦσιν ὑγιές ἀνδράσιν φρονεῖν.
639. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά] Cf. Pl. 726. ὡς φιλόπολις τις —. στιβαρά] Anglice, stout, sturdy. Apud Homerum ἀμος, αὐχῆν, βραχίονες, Il. 5, 400. 18, 415. Od. 18, 68. ἔγχος, σάκος, Il. 5, 746. 3, 335. etc. Hanc vocem in Atticorum scriptis frustra quaesiveris, ut monuit Naber.

640. Λέγε καὶ τὴ Δία (νηδὸς) τινθία γ' —. Requiruntur enim et τινθία (non τινθόνς) et γε. Cf. 552. καὶ τὴ Δί' οὐδέποτε γε | εἰσηγχ' etc. Diph. IV. 38. 9. πέρδικα δ' ἡ κίχλην γε τὴ Δί' οὐκ ἔτι | ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἴδειν. Antiphan. III. 86. μεῖζον κακὸν | οὐκ ἔστιν οὐδὲν — τὴ Δία. Philetaer. III. 293. ἀλλ' οὐ τυράννου τὴ Δία.

641. στερίφη] Cf. Thuc. VII. 36. στερίφους καὶ παχέσι πρός κοῦλα καὶ ἀσθενῆ παρέχοντες (προσβάλλοντες?) τοῖς ἐμβόλοις. Arist. Fr. 190. τὰς ὑποπαρθένους ἀλμάδας ὡς ἔλας στιφράς.

644. καὶ μάλ' εὔχωρα] Cf. Ran. 410. μειρακίσκης — καὶ μάλ' εὐπροσώπου. Aesch. Cho. 877. Soph. El. 1455. Hermipp. I. 97.

645. ἐξ τὸ πρόσθιν οἴχεται] Cf. Xen. Anab. I. 10. 5. ἤκουσε — διτὶ οἱ Ἑλλήνες — εἰς τὸ πρόσθιν οἴχοντο διώκοντες.

646. ἐνγετανθί] Cf. ad Eq. 1357. Fr. 422, 5. ἐνμεντενθενί.

647. ἰσθμὸν] Cf. ad Pac. 879. Herod. VII. 24. τὸν Ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι.

648. δ' οὐδέποτε] Sub. πανέται. Cf. Pac. 328. καὶ μηκέτι.

649. ὁ μαρδὸς οὗτος] Cf. Vesp. 900. ὁ μαρδὸς οὗτος. 187. ὁ μαρδάταος. Ran. 921. ὁ παμπόνθρος.

651. Cf. 767. Vesp. 1475. ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα | δαίμων τις εἰσκεκύληκει (εἰσκεκύληκεν?) ἐσ τὴν οἰκίαν. 699. Pher. II. 338. εἰκῇ μ' ἐπῆρας ὅτα τηλικούτον | πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλίσαι πράγματιν (εἰς πόλλ' — πράγματα?). Men. IV 88. εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς — πραγμάτων. Sed Callim. Del. 33. εἰσεκύλισε θαλάσσῃ (νήσους).

656. ξυζωσαμένας] Cf. Lys. 536. εἴτα ξαίνειν ξυζωσάμενος. εὖ κάνδρεις] Cf. Eccl. 638. Plat. Charm. 118. εἴτε εὖ καὶ ἀνδρεῖας. Crat. 122. σκοπεῖσθαι — ἀνδρεῖας τε καὶ εὖ. Vesp. 153. εὖ κάνδρων. 450. Eq. 379. τῶν φ' ἱμάτιων ἀποδύσας] Anglice, slipping out off (from) our cloaks. I. e. τά φ' ἱμάτια ἀπόδυσάσας. Vulgo dicitur τὸ ἱμάτιον ἀποδῦναι, ut in Th. 214. ἀπόδυνθι τοίνυν θοιμάτιον. 730. σὺ δὲ τὸ Κορητικὸν | ἀπόδυνθι. Av. 934. 947. Archipp. II. 726. ἀθῷος ἀποδὺς θοιμάτιον ἀπέρχεται. Com. anon. IV. 609. ἀπόδυνθι ταχέως. et ad Vesp. 408.

658. τὴν πύκνα —] Hinc colligere licet prope pnyxem situm fuisse Thesmophorium. τὰς σκηνὰς] Anglice, the stalls, booths. Cf. Pac. 730. ὡς εἰώθασι μάλιστα | περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυππάζειν καὶ κακοποεῖν. Schol. h. l. Theocr. XV. 16. νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράζων. et schol. ad 624. σκηνὰς γάρ ἔναντας ἐποίουν πρὸς τὸ ιερόν (τῷ ιερῷ?). τὰς διόδους] Cf. Vesp. 361. Eccl. 693. Schol. πρὸς τῇ σκηνῇ πυκναὶ ἥσαν (l. πρὸς τῇ πυκνῇ σκηνῇ ἥσαν). Ibid. μέμνηται τούτου (l. μέμνηται πον).

659. κοῦφον ἔξοδομῶν πόδα] Cf. Ran. 478. ἐφ' ἀς ἔγώ δρομῶν δρομῆσον πόδα. Eur. El. 112. σύντεινε ποδὸς δρομάν.

660. διασκοπεῖν — πανταχῇ —] Cf. 246. πάντη διασκοπῶμεν.

661. Cf. Pl. 255. *σπεύδεθ'*, ὡς δὲ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. Aesch. Ag. 1353. *ψηφίζομαι τι δρᾶν*, τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Pers. 407. Soph. O. R. 1050. *σημήναθ'*, ὡς δὲ καιρὸς ηὐρῆσθαι τάδε. El. 1337. Eur. El. 684. Hec. 1042.
662. *τὴν πρώτην*] V. Kühner. ad Xen. Mem. III. 6. 10.
664. *ἐν τόποις*] Suspectum. Sed cf. Soph. Tr. 955. *γένοιτ'* — ανδραὶ ήτις μὲν ἀποκίσειν ἐκ τόπων (ἐκτόπιον?).
665. *πανταχῇ διάριψον δύμμα*] Lege *πανταχῇ* δὲ —. Cf. 660. 959. Eur. Iph. T. 68. *ὅρῶ, σκοποῦμαι δ' δύμμα πανταχοῦ στρέφων*. Or. 1265. *ἔλισσετέ νυν βλέφαρον, κόρας δάδοτε — πανταχῇ*. Theocr. 25, 214. *πάντῃ δὲ δύσσε φέρων δλοδν τέρος ἐσκοτίαζον*.
666. Cf. Av. 423. *οὐ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ τὸ τῆρδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο —*. Eur. Or. 1261. *δόχμια νυν κόρας διάφερος δύμμάτων | ἐκεῖνεν ἐνθάδ'* (ἐκεῖσε κάνθάδ'?).
670. *παράδειγμ*)] Cf. Lucret. VI. 391. ‘documen mortalibus acre.’ Thuc. V. 90. *οφαλέντες ἄν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε*.
673. *δεῖξει — πάσιν — σεβίζειν δαίμονας*] Cf. Eur. Tro. 1056. *κακὴ (κακῶς?) θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει (δεῖξει?)*.
676. *δυσια καὶ νόμιμα*] Mox opponitur τὰ παράνομα τά ἵδηνόσια ν. 684. Saepissime conjungi δύσιος καὶ δίκαιος et δυσιος καὶ νόμιμος, praesertim apud Platonem et oratores, monuit Cobetus V. L. p. 357.
683. *γυναιξὶ καὶ βροτοῖς*] I. e. et reliquis mortalibus. Sic ὁ Ζεῦ καὶ θεοὶ Pl. 1.
- 685 sq. Cf. Vesp. 1048. Cratin. 6, 2. *ώς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσατο καὶ παραχρῆμα*.
687. *διεσκέψθαι*] Medio sensu usurpatur διέσκεψθαι Ran. 836.
688. *ἐγκαθήμενον*] Cf. 600. Vesp. 1114. Ach. 343.
689. Cf. 610. *αὕτη σὺ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ*. Av. 1199. *οὗτος σὺ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος*.
692. *κένχραχνί*] Cf. Ach. 335. Vesp. 198. *ψωμεῖς*] Cf. Lys. 19. *ἡ δὲ τὸ παιδίον κατέκλινεν, ἡ δὲ ἔλουσεν, ἡ δὲ ἐψώμισεν*.
695. *καθαματάσει βωμόν*] Cf. Eur. Andr. 260. *σφάξ', αἴματον θεᾶς βωμόν*. Iph. T. 225. Aesch. Sept. 275.
696. *οὐ πολλὴν βοήν στήσεσθε —*] Cf. Soph. O. C. 1478. *ἀμφίσταται διαιρέσιος ὅτοβος*. Eur. Or. 1529. *τοῦ δὲ μὴ στήσαί σε κραυγὴν εἴνεκ' ἔξηλθον δόμων*. Theocr. 17, 99. *βοῶν ἐστάσατο*. Arg. Nub. I. *πληγὸς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοῆν ἵστησι* (Anglico sets up, raises).
697. *στήσεσθε — τροπαῖον*] Cf. Pl. 453. Eur. Andr. 763. *τροπαῖον αὐτοῦ στήσομαι πρέσβυς περ ἄν*.
701. *τί δὴ δέρκομαι νεοχμὸν αὖ τέρας;*] Cf. Ran. 1371. *τόδε γὰρ ἔτερον αὖ τέρας νεοχμόν*.
702. Cf. Pac. 554. *ώς ἄπαντ' ἥδη 'στὶ μεστὰ τάνθάδ'* εἰρήνης *σαπρᾶς*. Vesp. 488. *ώς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἔστι καὶ ξυνωμόται*.

Act. Apost. V. 28. πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν. Philyll. 5. πάντα γὰρ ἦν μέστος ἀνδρῶν καὶ μειρακίων πινόντων. Aesch. Pers. 603. ἔμοι γάρ πάντα μὲν φόβον πλέα, etc. Plat. Conv. 223 B. θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι. Xen. Mem. IV. 4. 5. φασὶ δέ τινες — πάντα μεστὰ εἶναι τῶν διδαξόντων.

704. τῆς ἄγαν — σιγῆς] Eadem verba Soph. Ant. 1256. Cf. Nub. 1120. Cratin. II. 122. τοῦ λίαν πότου. Men. IV. 251. ἡ λίαν τρυφῆ. 275. τὰ λίαν ἀγαθά. Trag. adesp. 444. τὸ λίαν συνετόν.

705. Cf. Vesp. 417. καὶ περαιτέρω] Cf. An. 416. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν. Soph. Fr. 195. ὁ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι. Dem. 45, 73. δεινόν, ὁ γῆ καὶ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ.

706. δστις γ'] Cf. 883.

707. Cf. Pl. 1161. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς; Ach. 702.

709. Cf. Eq. 1350. καὶ νὴ Δί' εἰ γε δύο λεγοίτην ἔγιορε etc.

710. Qu. ἀλλ' οὖν ἥκεις γ' ὅθεν οὐχ ἔξεις | φαύλως ἀποδράς λέγειν κτλ. Cf. Antiph. 120. εἰσιθνόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν | οὐ δαδίως ἔξειμι τὴν αὐτὴν δδόν.

718. τάχ' — ἵσως] Cf. Thuc. VI. 34. τάχ' δν ἵσως —. VI. 10. 78.

723 sq. Cf. Pac. 945. μετάτροπος αὔρα. Nub. 812. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρα τρέπεσθαι. Aesch. Pers. 941. δαίμων γὰρ δδ' αὗ μετάτροπος ἐπ' ἔμοι. Eur. El. 1147. μετάτροποι πνέονται αὔραι δόμων.

725. ἐπέχει] Lege ἐπάγει.

728. κληματίδας] Cf. 739. Thuc. VII. 53. 4. δικάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δαδός γεμίσαντες. Theogn. 1360. ὕσπερ κληματίνῳ χείρα πνῷ προσάγειν. ὁ Mariá] Ancillae nomen. Cf. 739. 754. Ran. 1345. Menand. 943.

729. θυμαλώπα] Cf. Ach. 321. Stratt. II. 786. θυμαλώπων — μεστὴν ἐσχάραν.

730. τὸ Κρητικὸν] Cf. Eupol. II. 560. οὐ πάντα ταχὺ — ἀναβαλεῖ τὸ Κρητικόν;

735. ὁ θερμόταται — ὑμεῖς] Cf. Nub. 397. ὁ μῶρος σὺν καὶ Κρονίων ὅζων. Ran. 465. ὁ βδείνορε κάνασχντε καὶ τολμηρὸς σύ. Pac. 182. Fr. 92. Com. anon. IV. 657. θερμόταται] Cf. Vesp. 918. θερμὸς γὰρ ἀνήρ etc. Aesch. Sept. 603. ναύταισι θερμοῖς. Eum. 560. ἀνδρὶ θερμῷ. ποιόταται] Α πότης. Cf. κλεπτίστατος (α κλέπτης). Pl. 27. πλεονεκτίστατος (α πλεονέκτης) Xen. Mem. I. 1. 12.

737. καπήλοις ἀγαθὸν] Cf. Lys. 466.

739. τῇ κρόκῃ] Cf. Lys. 896. δλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης —;

742. Lege καὶ δέκα μῆνάς (γ') αὐτ' ἐγώ | ἥνεγκον. Cf. Menand.

413. γυνὴ κνεῖ δέκα μῆνας. Theocr. 24, 1. Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔόντα ποχ' — Ἀλκυόνα — χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα.

743. ἡνεγκον] Cf. Lys. 944. Ran. 1299. Soph. O. C. 521. Fr. 608. Fr. 81. ἐνέγκοι. Eur. Fr. 70, 2. ἐνεγκών. Mosch. 8, 3. ἐνεγκεῖν. Soph. El. 13. δύεν σε — ἡνεγκα κάξεσωσα (ἡνεγκον, ἔξεσωσα?) κάξεθρεψάμην. Scilicet ἡνεγκον et ἡνεγκας dicebant Attici, ut εἰτον et εἴτας.

743. τρικότυλον] Cf. Fr. 399. λήκυθον τὴν ἐπτακότυλον. Sotad. 1, 33. δικότυλος λήκυθος. Theophil. 2, 1. τετρακότυλον — κύλικα. Alex. 64. τρικότυλον ψυγέα. Nicostr. 11. τρίχονς λάγυννος.

744. ὠναίσχυντέ, μον] Cf. Eq. 910. ὡ Δῆμέ, μον.

747. ἐκ Διονυσίων] Cf. Theophr. Char. III. καὶ (λέγειν) τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλάσμον εἶναι.

748. μὰ τὸν Ἀπόλλω τοντονί] Cf. Nub. 83. νὴ τὸν Ποσειδῶ τοντορί —. Men. 740. μαρτύρομαι ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω τοντονί.

750. ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα] ἀποσφαγήσεται γ' αὐτίκα μάλα Kock. Com. I. 635. Possis etiam ἀποσφαγήσετ' αὐτίκα δὴ μάλα (ut in Pl. 942.), sed nulla, opinor, mutatione opus est.

751. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ —] Eadem verba Ran. 167.

752. φιλότεκνός τις] Cf. Pl. 726. ὁς φιλόπολις τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός. Aesch. Sept. 989. ἡ μεγασθενής τις εἰ. φιλότεκνος] Eur. Fr. Inc. 184.

758. Cf. Av. 1644. οοῦ γάρ ἀπαγα τα γίγνεται | τὰ χρήματ' etc.

τὸ δέομα] Cf. Plat. com. II. 675. ἥπαρ Κέλητι δέομα καὶ θυλήματα. Paus. I. 34. 4. κριὸν θύσαντες καὶ τὸ δέομα ὑποστρωσάμενοι καθεύδοντοι etc.

761. Cf. Lys. 702. παῖδα χρηστὴν κάγαπητήν. Antiph. com. III. 152. νιᾶς γάρ ἀγαπητῷ τι πράττων πρὸς χάρω etc. Hipparch. 1, 3. δὲλλ' ή δαπύδιον ἐν ἀγαπητὸν πουκίλον.

764. τοῖσιν προτάνεον —] Cf. Eq. 300.

765. μηχανὴ σωτηρίας] Cf. Eur. Phoen. 890.

767. καῦμ' εἰσκυλίσας εἰς τοιαντὶ πράγματα] Cf. 651. et ad Vespa. 696.

768. Cf. Pl. 1185. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; Ubi sacerdos compellatur.

770. ὁς ἐκεῖνος] Sc. Oeax, Palamedis frater. V. schol. Fabulae Euripideae Palamedis supersunt fragmenta 11.

771. Schol. ἐπιγράψαι εἰς τὰς ναῦς (l. πλάτας) —.

773. τί δῆτ' ἄν, εἰ —;] Cf. Nub. 154. τί δῆτ' ἄν, ἔτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους | φρόντισμα; 769. 1445. Lys. 399. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τάνδ' ὅβρων;

774. βέλτιον πολύ] Cf. ad Eq. 37. Herod. I. 187. οὐ γάρ ἀμεινον. III. 71. et 82.

775. ἔνλον γέ τοι καὶ ταῦτα —] Cf. Eq. 207. ὁ δράκων γάρ ἔστι μακρὸν, ὁ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.

776—784. Paratragoedia haec sunt alicuius loci.

777. ἔργῳ πορίμῳ] Anglice, some efficacious contrivance.

778. Verba κήρυκας ἐμῶν μόχθων ex Euripideo dramate sumpta esse suspicor.

781 sq. Qu. τοιτὶ τὸ δῶ (δῶ ὡς?) μοχθηρόν· | χώρει χώρει ποίαν αὐλακα; (vel οἰαν — αὐλακα!).

782. αὐλακα] Cf. Av. 1400. ἀλμένον αἰθέρος αὐλακα τέμνων.

783. βάσκετ'] Forma epica. Cf. Hom. Il. 15, 158. ἐπείγετ'] Cf. Eubul. 15, 11. ἐπειγ' ἐπειγε.

784. κείη, ταύτῃ] Cf. Trag. adesp. 115. ποίαν δῆθ' ὅρμασω; ταύταν ἡ κείναν; κείναν ἡ ταύταν; Eur. Hec. 165.

786. Cf. Men. IV. 229. ἀνάγκη γὰρ γυναικί εἶναι κακὸν, | ἀλλ' εὐτυχῆς ἐσθ' ὁ μετριώτατον λαβών.

787. ὡς πᾶν ἐσμεν κακὸν ἀνθρώποις] Cf. Ach. 909. Av. 430. παιπάλημ' δλον (pro δλος). Soph. Phil. 927. ὡς πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα. Eur. Fr. 463, 3. εἰ δέ τις κυρεῖ | γυναικὸς ἐσθλῆς, εὐτυχεῖ κακὸν λαβών. Fr. 1059, 4. ἀλλ' οὐδὲν οἵτια δεινὸν ὡς γυνὴ κακόν.

788. στάσις ἀργαλέα] Cf. Ran. 1532. ἀργαλέων τ' ἐν δπλοις ευνόδων. Solon. El. 4, 38. παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον.

790. ἐκκίνασσαν] Sc. τινὰ ἡμᾶν. Cf. 798.

792. γύναιον] Cf. Vesp. 610. Men. IV. 189. Philippid. IV. 468.

795. ἐν ἀλλοτρίων] Cf. Lys. 407. ἐν τῶν δημιουργῶν. καταδάρθωμεν] Non necessario de nocturno somno hoc verbum accipiendum esse monet Kock. Scilicet mulieres laboribus domesticis aut ludendo defessae somno diurno indulgebant. κοπιῶσαι] Defatigatae. Cf. Fr. 302, 8. γυναιξὶ κοπιῶσαιν ἐπικουρήσατε. 499. διπηνί' ἄτῳ ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι. Av. 734. κοπιᾶν. Alex. III. 451. κοπιῶ τῷ σκέλῃ.

797. θυρίδος] Cf. Vesp. 379.

799. παρακίνηψαν] Cf. Theocr. III. 6. ὡς χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὖκέτι τοῦτο καὶ ἄντρον | παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτίλον; ἦ δά με μισεῖς;

800. βάσανος δὲ πάρεστιν ἰδέσθαι] Cf. Ephipp. III. 334. κᾶν κάραβός τις ἡ λαβεῖν. Aesch. Pers. 419. θάλασσα δ' οὐκέτι ἦν ἰδεῖν. Dобр. ad Pl. 48. βάσανός τε — vulg. Legē βάσανος δὲ —.

801. φαμεν ὑμᾶς] Sub. εἶναι χείρονς.

802. Cf. Ran. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτους τε κάμοντες ἐκατέρον μαθητάς Xen. Mem. III. 4. 7. ἐξετάσωμεν τὰ ἔργα ἐκατέρον αὐτῶν.

804. Νανοιμάχης] Cf. Philem. IV. 20. τὰς Ἰππονίκας τάσδε καὶ Νανοιτράτας. (Ανσ. Suid.). Similia nomina sunt *Νανοιμάχης*, *Νανοίνικος* (Alex. 116, 1.), *Νανοικά*.

805. καὶ μὲν δὴ καὶ —] Cf. Eq. 765. Soph. Fr. 165. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ. Thuc. III. 113. καὶ μὲν δὴ τούτοις γε — ἐμαχόμεθα. Schol. Vesp. 1436. καὶ μὲν δὴ ἡ γαστὴρ τοῦ βόσ (ἐχῖνος).

806. Ἀριστομάχην] Quasi ἀρίστην μάχην. Ἀριστομάχη Dionis uxor memoratur Aelian. V. H. XII. 47. Similiter Trag. adesp. 70.

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος. Sic Ἀνδρομάχη (ώς ἀνδρὶ^ν
μαχομένη) Eur. Fr. 1079. τὴν Μαραθῶνι] Sub. μάχην. Cf. Eupol.
II. 457. μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην. Plat. Gorg. 516 E.
Μιλιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι εἰς τὸ βάρανθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφί-
σαντο. Menex. 241 A. τὸν Μαραθῶνι. Cf. Eq. 785. ἵνα μὴ τοίβης
τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

808. τῶν πέρονσι —] Cf. Cratin. II. 64. τὴν πέρονσι βουλήν.

811. κατὰ πεντήκοντα τάλαντα] Eadem verba sunt Vesp. 669.

Cf. Eq. 435. τάλαντα πολλὰ κλέψας Ἀθηναῖων.

813. φορμὸν πυρῶν] Cf. Pl. 442. Alex. III. 525. φορμὶς ἰσχά-
δων. Herod. VIII. 71. φορμὸν φάμμον πλήρεες.

814. τούτων] Sc. τῶν ἀνδρῶν. Cf. 824.

822. τάντιον, δ' κανῶν] Sic Ephipp. III. 330. κωβιός (κωβιοί?),
ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς. et ad Ran. 1525.

825. Σαλαβακχοῦς] Cf. Eq. 765. Κύνναν καὶ Σαλαβακχά.

830 sq. ἐν δίκῃ — δικαίως] Cf. Nub. 1379 sq. De dupli-
ᾶν cum optativo cf. Pac. 321. Lys. 253.

831. ἐν δ' ὑπερφυέστατον] Cf. Ran. 611. Lys. p. 178, 40. τὸ
δὲ πάντων ὑπερφυέστατον.

834. Σκίροις] Cf. Eccl. 18. 59. Pher. 231.

835. σκάφιον ἀποκεν.] Cf. v. σκαφιόκουρος (Phot. p. 517, 15.).

838. σκάφιον ἀποκεναρμένην] Cf. Av. 868. Lys. 151. Nicostr.
com. III. 289. μειράκιον — ὑποκαθιόκαρτον. Soph. Fr. 420. Σκυ-
θιστὶ χειρόμακτον ἐκκεναρμένος (l. ἀποκ.).

839. τῷ γάρ εἴκος — ;] Cf. ad Ach. 703.

840. ἡμιφεσμένην λευκὰ] Cf. Ach. 1024. λευκὸν ἀμπέχει (sc.
ιμάτιον).

841. Cf. Eccl. 99. τὸν πώγωνά τε | δταν καθῶμεν. Cratet.
Fr. 27, 2. μέχοι τῶν κοχωνῶν (ἐπὶ κοχ. vulg.) τὰς τρίχας καθει-
μέναι. Plut. Phoc. 10. πώγωνά τε καθειμένος ὑπερφυῆ μεγέθει
καὶ τοίβων φορῶν etc. Nymphodor. apud schol. Soph. O. C. 337.
τὰς δὲ γυναικας ἀνιέναι (καθιέναι?) τὰς τρίχας προσέταξε. Ach.
1069. τὰς δφροῦς ἀνεσπακώς. Ephipp. 14, 7. εν δ' ὑποκαθιεὶς ἀτομα
πώγωνος βάθη. Philetaer. III. 300. ἀμφὶ δὲ τοῖς (?) | στέρωνοι
(σφυροῖσ;) φᾶρος οὐ καθήσεις, ὡς τάλαν, —; Eur. Bacch. 695.
καθεῖσαν εἰς ὅμονος κόμας. Iph. T. 51. ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας |
ξανθὰς καθεῖναι. Theocr. 15, 85. πρᾶτον Ἰονίον ἀπὸ κροτάφων κα-
ταβάλλων. 16, 134. λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι.
Dem. 19, 314. θοιμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν. Plat. Lys. 1.
πώγωνα καθεὶ μένον γενναῖον. Lucian. D. D. V. 2. δ' πώγωνα
τηλικοῦτον καθειμένος. Dion. Cass. 62, 2. τὴν τε κόμην — μέχοι
τῶν γλοντῶν καθεῖτο. Musonius Stob. 6, 62. τὰ μέν τινα μέρη πλέ-
κονται τῶν τριχῶν, τὰ δὲ καθιᾶσι. Schol. Ran. 965. δασὺς δὲ ἦν
καὶ καθεῖ τὸν πώγωνα.

844. τὰ χρήματ') Sc. τὰ ἀρχαῖα.

846. ἄλλος] I. e. στρεβλός, στραβός, διεστραμμένος (Etym. M. 342, 38.). Cf. Sophron. Fr. 22 b. ἄλλοτέρα τῶν κορωνᾶν. Plat. Mem. V. 3. 6. ὁ δ' οὐδέπω] Sub. φαίνεται.

848. τὸν Παλαμήδην — αἰσχύνεται] Cf. ad Pl. 436. Fr. 487. τὴν γυναικα δὲ | αἰσχύνομαι τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

850. τὴν καινὴν Ἐλένην] I. e. recenter doctam fabulam Helenam.

851. ὑπάρχει] Cf. 1013. 984. Vesp. 770. Av. 935. Lys. 495. Eccl. 114. Xen. Symp. VIII. 40. τὰ μέγιστα γάρ σοι ὑπάρχει· εὐπατρίδης εἰ, ἵερενς θεῶν etc. Thuc. V. 83. ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἀργονοῦς αὐτόθεν πρασσόμενον. Dem. p. 32, 10. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι· τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει.

852. τί αὖ σὺ —;] Cf. ad Vesp. 942. οὐκ αὖ σὺ —; κοινόλεις] Cf. v. μοιμύλλω.

853. πικρὰν —] Cf. Av. 1468. πικρὰν τάχ' δψει στρεψοδικοπανονοργίαν. 1045. Fr. 491. Eubul. 120, 6. πικρὰν στρατείαν εἶδον.

855. καλλιπάρθενοι δοαι] Cf. Nub. 1025. καλλιπυργον οφίαν.

856. δίας ψακάδος] Cf. Ran. 246. Δίας — δύμφον. Αἴγυπτον πέδον — νοτίει] Cf. Theocr. XVII. 79. ἀλλ' οὐτις τόσα φύει δσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος | Νεῖλος ἀναβρίζων διερὸν δτε βώλακα θρύπτει. Aesch. Prom. 852. δσην πλατύρρονος Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα. Pers.

486. Μηλᾶ τε κόλπον, οὖν | Σπερχειός ἄρδει πεδίον εύμενει ποτῷ.

857. λευκῆς] Nonne λευκᾶς (planae, late patentis)? νοτίει] Cf. Plat. Tim. 74 C. νοτιζομένην (νοτίδα).

858. Cf. Lys. 443. 738. Fr. 657. Bl. φωσφόρος Ἐκάτη. Antiph.

58, 6. νὴ τὴν φωσφόρον. Eur. Fr. 968. Ἐκάτης ἄγαλμα φωσφόρον.

860. ὀλεθροε] Cf. Eccl. 934. Lys. 325. δλεθροι γέροντες. Dem. de Cor. 39. δλεθρος γραμματεύς. Philipp. III. 7. δλέθρον Μακεδόνος.

863. γυναικίσεως] γυναικίσις formatum ut βάδισις Vesp. 1171.

868. Cf. Eur. Hel. 293. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην; 56. τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεοῦ τόδ' εἰσήκονος' ἔπος. τῶν κοράκων πονηρίᾳ] Cf. Hor. Epist. I. 16. 49. 'Non pasces in cruce corvos'. et Anthol. Append. 129. ἔγκειμαι μέγα δεῖτνον ἀμετροβίους κοράκεσσιν.

869. Ex tragœdia haec sumpta esse probabile facit ἔμήν sine articulo positum. ὕστερο] Anglice, as it were. Cf. Nub. 1276. Vesp. 395. Pac. 234. Plat. Phaedr. 260 E. ὕστερο ἀκούειν δοκῶ τινῶν προσιόντων λόγων. αἰκάλλει] Cf. ad Eq. 211. καρδίαν ἔμήν] Notanda est articuli omissio ante ἔμήν. Cf. Ach. 1232. σὴν χάρων. Fortasse παρατραγῳδεῖ.

870. Cf. Eur. Hec. 225. Hel. 315. 1233. Iph. A. 725. Ion. 1029. Cycl. 131. Fr. 647. μῆ ψεῦσον] Cf. Soph. apud schol. (Fr. 453 N.) μῆ ψεῦσον (ψεῦδε μ'?), ὡς Ζεῦ, μῆ μ' ἔλης ἀνεν δορός. Schol. οἰσθ' δ (l. δ τι, cf. schol. Hec. 229.) ποτῆσον.

872. δστις ξένοντος δέξαιτο] Qui hospites excipiat. Anglice, to entertain etc. ποντίώ σάλω κάμνοντας] Lege — καμόντας. Cf. Aesch. Sept. 210. νεώς καμούσης ποντίώ πρὸς κύματι (ποντίων

πρὸς κύματων?). Verba ποντίῳ — ναναγίαις Euripidis esse suspicatur Nauck.

876. *Πρωτέας*] Ludit in nominibus similibus *Πρωτεὺς* et *Πρωτέας*. Dux Atheniensium *Πρωτέας* memoratur Thuc. II. 23. Cum *Πρωτέας* confer nomen *Ἄριστέας*.

877. ἀλλ' — γοῦν] Cf. Lys. 877.

878. ὁ δύστηνος οἱ πεπλεύκαμεν] Cf. Vesp. 187.

880. ληροῦντι λῆρον] Cf. Pl. 517. λῆρον ληρεῖς.

885. ἐνυμβεύθη τάφῳ] Cf. Soph. Aj. 1063. σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ. Eur. Hel. 1245.

887. κάξολει γ' ἔτι] Anglice, And, what is more, you will perish. Cf. Nub. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. Soph. Phil. 1035. κακῶς δλοισθ', δλεῖσθε δ' ἡδικηότες. El. 471. Eur. Hel. 57. Aesch. Prom. 518.

889—891. Tragoediam haec spirant.

889. Cf. Eur. Herc. 1214. τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας. “Dubitari potest utrum ex tragoedia haec repetita sint an ad similitudinem tragoediæ ab Aristophane ficta.” (Nauck. p. 660.).

891. συμμῖξαι] Cf. Dem. p. 675. ημῶν — εἰς Πέρινθον δρματένων — ὅπως συμμίξαμεν αὐτῷ.

895. Cf. Eur. El. 902. μή μέ τις ψόγῳ βάλῃ. Soph. Aj. 1244. κακοὺς βαλεῖτε. Tr. 940. ὡς τινα ματίας αἰτίᾳ βάλοι κακῇ. Etiam hic versus tragicus coloris est, aut Euripidis aut ad imitationem ejus compositus.

897. Cf. Eccl. 46. τὴν Σμικνθίωνος — Μελιστίχην.

898. εἰ μὴ — γ'] Cf. Eq. 186. Αν. 1681. Θ. 898. Lys. 942.

Γαργηττόθεν] *Γαργηττοῖ* est Strab. VIII. p. 377.

900—902. 904. 913—915. Tragoediam etiam haec redolent.

904. Cf. Eur. Herc. 515. οὐκ οἶδα, θύγατερ ἀφασία δὲ κᾶμ' ἔχει.

910. Cf. Eupol. II. 466. οὐκ ἔχω τι λέξω. Com. adesp. 470. ὅναρ λέγεις ή γρῖφον ή οὐκ ἔχω τι φῶ.

912. ὁ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας] Cf. Pac. 317. Cratin. 222. χρονία μὲν ἥκεις, δμως δ' ἥλθεις etc. Alex. com. III. 518. ὁ δέσποον', ὑγίαιν', ὁς χρόνιος ἐλήλυθας. Theocr. XIV. 2. ὁς χρόνιος.

915. φέρε σε κύσω] Qu. φέρε' ἔγώ κύσω σ'. Cf. Soph. O. R. 1340.

920. οἴμ' ὁς —] Cf. Ach. 1117. Nub. 1238. πανοῦργος καντός] Cf. Ran. 546. ἀτ' ἀν τινός πανοῦργος.

921. τοῦδε — ξύμβονλος] Cf. ad Av. 209.

922. ἀγυπτιάζετ'] Cf. Cratin. 378. αἰγυπτιάζειν. Clem. Alex. Paed. III. 2. 5. αἰγυπτιάζοντι ὁς ἀληθῶς ἐπισπάσθαι τὸν δεισιδαιμονας ἐραστάς. Theocr. 15, 47. οὐδεὶς κακοεργὸς | δαλεῖται τὸν λόντα παρέποντας Αἰγυπτιού. Propert. IV. 10. 33. ‘Noxia Alexandria, dolis aptissima tellus.’ Alio sensu verbum αἰγυπτιοῦ legitur

Trag. adesp. 133. ὅδε μὲν] *Hic quidem (saltem). Sed legendum forsitan ὅδε μοι.*

924. ὑπαποκινητέον] Cf. Av. 1011. ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ. Xen. Ven. 8, 4. ὑποκινεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Confer ὑπαποτρέχειν Eccl. 284.

928. Cf. Vesp. 175. Eur. El. 582. ην ἐκσπάσωμαι γ' δν μετέρχομαι βόλον. Thugenid. 5. ἀνέσπακεν (i. e. ἀνεύσηκεν, εἴληφεν, Suid.). μήρινθος] Α μηρύεσθαι (Theocr. I. 29. etc.).

930. δῆσον αὐτὸν — ἐν τῇ σανίδῃ] Cf. 940. 1165. Herod. VII. 33. ζῶντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν. IX. 120. Aesch. Prom. 15. δῆσαι — φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.

931. Cf. 940. Hom. Od. 14, 174. σανίδας δ' ἐκδῆσαι δπισθεν.

935. ιστιορράφος] I. e. δι' ιστίων δόλον δάπτων. Similiter τρυγοδαίμων (quasi τρυγωδὸς κακοδαίμων) Nub. 296. Cf. μηχανορράφος (Soph. O. R. 387. μηχανορράφος κακῶν Eur. Andr. 447. 1116.), νευρορράφος (Eq. 739.), κακορράφος. Alex. 98, 2. δάπτονοι δὲ | πᾶσιν ἐπιβονλάς. Sic δάπτειν κακὰ (Hom. Od. 3, 118.), φόνον (Eur. Andr. 839. 911.), μόρον (Iph. T. 681.), δόλους (Phocyl. 4.). Cf. etiam verba δικορράφειν et μηχανορράφειν. Vela ab Aegyptiis emere solitos esse Graecos monuit Velsen.

936. Cf. Eq. 1083. τὴν τούτον χεὶρ' ἐποίησεν | Κυλλήνην ὁρθᾶς διτή φησ', Ἐμβαλε κυλλῆ.

939. τί σοι χαρίσωμαι;] Cf. Demosth. III. 22. τί ὑμῶν χαρίσωμαι;

941. Cf. Av. 1379. τί δεῦρο πόδα σὺν κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς; Schol. Αὐτολύνω θατέρω (leg. δευτέρω).

951. ἐς τὰς ὕδρας] Cf. Ran. 380. ἐς τὰς ὕδρας. Nub. 562. ἐς τὰς ὕδρας τὰς ἔτέρας. Theocr. XV. 74. κεῖται ὕδρας κῆπειτα, φῦλ' ἀνδρῶν, ἐν καλῷ εἶης.

954. Cf. Anacr. Fr. 75. κοῦφά τε σκιρτῶσα παῖςεις.

958. κυκλοῦσαν δύμα] Cf. Eur. Phoen. 367. δι' ἀστεως | κυκλῶν πρόσωπον ἡλθον. χοροῦ κατάστασιν] Cf. Aesch. Ag. 23. χορῶν κατάστασιν. et ad Nub. 271.

961. γέραιμε] Cf. Xen. Oecon. IV. 8. καὶ ἔδραις ἐντίμοις γεραίμει.

968 sq. Cf. Eur. Tro. 332. χόρευε, μάτερ, ἄναγε, πόδα σὸν ἔλισσε τῷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν | φέρουσα φιλτάταν βάσιν.

968. εὐκύκλου χορείας] Cf. Ran. 441. χωρεύετε τὸν ἵερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς — παῖςοντες.

969. τὸν εὐλύραν] Cf. Eur. Alc. 570. δ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων.

972. δπαζε] Cf. Eq. 200. μέγα κῦδος δπάζει (orac.).

975. ἐμπαῖει] ἐμπαῖειν, sed alio sensu (καταγελᾶν), est Fr. 108 c.

977. Cf. 312. θεῶν γένος λιτόμεθα ταῖοδ' ἐπ' εὐχαῖς φανέντας ἐπυχαρῆναι (χαρέντας ἐπιφανῆναι?).

985. εὐρύθμῳ ποδί] Cf. Pl. 759.

988. κισσοφόρε —] Cf. Ran. 1249. τὸν Βακχεῖον ἄνακτα.
 Pratinam apud Athen. p. 617 F. θριαμβοδιθύραμβε κισσοχαῖτ' ἄναξ.
991. Σεμέλας παῖ] Cf. Alcaeum Fr. 41. οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς νῖὸς — ἀνθρώπουισιν ἔδωκε.
995. κτυπεῖται] Cf. Pl. 758. ἐκτυπεῖτο δὲ | ἐμβάς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
996. Κιθαιρώνιος ἥχῳ] Cf. Suid. v. τελενεικίσαι: — καὶ λέγεται τις Τελενίκειος (Τελενίκιος?) ἥχῳ.
997. μελάμφυλλά τ' ὅρη] Cf. Soph. O. C. 482. γῆ μελάμφυλλος. Pind. P. 1, 28. Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις — κορυφαῖς.
1001. Cf. Pl. 1129. ἀσκωλαῖς ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰνοῖαν. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος.
1006. σῆγα] Cf. Ach. 238. σῆγα πᾶς. Eur. Hec. 530. σῆγα πᾶς ἔστω λεώς.
1013. δῆλον οὖν —] Cf. Pac. 1048. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι | ἐναντιώσεται etc. Pl. 333.
1015. “Schol. τὰ δὲ ἐπιφερόμενα πρὸς τὸ αὐτὸν χρήσιμον (χρήσιμα?). Itaque etiam verbis πῶς ἀν ἐπέλθομε Euripidea subesse videntur; quid mutaverit Aristophanes nescimus.” (Nauck. Trag. p. 314.).
1018. προσανδῶ σὲ —] Cf. Eur. Suppl. 804. προσανδῶ σὲ τὸν θανόντα.
1019. ἀπόπλανσον, ἔσσον, Ἀχοῖ, με σὺν φίλαισιν uno versu Nauck., quibus responderint verba συνάλγησον, ὡς δέ κάμνων | δακρύνων μεταδοὺς ἔχει κονφότητα μόρχων (Eur. Fr. 119.).
1024. γραῖαν — σαπράν] Cf. Eccl. 884. 926. 1098. Lys. 378. Pac. 698. γέρων ἀν καὶ σαπρός. Pl. 1086. Philem. IV. 58. σαπράν γυναικα — δέ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ. τὴν γραῖαν] Cf. Theocr. VI. 40. ἀ γραία (sic). II. 91. γραίας.
1028. κόραξι δεῖπνον] Cf. Aesch. Suppl. 809. δρυσι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Plaut. Rud. II. 6. 29. ‘Piscibus in alto, credo, praebeant prandium.’
- 1029—1041. et mox 1047—1055. Hoc canticum maximam partem ex Euripideo dramate expressum videtur. V. schol. ad 1030. 1034. 1040. Quid tamen mutaverit Comicus definire non audemus.
1033. κήτει βορὰ — πρόκειμαι] Cf. Av. 348. καὶ δοῦναι δύγχει φορβάν. Eur. Fr. 121. ἐκθεῖναι κήτει φορβάν. Plat. com. 56. σὲ γὰρ, γραῦ, συγκατάψισεν σαπράν | δρφῶσι — βοράν.
1038. Si ex Andromeda haec sumpta sunt, τάλαιν' ἔγὼ τάλαινα scriptum fuisse suspicatur Nauck. Trag. p. 316. Sed quid mutaverit Comicus definire periculosum est. Si hic versus Andromedae Euripideae verba refert, τάλαιν' ἔγὼ τάλαινα exspectes, et v. 1051. τάν δύσμορον ἔξολέσσειν, ut monuit Nauck.

1041. πολυδάκρυτον — γόσιν] Cf. Aesch. Cho. 449. πολύδακρυν γόσιν. γόσιν φλέγονταν] Cf. Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Eur. Ph. 248. αἷμα δάιον φλέγει.
1043. ἀπεξύρησε] Cf. Herod. V. 35. ἀποξυρήσας τὴν κεφαλήν.
1044. κροκόεντ'] κροκωτὸν intellige. Cf. Pind. Nem. I. 38. κροκωτὸν σπάσανον. Pyth. IV. 232. κρόκεον (κροκόεν?) εἶμα. Sic ποικίλα Pl. 1199.
1047. ἀτεγκτε δαίμων] Lege ἀτεγκτε δαῖμον.
1048. ὁ κατάρατος ἐγώ] Cf. Eur. Androm. 838. ὁ κατάρατος ἐγώ. ἐπόψεται πάθος] Cf. Aesch. Fr. 191, 3. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.
1049. πάθος ἀμέγαρτον] Cf. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Aesch. Prom. 401.
1052. ἀθανάταν φλόγα] Cf. ad Nub. 289. ἀθανάτας ἴδεας.
1054. λαιμότημητ' ἄχη δαιμονῶν] Qu. — δαιμόνι'. Cf. Aesch. Pers. 581. δαιμόνι' ἄχη. Eur. Iph. A. 776. λαιμοτόμους κεφαλὰς σπάσας. Mnesim. 4, 16. διαλαμποτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον.
1058. Versus ex Andromeda Euripidis sumptus, ut 1110.
1101. Cf. ad 1110.
1059. ἐπικοκκάστρια] Cf. Eq. 697. περιεκόκκασα. Eust. οἶον καὶ τὸ ἐπικοκκάσειν ὕβρει. Ἡχὼ λόγων ἀντωδός] Ex Euripide, nisi fallor, depromptum. Cf. Hor. Od. I. 12. 3. ‘Cujus recinet jocosa nomen imago (sc. echo).’
1063. ἐπικλάειν] Hinc ἐπίκλαντος Ran. 683.
1067. νῶτα διφρεύοντος αἰθέρος ἱερᾶς] Cf. Soph. Aj. 845. σὺ δ', ὁ τὸν αἴπερν ὄντανόν διφρηλατῶν | Ἡλιε.
1070. περίαλλα] Cf. Hom. H. Pan. 46. περίαλλα δ' δ βάκχειος Διόνυσος (ἐτέροφθη). Theocr. XII. 28. Soph. Fr. 224, 3. οὗς Θαμύρας περίαλλα μουσοποιεῖ.
1071. ἐξέλαχον] Lege ἐξέλαχεν.
1072. Euripides scripserat θανάτου τλήμων | μέλλονσα τυχεῖν. V. schol. 1072. Schol. λείπει “μέλλονσα τυχεῖν.”
1073. Cf. Eccl. 775. Agath. Fr. 13, 1. ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν.
1075. εἰσήρρηκας] Cf. Eq. 4. ἐξ οὖ γὰρ εἰσήρρηκεν εἰς τὴν οἰκίαν, etc.
1079. βάλλ' ἐς κόρωνας] Cf. Vesp. 835. Pl. 782. Fr. 462, 2.
1080. 1085. Cf. 610. τί τὸ κακόν; Pac. 322. Av. 1213. Fr. 505.
1086. Cf. 51. τίς δὲ φωνήσας;
1092. καὶ δὴ φεύγει] Cf. Pac. 327. καὶ δὴ πέπαυμαι. Lys. 925. καὶ δὴ ἀδύομαι. φεύγει] Qu. πεύγει, et mox πεύγεις.
1097. λάλο] Cf. Epigr. apud Brunck. II. 95. παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἥδη | παίγνιον (sc. ἥχώ).
1100. τέμνων κέλευθον] Sic αἰθέρος αὐλακα τέμνειν Αν. 1400. πόδα τίθημ' ὑπόπτερον] Cf. Eur. Iph. T. 32. Θόαν, δις ὡκὺν πόδα τιθεὶς ἵσον πτεροῖς (ὑπόπτερο?).

1101. Versus ex Andromeda Euripidis sumptus, ut et 1058.
 1110. Cf. ad 1110. τὸ Γοργοῦς κάρα] Cf. Eur. Or. 1521. τὸ Γοργοῦς — κάρα. Herod. II. 91. 8. τὴν Γοργοῦς κεφαλήν.
1105. Verba παρθένον — ὀρμισμένην εχ̄ Andromeda derivata esse non crediderit Nauck. Trag. p. 316.
1106. ναῦν δπως] Cf. Soph. Fr. 382. σπίζ' δπως. Soph. Fr. 286, 1. πουλύπους δπως. Anacreont. 32. βασιλεὺς δπως ἀείδεις. ὀρμισμένην] Cf. Eur. Herc. 1094. ναῦς δπως ὀρμισμένος.
1107. Ad Adromedam jure haec refert Matthiae.
1108. λῦσόν με δεσμῶν] Lege λῦσόν τε δεσμῶν.
1109. Cf. 1097. Eccl. 949. ἐξηπάτηκα τὸ κατάρατον γράδιον.
1110. Versus haud dubie ex Andromeda Euripidis sumptus, ut et 1058. 1101. Post h. v. adjungit Nauckius v. 1058. σὺ δ' εἰ τίς δοτις τούμδον ὠκτειρας πάθος; et v. 1101. Περσεὺς πόδες Ἀργος ναυστολῶν (exclusis ut huic loco minime aptis verbis τὸ Γοργόνος | κάρα κομίζων). Versus 1110. et 1058. jam Barnesius conjunxerat.
1114. μή τι —;] Cf. Aesch. Prom. 959. μή τι σοι δοκῶ | ταρβεῖν —;
1119. περιεστραμμένον] Lege περιεστραμμέν' ἦν.
1120. Lege οὐκ ἐπιόντος ἀν σ' αὐτὸν πνγίζειν ἔγω. Locutio πνγίζειν τινὰ legitur Theocr. V. 41. Athen. X. 451 B.
1122. Cf. Eur. Med. 1338. εὐνῆς ἔκατη καὶ λέχονς οφ' ἀπώλεσας. Soph. Tr. 920. ὁ λέχη τε καὶ νυμφεῖ ἐμά. Eur. Tro. 745. ὁ λέκτρα τάμα δνστυχῇ τε καὶ γάμοι. Ion. 1092. πεσεῖν ἐς εὐνὴν —] Versus Euripideus, ex Andromeda fortasse sumptus.
1128. Versus tragicum spirans ut et v. 1215.
1129. ἐνδέξαιτο] Sub. λόγους. Cf. Moschion. 5, 1. μόνον σὺ δυμοῦ χωρὶς ἐνδέξαι λόγους | οὖς σοι κομίζω.
1130. κανὰ προσφέρων σοφά] Cf. Soph. Fr. 702. Eur. Med. 298. Iph. T. 112. πάσας προσφέροντε μηχανάς.
1132. μηχανὴν προσοιστέον] Cf. Nub. 479.
1133. ἐπιτήκιζε] Cf. Vespr. 1290.
- 1136 sq. Cf. Nub. 563 sq. Eq. 559. Fr. 334.
1139. ἀζυγα κούρην] Cf. Theocr. XXVII. 7. ἀζυγα κώρων.
1140. ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχει] Cf. Nub. 601. ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα φεός — πολιούχος Ἀθάνα. 569. Eq. 581. Av. 827. Ran. 1501. καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν.
- 1143 sq. Versus bacchiaci sive bacchei (*βακχεῖοι*) glycaneis interpositi, ut in Eur. Suppl. 993. Ion. 190.
1145. δῆμός τοι σε καλεῖ] Cf. Av. 406. ἵω ἔποψ, σέ τοι καλῶ. δῆμος — γυναικῶν] Cf. 335.
1150. οὐ δὴ] Cf. Aesch. Prom. 814. Soph. O. R. 1263. Soph. Fr. 778, 2. οὐ δὴ μόνον τίτανοιν αἱ θηγαταί φεόντες. Eur. Iph. A. 57. Sic ἵνα δὴ Pac. 900. ἔνθα δὴ Eur. Med. 68. δόθι δὴ Iph. A. 548.

1157. Cf. Eq. 591. δεῖ γάρ — πορίσαι σε νίκην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν. Aesch. Ag. 520. εἰ πον πάλαι φαιδροῖσι τοισίδ' δύμασι | δέξασθε κόσμῳ (l. καὶ νῦν) βασιλέα πολλῷ χρόνῳ. Thuc. VII. 70. καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν εἰ ποτε καὶ αὐτὸς προθύμως ἀντιλαβέσθαι (ἐπιβοῶντες). Dem. p. 716. ἄξιον δὲ, εἴπερ περὶ του καὶ ἄλλου, καὶ περὶ τοῦδε — διελθεῖν. Aelian. V. H. II. 13. τοῦτο συνέβη εἴποτε ἀλλοτε καὶ τότε τῷ θεάτρῳ.

1162. Saepius apud Herodotum occurunt οὐδαμά (al. οὐδαμᾶ) et μηδαμά (al. μηδαμᾶ).

1163. ἐπικηρυκεύομαι] Cf. Thuc. VIII. 80. τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆγαι (l. ἀποστῆσαι).

1174. διελθε] Cf. ad Vesp. 688. κάνακόλπασον] Et in sinus collige (vestimentum tuum). Anglice, and gird yourself up.

1175. ὁ Τερηδών] Sic Eq. 125. ὁ μαρεὶς Παφλαγών (πον Παφλαγόν). ἐπαναφύσα —] Cf. Ach. 261. ἀσομαὶ τὸ φαλλικόν. Theophr. Char. 25. τοῦ σαλτιστοῦ δὲ τὸ πολεμικὸν σημήναντος etc. Aelian. V. H. II. 44. προσέταξεν αὐτῷ τὸ παρορμητικὸν ἐμπνεῦσαι μέλος. Long. Past. IV. 9. καὶ συγόσαι τὸ αἰπολικὸν ἡξίασε. Περσιόνγ] Sub. ὅρχημα. V. schol. Angl. a Persian dance-tune. Erat autem haec saltatio lasciva quae κνισμὸς et ὄκλασμα appellabatur teste Poll. IV. 100. Cf. Fr. 321. Qu. ὁ Τερηδόν. Schol. (Περσικὸν ὅρχημα ὄκλασμα καλεῖται?) Schol. Ιατρικῆς (θεατρικῆς Dind. ad Fr. 321.). τὸ Μύσιον] Cf. Aesch. Pers. 1054. κάπιβῶ τὸ Μύσιον.

1180. ὡς ἐλαπρὸς] Cf. Xen. An. VI. 1. 13. ή δὲ ὡρχήσατο πυρρόχην ἐλαφρῶς.

1184. κάτησο μάτησο] Sic Ran. 1393. μέθεοθε μέθεοθε.

1186. αὐλεὶ σὸν θάττον] Cf. Xen. Conv. II. 22. κελεύσας τὴν αὐλητρίδα θάττονα δυνθμὸν ἐπάγειν.

1187. κλαύσετ', ην —] Qu. κλαῦσ', ἐὰν μὴ 'νδον μένης. Cf. Nub. 933. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ην ἐπιβάλλης.

1191. παπαπαπᾶ] Cf. Nub. 390. παπαπαπάξ. Eur. Cycl. 503. παπαπᾶ, πλέως μὲν οἶνον. ἀππαπα] Cf. Ran. 57.

1192. Ἀττικὸς μέλις] Cf. Pac. 252. μέλι — Ἀττικόν.

1202. Ἐρμῆ δόλε] Cf. Pl. 1157. ἔπι] Adhuc. Cf. Lys. 550. ἔπι γάρ νῦν οὖρα θεῖτε.

1205. Cf. Pl. 653. ὡς γάρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν. Hegesipp. IV. 479. ἐπάν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς. Herod. I. 114. 4. ἐπει τε μετείθη τάχιστα. IV. 134. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ. τενεῖς] Cf. Hor. Od. 3, 3. 70. 'quo, Musa, tendis?'

1209. ἑγὼ δὴ τοῦτο δρῶ] Cf. Eccl. 1166. τοῦτο δοῶ. Eq. 111.

1213. οὐκ ἐπαΐνω, γράδιο vulg. Qu. οὐκ (aut οὐ σ') ἐπαΐν', ὁ γράδιο, aut potius οὐκ ἐπαΐνο γράδιο (sic, cf. ad Lys. 70.).

1215. δριῶς δὲ συβίνη στί καταβινῆσι γάρ] Lege δριῶς δὲ σὺ συβίνη καταβεβινῆσι γάρ. Cf. Aesch. Sept. 405. γένοιτ' ἀν δριῶς

δυδίνως τ' ἐπιδρυμον. Soph. Fr. 877 N. δρθῶς δ' Ὁδνοσεύς εὶμ' ἐπιδρυμος κακοῖς (κακῶν?), | πολλοὶ γὰρ ὀδύνσαντο δυσμενεῖς ἔμοι. Eupol. 351, 2. πολλᾶς δ' — οἷμαι νῦν βεβινῆσθαι.

1217. πηκτίδας] Cf. Anaxil. 15, 1. ἕγώ δὲ βαρβίτους, τριχόδοους, πηκτίδας, | κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸν ἔξηρτυόμην. Diogen. trag. Fr. 1, 9. ψαλμοῖς τριγάνων πηκτίδων τ' ἀντιζύγοις. Soph. 217, 1. πηκταὶ δὲ λύραι etc. Fr. 220, 1. φωνὴ γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη. Fr. 378, 2. Λυδῆς — πηκτίδος. Plat. Resp. III. 399 C. τριγάνων καὶ πηκτίδων καὶ πάντων ὁργάνων δσα πολύχορδα καὶ παναρμόνια. Herod. I. 17. ἑστρατεύετο δὲ ὅπδ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ. Idem autem sunt πηκτίς et μάγαδις. V. Athen. p. 635 E.

1223. δρθήν] Cf. Lys. 834.

1226. κατὰ τὸν κόρακας] Sic Eq. 433. κατὰ κῦμα. Soph. Tr. 468. κατ' οὐρον. Cf. Nub. 133. βάλλεται εἰς κόρακας. Pl. 782. Eq. 1314. πλεῖτο — ἐς κόρακας, εἰς βούλεται. ἐπονορίσας] Secundo vento usus. Cf. Epicrat. III. 372. τὴν νέαν τ' ἐπονορίσας | πλήρωσον. Aesch. Eum. 187. οὐδέ αἰματηρὸν πνεῦμ' ἐπονορίσασα τῷ | ἀτμῷ etc. Theocr. VII. 62. Ἀγεάντας πλόον διζημένῳ ἐς Μινύλαναν | ὥραι (i. e. οὐρα) πάντα γένοιτο καὶ εἴπλοον δομον ἵκοιτο.

1227 sq. Cf. Nub. 1510. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχρενται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν. Plat. Phaedr. 278 B. οὐκοῦν ἡδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων. p. 279 C. διοι μετρίως ἡδηται.

1228. ὥρα δῆτ' ἔστι] Qu. ὥρα νῦν δὴ 'στι —. Cf. Av. 638. οὐχὶ ννστάζειν — ὥρα 'στιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν. Philyll. 3, 1. δὲλλ' ἀφαιρεῖν | ὥρα 'στιν ἡδη τὰς τραπέζας.

1230. ἀγαθὴν — χάρων ἀνταποδοίην] Leges μεγάλην —. Cf. Eccl. 1047. ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν | μεγάλην ἀποδάσω καὶ παχεῖάν σοι χάρων. Pac. 761.

1231. ἀνταποδοίην] Cf. Thuc. III. 67. 4. ἡμῖν — ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα. Plat. Phaedr. p. 236 C. ἵνα μὴ τὸ τῶν κωμῳδῶν φορτικὸν πρᾶγμα ἀναγκαζώμεθα ποιεῖν ἀνταποδιδόντες ἀλλήλους.

V E S P A E.

Praef. Μητιόχου τέμενος memoratur Bekk. Anecd. 309, 17.

3. προνυφεῖλεις] Eadem crasis est in προνυμόσας Aesch. Ag. 1196.

4. δρό' οἰσθά γ' οἶον] Cf. Alex. 116, 14. δρά γε διδάσκω —; 270, 4. δρά γ' ἐνδεκα —; Qu. δρό' οἰσθ' δποῖον.

7. ὕπνον τι — καταχεῖται γλυκύν] Cf. 713. Com. adesp. 336, 9. τοιούτο τῶν ξένων τι καταχεῖται σκότος. Aesch. Agam. 178. στάζει δ' ἀνθ' ὕπνον — πόνος (φρέσος) etc.

12. ννστακτῆς ὕπνος] Cf. Av. 638. ννστάζειν. Alex. 286, 2. κατανύστασον. Aloiphr. III. 46. 1. πάντας ὕπνος κατειλήφει ννστακτῆς.

18. ἀνεκάς] Cf. Eupol. II. 443. ἀνεκάς τ' ἐπήρω τὸ σκέλος.
21. προσερεῖ] προβαλεῖ, ni fallor, corrigendum. Cf. Athen. X. 451 E. τὸν προβληθέντα γρῖφον. Ibid. καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἔτέρους ἐπιδεξίως.
23. Λάρης] Similiter Δάκης comice finxit Teleclides. V. schol. et Δωρὸν Δεξώ in comoedia.
25. ίδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον] ίδόντι τοῦτο τοὺνύπνιον A. Palmer. Fortasse recte. Qu. ίδόντι τοιόνδ' ἐνύπνιον. Cf. Men. 534, 10. ἦν ίδη τις ἐνύπνιον. Herod. IV. 184. 6. ἐνύπνια δρᾶν.
38. σαπρᾶς] Veteris. Cf. 1343. 1380. Eq. 918. Pl. 323. 542. Lys. 378. Eccl. 884. 926. 1098. Pl. 813. 1086. Th. 1025. Pac. 554. 698. Ach. 1101.
45. δλῆς; —] Similiter λάζων aliquis inducitur in Eupolidis Fr. 170. Et nescioquis dixit φακός σε δάίμων καὶ φακὴ τύχῃ λάβοι (pro κακός et κακῇ), et Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιος φακῶν (pro κακῶν). V. Athen. IV. 156 F.
49. ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ] Cf. Nub. 352. λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
54. λόγος] Argumentum. Cf. Antiph. 191, 2.
57. Μεγαρόθεν] Cf. Susarion. 2, 3. Stratt. II. 774. ἥκονσιν Μεγαρόθεν. Eupol. II. 521. τοντὶ τὸ οιῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφρόδρα | ψυχρὸν. Eephan. II. 12. Μεγαρικῆς κωμῳδίας ἄσμ'.
63. Sic 'farctum facere ex hostibus' Plaut. Mil. Glor. I. 1. 8.
67. ἐκεινοοῖ] Cf. 1500. Pac. 883. Av. 298. Polyzel. II. 871. δ μαινόμενος ἐκεινοοῖ Διονύσος.
71. τοπάζετε] Cf. Aesch. Ag. 1368. Soph. Trach. 425.
74. De Amynia v. schol. h. l. et ad Nub. 687.
93. δ νοῦς πέτεται] Cf. Pind. Fr. 87. πτάμεναι νόημα.
95. ξυνέχων] Cf. Nub. 966. τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας.
98. Cf. Eupol. 213. καὶ τῷ Πηνούλαμπον ἄρα Δήμῳ κυψέλῃ | ἔνεστιν; Plat. Gorg. 481 E. 513 B. Lys. 19, 25.
100. Cf. Alciphr. I. 39. 3. πότος εἰς ἀλεκτυόνων φόδας.
103. ἀπὸ δορπητοῦ] Sic Herod. I. 133. ἀπὸ δείπνου (post coenam). Men. 264. ἄδοντα λιτυέροιν ἀπ' ἀρίστον τέως. Thuc. VII. 43. αὐτὸς μὲν ἀπὸ πρώτου ὑπνον καὶ Εὔρωμέδων καὶ Μένανδρος ἀναλαβὼν — ἔχωρει etc. Theocr. I. 16. ἀπ' ἄγρας | τανίκα κεκμάκως ἀμπτανεται. Porphyry. de Abst. IV. 7. ἀπελούνοντο ψυχρῷ ἀπὸ τε κούτης etc. κέκραγεν ἐμβάδας] Cf. Eur. Phoen. 1155. βοᾶ | πῦρ καὶ δικέλλας.
106. τιμῶν τὴν μακρὰν] Cf. Poll. VIII. 16. ἐγκεντοὺς, ἦ εἴλην τὴν γραφήν μακρὰ δὲ ἐκαλεῖτο ἦν καταδικάζοντες εἴλην.
111. ταῦτ' ἀλύεις] Cf. Neophr. 2, 5. καὶ πρὸς τι ταῦτα δύρομαι —; Eur. Fr. 282, 22. ταῦτα μωραίνει. ἀλύεις] Cf. Alex. III. 433. εἴδ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν, οἱ δ' ἀλύομεν.
118. οὐ μάλα] Cf. Aesch. Pers. 384. κοὐ μάλ' —.

124. Cf. Fr. 18. δ' ἡλιαστῆς εἰρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.
125. Cf. Com. adesp. 489. εἴσφρες μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον. Eur. Fr. 781, 46. ἐπεισφρεῖς. Xen. Hell. VI. 5. 43. ἐπεισφρέσθαι.
135. Cf. Men. 402, 13. φρόναγμα — ἀνυπόστατον. ἔχων]
Ad Βδελυκλέων assimilatum potius quam ad τῷδ' νίεῖ, propter metrum.
145. ξύλον — συκίνον] Cf. Lucian. Alex. 47. ἐπὶ ξύλων συκίνων (comburuntur Epicuri libri). Peregr. 24.
146. δριμύτατος καπνῶν] Acerrimus hic fumus est secundum Aristotelem, Theophrastum, et Plutarchum in Symp. Cf. Hor. Sat. I. 5. 80. 'lacrimoso non sine fumo.'
151. καπνίας] Cf. Pher. 130, 6. Cratin. 334. Plat. com. 244. Anaxandr. 71. Theophr. H. Pl. II. 3. 2. τὴν κάπνειον ἄμπελον καλούμενην. Similiter δικαπνίας (δὸν τροπὰς ὑπομείνας οἶνος, Hesych.), δευτερίας (οἶνος εὐτελῆς, Nicophont. 20. Callipp. 2.), σακκίας, ἀμφίας, σαπρίας, ἀνθοσμίας, et δπίας (τυρὸς, Eur. Cycl. 136.).
156. ἐκφρήσετ'] Cf. 162. Cratin. 78. ἀπέφρονσαν. Eur. Fr. 781, 46. ἐπεισφρεῖς. Xen. Hell. VI. 5. 43. ἐπεισφρέσθαι.
180. Cf. Herod. I. 53. 3. γνῶμαι — προλέγονσαι Κροίσῳ — μεγάλην ἀσχήν μιν καταλῦσαι (καταλύσειν male al.). IX. 42. 4. ἔστι λόγιον ὃς χρεόν ἔστι Πέρσας — διαρπάσαι etc.
164. ὅδαξ] Mordicus. Cf. 943. Lys. 301. Pl. 690.
179. κάνθων] Cf. Pac. 82. Anth. P. XI. 383, 1. ἦν ἄρα καὶ κάνθως τύχη χαλεπή τε καὶ ἐσθλή.
180. Ex tardo asini incessu et gemitu Sosias suspicatur se nem, alterum Ulixen, sub ventrem ejus se insinuasse.
183. φέρ' ἴδωμαι] Qu. φέρ' ἴδω γώ. Φέρ' ἴδω vices legitur in Aristophanis fabulis. ἴδωμαι] Cf. Nub. 289. ἐπιδέσθαι. Cratin. 138. νέφος οὐράνιον τόδ' ὁρῶμαι (anap.). Herod. III. 12. 4. ἴδοιτο. Thuc. III. 40. τὸν κύρδονον ὑφορῶμενοι.
191. δύνον σκιᾶς] Cf. Soph. Fr. 308. τὰλλα πάντ' δύνον σκιά.
194. ἀλλ' ἵσως] Sub. εἴσει.
198. κένροαχθ] Cf. ἀνωχθι Eur. Fr. 781, 33.
201. ὅλμον] Cf. Vesp. 258. Herod. I. 200. ἐσβάλλοντι ἐς ὅλμον, καὶ λείγναντες ὑπέροισι —.
209. Cf. Soph. O. R. 1368. κρείσσων γάρ ἡσθα μηκέτ' ὀν τῇζων τυφλός.
213. ἀπεκοιμήθημεν] Cf. Herod. VIII. 76. ταύτης τῆς νυκτὸς οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες παραρτέοντο. Hesych. κοιμηθέντι· κατακλιθέντι, οὐ πάντας ὑπνάσαντι. δύον δύον στίλην] Lege δύον στίλην μόνον. Cf. Diph. IV. 394. οὐδὲν ἥδεως | ποιεῖ γάρ οὗτος ἀλλ' δύον νύμον χάρων. Philem. 98, 3. οἶνον θ' δύον | δομήν. στίλην] Eodem sensu στιγμῇ (i. e. τὸ ἐλάχιστον) Men. 1067.
216. ὁρθρος βαθύς] Cf. Plat. Crit. 43 A. ὁρθρος βαθύς. Prot 310 A. ἔτι βαθέος ὁρθρον. Legg. VII. 808 C.

220. Cf. 269. ἡγεῖτ' ἀν ἄδων Φρυνίχον. *Phrynicus tragicus* μέλιττα dicitur Av. 750. Schol. δι' ὀνόματος (l. διὰ στόματος) ἦν καθόλον etc. Ibid. λιποῦσα (λιποῦσαι Pors.)? Ibid. προλιπόντα ναόν (προλιποῦσαι ἄστυ?).

221. οἵς ἐκκαλοῦνται τοῦτον] Cf. Eccl. 34. Eupol. 139, 3. δις νυκτερίν' ἥνδε μοιχοῖς δείσματ' ἐκκαλεῖσθαι | γυναικας etc.

226. κενραγότες πηδῶσι —] Cf. Av. 307. οἴα — τρέχονται διακενραγότες.

227. πηδῶσι — ὥσπερ φέψαλοι] Cf. Men. 298. φέψαλος ἀνήλατο.

230. πρόβαιν' ἔρρωμένως] Eadem verba 1161.

242. κηδεμών] Cf. 731. ἐφεῖτ'] Cf. Soph. Ph. 619. 770. El. 1111. Tr. 286. Aj. 116. 991. Aesch. Pr. 4.

249. κάρφος] Cf. Lys. 474. Av. 643. Aesch. Fr. 24. κάρφει (σκάρφει al.) παλαιῷ κάπιβωμίῳ ψόλῳ.

257. τυρβάσεις] Cf. Pac. 1007. δύωνοῦντας τυρβάζεσθαι. Alex. 25, 6. τύρβαζε.

260. Cf. Nicostr. 4, 6. δν οὐκ ἀν καταφάγοιμεν ἡμερῶν | τριῶν.

261. Cf. Eur. Hec. 900. οὐ γάρ ἵησ' οὐδίας πνοὰς θεός. Herod. III. 117. 6. τὸν μὲν γάρ χειμῶνα ὑει σφι δ θεός. Hinc Διὸς δμβρος Ran. 246. Hom. Il. 11, 493. Apoll. Rhod. II. 1123. τὸ δὲ μνρίον ἐκ Διὸς ὅδωρ | λῆξεν ἄμ' ἡελίῳ.

264. καρπίμων] Sub. φυτῶν. Cf. Eur. Fr. 415, 3. καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς. Pac. 1154. Eq. 326. Aesch. Pr. 456. καρπίμον θέρους (frugiferae messis).

268. ἐφολκός ἦν] Anglice a laggard. Cf. Herod. IV. 203. 6. τοὺς ὑπολειπομένους αὐτῶν καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον.

269. ἄδων Φρυνίχον] Sub. μέλη. Cf. 220.

275 sq. Cf. Aelian. Epist. 2. φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ λοχηρῶς, καὶ θέρμη (θέρμα?) ἐπέλαβεν αὐτὸν καὶ βονβῶν ἐπήρριθη. Theophr. Char. 15. καὶ προσπταίσας ἐν τῇ δόδῳ δεινὸς καταράσσει τῷ λίθῳ. Com. adesp. 391, 1. μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις πταλεῖν λίθον.

276. τὸν δάκτυλον] Sc. τοῦ ποδός.

277 sq. Cf. Men. 98. βονβῶν ἐπήρριθη τῷ γέροντι, θέρμα τε ἐπέλαβεν αὐτόν.

282. φιλαθήγαιος] De correpta diphthongo cf. Pher. 34. Ἀθηναῖς (αἱ) αὐταῖς τε καὶ ταῖς ἔνυμάχοις. Eupol. 35. Ἀθηναίων (αἱ) εἰ βούλεται τις ἐγγράψειν. Polyzel. 11, 3. παρ' Ἀθηναίων (αἱ) μακρίζεται.

287. σεαυτὸν ἔσθιε] Cf. Alcae. com. 36. ἔσθω δ' ἔμαυτὸν ὥσπερ πουλύπονς.

289. Schol. ἀποκτεῖναι (τὸ ἐκτιθέναι recte H. Weil.).

291 sq. δεηθῶ (χαρίσασθαι); XO. πάνυ γ' — τί βούλει [με πρίασθαι] καλόν; Leeuw. Quam conjecturam per pulchram et pro pedium certam habet Herwerden.

295. ἀστραγάλους] Cf. Plut. Mor. 458 A. ἀστραγάλους — ὡς παιδαρίῳ νοῦν οὐκ ἔχοντι προσέπεμψεν.
309. ἀπατᾶ φεῦ] Cf. Soph. Phil. 785. παπᾶ φεῦ. 792. φεῦ παπᾶ. Eur. Alc. 226. παπᾶ φεῦ, παπᾶ φεῦ.
319. τί ποιήσω;] Qu. τί πάθω γώ.
323. ὁ Ζεῦ Ζεῦ μέγα βροντήσας] Qu. ὁ Ζεῦ, νῦν —. Cf. Pac. 376. ὁ Ζεῦ κεραυνοβρόντα.
330. ἀνελών] Cf. 386.
349. τῶν σανίδων] Hesych. Σανίς. θύρα. λεύκωμα ἐν ω αἱ γραφαὶ Ἀθηνῆσιν ἐγράφοντο.
352. πλὴν εἰ σέρφῳ —] Cf. Metag. 13. τίς πολίτης δ' ἔστ' ἔτι | πλὴν ἀρ' εἰ Σάκας δ' Μυσὸς —;
354. μέμυησαι δῆθ' δτ' —;] Cf. Av. 1054. μέμυησαι δῆθ' δτ' ἐπὶ στρατᾶς —;
355. έις σαντὸν] Cf. Pac. 159. έις σαντόν.
357. ίσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ] Cf. ad Lys. 1125. ἐγὼ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Soph. Fr. 787, 7. δταν περ αὐτῆς εὐπρεπεστάτῃ φανῇ. Plutarch. Mor. p. 807 E. αὐτὸς αὐτοῦ γιγνόμενος ἀσθενεστάτος καὶ ταπεινότατος.
361. σκοπιωρούνται] Hoc verbo usi sunt Hermippus 95. et Xenophon Cyn. IX. 2. Cf. v. δροκωρεῖν Eupol. 313.
367. ὁ μελίτιον] ὁ μέλιημ' ἐμὸν conj. Herwerden, coll. Eccl. 972.
380. ἐμπλησάμενος] Cf. Lys. 327. Plat. Crat. 396 C. κινδυνεύει — τὰ ὥτα μον ἐμπλῆσαι τῆς δαιμονίας σοφίας. Aspasia apud Athen. V, 219 D. στέλλον πλησάμενος θυμὸν Μούσης κατόχοιο.
382. ἀνάσπαστον] Cf. Herod. III. 93. τὸν ἀνάσπαστον καλεομένον. V. 106. ἐμὲ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀνάσπαστον ποιήσας.
386. καὶ κατακλαύσαντες] Lege καὶ ἀπολούσαντες. Cf. Eur. Fr. 786. φίλος δέ μοι | ἀλούτος ἐν φάραγξι σήπεται νέκυς.
407. ἐν — τῶν δημονοργῶν] Cf. Lys. 408. ἐν τῶν δημονοργῶν.
420. εἰς τῶν σκυλοδεψῶν.
425. σμῆνος] Cf. Lys. 353. ἑσμὸς γυναικῶν. Cratin. 2. οἷον σοφιστῶν σμῆνος ἀνεδιφήσατε (ἀνεκινήσατε?).
426. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἥδη —] Cf. Ach. 315. τοῦτο τοῦπος (f. μέντοι) δεινὸν ἥδη —. Xen. Mem. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἥδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.
427. ἐγκεντόδας] Cf. 1073. Alio sensu (calcar) vocem usurparunt Pherecrates 48. et Plato 40. V. Poll. X. 54.
433. ὁ Μίδα] Cf. Strab. VII. 304. προσηγόρευεν (τοὺς οἰκέτας) Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα, Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα.
437. ἐν τί σοι παγήσεται] Cf. Hom. Il. 22, 283. οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πήξεις.
438. V. Ovid. Met. II. 555. Plin. H. N. V. 56. Hygin. et alios.
443. πρὸς βίᾳν χειροῦσιν] Cf. Aesch. Fr. 353. πρὸς βίᾳν χειροῦμενον.

447. οὐδ' ἐν δρθαλμοῖσιν αἰδὼς —] Cf. Eur. Fr. 457. αἰδὼς
ἐν δρθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. ἔμβάδων] Lepide positum pro
εὐεργεσιῶν.

453. ἡμῖν δώσετον καλὴν δύνην] Cf. Eq. 923. δώσεις ἐμοὶ^ν
καλὴν δύνην.

455. δξυθύμων καὶ δικαίων] Cf. Aesch. Eum. 705. τοῦτο βου-
λευτήρων | αἰδῶν, δξυθύμων.

458. σοῦσθ'] Cf. Aesch. Sept. 31. σοῦσθε. Pers. 25. Suppl.
836. Soph. Aj. 1414. Tr. 645.

459. ἐντυφε] Cf. Men. IV. 122. ἐξετύφην — κλαίοντα. 220.
ἐκτυφήσομαι (ἐκτυφώσομαι al.).

461. οὐ δραδίως οὔτως —] Cf. Lucian. Luc. 25. μὴ οὕτω δρ-
δίως ἀποθητοκέτω.

463. αὐτὰ δῆλα] *Lege autóδηλa.* Anglice self-evident. De
Philocle cf. Th. 168. Av. 281. 1295. Cognomen ei ob amaras ejus
tragoedias χολὴ fuit sec. schol.

471. Cf. Ran. 1531. ἐκ μεγάλων ἀχέων πανσαίμεθ' ἀν οὔτως.
Plat. com. 131. ἀναβιῶν' ἐκ τῆς νόσου. Com. adesp. 115, 2. ἐκ μὲν
γάρ κόπον | γλυκεῖ' ἀνάπανσις, ἐξ ἀλονοίας δ' ὑδωρ. Aesch. Cho.
535. ἡ δ' ἐξ ὑπνον κέκραγεν ἐπτοημένη. Pers. 296. καὶ λευκὸν
ἡμαρ τυκτὸς ἐκ μελαγχίμον. Ag. 330. τυκτίτιλαγκτος ἐκ μάχης
πόνος. Eur. Bacch. 689. ἐξ ὑπνον κυνεῖν δέμας. Lycophr. trag. 3, 1.
ὦς (εἴτ'?) ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιά κύλιξ | αὐτοῖς κυκλεῖται. Thuc.
I. 120. ἐκ πολέμου — ξυμβῆναι. Herod. I. 87. ἐκ δὲ αἰθρίης καὶ
νηγεμίης συνδραμέειν ἐξαπάνης νέφεα. Sic ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν ετ
similia.

478. ἡ οἱ κρείττον ἐκστήναι —] Cf. Lucian. Pseud. 32. ἄμει-
νον ἦν σοι — μὴ καταγελᾶν τῆς ἀποφράδος.

479. ναυμαχεῖν] δυσμαχεῖν requirit Herwerden. Recte, opinor.

480. ἐν σελίνῳ —] Cf. Diph. 57. εἴτ' (l. εἴτ') ἐν χάρακι μὲν
ταῦτα (l. ταῦτ' ἔστι) καὶ παρεμβολῇ. Theophil. 9.

481. παρεμβαλοῦμεν] Hinc παρεμβολὴ (insertio, parenthesis, interpolatio). τριχοινικῶν ἐπῶν] Cf. Cratet. II. 241. ἐπη
τριπήχη.

483. ταῦτα σου κατατιλῇ] Cf. Eur. Fr. 899, 4. σοφοὺς ἐπαντ-
λῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγον.

487. ἐστάλης] Angl. art bent upon.

492. κυλίνδεται] Cf. Eccl. 208. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος
κυλίνδεται. Apollod. Car. 5, 8. ἡμᾶς κυλίνδουσ' (τύχη) δυτιν' ἀν
τύχη τρόπον.

493. μεμβράδας] Pisciculos viles. Alex. 195, 3.

497. θάτέρῳ] Cf. Aelian. N. A. IX. 42. τῷ ἐτέρῳ τῶν δρ-
θαλμῶν ὁρῶσιν. Alex. 16, 10. “οὐτώ λάβοις ἄν;” “εἴπερ ὠνεῖ τὸν
ἔιερον;” Similiter ἐν σκάζειν (sc. ποδὶ) Com. adesp. 610. Lucian.
Philops. 18. ἡρέμα δικλάζοντα τῷ ἐτέρῳ (sc. κάλῳ).

506. Schol. (*τὸν τοὺς — ποιήσαντα, ὅτι — μετέχοντα πεποίηκε — δύνοήσας Μεῖν.*)
507. φρονῶν τυραννικά] Cf. Nub. 821. φρονεῖς ἀρχαικά.
511. δικίδιον σμικρόν] Cf. Antiph. 45, 2. δίζιον — μικρόν.
- 522 sq. Cf. Ach. 355.
525. ἀγαθοῦ δάιμονος] Cf. Eq. 85. 106. 108. Pac. 300.
537. ὅσ' ἀντὶ λέξη — ἀπλῶς] Cf. Ach. 873. ὅσ' ἔστιν ἀγαθὰ *Βαιωτοῖς* ἀπλῶς.
541. οὐδὲ ἀκαρῆ] Cf. Lucian. Herm. 6. ἀκαριαῖον δπόσον ἴκανόν.
544. θαλλοφόροι] Cf. Xen. Symp. IV. 17. θαλλοφόρους γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται.
545. κελύφη] Confer nostrum shell, quod ab eadem radice, ni fallor, venit. Κέλυφος καρκίνων memoratur Arist. H. A. V. 15.
553. τετραπήχεις] Cf. Ran. 1014. γενναῖονς καὶ τετραπήχεις. Menand. 1099. κάννα μυρίων γῆς πήχεων ἡς κύριος, | θανὼν γενῆσει τάχα τριῶν ἡ τεττάρων.
555. Cf. Posidipp. 12, 6. καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιούμένη | μετὰ δακρύων ἔσωσε τὴν ψυχὴν μόλις. οἰκτροχοοῦντες Analogia requirere videtur οἰκτροχοοῦντες. Sic οἰνοχοεῖν, χρυσοχοεῖν, μολυβδοχοεῖν, al. Qu. οἰκτρά (adv.) χέοντας.
558. Cf. Menand. Fr. Genev. v. 12. δυσφεύκτῳ κακῷ.
562. Cf. Ach. 747. δπως — ἡσεῖτε φωνάν κοινών μυστηρικῶν. Eq. 522. πάσας δ' ὑμῶν φωνὰς ἵεις —. Scribendum videtur ἀπόφεντιν. Sic φευκτέον Αν. 392.
565. ἔως ἀνιῶν ἀντὶ λούσῃ] Lege ἔως ἀριθμῶν ἀντὶ λούσῃ —.
567. τὸν θυμὸν καταθῶμαι] Cf. ad Αν. 401. Theogn. 983. φίλον καταθώμεθα θυμόν.
568. τὰ παιδάρι' — ἀνέλκει] Cf. Ach. 687. ἀνελκύσας.
570. συγκύπτονθ'] Cf. Com. adesp. 365, 2. ὑποτονθορύζονταν δὲ συγκεκυφότες.
571. ὥσπερ θεὸν —] Cf. 621 sq.
572. ἐλεήσας] Lege ἐλεῆσαι.
573. με πιθέονται] Lege πεπιθέονται. Cf. Pind. Isth. 4, 72. γνώμᾳ πεπιθῶν πολυβούλῳ.
574. ἀνείμεν] Cf. Eur. Or. 1131. μεθεῖμεν. Iph. A. 423. καθείμεν. Iph. T. 1148. καθεῖσαν. Ion. 1170. ἀνεῖσαν. Soph. O. R. 1405. ἀνεῖτε. τὸν κόλλοπ' ἀνείμεν] Cf. Lucian. Jup. trag. 10. δψει κάκεῖνον — τῆς κόλλοπας τῆς κινδύνας περισεσυλημένον.
575. τοῦ πλούτου καταχήνη] Cf. Eccl. 631. Athen. VI. 269 E. πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἔστε.
582. ἐν φορβειῇ] Cf. Plut. Mor. p. 456 B. δο Μαρούας, ὁς ἔσικε, φορβειῇ τινι καὶ περιστομίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος (τῶν αὐλῶν) τὸ δαγδαῖον ἐγκαθεῖξε.
584. κλαίειν — εἰπόντες τῇ διαθήκῃ] Cf. Αν. 692. Herod. IV. 127. κλαίειν λέγω (σοι).

592. Cf. Hermipp. 9. 1. *Πείσανδρος μέγας οὗτος.* Eupol. II. 501. *Πείσανδρος — δι μέγας.* Sic Ἀνδροκολλωνιῆς pro Ἀνδροκολῆς comice positum Cratin. 263. τὸν Ἐπιοβίνου pro τὸν Ἰππονίκου Ran. 429. *Κολέαρχος pro Κλέαρχος,* ut videtur, Hesych. s. h. v. Lex Attica fuit τὸν τὰ δύλα ἀποβεβληκότα ἀπιμον εἶναι. V. Petit L. A. VIII. 3. 63.

599. *Nomen Εὐφανίδας legitur Thuc. IV. 119. 1.*

601. *ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων —] Lege ἀφ' οἵων ἀγαθῶν οἵων τ'* — .

603. *ἐμπλήματος λέγων]* Cf. Ach. 236. *βάιλων ἐκεῖνον οὐκ ἄν* ἐμπλήματος λέθοις. *πάντως γάρ τοι παύσει]* Cf. Ach. 347. *ἐμέλλετ'* ἀρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς.

604. *πρωκτὸς λοντροῦ περιγιγνόμενος]* Cf. ad Cratin. 52. Cephisod. 1. *σκώπτεις μ', ἔγώ δὲ τοῖς λόγοις ὅνος νομαι.* Philem. IV. 61. *ὅνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων.* Aesch. Ag. 394. *ἔπει διώκει παῖς ποτανὸν ὅντιν.*

609. *πατερίζοντος]* Cf. *πατερίζειν, ἀδελφίζειν, θυγατερίζειν.* *Παπ-* πάζοντος est Hom. Il. 5, 408.

615. *πρόβλημα κακῶν]* Cf. Aesch. Sept. 676. *κτημάδας αἰχμὴν* (αἰχμῆς aut αἰχμῶν?) *καὶ πειρῶν πρόβληματα.* Eur. Suppl. 208. *χείματος πρόβληματα.* Eur. Fr. 530, 2. *πρόβλημα θηρός.*

617. *κλίνας]* Inclinans, sc. propter magnitudinem vasis.

634. Conzius affine proverbium confert γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.

635. *καλῶς]* κακῶς imperite correxerit Herwerden, ut ostendit praecedens ἐρήματα.

636. *ἐν πάντῃ ἐλήλυνθεν]* Cf. Eq. 618. *εἰδ' ἐπέλθοις ἀπαντά μοι σαφῶς.* Ran. 1118.

642. *κάστον οὐκ ἐν αὐτῷ]* Lege κάστον οὐκ ἐν αὐτῷ. Cf. Soph. Ph. 950. *ἐν σαντῷ γενοῦ.* Xen. Anab. I. fin. ἀκούσας ταῦτα — *ἐν εανιῷ ἐγένετο.* Plat. Charm. 155 D. *οὐκέτ' ἐν ἐμαντῷ ἦν.* Qu. οὐκέτ' αὐτῷ.

644. *παντοίας πλέκειν — παλάμας]* Cf. Lys. 727. *πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε | πλέκονται.*

646. *πεπάναι]* Cf. Eur. Fr. 896, 2. *Αἴθολα πεπαίνοντ' ὁρχάτους ὀπωρονόν.* Ion. Fr. 57. *μέλας γάρ αἰπαῖς οὐ πεπαίνεται βότοις.* Trag. adesp. 396. *ἢ τ' ἄγνος ἀνθεῖ χῶ βότους πεπαίνεται.* Herod. I. 193. 8. *Ἴνα πεπαίνῃ — διψή τὴν βάλανον.*

647. *πρὸς ἔμοντον λέγοντι]* Cf. Eur. Alc. 58. *πρὸς τῶν ἔχοντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.*

648. *νεόκοπτον μύλην]* Cf. Eupol. 20. *νεόκοπτον (l. νεόκοπτον) κάρδοπον.*

649. *κατερείκειν]* Cf. Ran. 505. *κατερεικτῶν χίτοαι.*

651. *ἐντετακνᾶν]* Cf. Eupol. 435. *πεπαγοίην (ᾶ).* Plut. Mor. p. 274 C. *τὰς παλαίστρας, πολὺν ἀλυν καὶ σχολὴν ἐντεκούσας ταῖς*

πόλεσι καὶ πακοσχολίαν. Eust. p. 1822, 15. ὡς δὲ κύων καὶ τῇ πωμῷδιᾳ ἐνέτηξε σκῶμμα γυναικεῖον etc.

655. χαλάσσας — τὸ μέτωπον] Cf. Eq. 631. τὰ μέτωπα ἀνέσπασαν. Eur. Hipp. 290. ἥδιων γενοῦ | στυγνὴν δφρὸν λύσασα. Soph. Fr. 768. ὡς ἀν Διὸς μέτωπον ἔκταθῆ χαρᾶ. Similiter Latini ‘laxare (solvere) frontem’.

656. λόγισαι] Cf. Pl. 377. τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα. Dem. p. 27. ἀνάλωμα λογισθῆναι. Ephipp. 19, 3. οὐ γιγνώσκων ψήφων ἀριθμούς. ἀπὸ χειρὸς] Anglice off-hand. Cf. Philem. 48. ἀπὸ στόματος ἀπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ. Aesch. Ag. 813. ἀπὸ γλώσσης.

661. κατάθεσ] I. q. θέσ. Pone, i. e. computa. Cf. Eupol. 149. δεῖπνον θὲς ἐκατὸν δραχμάς. B. Ιδού. A. οἶνον θὲς ἐτέρον μνᾶν. Xen. Oecon. 9, 8. δίχα τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπολελογισμένα κατέθεμεν.

662. κατένασθεν] Cf. Aesch. Eum. 929. μεγάλας — δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.

666. τὸν προδώσω —] Cf. Alex. 206. οὐ τῶν μετρίων (ἔστ'), ἀλλὰ τῶν βαβαὶ βαβαῖ.

673. τὸν μὲν σύρφακα —] His nihil est quod respondeat in seqq. Unde nonnulla post 674 excidisse suspicari licet. Platonis comici fabula inscripta fuit Σύρφαξ. Similis vox est συρφετός (Euphron. 10, 6).

674. κηθαρίου] Cf. Hermipp. 27. καὶ πρὸς κύβους ἔστηκ' ἔχων τὸ κήθιον.

678. ἐφ' ὑγρᾶ] Cf. Antiph. 30, 3. ἐξ ὑγρᾶς ἀλός.

679. σκορδόδου κεφαλὴν] Cf. Nub. 981. οὐδ' ἀν κεφαλὴν φανῆδος.

687. Χαιρέον] Chaereas ut peregrinus notatus est ab Eupolide teste schoi. Aliunde non notus.

688. διακινηθεὶς] διακλασθεὶς Herwerden, coll. Thesm. 163. διεκλῶντ' Ἱωνικῶς. Lucian. Demon. 18. θηλυδρίας καὶ διακεκλασμένος. Dion. Hal. jud. Thuc. 43. διακλώμενοι ἐνθμοί.

693. ξυνθέτε τὸ πρᾶγμα] Cf. Dem. p. 778. γενδεῖς αἴτιας συντιθεῖς. Thuc. 8, 68. δ — ἄπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθεῖς.

694. ἐσπονδάκατον] Cf. Ran. 813. Th. 572. Antiph. 184, 2. ἐσπονδάκα.

695. πωλαγρέτον] Cf. μαζαγρέτης. Simplex ἀγρέτης (sc. στρατοῦ, dux) legitur Pers. 1002.

696. τὸν θῖνα] Cf. Hom. Od. 12, 45. πολὺς — θῖς. Il. 23, 693. θῖν' ἐν φυκιεντι. Arist. H. A. 8, 13. δ θῖς δ μέλας. ὡς μον τὸν θῖνα ταράττει] I. e. θολοῖ. Cf. Antiph. 26, 2. ἄπαντα τεθολώκασιν (αἱ σηρπίαι). Eur. Alc. 1067. θολοῖ δὲ παρδίαν.

699. δημιζόντων] Cf. ἀδελφίζειν, θυγατερίζειν, παππίζειν, πατερίζειν, παρδαμίζειν, etc.

707. τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγονσιν] Cf. Ach. 643. τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες.

710. πώφ καὶ πυριάτη] Cf. Cratin. 142, 2. πνὸν δαινύμενοι κάμπιμπλάμενοι πυριάτη (πυριάτης?). Eubul. 74, 5. Pollux I. 248. πυριάτη τὸ ὅπο τῶν πολλῶν λεγόμενον πυρίεφθον. Eust. 1626, 4.

713. ὥσπερ νάρκη —] Cf. Theocr. 27, 51. ναρκῶ ναὶ τὸν Πάνα.

721. στομφάζοντας] Hesych. ἐστόμφασαν ἡλαζονευσάμην, στόμφασ γὰρ ἡ ἀλαζονεία. Phot. ἐστόμφασεν: ἡλαζονεύσατο. Nub. 1367. στόμφαξ.

726. δεδόκησαι] Cf. Herod. VII. 16. 11. οὕτω δεδόκηται γενέσθαι. Aesch. Eum. 309. δεδόκηκεν.

727. τὴν δργῆν χαλάσας] Lege τῆς δργῆς —. Cf. ad Av. 383. τῆς δργῆς χαλᾶν.

730. ἀτενῆς] Cf. Diph. IV. 404. Plat. Resp. VII. 547 E. Ruhnk. Tim. 53.

738. πρεσβύτῃ ἔνμυφορα] Qu. — πρόσφορα. Cf. 809. σοφόν γε τοντὶ καὶ γέροντι πρόσφορον. Soph. O. C. 1774. Sed cf. Eccl. 515.

763. Schol. δ' Ἀτρεύς (Κατρέύς I. van Leeuwen).

765. ἐνθάδε | αὐτοῦ] Cf. Soph. O. C. 78. τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ — δημόταις.

768. σηκὺς] Sic dicebantur ancillae oīkoγeneiς (Poll. III. 76).

771. εὐλόγως] Consentanea ratione. Anglice with good reason, rightly. Cf. Aesch. Sept. 508. Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ἔννήγαγεν (αὐτόν). Suppl. 46. ἐπωνυμίᾳ — εὐλόγως. 252. 591. Fr. 5 D. Plat. Crat. 416 A. Lucian. II. 482. περὶ ἡς ἂν τις εὐλόγως τὸ Ὄμηρικὸν ἔκεινο εἴποι. ἔξεχη —] Cf. Fr. 389. ἔξεχ', ὁ φίλ' ἡλιε.

774. ὕντος] Sub. Λιός. Cf. Nub. 370. Sic χειμαίνοντος Theocr. IX. 19. μεσημβρινὸς] Cf. Lys. 60. δρθραι.

789. ἐν τοῖς ἰχθύσιν] Cf. Eq. 857. Ran. 1068. Eupol. 304. Cratin. II. 126. ἐν τοῖς λύχνοις. Xenarch. III. 621. Antiph. 83. περιπατεῖ | ἐν τοῖς στεφάνοις. Alex. 46, 8. ἐν τοῖς λαχάνοις. 56, 3. ἐν τοῖς ἰχθύσιν. Diph. 32, 22. συνῆχας ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν. 43, 29. ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον. Men. IV. 305. πρὸς τοῦλαιον.

διεκερματίζετ'] Cf. Nicom. Harm. II. 35. ed. Meib. τῶν — τὴν μονοικήν κατακερματικότων.

795. Schol. ἐπὶ μέλλοντος (παρελθόντος Kock. Com. I. 225.).

797. οὐ πάντι τι μικρόν] Cf. Men. IV. 209. οὐ πάντι τι γηράσκοντοι αἱ τέχναι καλῶς, | ἀν μὴ etc.

801. ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι] Anglice, at their houses (homes).

803. δικαστηρίδιον μικρόν] Cf. Ephipp. 24, 2. σκενάριά τ' οἴνον μικρά. Anaxand. 34, 3. μικρὸν — ἀνθρώπιον. Lyrc. com. IV. 433. ἀντακαίον μικρόν. Xen. Cyr. VIII. 3. 8. μικρὸν γῆδιον.

807. οὐρητιῶ] Cf. Arist. Probl. 4, 20. Formatum ut χεζητιῶ, βινητιῶ, μαθητιῶ. et al.

811. φακῆ, δοφεῖν —] Cf. Diph. 64, 2. φακῆς κατ' ἄνδρα τρύβλιον μεστὸν μέγα.

814. φακῆν] Sub. πτισάνην. Contractum ex φακέαν. Cf. Fr. 87. δοτις φακῆν, ἥδιστον δψων, λοιδορεῖς. Antiph. 187, 5. δοφεῖν φακῆν ἔσθ' ἥδν μὴ δεδοικότα.

823. οὐκονν ἔχει γ' —] Cf. Aesch. Prom. 518. οὐκονν ἀν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην. Soph. O. R. 565. οὐκονν — γε.

827. ἐν οἰκίᾳ] Cf. Ach. 974. Antiph. 28, 1.

828. προσκανύσσασα] Cf. Alex. 124, 3. προσκέκαυκε (τὸ δψον).

834. δεινὸν ἡ φιλοχωρία] Cf. Eccl. 114. δεινὸν ἡ μὴ ὑπειρία. Aesch. Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἡ θ' ὅμιλα. Suppl. 1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον. Soph. Fr. 781. δεινὸν τὸ τὰς Πειθοῦς πρόσωπον.

838. τροφαλίδα τυροῦ Σικελικήν] Cf. Hermipp. 63, 9. αἱ δὲ Συράκουσαι σὺς καὶ τυρὸν παρέχουσιν.

844. χοιροκομεῖον] Cf. χοιροτροφεῖον Eupol. 453. et νεοσσοτροφεῖον (Colum. VIII. 15.).

846. ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμενος] Cf. Cratet. 52.

847. τιμᾶν βλέπω] Cf. Ach. 376. βλέποντες — ψήφῳ δακεῖν. Alex. III. 425. δρεῖσθαι μόνον | βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν. Epicrat. III. 365. τὸ καθ' ἡμέραν δρῶσα πίνειν κάσθιειν | μόνον.

848. φέρεις την ἐνέγκω —] Cf. Eur. Ion. 544. φέρει λόγων ἀψώμεν' ἄλλων.

853. δύο καδίσκους] Cf. Aesch. Ag. 815 sq.

855. ἀρντίχοντος] Cf. Phryg. 40. κύλικ' ἀρντίχοντος. Aliae formae sunt ἀρντίαντα, ἀρντίαλλος, ἀρντίχρητος et ἀρντίτης (Soph. Fr. 703).

858. ἥδι δὲ δὴ τίς ἐστιν;] Non matulam sed veretrum (schol. τὸ αἰδοῖον) dicere senem monet Herwerden. ἥδι δὲ] Cf. Ran. 308. ὅδι δέ.

866. ἐκ τοῦ πολέμου — ξυνέβητον] Cf. Thuc. I. 120. ἐκ πολέμου πάλιν ξυμβῆναι.

874. Ἰήσει παιάν] Cf. Aesch. Ag. 151. Ἰήσον — παιάνα.

875. ἀγνιεῦ] Cf. Eur. Phoen. 634. καὶ σὺ, Φοῖβ' ἄναξ ἀγνιεῦ. Soph. Fr. 340. λάμπει δ' ἀγνιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πνοή. Poll. IV. 19. ἐπὶ δὲ τῆς σκηνῆς καὶ ἀγνιεὺς ἔκειτο βωμὸς πρὸ τῶν θυρῶν. Hesych. ἀγνιεύς: δ' πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Formatum ab ἀγνιά. Menand. 748. καθεδοῦμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν | αὗτὸν καταλαβών. 45. 740. Phot. Λοξίας: εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἰδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἀγνιά. Cf. Soph. Fr. 607. πύλης ἄναξ θυρῶν. Ion. Fr. 37. ἀλλ', ὡς θυρέτρων τῶνδε καμῆται θεοί. προθύρον] Frequentius est plurale πρόθυρα. Sic Aesch. Cho. 965. πρόθυρα δωμάτων.

877. μέλιτος μικρὸν — παραμίξας] Cf. Alex. 84, 3. στεατίον | μικρὸν παραμίξας. Lync. IV. 433. ἀντακαίον μικρόν. Eubul. 42, 4.

ἐκάστον μικρόν. Athen. IV. 152 C. *ἐνίστε δὲ καὶ δλίγον ὑδωρ παραμύγνυται.*

878. *σιραίον*] Cf. Antiph. 142, 1. *ἀσταφίδος, ἀλῶν, σιραίον, σιλφίον, τυροῦ, θύμου.* Hinc, ni fallor, nostrum *syrup*, Gall. *sirop*.

879. *ἡπιον*] Mitem. Contrarium est *ἀμός* (*immitis*). Aesch. Ag. 1045. *ἀμοί τε δούλοις.*

887. *εἴνοι*] Cf. Thuc. IV. 87, 1. *εἴνοι ὅντες.* Philemon (222) *οἱ εἴνοντος dixit.*

897 sq. Cf. Pl. 480. *τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, | ἐὰν ἀλάχεις; καλώδεις]* Hinc *κλωρομάστιξ* (Bekk. Anecd. 49, 5), i. e. *δ κλοιῷ δεδεμένος καὶ μαστιγούμενος.*

901. *σεσηρώδεις*] Cf. Pac. 620. *σεσηρότας.* Theocr. VII. 19. *σεσαρώς.*

902. *ποῦ μοῦ διώκων;*] I. e. *ποῦ μοι διώκων;* Cf. Eccl. 785. *ποῦ μοῦσθ' ἴμας;* Pac. 1295. *ποῦ μοι τὸ — παιδίον;*

903. *αὐτὸν*] Sic *ἄ α, ὃ ὅ, βῃ βῃ, al al, etc.*

904. Cf. Antiph. 80, 9. *δργῆν ἐνεγκεῖν ἀγαθός.* Eubul. 66, 2. *ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν ἐῑ ἡμέρας* etc. Eur. Rhes. 176. *κακαὶ γεωργεῖν χειρες εὖ τεθραμμέναι.* Chaerem. 39. *γέρων γὰρ δργῆ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.* Thuc. III. 38. 4 *ἀπατᾶσθαι ἀριστοι.*

908. *δεινότατα —*] Cujusmodi ea *fraus fuerit ostendunt* vv. 836 sq.

909. *τὸ δύνητατοῦ*] Cf. Eq. 17. *τὸ δρέπτε.*

911. *κατεσικέλιζε*] Cf. 838. Poll. VI. 63. *τυρὸς Κύθνιος καὶ Σικελικός.*

917. *κοινῷ*] I. e. *κοινωνῷ.* Cf. Soph. O. R. 240. *μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι — κοινῷ ποιεῖσθαι* (i. q. *κοινωνόν*). Aesch. Ag. 1037.

921. Cf. Com. adesp. 808. *αὐτοβοᾶς* (l. *αὐτὸς βοᾶς*) *δμοιος ἀντῷδε.* Dem. de F. L. 119. *ταῦτ' οὐ φανερὰ —; ταῦτ' οὐχὶ βοᾶ καὶ λέγει δι το χρήματι εἴληφεν Αἰσχίνης —;* Cic. pro Mil. 20, 54. ‘*Res loquitur ipsa’.*

923. *μονοφαγίστατον*] Sic *δυοφαγίστατος* Antiph. 190, 5. Cf. Amips. 24. *μονοφάγε καὶ τοιχωρόχε.* Plat. 207. *Verbum μονοφαγεῖν legitur* Antiph. 298.

925. *τὸ σκῆπτρον*] Cf. Cratin. 444. *σκίπον.* Eupol. 277.

929. *κεκλάγγω*] Cf. *κεκλήγω* (Hom.).

933. *κλέπτον τὸ χρῆμα τὰνδρός*] Cf. Av. 826. Lys. 83. 1085.

938. *δολύκα, τυρόκηνηστιν*] Cf. Fr. 112 D. *δοῦδνξ, θνεία, τυρόκηνηστις, ἐσχάρα.*

948. *ἀπόπληκτος*] Anglice seized. Cf. Plat. 130, 2. *ἄλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἔστῶτες ὠρύονται.*

949. *πάρεχ'*] Anglice make way. Cf. Av. 1720.

953. Cf. Nub. 1112. *ῳχόδν μὲν οὖν, οἷμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.*

955. *προβατίοις ἐφεστάναι*] Cf. Soph. O. R. 1028. *ποιμνίοις ἐπεστάτονν.*

956. Cf. Pl. 1152. Sext. Empir. p. 557, 22. οὗτε ἡδονῆς οὗτε πλούτου δφελός τι ἔστιν etc. Eur. Fr. 552. ποῦ στὶ τῆς εὐμορφίας | δφελος, ὅταν —; Demosth. XIX. 283. οὐδέν ἔστι δφελος πόλεως ήτις μὴ νεύρα — ἔχει.

961. Cf. Eur. Fr. 439. φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματα ἀνθρώποις ἔχειν | φωνὴν, ἵν' ἥσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λέγειν.

967. Qu. ὁ δαιμόνι, ἐλεεῖτε τοὺς δυσδαιμόνας. Cf. 962. et 975 sq. Aut ὁ δαιμόνι ἐλεῖ (pro ἐλέει) τοὺς ταλαιπωρουμένους. (Sic ἐλεεινὸς ετ ἐλεινὸς Ach. 413. Ran. 1063. Th. 1063.) Cf. 880. τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον.

968. τραχῆλι' ἐσθίει] Cf. Pherecr. ap. schol. (54.) δστις παρέθηκε κρανί' ή τραχῆλια.

979. κατάβα] Cf. Ran. 35. Sic ἀνάβα, πρόβα, ἔμβα, διάβα, ἀπόστα.

984. οὐδέν ποτ' ἄλλ' η —] Cf. Theopomp. 32, 3. ἀρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος, ην πλῆρες δοῦλης; | οὐδέν ποτ' ἄλλο. Aesch. Ag. 1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ἔννθανον μέντην τί γάρ;

986. ὁ πατρίδιον] Cf. Xenarch. 4, 14. τοὺς μὲν γέροντας ὅντας ἐπικαλούμεναι | πατρίδια. Theophil. 4, 3. πατρίδιον.

994. ἐκπέφενγας] Cf. Ach. 207. ἐκπέφενγε. Aesch. Eum. 752. ἀνήρ ὅδ' ἐκπέφενγεν αἴματος διηγη.

1002. οὐ τοῦμον τρόπον] Cf. Th. 93. Eupol. 103, 2. βληχητὰ τέκνα κονδαμῶς τοῦμον τρόπον.

1015. νῦν αὖτε] αὖτε in versibus heroicis et anapaestis locum habet, non in senariis. Cf. Pac. 1270. Metag. II. 751. Cratin. 169, 1. οἱ δ' αὖθ' ἡμεῖς (δεῖ δ' αὖθ' ὑμᾶς bene Kock.), ὃς δ' παλαίδις | λόγος, etc. πρόσσχετε —] Scribendum, ni fallor, plene προσέχετε. Cf. Eq. 503. Nub. 575. Av. 688.

1024. δγκῶσαι] δγκώσας Herwerden.

1025. Quum fabula Autolycus docta sit Ol. 89, 4. neque in Pace (Ol. 89, 3.) neque in Vespis eam respicere potuit Aristophanes, ut monuit Kock. Com. I. 271.

1033. ἐλιχμάντο] Cf. Theocr. 24, 20. λιχμώμενοι (δράκοντες). 25, 226. γλώσσῃ δὲ περιλιχμάτῳ γένειον.

1035. Λαμίας] χιμάρον requirit Herwerden. "Expectatur enim, inquit, juxta phocam et camelum tertia bestia immunda". Fort. Λαμίον et hic et in Pac. 758., quod nomen proprium legitur Eccl. 77.

1036. καταδωροδοκῆσαι] Cf. Ran. 361. καταδωροδοκεῖται (καταδωροδοκεῖ τι?).

1041. συνεκόλλων] Cf. Nub. 446. ψευδῶν συγκολλητής.

1060 sq. Prorsus similis Chori lamentatio est Aesch. Ag. 72—82.

1060. πάλαι ποτ' ὅντες — ἄλκιμοι] Cf. Pl. 1002. πάλαι ποτ' ἥσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075.

1063. πρὸν ποτ' ἦν] Cf. Eur. Tro. 583. πρὸν ποτ' ἥμεν.
1069. κικίννους νεανιῶν] Cf. Fr. 25. Alciph. III. 55. 3. οὐκ ἀτημέλητος τοὺς κικίννους. Eur. Fr. 1039, 1. νεανίας — κόμη μόνον καὶ σάρκες.
1080. μενοινῶν] Cf. Soph. Aj. 341. μενοινᾶ. Eur. Cycl. 448. σφάξαι νῦν μενοινᾶς. Theogn. 461.
1081. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι] Cf. Pac. 357. Aesch. Fr. 127 d. σὺν δόρει στρατόν.
1082. ἐμαχόμεσθ' — στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ'] Cf. Soph. Ant. 411 sq.
1088. ἀπειρος] Vitiosum. Fort. ἀμοιρος.
1098. τοιγαροῦν] Cf. Eup. II. 456. Plat. com. 186, 5. τοιγαροῦν ὅγτωρ ἔσει. Aristophont. 14, 1. Ephipp. 2, 3. Antiph. 194, 13. Damox. IV. 531. Soph. O. R. 1519. Aj. 490. Phil. 341. El. 1257. Menand. 986. αἰτιώτατος.
1109. τοῖς τειχίοις] Cf. Eupol. 207, 2. ἐπὶ τῶν τειχίων. Eccl. 451. ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον.
1111. κύτταροις] κύτταροι sunt al. τρῆμαι τῶν κηρίων (Hesych.). Cf. Pac. 199. Th. 516. Achae. trag. 49. κύτταροι (i. e. al. τρῆμαι τῶν κηρίων). Schol. Pac. 199. τὸ κύτταρον — ἐν φαῖς αἱ φηγοὶ ἐγκάθηται.
1114. ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες] Cf. Eupol. 68, 2. κοῦδὲν βεβρωκάς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Aelian. N. A. I. 9. δ κηφήν — νύκτωρ — λυμαίνεται τοῖς σίμβλοις. Qu. ἀλλὰ κηφῆνες γὰρ —. Sed cf. Soph. Ant. 148. ἀλλὰ γὰρ δ μεγαλώνυμος ἡλθε Νίκα.
1117. ἀστρατευτος] Ab a et στρατεύεσθαι (militari). Fabulae Eupolideae titulus fuit Ἀστρατευτοι.
1119. φλύκταναν λαβών] Cf. 1167. οὐδὲ χίμετλον λήψομαι.
1124. δ βορέας δ μέγας] I. e. Aquilo ille qui Persarum naves ad Artemisium demersit, ut docet schol.
- 1127 sq. Sensus est, "Si lacerna mea usus essem, non maculata ea esset, neque fulloni eam purgandam deferre coactus essem. Cf. Pl. 842. 882. 887. 935. Eccl. 850. Ach. 184. 343." (Richter. p. 146.).
1128. ἀπέδωκ' δφεῖλων] Λεγε ἐκδοὺς δφεῖλω. Cf. Plat. Legg. 921 A. τὴν τιμὴν τῶν ἔργων δφειλέτω ὃν ἢν τὸν ἐκδόντα ψεύσηται. Librarius ἐκδοὺς δφεῖλω in ἐξέδωκ' δφεῖλων mutavit, deinde metri gratia ἐξέδωκ' in ἀπέδωκ', quod hic non convenit, mutavit.
1133. ἔπειτα —;] Cf. Nub. 1214. Timocl. 8, 1. Eur. Bacch. 1207. Eur. Fr. 900, 2. ἔπειτα παῖδας σὺν πικραῖς ἀλγηδόσι | τίκτω;
1137. καννάκην] Cf. Menand. 972. καννάκας πορφυροῦς. Poll. VII. 59. καννάκης Περσῶν. 60. Βαβυλωνίων ἔστιν δ καννάκης. Hesych. Phot.
1139. κοῦν θαῦμά γ'] Cf. Pl. 99. καὶ (l. κοῦ) θαῦμά γ' οὐδέν. Eur. Iph. A. 823. οὐ θαῦμά σ' ἥμᾶς ἀγνοεῖν.

1144. κρόκης χρύσιξ] Cf. Eup. II. 556. μαλθακωτάτην κρόκην.
 1145. πόθεν;] Cf. Ran. 1455. Eccl. 389. 976. Fr. 723.
 1148. ἐριώλητη] Cf. Dionys. trag. 12.
 1159. ἔγώ γὰρ ἀν τλαίην —;] Cf. Theopomp. 54, 1. ἔγώ γὰρ
 ἀν — πίοιμι —; Av. 815.
 1161. κάποβαιν] Lege καὶ πρόβαιν'. Cf. 230. χώρει, πρό-
 βαιν' ἐρρωμένως.
 1163. Cf. Xen. Cyr. 3, 3. 22. ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν.
 1167. χίμετλον — λήψουμαι] Cf. 1119. φλύκταιναν λαβών.
 1168. πλουσίως —] Cf. Eupol. II. 450. κοίτας — πλουσίως
 σεσαγμένας. et ad Soph. O. R. 1070.
 1169. διασαλανώνισον] Cf. 1073. σανλοπρωκτιᾶν. Lucian. Rhet.
 praecl. 11. πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικε-
 κλασμένον τὸν αὐχένα. Lucian. 17, 33. διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα.
 Confer v. διασανλοῦσθαι Fr. 522 D.
 1172. δοθιῆνι] Cf. Telecl. 43. δόδ' ἀπ' Αἰγίνης νήσου χωρεῖ
 δοθιῆνος ἔχων τὸ πρόσωπον. Hermipp. 30. ὁσπερ πέπονος δοθιῆνος.
 1173. σανλοπρωκτιᾶν] Simonid. Iamb. 16. σαῦλα βαλνῶν. Pho-
 tius σαῦλον per ἀβρὸν, τρυφερὸν, et σανλοῦσθαι per θρύππεσθαι
 ἀβρύνεσθαι explicat. Cf. ἐπιδεικτιᾶν (Hesych.).
 1177. Λάμια ἔταιρα memoratur Aelian. V. H. XII. 17. Euripidis fabulae titulus fuit Λάμια.
 1178. Καρδοπίων] Cf. nomina Ἐργασίων (1201), Αἰσχύλων,
 Καρίων, Ἀγνυλῶν, Κηδαλίων, Βονταλίων al.
 1187. Ἀνδροκλῆς] De eo cf. Ecphant. 4. Cratin. 208. 263.
 1193. πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ —] In-
 erptum hic esse καὶ χέρας bene monuit Starkie. Corrigendum
 πλευρὰν βαθυτάτην, καρτερὰς λαγόνας τε (aut καρτερά τε λαγόνε)
 καὶ —. πλευρὰν — λαγόνας] Cf. Ran. 662. 1095. γαστέρα, πλευ-
 ρὰς, λαγόνας, πυγήν. Xen. Oyn. 5, 3. λαγόνας ὅγράς.
 1201. Ἐργασίωνος — ὑφειλόμην] Cf. Anaxand. 34, 10. ὑφείλετ'
 ἄρνα ποιένος παῖζων. Eq. 745.
 1204. νεανικώτατον] Cf. Dem. p. 1267. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ
 νεανικά ἔστιν αὐτῶν.
 1207. εἴλον διώκων] Cf. Dem. p. 378. αἰρεῖς διώκων. Nub. 845.
 παραγοίας ἔλω.
 1213. Hesychius χύτλασον per ὑγρανον explicat.
 1215. Cf. Diph. 61, 2. οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας.
 1222. δέξει] Cf. Antiph. 47, 5. αὐλῶν πέραινε· δέξεται δὲ
 ταῦτα σοι.
 1223. οἱ ὑπεράριοι, οἱ πάραλοι, ετ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου distin-
 guuntur Herodoto VI. 20 f.
 1224. ἔγώ εἴσομαι] Eadem erasis est in Soph. Ph. 585. ἔγώ εἰμι.
 1239. Ἄδμήτον λόγον] Cf. Cratin. apud schol. (236.). Κλειτα-
 γόρας ἄδειν, δταν Ἄδμήτον μέλος αὐλῆ.

1241. ἀλωπεκίζειν] Cf. Bekk. Anecd. 10, 15. ἀλωπεκίσαι (διαλ. ποτ. Kock.): ἔξαπατήσαντα διαδρᾶναι. Zenob. I. 70. ἀλωπεκίζειν πρὸς ἔτέρον ἀλώπεκα. Cf. πιθηκίζειν.
1245. *Κλειταγόρας μέλος*] I. e. canticum in Clitagoram, ut Άδμήτου in Admetum.
1248. Cf. Lucian. Somn. 12. τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον διασκέδασας.
1267. οὐκ τῶν κρωβύλων] Cf. Antiph. III. 103. στίμμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους.
1279. ἀργαλέον ὡς σοφόν] Cf. Av. 427. ἄφατον ὡς φρόνιμος. Lys. 198. 1148.
1280. πολύ τι] Cf. Pac. 823.
1282. φύσεος] Cf. 1458. Th. 465. et ad Pl. 1044.
1283. γλωττοποεῖν] Vitiosum. Reponendum, ni fallor, γλωττοδεψεῖν (v. Etym. M. cf. βυρροδεψεῖν Pl. 167.). Confer γλωττοστροφεῖν (Nub. 792.), γλωσσοτομεῖν, γλωσσοχαριτεῖν (LXX.).
1287. μέγα κεκραγότα] Cf. Eq. 641. μέγα | ἀνέκραγον.
1288. δσον δὲ μόνον εἰδέναι] Cf. Plat. Prot. 334 C. δσον μόνον τὴν δυσχέρειαν κατασβέσαι.
1289. ἐκβαλῶ] Anglice let fall, utter. Cf. Th. 401.
1290. ὅπό τι μικρὸν] Cf. Xenarch. 2, 1. ὡς ὅπό τι νυστάζειν γε καντός ἀρχομαι. Plat. Phaedr. 242 D. εὐήθη καὶ ὅπό τι ἀσεβῆ. Gorg. 498 C. ὅπό τι ἀτοπα. Phryn. 61. ή μαζίν τι μικρὸν ή κολοκυντίον. ἐπιθήκισα] Cf. διαπιθηκίζειν Bekk. Anecd. 238, 13.
1294. ὡς εὖ] Cf. Fr. 73. Eur. Phoen. 991. Iph. T. 559. νονθνοσικῶς] Cf. Cratin. jun. 7, 5. νονθνοσικῶς. Eccl. 441.
1299. ἀτηρότατον — κακόν] Cf. Eur. Andr. 353. ἀτηρόν κακόν. Hipp. 630. ἀτηρόν — κακόν.
1300. παροινικάτατος] Cf. Ach. 981. παροινικὸς (παροίνιος male vulg.) ἀνὴρ ἔφν.
1301. Λύκων] Antolyci pater, postea Socratis accusator extitit.
1303. ὑβριστότατος] Cf. Pher. 162. ὑβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω. Plat. com. 98, 3. ὑβριστόν ἔστι χρῆμα κάκολαστον (γυνῆ).
1306. καχρώων] Cf. Nub. 1358. Cratin. 274. φρύγονοις ἥδη τὰς κάχρους τοῖς κύρβεσιν. Cf. Theophr. Char. 8. δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων.
1307. ἔτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς] Cf. Pac. 897. νεανικῶς παίειν. παῖ παῖ καλῶν] Cf. Cho. 654. τίς ἔνδον, ὡς παῖ παῖ μάλ' αὐθις, ἐν δόμοις;
1309. νεοπλούτω] Cratin. 208, 2. ἀνδρῶν νεοπλούτοπονήρων.
1310. Cf. Hermipp. 47, 6. ὁάβδον δ' ὅψει τὴν κοτταβικὴν | ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην.
1314. οἱ δ' ἀνεκρότησαν] Eadem verba Eq. 651. Ph. 739.
1315. διεμύλλαινεν] Cf. Bekk. Anecd. 36, 9. Etym. M. 268 f.

Suid. Hesych. ἀναμνηλᾶναι: ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι. Cf. vv. μοιμύλ-
λειν, μοιμυλᾶν (Poll. II. 90.).

1317. ἐπὶ τῷ κομῆς —;] Cf. Aelian. N. A. V. 21. ἐπ' αὐτῷ
(τῷ κάλλει) κομῆς (δι τῶς).

1324. ὅδι δὲ δὴ καὶ —] Lege ὅδι δὲ καὶ δὴ —. Cf. Eur.
Hipp. 1447. δλωλα· καὶ δὴ νεοτέρων δρῶ πύλας.

1326. ἄνεχε] Qu. ἄναγε. Cf. ad An. 1720. Cf. 949. πάρεχ'
ἐκποδών. Eur. Tro. 308. ἄνεχε, πάρεχε φῶς.

1338. λαβοῦ αἰβοῖ] Sic Th. 223. ἀπατᾶται λαττατᾶται.

1340. οὐκ ἄπει σὺ (καὶ σύ); A. Palmer coll. Pl. 788. Αν. 435.

1341. Schol. προσκοριζόμενος (ὑποκοριζόμενος recte Headlam).

1348. οὐδὲ φιλεῖς, οἴδ' δι] Latet vitium. Correxi οὐδὲ φιεῖ
εῦ οἴδ' δι. Cf. Lucian. Lex. 19. οὐδ' δσον τοῦ γρῦ καὶ τοῦ φνεὶ^ν
φροντιοῦμεν αὐτοῦ. Arist. Pl. 17. ἀποφρονιμένῳ — οὐδὲ γρῦ.

1353. λνσάμενος] Cf. Antiph. 239, 2. οὐδ' ἔλνσατο | πορνίδιον.
ὦ χοιρίον] Qu. ὦ χρυσίον. Cf. Lys 930. ὦ χρυσίον. Αν. 1200.
ὦ χρυσίω.

1354. οὐ κρατῶ πω] Cf. Aesch. Eum. 590. οὐ κειμένῳ πω
τόνδε κομπάζεις λόγον.

1357. κυμινοπριστο —] Cf. Alex. 251. Posidipp. 26, 12. κυ-
μινοπρίστας πάντας ἡ λιμοὺς καλῶν. Men. 1025. Anecd. Bekk.
p. 233. Κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. Cf. v. κυμινοκίμβιξ
(i. e. δ φειδωλὸς καὶ γλοσσός) et v. τοκογλύφος.

1364. τυφεδανὲ] Cf. Nub. 908. τυφογέρων. Lys. 335. ὦ οὗτος]
Cf. Soph. O. C. 1627. ὦ οὗτος οὗτος Οἰδίποντος. Aj. 89. ὦ οὗτος Αἴας.

1381. οὐδὲν δύνασθαι δρᾶτ] Cf. Pherecr. 248. ὦ γῆρας, ὃς
ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἰ — | ἐν φ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύ-
μεν, etc.

1382. Ὁλυμπίασιν] Cf. Lys. 1131. Πλαταιᾶσι. Dem. p. 1378.

1393. διὰ τὸν σὸν οἶνον] Cf. Eq. 97. τῷ σῷ ποτῷ.

1396. Μυρτίας] An Μυρτίον;

1402. ὑλάκτει] Cf. Aesch. Ag. 1672. μὴ προτιμήσῃς ματαίων
τῶν δ' ὑλαγμάτων. κύων] Cf. Ag. 1227. γλώσσα μαστίης κυνός
(Clytaemnestrae).

1405. σωφρονεῖν ἀν μοι δοκεῖς] Cf. Aesch. Ag. 935. τί δ' ἀν
δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; | ΑΓ. ἐν ποιέλοις ἀν κάρτα
μοι βῆναι δοκεῖ.

1406. Cf. 1417. 1334. Ran. 578. Telecl. 2, 1. ἀλλ', ὦ πάν-
τῶν ἀστῶν λῶστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι, | παύσασθε δικῶν
ἀλληλοφάγων.

1409. ἄκονσον, ἥν τί σοι δόξω λέγειν] Cf. Ran. 175. ἐὰν ξυμβῶ
τί σοι. Soph. O. C. 1769.

1410. Post h. v. hujus modi versum excidisse putat A. Palmer,
τικᾶν δ' ἔκριναν οἱ κριταὶ Σιμωνίδην. Probabilis conjectura. Causa

omissionis ejus fuerit homoeotelanton. Locus, ut nunc stat, omnino insulsus est.

1413. θαψίνη] Similiter Cratinus (336) Σκυθικὸν Hipponicum dixit διὰ τὸ πνεόδον εἶναι (Hesych. v. Σκυθικός). Idem autem sunt Σκυθικὸν ξύλον et θάργος (schol. Theocr. II. 88.).

1420. χάρων — προσείσομαι] Cf. Soph. Fr. 709, 2. δες οὕτε τούπιεὶς οὕτε τὴν χάρων | οἴδεν. Scribendum προσείσομαι. Alioqui dicendum, ni fallor, fuisse καὶ πρὸς χάρων εἴσομαι. Cf. Plat. Apol. 20 A. καὶ χάρων προσειδέναι.

1431. Cf. Eur. Fr. 93, 2. κάφ' διώ τεταγμένος | εἴη τις ἀνδάνοντα δεσπόταις ποιεῖν. Soph. Fr. 535, 4. ζῷη τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἄμαρ δπως ἥδιστα πορσύνων. Aesch. Ag. 944. ὑπάλ τις ἀρβύλας — λύνοι τάχος. Cho. 887. δοίη τις — πέλεκυν ὡς τάχος. Suppl. 963. Eum. 292. 297. Phocyl. 211. δούλω τακτὰ νέμοις. Thuc. IV. 54 f. ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὖν καιρὸς εἴη. Theogn. 256. ποῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἔραιτο τυχεῖν. "Proverbium ex Ionico aliquo iambographo sumptum esse docet sermonis ratio." (Herwerden)

1432. εἰς τὰ Πιττάλον] Cf. Ach. 1222. θύραζέ μ' ἔξενέγκατι εἰς τὰ Πιττάλον. Theocr. IV. 23. ἔς τε τὰ Φύσκω (ἔλαύνεται).

παράπτεχ'] Qu. ταχὺ τρέχ'.

1436. Cf. Aesch. Eum. 642. ὅμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Philem. 45. ἔχηνον] Cf. Erotian. 73, 11 Kl. ἔστιν ἔχηνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης.

1438. ναὶ τὰν Κόραν] Cf. Epicrat. 9, 1. τελέως μ' ὑπῆλθεν ἡ κατάρατος μαστροπόδης | ἐπομένονσα τὰν Κόραν, τὰν Ἀρτεμίν, etc.

1443. ἀράμενος ἐγώ σε —] Qu. ἀράμενος οἷσα σε —. Cf. Antiph. 195, 5. φέρειν τιν' ἄρας ἀνεμος. τί ποιεῖς; ΦΙ. δι ποιῶ;] Tentabam τί ποιήσεις; ΒΔ. δι ποιῶ; | εἴσω φέρω σ' —, sed non quid facturus sit, sed quid faciat filius suus, rogat senex.

1451. μετέστη ἕηρῶν τρόπων —] Cf. Aesch. Eum. 818. μεθίσταμαι κότον. Eur. Her. 796. νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὐθις αὖ. Soph. Ant. 718. ἀλλ' εἰκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδον.

1453. ἀντιμαθῶν] Cf. Pl. 924. οὐδ' ἀν μεταμάθοις; Herod. I. 57. τὴν γλῶσσαν μετέμαθε. Aesch. c. Ctes. p. 544. πρεσβύτας — δηγε μεταμαθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν.

1454. ἡ μέγα πείσεται ἐπὶ τὸ τρυφερὸν —· τάχα δ' ἀν ἵσως οὐκ ἐθέλοι] Cf. Aesch. Ag. 1049. πείθοι' ἀν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἵσως.

1455. τὸ τρυφερὸν] Cf. 551. 1169. Eccl. 903. τὸ τρυφερὸν — τοῖς μῆλοις ἐπανθεῖ.

1458. φύσεος] Cf. ad 1282.

1473. πράγμασι] Studiis. Cf. Nub. 615.

1475. εἰσκεκύληκεν] Lege εἰσκεκύλικεν.

1477. περιχαρής τῷ πράγματι] Cf. Pac. 309. περιχαρεῖς τῷ πράγματι. Herod. I. 31. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρῆς ἐσῦσα τῷ τε ἔργῳ etc.
1483. τοντὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν] Cf. Nub. 906. Ran. 1018.
1489. πῖθι] Cf. Amips. 18. Alex. 232, 5. πῖθι θαρρῶν. Men. 212. ἔκπιθι. Ion. Fr. 27. Altera forma πίλē est Men. 151. Cf. Calliam com. 28. ἐλλεβοριᾶν (i. e. ἐλλεβόρου δεῖσθαι).
1491. βαλλῆσαι] Cf. Av. 524. ὥσπερ δ' ἡδη τὸν μαινομένον | βάλλοντος ὑμᾶς.
1492. ἐκλακτίζων] Cf. Men. 16. ἐκλελάκτικεν. Verbo ἐκλακτίζειν usus est etiam Eupolis. V. schol. Schol. αὐτὸς (l. αὐτός).
1493. πρωκτὸς χάσκει] Cf. Ach. 104. χαννόπρωκτε.
1496. μανικὰ πράγματα] Cf. Aesch. Eum. 715. αἰματηρὰ πράγματα.
1500. δέ μέσατος] Cf. Theocr. XXI. 19. οὕπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἀρμα σελάνας.
1507. καρκίνοντος] Similiter Chaerephili duo filii pusilli σκόμβροι appellantur Timocl. 17.
1510. πιννοτήροις] Cf. Posidipp. 14, 3. πίνας (sic recte A. πίννας al.), τραχήλους, μῆν. Antiph. 194, 15. πίννη καὶ τρύγλη. Nominalis est πίνη aut πίνα. De accentu v. Herodian. I. 256. 6. II. 455. 5. II. 570. 1. Cf. δεμιοτήροις Aesch. Ag. 53. et (κνιστηρητής) (Bekk. Aneid. 49, 13.). Schol. χοροῦ (χορὸς recte Mein.).
1521. θῖν' ἀλός ἀτρυγέτον] Cf. Aesch. Fr. 321. θινὸς ἐμβολὰς ἀλός. Soph. Fr. 435, 2. ὑπὲρ (αἰθέρος) ἀτρυγέτον. Bacchyl. 47. νωμάται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει. Sic ἀμάντιον (sc. θαλάσσης) Aesch. Pers. 578.
1526. ὠξώσιν] Cf. Aesch. Eum. 124.
- 1529 sq. Idem metrum est Cratin. 57, 2. 58, 2. et 323.
1529. στρόβει] Cf. Trag. adesp. 322. θύννος βολαῖος πέλαγος διαστροβεῖ.
1530. δῖπτε σκέλος] Cf. Pac. 332. τὸ σκέλος δῖπτειν —. Pratinam Fr. 1, 19. καὶ ποδὸς διαρροφά.
1531. δέ ποντομέδων ἄναξ] Cf. Aesch. Sept. 130. δέ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ. Eq. 551. ἔπιπον' ἄναξ Πόσειδον.
1536. Cf. Arist. Ach. 736. τίς δέ οὗτως ἄνοντος | δις ὑμέ κα πόλαιτο —; Soph. Ant. 220. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος δις θανεῖν ἔρῃ (ῶστ' ἔραιν θανεῖν?). Eur. Ph. 603. τίς ὁδές ἄνοντος δοτις —; Alc. 192. Aesch. Prom. 159. τίς ὁδές τλησικάρδιος θεῶν διῷ —; Trag. adesp. 118. τίς ὁδές μῶρος — δοτις ἐλπίζει —; Herod. I. 87. οὐδεὶς οὗτος ἀνόητος ἔστι δοτις πόλεμον πρὸς εἰρήνης αἰρέεται. In hujus modo locis multo frequentius est δοτις quum δις.

COMICORUM FRAGMENTA.

Alcaeus.

(I. 756. ed. Kock.)

36. ἔδω δ' ἐμαντὸν —] Cf. Pher. 13, 4. ὀσπερεὶ τοὺς πουλύποδας | νύκτωρ περιπέγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

Alexis.

(II. 297. ed. Kock.)

68. πᾶν τὸ Σάρδεων γένος] Qu. πᾶν τὸ Σύρον ἔστιν γένος.

84, 3. στεατίου μυρόν παραμίξας] Cf. Arist. Vesp. 877. μέλιτος μυρόν παραμίξας.

98, 21. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορᾶ] Cf. Soph. Fr. 844, 2. σιγᾶν ἀνάγκη κᾶν (l. κῆν) καλὸν φορῆ στόμα.

107, 6. Lege μὴ (οὐ) φύσας πτερά.

119, 6. ἔστεψα] Sc. τὸν κρατήρα. Cf. Arist. II. 1105. μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.

150, 1. τύχαις ὑπηρετήσω] Cf. Eur. Fr. 284, 7. ἐξυπηρετεῖν τύχαις.

173, 12. παράγετε] Anglice step aside. Cf. Arist. Av. 1720.

188, 3. τὸ τῷμον] Qu. ὑπότομον.

245, 4. συντομώτατον] Lege συντομώτερον ut in C. et Eust.

267, 6. ὑπονοεῖν εἰς τοῦνομαι] Lege ὑπονοῆσαι τοῦνομαι. Cf. Arist. Lys. 38. 1234. Pl. 361.

III. 389. ἔδωκα ταύτης] Cf. Arist. Pac. 848. 1217. Theocr. 1, 58. τῶ μὲν ἐγώ — αἴγα τ' ἔδωκα etc.

Amphis.

(II. 236. ed. Kock.)

14, 8. Qu. ὅτι ταῦτα πάντα συντριμώσει κρότος.

Anaxandrides.

(II. 135. ed. Kock.)

37, 2. τὸ σῶμα καμπύλη] Lege τὸ σῶμ' ἥ καμπύλη.

40, 7. στρώμαθ' ἀλονογῆ] Cf. Com. adesp. 457. στρώματας ἀλονογούς (l. ἀλονογεῖς).

41, 34. τί γὰρ ἐκλείπει] τί γὰρ ἐλλείπει Mein. Qu. τοῦ δ'
ἐλλείπει. Cf. ad Soph. El. 21.

Anaxilas.

(II. 264. ed. Kock.)

III. 534. βλάπτεσθαι] Λεγε βλάψεσθαι.
18, 6. καλά] Qu. γραπτά.

Antiphanes.

(II. 12. ed. Kock.)

47, 1. ποίαν — ἥδε τὴν (l. ἥδέτην) συναυλίαν.
88, 1. ἐκεῖσε δ' ἐκπλέω] Qu. ἐκεῖσε δ' αὐτὸν πλέω.
186. τάριχος — πῖον] Cf. Herm. 11. τάριχος πίονα (barb.).
232, 1. πάντα] Qu. τὰλλα. Cf. Arist. Ran. 809.
246, 3. διάμεστον] Qu. ἀνάμεστον.
302, 2. φάτται, νῆπται, χῆρες] Cf. Anaxand. III. 185. νητ-
τῶν, φαττῶν. χῆρες, στρονθοὶ —.

Apollodorus Carystius.

(III. 280. ed. Kock.)

5, 13. ωδει] Sic A. σποδεῖν Kock. Qu. δρᾶν aut θ' δρᾶν.

Archippus.

(I. 679. ed. Kock.)

45. κλασανχενεύετα] Cf. Lucian. 51, 11. πάγκαλον ἄνδρα, δια-
σεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸν αὐχένα. 58, 23. τρά-
χηλος ἐπικεκλασμένος.

Aristomenes.

(I. 690. ed. Kock.)

12. ἀλίπαστα — κρέα] Cf. Eubul. 7, 10. ἀλίπαστα δελφάκεια
(sc. κρέα).

Aristophanes.

(I. 392. ed. Kock.)

7. δοῖδνξ, — τυρόκνηστις] Conjunguntur etiam Vesp. 938.
δοῖδνκα, τυρόκνηστιν.

36. ἀναφλᾶν] Cf. Eupol. II. 446. ἀναφλασμοῖ. Lys. 1099. ἀμ-
πεφλασμένως.

47. τὴν ἀτραπὸν κατερρόγην] Λεγε εἰς ἀτραπὸν —.

72. ὀτοκάταξις] Cf. βορβοροτάραξις Eq. 309.

104. προπέπταται] Cf. Arist. Nub. 343. πεπταμένοισι.

109. ἄρτον λιπαρὸν] Quid sit ἄρτος λιπαρὸς nescio. Tentabam olim ἄρτον τε μόνον aut ἄρτον τι μέρος. Sed corrigendum

proculdubio ἄρτον καθαρόν. Cf. Alex. III. 483. ἄρτος καθαρὸς εἰς ἐκατέρω. Crobyl. IV. 565. τῶν ἐσχαριῶν τῶν καθαρῶν. Anon. IV. 699. ἐκ καθαρῶν ἀχύρων. 1. ζευγάριον βοεικόν] Lege — βόειον. Cf. Vesp. 40. βόειον δημόν. Eq. 954. δημοῦ βοείον. Ran. 924. δήματα — βόεια. Βόειος formatum ut ἔπειος, δηνειος, κύνειος, al. Monstrosa forma est βοεικός.

126. ἀρχηγέτας] I. q. ἀρχηγόν. Isocr. III. § 28. Τεῦχος δ τοῦ γένους ἡμᾶν ἀρχηγός. Plat. Tim. 21 E. Soph. O. C. 60.

130, 1. βολβὸς, τεύτλιον] Qu. βολβὸι, τεύτλαι.

151. λεπτοὺς ἀλας] Cf. Lucian. de Merc. cond. 19. τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν (l. λεπτῶν) ἀλῶν ἥδιον.

198, 1. σορέλλη] Mirum vocabulum. Qu. σορός τε.

246, 2. προσάζειν —] Cf. Lys. 206. Philem. 41, 4. προσώζειν — ἥδυματων.

254. οὗτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο] Cf. Thuc. I. 20. 4. οὗτως ἀταλαιπώρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας.

255. στροφέα] Anglice socket, hinge. I. q. πνθμένα Soph. O. R. 261. Cf. Lucian. Dial. Mer. XII. 3. παραγαγῶν τὸν στροφέα παρηλθον ἀγόρητος.

268. ἀνοιγέτω —] Cf. Theocr. 24, 50. ἀνστατε δὴ, δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς ἀντεῖ.

295, 2. ἐπίθημα] Operculum. Cf. Arist. Resp. Athen. col. 36. τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον.

309, 4. Retinendum στροφίον. Cf. Fr. 509. 309, 4. Lys. 931. Th. 146. 258. 262. 608. 645. Pher. II. 296. Caesurae durities in diversarum rerum enumeratione excusanda est.

317, 2. Πεπαργήθιον] Cf. Soph. Ph. 548. τὴν εὑβοτορυν Πεπάρηθον. Dem. p. 35. Plin. N. H. 4, 72. 14, 76.

320, 5. φῦκος] Cf. Lucian. 17, 33. φῦκος ἐπετοιμένον. ὑπογράμματα] Cf. Lucian. 17, 33. ὑπογεγραμμένον τοὺς δρθαλμούς. 6. ἐλλέβορον] Lege ἐλλέβοιον. Lucian. 74, 7. δρμος ἡ ψέλλιον ἡ ἐλλέβοιον. 7. τρύφημα —] Cf. Polyzel. II. 871. χρυσοῦν ἔχων χλίδωνα καὶ τρυφήματα. Cf. Eur. Or. 910. αὐτονργός, οἴτερ καὶ (δὴ?) μόνοι σώζονται γῆν.

350. στέψω κοτυλίονον] Cf. Alex. III. 435. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις | ἔστεψα (τὸν κρατῆρα).

409. Cf. Vesp. 438. τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη.

410. Cf. Lucian. Fug. 28. ἀπέκειρε — δπόσον περιπτὸν τοῖς ἵματίοις τῶν κροκύδων ἐπανθεῖ (l. ἐπήνθει).

472, 2. τὴν ἀγκύλην] Lege τὴν πάνν καλήν, aut τὴν χντρείαν, τὴν καλήν. Cf. Ran. 1236. λήψει γὰρ δριολοῦ πάνν καλήν τε καλγαθήν. Plat. Hipp. Maj. 288 C. χύτρα — καλή. 290 D. τὴν χύτραν — τὴν καλήν. 288 D. τῶν καλῶν χντρῶν. 289 A. χντρῶν ἡ καλλίστη.

475. ἔχονσα γαστέρα] Qu. ἔχων τὴν γαστέρα.

478. τὴν πόρθαλην] Fort. καὶ πόρθαλην.

491. χλανίδ' — λευκήν] Cf. Av. 1116. χλανίδα λευκήν.

567. πρᾶσιν εῦρωμεν] Cf. Eupol. 225. κακὰ τοιάδε πάσχονσιν οὐδὲ πρᾶσιν αἰτοῦσιν.

569, 8. εἴπεις supplet Porson. Lege εἶπας. Et sic Cobet. καί τοι μέγιστον — frustra Kock.

579. ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι] Nonne ἀνθοσμίᾳ καὶ μέλαιν; Cf. Pl. 807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνον μέλανος ἀνθοσμίον (γέμονσι). Pher. II. 300. πλήρεις κύλικες οἴνον μέλανος ἀνθοσμίον. Ran. 1150. οἴνον — οὐκ ἀνθοσμίαν.

614. φάρωγα] Α φάρωγξ. Non tamen λάρωγα (α λάρωγξ) dicebant, sed λάρωγγα.

622. Cf. Antiph. III. 137. οὗτω στερεόν (τι) πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ὕδωρ.

675, 2. ἡπλ τὸ δεῖπνον] Lege ἡπλ δεῖπνον. Cf. Eccl. 652. λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

693. οὐκ ἔσθω κενέρθεοιν δταν θύσης] Lege οὐκ ἔσθω κενέρθεοιν· δπόταν θύης τι καλεῖν με. Cf. Th. 157. δταν σατύρους τοίνυν θύης καλεῖν ἐμέ.

723. κεράμιον δξηρὸν] Cf. Alex. III. 409. οἴνον κεράμιον. Men. IV. 133. τὸ κεράμιον ἀνέωχας. Eubul. III. 265. Κνίδια κεράμια. Demosth. p. 934. οἴνον Κρῆα κεράμια.

882. φανλουργοί] Cf. Soph. Ph. 35. φλανρουργοῦ τυος | τεχνήματ' ἀνθρός.

Autocrates.

(I. 806. ed. Kock.)

1, 3. κοῦφα πηδῶσαι κόμαν] Lege — ποδοῖν. Cf. Arist. Lys. 1316. ποδοῖν τε πάδη.

Callias.

(I. 693. ed. Kock.)

21. ἔτνος — ἐλατῆρες] Cf. Arist. Ach. 246. ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τοντονί.

Crates.

(I. 130. ed. Kock.)

16. παρουσίαν τε χρημάτων] Qu. περιουσίαν —. Cf. Arist. Nub. 50.

19. ἔπη τριπήχη] Cf. Arist. Vesp. 481. τῶν τριχοινικῶν ἔπῶν. Av. 465. μέγα — ἔπος.

Cratinus.

(I. 11. ed. Kock.)

2. ἀνεδιφήσατε] Qu. ἀνεκινήσατε (Angl. have stirred up).

58, 1. ἐρυγγάνει] Cf. Eup. II. 58. Diph. IV. 305. Eur. Cycl.

521. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἥδεως ἐγώ.

108, 1. *ἀρ' οἵσει τρία;*] Cf. Arist. Pl. 853. *οὕτω πολυφόρῳ*
(i. e. *forti*) *συγκέντρωμαῖ δάιμονι.*

115. Cf. Anacr. Fr. 21, 9. *πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ δεθεὶς αὐχένα,*
πολλὰ δ' ἐν τροχῷ.

142, 2. *καῦται πιλάμενοι πυριάτῃ*] *Lege — πυριάτης.*

186, 1. *τῶν ἐπῶν τῶν φεύματων*] *Lege τῶν ἐπῶν τοῦ φεύματος.*

196. *γράψων*] Qu. *θάψων.*

239, 1. *ἔθάκει*] Qu. *ἔκειτο.*

255. *αὐτὸς ἔκμεμαγμένος*] *Anglice his express image.* Cf.
Arist. Th. 544. *αὐτέκμαγμα σὸν* (*σου?*).

301, 1. *ἄδ' ἐπηγλαῖσμέναι*] Qu. *ἄσπερος ἡγλαῖσμέναι.*

314. *ταῦτα καὶ —*] Qu. *ταῦθ' ἥμᾶς —.*

353. *στημονίας*] *Forma στημόνιος* (*στημονίας?*) est Theophr.
H. Pl. III. 18. 11.

Diphilus.

(II. 541. ed. Kock.)

57. *εἰτ'*] *Lege εἴτ'. μὲν ταῦτα*] Qu. *ταῦτ' εστί.*

61, 8. *ὅτι τοῦτό μοι* (*δῆ?*) *τὸ δεῖπνον —.*

64, 1. *δειπνάριον — γλαφυρόν*] Cf. Astyd. trag. 4. *δείπνον*
γλαφυροῦ. Cum *δειπνάριον* cf. *οἰνάριον* et *μελύδριον.*

88, 2. *στρέβλας*] *Suspectum.* Qu. *κλοπάς.*

Eubulus.

(II. 164. ed. Kock.)

7, 10. *ἀλίπαστα δελφάκεια*] Cf. Aristom. 12. *ἀλίπαστα — κρέα.*

9, 1. *θεοῖσι συμπειλεγμένοι*] Qu. *θυννείοισι —.* Cf. Ar. Ach. 704.

16, 1. *τοῦ σκέλους κάτωθέ μοι* (l. *μον.*)

35. *καλυπτῇ*] Nonne *καλυπτός?*

36, 3. *ἄνηθα καὶ σέλινα*] Cf. Arist. Nub. 982. *ἄνηθον —*
σέλινον.

98, 1. *περιπεπλασμέναι ψιμνθίοις*] *Lege καταπεπλασμέναι —.*

116, 1. *Πηγελόπεια δὲ*] Qu. *Πηγελόπειά γε.*

Eupolis.

(I. 258. ed. Kock.)

16. *σφυράδων — ἀναμέστη*] Cf. Arist. Nub. 984. *τεττίγων*
ἀνάμεστα.

20. *νεόκοπον κάρδοπον*] *Lege νεόκοπτον.* Cf. Arist. Vesp. 648.
νεόκύπτον μέλην.

26, 2. *λούομαι ψακαστοῖς*] *Lege ἀλείφομαι στακτοῖσι.*

33. *πεπείρους ἀχράδας*] Nonne *πεπείρας —?* Cf. Soph. Tr.

728. *δρυὴ πέπειρα.* Arist. Eccl. 896. *πεπείροις* (*πεπείραις?*).

45. *ἐνεούρησεν*] *Lege ἐνεούρηκεν.* Cf. Ar. Lys. 402. *ἐνεουρη-*
κότας. *ἐξώλης γέρων*] *Legē οὐξώλης γέρων.*

52, 2. λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιείξας] Cf. Arist. Eq. 1034.
τὰς λοπάδας — διαλείχων.

61. ἀναφλασμός] Cf. Arist. Lys. 1099. ἀμπεφλασμένως. et
Fr. 99 D. ἀναφλᾶν (i. q. ἀνακνᾶν).

101. πουλύπονς ἐς τοὺς τρόπους] Lege πουλύπονς τις —.
Cf. Pac. 935. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. Eq. 192. ἀνθρὸς — χρηστοῦ
τοὺς τρόπους. 1280. Vesp. 1102. Pac. 350. 935. Eccl. 214. Pl.
1003. 1049. Alcae. II. 824. νοῦν — πουλύποδος ἔχειν.

103, 2. τοῦμον] Fort. τοῦμον 'κ τρόπον. Cf. Th. 93. σφόδρο'
ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. Sed Vesp. 1002. ἀκων γάρ αὐτ' ἔδρασα κον
τοῦμον τρόπου.

104. ἡ κλεινὴ πόλις] Qu. αὐτὸν ἡ πόλις.

108. τῶν γάρ πονηρῶν] Lege τῶν μὴ πονηρῶν.

114. οὐδὲν ἀτυχήσεις ἐμού] Qu. οὐδὲν ἀτυχήσας ἄπει.

117, 8. δπως τύχοιμεν] Sic Soph. O. R. 979. εἰκῇ κράτιστον
ζῆν δπως δύναιτο τις.

119, 2. ἐπελθόντες] Qu. παριόντες.

139. ἀρχαῖον] Anglice old-fashioned. Cf. Arist. Nub. 915.
1469. 821. Pl. 323. 1357. Fr. 96 D.

199. ἀμαρτωλία] Cf. ad Arist. Pac. 415. ὃντες ἀρματωλίας.

225. πρᾶσσον αἴτοῦσιν] Cf. Arist. II. 1172. ξως δν πρᾶσσον εἶνωμεν.

227. καὶ πόρων καὶ πηγῶν] Lege κάριων (καὶ ἐρίων) —.

245. τί καταρράσθε] Qu. τί τάδ' ἀκροᾶσθε.

272. ἐκκανάξει] Lege ἐγκανάξει. Cf. Eq. 105.

282. σκύτη βλέπει] Cf. Arist. Vesp. 643. σκύτη βλέπειν.

286. Qu. ἀριθμεῖν θεατὰς φαμμακοσίους (ῆρξατο).

304, 1. περιήλθον εἰς τὰ σκόροδα] Qu. περιήλθομον τὰ σκόροδα.

317. ἀντιβολίαν] Cf. Thuc. 7, 75. πρὸς ἀντιβολίαν — τραπόμενοι.

323. δῆματα] Lege δάμματα (suturas).

Heniochus.

(II. 431. ed. Kock.)

2, 2. τέθυκε τὸν χοῖρον] Lege τέθυκέ τινα —.

Hermippus.

(I. 224. ed. Kock.)

11. τάριχος πίονα] Barbare dictum. Cf. Antiph. III. 100. τά
ριχος — πῖον.

27. τὸ κήνυμον] Cf. Arist. Vesp. 674. κηθαρίον.

39. Cf. Theophr. C. Plant. II. 6. 3. φρεατιαῖον (ῦδωρ) ναμα-
τιαῖο (μιγνύται).

78. ψάθαλλε] Cf. Plat. II. 635. ἐψάθαλλε λεῖος ὕν.

Leuco.

(I. 703. ed. Kock.)

1, 2. τάκπώματα κατεδήδοκε] Quidni κατεδήδοκεν τάκπώματα?

Menander.

(III. 3. ed. Kock.)

65, 6. Λεγε εἰς πέλαγος ἐμβαλεῖς σεαντὸν (προ αὐτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ) πραγμάτων.

88. μεθέντι — λόγον] Cf. Soph. O. R. 784. τῷ μεθέντι τὸν λόγον. μεθέντα] Nonne μεθέντι?

94, 1. εὐκαταφρόνητον] Qu. εὐκαταφρόνητος.

98. βουβῶν ἐπήρθη] Cf. Arist. Vesp. 277. Aelian. Epist. 2. φελλεῖ ἐπέκοψε (προσέκοψε?) τὸ σκέλος — καὶ βουβῶν ἐπήρθη.

θέρμα — ἐπέλαβεν αὐτόν] Cf. Thuc. II. 49. θέρμαι ἰσχυραὶ — καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε (leg. ἐπελάμβανε). Hippocr. II. p. 217.

100, 2. ποιουμένους περιορᾶς γάμους σεαντῷ] Cf. Fr. Genev. v. 7. γιγνομένους ἥδη γάμους | καταλαμβάνω μοι.

290, 1. οὐδὲν γένους γένος —] Malim οὐδὲν γέρος γένους —.

292, 3. Ὀλυμπίασι] Lege Ὀλυμπίασι τε.

303. νῦν ἔμοῦ] Qu. μον τόδε aut τοῦτο μον.

427, 1. ἀξία] Leg. αἰτία. Solennis est haec confusio.

488. καὶ κατὰ θάλατταν] Lege τε καὶ θάλατταν. Ibid. μέγιστον ἔστι] Lege κάκιστόν ἔστι.

623, 2. πᾶσιν κακῶς] Lege πεινῆν κακῶς.

652. Lege ὅταν τι περιπέττωι χρηστοῖσιν λόγους.

672. πταίοντα] Lege πάσχοντα.

718. Lege εἰ μὲν οὖν τινα (ἄλλον) πόρον ἔχεις.

836. ἐπιστροφὴν] Curam. Anglice regard for. Cf. Soph. O. R. 134. ἀξίως — τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν.

887. ἔξαραντες] Sc. τῷ χεῖρε. Qu. εἴτ' ἄραντες.

1090, 2. τὰ πρῶτα πάσης (πάντα?) τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Alicubi, μὴ λαμπρὸς ἀν (leg. ὁς) ταῖς χλαμύσιν ὡς (leg. ὁν) τῇ καρδίᾳ.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

Fragmentum Genevense.

V. 4. δ μειρακίσκος] Cleaeneti, opinor, filius.

V. 7. γιγνομένους — γάμους — μοι] Cf. Fr. 100, 2. μάτην ποιουμένους | περιορᾶς γάμους σεαντῷ.

V. 10. [αὐτὸς δ] πατήρ] Qu. [αὐτὴν δ] πατήρ.

V. 11. [ὑπὸ τῆς] *〈νυνὶ〉* —] Qu. [ὑπὸ τῆς] νῦν γυναικὸς τρεφομένη, aut [ὑπὸ τῆς] τὰ νῦν αὐτοῦ γυναικὸς τρεφομένη, aut [ὑπὸ τῆς] πατρὸς νῦν γυναικὸς —.

- V. 12. Qu. [ἐμὴ δ' ἀ]δελφή. δυσφεύκτῳ κακῷ] Qu. δυσφεύκτον κακοῦ.
 V. 15. Qu. [οὐδενί]· λιπῶν δὲ —.
 V. 16. [—] αν —] Qu. [μητροι]άν —. οὐ γὰρ εὐσεβῶς]
 Leg. οὐ γὰρ εὐσεβές.
 V. 23. λέγω] Leg. ἔρω.
 V. 24. [ἐν] οἰκ δ' ἐγώ —] Leg. [ἐν] οἰκ τ' ἐγώ —, aut [ἐν] οἰκ ἐγώ —.
 V. 26. τὸν [ἀλαζόν'] Gorgiae filium intellige.
 V. 29. Interpunge sic: οἰμωζέτω μὲν οὖν. τοιοῦτος ὅν γαμεῖν — τὴν κόρην!
 V. 31. [λόγους] τοσούτους] Qu. [λόγους] τοιούτους. κατατίθον]]
 Qu. κατὰ τί (quare) φήσι;
 V. 33. Scrib. τί δ' ἡμῖν, εἰπέ μοι, τούτους μέλει;
 V. 35. εὐσεβέστερον οὐδ' ἔνα] Scripsérat poeta, ni fallor,
 οὐδέν' εὐσεβέστερον.
 V. 37. ἀνθη τοσαῦτα] Legē ἀνθη τε πλεῖστα. Cf. Lucian.
 Somn. 23. ήν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται (ἐπιλάβη αὐτόν?).
 Men. 98. θέρμα — ἐπέλαβεν αὐτόν.

Mnesimachus.

(II. 436. ed. Kock.)

3. 4. πῶς ἔτι | μετοιώτερ', ὡ δαιμόνιε; A. πῶς; (ὡ δαιμόνι';
 A. ὥπως; G. A. Hirschig.).
 4. 49. κίτηης] Legē φάττηης. Cf. Arist. Pl. 1011. νηττάριον
 — καὶ φάττιον. Pac. 1004. νῆττας, φάττας. Anaxandr. III. 185.
 νηττῶν, φαττῶν. Antiph. III. 145. φάτται, νῆτται.

Monosticha.

(ed. Mein. om. ed. Kock.)

167. σιγηρὸς τρόπος] Legē σιγηλὸς —. Cf. Nicoph. II. 855.
 407. Cf. Soph. O. C. 309. τίς γὰρ ἔσθ' δς οὐχ αὗτῷ φίλος;
 489. τὰ θητὰ — μεταβολὰς πολλὰς ἔχει] Legē τὰ θητῶν —.
 604. συντόνῳ θράσσει] Legē συντόνῳ κράτει.
 712. μικρὰ τύχη] μικρὰ δύοπή F. W. Schmidt.

Nicochares.

(I. 770. ed. Kock.)

5. χιτῶνα — ἐπενδύτην] Anglice an over-coat. Cf. Antiph.
 II. 115. χιτῶνας — ἐνδεδυκότες.

Nicolaus.

(III. 383. ed. Kock.).

- 1, 23. τὸν βίον | ἄπαντα καταρρίψαντες (l. διατρίψαντες).

Nicostratus.

21. παρ' Ὀχιμον] *Lege παρ' Ὀχίμον.*

Pherecrates.

(I. 145. ed. Kock.).

13, 4. ὥσπερ πουλύποδας —] Cf. Alcae. 36. ἔδω δ' ἐμαντὸν
ἥσπερ πουλύπονς.

24, 2. βουλοίμην γάρ —] *Lege βουλοίμην ἀν — .*

106, 5. ναστῶν τρύφη] Cf. Lucian. Fug. 31. θέρμους ἵσως
ἢ ἄρτον τρύφος.

108, 30. οἶνον μέλανος ἀνθοσμίον] *Eadem verba Arist. Pl.*
807. Arist. Fr. 579. ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι (μέλαν;?).

137. πρόσσαιρε —] Cf. Arist. Ran. 1159. χρῆσον σὺ μάκτραν,
εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

145, 2. θυμὸς] *Vitiosum videtur. μῦθον Kock. Qu. τοιάδ'
aut πλεῖστον.*

146, 2. πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλίσαι πράγμασι] *Lege εἰς πόλλῳ
— πράγματα.*

148, 1. μιμαίκνια καὶ μύρτα] Cf. Theopomp. II. 817. τρώ-
γονοι μύρτα καὶ πέπονα μιμαίκνια.

151, 2. ἄλλ' ἄττα] Cf. Thuc. I. 113. ἄλλ' ἄττα χωρία.

157. ἀγρυκτα] Cf. Arist. Lys. 656. γρυκτόν.

195. ἀπαράλεκτος] Cf. Arist. Eccl. 904. παραλέλεξαι. Qu. ἀπα-
ράτιλος (Ar. Lys. 279.).

232. σκίτων] *Nomen proprium est Σκίτων Herod. III. 130.*

Philemon.

(II. 478. ed. Kock.)

44, 3. ἐμβρόντητε] *Lege ὁμβρόντητε. Cf. Ar. Eccl. 793.*

98, 6. ἀπισχναίνων] *Lege κατισχναίνων.*

192. χρόνος τὰ πάντα κρυπτά εἰς φάσις ἄγει] *Lege — πρὸς
τὸ φῶς ἄγει. Cf. Mon. 11. ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.*

459. πάντ' ἀνακαλύπτων δ' χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

213, 4. μὴ οὐ τέχνην μαθῶν] *Lege μὴ τέχνην μαθῶν.*

Philetaerus.

5, 1. ὡς τακεόδν — τὸ βλέμμ' ἔχει] Qu. ὡς ἀγανὸν — . Cf.
Arist. Lys. 886. ἀγανώτερον βλέπει.

19, 1. στέρονοισι] Qu. σφυροῖσι.

Philippides.

9, 5. δυοῖν δρολῶν] *Lege δυοῖν δρολοῖν.*

A D D E N D A.

Acharnenses.

3. ψαμμακόσιος formatum ut ἔξακόσιος, ἐπτακόσιος, etc.
12. τοῦτ' ἔσεισε] Lege τοῦτο σεῖσαι. Cf. Nub. 1368. Ran. 54.
14. Nomen Δεξιθέα legitur Machon. Athen. 580 B. Cf. nomen Δεξίνυκος Pl. 800.
43. Cf. Thuc. VII. 43. 5. ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν.
59. Cf. Soph. Fr. 819. ἀκούει σύγα (ἀκούει, σύγα?).
64. βαβαιάξ] Exclamatio admirationis ut βαβαῖ. Cf. 1141. Pac. 248. Lys. 312. Ran. 63. Sic παπᾶι et παπαιάξ, λατταταῖ et λατταταιάξ.
95. Cf. 566. ὁ βλέπων ἀστραπάς. Av. 1671. αἰκίαν βλέπων.
111. πρὸς τοντού] Coram hoc homine. Cf. Soph. El. 1204. πρὸς πιστὰς ἔρεις.
145. Cf. [Dem.] XIII. 24. φθόρους ἀνθρώπους ποιεῖσθε πολίταις.
154. Cf. Soph. El. 1115. ἥδη σαφὲς | πρόχειρον ἄχθος.
162. δ ὑρανίτης λεώς] Cf. Pac. 632. οὐρανίτης λεώς.
171. διοσημία] Cf. Plut. Mor. 419 F. σύγχυσιν μεγάλην περὶ τὸν ἀέρα καὶ διοσημίας γενέσθαι.
185. Cf. Lys. 491. οἱ δ' οὖν — δρῶτων δ τι βούλονται.
194. τριακοντούντες] Cf. 252. Eq. 1388. Thuc. II. 2. αἱ τριακοντούντες σπονδαῖ.
236. βάλλων — οὐκ ἀν ἐμπλήμην] Cf. Vesp. 603. ἐμπλησσο λέγων. Eur. Ion. 925. οὗτοι σὸν βλέπων | ἐμπλίμπλαμαι πρόσωπον.
242. προῖτω] Lege παρίτω. Cf. 43. πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. 44. Eccl. 129. πάριω' ἐς τὸ πρόσθεν.
246. ἵν' ἔτνος —] Cf. Calliam com. 21. ἔτνος — ἐλατῆρες.
273. ἐκ τοῦ φελλέως] Eadem verba Nub. 71. Aelian. Epist. 2. φελλεῖ ἐπέκοψε (προσέκοψε?) τὸ σκέλος. Cognatum est nostrum fell.
274. μέσην λαβόντ'] Cf. Eccl. 260. μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθῆσομαι.
277. ἐκ κραυπάλης] Cf. Vesp. 1255.
315. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἥδη] Qu. τοῦτο μέντοι —, coll. Vesp. 426. τοῦτ' ἥδη δεινὸν ἀκοῦσαι. Eccl. 645. Xen. Mem. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἥδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.
318. Cf. Eq. 791. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

333. ὡς ἀπωλόμεσθ'] Cf. Av. 338. ὡς ἀπωλύμεσθ' ἄρα.
339. τὸν Λακεδαιμόνιον αὐτὸν διὰ τρόπῳ σουστὶ φίλος] Lege τὸν τε Λακεδαιμόνιον αἴνεσσον διὰ τρόπῳ σουστὶ φίλον.
347. Cf. Vesp. 603. πάντως γάρ τοι παύσει —.
376. Cf. Vesp. 847. Alex. III. 425. δρχεῖσθαι μόνον | βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν. Epicrat. III. 365.
385. στρέφει] Lege στρέφεις. Cf. Ran. 957. Hinc στροφαί, Ran. 775. Pl. 1154.
435. 436. Versus, ni fallor, spuri.
454. χρέος] Lege ἔρως. Cf. Eur. Ph. 625. καὶ μὲ τοῦδ' ἔρως ἔχει. Soph. Fr. 868. συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.
455. χρέος μὲν οὐδὲν] Lege ἔρως μὲν οὐδείς.
567. ὁ γοργολόφα] Cf. Eq. 1181. ἡ γοργολόφας (γοργολόφα vulg.). Eur. Ph. 119. ὁ λευκολόφας. Lys. 344. ὁ χρυσολόφα.
605. Γεροπτο —] Qu. Χαροπτο —. Sed nomen Γέροης (Χάροης?) legitur Eccl. 932. Διομει.] Cf. Ran. 651. διπόθ' Ἡράκλεια τῶν Διομείοις γίγνεται.
633. πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν] Cf. Pac. 918. πολλῶν (πολλοῦ?) γάρ ὑμῖν ἄξιος Τρυγαῖος. Pl. 877. πολλοῦ — ἄξιος ἀπασι τοῖς Ἑλλήσιν. Trag. adesp. 338 b. πολλοῦ σε θνητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ.
639. λιπαρός] Cf. Nub. 300. Eq. 1329. Av. 826. Pind. Ol. 13, 155. λιπαρὰ Μαραθών.
640. ἀφύων τιμὴν περιάγας] Cf. Soph. El. 357. τῷ τεθνηκότι | τιμὰς προσάπτειν.
643. τοιγάρτοι] Semel hoc apud nostrum legitur, ut τοιγαροῦν Vesp. 1098.
664. λακαταπύγων] Cf. παγκαταπύγων Lys. 137. et λακατάρατος.
675. τῶν λόφων —] Genitivus admirationis. Cf. 1074. τοὺς λόχους καὶ τὸν λόφους.
688. ἄνδρα Τιθωνὸν] Cf. Av. 1009. ἄνθρωπος Θαλῆς. σπαράττων] Lacerans, dilanians. Cf. Pac. 641. τοῦτον — ἐσπαράττετε.
696. περὶ τὸν δῆμον —] Cf. Eq. 764. Pl. 567.
700. καὶ τὰ πρὸς ἀλισκόμεθα] Lege καὶ προσέθ' ἀλισκόμεθα. Cf. ad Vesp. 1420. καὶ χάρων προσείσομαι. De καὶ προσέτι cf. Eq. 984. Vesp. 1320. Th. 416. 737. Cf. Lys. 261. ἔμφανὲς κακόν.
775. Lege εἰμεναι. Brevis tamen forma legitur 741. 771.
798. καὶ κ'] Dorice pro καν. Cf. Lys. 117. καὶ — κα ἔλσοιμι
821. Qu. τί δαὶ (pro δῆ) μαθῶν —; Cf. ad Lys. 599.
845. φανῆν] Cf. Eccl. 347. φανῆ γάρ ἦν (ἢ οισύρα).
852. δέων —] Cf. Pac. 813. τραγομάσχαλοι.
846. Lege κού ἔνντύχων ‘Υπέρβολος | δικῶν σ' ἀναπλήσει. Cf. Nub. 1023. καταπυγοσύνης σ' ἀναπλήσει.
863. Cf. Herod. IV. 2. ἐπεὰν φυοητῆρας λάβωσι δοτεῖνονς αὐλοῖσι προσεμφερεστάτους, τούτους ἐσθέντες ἐς τῶν θηλέων ἵππων τὰ ἄρθρα φυσῶσι τοῖσι στόμασι.

867. Qu. *νεὶ τὸν Ἰόλαν ἐπιχαρίως σύ γ', ω̄ ξένε.*
 872. Cf. Aesch. Suppl. 602. *ω̄ χαῖρε πρέσβυν.* Aesch. Ag. 22.
ω̄ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός.
 873. *δσ' ἔστιν — ἀπλῶς]* Cf. Vesp. 537. *δσ' ἀν λέξη — ἀπλῶς.*
 883. *πρέσβειρα]* Cf. Lys. 86. Eur. Iph. T. 963.
 925. *σελαγῶντ']* Cf. Nub. 285. *δμμα γὰρ αἰθέρος — σελα-*
γῆται. 604. *σελαγεῖ.*
 994. *Lege τοία δοκῶ μ'* (pro γ') *ἄν ἔτι προσβαλεῖν.* *τρία —*
προσβαλεῖν] Cf. Hor. Epop. 12, 15. ‘Inachiam ter nocte potes.’
 997. *ἡμερίδος]* Sub. *ἀμπέλου.* I. e. *vitis cultae,* cui opponi-
 tur *ἄγριας* Hom. Od. 5, 69.
 1007. *ἀναπείρω]* Qu. *ἀναπήξω.* Cf. Eccl. 843. *λαγῷ' ἀναπη-*
γνύασι.
 1021. *κᾶν πέντ' ἔτη]* Cf. Lys. 671. *κᾶν σμικρὸν λαβήν.* Soph.
 El. 1482. *ἄλλα μοι πάρες | κᾶν σμικρὸν εἴπειν.*
 1024. *λευκὴν ἀμπέχει]* Sub. *Ιμάτιον.* Cf. Th. 840. *ἡμφιεσμέ-*
νην λευκά.
 1026. *εἶτα νῦν τοῦ δέει;*] Cf. Pl. 827. *ἔπειτα τοῦ δέει;*
 1041. *σηπίας — στάθενε]* Cf. Eccl. 126. *σηπίαις — ἐσταθενμέναις.*
 1046. *λάσονων]* Cf. Aesch. Ag. 865.
 1052. *βινοτῇ μένων]* Sc. *οἶκοι.* Cf. Pac. 341. *πλεῖν, μένειν, βινεῖν.*
 1146. Adde Eq. 546. *αἰρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ δόθιον, —.* Pac.
 740. *εἰς τὰ δάκια οκώπτοντας δὲι —.* Eur. Fr. 401. *θεοῦ θέλον-*
τοις κᾶν ἐπὶ διπός πλέοις. Chaerem. 14, 9. *ἡ δὲ δαγέντων χλανι-*
δίων ὑπὸ πτυχαῖς. Arist. Fr. II. 1147. *δταν — ιστᾶς — τὸ δέπον*
κάτω βαδίζει.
 1151. *ἀπλῶ λόγῳ]* Engl. in plain language. Cf. Eccl. 231.
ἀπλῶ τρόπῳ (Engl. simply, without much ado).
 1185. *λείτω φάσις γε τούμπον]* λείτω φάσις *τούμπαν* A. Palmer,
 coll. Soph. Ant. 944. *οὐράνιον φῶς.*
 1189. *δὲι καντός]* Cf. Av. 1718. *δὲι δὲι καντός ἔστι.* Eccl. 934.
 1210. Cf. Pl. 1044. *τάλαιν' ἔγώ τῆς ὑβρεος —.* Lys. 735.
 Alex. III. 422. *ω̄ τάλαιν' ἔγώ κακῶν.*
 1229. *ἐξέλαψας]* Cf. Plat. II. 657. *κνάθους ὅσους ἐκλάπτεθ'*
ἐκάστοτε.

Aves.

16. *ἐκ τῶν δρνέων]* *ἐκ τοῦ Τηρέως* A. Palmer, qui *ἐκ τῶν*
δρνέων a v. 13. venisse putat.
 32. *ῶν οὐκ ἀστός]* *οὐκ ὕν ἀστός* Cobet. *ῶν ἐπακτός* A. Palmer,
 coll. Eur. Ion. 290. *οὐκ ἀστός ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός.*
 35. Cf. Alex. III. 408. *ἀμφοῖν τοῦν δυθμοῖν.*
 61. Cf. Lys. 967. *ω̄ Ζεῦ, δεινῶν ἀνισπασμῶν.*
 168. *τις οὗτος δρνις]* Lege *τις οὗτος οὐρνις.*

169. Cf. Dem. p. 383, 2. ὡς δ μὲν δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα.
180. *Lege ὁσπερ εἰ λέγοις τόπος.* Cf. Ran. 1158. *ὁσπερ — εἰ τις εἴποι.* Eccl. 126. *ὁσπερ εἰ τις — περιδήσειν.*
205. *θεύσονται δρόμω]* Cf. Eq. 485. *θεύσει γὰρ ἄξας.*
209. Cf. Arist. Th. 921. *τοῦδε — ξύμβονλος.*
238. *ἐπὶ κισσοῦ κλάδει]* Fort. ὑπὸ —. Cf. 615. *ὑπὸ θάμνοις — οἰκήσουσιν.*
239. *κλάδει]* Sic *κλαδί* Lys. 632.
307. *τρέχονται διακενραγότες]* Cf. Vesp. 226. *κενραγότες πηδῶσι.*
338. *ὡς ἀπωλόμεσθ'*] Eadem verba sunt Ach. 333.
382. *μάθοι γὰρ ἂν τι —]* *Lege μάθοις γὰρ ἂν τι —.* Cf. Nub. 840. *τί δ' ἂν παρ' ἔκεινων ἀν μάθοι τις ἂν;*
383. *τῆς δργῆς χαλᾶν]* Cf. Vesp. 727. *τὴν δργὴν (l. τῆς δργῆς, sub. κόλλοπα) χαλάσας.*
401. *τὸν θυμὸν κατάθουν]* Cf. Vesp. 567. *τὸν θυμὸν κατάθωμαι.* Theogn. 983. *φίλον καταθώμεθα θυμόν.*
406. *σέ τοι καλῶ]* Cf. Th. 1145. *δῆμός τοί σε καλεῖ.*
463. *οὐ κωλύει]* Pro οὐδὲν κωλύει (Eq. 723. 972.)? Corrigendum forsitan οὐ κωλύω. Qu. δν μάτειν οὐδὲν κωλύει. Sed διαμεραγμένας (μαζίσκας) legitur Eq. 1105. *καταχεῖσθαι]* *Lege καταχεῖσθαι.*
488. *μέγας]* Cf. Eur. Rhes. 323. *Ἄρος — μέγας πνέων.*
494. *ὑπέπινον]* Cf. Plat. Resp. II. 427 E. *πρὸς τὸ πῦρ μετρίως ὑποπίνοντες.*
575. *τρήρωνι]* Cf. Pac. 1067. *τρήρωνες.*
598. *κτῶμα]* Pro *κτήσομαι.* Cf. 53. *κτήσομαι περιβαρίδας.*
678. Cf. Pl. 508. *ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν.* Vesp. 728. *ῷ τῆς ἥλικίας ἥμην τῆς αὐτῆς συνθιασώτα.*
694. Cf. Pind. P. 10, 65. *γόσσι δ' οὐδὲ γῆρας — κένραται ἵερᾳ γέννα.*
704. *πολλοῖς δῆλον]* Sc. *τεκμηρίοις.*
759. *μαχεῖ* Reisig. Cobet. Bl. *μάχει* tuerit A. Palmer, coll. Ran. 197. *εἰ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω.* Fortasse recte.
800. *μεγάλα πράττει]* Cf. Eccl. 104. *πράττει τὰ μέγιστα.*
801. *ταντὶ τοιαντὶ]* Cf. Lys. 1087. *οὗτοι τοιοντοι.*
806. Cf. Hermipp. 14. *οἷμοι, τί δράσω σύμβολον κεκαρμένος;*
815. Cf. Vesp. 1159. Theopomp. com. 54, 1. *ἔγώ γὰρ ἀν — πίοιμι —;*
826. Cf. Vesp. 933. *κλέπτον τὸ χρῆμα τάνδροός.*
843. Cf. Soph. Ant. 561. *τὼ παῖδε φῆμι τώδε τὴν μὲν ἀρτίως | ἄνον περφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὖτις πρῶτ' ἔφην.*
898. *μέλος χέρνιβι ἐπιβοᾶν]* Cf. Aesch. Pers. 1054. *κάπιβῶ.*
943. *ἔσθος]* Cf. Lys. 1096.
961. *φέρε]* λέγε A. Palmer. Cf. ad 962. Recte, opinor.

962. λέγων] φέρων recte A. Palmer. Cf. ad 961.
982. Cf. Dem. p. 1180. ἐκγραψαμένους — τὰς συνθήκας.
1009. ἀνθρωπὸς Θαλῆς] Cf. Ach. 688. ἀνδρα Τιθωνόν.
1011. ὑπαποκίνει] Confer ὑπαποτρέχειν Eccl. 284.
1029. Cf. Lys. 768.
1138. κρέκες] Confer Anglicum crake.
1182. δοῖζημα] Cf. ad Nub. 407. Soph. Ant. 1004. 1021. Hom. Il. 16, 361. δίστων τε δοῖζον —. 10, 502. δοῖζησεν δ' ἄρα (sc. δ δύστος). Hesiod. Th. 835. ἄλλοτε δ' αὖ δοῖζεσχ' —.
1192. περινέφελον] Confer v. ἐπινέφελος Plat. com. 65.
1199. Cf. Th. 610. αὐτῇ σὺ, ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. 689.
1200. Qu. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ, στῆθ' (sic). Cf. Th. 230. ἔχ' ἀτρέμα σαντόν (l. ἀτρέμας αὐτοῦ).
1354. ταῖς — κύρβεσιν] Lege τοῖς — κύρβεσιν. Et sic V. Cf. ad Cratin. 274.
1407. καταγελᾶς μον, δῆλος εἰ] Cf. Eq. 330. δς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν, αὐτόθεν. Lys. 919. ή τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'σιν καλῶς.
1435. ή δικορραφεῖν] Notandum hoc pro ή ἐκ τοῦ δικορραφεῖν aut δικορραφοῦντα, cuius constructionis aliud exemplum desidero. Cf. Pl. 755. οὐκ ἐκ δικαίου (l. μὴ 'κ τοῦ δικαίου).
1445. πεποτήσθαι —] Cf. Vesp. 93. δ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα —.
1476. χοήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλλως δὲ —] Cf. Pl. 976. πενιχρόν μὲν, ἄλλως δ' —. Th. 290. ἀνδρός — πλούτοῦντος, ἄλλως δ' ἡλίθιον κάβελτέρον.
1603. ἔμοι μὲν ἀπόχοη ταῦτα] Cf. Aesch. Ag. 1574. βαιὸν ἔχονση πᾶν ἀπόχοη μοι.
1610. δρνις] Cf. 1250. Qu. δρνεις.
1614. ταῦτά γέ τοι] Qu. τανταγί.
1718. δὸι δὲ καντός ἐστι] Cf. Ach. 1189. δὸι δὲ καντός. Eccl. 934.
1720. πάραγε] Cf. Alex. 173, 12. παράγετε.
- 1731 sq. Cf. Arist. Ran. 453. δν δλιαι Μοῖραι ξυνάγοναι.

Ecclesiazusae.

13. τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα] Cf. Vesp. 1065. Nub. 978.
48. Versum interpolatum habet A. Palmer, pleno puncto posito post κάμοι δοκεῖ, et coll. Av. 1615. Ran. 321. κατὰ σχολῆν] Qu. οὐκ ἐν σχολῇ.
126. σηπίας — ἐσταθευμέναις] Cf. Ach. 1041. σηπίας — στάθενε.
145. νὴ τὸν Δί' η μοι —] Cf. Nub. 1215. Vesp. 477. 209.
160. ὁ νὴ τὸν Ἀπόλλω] Cf. Lys. 836. ὁ νὴ Δί'.
220. περιειργάζετο] Cf. 230. μὴ περιλαλῶμεν.
227. τὸν οἶνον εὗζωρον φιλοῦσ' ὕσπερ πρὸ τοῦ] Lege οἶνον φιλοῦσ' εὗζωρον ὕσπερ καὶ πρὸ τοῦ.

230. περιλαλῶμεν] Cf. *Telecl. II. 372. δ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | τὰς περιλαλούσας. et v. περιεργάζεσθαι in 220.
231. ἀπλῶ τρόπῳ] Simpliciter. Anglice simply. Cf. Ach.
1151. ὡς — ἀπλῶ λόγω (Angl. in plain words).
235. ἐπιπέμψειν] Qu. εἰσπέμψειν aut ἀν πέμψειν.
288. ἐνδυόμεναι] Qu. ἐνιστάμεναι. Cf. Isocr. p. 240. 288.
350. δ τι καῦμ' εἰδέναι] Qu. δσα —. Cf. Soph. O. C. 53. δσ' οἴδα κάγω.
420. ἐν τῶν σκυλοδεψῶν] Cf. Lys. 407. ἐν τῶν δημιουργῶν.
Eq. 400. ἐν Κρατίνον.
441. πρᾶγμα] Qu. χρῆμα. Cf. ad Lys. 677. νουβυστικὸν] Cf. Vesp. 1294. νουβυστικῶς. Cratin. jun. 7, 5.
451. τὸ τειχίον] Cf. Vesp. 1109. τοῖς τειχίοις. Eupol. 207, 2.
455. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν] ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν διλην Α.
Palmer. Recte, opinor. Displacet hic particula γε.
502. μίσει] πᾶσσαι Α. Palmer. Nescio an recte.
559. κατὰ τί;] Cf. Ran. 1162. καθ' δ τι.
574. πολλήν δῆμον] Cf. Eq. 42. πυκνήτην δῆμον.
617. φαντάρεοι — σεμναὶ] Cf. Lys. 1109. φαύλην, σεμνήν.
623. τὸ μὲν ὄμετερον γνώμην τιν' ἔχει] Cf. Lys. 592. θῆμέτερον.
625. ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς —] Cf. Lys. 592. περὶ τῶν δὲ κορῶν —.
645. πάππαν με καλοῖ] Cf. Pac. 120. πάππαν με καλοῦσαι.
672. ποιήσει] Lege ποιήσῃ.
722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπρων] Cf. Th. 205. κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπρων.
785. ποῦ μοῦσθ' ἴμας;] Cf. Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ — παιδίον; Vesp. 902. ποῦ μοῦ (μοι δ) διώκων;
795. Sensui bene conveniret μὴ σὺ μὴ οὐ λάβῃς φοβοῦ.
Facile in δποι aut δπον transire poterat φοβοῦ.
806. πάντα γ' ἀν οὖν —] Cf. Eq. 344. καλῶς γ' ἀν οὖν —.
807. αὗτ'] Sc. τὰ χρήματα. Cf. 802.
810. τί] Malim τι.
812. δεινά γε λέγεις] Lege δεινὸν λέγεις.
899. φτεροῦ ἔντείρη] Nonne φτεροῦ ἔντείρη?
906. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα] Cf. Lys. 419. ή βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. Aut ἐκπέσοι aut τρῆμα vitiosum videtur, nisi de prolapsu uteri agitur.
964. πληκτίσεοι] Cf. Hom. Il. 21, 499. ἀργαλέον δὲ | πληκτίσεοθ' ἀλόχοιοι Διός.
998. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ] Cf. Lys. 1181. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δια Καρνοτίοις.
1025. στροφῆς] Lege στροφῶν. Cf. Pl. 1154. οὐκ ἐργον ἔστι οὐδὲν στροφῶν. Ran. 775. τῶν — λυγισμῶν καὶ στροφῶν.
1169. Adde Vesp. 220. ἀρχαιομελησιδωνοφρουνιχήρατα. Nub. 332. σφραγιδονυχαργοκομήτας.

1176. κόρισαι] Cf. 291. κεκονιμένος. Qu. κόρισον. Cf. Hom. Il. 13, 820. κορίσοντες πεδίοιο. 14, 145. κορίσονσιν πεδίον (l. πεδίον).

1178. ἵν' ἐπιδειπνῆς] Anglice, that you may sup on (off) it. Cf. ad Ach. 835.

Equites.

1. λατταταιάξ] Cf. Th. 945. Similiter βαβαί et βαβαιάξ, πα-
παῖ et παπαιάξ.

4. εἰσήρροησεν] Cf. Th. 1075. εἰσήρροης.

17. τὸ θρέπτε] Anglice the necessary pluck. Simile est
τὸ δυνπαπαῖ Vesp. 909.

25. Cf. Xen. Conv. II. 22. κελεύσας τὴν αὐλητρίδα θάττονα
δυνθμὸν ἐπάγειν.

27. περὶ τῷ δέρματι δέδοικα —] Cf. Nub. 1395.

42. πυκνίτην δῆμον] Cf. Eccl. 574. πολίτην δῆμον.

70. πατούμενοι] Qu. πεκτούμενει. Sed cf. Eq. 166. βουλὴν
πατήσεις.

79. ἐν Κλωπιδῶν] Cf. Th. 620. ἐκ Κοινωνιδῶν. 795. ἐν ἀλλο-
τρίων. Lys. 407. ἐν τῶν δημονογῶν.

84. Cf. Aesch. Fr. 401. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.

97. τῷ σῷ ποιῷ] Cf. Eq. 1393. διὰ τὸ σὸν οἶνον.

137. κεκοάκτης] Formatum ut κέκραγμα (Pac. 637.) a κέκραγα.

Cf. 304. κατακεκράκτα. Simile fere est βαβάκτης.

138. ἦν — χρεών] Cf. Pac. 1029. χρεών ἔστιν.

153. ὡς ἔχει] I. q. πῶς ἔχει. Cf. Lys. 610.

160. πλύνειν — τὰς κοιλίας] Cf. Pl. 1168. πλύνε — τὰς κοιλίας.

207. Cf. Th. 775. ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκεῖν' ἦν ξύλον.

222. χῶπως ἀμυνεῖ] Cf. Ran. 628. χῶπως ἐρεῖς —.

255. φράτερες τριαβόλον] Cf. Pl. 508. ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν.

Αν. 678. ξύννομε τῶν ἐμῶν ὅμινων. Th. 921. τοῦδε — ξύμβουλος.
Vesp. 728.

284. αὐτίκα μάλα] Cf. 475.

286. καταβοήσομαι — σε] Cf. 1020. σφε καταρράζονται κολοιοί.

292. ἀσκαρδάμυκτος] Qu. ἀσκαρδαμυκτί.

304. κατακεκράκτα] Simplex κεκοάκτης legitur 137.

330. σε παύσας] Cf. Pac. 921. Pl. 505. Interpunge sic, δε
σε παύσει —, δῆλος ἔστιν, αὐτόθεν. Cf. Αν. 1407. καταγελᾶς μου,
δῆλος εἰ. Lys. 919. ἢ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη τοῖν καλῶς.

344. καλῶς γ' ἀν οὖν —] Cf. Eccl. 806. πάντα γ' ἀν οὖν —
αὐτ' εἰσενέγκοι. Qu. καλῶς γὰρ ἀν —.

400. ἐν Κρατίνον] Cf. Eupol. 7. ἐν Φαίακος.

403. ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων] Cf. Plat. Conv. 195. οὐδὲ δ' ἀν εὐανθῆς
— τόπος ἥ, ἐνταῦθα καὶ ἵζει καὶ μένει Ἐρως.

413. ἡ μάτην γ' ἀν —] Cf. Pl. 485. ἡ τοι γ' ἀν —; et ad
Nub. 688.

415. ἐκτραφείην] Corrigendum proculdubio ἔξεθρέφθην (επυτριτος fuisse). Ἐθρέφθην legitur Eur. Hec. 351. θρεφθῆναι ibid. 600. ἐκτραφεῖς Ach. 782. Ἐκτραφείην significaret enutrirer.
417. κόβαλα] Cf. Ran. 104. Pher. II. 347. ὕβριστον ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω.
424. Legendum aut τὰ κοχώνα aut τὰς κοχώνας. Cf. ad 484.
456. κολᾶ] Cf. Vesp. 244. κολώμενοι. Alibi futurum est κολάσσομαι.
484. Legendum aut τὰ κοχώνα aut τὰς κοχώνας. Cf. ad 424.
485. θεύσαι γάρ ἔξας] Cf. Av. 205. θεύσονται δρόμῳ.
490. ἀλειψον] Nonne ἀλειψαι?
511. τὸν τυφῶ — καὶ τὴν ἐριώλην] Cf. Lys. 974. μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι.
524. τελευτῶν] Cf. Thuc. 8, 81. οὐδ' ἦν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμήν ἔξαργνοίσα.
528. Schol. ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα (l. κλέπτοντα). Cf. ad Nub. 554.
534. στέφανον μὲν ἔχων αὖν, δίψη δ' ἀπολωλώς] Lege στέφανον μὲν ἔχων, αὖς δίψη δ' ἀπολωλώς.
536. θεᾶσθαι λιπαρὸν] Cf. Eccl. 652. λιπαρῷ χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον. Pl. 616. Nub. 1002.
546. πολὺ τὸ δόθιον] Sic Nub. 1330. πάττε πολλοῖς τοῖς δόθοις.
574. ἐρόμενος Κλεαίνετον] Cf. Lys. 1067. ἐρέσθαι μηδένα.
600. Qu. οἱ δέ γε (pro καὶ) σκόρδοδα. Cf. Pl. 167. δ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', δ δέ γε πωλεῖ κοδύμμανα.
609. δεινά γ', ὡς Πόσειδον] Cf. Ran. 491. ἀνδρεῖά γ', ὡς Πόσειδον.
641. μέγα | ἀνέκραγον] Cf. Vesp. 1288. μέγα κεκραγότα.
646. τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν] Propter metrum pro τὸ πρόσωπον. Cf. 631. τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε. Soph. El. 1277. τῶν σῶν προσώπων ἀδονάν μεθέσθαι.
660. κατὰ χιλίων —] Cf. Ran. 101. δύμσαι καθ' ἵερῶν.
665. εἴλκον αὐτὸν — οἱ τοξόται] Cf. Eccl. 258. ἦν σ' οἱ τοξόται | ἔλκωσιν.
682. Cf. Philipp. IV. 469. τάριχον δυοῖν δβολοῖν ἔσθοντας.
696. ἐγέλασα ψολοκομπίας] Cf. Eur. Iph. T. 276. ἐγέλασεν εὐχαῖς. Soph. Aj. 1042.
733. ἀντεραστῆς] Cf. Lys. 817. ἀντεμίσει.
760. πολὺς καὶ λαμπρός] Ut ventus vehemens. Cf. Av. 488. οὗτω — μέγας ἦν — καὶ πολὺς etc.
780. ἀλλ' ἦ —] Cf. Ran. 1130. ἀλλ' ἦ τοίᾳ.
785. τὴν ἐν Σαλαμᾶνι] Cf. Th. 806. τὴν Μαραθῶνι.
803. καθορῷ σου] Lege καθορᾶται. Cf. Vesp. 183. ἰδωμαι.
808. τὴν ψῆφον] τε ψῆφον recte A. Palmer. Cf. Av. 225. ἥκει γάρ τις δοιμὸς πρεσβύτερος καινὸς γνώμην (f. καινόγνώμων) καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητῆς.

853. προσόδια μεγάλα] Cf. Nub. 307. Pac. 397. προσόδοις — μεγάλαιοι.
892. οὐκ ἔς κόρακας ἀποφθερεῖ;] Eadem verba sunt Nub. 789. βύρσης —] Cf. Vesp. 38. 1029. Pac. 753.
919. παῦε παῦ' ὑπερζέων] Cf. Pac. 326. παῦε παῦ' δρούμενος. Αν. 1243. παῦε τῶν παρθασμάτων.
954. δημοῦ βοείου] Cf. Vesp. 40. βόειον δημόν.
1026. τῶν λογίων παρεσθίει] Cf. Pac. 415. τοῦ κύκλου παρέτρωγον. Ran. 988. τῆς ἐλάας παρέτραγεν.
1054. παρεκινδύνευσε] Cf. Ran. 99. παρακεινδυνευμένον.
1078. τούτοις] Qu. τούτοις δ'.
1128. προστάτην] Cf. Eur. Fr. 194, 4. προστάτην χθονός.
1130. ἄρας] Sub. τὴν χεῖρα. Similis ellipsis est Lys. 799. ἀνατείνας (sub. τὸ σκέλη).
1134. τούτῳ πάντι πολλή] Legē οὕτῳ πάντι πολλή. Cf. Pl. 389. οὗτῳ πάντι πολλὰ κέκλιφας;
1181. ἡ γοργολόφα] Legē ἡ γοργολόφας. Sic δ λευκολόφας Eur. Ph. 119. Γοργολόφα vocativus est. Sic Ach. 567. ὁ γοργολόφα.
1226. ἐπ' ἀγαθῷ — τῇ πόλει] Cf. Ran. 1487. ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις, ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ ἔνγγενέσι —. Pl. 888.
1285. κασανδρίοισι] Cf. fabulae Plautinae nomen 'Casina.'
1292. φαύλως ἐσθίει] Cf. Pac. 25. φαύλως ἐρείδει.
1312. Legē ἡ εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν. Cf. Th. 224. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν (φεύγω).
1314. Cf. Timocereont. 1, 8. ἔβα πλέων εἰς δλεθρον.
1318. Cf. Nub. 1205. ἐπ' ἐντυχίαισιν φοτέον μούγκαμιον.
1328. ἵν' — ἐνοικεῖ] Cf. Nub. 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ'.
1372. τοῦ Κλεωνύμου] Qu. τὸν Κλεωνύμου.
1382. σιμόρη κατάλειπτος] Cf. Pac. 862. μύρῳ κατάλειπτος.
1383. πανσαμένους ψηφισμάτων] Cf. Lys. 704. οὐχὶ μὴ πανσησθε τῶν ψηφισμάτων.
1399. κύνεια] Addē ὕεια, δελφάκεια, ἵππεια. Similis ellipsis est in Latino 'ferina' (sub. 'caro', Virg.).

Lysistrata.

70. Legē οὐκ ἐπαῖνο Μνοδότην —. Cf. ad Th. 1213.
94. μώσιδδέ τοι] Legē μώσιδδέ τννν.
95. δ τι λῆσ ποθ' ἀμέ] Qu. δ τι λῆσ ποχ' ἀμέ.
131. ὁ ψῆττα] Similiter Nub. 1298. ὁ σαμφόρα.
144. Qu. δμως γε μάν δεῖ, τᾶς γὰρ εἰράνας μέλει, aut — δεῖ τᾶς γα Φειράνας μάλ' αὖ.
157. ἀφίωσιν mss. ἀφίωσ' Kuster. Dind. Scribendum ἀφιῶσ'.
180. Qu. πάντ' εὐ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ καλῶς ἔχει. Sed verum esse παντᾶ ostendere videtur καὶ τῷδε.

206. ποτόδδει —] Cf. Aristoph. II. 1049. προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. Philem. IV. 13. προσόζεν — ἡδυσμάτων.
329. πατάγον χντρείον] Malim — χντράιον. Cf. ad Fr. 472, 2 K.
342. καὶ μανιῶν ἔνσαμένας] Qu. κάκη μανιῶν —.
344. ὁ χρυσολόφα] Cf. Ach. 567. ὁ γοργολόφα. Nominativus est χρυσολόφας. Sic λευκολόφας Eur. Ph. 119.
348. ὑποπίμποῃσιν] Epica forma subjunctivi. Sic Hom. Od. 1, 194. λάβῃσιν. 5, 356. ὑφαίνῃσιν.
376. ὁς ἔχω] Cf. Soph. Ant. 1108. ὁς ἔχω.
378. ὁ σαπρός] Cf. Eccl. 884. 926. 1098. Vesp. 1380.
395. ἡ γυνὴ πὶ τοῦ τέγους] Qu. ἡπὶ τοῦ τέγους γυνή. Cf. 389. οὖπὶ τοῦ τέγους.
407. ἐν τῶν δημιουργῶν] Cf. Th. 795. ἐν ἀλλοτρίων. Eq. 79. ἐν Κλωπιδῶν. Eccl. 420. ἐν τῶν σκυλοδεψῶν. Eq. 400. ἐν Κρατίνου.
410. ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος] Cf. Eccl. 906. ἐκπέσσοι σου τὸ τρῆμα.
445. ποῦ τοξότης;] Cf. Pac. 1059. ποῦ τράπεζα;
536. ξυζωσάμενος] Cf. Th. 656. ξυζωσαμένας. 255.
541. οὐποτε κάμοιμ' ἀν δρχονμένη] Cf. Eur. Bacch. 187. οὐ κάμοιμ' ἀν θύρσῳ κροτῶν γῆν. Or. 1590.
562. πῦλον] Galeam, cassem. Cf. Antiph. 19. δὲ καλὸς πῦλος κάδος.
593. περὶ τῶν δὲ κορῶν] Cf. Eccl. 625. ἐπὶ τὸν δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.
596. Cf. Eur. Fr. 24, 3. θήλεια δ' ἥβη θᾶσσον ἐκλείπει δέμας.
673. οὐδὲν ἐλλείψοντιν αἴται λιπαροῦς χειρουργίας] Cf. Plat. Tim. 20 C. οὐτε ἐλλείψομεν προθυμίας οὐδὲν —. 17 B. κατὰ δύναμίν γε οὐδὲν ἐλλείψομεν. Aesch. Pr. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις.
727. πάσας — προφάσεις πλέκουσιν] Cf. Vesp. 644. παντοίας πλέκειν — παλάμας.
776. καταπυγωνέστερον] Metri necessitate pro καταπυγονέστερον positum.
798. κρόμμυνον τᾶρ' οὐν ἔδει] Lege κρομμύων —.
799. λακτίσαι] Lege πληκτίσαι.
815. καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς] Cf. Nub. 871. καταρᾶσιν τῷ διδασκάλῳ;
817. ἀντεμίσει] Cf. ἀντεραστῆς Eq. 733.
855. σ' ἔχει διὰ στόμα] Qu. διὰ στόματός σ' ἔχει. Sed cf. Aesch. Sept. 51. οἰκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 493.
919. ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη στὸν καλῶς] Cf. Av. 1407. καταγελᾶς μου, δῆλος εἰ. Soph. O. R. 1008. καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.

1067. ἔρεσθαι μηδένα] Cf. Eq. 574. ἔρόμενος Κλεαντεον.
 1072. ἔλκοντες ὑπήγας] Cf. com. adesp. 796. ὑπήγας ἔλκοντας
 1099. αἱ̄ κ' εἰδον] Lege αἱ̄ εἰδον (Feidov). ἀναπεφλασμένως
 Cf. Eupol. 61. ἀναφλασμοί.
 1105. Lege — καλῆτε τὰν Λυσιστράταν. Cf. 1103. Soph. El.
 1473. εἴ πον κατ' οἰκόν, μοι Κλυταιμήστραν κάλει.
 1109. φαύλην, σεμνὴν] Cf. Eccl. 617. φαυλότεραι — σεμναί.
 1216. παραχωρεῖν] Concedere viam. Cf. Ran. 767. Eccl. 633.
 1219. εἴ δὲ πάνι δεῖ τοῦτο δῷν] Cf. 73. εἴ τι πάνι δεῖ.
 1277. δοχησάμενοι θεοῖσιν] Cf. Nub. 271. χορὸν ἵστατε νύμφαις. Eur. Fr. 781, 34. θεοῖς χορεῦσαι.
 1313. παιδῶαν] Qu. παδῶαν (πηδωσῶν). Cf. 1317. χερὶ ποδοῖν τε πάδη. Ran. 1213. πηδᾶς χορεύων.

Nubes.

71. ἐκ τοῦ φελλέως] Cf. Aelian. Epist. 2. φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ (προσέκοψε?) σκέλος —. Eadem verba sunt Ach. 273.
 95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ'] Cf. Eq. 1328. ἦν — ἐνοικεῖ.
 131. ἵτητέον] Forma ἵτεος est Thuc. 8, 2. Plat. Resp. 394.
 183. μαθητῶ] Cf. οὐρητῶν, βιρητῶν, ναντῶν (Plat.).
 201. Cf. Vesp. 858. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἔστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
 254. κάθιζε — ἐπὶ τὸν — σκίπτοδα] Cf. Ran. 197. κάθιζε
 ἐπὶ κάπτην.
 271. χορὸν ἵστατε νύμφαις] I. e. χορεύετε (δροχεῖσθε) —. Cf. Lys. 1277. δοχησάμενοι θεοῖσιν. Eur. Fr. 781, 34. θεοῖς χορεῦσαι.
 289. ἀθανάτας ἰδεας] Cf. Th. 1052. ἀθανάταν φλόγα.
 307. πρόσσοδοι μακάρων] Cf. 309. θεῶν θυσίαι θαλίαι τε. Pac.
 397. πρόσσόδοις — μεγάλαιοι. 780. θαλίας μακάρων. Eq. 853. πρόσσδια μεγάλα.
 390. παπαπαπάξ] Simile est παπαπαπαῖ et λατταταΐς Eq. 1. Th. 945.
 407. τοῦ δοϊβδον] Cf. Av. 1182. et ad Soph. Ant. 1004. πτερῶν γὰρ δοϊβδος οὐκ ἀσημος ἦν.
 417. τῶν ἄλλων ἀνοήτων] Cf. Pac. 760. τῶν ἄλλων νήσων.
 446. συγκολλητής] Cf. Vesp. 1041. συνεκόλλων.
 543. εἰσῆξε] Cf. 996. εἰσάπτειν.
 681. ἐν' ἐν τι] Qu. ἐν ἐτι τι —. Cf. Vesp. 818. ἐν ἐτι ποθῶ. Eccl. 655. ἐν ἐτι ζητῶ.
 688. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ πῶς ἀν' καλέσεις —,] Lege οὐδαμῶς,
 ἐπεὶ | πῶς γ' ἀν' καλέσεις —; Cf. Eq. 413. η̄ μάτην γ' ἀν —.
 Pl. 485. η̄ τι γ' ἀν —;
 789. οὐκ ἐς ἀρδακας ἀποφθερεῖ;] Eadem verba sunt Eq. 892.
 821. φρονεῖς ἀρχαϊκά] Cf. Vesp. 507. φρονῶν τυραννικά.
 840. Cf. Av. 382. μάθοις γὰρ ἀν τι κάπτο τῶν ἔχθρῶν σοφόν.

915. ἀρχαῖος] Anglice old-fashioned. Cf. 984. 1469. Vesp. 1357. Pl. 323. Vesp. 1336. Fr. 30. οἴδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν. Nub. 821. φρονεῖς ἀρχαικά.
966. ξυνέχοντας] Cf. Vesp. 95. τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων.
970. κάμψειν τινα καμπτήν] Cf. Philostr. V. Apoll. IV. 39. ὥδας ἔκαμπτεν δύσσας —.
982. ἄνηθον — σέλινον] Cf. Eubul. 36, 3. ἄνηθα καὶ σέλινα.
984. διπολιώδη] Pro διπολειώδη propter metrum. Sic Ποσιδήϊον metri necessitate positum pro Ποσειδῆϊον Hom. Od. 6, 267.
1047. ἀφυκτον] Cf. Eq. 757. λόγους ἀφύκτους.
1105. ἀπάγεσθαι] Cf. Lys. 1274. ἀπάγεσθε ταύτας. Aesch. Eum. 267. ζῶντά σ' — ἀπάξομαι κάτω.
1130. κἀντι ἐν Αἰγύπτῳ] Even though it be in Egypt. Cf. Aj. 1077. ἀνδρα χρὴ — δοκεῖν πεσεῖν ἀν κἀντι ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
1201. τι κάθησθ' ἀβέλτεροι;] Cf. Ran. 989. ἀβελτερώτατοι — καθῆντο.
1256. Λεγε προσαποβαλεῖς (deleto καὶ). Cf. Av. 25. προσμάθοιμ. Ran. 232. προσεπιέρπεται. Vesp. 1420. καὶ χάριν προσείσομαι. Soph. O. R. 232. χῇ χάρις προσκείσεται.
1298. ὁ σαμφόρα] Cf. Lys. 131. ὁ ψῆττα.
1299. Cf. Hom. Od. 6, 320. γάτωρ δ' ἐπέβαλλεν ἴμασθλην.
1330. πολλοῖς τοῖς δόδοις] Cf. Eq. 546. πολὺ τὸ δόδιον;
1357. ἀρχαῖον] Engl. old-fashioned. Cf. Eupol. 139. τὰ Στησιχόδον — ἀρχαῖον ἀείδειν.
1392. πηδᾶν] Cf. Plat. Conv. 215 E. ἦ — καρδία πηδᾶ. Tim. 70 C. τῇ πηδήσει τῆς καρδίας. Legg. VII. 791 A. γαλήνην — τῇ περὶ τὰ τῆς καρδίας — πηδήσεως.
1485. τῶν ἀδολεσχῶν] Cf. Fr. 416, 2 D. Plat. Crat. 401 B. μετεωρολόγοι καὶ ἀδολέσχαι τινές.
1510. Cf. Vesp. 1227 sq. Plat. Phaedr. p. 278 B. οὐκονν ἥδη πεπαίσθω μετρίως.

Pax.

25. φαύλως ἔρειδει] Cf. Eq. 1292. φαύλως ἔσθιει.
30. παροίξας τῆς θύρας] Cf. ad 981. Eur. Iph. A. 857. πύλας παροίξας.
120. πάππαν με καλοῦσαι] Cf. Eccl. 645. πάππαν με καλοῖ.
159. λει σαντὸν] Cf. Vesp. 355. λεις σαντόν.
319. Cf. Nub. 1037. ἀπαντα ταῦτα — συνταράξαι.
320. Cf. Aesch. Pr. 994. κυκάτω πάντα καὶ ταραπτέτω.
326. Cf. Eq. 919. παῖς παῖ' ὑπερξέων. Av. 1243.
376. ὁ Ζεῦ περανυοβρόντα] Cf. Vesp. 323. ὁ Ζεῦ Ζεῦ μεγαβρόντα.

382. μή ννν λακήσης] Vitiosum hoc est. Lege μή ννν λάκης, μή. In λακήση prima producitur. Sic διαλακήσασα Nub. 410. Ionica ejus verbi forma est ληκεῖν (Hom. Od. 8, 390. Hesiod. Op. 207.).

529. κρομμυοξυρεγμίας] Lege κρομμυοξερυγμίας. Compositum ex κρόμμυον, δξίς, et ἔρεύγω, ut κρομμύων δξεῖα ἔρυγμία significetur. Quod si in . οξ. latet δξίς, intelligenda erit κρομμύων (δξωτῶν, Fr. 130, 1.) ἔρυγμία. Cf. v. βδελυγμία.

620. σεσηρότας] Cf. Vesp. 901. Theocr. 7, 19. σεσαρώς.

642. ἐσπαράττετε] Cf. Ach. 688. ἀνδρα Τιθωνὸν σπαράττων.

704. πόσ' ἄπτ'] Cf. Ran. 173. Similiter ποῖ' ἄπτα Ran. 936.

760. τῶν ἄλλων νῆσων] Cf. Nub. 417. τῶν ἄλλων ἀνοίτων.

862. μύρω κατάλευπτος] Cf. Eq. 1382. σμύρνη κατάλευπτος.

918. πολλῶν — ἄξιος] Lege πολλοῦ — ἄξιος. Cf. Pl. 877. πολλοῦ — ἄξιος ἀπασι τοῖς Ἑλλησιν. Trag. adesp. 338 b. πολλοῦ σε θυητοῖς ἄξιον τίκτει πατήρ. Paullo aliter Ach. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν δ ποιητής.

935. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους] Cf. 350. ἀμυκῶν.

945. μετάτροπος ἀνδρα] Cf. Th. 723. Nub. 812. Eur. El. 1147. μετάτροποι πνέονται ἀνδραί δόμων. Aesch. Pers. 941.

981. Cf. Herod. 3, 156. παρακλίναντες τὴν ἐτέογην πύλην.

997. φιλίας χυλῷ] Cf. Ran. 943. χυλὸς στωμαλμάτων.

1029. χρεών ἐστιν] Cf. Eq. 138. ἥν — χρεών.

1053. κάπαγ' ἀπό τῆς δοφύνος] Qu. κάπεχ' (καὶ ἀπεχε) —.

Cf. Aesch. Ag. 1023. ἀπεχε τῆς βοός.

1059. ποῦ τράπεζα;] Cf. Lys. 445. ποῦ τοξότης;

1154. Cf. Alex. III. 435. καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις.

1156. Cf. Lys. 1060. καὶ δελφάκιον ἥν τι μοι.

1177. ἵτηλετηρυῶν] Cf. A.v. 800. Ran. 932. 937.

1226. ποιήσῃ ζημίαν] Cf. Pl. 1124. ἐποίεις ζημίαν.

Plutus.

8. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα] Lege τοιαῦτα —. Cf. Posidipp. com. 2, 1. ταντὶ μὲν οὖν τοιαῦτα. Plat. com. 173, 11. καὶ τάδε (τοιάδε?) μὲν δὴ ταῦτα.

99. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν] Cf. Soph. O. R. 1319. Eur. Hec. 976. Soph. O. R. 1132. κούδέν γε θαῦμα. Vesp. 1139. κού θαῦμά γ'.

114. οἴμαι γάρ, οἴμαι, —] Cf. Aesch. Pr. 338. αὐχῶ γάρ αὐχῶ —.

164. χρυσοχοεῖ] Confer οἰνοχοεῖν, μολυβδοχοεῖν. Χρυσοχόος (ut οἰνοχόος) legitur Lys. 408. Paullo aliter κηροχυτεῖν (κηροχοεῖν?) Th. 56.

205. οὐκ εἰχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν] Lege εἰς οἰκίαν οὐκ εἰχεν οὐδεῖν λαβεῖν. Causa corruptela fuit οὐδεῖν in οὐδεῖν mutatum. Cf. 234 sq.

298. *κραιπαλῶντα*] Cf. Plat. Symp. 316 G. *κραιπαλῶντα* ἐπι
ἐκ τῆς προτεραιάς.

343. οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ τὴν τοὺς θεούς] Fort. — μὰ τὸνς
θεούς. Cf. Pl. 383. 715. δπαὶ γάρ εἶχεν οὐκ δίγιας μὰ τὸν Δία.

389. οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας;] Cf. Eq. 1134. οὕτω πάνυ
πολλή (πυκνότης).

402. ἐνί γέ τῷ τρόπῳ] Cf. Plat. Men. 72 C. ἐν γέ τι εἴδος
ταῦτὸν ἀπασαι ἔχουσι.

485. η τί γ' ἀν —] Cf. Eq. 413. η μάτην γ' ἀν —. Nub. 688.

554. ἐπιλέπτειν] Cf. Ecol. 620. Plat. Resp. IX. 573 E. δταν
— πάντ' ἐπιλέπῃ. VIII. 568 E. δταν — ταῦτα ἐπιλέπῃ.

802. πράττειν — εὑδαιμόνως] Cf. Pac. 856. εὑδαιμονικῶς —
πράττει.

888. οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ — οὐδενί] Cf. Eq. 1226. ἐγὼ δ' ἐκλεπ-
τον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει. Ran. 1487.

976. ἀλλως δ'] Cf. Av. 1476. Th. 290.

1035. ὡς γ' ἔμοι δοκεῖς] Cf. 390.

1124. ἐποίεις ζημίαν] Cf. Pac. 1226. ποιήσῃ ζημίαν.

1199. Cf. Th. 840. ἡμιφιεσμένη λευκά. 1044. κροκόεντα.

Ranae.

99. *παρακεκινδυνευμένον*] Cf. Eq. 1054. *παρεκινδύνευσε.*

120. Similis versus est 460. Th. 772.

240. *κοινὸν*] I. q. *κοινωνόν* (participem). Cf. Vesp. 917.
Aesch. Ag. 1037.

358. *βωμολόχοις* — *ποιοῦσιν*] Qu. βωμολόχων — ποιούντων.

361. *καταδωροδοκεῖται*] Legē καταδωροδοκεῖ τι. Cf. Vesp. 1036.
καταδωροδοκῆσαι.

380. ἐς τὰς ὥρας] Cf. Th. 951. Nub. 562. ἐς τὰς ὥρας τὰς
ἔτερας. Theocr. 15, 74. κεῖς ὥρας κῆπειτα — ἐν καλῷ εἴης.

382. ὑμνων ἰδέαν] I. q. ὑμνων εἴδος. Cf. Av. 993. τίς ἰδέα
βουλεύματος;

410. καὶ μάλ' εἰπροσώπουν] Cf. Th. 644. τοδὶ — καὶ μάλ'

εἰπχρων. Aesch. Cho. 877. Soph. El. 1455.

465. ὡς βδελυρὲ — σύ] Cf. Th. 735. ὡς θεομόταται — ὅμεις.
Pac. 182. ὡς βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ — σύ. Fr. 26. ὡς μαρὲ — καὶ
πονηρὲ σύ.

517. *λόγοισιν εἰτ' ἔργοισιν*] Cf. Soph. El. 136. *πατρόφας εἰτε*
βαρβάρον (γῆς).

525. Cf. El. 1276. τί μὴ ποιήσω; Aj. 77. τί μὴ γένηται;

545. *μανθάνειν — σοῦ*] Cf. O. C. 593. El. 889.

580. *πάντ' ἔμοῦ κομίζεται*] Cf. O. C. 1411. δ νῦν ἔπαινος δην
κομίζετον (pro κομίζεσθον) | τοῦδ' ὀνδρός.

583. Cf. Demi. Or. 45. 67. *λόγον δ' ἔμαντιῷ διδοὺς εὐρίσκω κτλ.*

588. τύραννα δρᾶν] Cf. Ant. 1169. τύραννον σχῆμ' ἔχων. Aesch.
 Pr. 761. τύραννα σκῆπτρα.
591. πολλὰ κάνεις] I. e. πολλὰ καὶ ἄκανεν ἔδρων.
 Cf. 615. πολλὰ] Sc. τύραννα (588).
592. τύραννα θρᾶν] Cf. 591.
595. καὶ βαλεῖς] Lēge κάκβαλεῖς. Cf. Vesp. 1289. σκωμμάτιον
 ἐκβαλῶ. Hom. Il. 18, 324. Od. 4, 503. Pind. P. 2, 81. Aesch. Ag.
 1663. Cho. 47. Herod. 6, 69. Anglice utter.
597. σέθεν] Epica forma, quae legitur etiam 1221. O. C. 250.
 1363. El. 524. 579. 1209. 1411. Tr. 414. 1138. 1207. Ph. 1435.
628. χάπτως ἐρεῖς] Cf. Eq. 222. χάπτως ἀμυνεῖ —.
633. Cf. El. 1434. Thuc. I. 25. 1. ἐν ἀπόρῳ ἔχοντο θέσθαι
 τὸ παρόν.
644. ὑποκινήσαντ'] Cf. Xen. Cyn. 6, 23. δπως ἀν ὑποκινῇ εἰς
 τὸ πρόσδουν. δπαίμην] Absolute positum ut in O. C. 1042. δναιο,
 Θησῶ, τοῦ τε γενναλού χάριν —. Eur. Or. 1677.
649. πιθοῦ θελήσας] Cf. O. C. 757. κρύψον θελήσας. Ph. 1343.
 συγχώσει θέλων.
651. θέλεις — εἰκάθω;] Cf. El. 80. θέλεις | μείνωμεν αὐτοῦ —;
 Ph. 762. βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
653. τὸν — ἐν δρκῷ μέγαν] Cf. ad 872. μέγας ἐν τούτοις
 θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
660. θεὸν — ἀλιον] Cf. Tr. 145. θάλπος θεοῦ (solis).
677. ἀγνῶτος] I. q. ἀγνώμονος. Ἀγνώς valet ignarus 1133.
681. ignotus Ant. 1001. Ph. 1008.
726. τῷ κακίστῳ κόρματι] Cf. Pl. 862. ξοικε δ' εἶναι τοῦ πο-
 νηροῦ κόρματος.
749. ως μὰ Δι' οὐδὲν οἴδ' ἐγώ] Suspectum. Qu. ως μὰ Δι'
 οὐδὲν ἄλλο γε.
781. οὐδάνιον γ' δσον] Cf. 1135. ἡμάρτηκεν οὐδάνιον δσον.
836. διέσκεμμαι] Cf. Th. 687. διεσκέφθαι (pass.).
913. οὐδὲ τοντί] Anglice not that.
939. τὸ πρῶτον om. R. θανόντος substituerit A. Palmer, coll.
 Herod. II. 1. τελευτήσαντος δὲ Κύρον παρέλαβε τὴν βασιληῆν.
 II. 120. Aeschylum enim a. 456. mortuum esse, Euripidem autem
 primam suam fabulam docuisse a. 455. Nescio an recte.
943. χυλδες στωμιλμάτων] Cf. Pac. 997. φιλίας χυλῶ.
957. ἐρᾶν] Mendosum hoc est. Quid scripscerit Comicus non-
 dum repertum est. στροφὰς στρέψειν A. Palmer, coll. Plat. Tim. 43 D.
 988. Cf. Eq. 1026. τῶν λογίων παρεσθίει.
1008. καλῶς εἰ δῆλος —] Cf. Arist. Lys. 919. ή τοι γυνὴ
 φιλεῖ με δῆλη στὸν καλῶς.
1017. θυμοὺς] Cf. Eur. Rhēs. 786. θυμὸν πνέονται. Sed cor-
 rigendum, ni fallor, θυρεούς.
1028. Cf. Vesp. 955. προβατίους ἐφεστάναι.

1050. δ καιρὸς] Cf. Th. 661. Pl. 255.
 1371. Cf. Th. 701. τί δὴ δέοκμαι νεοχμὸν αὖ τέρας;
 1393. μέθεσθε μέθεοδε] Sic Th. 1184. κάτησο κάτησο.
 1477. Cf. Eur. Fr. 833, 1. τις δ' οἰδεν εἰ ζῆν τοῦθ' (εσθ'?)
 δικέληται θανεῖν, | τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί;
 1478. κώδιον] Ineptum hoc videtur. Nonne reponendum
 κατθανεῖν?
 1530. ἐπιροίας] Qu. διαροίας. Cf. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ
 διαροίας. 1059.
 1532. ἀργαλέων — ἔννόδων] Cf. Th. 788. στάσις ἀργαλέα.
 Solon. Eleg. 4, 38. ἀργαλέης ἔρδος.

Thesmophoriazusae.

12. Sensus, ni fallor, requirit τοῦ τ' ἔξακούειν τοῦ θ' ὅρᾶν.
 23. ἔξεύροις] Lege ἔξεύροιμ.
 24. προσμάθοιμ —] Lege προσμάθοιμ' ἀν —.
 56. κηροχυτεῖ] Qu. κηροχοεῖ, ut χρυσοχοεῖν, μολυβδοχοεῖν,
 οἰνοχοεῖν.
 59 sq. Latet in his nequitia.
 97. Qu. — εἷμ' ἔγωγ', ὡς οὐχ ὁρῶ.
 157. Similis versus est Fr. 693. οὐκ ἔσθω κενέβροι· ὅπόταν
 θύῃς τι καλεῖν με. 168. Philoclis tetralogia Πανδιονὶς fuit.
 205. Cf. Eccl. 722. τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφασμάτειν κύπριν.
 230. Qu. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ. Av. 1200. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ, στῆθ'.
 246. πάντη διασκοπῶμεν] Cf. 660. διασκοπεῖν πανταχῇ.
 258. κεφαλὴ περίθετος] καλὴ περίθετος (sc. κόμη) palmaria
 est Palmeri emendatio, qui confert Eccl. 70. νὴ τὴν Ἐκάτην κα-
 λόν γ' ἔγωγε τοντονί (πώγωνα). De περίθετος cf. ad Fr. 181 K.
 260. ἄριστ' ἔχει] Cf. Ran. 1161. ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
 277. ἔκοπενδε] ἀ· σπεῦδε A. Palmer.
 290. ἄλλως δ' —] Cf. Av. 1476. Pl. 976.
 294. τῶν λόγων] τῶν λιτῶν A. Palmer.
 332. μοιχοτρόφους A. Palmer, coll. Eccl. 225. μοιχοὺς ἔχον-
 σιν (f. τρέφουσιν) ἔνδον ὀστεοῦ καὶ πρὸ τοῦ. Aut hoc verum vide-
 tur aut μυχοτρόφους (saepè enim in mss. confunduntur οἱ et ν.).
 463. πολυπλοκῶν] Cf. 435. πολυπλοκωτέρας γυναικός.
 489. κῦβδ' ἔχομένη] Cf. Pac. 897. κῦβδ' ἐστάναι.
 566. οὐ τοι — καταπροίξει —] Cf. Eq. 435. οὐτοι μὰ τὴν Δήμη-
 τρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ κλέψας. Nub. 1239. Vesp. 1366. 1396.
 742. ἥνεγκον — ἥνεγκας] Sic εἶπον εἰπας (non εἶπες).
 872. σάλω] Cf. Soph. Phil. 271. ἐκ πολλοῦ σάλον | εῦδον'
 ἐπ' ἀκτῆς.
 895. τοῦμὸν σῶμα βάλλονσα ψόγῳ] Cf. Eur. El. 902. μή μέ
 τις ψόγῳ βάλῃ. Soph. Aj. 1244. κακοῖς βαλεῖτε. Tr. 940. ὡς νν
 ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ.

924. ὑπαποκινητέον] Cf. Av. 1011. ὑπαποκίνει.
 1103. κεπαλῆ] Cf. 1126. Sic παίνεται pro φαίνεται 1114.
 1191. παπαπαλά] Simile est παπαπαπλάξ Nub. 390.

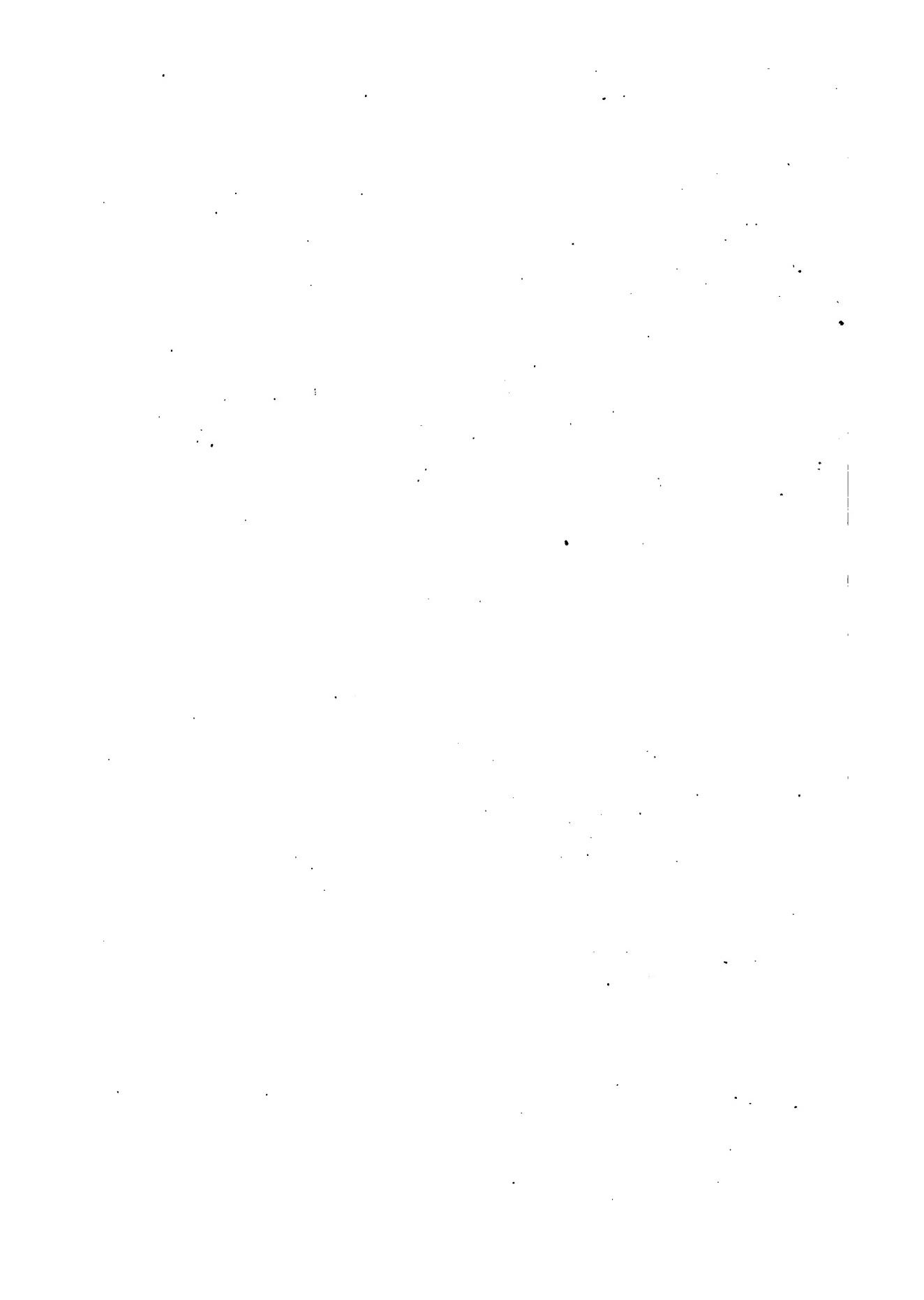
Vespaes.

7. Cf. 713. νάρκη μον — καταχεῖται.
 25. ίδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον] Cf. Pac. 759. τοιοῦτον ίδὼν τέρας —. Sed corrigendum, ni fallor, ίδόντι τοιόνδ' —.
 40. βσειον δημον] Cf. Eq. 954. δημοῦ βοέιον.
 187. Cf. Th. 878. ω δύστηρος οι πεπλώκαμεν.
 220. ἀρχαιομελή —] Vix sanum. Qu. ἀρχαιομελή —.
 235. παπαιάξ] Cf. Lys. 924. Similiter βαβαιάξ et λατταταιάξ.
 408. βαλόντες — παιδία] Similiter Pl. 292. τέκνα — ἐπαναβοῶντες.
 416. τόνδ'] Legē τοῦδ'. Cf. Pl. 42. ἐκέλευσε τούτον μὴ μεθεσθαί μ' ξι. 75. μέθεοιδέ τύν μον πρώτον. Eur. Hec. 480. ώς τησδ' ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
 436. θρίων] Nonne πρίνων? Cf. Ran. 859. σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾶς.
 481. τριχονικῶν ἐπῶν] Cf. Cratet. com. 16. ἔπη τριπηχῆ.
 558. ἀπόφυξι] Cf. 562. 645. et ad Nub. 874. Scribendum, ni fallor, ἀπόφρενξιν.
 604. περισέμνουν] Cf. περικομψος Pac. 994.
 713. νάρκη μον — καταχεῖται] Cf. 7. ἐμοῦ — ὅπνον τι καταχεῖται γλυκύν.
 728. τῆς ἡλικίας — συννθιασώτα] Cf. Pl. 508. ξυννθιασώτα τοῦ ληρεῖν.
 733. ἐμφανῆς] Legē ἐμφανῶς. Cf. Pac. 946. δαίμων — φανερῶς μεταβιβάζει.
 858. ἥδι] Matulam (τὴν ἀμίδα) dicit. Cf. Nub. 201. ἀστρονομία μὲν αἴτη.
 861. καὶ τὸν λιθανωτὸν] Legē τόν τε —.
 918. θερμὸς] Cf. Th. 735. ω θερμόταται γυναῖκες. Aesch. Sept. 603. Eum. 560. ἀνδρὸι θερμῷ.
 942. οὐκ αὖ σὺ —;] Cf. Th. 852. τι αὖ σὺ —;
 1002. οὐ τοῦμον τρόπον] Cf. Eupol. 103, 2. βληχητὰ τέκνα κούδαμῶς τοῦμον τρόπον. Fort. οὐ τοῦμον 'κ τρόπον. Cf. Th. 93. κομψὸν τὸ πρᾶγμα καὶ σφόδρο' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπον.
 1015. τύν αἴτε] Cf. Pac. 1270. Cratin. II. 111. Metag. II. 751. Hermipp. 63, 6.
 1023. οὐκ ἐκτελέσαι] οὐχὶ τρυφῆσαι suggerit A. Palmer.
 1178. τὴν μητέρα —] Similis ellipsis est Hor. Epod. 12, 15. Inachiam ter nocte potes.' 1255. ἐκ κραυπάλης] Cf. Ach. 277.

JUN 22 1911

G 459.5
Analecta comic graeca,
Widener Library 004073464

3 2044 085 076 610

